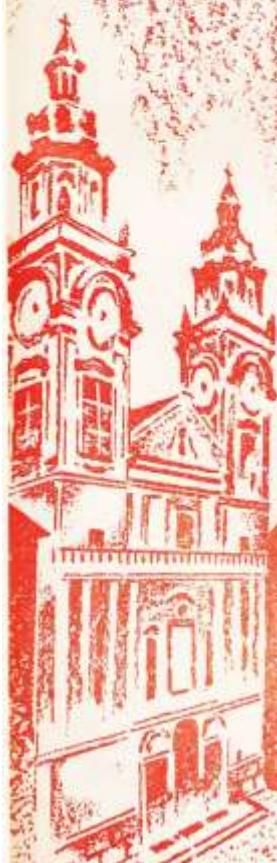

Siječanj 1940

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

SIJECANJ 1940

BROJ 1

GLE OVO SRCE

»Gle ovo Srce, koje je ljudi toliko ljubilo!« rekao je Gospodin sv. Margareti.

Pogledaj, dragi čitate-lju, često ove godine Presveto Srce. Pogledaj Ga životom vjерom. Reci: i mene ljubi Presveto Srce.

Oče, majko, pogledajte i vi često ove godine na Presveto Srce, pogledajte i recite: Gle, ovo Srce Božansko i mene ljubi. Jest ljubi vas. Pozna vaše brige, vaše boli, vaše patnje. Nitko vas tako ne razumije kao što vas razumije ovo srce. I nitko nije tako spremjan da vam pomogne kao što je spremno ovo najbolje Srce. Nitko vam ne može tako pomoći kao što vam može pomoći svemoćno Srce Isusovo.

Mladiću, djevojko, i vi pogledajte češće na ovo Srce. I recite: Gle ovo Srce i mene ljubi. Ljubi vas, ljubi i svako vam dobro želi, želi vam pravu sreću. Ah kako je ono zabrinuto za vas! Nikome na svijetu nije toliko stalo do vaše sreće, koliko je to stalo ovom najboljem Srcu, jedinom vašom pravom, iskrenom velikom prijatelju. Slušajte ovo Srce. A znate li, što ono traži od vas? Da se čuvate lakounnosti, da se čuvate grijeha, da pogledete svoje često dižete prema visinama nebeskim, da se klonete ka-ljuža...

Djeco! Ah kako istom vas voli Presveto Srce! Pun dobrote milovao je Isus vaše vršnjake. Strogo se je zaprijetio svima, koji bi vašoj lijepoj duši naškodili, a velike nagrade obećao onima, koji se brinu za vas. Ljubite i vi, djeco draga, Presveto Srce Isusovo. Slušajte kao što je mali Isus slušao. Svaki se dan molite Srcu Isusovom. Vaše mu se molitve posebno svidaju.

Nema nikoga na svijetu, tko bi bio isključen iz ljubavi Srca Isusova. Kamo sreće kad ne bi bilo na svijetu nikoga, tko ne bi ljubio ovo najbolje Srce.

Ljubi ga, čitatelju dragi, barem ti! Ljubi ga još žarče nego što si ga ljubio prošle godine. I Srce Isusovo slat će na te obilje svoga blagoslova. Uz ovako dobro, uz ovako moćno Srce čega da se bojiš ove godine?

Presveto Srce Isusovo, pogledaj na cijeli svijet, pogledaj na naš dragi narod, pogledaj posebno na čitatelje svoga Glasnika. Brani nas od neprijatelja, štiti nas u pogibeljima, tješi nas u žalosti, posvećuj naše radosti.

Samo uza Te, Presveto Srce Isusovo, biti ćemo potpuno sretni.

Gle ovo Srce...

— — — — —

SRETAN BOŽIĆ

i blagoslovenu NOVU GODINU
svim čitateljima, prijateljima i
dobrotvorima žele

UREDNIŠTVO I UPRAVA.

— — — — —

Hrvati mole sv. Oca da proglaši svetim bl. Nikolu Tavilića.

Na dan proslave bl. Nikole Tavilića stupilo je pred sv. Oca veliko hrvatsko hodočašće predvodeno dvojicom Nadbiskupa i šestoricom Biskupa te velikim brojem svećenika i redovnika. Bilo je prisutno do 250 osoba. Ta je audijencija imala posebno značenje radi toga, jer su tom prilikom Hrvati zamolili sv. Oca da bi hrvatskog sina bl. Nikolu Tavilića uvrstio u broj svetaca rimokatoličke Crkve. Ta je molba bila izražena u dvije predstavke. Jednu episkopata, a predao ju je preuzv. g. Dr. Alojzije Stepinac, hrvatski metropolita, a drugu je predstavku predao nar. zastupnik Đuro Maršić u ime predsjednika Dra. Mačeka. Prva predstavka glasi:

Sveti Oče!

Kapela sv. Venancija u krstionici lateranske bazilike označuje početak veza hrvatskoga naroda s Apostolskom Stolicom, koje veze traju 1300 godina, i to iz onoga vremena, kad je Papa Ivan IV. »budući da je bio rodom Dalmatinac«, g. 641. poslao »veoma svetoga i vjernoga opata Martina« (Hist. Salonitana Thome Archidiaconi, c. VIII.) knezovima hrvatskoga naroda, koji su, poslije Rimljana zauzeli cijelu zapadnu Iliriju od mora sve do rijeka Drave i Drine, da se zajedno s njima poradi oko otkupa zarobljenika i pobrine za prenos svetih tjelesa iz Salone u Rim.«

Ovaj dakle opat, koga smo gore spomenuli, pošto je vjerno ispunio povjerenu zadaću, vratio se u Rim noseći sa sobom tjelesa svetih: Vanencija, Dujma, Anastazija, Maura i drugih svetih mučenika, koji su u Saloni (v. II.—IV.) prolili krv za Kristovo ime, a kojima je u čast isti Papa sagradio kapelu sv. Venancija i u nju pohranio tjelesa.

Od ove godine ta veza hrvatskoga naroda s Apostolskom Stolicom sve se više i više učvršćivala, a osobito djelima drugoga papinog poslanika Ivana Ravenjanina, koji je po odobrenju Pape obilazeći krajeve Dalmacije i Hrvatske obnavljao crkve, redio biskupe i poučavao priprosti puk u katoličkoj nauci (Ondje, c. XI). Sam, posvećen za nadbiskupa, prenio je na Špiljsku Crkvu onu povlasticu, koju je od davnine imala Salona.

Hrvatski su knezovi primivši kasnije krst sklopili savez i dali pismeno obećanje sv. Petru Apostolu u doba sv. Pape Agatona i obećali, da neće nikada oružjem napasti tuđe zemlje, nego da će živjeti u miru sa svima, koji to hoće, a s druge strane Papa im je obećao da će se za njih boriti Bog kao osvetnik, a pobjedu će im pribaviti Kristov učenik Petar, ako ih kada napadnu drugi narodi i s njima se zarate (Constantin Port. De adm. imp. 31.)

Sveti Oče, hrvatski narod nije kroz 1300 godina odstupio od ovoga ugovora i nikada nije prekršio vjere sv. Petru i njegovim nasljednicima, premda su postojale teške napasti i pogibelji. Štavše, hrabro je branio katoličku vjeru protiv neprijatelja kršćanskoga imena. I zato ga je Papa Leon X. (1599.) počastio naslovom "Predzide kršćanstva".

Stoga, Sveti Oče, prostrti do nogu Tvoje svetosti, ponizno molimo, prigodom svećanosti jubileja 1300 godišnjice prvih veza hrvatskoga naroda sa sv. Majkom Crkvom, da se dostoji jednako vrijednom kanonizacijom unijeti u popis svetaca junaka našega naroda Bl. Nikolu Tavilića iz reda sv. Franje, koji je 14. studenoga 1391. u Jerusalemu prolio svoju krv za Krista, pošto je kroz dvanaest godina obraćao raskolnike i suzbijao krivovjerne bogumile u Bosni, a Papa Leon XIII. proslavio ga je čašcu blaženika dne 6. lipnja 1889.

Konačno u ime čitavoga hrvatskoga naroda ponovno isповijedajući vjernost, poslušnost, ljubav prema blaženom Petru i njegovim nasljednicima ponizno molimo apostolski blagoslov.

Druga pak predstavka kaže:

VASA SVETOSTI!

Hrvatsko narodno poličko vodstvo zajedno s cijelim hrvatskim narodom pridružuje se molbi hrvatskog metropolite i zagrebačkog nadbiskupa za kanonizaciju svetog sina hrvatskog naroda bl. Nikole Tavilića.

Imajući sreću i čast, da to ovdje izjavim, dužnost mi je ovom zgodom posebno naglasiti privrženost hrvatskog naroda rimokatoličkoj Crkvi kao nositeljici vječne istine, socijalne pravde i međunarodne solidarnosti u svijetu.

Hrvatski narod, primišći pred više od tisuća godina kršćansku vjeru od rimskih Papa, bio je kroz svu svoju prošlost uvijek nepokolebiti nosilac i pionir gore navedenih vrlina, koje jedine mogu povratiti čovječanstvu sreću, mir i spokojstvo.

Nije zato čudo, da je papa Leon X. dao hrvatskom narodu časno ime »antemurale christianitatis«.

Po svojoj naravi miroljubiv, a po svojem kršćanskom odgoju blage ali nepokolebitive i neustrašive čudi hrvatski narod prvi i među svim narodima svijeta još godine 680 sklapa međunarodni ugovor s Papom sv. Agatonom, kojim ugovorom obećaje, da ne će nikada voditi ratova u svrhu osvajanja tudiž zemalja.

Toga se svoga obećanja hrvatski narod časno držao kroz cijeli ovaj više nego tisućeljetni period, a uz to je ostao čvrsto i nepomično na braniku svoje zemlje kao samostalne i nezavisne političke jedinice.

Prožet kršćanskom vjerom i kulturom hrvatski narod je uvihek držao zadani riječ dajući ljubav za ljubav i povjerenje za povjerenje.

Bl. Nikola Tavilić, moli za nas!

To dokazuje povijest stoljetne borbe hrvatskog naroda za goli život i nezavisnost. Ove su borbe često i istodobno bile borbe za očuvanje veza sa Sv. Stolicom, te pružaju najrječitiji dokaz sinouske povezanosti hrvatskog naroda sa svetom rimokatoličkom Crkvom sve do današnjeg dana.

Nikad ništa nije moglo uskolebiti hrvatski narod u takvom držanju.

Zato idući trajno i nepokolebivo stopama svojih pređa hrvatski narod kliče: Živio Sveti Otac Papa PIO XIII! Živio!«

Govor Sv. Oca Pija XII.

Na obadvije predstavke odgovorio je Sv. Otac krasnim latinskim govorom. Započeo ga je na hrvatskom jeziku sa »Hvaljeni Isus i Marija! Dragi naši Hrvati!« Hodočasnici su burno pozdravili ovaj neočekivani pozdrav, pa je onda Sv. Otac nastavio:

»Časna braćo i dragi sinovi!

Prošlo je više od deset vjekova, kad je 879. g. naš predčasnici Ivan VIII. upravio hrvatskom narodu slijedeće riječi: »Raskriljenih ruku vas pozdravljam i u očinskom ljubavi primam i gojim uvijek apostolsku blagonačlonost prema vama. Mi ne možemo naći zgodnijeg izraza da očituјemo osjećaje, koji danas ispunjuju našu dušu, kad imamo tu sreću da možemo pozdraviti u kući zajedničkog Oca vas, predragi sinovi i kćeri, potomke tako starodrevnog naroda, predstavnike naroda hrvatskoga u punoj njegovoj životnoj snazi. Vi ste se sakupili oko Nas pod vodstvom naše časne braće a vaših revnih pastira: metropolita i biskupa, da posvjedočite svoju nepokolebitivu vjernost Stolici Sv. Petra, vjernost, koja već traje u prošlosti kroz trinaest vjekova od Pane Ivana IV. po narodnosti Dalmatinca, vjernost rimskoj Crkvi, koju vi slavite kao neprevarljivu učiteljicu vječne istine, moćnu zaštitnicu socijalne pravde i neutrudivu u nastojanju oko sloga svih naroda, pokazavši se tako i na taj način doista dostojnim časnog naslova »predžida kršćanstva« kojim je nazvao Naš predčasnici Leon X. vaš narod. Slavan i ponosan naslov! I doista malo poslije, kako je veliki svećenik Leon X. te riječi izustio, nastupiše radi velike navale Islama velike poteskoće i teške kušnje za vaš narod i stavljaju vas na velike poteskoće u vašoj postojanosti i vjeri. Ali vi ste nadvladali hrabro te kušnje kako za navale Turaka tako i opet u slijedećim borbama za oslobođenje. To Nam sve daje čvrstu nadu, štoviše stalnost i sigurnost, da ćete vi još i danas u vrijeme religioznih rasprava i borba oko vjere u Boga i za moralni red, za vjeru u Krista i za blago vrhunaravnog reda, koji vodi u blaženu vječnost, a koje su potresle cijelim narodima, tolikim klasama gradana, da ćete vi — kažem ponovo — i danas ostati čvrsti i vjerni nauci katoličkoj i odredbama sv. crkve, njenoj vrhovnoj glavi poput primjera blaženog Nikole

Tavilića, u kome je vjera gorjela poput svete vatre i čija kanonizacija, ako je tako u planovima Gospodnjim, razveselit će ne više vas nego li Nas same.

Vi imate u naravi svojoj one tvrdoće i stalnosti poput vaših planina. O, da bi se taj karakter iskazao u čvrstoći vaše djedovske vjere! Čvrsta i stalna treba da je ta vjera, kao što je stanic-kamen sa vašeg Velebita, koji prkos burama i olujama. Vjera Kristova je intimna zajednica s namjesnikom Kristovim, jest temelj i kao jedno tlo na kome treba da cvate vaš život, život aktivnosti, socijalne karitativnosti i personalne svetosti. Poslužite se svim organizacijama crkvenim, napose Katoličkom Akcijom, da pokazete što više plodova kršćanske vjere na svim područjima javnoga života. Mi vam danas dajemo poticaj s toliko više pouzdanja, jer nam se čini, da nam se smije nada boljih dana, nada jedne bliže budućnosti, u kojoj će odnosi između Crkve i države u vašoj domovini biti što shodnije uređeni sa složnim obostranim radom i obostranom koristu. Na toj bazi treba da napose cvate svetost unutrašnjeg života. Otvorite srca svoja i načinite slobodan ulaz zakonima Božjim i kršćanskoj savršenosti spojenoj sa kršćanskom svakidašnjom molitvom, sa zajedničkom molitvom u domovima svojim pred Raspetim Spasiteljem. Otvorite vaša srca s jednostavnosću vašega života u svakoj kreposti i časteći se najužim ujedinjenjem s Kristom napose u Svetoj Euharistiji, s kojom treba da uskladite sve vaše misli, sve vaše riječi, sva vaša djela, sa nježnom i sinovskom pobožnošću prema Blaženog Djevici Mariji. Odgajajte svoju mladež u strahu Božjem i sačuvajte joj katoličke škole. Onda će mir Božji ući u vaše obitelji, sjat će nad vašom dragom domovinom prava i trajna sreća. Ne možemo bolje zaključiti ove Naše riječi nego s riječima blagoslova, koje je papa Ivan VIII. upravio Hrvatima u pismu, koje smo na početku svoga govora naveli: »U svetim molitvama sjećajući se vas pred Gospodom raskrilaženih ruku Gospodu Svemogućem Bogu preporučam vas i svojim blagoslovom blagoslivam vas u Kristu Gospodu našem da se ovdje i u vječnosti Hjelom i dušom blagoslovjeni s Gospodom veselite!« S takovim osjećajem blagoslivam vas, sve vaše obitelji i cio vaš hrvatski narod, a napose vašu mladež, te iz dubine svoga srca podijeljujem svoj apostolski blagoslov.«

Sv. Otac Papa završio je svoj govor hrvatskom riječima: »Zivjeli, dragi naši Hrvati!«

Na te riječi probila je nova bura oduševljenja, a zatim je došao do prijestolja dr. J. Andrić i klečeći predao Papi Piju XII. kip blaženog Nikole Tavilića kojeg je izradio kipar Kerdić. Odmah zatim dolazi dr. Kuntarić iz Požege pa i on klečeći predaje papi Piju XII. knjigu hrvatskog franjevca o. Bernardina Polonija, bivšeg provincijala konventualaca iz Zagreba »Život blaženog Nikole Tavilića«. Nakon toga je hrvatski metropolita dr. Stepinac hodočasnicima u glavnom preveo najglavnije misli papinog govora, pa su

hodočasnici oduševljeno ponovno pozdravili Sv. Oca Papu otpjevaši »Zdravo Djevo«, a zatim »Lijepu našu« koja je otpjevana po prvi puta u Vatikanu. Audijencija je zaključena nešto prije 10. sati.

Nas Hrvate sad mora i opet obuzeti sveti ponos. Naša čast zahtijeva, da svojim djelima i svojim životom dokažemo, da se sv. Otac Papa nije prevario, kad nas je tako pohvalio.

A što se tiče proglašenja svetim Bl. Nikole Tavilića, moramo se mnogo moliti, da stvar do kraja lijepo uspije Bogu na slavu, a hrvatskom narodu na spasenje.

*

HRVATSKI NAROD — NAROD SRCA ISUSOVA

Biskupi učesnici hrvatskog hodočašća u Rim uputili su na blagdan bl. Nikole Tavilića iz Vječnoga Grada Hrvatima katolici ma ovu zajedničku poslanicu:

»Naš Hrvatski Narod proživljuje danas jedno od najvećih doba u svojoj historiji. Duboko smo svjesni, da se nalazi na velikoraskrsnici, gdje treba da izabere sebi puteve za buduća stoljeće svoga života. Ured sadanjih kobnih dogadaja u Europi i još možda kobnijih ideoloških utjecaja treba njemu i njegovim duhovnim i narodnim vodama posebne pomoći s neba, da se mudro, snažno i usprajno zaputi prema ciljevima, koji mu jamče blagoslov Božji za sva područja njegova duhovnog života i blagoslov Božji na svim poljima njegovih prosvjetnih, socijalnih, gospodarskih i narodnih nastojanja.«

Dobro znamo, što veli Duh Sveti: *»Ako Gospodin ne gradi kuće, uzalud se trude, koji je grade; ako Gospodin ne čuva grada uzalud bdiju, koji ga čuvaju.«* Jer »dobro je samo narodu, komu je Bog Gospodar«. Poradi toga došli smo u Rim, a s nama takodje ovlašteni zastupnik Hrvatskog Naroda i brojni hodočasnici, pripadnici raznih slojeva iz svih hrvatskih krajeva, da čujemo iz ustiju samoga Sv. Oca Pape Pija XII. koji zamjenjuje Krista, Gospodara naroda i njihovih sudbina na zemlji, što treba da Hrvatski Narod radi, da mu budu odluke na današnjoj njegovoj velikoj raskrsnici na sreću i blagoslov. Papa je od Boga postavljeni nepogrješiv tumač onih istina, koje upućuju ne samo duše k sreći u Božu nego i čitave narode k sreći na zemlji. Tko njega slijedi i sluša, neće i ne može zalutati.

S najvećom ljubavlju On nas je danas primio i sa spremnošću najboljeg oca razvio nam program, prema kojemu neka Hrvatski Narod u današnje doba radi, da budu njegova djeca doista djeca Božja, a on jak i sretan na zemlji. Prekrasan je taj program: on zaslužuje, da ga svaki Hrvat katolik nauči na pamet, da svaku njegovu riječ neizbrisivo zacrtava u svoju dušu te je u životu posvuda

ostvaruje. Rijetko se kada desilo, da je Namjesnik Kristov na zemlji jednomo narodu tako od srca, tako lijepo i tako stvarno razvio program rada za njegovo svestrano blagostanje, kako je to danas učinio Sv. Otac Pijo XII.

Poznat vam je taj program, jer ste ga već čitali u novinama i poznato vam je također obećanje, s kojim ga je Sv. Otac zaključio: »Ako ga budete provodili, onda će se nastaniti mir Božji u vaše obitelji, i sunce će istinitog i trajnog blagostanja zasjati nad vašom domovinom.« Divno i sveto obećanje Hrvatskom Narodu iz ustiju Onoga, koji Krista na zemlji zamjenjuje!

Medutim ne smijemo zaboraviti, da je Sv. Otac kao primjer rada i života pred naše oči stavio našeg sunarodnjaka Bl. Nikolu Tavilića. Prekrasno je istaknuto, da je u duši toga našeg Blaženika vjera plamsala kao sveti oganj, a s takovom vjerom neograničena odanost prema katoličkoj Crkvi i volja, da se za njezine istine žrtvuje do mučeništva i smrти!

Povedimo se za primjerom blaženog našeg Nikole Tavilića! On je naš! On zastupa one hiljade i hiljade Hrvatskog Naroda, koje su kroz dugo doba turskih navalja i turske vladavine i sami bili radi svoje vjere mučeni te su mučeničkom smrću poginuli. Nijesu oni u svojim mukama kolebali, nego ih drage volje snosili uvjereni, da se samo po sebi razumije da za Boga i katoličku vjeru trpe, pa mokar u najvećim mukama umrli. Nitko nije njihovih imena забilježio, niti opis njihovih muka očuvao, jer nije bilo ni prilike ni čovjeka, koji bi bio mogao to učiniti. Bl. Nikola Tavilić danas nam je kao zastupnik svih tih naših mučenika za Krista i njegovu božansku nauku!

Naša je vjerska i narodna dužnost dakle, da u štovanju bl. Nikole usredotočimo i dužnu počast svim onima, koji su za Krista i vjeru mučeničku smrt podnijeli. I kad se nalazimo pod utiskom velikih poticaja Sv. Oca, pozivljemo sve Hrvate katolike, da smatraju to štovanje svojom posebnom vjerskom i narodnom dužnošću.

Kao tumači te dužnosti iznijeli smo danas pred Sv. Oca i svoju poniznu molbu da proglaši našega bl. Nikolu Tavilića Svecem katoličke Crkve, a to bi bilo u današnje doba od neizmjerne važnosti i za obnovu vjerskog života u Hrvatskom narodu. U vezi s našom molbom sam Sv. Otac u svojem govoru danas je izjavio, da bi bilo osobito veselje i njemu kad bi Providnost Božja dopustila, da bl. Nikola Tavilić bude proglašen Svecem.

Neka bude dakle cilj našim molitvama i svetim nastojanjima, da katolička Crkva proglaši bl. Nikolu Tavilića svojim Svecem! U tu surhu nježujmo svuda štovanje prema njemu i s velikim pouzdanjem obraćajmo se u svojim nevoljama k njemu, da za naš posreduje pred Bogom! Molimo se mnogo i ustrajno kod svake zgode, da Bog proslavi bl. Nikolu i posebnim vanrednim činima, koji bi bezuvjetno dokazivali, kako je Njemu štovanje bl. Nikole Tavilića ugodno! Naslijedujmo toga našeg blaženika u obrani sv.

katoličke vjere i u životu prema njezinim naukama! Širimo također posvuda uvjerenje, da će bl. Nikola Tavilić kao sin Hrvatskog naroda stosstruko svome narodu uzvratiti sve ono, što doprinosi da se putem njegova štovanja Bog slavi i katolička vjera utvrduje. U svijetu velikih vjerskih istina o općinstvu Svetih zacijelo nije slučajno, što se iza velike počasti, koja se bl. Nikoli Tavilicu prigodom našega narodnog hodočašća u Sv. Zemlju u srpnju pretpriješle godine iskazala u Jeruzalemu, neočekivano sretno riješilo i pitanje podignuća novoga zavoda sv. Jeronima u Rimu i otvorili se putevi k slobodi za njegov nacionalni život. Sin Hrvatskog naroda bl. Nikola Tavilić hoće da bude svojemu narudu zahvalan!

Slaveći danas blagdan bl. Nikole Tavilića svega smo toga osobito svijesni. Duboka želja da Sv. Otar njega proglaši Svecem, želja je da Hrvatski Narod služi proslavi Kristovoj; da Hrvatski Narod postane narod Božji; narod, kome je Papa Ivan VIII. godine 879. upravio riječi: »Budite vjerni Bogu i sv. Petru do smrti i primite krunu života, što ju je Bog obećao onima, koji Ga ljube!«

U Rimu na blagdan bl. Nikole Tavilića dne 14. studenoga 1939.

Dr Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački,

Dr Ivan Šarić, nadbiskup vrbosanski

O. Alojzije Mišić, biskup mostarski,

Dr Dionizije Njardi, biskup križevački

Dr Jeronim Mileta, biskup šibenski i ap. Adm.

Dr Kuirin Kl. Bonefačić, biskup splitski,

Dr Josip Srebrnić, biskup krčki,

Dr Viktor Burić, biskup senjski i modruški.

Bijeg u Egipat.

Milosrdni ružmarin.

Pobožna priča

Treba bježati, odmah bježati, daleko — u stranu zemlju, ostaviti domovinu, nekamo gdje tiranin Herod nema moći.

Tako je Andeo Gospodnji u snu kazao Josipu.

Josip je poslušao.

Sveta je Obitelj bježala prema Egiptu, da spasi Dijete-Isusa. Bježali su noću, u tami. Vodila ih je sjajna zvijezda, koju su pratili nevidljivi andeli. Najednom se začuje topot konja i zvezket oružja.

Herodovi vojnici.

Potjera je isla tragom Josipova magarca.

Herod ne pušta tako lako svoj pljen.

Josip reče Mariji, koja je u naručju nosila Isusa: — Šta da radimo sada?

Bogorodica, sva u strahu, zamoli oholu palmu, koja se ponosno dizala na rubu ceste: — Sakrij nas svojim velikim lišćem!

Ali palma oholo odgovara jednim bjeguncima: — Ne mogu savijati svojih grana. Pa i kad bih ih savila, ne bi ti uspjelo spasiti dijete. A u sebi je palma kazala: — Zar da izložim opasnosti svoju ljepotu zbog ovih bjegunaca?

Tada se Bogorodica obrati bambusu s molbom: — Sakrij nas.

Ali bambus, koji se bojao kao ženica, nije se htio uznemiriti zbog drugih i odgovori: — Moje je lišće krhko i usko. Vojnici bi vas odmah otkrili. Tražite dalje. A u srcu je bambus govorio: — Herodovi konji imadu dobar njuh i jake čeljusti. Ako ih sakrijem, pojesti će sve moje lišće.

Pokraj je stajao lijep limun.

Bogorodica mu se približi i nježno ga zamoli: — Hoćeš li nas sakriti? A limun je zbog svoje ljepote bio oholiji od palme i veoma škrt. Odgovori: — Nisam se rodio da služim niti da primam goste: traži drugdje, ženo, ono što tražiš. U sebi je mislio: — Da sam ih primio, nestalo bi moga lišća i sutra u zoru palma bi mi se smijala...

Međutim se topot konja približavao. Još nekoliko časaka i postali bi zarobljenici Herodovi.

Gospa je nedaleko primjetila ružmarin i obratila se njemu. Ponizna biljka čula ju je, kako moli paomu, bambus i limun. Odmah je podigla svoje slabe grane i ponudila se da sakrije Svetu Obitelj pod svoje okrilje.

Ljubeznu su ponudu prihvatali.

Prispješe Herodovi vojnici... dođu, prođu... udaljuju se... Mali je Isus spašen...

Josip i Marija združe se s andelima, da se zahvale Gospodinu, što su izbjegli pogibelji.

Opasnost je prošla, Bogorodica se primirila, Isus se nježno smiješi. Zatim se obrati ružmarinu: — Jer si bio milosrdan, dat ču ti plavi plašt kao što ga ima moja Majka, i u mjesecu maju tvoje će cvijeće izgledati kao safiri te će ljupko i ugodno mirisati.

Ružmarin se zahvali. Bio je smeten zbog tolike darežljivosti. Od onog dana pokriven je stalnim plaštem nebeske boje, a u maju divi se svojim cvjetovima, koji su lijepi kao safiri.

*

Oh, kad bi i ja, Gospodine, mogao kao ružmarin da ti pružim gostoprимstvo u svom srcu, da te sakrijem, kad te progone ljudski grijesil.

Ne, ne bi tražio za uzvrat plašt nebeske boje, niti cvjetove slične safirima. Jedino bih ti kazao: »Obrati se k meni kao prosjaku, koji na rubu ceste pruža ruke i daj mi komad kruha nadnaravnoga, — daj mi svoju milost, daj mi život s tobom i u tebi.«

B.

»**Daj nam Bog zdravije, k tomu veselje — Na tom mladom ljetu svega obilja!«**

U našoj božićnoj pjesmi, u kojoj je toliko vjere, liepote i čudoredne pobude, evo im a pobožne molitve. Mi molimo u božićnoj himni »Narodi nam se«, da nam Bog dade zdravija, veselja, svega obilja.

Molimo zdravije. Veliko je to blago. Čovjek ga tek onda zna pravo cijeniti, kada ga izgubi ili kad se makar samo malo naruši.

Bolesnih je posvuda. Nijedna dob, nijedan stalež nije isključen. Jedni boluju već u ranoj mладости, druge snalazi bolest u muževnoj dobi, a neke tek pod strane dane.

Međutim poznato je i to, da su mnogim i teškim bolestima i sami ljudi krivi. Ravnatelj jedne bolnice za duševne bolesti upitan za uzroke umobolnosti, odgovorio je, da su uzroci u glavnom grijesi, ito bludnost, pijanstvo, uopće razvratan život. To nam govore i liječnici drugih bolница. U glavnom su grijesi, razvrtni grijesi, uzrokom teških pa i neizlječivih bolesti. Jednoj je gospodi otvoreno rekao liječnik, da je velika šteta, što na njenom trulom tijelu stoji tako lijepa glava. To je ona u društvu poznatih sama priopovjedala, a za uzrok navela, da je to posljedica pobačaja.

Poznati i uvaženi liječnik u Z. Dr. X., kad bi dolazio u sobu zaražene mlade i nadobudne gospode i ova pred njih drhtala radi gorkog liječenja, on bi smješći se pjevukao: »Za jedan časak radosti...«

Mudraci s Istoka.

Za naš Zagreb rekao je jedan uvaženi lječnik, da u njemu boluje oko 30.000(!) osoba od spolnih bolesti. I to su samo oni, primjetio je on, koji se javno liječe, a gdje su drugi, koji se liječe potajno?

Svi, svi ljudi žele zdravlje, ali ih malo, kako vidimo i znamo, radi za zdravlje. Nije onda čudo, da »ko si je prokletstvo, i žanje prokletstvo«, ito već na ovom svijetu.

Kako je zdravlje tijela veliko blago za čovjeka, tako je i veselje, zdravlje srca i duše, veliko njegovo blago i sreća.

Lijepo kaže naša pjesma: »Radost i veselje od Boga su dar...« Nu kako ljudi kvare svoje zdravlje tijela neurednim životom, tako rade i grješnim životom na uštrb veselja srca i duše. Istina, na svijetu nema raja, ali je takoder istina, što kaže naš H. Badalić? »Čista savjest svim se mukam smije.«

Moliš za zdravlje i veselje. Za mnogo moliš, za veliko blago moliš, ali nemoj onda protiv sreće i veselja raditi. Grijeh je veliki neprijatelj zdravlja i veselja. »Bezbožnik nema mira.«

Ti moliš i za svagdanje potrebe: »Na tom mladom ljetu svega obilja.« Ne samo »kruh svagdanji«, nego moliš obilje. Dobro. Moliti smijemo, pogotovu, kada se podvrgnemo odano volji Božjoj. »Budi volja Tvoja...«

Na Božjem blagoslovu sve počiva, o njemu sve ovisi. Badava sav trud i nastojanje pojedinca, obitelji, naroda, ako ne bude blago-

slova odozgora, ako Bog ne podijeli uspjeha. A zar da On, »od koga svaki dobar i savršen dar dolazi«, dade taj dar onom čovjeku, onoj obitelji, onomu narodu, koji kune i proklinje Njegovo Presveto Ime, koji ne pozna svetka ni petka, koji ne zna za mir, slogu, milosrđe i sl. d. i t. d? Da On dade blagoslova narodu, koji hotice, znatice radi protiv Njegovih svetih odluka, na pr. u pogledu svrhe braka?

Budimo prijatelji sebi, svojim obiteljima, svojem narodu, ali je samo na jeziku, nego i na djelima! Onda će i Gospodin, koji je ţakao: »Dajte i dat će vam se«, uslišiti molitvu našu!

»Daj nam Bog zdravlje — k tome veselje,
Na tom mlađom ljetu — svega obilja!«

D u k a

Opće i posebne nakane svetoga Oca Pape.

Nakana Apostolstva molitve za siječanj, blagoslovena od sv. Oca.

Izvanredno je počitanje i poštovanje prema našem sv. Ocu Papi nesamo kod katolika, rasjajnih po čitavoj kugli zemaljskoj, nego i kod milijuna inovjeraca. Ljudi zdravog razuma i dobre volje spiru sa svih kontinenata svoje začudene i znatiželjne oči prema Vatikanu, prema onoj izvanrednoj ličnosti, koja se ističe iznad ovjenčanih i neovjenčanih magnata ovoga svijeta. D u h o v n a je to sila, koja izbjija iz neobične pojave Papine, a ta je jača negoli sve druge niske i prolazne. Mi katolici štujemo sv. Oca, jer znademo, da je on pravi naslijednik sv. Petra, živi Namjesnik Isusov na zemlji, vidljiva glava Crkve Kristove. A štujemo ga najvećma onda, ako se s njim i za nj molimo. Sam Isus moljaše se za svoga Naslijednika Petra, da ne smalakše vjera njegova. Lk. 22. 32. U prvim se vremenima mlađadna Crkva bez prekida molila Bogu za sv. Petra. Dj. Ap. 12, 5. A i poslije. — Papa je najuzvišeniji ţlan mističnog tijela Kristova; on je od Boga primio vrhovnu vlast za zemlji; on sačinjava živu vezu između neba i zemlje. Ničije molitve ne prodiru tako neposredno i sigurno do presv. Srca Isusova, kao molitve Njegova Zamjenika ovdje na zemlji. Hoćeš li, da ti budu molitve uslišane, moli se za Papu, moli se s Papom. Sveti Otac imade mnogo nakana, na koje želi, da se i mi s njime molimo.

A koje su te nakane sv. Oca, na koje ćemo se moliti? — Da ti sve izbrojimo, trebalo bi da čujemo one brojne govore, koje on drži skupinama hodočasnika; da pročitamo divne enciklike i pisma. Ovdje kao da osluškuješ kucaje njegova očinskog srca i saznaćeš, što sv. Otac želi od svoje djece, što vrhovni Pastir duša traži od svojih vjernika.

Opcenite želje sv. Oca Pape obuhvaćaju sve teške probleme sadašnjice, sve gorke poroke današnjega društva, obitelji, pojedinaca, — svu dušu i tijelo čovječanstva.

Prstom upire na kobne zablude naših vremena sa sveukupnim vrtoglavim lutanjem i rušenjem. Papa oplakuje zla modernoga društva, koje nijeće Boga, koje se guši u privatnoj i javnoj raspuštenosti te srila u tamu poganstva podavajući se razbuktalim i razularenim strastima. Mnogi se udaljuju od čiste nauke Kristove; kidaju veze s Petrovom Stolicom, a to sve na propast neumrlih duša svojih i bližnjega...

U divnoj enciklici »Vrhovnog Svečenstva« progovorio nam je sv. Otac o zaboravljenoj ljubavi. Upozoruje nas na temeljno jedinstvo ljudske obitelji, na kršćansku ljubav prema domovini, na zadatke države, na prava obitelji, na prava savjeti, na temelj pravednih i mirnih odnosa među narodima. Istiće bitnu i majčinsku zadaću Crkve, čiji se »najplementiji i najplodniji posao u korist mira sastoji u propovijedanju Evandelja, što je Crkvi ostavio njezin božanski Osnivač. Evandelje će ljudima učijepiti istinu, pravdu i ljubav kao i nastojanje oko toga, da se zapovijedi čvrsto usade u srca i savjeti... Rad oko širenja kraljevstva Božjega, što je svako stoljeće vršilo na različite načine, raznim sredstvima, u mnogobrojnim i teškim borbama, to je zapovijed, koja obvezuje svakoga, koga je milost Božja istrgnula iz ropstva sotone, i tko je po krštenju bio pozvan, da bude sudionikom tогa kraljevstva«.

Uživimo se u ove općenite nakane sv. Oca Pape te zajedničkom molitvom ublažujmo uvrijeđeno Božje Veličanstvo moleći presv. Srce Isusovo, neka izlije obilje svoga blagoslova na mukotrpo čovječanstvo.

Među posebne nakane sv. Oca ubrojimo i one, koje su upućene svima nama Hrvatima prigodom hrvatskog hodočašća u Rim, za vrijeme svećane audiencije dne 14. XI. 1939.:

nepokolebiva vjernost prema sv. rimskoj Crkvi, koju hrvatski narod od vajkada slavi i stuje kao »neprevarljivu Učiteljicu vjećne istine, moćnu Zaštitnicu socijalne pravde, neutrudivu Nastojateljicu oko sloge svih naroda«;

čvrstoća i stalnost u djedovskoj sv. vjeri, koja neka je »poput stanca-kamena s kršnoga Velebita, koji prkosи burama i olujama«;

procvat privatnoga života, socijalne karitativnosti, osobne svetosti, Katoličke Akcije.

Otvorite srca svoja zakonu Božjem i kršćanskoj savršenosti: gojeći svagdanju i zajedničku molitvu u krugu svoje drage obitelji.

Najuže sjedinjnjje s Kristom u presv. Euharistiji, s kojom treba da uskladite sve svoje misli, sve svoje riječi, sva svoja djela«.

Nježna i sinovska pobožnost prema bl. Djevici Mariji, koja svojim moćnim zagovorom i majčinom ljubavlju štiti i brani milu nam domovinu Hrvatsku.

»Odgajajte svoju mlađež u strahu Božjem i sačuvajte joj katoličke škole. Onda će mir Božji ući u vaše obitelji; i taj će nad vašom dragom domovinom prava i trajna sreća.«

Vj. L.

Ugledni naši listovi izrazili
su se najpovoljnije o našem
»KALENDARU SRCA ISUSOVA I MARIJINA
ZA GODINU 1940«

Ako ga još nemate, naručite ga što prije, jer je naklada gojivo rasprodana. Stoji 10.— din. (i 2 din. dobrovoljno za poštarinu). Biste li mogli u svojoj okolini rasprodati više primjeraka? U tom bi slučaju dobili na svakih 10 komada 1 na dar, i još po koju lijepu knjigu. Javite nam odmah, ako Vam je to moguće.

Uprava »Glasnika Srca Isusova«
Zagreb I/147, Palmotićeva 31/I.

BARTOLOVEC : Dj. dr. S. L.

Ne daj se voditi od svakoga.

Jednog dana došla svećeniku sva zaplakana neka inače dobra gospoda.

— Šta plačete što se opet dogodilo? upita velečasni.

— Kako ne ču plakati i žalosna biti, odgovori ona, kada drug znadu Bogu bolje služiti od mene.

— Pa to nije uzrok za plakanje, nego za veselje. I dobro je da ima duša, koje Boga ljube više nego mi! Ma ljubili ljudi Gospodina kolikogod mogu i umiju, kaže sv. Toma Akvinski, On je staje nad svaku ljubav i hvalu!

— Uostalom, kako ste vi, gospodo, došli baš na ovaj uzrok svoje tuge i žalosti?

— Kako? Evo kako: Prije par dana sastala sam se s mojo starom prijateljicom Rezom, pa smo mnogo i dugo razgovarale i pobožnosti i uopće o svetim stvarima. Govorile smo i o krunici Sva sam uzdrhtala, kada mi je prijateljica Reza pripovijedala, koliko ona svaki dan moli. Osobito me je uplašila njezina riječ, da ona izmoli svakiput kod sv. Mise, ito tihe, tri krunice. Ja nevoljnje jedva izmolim jednu krunicu, a ona tri! To je sveta duša, a gdje sam ja ostala! Evo to je uzrok mome jadu, mojoj žalosti, mojo zdrovnosti. Kako su drugi pokročili na putu savršenstva, a ja sirot zaostala! Od žalosti i ne jedem i ne spavam već 3 dana.

— Vaša žalost, gospodo, posve je neispravna. Sud o savršenosti vaše prijateljice gospode Reze ne stoji. Gospodin Bog ne gleda na to, koliko se moli, nego kako se moli. Sv. Toma Akvinski kaže, da bi molitva bila Bogu draga, a nama korisna mora se udovoljiti ovim uvjetima:

1. riječi molitve treba dobro izgovarati
2. paziti na njihov smisao i
3. stalno imati na pameti, komu se molimo

Treba dakle moliti s razumijevanjem. Pod takovim uvjetima može se kod sv. Mise izmoliti samo jedno otajstvo krunice.

Istina, tiha sv. Misa traje oko pola sata, a za jedno otajstvo treba četvrt sata, ali kad se i sv. Misa prati sa razumijevanjem onda o tri otajstva krunice ne može biti ni govora, a da molitve bude Bogu mila i molitelju korisna. Vi dakle nemate razloga, da se želostite, što možete izmoliti samo jedno otajstvo krunice, a vaša „sveta“ prijateljica Reza nema ni najmanje razloga, da se hvali ponosi, što izmoliti pod tihom sv. Misom sva tri otajstva krunice i onda — pobožnost se ne nosi na pazar, pa bi gospoda Rez pametnije učinila, da je šutjela. Uostalom u duhovnim stvarima neka vam ne bude makar tko savjetnik i vođa. Čast Rezama: Marama i Jalžama i Katama i Petru i Pavlu, ali duhovni vode jesu i mogu biti samo oni, koje je Gospodin Bog na to mjesto postavio.

Ne dajmo si narušavati duhovnog mira, nego radujmo se u Gospodinu i služimo Mu u veselju!

Đuka

Srce Isusovo, šatore Višnjega, smiluj se nama!

Posljednji put promotriili smo, kako je Srce Isusovo hram Božji, a danas velimo, da je Srce Isusovo šator Višnjega. Razlika između hrama i šatora jest u tom, što je hram mjesto nepomično, a šator se dade pomicati s jednoga mjeseta na drugo. Tako su Izraelci imali šator, u kome su prikazivali žrtve, dok im nije

Salomon sazidao veličajan hram. Zato velimo, da je Srce Isusovo šator Višnjega, budući da je Srce Isusovo bilo pomični hram, jer je Isus po svojoj čovječjoj naravi prolazio zemljom židovskom čineći svuda dobro — kako veli Sv. Pismo. I danas je s nama Isus na posebni, euharistijski način svagdje, gdje je sv. Euharistija.

Srce Isusovo je šator, kojim se očitovao Svevišnji cijelome svijetu: Židovima sam, hodajući njihovom zemljom, poganim po Apostolima, svima pak po svojoj Crkvi.

Židovima je propovijedao sam Spasitelj, da pokaže, kako veli sv. Toma, kako su njegovim dolaskom ispunjena sva obećanja, što su njima dana, a ne po-

ganim. Zato veli apostol Pavac u poslanici Rimljanima (15, 8.), da je Isus Krist bio služba obrezovanja — to jest apostol i pre-povjednik Židovima. U drugu ruku - veli sv. Toma - propovijedac je Židovima sam Spasitelj, da pokaže, kako je njegov dolazak od Boga; jer je red tražio, da Židovima bude riječ Božja propovijedana prvima, jer su oni bili Bo-

ju bliže vjerom i štovanjem jednog Boga, a po njima da riječ Božja prijede na pogane. Stoga i veli Spasitelj, da nije poslan nego k izubljenim ovcama doma Izraelova. Sveti Jeronim kaže, da tim ijećima Spasitelj nije rekao, da nije poslan i poganim, već da je u svom redu poslan Izraelcima. Na taj način očitovao se Svevišnji Izraelcima, i bio od njih upoznat po Isusu, u čijem je Srcu bio kao u šatoru i monstranci.

Poganim se očitovao Svevišnji po Apostolima, kojima je Isus dao zapovijed, da idući u čitavi svijet propovijedaju Evandelje svakome stvoru. No Apostoli nijesu samo nauku Kristovu navješćivali ljudima, već su i davali vjernicima Gospodina Isusa Krista u presvetoj Pričesti. I tako kao da je Isus Krist bio nošen narodima na ramenima Apostola. Kako je Isus došao na svijet za sve ljudi svih vremena, osnovao je svoju Crkvu na pećini, s kojom je vazda u svršetku svijeta. Kao što su Apostoli navještali i nosili Isusa narodima, isto tako to čini i Crkva: Papa i biskupi. Šator presvetog Srca Isusova nije isčezano, već je prelazio od ramena Apostolskih na ramena njihovih nasljednika — i tako će to biti i unapredak do konca svijeta.

Šator već ljudski je to ljepši, što je uzvišeniji njegov prebijalac. Svevišnji našao si dostojan šator u Srcu Isusa Krista, jer je to Srce Božansko — druge osobe Božanske. Po tom šatoru — Srcu Isusovu — upoznali su i zavoljeli ljudi Gospodina Boga, koji je tako ljubio svijet, da je predao jednorodenog Šina svoga, da nijedan, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego da ima život vječni» (Iv. 3, 16). Uzato po tom šatoru zadobiše ljudi milost, a po milosti život vječni.

Iz svega spomenutog izlazi, da nam se valja klanjati presvetome Srcu Isusovu, da nam treba prigibati koljena pred Isusom u Svetohraništu. Na to nas sv. Crkva napose podsjeća na Tjelovski blagdan.

O šatore Višnjega, Presveto Srce Isusovo, primi nas pod svoje okrilje, i ne daj da te ikad ostavimo! Daj, da budemo što čistiji i ljepši šator, u koji ćeš često, da svaki dan dolaziti po svetoj Pričestil!

B. Stržić D. I.

Kako je u paklu?

— Velečasni, biste li mi mogli reći, da li će se ljudi u paklu kuhati ili pržiti? pitao jedan gospodin propovjednika želeći se narugati nauci Isusovoj o paklu.

— To ćete sami vidjeti, gospodine, odgovorio je svećenik...

Ovaj odgovor nije ostao bez uspjeha. Gospodin je ušao u se, obratio se. Sam je poslije pripovijedao, kako je ovaj odgovor bio početak njegova obraćenja.

Oltar sav u sjaju

Oltar sav u sjaju,
duša kô u raju —
te gleda i gleda,
otrgnut se ne da
od Isusa svog.

Otvara si grudi
pa nam iskru nudi,
da sitnu, gle sitnu —
ali nezasitnu —
Do Isusa svog.

Srce Božje gori,
duše mlake kori.
što ne će pa ne će,
tu da traže sreće
kod Isusa svog.

Duša iskru prima,
ljubav mahom imá:
ne sitnu, ne sitnu
nego nezasitnu —
do Isusa svog.

Oltar sav u sjaju,
duša već u raju —
te gleda i gleda,
otrgnut se ne da
od Isusa svog.

I. K.

Jedini Lun!

Prije nekog vremena zamolio je uredništvo Glasnika Srca Isuseva sva društva Srca Isusova, da odrede jedan ili više dana u godini, kada će uime svoga društva dati služiti svetu Misi za sv. Oca Papu. Urednik je zamolio da mu se javi također datum te ili tih posebnih svetih Mis. I gle! Još se nitko nije javio osim Djevojačkog društva Srca Isusova iz Luna u Dalmaciji, koje je odredilo da se u njegovo ime služi svake godine sv. Misa za sv. Oca, ito na 11. listopada. Svaka čast ovom društvu! A drugim društvima neka ovo bude na poticaj da i ona što prije učine isto.

Kako su drugi narodi napredniji! Na tisuće sv. Misa u određene dane prikazuje se za sv. Oca. Ne dajmo se u tom pogledu natkriliti. Javite se što prije!

Urednik.

Presveto Srce Isusovo izmirilo neprijatelje

Bilo to g. 1855. Dva isusovca: oci Basile i Carrara držali su te misije u Zadru. U to vrijeme dove o. Basileu jedan čovjek te mu reče:

— Pomozite mi, velečasni oče, jer mi je život u pogibelji.

— U kakvoj pogibelji? upita misijonar.

— Dok sam još bio momak, nastavi taj čovjek, posvadio sam se s jednim čovjekom obližnjega sela. Pobismo se i ja ga ubih. Radi toga ubojsiva odležao sam u tamnici 20 godina. Ima dvije godine, kako sam se vratio kući. Medutim obitelj onog ubijenog čovjeka neprestano nastoji, kako bi mi se osvetila. I tako sam uvijek u strahu, ne mogu naći mira ni danju ni noću. Došao sam k vama, da mi pomognete, ako je ikako moguće.

— Ako je tako, brate, odvrati misijonar, zaista ne znam, kako bih vam pomogao.

Nesretni čovjek nije prestao da moli. O. Basile obeća, da će o toj stvari govoriti s domaćim župnikom pa će učiniti sve, što bude moguće.

— Ostavite to, oče, rekao je župnik. Ne čete uspjeti. Već su se mnoge ugledne osobe lačale toga posla, ali sve zaludu.

— Osvjedočen sam, da niti ja ne ču moći uspjeti, odvrati misijonar. Medutim sve svoje pouzdanje stavljam u moć, dobrotu i milosrde Presvetog Srca Isusova. Uzdam se da će mi ono pomoći.

Sutradan zaputi se misijonar sa seoskim knezem u obitelj ubijenog čovjeka. Knez je nosio dvije slike: Presvetog Srca Isusova i Prečistog Srca Marijina. Slike su bile zatrte platnom.

— Ja dolazim da vas blagoslovim, vas i imanje vaše, :eće o. Basile. Ili bolje: ne ču vas ja blagosloviti, već Srce Isusovo i Srce Marijino.

Nakon tih riječi otkrio je slike. Dva brata, sinovi ubijenog čovjeka padlo su na koljena pred ovim svetinjama. Misijonar nastavi:

— Prije nego što vas ova Srce blagoslove, morate ispuniti nalog, koji vam po meni daju.

— O čemu se radi, oče? upita stariji brat. Mi smo pripravni na sve. Zar ne brate?

— Pripravni smo, odgovori mladi brat.

— Dobro. Drago mi je, da ste na sve spremni. Onda čujte: Presveto Srce Isusovo želi, da oprostite uboјici svoga oca.

Istom što je misijonar izjavio ove riječi, kad stariji, inače tvrdokorniji raskrili ruke i reče:

— Gdje je, da ga zagrlimo?

Ova nagla promjena uvelike je iznanadila sve prisutne. Misijonar dade potražiti kriveca. Pun straha došao je ovaj do sobe, pred sobom nao na koljena s rijećima:

— Hvaljen Isus! Smijem li unutra?

— Smiješ, odvrati braća.

Krivac na koljenima po drugi put reče:

— Hvaljen Isus! Smijem li pristupiti?

Kad braća i to dopuste, čovjek pozdravi opet sa Hvaljen Isus, i nadoda:

— Jesmo li sada izmireni?

Najstariji brat raskrili ruke te ubojicu svoga oca zagrljao, kao najboljeg prijatelja. Prisutni, kojih je bilo mnogo, plakali su od ganuća.

— Vi se eto pomiriste reče o. Basile. Preostaje još i jednoj i drugoj stranci da zamoli Presveto Srce Isusovo i Prečisto Srce Marijino, da im i ova Srca oproste. Ovome radi zločina, a vama radi dugotrajne mržnje.

Sve je učinjeno, kako je misijonar želio. Nakon toga iznova se ogliše nesamo ona trojica nego i cijela porodica i rodbina, sve do najmanjeg djeteta. Misijonar ih opomene da ovako skopljeni mir čuvaju i da vjerni ostanu Isusu i Gospu.

Pomilovani ubojica pun veselja reče misijonaru:

— Dok sam bio u zatvoru, prištadio sam nešto novca. Eto sada taj novac žrtvujem da bi se rekle sviće Mise za pokojnika.

— Nipošto, reče stariji sin, naša je dužnost da se briнемo za dušu očevu. Tvoji novci neka se dadu na čast Presvetom Srcu Isusovu, od koga smo primili sada veliku milost. Nabavit ćemo lijepo okvire za obje slike pa neka se one izvjese u crkvi za vječnu uspomenu na ovaj dogodaj.

Prijedlog se svima svidio i bio izведен.

Prije nego što je misijonar otišao, još je jednom blagoslovio ovu kuću. Priredila se i mala gozba. Braća su posadila svoga novog prijatelja između sebe. Poslije su se ispjedili i pričestili. Tridana kašnje kod zaključnog govora misijskog obnovili su javno svoje obećanje da će živjeti u miru.

Ne treba niti spominjati, kako je ovo sve djelovalo na one, koji su to čuli ili vidjeli. Mnogo ih je od radosti zaplakalo, mnogi se neprijatelji, potaknuti ovim primjerom, izmirili.

»Ja ću povratiti slogu razdvojenim obiteljima,« obećalo je Presveto Srce. Navedeni dogodaj jest sjajna potvrda toga obećanja.

Jeste li već naručili ukusno uvezani »MAGNIFICA T« uz sniženu cijenu od 25 din. po komadu? — To je naša najopsežnija i najdotjeranija priručna crkvena pjesmarica s potpunim riječima i notama melodija. Na 544 stranice teksta s notama sadržaje sve naše ljepše hrvatske korale i hrvatske crkvene pjesme (za strogo liturgijsku i izvanliturgijsku uporabu). U dodatku su dva opširna kazala, a na koncu 3 koralne Mise (De Beata, De Angelis, Pro Del.). Nepristrana i stvarna kritika toplo je primila i preporučila ovo djelo, ko stvoreno kao dar vrliim pjevačima i pjevačicama naših brojnih crkvenih zborova. »Magnifikat« se naručuje u Upravi Glasnika Srca Isusova, Zagreb, I/147.

Arvat!

Lijevo gore:

Nadbiskup Dr. Stepinac, nakon predaje predstavke hrv. biskupa, prevada govor
Hrvatski kod

Kip Bl. Nikole Tavil

St. je Hrvati darovaše sv. Ocu.

v. 1. 1. 1.

Nar. zastupnik Duro Marić predaje sv. Ocu predstavku Dra Mačka.

oik zakon audijencije.

Desno gore:

STALA DIVNA

- STALA DIVNA MAJKA SVETA,
UZ KOLJEVKU RAJSKOG CVIJETA
ISUSA PRESLATKOGA
- SVA U LJUBAV URONJENA,
KLANJALA SE UZNESENJA,
RIJECI OCA VJEĆNOGA.
- BLAŽENA I NASMIJANA,
GRLI SINA RAZDRAGANA,
SRECU IZREC NE MOZE.
- MILUJE GA CJELOVIMA,
PJEVA SLATKO S ANDELIMA:
SLAVA TEBI, MOJ BOŽE!
- SIROTNA TI ZIPKA KRUTA,
BIJE MI TE STUDEN LJUTA
U PRIPROSTOJ STALICI.
- RUCICE TI UKOCFNE,
A NOŽICE SVE LEDENE
NA UBOGOJ SLAMICI.
- DIJETE MILO, BOŽE SILNI,
SNIVAJ, SNIVAJ SANAK DIVNI
POD OKRILJEM MAJCICE.
- STO ŽIVOTA TVOJA MATI
PRIPRAVNA JE ZA TE DATI,
RAJSKA MOJA LJUBICE.
- DALEKO JE KRIŽ I KRUNA,
GORKE MUKE ČASA PUNA,
KRUNO MOJA BISERNA.
- RADI GRIJEHA PUKA SVOGA
ČOVJEK POSTA TI OD BOGA,
RUZO MOJA KICENA.
- SPAVAJ, SPAVAJ, ČEDO DRAGO,
TI JEDINO MAJKE BLAGO,
GOLUBICU ŽUDENI.
- NEBO, ZEMLJA, TEBE CASTI,
U TVOJE SU RUKE VLASTI,
KRALJEVICU MALENI —
- SLUSA JOSIP MAJKU DIVNU
KAKO PJEVA BOŽJEM SINU
I UŽIVA NEBA DAR.
- SAM U DUHA TAJNOJ ŠUTNJI,
U ZANOŠNOJ SLATKOJ SLUTNJI
POKLANJA MU SRCA ŽAR.
- SVETA MAJKO, DAJ UČINI,
DO ŽARA ME TVOGA VINI
LJUBAVI MI SLUSAJ GLAS:
- DAJ DA GORI SRCE MOJE,
ZA ISUSA, BLAGO TVOJE,
ŽIVOTA MI SVAKI ČAS.
- ON JE S NEBA ZA ME DOSO,
KROZ MORE JE BOLA PROSO,
DA RADOSNO ŽIVIM JA.
- PO NJEM BOŽJA LJUBAV SVETA
UPALILA SRCE SVIJETA
KAO SUNCE NAMA SJA.
- PO MILOSTI — USPOMENI —
NJEGA, MAJKO, CUVAJ MENI,
DOKLE TRAJE ŽICA BOJ.
- A KAD KUCNE SMRT NA VRATA,
SUDBONOSNOG ONOG SATA
U ZAKLON ME PRIMI SVOJ.
- ČISTA DJEVO SVIH DJEVICA,
NE OUVRNİ SVETOG LICA,
ISUSA MI TADA DAJ.
- DUSA MOJA UTJESENJA
UZE TIJELA RAZRIJESENJA
U NJEMU CE NACI RAJ!

S. Renata

Andeo sa zlatnim ključem.

Sveti Karlo Boromejski tražio je od jednog slikara da nasliká smrt. Slikar je predočio smrt kao kostur, koji drži u ruci kosu.

— Sta je ovo? upita svetac. Kostur? Kosa? Ne, ne slikajte tako smrti jednog kršćanina. Smrt jednog kršćanina naslikajte kao andela sa zlatnim ključem u ruci...

— Jeste li pripravljeni da primite smrt s odanoscu u volju Božju? pitao je svećenik svetu Malu Tereziju.

— Ja mislim, duhovni oče, odvratila je svetica, da odanosti u volju Božju treba da se život nastavi, dok me pomisao na smrt napuni radošću.«

Pripovijeda se o sv. Franji, da je nekoliko dana prije svoje smrti pitao liječnika, što misli o njegovoj bolesti. Liječnik je izmicao pravom odgovoru pa je rekao: »S Božjom pomoću nadamo se da će biti dobro.« — »Recite mi golu istinu, odgovorio je Franjo, ja se smrti ne bojim.« — »Onda vam velim, oče, da je vaša bolest neizlječiva.« — Kad je to čuo svetac, raširio je radosno ruke i uskliknuo: »Dobro mi došla, draga sestra smrti! Neka bude Gospodin blagosloven radi naše sestre smrti, kojoj nitko ne može umati. Hvalite i slavite Gospodina u poniznosti sva stvorenja... Teško onima, koji umiru u teškim grijesma!«

»Presveto Srce Isusovo ja se uzdam u Te!«

Istinit dogodaj iz krvave prošlosti u Španjolskoj.

Posebnom zaštitom Presvetog Srca izbjegao je smrti, koju su mu spremali komunisti, španjolski svećenik Ljudevit de Toledo. Sam u svojim pismima bratu opisuje, kako se upravo na čudesan način spasao.

Povjerenja mu je bila mala župa sa 400 vjernika, kojoj je pridruženo još jedno selo od 200 duša, udaljeno nekoliko kilometara od župne crkve.

Bog je obilno blagoslovio njegov rad. Zupljani se obnovili duhovno. Društva, koja su pospano životarila, opet se probudila na novi život rada i molitve. A župnik bio sretan osjećajući pomoć Božju u svom radu.

»Bura, koja se digla nakon izbora u veljači 1936. nije se u mojoj župi niti osjetila. Okruženi smo gorama, vijesti k nama ne stižu brzo, val revolucije još nas nije bio zahvatio. Kad su gorjele prve crkve u Madridu, Barceloni i drugim velikim gradovima, mi smo dobili dva lijepa kipa: Srca Isusova i Srca Marijino. Na blagoslovu tih kipova bilo cijelo selo.«

»Prve vijesti, koje su nas malko uznemirile, stigle su oko polovine srpnja. Ja sam mirno nastavio svoj posao. Međutim bura se sve jače osjećala. Dolazile vijesti o rušenju, o paljenju crkava, o tamničenju i ubijanju svećenika, o progonstvu katolika... Pomiclju sam: Ako se progone dobri katolici, što će onda biti s mojim župljanim?... Kad se progone svećenici, zar se mogu nadati, da će mene poštediti?...«

»Propovijedao sam 9. nedjelje po Duhovima. U evangeliju te nedjelje piše: »Doći će dani na tebe i okružiti čete neprijatelji tvoji i onkolit će te, pritisnut će te odasvuda.« Propovijed sam svršio potičući slušatelje da očiste duše, jer tko zna, možda će Gospodin tražiti i među njima žrtava da spasi Španjolsku. Posebno sam im preporučio pouzdanje u Presveto Srce Isusovo, koje je obećalo da će svojim štovateljima biti uvijek na pomoći. Govorite često: »Presveto Srce Isusovo, ja se uzdam u te!«

»Dani, što su dolazili, bivali su sve uzbudljiviji. Čuo sam, kako su neki između mojih drugova svećenika već pali kao žrtve progona. Podnijeli su mučeničku smrt za Isusa. Zavidao sam im...«

»Bolilo me, kad sam pomicljao na brojne vjernike, koji ostaju bez duhovnih pomoćnika upravo u vrijeme, kad im je njihova pomoć najpotrebniјa... Ipak nisam gubio pouzdanja u Boga. Nastojao sam da se sjedinim što bolje s voljom Božjom. Međutim moram priznaši, da moje pouzdanje nije bilo savršeno.

»Opasnost boljevička sve se više približavala. Na svakom koraku čulo se, kako je iz susjedstva nestalo sad ovog sad

onog župnika. Nestajalo ih na posve jednostavnn način: U selo došlo nekoliko oboružanih ljudi, tražili posvuda župnika, otjerali ga u kamijon, odvukli u koji od velikih gradova. O njima se više nije čulo. Da li su zatvoreni, da li su ubijeni? ...

»Smatrajući dužnošću da spasim svoj život radi svojih župlja- na počeo sam misliti na sredstva i puteve. Dogovarao sam se s pozdanijim između svojih vjernika. Poslije sam se uvjerio, kako se Bog nije služio našom mudrošću ljudskom, već me je vodio svojim putevima ...

»Naš strah nije bio isprazan. 27. kolovoza čuli smo, kako su revolucionarci u susjednom selu bacili kocke, da odaberu one, koji će u našoj crkvi spaliti slike i oltare i... ubiti župnika.

»I sada započinje za me put providnosti Božje. Neki prijatelji uvjeriše me, kako će najbolje biti da podem u selo, koje je bilo pripojeno ovoj župi, i tu da se sakrijem kod jednog prijatelja. Pošto se zna, da tu nema župnika, valda me tamo crveni ne će niti tražiti. Pokušajmo.

»Čim je zanočilo, pošao sam s jednim mlađićem, svojim pomoćnikom u župskim poslovima. Idući molili smo krunicu i opetovali često: »Presveto Srce Isusovo, ja se uzdam i tel!« Nitko nas nije video, kad smo ostavili selo. I kad smo se od sela bili prilično udaljili, rekao sam pratiocu, da se vrati. Ni sam htio da se radi mene izlaže pogibelji. Poslušao je. U tami nastavio sam put od nekoliko kilometara. Napokon sam opazio selo. Na ulazu u nj video sam ljude, za koje mi se činilo da su na straži. Da li su to stanovnici ovoga sela ili poslani milicijonari? Međutim glavno je bilo za me, da su u ovaj čas spavalii. Nisu osjetili prisutnost onoga, koga su tražili, ali ga Svetogruči branio.

»Što sam brže mogao, kročio sam prema kući svoga prijatelja. Pokucam. Vrata se otvore... Spavao sam vrlo slabo. Uzbuđen sam radi providnosti Božje. Osjećao sam da sam u naručaju Božjem.

»Ali kako je čovjek od prirode malodušan!... Iako sam osjećao, kako je pomoć Božja uza me, ipak se moja duša nije posve umirila. Mislio sam na pomoć ljudsku. Ipak sam se izjutra posve prikazao Bogu. Bio sam pripravan na sve.

»Što je s mojom župom? Glas se brzo pronio, da me nema. A gdje je župnik? Jer me nisu vidjeli, kako sam otišao, svašta se govorilo.

»Sutradan eto u moju župu crvenih. Došli su da traže stoku. Imali su i drugih namjera. Pošli su ravno u kuću, gdje sam bio nastanjen, i s revolverima u ruci tražili su obitelji, da im rekne, gdje sam, jer hoće da me »raskomadaju«. Rečeno im je, na koju sam stranu pobjegao. Nisu bili zadovoljni s odgovorom. Pretražili su cijelu kuću od podruma do tavana. U crkvi su spalili slike i druge dragocjenosti sileći osobe, koje su bile poznate sa svoje pobožnosti. da to gledaju.

»Dan iza toga eto ih opet u selo sa čvrstom odlukom, da pronađu župnika. Pošli su u istu obitelj. Ovaj put se zaprijetili, da će pobiti sve u kući, ako ne budu govorili. A ovi uvijek isto odgovarali, pripravni da umru prije nego bi odali moje skrovište. Crveni pošli i u druge kuće. Htjeli su što izmamiti od djece. Svuda iste prijetnje. Napokon su otišli. Prije odlaska spališe sve župske knjige. Tražili su još unaokolo. U selu su ostavili noćnu stražu.

»Kod prijatelja sam ostao više dana. I ovamo su dolazili da traže župnika, ali kako svijet ništa nije znao za moju prisutnost, nisu mogli ništa dodati onome, što su crveni znali iz moga sela. Dani što sam ih ovdje sproveo, bili su uistinu mirni, osim tu i tamo po koje uzbune. Mogao sam mnogo vremena posvetiti razmatranju. Nastojao sam, da srčano podložim svoju volju Božjem promislu.

»6. rujna eto milicijonara u ovo selo s porukom da će sutra pretražiti sve kuće. Prijatelj mi je saopćio ovu vijest. Lako se razumije njegov strah. A ništa ja nisam primio te vijesti s onim miron, koji sam očekivao nakon svojih razmatranja. Svakako nisam mogao ostati u ovom selu, a još manje u kući ovoga prijatelja, jer bi izložio pogibelji one, koji su spram mene dosada bili u tolikoj mjeri susretljivi. Napokon smo odlučili da se povratim u svoju župu i tu se sakrijem. Nikad nisam sumnjao u odanost svojih prijatelja.

»Pošao sam u 11 sati u noći. Pratio me moj prijatelj kao vidljivi andeo Božji. Da ne nađijemo na crvene stražare, udarismo preko polja. Bio sam naoružan kao i prije: Krunicom u ruci i milim zazivom: »Presveto Srce Isusovo, ja se uzだ a m u t e!« Prijatelj me ostavio jedan kilometar pred selom.

»Da me svakako uhvate, milicijonari su stražili na svima ulazima u selo. Ja za to nisam znao. I ovdje se upravo na poseban način pokazala zaštita Božja.

»Približio sam se prvim kućama. Opazio sam čovjeka, gdje spava. Puška, što je bila kraj njega, odavala je, da na straži. Prošao sam kraj njega. Ništa nije osjetio. Deset koraka drugi stražar. Spavao je, ali je uza nj pas, koji poče lajati. Stražar se ne miče.

»Sav u strahu došao sam do kuće, u kojoj sam se imao sakriti. Mladić iz te obitelji spavao blizu vrata. Zovnuo sam ga imenom. Odmah se probudio, u čudu me pogledao i rekao: »To vil Propasti! Više ne možete izmaći...«

— Samo mirno, odgovorio sam mu. Nitko me nije opazio.

— Je li moguće? Cijelo je selo opkoljeno da vas uhvate, čim se približite...

— Ipak me nitko nije vido. Dvojica, na koje sam naišao na putu, spavala su.

12 godišnji Isus u hramu.

— Svakako ste izgubljeni. Nikako živ ne čete moći odavljे izmaći. Svijet se ovdje od vašeg odlaska uvelike promijenio. Oni, za koje se mislilo prije, da su najviše zagrijani za vaš život, sad su vasi najveći protivnici, vrebaju na vas s najviše mržnje.

»Tako je govorio taj moj mladi znanac. I ja sam video, kako mi je Bog konačno pokazao, da se sa strane ljudske ne mogu nadati spasenju života. Molio sam ovoga mladića da me primi i skrije, dok ne vidimo, kako će se stvari razvijati. Rekao mi je, da bi se njegova obitelj izvrila velikoj pogibelji, jer će crveni, ovog istog dana ponovno pretražiti kuću.

»Od ljudi dakle nisam mogao više ništa očekivati. I prijatelji i neprijatelji zatvaraju mi vrata... Je li došao moj čas?... Što želi Isus od mene sada?... Jesam li određen i ja kao žrtva za Španjolsku, ili za to, da se na meni pokaže moć Božja?... Presveto Srce Isusovo, ako želiš da budem tvoja žrtva, evo me! Ako li želiš da i dalje živim na spasenje duša, onda ćeš me i štititi. Iako su me neprijatelji opkolili, čega da se bojam uza te?...

»Odlučio sam da ću se skriti u podrumu obitelji, kod koje sam stanovao. Rekao sam mladiću, neka tu obitelj poslije obavijesti.

»Pošao sam u podrum. Straha se nisam mogao riješiti. Došla je i zora kojoj se bolesnik raduje. Za me je danje svjetlo nosilo još više straha. Odavle ne ću više izaći živ. Ili bolje: Izaći ću, da umrem... Čim bih čuo kakav šušanj, čije korake, pomišljao sam da dolaze neprijatelji. Toliko sam puta, misleći da sam sigurno u njihovim rukama, potpuno predavao svoj život u ruke Božje, molio Boga da mi oprosti grijeha.

»Izjutra došla jedna žena s velikom opreznošću, da me vidi. U jednoj vreći donijela je hrane. S hranom donijela mi i ovu utjehu: Danas će progonitelji ponovno pregledati sve kuće u selu! Ne trebam niti spominjati, koliko sam straha pretrpio toga dana. Vele da je bilo osoba, koje su u madridskim i valencijskim tamnicama poludjele. Ne čudim se...«

»Nekoliko koračaja od mene nalazila se moja crkva. Kakva je? Ne znam. Samo znam da su je zlikovci opustošili. Molio sam se za njihovo obraćenje.«

»Ali ako bi za njihovo spasenje trebalo da žrtvuješ svotivost? čuo sam glas u duši. Ah kako mi je teško bilo tada izustiti: Pa neka bude i to! Pomisao, da bi žrtva mogla života združenja sa Žrtvom Isusovom ipak mogla biti na spasenje duša mojih progonitelja, ublaživala je smrtni strah, što me stiskao radi neizbjegive smrti.«

»I tako su polagano prolazili sati toga dana, koga ne čuškada zaboraviti. Međutim nitko nije došao. Uvečer mi je po-učeno:«

— Treba odavle otici što prije.

»I zaista bilo je vrlo opasno da ovdje ostanem. Ali kuda čuško podem u selo, gdje sam već bio, sigurno ču upasti u ruke neprijateljima. Ipak sam vidio, da se ovdje ne može ostati. Izvrgaću ih prijatelje opasnosti. Odlučio sam, da ču ostaviti selo. Pošli smo, kad su moji župljani legli na počinak. »Presveto Srce Isusovo, ja se uzdam u te!«

»Nismo išli nekoliko koraka, kad okrenemo glavu i opazimo iza sebe tri ili četiri stražara. Išli su istim putem, u rukama su držali svjetiljke. Nisu nam ništa učinili... Ovdje sam posebne osjetio moć zaštite Božje. Međutim nije me ostavljala želja da ladem svoj život za Isusa i za duše.«

»Došao sam do prvih seoskih kuća. I sada sam, kao i kad sam odlazio iz tog sela, naišao na stražare. Stražari su i ovaj put pavali. Pomislio sam: Presveto Srce hoće svakako da ti sačuvaš život! Time što sam gledao smrt iz neposredne blizine, htio je Isus samo da prokuša moju velikodušnost...«

»Unišao sam u kuću svoga prijatelja. Niti on nije se nadao da će me vidjeti. Osjećao je kao i ja ruku Božju. Vrlo me je lijepo primio. Da ga ne izvrgnem opasnosti, odlučio sam da podem u stupni stan, koji je davno bio napušten, a nalazio se tik uz prijateljevu kuću. Probili su kućni zid i kroz otvor davali mi hranu. S dvije vreće slame i nekoliko pokrivala napravio sam si ležaj. U ovom ču zatvoru ostati 4 mjeseca. Život mi je bio dosta miran. Uzbune bivale sve rjeđe. Duša mi se posve upokojila u ljubavi Presvetog Srca. Dobio sam i sliku Njegovu, koju sam stavio na zid. Ispod nje sam napisao velikim slovima: »Presveto Srce Isusovo, ja se uzdam u te!« Pred tom sam se sličkom molio. Sve moje molitve, sva moja razmatranja kretala se

Svadba u Kani.

»Mučilo me, što ne mogu raditi. Bio sam posve blizu svojih župljana pa ipak nisam mogao ništa učiniti za njihove duše. Došla je subota, a ja nisam mogao u isповijedaoniku. Dolazile su nedjelje, a zvona su šutjela, nisu ih zvala niti izjutra svetoj Misi niti popodne blagoslovu... Barem sam se molio za njih...

»Prošla su četiri mjeseca moga zatvora. Jednog dana eto moga prijatelja, koji mi reče, da će bolje biti, ako se preselim u njegovu kuću u gornji sprat. Ljudi su dolazili po vodu pred župni stan. Nitko me nije vido. Svi su mislili da je kuća posve prazna. Ali ipak mogao bi tko silom otvoriti vrata župnog stana i ja bih bio u opasnosti.

»Preselio sam se iste noći. I gle! Sutradan eto mojih progontitelja. Provalili su u župsku kuću, došli u sobu, u kojoj sam stanovaoo, odnijeli crveno odijelo - što ga oblačili poslužnici kod svete Mise, da od njega naprave zastavu, koju izvjesiše na zvoniku... Zar se ovdje ne vidi providnost Božja?...

»Naša je vojska osvojila već nekoliko susjednih sela. Predložili su mi da pođem u krajeve slobode. Razmišljao sam. Na koncu sam pristao pouzdavajući se u pomoć Božju. Uranio sam. Zemlja slobode bila je udaljena 20 kilometara. Velik dio puta pratio me prijatelj. Išli smo preko polja, preko klisura, izbjegavali smo puteve, koji su sigurno čuvali. Nakon nekoliko kilometara bio sam silno umoran. Ali moralо se naprijed.

»Preostajalo mi još samo 5 kilometara. Oprostio sam se s prijateljem. Bio sam sam pa je i strah bio veći. Oko sedam sati izjutra opazio sam prvo selo, koje se nalazilo na slobodnom tlu.

Posve sam icrpljen. Gladan i žedan napokon sam bio u slobodi. Srce mi bilo puno zahvalnosti spram Boga. »Presveto Srce Isusovo, ja se uzdam u tel!« molio sam svim žarom duše.

O susretljivosti, na koju sam naišao u zemlji slobode, suvišno je i govoriti. Na svemu hvala Presvetom Srcu Isusovom.

»Presveto Srce Isusovo, ja se uzdam u tel!«

Framazun i njegova žena.

Istinit događaj.

Bilo to oko godine 1873., tako priopovijeda jedna č. s. Sv. Križa. Jedna se gospoda razboljela. Bolovala je, mislim, od sušice. Njezin muž, veoma imućan gospodin, bio protestant, a usto još i framazun. Uza sve to na molbu svoje žene dao je pozvati jednu sestru Svetog Križa, da dvori bolesnicu. Kao poglavarica odredila sam za tu službu jednu od naših mlađih sestara. Nego ne potraja dugo, kad eto sestre natrag k meni. Bila je sva blijeda i zastrašena.

— Oprostite, časna majko, rekla mi je, ondje nitko ne će moći ostati. Evo što mi se dogodilo. Tek što sam unišla u kuću onog framazuna, kad on kao pomaman stao vikati: »Eno je, eno je! Daleko s onim crnim haljinama! Ja toga ne mogu gledati! Obucite druge haljine kao što nose ostale žene! A mojoj ženi da nije progovorili ni bijele ni crne o nebu ili paklu. Jeste li me razumieli?

— Ja stajala i plaho gledala onu ljutu zvijer, nastavila mlada sestra. Pa kad sam vidjela, da se taj framazun ne šali, povratila sam se, da vam to javim.

Pomislila sam, poći ću sama da vidim, što je na stvari. Čim me je framazun opazio, stane vikati kao da je sašao s uma: »Svlačite te crne haljine! Ja ih ne mogu gledati.

— Znate li šta gospodine? odvratim posve mirno. Eno tamo ulicom prolazi jedan gospodin. Zovnite ga pa mu recite, neka on svuče svoje haljine. Rado bih vidišti, što bi vam on na to odgovorio.

Framazun kao i da ne čuje dalje viće: »A ove knjige! Bili su to moji molitvenici! Šta će vam te knjige? Racite to u vatru!

— Hoću, gospodine, samo dajte vi najprije bacite u vatru svoje bogumirske framazinske knjige.

Taj se čoviek obrati tada svojoj ženi, koja je blijeda nemoćno ležala, pa je upita: »Zar hoćeš ovu da imаш uza se?«

— Hoću, odvrati žena. Molim te pusti časnu sestru u miru.

Bilo to uvečer. Mrak se hvatao. Prije nego što će se framazun udaliiti i mene samu ostaviti sa svojom ženom, stao mi ovako govoriti: »Unamtite dobro, što vam kažem! Da mi niste govorili ženi o nebu niti o paklu. Inače ću vas smjesta izbaciti iz svoje kuće.

Nisam mu odvratila niti riječce. On se udaljio. Bilo gluho doba noći. Sama sam uz bolesnicu. Molila sam i šutjela. Od časa do časa čujem, kako framazun ustaje pa se potiho približava vratima, da kroz ključanicu prisluškuje.

— Baš si mudar, pomislih u sebi. Misliš da sam tako nepatnja pa će bolesnici odmah početi govoriti o paklu.

Izjutra pitao gospodin ženu, da li je zadovoljna sa mnom. Kad je ona rekla, da je vrlo zadovoljna, okrenuo se meni pa mi osorno dobacio: »Ostanite, ali zapamtite dobro, što sam vam sićo rekao.«

Oko podne došli su liječnici. Jedan mi od njih reče: »Časna sestro, gledajte da se bolesnici podijele sveti Sakramenti, jer kako je slaba, po svoj prilici umrijet će ove noći.«

— Da se bolesnici podijele sveti Sakrament! pomislih u sebi. U ovoj kući! Lako je to reći, ali teško izvesti. Svaki čas dolazi framazun da vidi, ne govorim li ženi o nebu ili paklu. Preslatko Srce Isusovo, Blažena Gospo pomozite!

Napokon framazunu dodijalo kod kuće. Izašao je. Možda je otisao u framazunsку ložu. Bila sam dakle sama uz bolesnicu bez svjedoka. Došao je odlučni čas. Sada ili nikada.

— Mislim, gospodo, da sama znate, kako je vaše stanje.

— Znam, časna sestro. Osjećam, kako se svaki čas približuje smrti. Domalo i ja sam proživjela svoj vijek.

— A jeste li vi, draga gospodo, uzgojena u katoličkoj vjeri?

— Jesam, sestro.

— Pa zar ne biste željela da vam se zovne svećenik?

OSIJEK : Križari radnici na mlađoj Misi vlč. g. V. Šorša.

— Ah draga sestro, želim to od svega srca! Ali jao, ne da se! Šta bi na to moj muž? Sami vidite, kakav je.

— Vidim, vidim, kakav je. Nego znate šta, gospodo? Pustite muža, neka umre po svojoj vjeri, kad drukčije ne će. Ali vi treba da umrete po svojoj. Ne će on u vječnosti za vas trpjeti.

— Pravo velite, časna sestro. Kako bih rado primila svete Sakramente! Ali kako ču?... Svjetujte me, sestro!

— Nije druge, nego kad vam se povrati muž, vi ćete mu posve jasno i odlučno reći, da hoćete primiti svete Sakramente, jer želite umrijeti po svojoj vjeri.

— Joj, časna sestro, pobijesnit će, ako to spomenem.

— Uzdajte se u pomoć Presvetog Srca Isusova. Sve će se dobro svršiti.

Još jednom je bolesnica uzdahnula, a onda rekla:

— Hoću, hoću, sve ču učiniti, kako mi svjetujete. Radi se o mojoj neumrloj duši.

Što je bolesnica rekla, to je i učinila. Ja sam se za kratko vrijeme povratila u samostan. Međutim se framazun vratio kući. Žena ga zovnula k sebi pa će mu slabim glasom:

— Evo vidiš gdje umirem. Nadam se da mi ne ćeš odbiti zadnje želje.

— A što želiš?

— Najprije mi odgovori, da li sam ti bila vjerna drugarica u životu?

— Jesi, jesi. Ali šta time želiš reći?

— Hoću da te upitam, da li ćeš mi uskratiti ono, za što ču te u ime ove vjernosti zamoliti?

— Pa reci mi napokon, što želiš?

— Hoćeš li mi doista ispuniti zadnju želju?

— Hoću, samo ako mogu.

— Ja ništa ne želim, osim što je na svijetu najpravednije.

— Ali molim te, reci već jednom! Čemu me tako dugo na muke stavljajuš?

— Moja je zadnja želja, da prije smrti primim svete Sakramente.

Da vam je sada bilo vidjeti framazuna! Kao da ga ljutica ujela. Skočio je na noge, drhtao na cijelom tijelu, oči mu se krijesile kao žeravice. Onda će strašnim glasom: »Zeno, zeno! Zar ovo? U svoju kuću da pustim katoličkog svećenika?! Jesi li poludjela?... A žena mu ne odgovori već ovo:

— Obećao si, da ćeš mi ispuniti zadnju želju. Ne ćeš ti za me umrijeti. Pusti me dakle da umrem, kako je za me bolje.

Dok su se oni ovako razgovarali, eto i mene. Već sam izdaleka čula buku i naslucivala, o čemu se radi. Cim me je ugledao framazun, poče se na me derati. Da sam zapalila kuću, mislim da ne bi spram mene bio goropadniji.

Posavski Bregi.

— Nisam li vam rekao, da ne smijete mojoj ženi ništa govoriti ni o nebu ni o paklu? — I drugo je koješta dobacio. Ja sam mirno stajala i šutjela. On se opet obrati svojoj ženi, koju je teški znoj oblio i suze joj niz lice tekle: »Dakle uistinu hoćeš svećenika? — — »Hoću, velim ti, hoću pod svaku cijenu. — »A koga hoćeš? — »Nečaka nadbiskupova.«

Čim sam ovo čula, požurila sam se do samoga nadbiskupa pa mu sve ovo ispričala. Nadbiskup me sa živim zanimanjem slušao, a onda je dodao:

— Vrlo mi je žao, časna sestro, što nečak nije kod kuće. Podite do gospodina župnika. On će to odmah uređiti.

Pošla sam. Ali ni župnika kod kuće. Zamolila sam njegova pomoćnika. Bio je još vrlo mlađ, a usto pobožan i čedan, nu slabšan. Izgledao kao sveti Alojzije.

Požurila sam se bolesnici, da joj najavim dolazak svećenikov. Framazuna nisam našla u sobi. Ne znam, kud je otisao. Malo iza toga ugledam s prozora svećenika. Sad će ući u sobu. Ali šta je? Čekam, čekam, a svećenik ne ulazi. Zaokupiše me teške brige. Idem da vidim.

Izašla sam iz sobe. Imam šta i vidjeti. Nisam nikad gledala, kako vuk grabi janie. Ali mislim da niti vuk ne može biti goropadniji od onog framazuna, kad je spooao mladog svećenika. Pograbin ga za ovratnik, tresao njim, vukao ga amo tamo. Bojala sam se da će ga ugušiti. Kad sam vrata otvorila, poviće svojoj ženi: »Ovoga zar hoćeš?«

— »Hoću, a ti ga pusti u miru!« — »Evo ti ga!« Još jednom potrese svećenikom, pusti ga i povuće se usvoju sobu, gdje je i dalje bijesnio.

Bolesnica se isповjedila i pričestila se. Bila je to zaciјelo najveća sreća i najljepši dan za nju u kući bezbožnog muža. Molila je svećenika, da oprosti, što je eto i nehotice bila povodom onom nelijepom postupku sa strane njezinog muža. Svećenik ju opet tješio, da on to za zlo ne prima, da sve za Boga rado podnosi. A ja sam se molila Presvetom Srcu, da goropadni framazun pusti u miru ovoga svećenika barem za odlaska.

Framazun se više nije pokazivao do slijedećeg jutra, kada su došla dva liječnika na običan posjet. Jedan je bio katolik, drugi protestant. Očekivali su da je bolesnica umrla. Začudiše se, kad je nadoše nesamo živu, nego u kud i kamo boljem stanju. Nije im to islo u glavu.

— Kako to da je bolesnici danas tako dobro? Što se to dogodilo s njom?

— Nije se s bolesnicom ništa izvanredno dogodilo, odgovorim, osim što je jučer primila svete Sakramente.

»Liječnici se zamislili. Jedan od njih, upravo onaj protestant, poveo je framazuna u drugu sobu pa mu rekne: »Ako vam, gospodine, ozdravi žena, onda znajte, da to imate zahvaliti jedino Sakramentima.«

Liječnici odoše. Bila sam sama s bolesnicom. Otvore se vrata. Ušao framazun, ali posve drukčiji nego što je prije bio. Klekao je pred mnom i rekao: »Časna sestro, oprostite sve! Molim vas i zaklinjem da posve izlijeci moju ženu.«

— Znate što, gospodine? odgovorila sam. Vi morate ostaviti framazunstvo. Vi morate vjerovati, kad ste eto sami vidjeli, kakvu moć imaju sveti Sakramenti.

Ustao je i zamišljen vratio se u svoju sobu. Odsada je uvijek bio prijazan prema meni. Žena mu je uistinu posve ozdravila. Liječnici nisu mogli da se dosta načude.

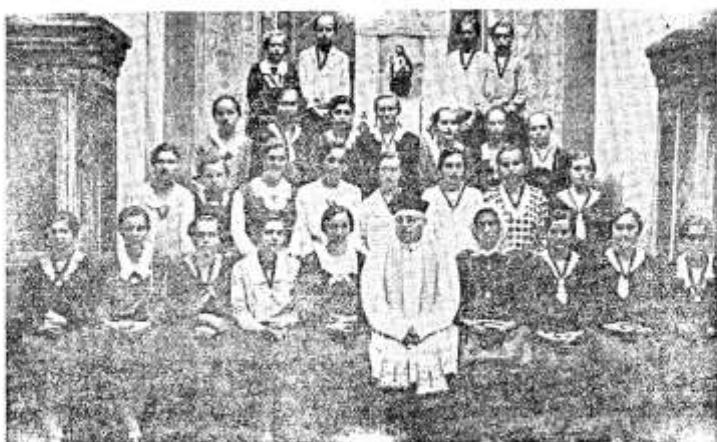
Tijelovo je. Čudit ćete se, ako reknem, da je i ovaj gospodin koracao uz svoju ženu u procesiji. Ostavio je framazunstvo, ali je ostao protestant. Godinu dana kašnje umro je. Žena ga preživjela.

Nije ovo jedini primjer što sam ga doživjela, kako su bolesnici upravo čudesnim načinom ozdravljali nakon primanja svetih Sakramenata.

Citave bih dane o tom mogla pripovijedati...

Čitatelje Glasnika najlepše molimo, da nam pošalju adrese svojih znanaca, koji još Glasnika ne primaju. Mi ćemo im poslati besplatno na ogled prvi ovogodišnji broj, s molbom, da se pretplate na Glasnik.

Uprava

VRATISINEC : Dj. dr. S. I.

Vjeruj, ufaj se i ljubi!

Toma je bio marljiv radnik, ali odan velikoj mani: Volio je duboko pogledati u času. Uz ovu pogrešku došli su i drugi griesi. Sad je ležao teško bolestan. Pozvali su svećenika. Ali Toma neće da čuje o ispovijedi.

— Velečasni, za me je sve prekasno. Meni nema oproštenja, umrijet će kako sam i živio.

I uistinu hladni očaj zašao je u srce bolesnog Tome. Vidjelo mu se to na licu. Svećenik je osjećao, da mu je ovdje skoro uzalud govoriti o beskrajnom milosrdju Božjem, o ljubavi, koju je Gospodin Isus pokazivao posebno prema grješnicima, radi kojih je i došao na ovaj svijet, uzalud mu je bilo spominjati i žalost, koju pripravlja svojoj majci ovakvim očajem. Stoga je postavio svetu Hostiju na stol, klekao pred Isusa i počeo moliti. Toma je opazio posudicu sa Svetinjom nad svetinjama pa je upitao svećenika:

— Što je to?

— Presveti Sakramenat.

— Možete, velečasni, opet odnijeti Svetotajstvo, ja ne smijem i ne mogu primiti svete Pricašti.

— Ja sam iz daleka donio Spasitelja, i ti ga odbijaš?

— Prekasno je. Jednom sam nosio škapular Presvetog Srca Isusova ...

Kad si nosio taj škapular, imao si vjere, ufao si se, ljubio si Boga. Pa zašto to i sada ne ćeš da učiniš?

Činjenica, da je Toma jednom nosio škapular Presvetog Srca, dala je svećeniku još jačeg poticaja da nastavi molitvu. Najedanput je bolesnik upitao smirenije:

— Velečasni, da li se uistinu bliži konac mome životu?

— Bez sumnje. Ne češ dugo patiti.

— Jedanput sam vjerovao u milosrde Presvetog Srca, ali me je strah da više ne ču moći vjerovati.

— Tvoja vjera još nije mrtva u faj se i ti češ se spasiti.

— Da se ufam? Zar još može biti ufanja za me?

— Jesi li možda obavio kada pobožnost devet prvih petaka? Toliki drugi obavili su i obavljaju tu pobožnost...

— Jesam, i to uz dobru volju. Ali poslije sam se podao iznova svojim zlim navikama.

— Milosrde Presvetog Srca biti će spram tebe tim jače.

Ali Toma je izrekao još jednom svoje jadno: »Prekasno je!« Svećenik se dalje molio. Smrt se već posve približila.

— Velečasni, šapnuo je, mislite li uistinu, da još za me ima nade?

— Gospodin ne će smrti grješnikove, nego da se obrati i da živi.

— Onda se i ja nadam, pomozite mi...

Četvrt sata kašnje stajala je duša Tomina pred sudom Božnjim. Nadamo se da je bila urešena milošću posvetnom...

Možda i tebe, čitatelju, spopadaju očajne misli radi počinjenih grjeha? Pokaj se i odbaci te misli! Bog te ljubi. Isus je za te dao svoju krv. Isus ne će da propaneš. Ne gubi pouzdanja. On je oprostio razbojniku na križu, oprostio je Magdaleni, oprostio je preljubnici. Isus je rekao, da je došao na ovaj svijet radi grijehnika. Grješnici imaju posebno pravo na milosrde presvetog Srca. Nastoj da obaviš Veliku devećnicu spaša. Ako ne znaš, što je to, upitaj onoga, koji to znaće. Čuvaj se svojih zlih navika. Odreci ih se iz ljubavi spram Isusa. Tvoje zle navike nose ti samo nesreću. Blago onom, koji se u svemu drži zakona Božjega. Bez Boga nema sreće. Stoga vjeruj, ufaj se i ljubi!...

Argentina: Prvoprčesnici.
(Vidi Vijesti).

Sluga Božji Petar Barbarić

ZIVOTOPISI

Osim mnogih i raznih članaka, što su izšli u nas u hrvatskim časopisima i u drugim zemljama u raznim jezicima tiskani su i životopisi Sluge Božjega Petra Barbarića u raznim jezicima i to: 2 hrvatska izdanja (1900 i 1937) i 2 njemačka (1901 i 1910); po jedno talijansko (1904), madžarsko (1905), češko (1906) i slovensko (1911). Evo ih:

PETAR BARBARIĆ. Hrvatski uzor-mladić. Napisao Ante Puntigam D. I. s slikama. Mala osmina str. 205. Zagreb. Tisk i naklada Antuna Scholza: 900.

PETER BARBARIĆ, ein Jüngling nach dem Herzen Gottes. Von Anton Puntigam, Priester der Gesellschaft Jesu. Druck und Verlag von Fel. Rauch. Innsbruck 1901.

Un fiore dei Balcani ossia PIETRO BARBARIĆ. Vita di un giovane studente fatto secondo il cuore di Gesù — scritta dal Padre Antonio Puntigam I. C. d. G. e tradotta da M. A. religiosa Orsolina. 8° str. 307. Modena. Tip. pontifica ed arcivescovile dell' Immaculata Concezione. 1904.

A Kongregáció Virágá. Irta: Puntigam Antal S. I. Atadolgozta: A. Pécs: Iktudomány — Hallgatók. Szent-Pál Tarsulata, 8° str. 206. Tisz József Könyvnyomda. 1905.

Láska za lásku. Životopisny obraz die charvatského PETAR BARBARIČ od A. Puntigama českému lidu napsal Venceslav Kronus, 8° str. 211. R. Fromberger Olomouc 1906.

Himmelwärts. PETER BARBARIĆ — ein Studentenleben aus der Herzegowina. Von Anton Puntigam, Priester der Gesellschaft Jesu. Zweite Auflage Durch 19 Bilder illustriert, 8° str. VIII. 302. Innsbruck 1910. Druck und Verlag von Fel. Rauch.

PETER BARBARIĆ, vzoren hrvaški mladenič, vzor mladeničem slovenščim. Hrvaško spisal P. A. Puntigam, S. I. Na slovenščino preložil J. B. mala 8° str. VIII. 215. Ljubljana 1911. Izdalо uredništvo »Bogoljub«. Tiskala Kat. tiskarna.

Ante Puntigam D. I. PETAR BARBARIĆ 1874.—1897. Drugo prošireno izdanje priredio Miroslav Vanino D. I. Velika 8° str. VIII. 309. Zagreb 1937.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARICA

- 601. Senj: Ozdravljenje moje dobre majke od teške bolesti D. K. —
- 602. Karlovac: Sretno završio školu N. N. — 603. Bošnjaci (dak. bisk.): Ozdravili otac i kći. J. L. — 604. Donji Andrijeveci (dak. bisk.): Veliku milost dobio. K. D. — 605. Zagreb: Osobite milosti primila. J. M.

— 606. Starigrad na Hvaru: Ozdravljenje ruke, noge i živaca. B. I. — 607. Križišće (senj. bisk.): U očajnim prilikama pomoć. A. M. — 608. Križevački Kraljevac: U važnoj potrebi pomoć. M. D. — 609. Donji Andrijevci (dak. bisk.): Mnoge milosti, osobito dvije. H. B. — 610. Moravice (senj. bisk.): Ozdravio od plućne bolesti. P. V. — 611. Zagreb: Muž mi se iza dugo, dugo vremena isповјedio i pričestio. N. N. — 612. Kopričnica: Osobita pomoć. N. S. — 613. Fojnica (saraj. nadb.): Glavobolja prestala. B. T. — 614. Sopje (zagreb. nadb.): Velika materijalna pomoć. T. i M. G. — 615. Dobila namještenje. A. K. — 616. Lovrečan kod Žlatara (zagreb. nadb.): Osobita pomoć iskusio. I. H. — 617. Kolan na otoku Pagu: Mnoge primljene milosti i hitna pomoć u nevolji. F. M. — 618. Virovitica (zagreb. nadb.): Pomoć kod ispita. N. N. — 619. Zagreb: Neobična pomoć momu sinu kod mature, koju je s uspjehom svršio. J. S. — 620. Bijelo Brdo kod Dervente (saraj. nadb.): Moja kći Marija potpuno ozdravila, nestalo sasvijem strašnih bolova u koljenima. R. Š. — 621. Mihovljani (zagreb. nadb.): Ozdravila nogu i grčevi prestali. G. T. — 622. Novska (zagreb. nadb.): Sin moj Marijan ozdravio. K. J. — 623.—626. Busovača (saraj. nadb.): Sačuvana od operacije. T. M. — Oslobođila se glavobolje. K. V. — Ozdravljenje. J. J. — Bolest u glavi prestala. S. V. — 627. Koštrena sv. Barbara (senj. bisk.): Kći ozdravila. M. G. — 628. Split: Pomoć u bolesti. P. R. — 629. Krapina (zagreb. nadb.): U raznim prigodama pomoć. M. T. — 630. Zagreb: Izbjegao tešku i pogibeljnu operaciju. P. B. — 631. Durdevac (zagreb. nadb.): U raznim potrebama pomoć. D. V.

ZAKLADA SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARICA

Nastavak prinosa te imena plemenitih darovatelja od 5. IX. 1939.:

95. A. Vitković Zagreb 100.—, 96. A. Lelis Čepin 50.—, 97. K. Winkler Kukujevc 20.—, 98. Dr. A. Gahs Zagreb 100.—, 99. M. Glavičić Senj 50.—, 100. R. Šimić Subotica 10.—, 101. M. Bobina Otočac 25.—, 102. L. Beyer Ljubljana 50.—, 103. A. Koščica Olib 50.—, 104. D. Fabris Split 10.—, 105. Marko Opurišić Nakovo 15.—, 106. A. Vitković Zagreb 100.—, 107. Isusovci Travnik 10.—, 108. M. Proštenik Varaždin 20.—, 109. L. i M. Kokoi Split 100.—, 110. F. Sirište Travnik, 111. R. Čorkalo Šibenik 20.—, 112. Školske sestre Novi Sad 20.—, 113. I. Krist Podravska Moslavina 20.—, 114. S. Debeljak Travnik 10.—, 115. L. Valjato Kraljevica 30.—, 116. M. Vitković Zagreb 100.—, 117. V. Vimaj Dalj 15.—, 118. M. Vukelić Zagreb 100.—, 119. Prof. B. Katalinić Otočac 50.—, 120. S. Šintić Zagreb 50.—, 121. V. Pekarek Đakovo 15.—, 122. N. N. Baška, otok Krk 25.—, 123. M. Sekret Sarajevo 20.—, 124. K. Kolarek Čazma 30.—, 125. I. Božičević Jastrebarsko 10.—, 126. V. Trušček Valpovo 15.—, 127. B. Dorčić Omišalj 20.—.

Bog platio svim plemenitim darovateljima obiljem svojih milosti uz zagovor Sluge Božjeg Petra Barbarića.

Adresa za prinose: ček. rač. 1219; Nadbiskupsko Bogoslovno Sjemenište — Zaklada Petra Barbarića — Sarajevo.

PITANJA I ODGOVORI

Iz adventističkih i dvokršteničkih krugova dolaze nam neki upiti, na koje ćemo samo ovaj put odgovoriti, jer su naši katolički čitatelji »Glasnika« dovoljno prosvijetljeni u tim pitanjima i vjerskim istinama.

Odakle znamo, da ima čistiliste na drugom svijetu?

Već zdravi razum lako uvida, da ništa, što nije posve čisto, ne može doći u nebo. S druge su strane vjerni mrtvi mila djeca Božja, koja će se potpuno spasiti »kao kroz vratu«. I objava Božja Staroga Zavjeta (2. Makab. 12, 46) jasno nam svjedoči za čistiliste, kolikogod inovjerci prigovarali ovim knjigama Svetoga Pisma.

Otkada su počeli krštavati malu djecu? Petar je krstio odrasle ljude.

Otkada je Isus najpreću potrebu krsta za spasenje isticao (Iv. 3, 3... Mat. 28, 19), počeli su krštavati i djecu. Svakom je kršćanskom povjesničaru dobro poznato, da su crkvene starješine novorođenu djecu ne samo krštavali, nego i valjano pričeščivali pod prilikom vina, ito jednako na istoku kao i na zapadu, sve do drugog kršćanskog tisućljeća, premda su znali, da ta Pričest nije potrebna, jer ta djeca nisu mogla sagriješiti, dok nisu došla k razumu. Ali svetu Pričest nužno pretjeće sveti krst, bez kojeg nijedan drugi sveti sakrament ne vrijedi. Uostalom već Origen († 254) jasno svjedoči za »apostolsku predaju« krštavanja djece, pa i sv. Grgur Nazijanski († oko 390) u posebnom govoru (40, n. 28) ističe potrebu krsta za djecu, kojima je život u ono rano dobi vazda više manje u pogiblji.

Gdje se nalazi izjava Božja, da se smiju graditi kipovi u crkvi i proglašivati sveci?

Tkogod je samo malo zavirio u povijest istočnog bizantinskog carstva, znade također, koliko su se svи stočni sveci (osim Euzebija cezarejskog, koji nije ni svetac već poluarjanac) borili za svete slike i sa svetim Ivanom Damaskanskim branili vjersku istinu o velikoj duhovnoj koristi štovanja tih svetih slika. Isti Bog, koji je apostole nadahnuo, da mjesto subote svetkuju u Novom Zavjetu nedjelju ili dan Gospodnjeg (Otkrivenje 1, 10), uputio ih je također, da ukinu privremenu starozavjetnu zabranu o rezanju i štovanju svetih slika, otkada je nestalo pogibelji krivog i poganskog obožavanja tih slika. Ako na istoku vjernici vole svete slike štovati nego masivne kipove, to ipak ne mrze ni na kipove, gdje nema pogibelji obožavnja. — Proglašivanjem svetaca Papa vrši i pokazuje svoju nepogrješivost u stvarima vjere i čudoreda, napose obzirom na činjenicu, da su ti sveci na nebuh, i da ih možemo spasonosno pozivati i naslijedovati. Puninu te vlasti vrši Papa na temelju prvenstva, što mu ga je Isus svećano obećao i podijelio. (Mat. 16, 18; Iv. 21, 15...).

Sveti Marko na svršetku svog evanđelja (16, 15—18) opisuje izaslanje apostola po svem svijetu i čudesne znakove, po kojima će vjernici Novoga Zavjeta utvrditi svoju vjeru. Pošlijač ovih pitanja želi, da mu se taj svršetak protumači. Neka on vjeruje Kristu Gospodinu i neka se utvrdi u pravoj vjeri čitajući u pr. uz »Djela Apostolska« čudotvorni život sv. Franje Ksaverskog i drugih svetih i čudotvornih katoličkih vjerojednika.

Što se tiče nametljivih raznašaća nekih knjiga i časopisa »Preporod«, »Samaričanin«, »Život i Zdravlje«, čitatelji »Glasnika« neka se drže pravila Kristova: »Spoznat ćete ih po plodovima.« Dobra voćka roditi će dobrim plodom. Čuvajte se svakog bezvjerskog i nemoralnog štiva, čuvajte se adventističkih naklapanja!

NAŠI POKOJNI PRETPLATNICI:

Effinger Antun, Zagreb; Firanj Mihajlo, Sombor; Horvat Vinka, Osijek; Jurić Nina, Split; Kanešić Ljubica, Varaždinske Toplice; Kešić Agneza, Mohač; Kos Katarina, Brestača; Majer Tonka, Split; Marčić Franca, Sigetec; Marošević Stipan st., Nuštar; Perin Marija, Ludbreg; Šrkulj Danica, Ludbreg; Verzotti ud. Petrica, Blato na Korčuli; Vicić Katarina, Valpovo.

Pokoj vječni daruj im, Gospodinel

VIJESTI

BASKA DRAGA: Djevojačko Društvo. Već se odavna nijesmo javile u našem milom Glasniku, koji nas svakog mjeseca razveseljava i obnavlja nam naš duhovni život. Nastojimo revno vršiti svoje dužnosti. Svakog prveg petka prisustvujemo sv. Misi i pristupamo sv. Prcišći. Članice krite crkvu i peru erkveno rublje. Mnogo nas je zadužio naš bivši župnik vlč. g. Viktor Pičuljan svojim nastojanjem, da župu duhovno i materijalno obnovi. Bio nam je tri godine župnik, a sada ga je Biskup poslao u Rim na više nauke, a nama je poslao vlč. g. Nikolu Ilijića, koji je već osvojio naša srca. Neka nam ga Bog poživi dugo godina u našoj sredini.

Kata Tomasić, glavarica

DONJI VIDOVEC: Katolička Akcija. Naša djevojačka Katolička Akcija broji 70 članica, od kojih 40 prima Glasnik Srca Isusova. Sastanke imademo svake prve nedjelje u mjesecu. Kod sastanka drži nam vrlo pobudne nagovore naš revni župnik preč. g. Petar Lichtenberger. On je u našoj župi osnovao društva Katoličke Akcije također za muževje i mladiće. Svako društvo već ima svoj barjak.

LUN - Dalmacija: Ovdašnje Djevojačko Društvo odlučilo je, da dade svake godine 11. listopada čitati sv. Misu za našeg sv. Oca Papu.

Elizabeta Rumešić, glavarica

LASTVA DONJA: Nek se i sa krajnjeg juga hrvatske nam domovine čuje jednom od nas glas. Naše se Djevojačko Društvo povećalo brojem, a sve članice redovito dolaze na sastanke. Redovito se svakog mjeseca ispovjedaju i pričešćuju. Natječu se u ukrašavanju crkve i oltara. U naknadu za psovke kojima se vrijeda Presv. Srce Isusovo, prikazale smo 500 sv. Prcišći.

Ono što je našem društvu još manjšalo, to je bio vanjski znak — barjak. Stale smo sabirati milodare, i eto smo dočekale radosni dan posveće zastave. Zastava su izradile č. Sestre sv. Križa u Herceg Novom s puno ljubavi i sretljivosti, pa im i ovim putem izričemo svoju hvalu. Na prvu nedjelju listopada, kad Lastovljani slave Gospu od Ružarja, bio je svećani blagoslov našeg barjaka. Taj smo se dan sve pricestile, a s nama i kuma barjaka gđa Anka Nikolić. U 10 % dočekale smo kumu pred crkvom, glavarice društva pozdravila je kumu i predala joj kitu cvijeća. Kuma se zahvalila društvu, upravitelju i članicama. Zatim je u crkvi vlč. g. župnik Don Pero Bokarica obavio crkveni obred posvetne barjaka. Slijedio je svećani Tebe Bože hvalimo i svećana sv. Misa. Poslije podne kod svećane procesije naš se barjak prvi puta ponosno vijao.

Ivović Kate, glavarica

MARCOS JUAREZ: Rad hrv. Milosrdnica u Južnoj Americi. Evo što piše č. S. Onezifora iz Argentine: »U našoj bošnici imamo mnogo prilika za lijep apostolat. 10. lipnja o. g. primilo je kod nas pet bolesnika prva sv. Prcišć. Jedan je imao 45 godina, dvojica po 20, a dvojica po 13. Prvog petka u rujnu opet smo imali prvopričesnike, koji su imali 59, 50, 25, 20 godina. Uredili smo i jedan brak, koji je bio 17 godina bez Božjeg blagoslova. Bude takvih slučaja puno. Dolazi nam mnogo ljudi, koji nemaju najosnovnijih pojmove o vjeri. Brinuti se za njihovo tjelesno zdravlje postaramo se i za njihove duše, koje su upravo željne vjere. Prilažemo i sliku jedne skupine naših prvopričesnika.«

SV. NEDJELJA na Hvaru. Dne 3. XI. premintulja je ovđje okrepljena sv. Sakramentima umirućih revna članica Djevojačkog društva S. I. Lucija Paršić u 18. g. života. Revno je vršila svoje dužnosti. Mnoge dobrotvorne i vjerske priredbe u mjestu bile su većinom njezinu djelo. Mrtvo joj tijelo pratila su sva društva našeg mesta. Nad otvorenim grobom oprostila se od pokojne Lucije njena drugarica Marija Plenković ganutljivim govorom. — Pokoj vječni darui joj, Gospodine!

Jelica Plenković, glavarica

KNJIGE

Dragutin Kukalj: »Služba ministranata« izdanje naklade OM-Ka u Senju. Stranica 156.

Bez ove knjizice ne bi smjela biti nijedna naša župa, nijedna škola, nijedno katoličko društvo. Danas kad se tako pohvalno medu nama budi litur-

giski pokret, koji ide za pravima shvaćanjem života Crkve, treba prije svega priručnika, koji će nam razjasniti najosnovnije obrede. Ta knjižica nije samo prikazan i upravo potreban priručnik za naše male ministrante, nego i za sa-kristane, kao što ga se može preporučiti svim vjernicima. A i mnogi će sve-ćenik — vjeroučitelj ili župnik — naći u ovoj knjižici dragocjenu pomoć.

«Za stare pravice» naslov je knjižici, što ju je napisao Stjepan Gorupić, izdana je nakladom Jeronimskog Sviljetla, kao knjižice po dinar. U knjižici ima više slika i zemljovid.

Pisac zanimivo prikazuje seljački socijalni pokret u Hrvatskoj od 16. vi-jeka, u kojem je centralno lice Matija Gubec. Populariziraju se tu rezultati novih istraživanja i pokazuju, kako je kod seljačkog ustanka god. 1573. su-djelovalo seosko svećenstvo, te kakvu je ulogu imao tadašnji ban biskup Drašković.

ZAHVALNICE

Uredništvo će objaviti samo punim imenom potpisane za-hvalnice, ali će u Glasnik staviti samo početna slova imena, osim ako bi tko izričito tražio drugačije.

Zagreb: U susjednoj zemlji, u kojoj vlastodeči svim silama nastoje da zatru vjeru Kristovu, nalazio sam se u teškom položaju, i kad sam već skoro svu nadu izgubio, da će se uopće spasiti od tamošnjih strahota, kada mi je bilo najteže i kad svi razlozi pravde i zakonitosti nijesu koristili, obratio sam se fakom molitvom Presvetom Srcu Isusovom. Molio sam ustrajno i moje su molitve u najtežem času bile uslišane. — Danas, kad se opet nalazim u svojoj domovini, za koju sam mislio, da je neću više nikada vidjeti i kad sam i opet sa svojim milima živima i zdravima, izvršujem svoje obećanje i javno zahvaljujem za svoj spas Srcu Isusovu, komu nek bude sva slava i čast na vijek!

Dr. J. R.

Babina Greda: RK ozdravljenje. **Bajmok:** VJ uspjela operacija. **Bakarac:** OB uslišanja. **Banjaluka:** AB pomoć u velikoj nevolji. **Beograd:** MV razbijene klevete i vraćeno namještenje. — LJO ozdravilo oko. — BP bolest prošla bez operacije. **Berkasovo:** VG Pomoć kod ispita. **Bjelovar:** RS milosti. **Bilibrig:** LM unuci ozdravile oči. **Bos. Gradiška:** VC obustavljen premještaj i dobiveno imenovanje. **Brig:** MK zdravlje. **Brušane:** MR očuvani od ubojničke ruke. **Cri-venica:** KŠ sretan porod. **Domagođić:** FF obraćenje muža. **Draganlug:** PJ na-mještenje. **Drenovci:** AŠ ozdravile oči. **Dvoriste:** GA milosti. **Eagle River:** NMK pomoć u neprilici. **Glini:** ozdravio muž od teške bolesti. **Gor. Jelenska:** MH po sudu liječnika samo Božjom pomoći ozdravila. **Grabrovica:** BK ozdravljenje. **Gradiščak:** JM milosti. **Grbašvac:** primljene milosti. **Jajce:** JA mnogo-brojne milosti. **Kamenica:** MH sin maturirao, muž se sretno vratio iz vojske. **Karlovac:** BL uslišanje. **Komletinci:** MŠ pomoć u nevolji. **Koprivnica:** JM tri velike milosti. **Koprivn. Bregi:** MK uspjela operacija i uspjeh u gospodarstvu. **Križevci:** CI zdravlje i druge milosti. **Ljubljana:** HE sin sretno položio ispit. **Mali Bukovec:** MG vraćeno zdravlje. **New-Brighton:** BK pomoć u bolesti oka. **Novigrad:** KG ozdravljenje muža. **Osijak:** IB primljena milost. NT više milosti. TP uslišanje. **Petrinja:** AŠ uslišanje. **Podr. Podgajci:** P mnoge milosti. **Sali:** BS primljene milosti. **Sarajevo:** EH više uslišanja. **Slav. Brod:** SM Milosti. KV nadena izgubljena stvar. MM sin usprkos bolesti svršio razred. **Subotica:** JM primljene milosti. **Sunja:** NN velika milost po zagovoru bl. Tavilića. **Sušak:** (Sv. Matej): AM milosti. **Vareš:** AM sretno uspjela operacija i dijete spašeno od smrti. **Vinagora:** CM primljena milost. **Vinica:** BS pomoć pri teškom porodu i u teškim časovima. **Virovitica:** primljena milost NN. **Vrbanja:** TC pomoć u velikim neprilikama. **West-Sivan (Australija):** MD primljena milost. **Zagreb:** PG sretno i odljčno položen ispit. AB pomoć u potrebama. AM ozdravljenje od teške bolesti. SSS mnogo primljenih milosti. AL uslišanje. FL primljene mi-losti. PT sretno položen ispit. SM brzo uslišanje. JC uslišane molitve.

ADVENTSKE I BOŽIĆNE PJESENKE.

Nabavite si »Novu pjesmaricu« adventskih i božičnih pjesama s notama (izvadak iz velike pjesmarice »Magnifikat«). Stoji 1.— dinar, sa post. 1.50 din. Na svakih 10 primjera dobije se jedan na dar i ne plaća se poština.

UPRAVA »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«
ZAGREB I/147 - Palмотићeva 31/1.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Balija Ivan 10 d; Baričević Marića 3 d; Bedeković Hermina 8 d; Bilek Marija 40 d; Curić Martin 50 d; Dolencić Irma 20 d; Halik Emilia 50 d; I. B. Osijek 25 d; Klemenčić Zora 50 d; Kurtić Elizabeta 20 d; Ljubešić Marija 10 d; Luketić Marija 100 d; Markotić Josip 75 d; Marula Dora 20 d; Milić Antun 20 d; N. N. Tušla 100 d; Pasovski Delfina 50 d; Pleše Ljubica 10 d; Ružman Nada 5 d; Šišić Franjo 26 d; Srkulj Sofija 100 d; Stok Marija 5 d; Šuput Jozefina 3 d; Ugrin Vicenco 30 d.

Za sv. Mire: Benaković Jelena 15 d; Božin Manda 50 c; Coleković Luca 100 d; Čošić Marta 20 d; Ferketić Julijana 40 d; Gasparich Ana 2 dol; Giriler Milka 600 d; Hudolin Paulina 20 d; Jakovac Jakov 5 dol; Kešer Augusta 30 d; Kokanović Marija 20 d; Krmpotić Danica 5.80 dol; Marula Dobro 20 d; Matejić B. S. 2 dol; Mikulinac Juro 2 dol; Miloš Stanislava 30 d; Mohorić Terezija 110 d; Restović Katica 50 c; Rudan Marija 10 d; Ružić Cecilia 1 dol; Šuković Danica 20 d; Tomaševski Karolina 20 d; Tomljanović Katarina 1 dol; Valičević Marko 6 dol; Viner Emil 50 d; Vinski Stephen 1 dol; Vlasić Mara 10 d; Živoder Matija 20 d.

U čast Srcu Isusova: Benac Tonica 10 d; Beretić Antun 20 d; Dunaj Ana 20 d; Horvat Marica 10 d; Hudić Stjepan 8 d; Hunić Valent 10 d; Janez Suzana 10 d; Jelavić obitelj 8 d; J. P. Zagreb 15 d; Knežević Ruža 20 d; Kotarić Manda 10 d; Kovačev Marija 20 d; Kovacević Anka 5 d; Krizmanić Marića 50 d; Lipar Jana 5 d; Marković Mare 10 d; Mogus Juraj 1 pes; Petrović Pavica 10 d; Simončić Anka 10 d; Skok Marija 30 d; Sudarević ud. Mira 20 d; Šanperović Mari 10 d; Šantić Kate 15 d; Šimec Roza 20 d; Varga Amalija 100 d.

U čast Srcu Isusova i Marijinu, Gospu Lurdskoj, sv. Josipu, sv. Tereziji Malog Is. i Petru Barbariću: Levojevit Barica 50 d; Miler John 1 dol; N. N. Nova Gradiska 25 d; Šijah Marija 20 d; Šorić Katica 50 d; Švelinger Ana 20 d; Tomljanović Katarina 1 dol.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Benaković Jelisava 10 d; Blazina Karlo 3 d; Božić Božena 20 d; Druškić Dr Franjo 20 d; Hunski Elza 30 d; Jandraković Roza 1 dol; Jurić Marija 50 d; Korić Fanika 5 d; Krmpotić Danica 20 c; Ledinek Franjica 10 d; M. P. Gračani 5 d; Mader Franjo 1 dol; Marianović Terezija 10 d; Markov Dr Marko 5 d; Matačić Vjekoslav 8 d; Matković Georg i Mary 1 dol; Molnar Gizela 10 d; Bubanj Kerika 10 d; N. N. Varaždin 100 d; Novačić Luka 10 d; S. K. Kuzminec 10 d; Šišić Franjo 43 d; Šorić Berta 20 d; Šrećec Štefica 100 d; Stegnikek Marija 25 d; Valičević Marko 1 dol; Vidov Marija ž. Mata 20 d; Winski Stephen 3 dol; Volek Katica ud. 8 d; Wurzberg Antun 100 d; Z. K. Krk 20 d.

Za kruh sv. Antuna: Albrecht Anka 10 d; J. B. Osijek 25 d; Kokanović Marića 30 d; Markotić Josip 25 d; Marković Terezija 10 d; Patarić Martin 50 d; Planinić Marija 50 d; Valičević Marko 3 dol; Vučevac Vilma 5 d.

Za fond bezimišće Petra Barbarića: A. M. i M. M. 10 d; A. O. Kučina 20 d; Božić Božena 30 d; Celik Vera 100 d; Dulči ud. Marka 50 d; F. M. Krk 30 d; Kotarac Manda 10 d; Ledinek Franjica 10 d; Mikulinac Juro 1 dol; N. N. Virovitica 20 d; Šarić Katica 10 d; Špirančić Ljubica 30 d; Thury Julijska 10 d; Waldvezel Magdalena 100 d; Valičević Marko 1 dol.

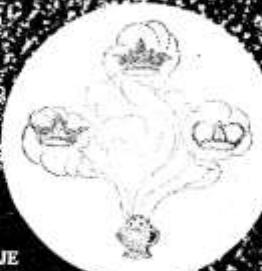
Za vječno Sotjetje i sokol oltere sv. Josipa: Čar ud. Jelena 6 d; Crđenjak Ivana 10 d; Mikulinac Juro 250 dol; Valičević Marko 1 dol.

Za Malo Šjemenište u Tratiniku: Mogus Juraj 2 pes.

Orlovskej Gospo: Jevet Antica 20 d.

Za Svetišta u Ladinskoj Bažantici: Šarićka 20 d.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE PRIKAZANJE:

Božansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srca Marijina sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za našu uvrede i na sve one nakane, na koje se Ti ne prestanju prikazuju na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Pape i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. A men.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE:

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Ptičestva. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR- CA ISUSOVA:

Potpuni oprost prvega petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK SRCA ISUSOVA
S dozvijenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovci u Zagrebu - Urednik: Filip Matić D. I. - Izdavač i vlasnik: Kollegij Društva Isusova u Zagrebu A. Alfrević D. I. - Uprava: Zagreb L. 147, Palmotićeva 31. - Broj ček. računa: 33896. - Cijene: 15 d. - 50 dol. 8 lira - 2.50 peng. - Tiskara Glasnika Srca Isusova A. Alfrević D. I. Zagreb.

S I J E Ć A N J 1940

OPĆA NAKANA:

Opće i posebne nakane sv. O. Pape

MISIJSKA:

Kršćani u misijskim zemljama odijeljeni od prave Crkve.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

- 1 P NOVA GODINA. Mir u svijetu.
- 2 U Ime Isusovo. Naknada za psovke.
- 3 S Genoveva. Cednost u nošnji.
- 4 Č Tito. Pobjeda Božjih prava.
- 5 P Telesfor. Pobožnost Presv. Scru.
- 6 S BOGOJAVLJANJE. Misije među poganimi.
- 7 N SV. OBITELJ. Hrvatske obitelji.
- 8 P Severin. Redovnički podmladak.
- 9 U Julijan. Žimska pomoć sirotinji.
- 10 S Agaton. Naš episkopat.
- 11 Č Higin. Povjerenici Glasnika.
- 12 P Ernest. Katolička štampa.
- 13 S Leoncije. Cednost i mjera u zabavama.
- 14 N 2 PO BOGOJAVLJ. Hilarije. Majke.
- 15 P Pavao. Zvanja za kontemplativne redove.
- 16 U Marcel. Ljubav prema Papi.
- 17 S Anton. Smisao za pokoru.
- 18 Č Stol. sv. Petra u Rimu. Krivovjerci
- 19 P Marija. Nepravedno proganjeni.
- 20 S Fabij. i Sebastijan. Kat. vode.
- 21 N SEDAMDESETNICA. Agneza, čistoća mladeži.
- 22 P Vincencije. Darezljivost sirotinji.
- 23 U Rajmund. Svetost u ženidbi.
- 24 S Timotej. Odanost vieri.
- 25 Č Obraćenje sv. Pavla. Židevi.
- 26 P Polikarp. Članovi apost. molitve.
- 27 S Ivan Zlatousti. Propovjednici.
- 28 N ŠEZDESETNICA. Petar N. Umirući.
- 29 P Sv. Franjo Sal. Kat. pisci.
- 30 U Martina. Djevojačka Društva S. I.
- 31 S Ivan Bosko. Naši Salezijanci.

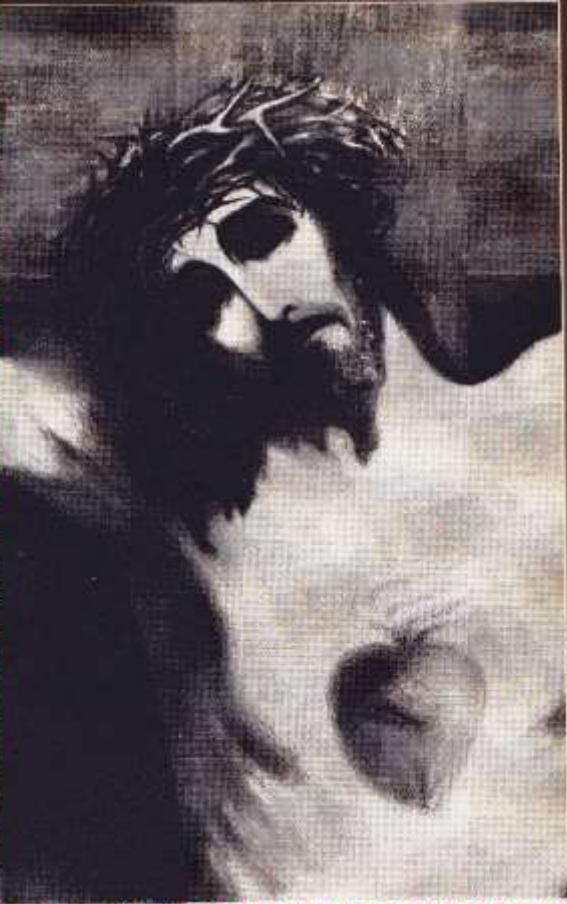
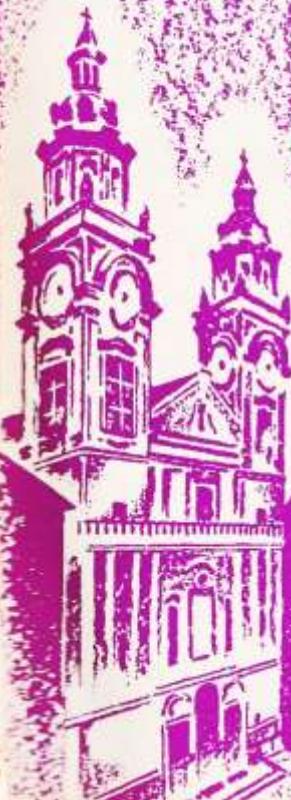
OPĆA NAKANA U VELJACI:

Vjerski mir među narodima.

MISIJSKA:

Narodi, koji ne priznaju Otkupitelja.

Veljaca 1940

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

VELJAČA 1940

BROJ 2

Vjerski mir među narodima, kod kojih je u pogibelji

Mjesečna nakana za veljaču blagoslovljena od sv. Oca Pape.

Koji su ti narodi, u kojima su katolici izloženi otvorenim ili prikrivenim progonima, svima je već poznato. Kod jednih vodi se borba protiv vjere u znaku t. zv. rasizma, precenjivanja jednog naroda, ili jedne skupine naroda. Kod drugih vodi se borba pod izlikom zaštite naroda i države, a kod trećih vodi se borba protiv vjere do istrijebljenja žestinom Neronovih i Domicijanovih progona, da se nametne narodu najstrašnije bezboštvo.

Teške prilike, koje smo spomenuli, traju već preko dvadeset godina. Ali to u povijesti Crkve nije novost. Povijest Crkve Kristove jest povijest neprestanih borbi, ali i pobjeda. Borbe, koje je kršćanstvo moralno podnijeti u prva tri stoljeća, završile su se sjajnom pobjom, koja je Crkvu pokazala svijetu u najsajnijem svjetlu. Zatvorile su se u katakombe, kršćani su mogli sići s Afričkih planina, izaći iz šuma i nastaniti se u gradovima. Svuda nikoše Božji hramovi i sami su se carevi natjecali u gradnji velebnih crkava.

U srednjem vijeku morala je Crkva braniti svoju duhovnu i vremenitu baštinu od nasilja i samovolje knezova i vladara. I baš je ta borba Crkve za ono doba — kako to priznaju sami protestanski povjesničari — bila prava sreća, jer bi inače raznoliki i svojeglavi nasilnici posve preuzezeli maha u ljudskom društvu. Papinstvo im je suprotstavljalo svoj ugled i dostojanstvo, pa je braniti sebe, branilo slabe i nevoljne.

Ali prava borba dočekala je Crkvu tek na početku novoga vijeka, kad se u mišljenje i naziranje ljudi počeo uvlačiti poganski duh lažne slobode i varave neovisnosti. I od tada bije Crkva teške

Isusovo krštenje

bojeve. Ponajprije s protestantizmom otpadnika Lutera, koji je pokrenuo velik dio Europe protiv Pape. Zatim se redali teški bojevi na sve strane s raznim neprijateljima, sve do današnjih dana. Sjetimo se Jansenista, febronijaca, francuskih bezbožnih filozofa, koji rodiše krvavu revoluciju, liberalizma, modernizma, bezbožnog komunizma i poganskog nacionalsocijalizma. I usprkos svim tim brojnim neprijateljima, Crkva nije umrla, nije pače ništa izgubila na svojoj ljepoti, nego stoji i raste, raste iz krvi mučenika, koja je sjeme kršćana.

*

Ako u svim tim razdobljima povijesti gledamo ulogu Crkve i utjecaj, što ga je Ona vršila, vidimo da je ona uistinu božanska ustanova i da je Gospodin održao svoje obećanje, da je «vrata paklena neće nadvladati». To je zato, jer je Gospodin Crkvi katoličkoj povjerio, da bude čuvarica i širiteljica prave vjere u Boga. Da Crkva svoju zadaću može izvršiti, zato je ona ustavljena kao savršeno društvo, koje mora imati potpunu slobodu, imati svoja vlastita i stalna prava. Ta prava ne dolaze od nikakve svjetovne vlasti, nego od samog njenog Božanskog Osnivača, i prema tome nikakva svjetovna vlast ne može odrediti, koja su prava Crkve i koje su granice tih prava. Nema međa njezinom djelovanju, jer joj je povjerenovo da ide cijelim svijetom i da propovijeda Evanđelje svakom stvorenju. Iz toga jasno slijedi, da onaj, koji proganja Crkvu i stavљa

Davao kuša Isusa

njezinom djelovanju zapreke, proganja samoga Isusa Krista i stavlja zapreke Božanskom Pravu.

Budući da stvari tako stoje, bilo bi najbolje, kad bi između Crkve i pojedinih država uvijek vladao mir i međusobno razumijevanje. To nije samo poželjno, nego je i posve lako provedivo, ako se uklone neopravdana sumnjičenja i zavist, sekatarska mržnja i duh sitničave jednostranosti. Premda je Crkva ustanova, koja ima sve, što mora imati savršeno i neovisno društvo — dana joj je sva vlast na nebu i na zemlji — ipak može ona živjeti u državi i uz državu, jer ona nije od ovođa svijeta, nego je zajednica duha, kojem su podvrgnuti svi narodi i njihovi upravljači.

Slično je u čovjeku. Ne može biti stvarnih opreka između težnja duše i zahtjeva tijela. Tako bi trebalo biti u odnošajima između države i Crkve, koja se — kako to liječi ističe Sv. Otac Pijo XII. u svojoj prvoj okružnici — mora držati nauke svog Božanskog Učitelja, koji veli: »dajte caru carevo.« Crkva nema svjetskih osvajačkih namjera, nego pjeva u svojoj liturgiji: »Ne otima zemaljskih carslava Onaj, koji daje carstvo nebesko.«

Nažalost u čovjeku često ustane tijelo protiv duha. Uzbude se strasti, potamni razum i oslabi duh. Tako isto lako se nađu povodi da država ustane na Crkvu, da se pomuti i vjerski mir. I tu se onda ponavlja onaj prizor iz basne o janjetu, koje vuku muti vodu.

Crkva treba i hoće mir, da može izvršiti svoju zadaću. Ta je zadaća, kako smo vidjelo, proširenje evandeoske nauke. Crkva je sigurna za svoju konačnu pobjedu i vidi u progonima darove Božje ruke, ali ipak hoće mir, jer kad se u jednom narodu ugrozi vjerski mir, otešćano je širenje evandeoske nauke, s labići su u velikoj opasnosti da otpadnu, dobri gube srčanost a strada i štovanje Boga, ljubav prema Kristu i svetost vjere.

Velika je stvar vjerski mir i sažaljenja su vrijedni narodi i države, u kojima vjerskog mira nema. Da se vjerski mir postigne i da se mogne uzdržati, potrebno je barem ovo dvoje:

1. Da se Crkvi prizna ono, što ju ide, što joj je sam Bog namijenio, da naime bude katolička, t. j. općenita, sa svim pravima da radi na širenju evandeoske nauke.

2. Da se vjerno drže ugovori i konkordati. Drugim riječima: da se izvrše one tačke Ustava, koje u pojedinim državama katoličku vjeru proglašuju državnom vjerom, da se obdržavaju međunarodni ugovori sklopljeni između Svetе Stolice i pojedinih država.

To je ono najmanje, što je potrebno. I da bi se barem ovo najmanje postiglo u ova tužna vremena, treba da mole i da se žrtvuju članovi Apostolstva molitve kroz ovaj mjesec.

Čuvaj se zlih knjiga!

Jednog lijepog dana došao k meni neki putnik, koji je nosio po našim selima knjige. Zapitam ga, što želi. On mi ponudi svoju robu. Uzmem jednu knjigu u ruku, nosila je naslov: Deset zapovijedi Božjih. Najprije sam pogledala, da li je ovu knjigu odobrila crkvena vlast. O tom odobrenju nigdje ništa. Znak, da ta knjiga nije za katolike.

— Zar ne ćete uzeti knjige? upita me prodavač.

— Hvala. Ne trebam ovih knjiga. Kad biste mi ih sve badava dali, ne bih ih uzela osim da ih spalim.

— Zašto?

— Dobro vi znate, zašto. Vi ste katolik, a nažalost pomažete krivovjerce, jer nosite neodobrene knjige po selima te kvarite svoju braću. Morate biti dobar katolik, a kao dobar katolik valja da se borite proti zlih knjiga.

— Hvala vam, reče rasprodavač, i ode. Nakon osam dana eto ga opet k meni. Nisam ga ni prepoznala. Ponudio mi opet knjige, ali kakove? Prave katoličke!

Katolici, preplatimo se za katoličku štampu, ne dajmo svojih novaca za otrov svojih duša. Koliko dobra učini dobra knjiga, koliko zla loša!

Z. A.

Dr. Josip Lach — novi pomoćni biskup zagrebački

Veliko je i opravданo veselje obuzelo svećenstvo i vjernike zagrebačke nadbiskupije, kad se proširila vijest, da je sv. Otac Papa imenovao zagrebačkog svećenika, sveučilišnog profesora Dra Josipa Lacha naslovnim biskupom Dodone i pomoćnim biskupom zagrebačkim.

Novi biskup potječe iz brojne obrtničke obitelji. Roden je u Varaždinu 16. ožujka 1899. Srednjoškolske nauke započeo je u rođnom gradu, a završio ih je u Zagrebu, gdje je učio i bogosloviju. Zaređen je za svećenika 18. rujna 1921. Mjesec dana kasnije nastupio je već službu kapelana u Krapinskim Toplicama. No tu nije dugo ostao, jer je u istoj službi bio premješten u Bosiljevo.

Tu je ostao tri i po godine i u to vrijeme stekao na zagrebačkom teološkom fakultetu čast doktora bogoslovije. Kao kapelan i kasnije kao upravitelj župe u Bosiljevu, probudio je i obnovio katolički život, osnovao omladinsko društvo, seosku knjižnicu, obnovio čitaonicu i opet uveo stari običaj držanja kršćanskog nauka. Godine 1926. premješten je u Zagreb, gdje je bio vjeroučiteljem na školama čč. ss. Milosrdnica. God. 1927. poslan je u Rim na papinsko sveučilište, da se usposobi za profesora filozofije. Od godine 1928. do danas predaje na zagrebačkom bogoslovskom fakultetu filozofiju. Uz to se bavi mnogim drugim poslovima. Tajnik je Bogoslovske akademije, član odbora Pučkog sveučilišta, mnogo je učinio za rješenje raznih vrlo važnih svećeničkih staleških pitanja. Bio je vjeroučitelj na raznim školama, bavio se vrlo marljivo znanstvenim radom i mnogo pisao. Ipak mu je ostalo vremena i za krasno pastoralsko djelovanje. O tom bi na zagrebačkoj Trešnjevki mogli mnogo saznati. Koliko je tamo učinio za duhovno i materijalno dobro Katoličke Akcije na više mjesta. Pomaže dobrotvorne ustanove na raznim dijelovima grada i sam obilazi sirotinju, napose bolesnike. Uza sve to od godine 1939. vrši službu blagajnika u Društvu sv. Jeronima, pa je i na tom mjestu stekao velikih zasluga.

»Glasnik« se veseli novom biskupu, jer znade, da je po Srcu Božjem i da će mnogo učiniti za Boža i duše u hrvatskom narodu. Zato mu od svoga srca čestita i usrdno ga preporuča svojim čitaljima u molitve.

Rat i Božja Providnost

Nije li Svemogući mogao zapriječiti rat? Zašto li je dopustio, da se i opet digne narod protiv naroda? Zadnji odgovor na ova pitanja leži u tajanstvenim dubinama Božanstva, koje su nepristupačnije od najvećih dubina morskih. Nama je za utjehu doista svijest, da Gospodin za te strahote znaće.

Međutim dva djelomična odgovora možemo ipak naći. Bog je dao da dode rata zato, jer je i ljudima dao slobodnu volju. Postavio je pred čovjeka život i smrt, blagoslov i prokletstvo, te mu poručio: »Biraj život!« Bog, koji je dao da raste željezo, nije htio robova. Htio je slobodnu djecu, koja se odlučuje za dobro, bez nužde — svojom slobodnom voljom, koja je Njegov dar. Pa i ako biraju smrt mijesto života sebi i drugima, Gospodin ne povlači svoga dara. Gospodin bi mogao još danas zatvoriti razorne cijevi topova. No On toga ne čini, već pušta prirodnim silama njihov tijek i ljudima njihovu slobodu. Oduzimanje slobodne volje bilo bi najveće osakanje čovjeka, veće od bilo kakve rane zadobivene u ratu. Čovjek bez slobodne volje bio bi bijedan bogalj, ne bi zapravo uopće više bio čovjek.

MJESECNI ZASTITNIK : BL. KLAUDIJE KOLOMBJER D. I.
SLAVI SE 15. VELJACE.

Bog pripušta ratove, jer umije zlo upraviti dobrom cilju. Ljudske oči vide samo sjene i gorčine sadašnjosti. Božje oči vide sadašnjost povezanu s budućnošću u jedan jedini veličanstveni sklad, u kojem svjetlo i sjena, pobjede dobra i prividna premoć zla skladno spremaju konačnu veliku pobjedu Božju. Malovjerni su mogli očajati nad Spasiteljevim djelom, kad su vidjeli, kako je osuđen na smrt i prepušten moćima tmine. Bog je u svojim nacrtima već od početka računao sa zlobom ljudskom, koja je Isusu zadala tako strašne krvave rane i koja je upravo tako ulila put velikom djelu Otkupljenja. Ne trebamo se dakle bojati, da će se svjetska povijest oteti uzdama Božje vlasti nad svijetom. U knjizi proroka Izajije govori Gospodin: »Ja stvaram svjetlo i tvorim mrak. Nosim mir i donašam rat. Ja sam, Gospodin, koji sve to činim.« Iz. 45, 7 — Tu vidimo, kako je Gospodin, otac svijetla, stvaralač tame i da dakle ne pripušta samo rat, nego ga i hocene: ali nipošto ne zato, što bi možda bio u savezu s moćima tmine, ili jer bi možda nalazio veselje u strahotama rata, nego jer zna tamo pretvoriti u svijetlo, a zlo obratiti na dobro. Dakako, da bi mi ljudi morali imati u glavi Božje oči, kad bismo htjeli vidjeti sadašnjost u skladnoj povezanosti s budućnošću. To pak ljudskim očima ne možemo. No zato se ne smijemo tužiti na Boga i buliti.

Rat zovemo k ušnjom, jer ima da iskuša naše pouzdanje u Gospodina. Zovemo ga prikazanjem Gospodinovim u grmu kupine, koje nas poučava, da u pobožnom strahopočitanju pred Najsvetijim skinemo obuću...

Ali gdje je uslišanje tolikih molitava, da bi se skratili dani kušnja? Odgovor: Nije naše da Gospodinu propisujemo dan i sat, kada će uslišati naše molitve. Sve su naše molitve već odvijeka predviđene i uklopljene u veličanstveni nacrt o spasenju svijeta. Valja napokon znati, da su i one molitve uslišene, koje Gospodin usliša onako, kako molitelj nije mislio. Treba prepustiti Providnosti način uslišanja naših molitava, a međutim molimo i dalje postojano da bi se izvršila sveta volja Božja i da bi pobijedila pravedna stvar. Naše molitve moraju biti takve, da ne uvlače Gospodina u svaće među narodima, nego da narode dignu Gospodinu i Njegovom miru.

Vjera u Božansku Providnost neka bude svjetlo, koje će nam svijetliti u tminama raznih sukoba. Ne dajmo da nam ugasne ta luč. Nijesmo prepušteni igri slijepu sudbine, nego smo položeni u naručje Božjeg Promisla. I to svaki pojedinac — lično — kao djetešće, što je položeno u majčin naručaj. U 63. psalmu lijepo se veli: »Kada tko padne, ne će postradati, jer ga Gospodin hvata u svoje ruke.« A potvrđuje to tako uvjerljivo sveto evandelje: »Nijednog vrapca ne zaboravlja Gospodin.« Lk. 12, 6. »Živimo li, Gospodinu živimo. Umremo li, Gospodinu umiremo. Živimo li dakle ili umiremo, mi smo Gospodinovi!«

Kardinal Faulhaber

«Glasnik» ne može ostati po strani u velikoj borbi, koja nažalost i kod nas počinje u većoj mjeri dijeliti duhove, u borbi između kršćanstva i bezbožnog komunizma. Svi jesni, da je glavno oružje u toj borbi oružje duha i da je neznanje i neupućenost naijači saveznik našeg neprijatelja, donosit čemo u «Glasniku» niz članaka, u kojima će biti izložena komunistička nauka, iznesene njezine zablude i pokazana glavna sredstva, kojima se može pobijati glavni naš neprijatelj.

Što je komunizam?

Možemo bez pretjerivanja ustvrditi, da je komunizam naš prvi, glavni i najopćenitiji neprijatelj. Komunizam u svim svojim oblicima i stupnjevima. Sve on ugrožava, sad otvorenim divljачkim napadima, sad podmuklim podzemnim rovarenjem. Ugrožava lično dostojanstvo čovjeka - pojedinca, svetost obitelji, tekovine prošlosti, red, poredek i sigurnost u ljudskom društvu, a nadasve Katoličku vjeru i Crkvu.

Velika većina ljudi ne shvaća pravo opasnosti, koja nam přjeti od komunizma. Glavni je razlog u tom, što u komunizmu gledaju i vide uvijek samo jedan njegov dio. Treba znati, da komunizam nije obična politička stranka ili staleški pokret ili gospodarski sustav. Komunizam je nauka. I to ne nauka u običnom smislu te riječi, nego nauka, koja poput kršćanstva hoće da obuhvati svakog i cijelog čovjeka na svim poljima njegova života i djelatnosti. I baš zato upravljenja je borba komunizma protiv kršćanstva, koje hoće istrijebiti, da ga zamijeni i nadomjesti.

Posebna mu je značajka, pogotovo danas u ova nesigurna i nestaložena vremena, što prividno nosi u sebi spas i otkupljenje. Dakako lažni spas i lažno otkupljenje, kojemu međutim lakovjerni lako nasjedaju. Komunizam se zanosi lažnim idealom pravde, jednakosti, svojim neostvarivim, ali zamarnim obećanjima zanosi upravo raznim oduševljenjem velika mnoštva. To mu uspijeva ponajviše zato, jer u današnjem društvu, koje se polako, ali sigurno sve više

udaljivalo od kršćanstva i njegove nauke, vladaju doista teške prilike: na jednoj strani nagomilana su bogatstva, a na drugoj vlada najveća bijeda i oskudica.

Lažni temelji komunizma.

Temeljna nauka komunizma sve svodi na **tvar — materiju**. Nijeće duh i sve što prelazi tvar, I život i ljudsko umovanje nijesu ništa drugo do li proizvodi tvari. Nema Boga, vele, koji je stvarao, nego je od vijeku postojala vječna tvar-materija, koja se kroz vjekove razvijala. Čitava ljudska povijest, sav napredak ljudskog duha, vjere i znanosti — sve je to podvrgnuto vječnim zakonima tvari. I čitav razvoj čovječanstva, njegove kulture i njegovih društvenih uredaba ovisan je jedino o tvari. Zato **zabacuju Božju Providnost, Vrhovnog Zakonodavca, Vječnog Suca živih i mrtvih**. Dosljedno tome **zabacuju i čudorede i svaku vrednotu, koja ima svoj korijen i temelj u nečem, što prelazi tvar**.

Takva nauka dakako iz temelja mijenja ljudski život kako pojedinca, tako i ludske zajednice u svim njezinim različitim odnosajima: obitelji, naroda, staleža. Do čega to vodi, možemo lako zamisliti, a vidimo to jasno i u Sovjetskoj Rusiji i u svim onim državama, gdje je komunistička nauka prevrnula red vrednotu.

Međutim pustimo da nam o posljedicama te nauke govori jedan svjedok, koga nitko ne će moći da optuži zbog »mračnjaštva«. Cujmo što je o tom javno u francuskom parlamentu pred ne-pune tri godine, kazao glasoviti francuski socijalista Petar Leroux (Leru):

»U prijašnja vremena bio je jedan Bog na nebu, valjalo je osvajati nebo, a bojati se pakla. I na zemlji bilo je ljudsko društvo; i jer sam bio podložan, imao sam barem prava podložnika, pravo da služim, a da se ne osjećam poniženim. Gospodar mi je zapovijedao, ali nije zapovijedao bez prava, a temelj toga prava nije bila njegova sebičnost, nego je to pravo dolazilo od Boga, koji je dopuštao nejednakost na zemlji i nadomjestio je zadovoljštinom na drugom svijetu. Gospodar i sluga imali su isto čudorede. Vezali su ih isti Božji zakoni i obveze. Imali su istu vjeru i iste nade u vječnost. Moj je dio bio da služim, njegov da zapovijeda. Ali moje služenje bilo je pokoravanje Bogu. I ako sam bio podređen u društvu svjetovnjaka, bio sam potpuno jednak svima ostalima u duhovnom društvu, koje se zove Crkva. A ova Crkva nije bila drugo negoli predvorje i slika prave Crkve — nebeske Crkve. Podnašao sam, da zaslužim; trpio sam, da uživam vječnu nagradu. Imao sam molitvu, sakramente, pokajanje i oproštenje svojega Boga. A sve sam ovo izgubio — vi ste me naučili da nema neba, kojem bi se mogli nadati, da nema više Crkve. Ne znam više, postoji li uopće kakav Bog! Sve ste sveli na zlato i na obično blato!«

Isus kod Pilata

Eto do čega se dolazi, kad se do kraja provedu temeljne misli komunističke nauke!

Ali ono najopasnije kod komunizma jest to, što je on borben, što hoće ovu svoju nauku silom rasiriti i nasiljem namestiti. To ćemo još pobliže vidjeti, kad budemo govorili o borbi među staležima.

Na jednu stvar moramo upozoriti odmah ovdje. Nije moguće u komunizmu dijeliti njegovu političku i stalešku borbu od njegova bezbožništva. Sam sebe vara, koji kaže (a takvih ima doista): »Ja sam komunist, ali sam i vjernik — vjerujem u Boga! Kod komunizma to nije moguće dijeliti.

Sami poglavice komunizma često su izjavili u svojim govorima i u svojim knjigama, da nije moguće biti komunista samo u pitanjima staleškim ili gospodarskim, a da se u isto vrijeme ne prigrhi i komunistička filozofija, čudorede i borbeno bezboštvo.

Pazimo dakle, da ne nas jedno raznim širiteljima pogubne komunističke nauke, koja se počela širiti i po našoj domovini. Ostanimo mirni. Crkva je u svojoj povijesti izdržala borbe i sa strašnjim neprijateljima. Ne dajmo se zavesti prividnom opravdanošću zahtjeva komunizma. U koliko su ti zahtjevi opravdani, oni su i onako sadržani već u nauci Crkve. Držimo se naše sv. Crkve i budimo uvjereni, da smo na pravom putu u svakom slučaju i u svakoj prilici. Ali se uz to moramo mnogo moliti za one, koje je komunizam zaveo na najveću njihovu nesreću, nesreću njihovih obitelji, njihova naroda i cijelog ljudskog društva.

Pjesma ljubavi i boli

Ne čuješ Ti ni uzdisaj, ni plač,
Dok, sred otajstvenoga muka,
Sve dublje utiskuje mač
U moje srce Tvoja ruka ...

A Tvoje Srce nježno ljubit' zna —
U to ne sumnjam ni sred ljutih boli —
I tvrdim sved u noćima bez sna:
»On kuša me, jer bezmjerno me voli.«

I moju bol ja pijem kao nektar
I sretna sam — Tvoj sitni atom mali —
Dok Tvoga Srca nadanaravni žar
Prožima me i moju dušu pali.

I, dok u plamu dragog Srca Tvog
Izgáram poput male žrtve,
Već gledam sjaj Tvog raja nebeskog
Sa ove tužne zemlje mrtve.

Već gledam raj ... iako jesam crv ...
I trpim ... mrem ... sa pjesmom sreće! ...
Nek iz mog srca za Te vruća krv
Uz zvuke pjesme sva istečel!

»Te Deum« moj ja pjevam noć i dan
Dok trpim — dušom sam u raju,
Uživam raj, već dugo željkovan
I — Tebe, Krište, sveg u sjaju ...

I, kad me raniš, Bože, svaki put,
Dok sva u vrućoj krvi plivam,
Dok me probada patnja oštrac ljut —
U Tvojoj ruci mač cjelivam.

K. Arcjuk.

Zlatomisnik

Msgr. Don Luka Grgić

Na sam Božić 1889. rekao je svoju Mladu Misu prepozit splitskog kaptola msgr. Don Luka Grgić. Od tog sretnog dana ovog odličnog prelata crkvenog prošlo je već 50 godina!

Pedeset godina u službi olтарa i domovine! Pedeset godina uzorna života svećeničkog! Pedeset godina žrtve i molitve za duše! Teško je to riječima istaći. Ali sve je zapisano u zlatnoj knjizi vječnosti. Za sve čeka obljenog Zlatomisnika obilna nagrada od pravednog Soca, od Kralja njegova, od Presvetog Srca, za koje i u kojem živi...

Sve službe, što ih je Svečar primio kroz ovaj dugi niz godina, obavljao je vjerno, savjesno, radi Boga. Dugo je godina poučavao mladež kao kateheta, zatim je imenovan ravnateljem biskupskega malog sjemeništa, onda kanonikom i monsinjorom. Kao kapitularni vikar vodio je upravu biskupije na opće zadovoljstvo svećenika i vjernika.

Zlatni je Svečar uvijek budno pratilo katehetsku, teološku, pravnu nauku, a i sada to čini. Svojim temeljitim clancima pokazivao je, kako je dobro u sve ove nauke upućen.

Don Luka je neumoran u ispovijedanju, a vjernici mu rado dolaze, jer vide u njemu pravog svećenika, čovjeka Božjeg. Siro-mahe uvijek je rado pomagao. Misije mu među poganimi vazdabile na srcu.

Zlatomisnik je pravi kremenjak, koji se drži ravnog pravca. Uvijek odan Crkvi i domovini. Ovaj skromni svećenik, koji iz načela izbjegava svaku ljudsku slavu, nije se nikada isticao. Kad se osnovala Marijina Kongregacija svećenika u Splitu, subraća ga izabraše za upravitelja. Smije se reći, da je ta kongregacija najljepše cvala upravo u godinama, kad joj je on bio na čelu. Kao revni štovatelj Presvetog Sakramenta — kao adorator — po čitav sat svaki dan kleći pred oltarom moleći za duše, za Crkvu i za svoj hrvatski narod.

I *Glasnik Srca Isusova* čestita svome odličnom prijatelju u želji da nam Gospodin dade što više ovako uzornih svećenika!

Grješnika pokaraj

»Braćo! Ako bi tko od vas skrenuo s puta istine pa ga netko obrati, taj neka zna, da onaj koji obrati grješnika s krivoća puta njegovu dušu oslobađa od smrti i pokriva množinu svojih grijeha.« Jk. 5, 19. Prvo je duhovno djelo milosrda: grješnika pokarati ili obratiti ga, pomiriti s Bogom, spasiti mu dušu. To je jedno od najzaslužnijih i najuzvišenijih djela. Za spas grješnika došao je sam Bog na zemlju, a tko radi oko spasavanja duša, napose grješnika, taj sudjeluje u božanskom poslu.

Zive lješine. Jedna od najstrašnijih bolesti jest guba. Jadnog gubavcu za života gnije pomaalo tijelo: on je živa lješna. Sa zgrađanjem se odvraćaju ljudi od gubavca. No ta bolest uništava samo tijelo. Ali ima i guba duše. To je grijeh. Sa zgrađanjem se odvraća od takove duše andeo i žali je. Pa dok mi prolazimo pokraj kakova lijepa i zdrava i vesela čovjeka i sa zadovoljstvom ga promatramo, možda se naš andeo čuvat odvraća, od njega, jer mu vidi dušu u grijesima, svu gubavu i nesretnu. Pomisl čovjeka, koji ima svih sedam nevolja: glad, žedu, golotnju, bolest, sužanjstvo i t. d. Jadnog li stvorenja! A to je grješnik. On je gladan: nema prave hrane za dušu a ima pokvaren tek, jer teži za ispraznim nasladama, a odvratno mu je sve što je nebesko. On je žedan. Duša mu, ako on i ne sluti, žeda za nebeskim izvorima, a on je napaja otrivom: grijeh ga ne zasiti ni ne napoji. On je gol: nema haljine poštećujuće milosti. On je zarobljen: rob je grijeha. »Koji čini grijeh, rob je grijeha.« Iv. 8, 34. On je bolestan: gubav je, slijepl, hrom za put u viečnost, gluhan za riječ Božiju, trese ga strašnica svakojakih strasti. On je mrtav i u neprestanoj pogibelji da bude nokopan u paklu. On je u neprestanoj smrtonoj pošteljbi, jer lebdi na tankoi niži nad ponorom viečne smrti. Dakle bijede dosta i dosta razloga, da nam se srce gane na smilovanje.

Jerihonski trgovac. Pa da bar grješnik traži pomoći! Da si je barem svijestan svoje bijede! On je poput onog jerihonskog trgovca, koga su orobili razbojnici i na mrtvo ga ime istukli pa eno leži kraj puta u nesvjesticu. Da se nije smilovao Samaritanac, izgubio bi i život. On je poput utopljenika: zar mu ne ćeš pružiti ruku? On juri na slabom čamcu niz rijeku, ali juri prema strašnom ponoru. Zar ga ne ćeš opomenuti ili mu pomoći, koliko god možeš? Radi se tu o najvećim dobrima: o nebu, o viečnoj sreći. Ili će u nebo ili u pakao. Ili viečno sretan ili vječno nesretan! Nije to svejedno. A ti mu možeš pomoći, ako ga pokaraš.

Slomljena trska. Kako treba grješnike pokarati, dao nam je Isus najljepši primjer. On je dosao na svijet, ne da grjesnike kazni, uništi, da zazove oganj s neba na njih, nego da ih obrati, da imadu život i to u obilatoj mjeri. On ih je blago opominjao, korio. »Sinko, uzdaj se, opraštaju ti se grijesi,« tako veli uzetome. »Eto si ozdravio, nemoj više grijesiti, da ti se ne dogodi što gore, tako veli 38-godišnjem bolesniku. A onoj grješnici: »Idi i nemoj grijesiti.« Prorok Izaija veli o Spasitelju: »Trske slomljene neće skršiti niti će fitilja koji tinja ugasići.« Iz. 42, 3. Mogao bi odmah izazvati Božju osvetu na grješnika, mogao bi se onaj čas osvetiti, ali je on strpljiv, božanski strpljiv. Čeka, ne bi li se obratio. Čeka godine i godine. Ide za izgubljenom ovicom, traži je pun ljubavi, raduje se, kad je nade. On uzimlje grijehu svijeta na se poput nevinog jašančića i umire za grješnika, umire groznom smršti na križu. Ali kad treba, znade i zagrmjeti! »Jao vama, kniževnici i farizeji, licemjeri!... Teško vama, bogataši!...

Utočište grješnika. Spasitelj ne će smrti grješnika, nego da se obrati i živi. A njegova Božanska Majka? Ona prima na Kalvariji u svoje krilo tijelo svoga Sina, ali kakvo! Sve krvavo, puno rana. To su učinili grijesi, to su učinili grješnici! Držeći Sina svoga ona ne izazivlje srdžbu Božju na neprijatelje. Ona se moli za grješnike i puna je smilovanja s njima. To je naučila od svoga Sina. I ona postaje utocište grješnika. Kolike je ona obratila! Koliki su našli put Bogu po molitvi Zdravo, Marijo! Svetišta Majke Božje znala bi pričati ne samo o čudesnim ozdravljenjima nego i o obraćenjima. Lurdska Gospa je mnogima uz zdravlje tijela dala i zdravlje duše.

Korov na njivi. Od Spasitelja je poprimila ljubav prema grješnicima i smilovanje sveta Crkva. Kad je ono neprijatelj na njivi posjao kukoli, rekli su služe gospodaru: »Hoćeš li da idemo i da iščupamo kukolj?« A gospodar će na to: »Ne, da ne bi s kukoljem iščupali i pšenicu. Pustite oboje do žetve.« Tako ima u Crkvi Kristovoj i kukolja i korova, a brižna i dobra mati Crkva ne da čupati taj korov, to jest ne će strogo kazniti grijehu, izbaciti ih iz zajednice baciti na njih prokleštvu. Nema ni jedno grijeha, ma kako bio velik, koga ona ne bi htjela oprostiti. Znade i ona kazniti neposlušne i tvrdokorne sinove, ali su te kazne spasonosne. Ne oprašta ona sve grijehu jednako lako. Ne daće ona svim svojim službenicima, svećenicima potpunu vlast opraštati sve grijehu. Ima velikih i strašnih grijeha, od kojih može odriješiti samo biskup ili čak samo Sveti Stolica. Ali to Crkva ne čini iz mržnje ili osvete, nego da grijesnik uvidi strahotu grijeha i da se jače pokaje, a time dobije sigurnije oproštenje. No grješnika na sa-

mrti može odriješiti svaki svećenik od svih grijeha i kazni, samo ako se čovjek ozbiljno pokaje.

Zalost svetog Franje Ksaverskog. Uvijek je bilo u Crkvi plemenitih duša, koje su se žrtvovalo za spas duša i za obraćenje grješnika. Tu su sveti biskupi, sveti svećenici, tu su misjonari. Sveti se je Franjo Ksaverski požurio, da u Japan unese luč vjere i mislio je, da će on prvi doći u one krajeve. A kako se je začudio, kad je saznao, da su već prije njega došli onamo trgovci! Zalostio se je, što su ljudi revniji u traženju zemaljskog blaga nego li nebeskih dobara. Šta sve nisu misjonari poduzeli, da iskorijene opaćine, grješne običaje i grijeha. Ali su pri tom morali blago postupati i ustrpljivo čekati zgodan čas, pa makar godine i godine.

Grješnik — sremah. Spasitelj je rekao učenicima: »Siromah i mate svagda oko sebe i kad god hoćete možete im dobro činiti.« Mt. 26., 11. A grješnici su siromasi — i te kakvi siromasi! Možemo stog reći: grješnika imamo uvijek oko sebe, pa i mi sami smo, priznajmo otvoreno, grješnici. Ako što imamo, to je sve po milosti Božjoj: udijelimo i drugima stogod od tog blaga milosti. U obitelji je na primjer muž grješnik: pijanac, psovač, kartaš, bezbožac, rasipnik. Eto prilike za ženu da obrati, da pokara i opomene muža. Ima ona s tim dosta posla. Ne treba se brinuti toliko za druge grješnike. U najbližoj su okolici često takovi nevoljnici: žena zla, otac, sin, kćerka, dječa, unučad, brat, sestra, rodak. Tu se već može često baš i ukoriti, pa i javno. »Ne mrzi brata svoga u srcu svome, ali ga javno ukori, da ne bi bio krivac njegova grjeha.« Mojs. 19., 17. Više puta imaš grješna susjeda: svadljiva, kradljiva, lažljiva itd. Eto prilike da pomogneš njegovoj duši, pa makar svetom šutnjom, popuštanjem, podnašanjem, dobrim primjerom, molitvom. Prijatelj ti ne hoda putem Božjim. »Ako je prijatelj zlo učinio, ukori ga, da opet to ne učini.« Crkv. 19., 13. Pomozi i slugi zločestom, radniku u tvojoj radionici i opomeni zločesto dijete na ulici.

Brvno u oku. Isus nas uči da opomenemo brata svoga, ali nas ujedno i opominje, da mi sami to ili još gore što ne čimimo, što zamjeravamo drugome. »Zašto viđiš trun u oku brata svoga, a brvna u svome oku ne viđiš?« Mt. 7., 3. Kako može onaj uspješno opomenut psovač, koji sam psuje? Ne smiješ biti sam slab u onome, radi čega drugoga koriš. Inače si kao putokaz: pokazuješ, kamo treba ići, a sam ostaješ na mjestu. Prava će nam ljubav prema bližnjemu pokazati mnogo načina, kako da grješnike pokaramo. Sveta će nam razboritost naložiti, da u pravo vrijeme upotrebimo blagost, dobrohotnost, ali i odlučnost, strast. Liubav i smilovanje stavit će nam pravu riječ u pravo vrijeme. »Bráćo, a ko upadne čovjek u kakav

grijeh, vi ispravljajte takvog aduhom krotkosti. Gal. 6, 1. Neki su dužni opominjati i koriti: roditelji djecu, odgojitelji mladež, učitelji učenike. Inače mogu biti krivci tudi grijeha! Imamo toliko puta prilike da odvratimo bližnjega od zla puta, od lijeposti, pića, igre, zla društva, grješnih prigoda. U društvu ćemo zapriječiti grješne riječi, nepristojne šale, a navratiti na dobre i korisne razgovore. Ukloni, istrgni bližnjem zlu knjigu, a daj mu dobro, sveto štivo. Mnogi su se obratili dobrim knjigama. Uvijek možemo dobrim primjerom opominjati i karati bližnjega. A najbolje ćeš pomoći grješniku, ako se za nj moliš. Sv. Ivan Zlatousti piše: »Upravo će nam to poslužiti za naš vlastiti spas i dat će nam prilike da stečemo nebo, ako se ne brenemo samo za naše spasenje, nego ako pomažemo i bližnjemu time, da ga regbi za ruku vodimo putem istine.«

Marija iz Štajerske. Ljubav prema Bogu i dušama dat će nam jakosti i odvažnosti te upotrebimo svaku priliku da pomognemo duši bližnjega. Lijep nam primjer za to daje jedna priprosta seljačka djevojka iz Štajerske. Dva se momka počela u kuhinji nečedno razgovarati. Odmah će Marija: »Ali molim vas, nemojte toliko brbljati! Time vi vrijedate Spasitelja. Takove razgovore on ne trpi.« Drugi će put pokarati dva mladića: »Vi ste sad imali ružnu misao. To ja dobro znam!« I onda zašuti. Oba se mladića zastide i zarumene. Majka je radi toga opomene, ali Marija odgovori? »Meni je tako doslo, da sam im morala to reći.« Za jedne oluje i tuče počnu dva seljaka mrmljati. Ali ih ona srčano opomenu: »Ne mrmljajte radi nevremena. Bog ga je poslao. Ipak će još nešto narasti. Bog nas još nikad nije ostavio. Od vas se nisam tome nadala!« Jednom susrete dva pijača. Oni će joj: »Inače ste uvijek tako ljubezni? Zašto ste baš danas tako žalosni?« Ona odgovori: »To je radi vas, jer vi dragog Spasitelja vrijedate. Molim vas, okanite se pića. Idite radije svetim sakramentima. I onako već dugo niste bili.« Mati to čuje i bude joj neprilično radi tako otvorenih riječi svoga djeteta. Tada će oni: »Mislite li vi ozbiljno?« A Marija: »Učinite Bogu veselje i popravite se!« — »Da, Marice, da ste vi isповjednik, k vama bi rado došli.« — »Ali molim vas, ne šalite se time! Učinite dragom Bogu veselje i idite!« I doista: slijedeće su nedjelje primila ona dvojica svete sakramente. Govorili su: »Išli smo, jer nam je ona rekla. Drugome bi možda opalili par zaušnica.« Takovih bi junačkih duša trebalo u ovo današnje doba. Budi i ti takova velikodušna, apostolska duša. Ako doista ljubiš Boga i neumrlu, dušu bližnjega, bit ćeš i ti takav apostol. Bogat zaslugama i praćen tolikim dušama, koje si spasao, ući ćeš u nebo.

Petar Gertler D. I.

UPOZORENJE! Lijepo molimo cij. preplatnike, da kod slanja novca naznače na poledini čeka svrhu, za koju je novac odreden. **Uprava.**

Život kratak...

Za Pepelniciu.

*Život kratak, a smrt stalna,
Ne zna joj se dan ni čas.
Ako vrijeme gubiš sada,
Uzalud ti život vas.*

*Jednu samo imaš dušu,
Nju ti dade dobri Bog.
Brizno pazi da zauvijek
Ne izgubiš blaga tog.*

*Jednom će ti Bog dosudit
Ili pak o ili raj:
Il u raju divnu slavu
Il u paklu strašan vaj.*

*Sve će jednom doći kraju,
Al vječnosti nije kraj:
Il u raju vječna slava
Il u paklu vječni vaj!*

Srce Isusovo, kuća Božja i vrata nebeska, smiluj se nama!

I. Kuća Božja.

Srce Isusovo je kuća dostojava Boga. Kako milost čini dušu miliim prebivalištem Bogu — kod njega ćemo se nastaniti (Iv. 14, 23.) — to punina neizmjerne milosti Srca Isusova — vidjemosmo slavu njegovu kao jedinorodjenoga od Oca puna milosti i istine (Iv. 1, 14.) — čini ga kućom Božjom nada sve Boga dostoјnom.

Srce Isusovo, ta kuća Boga dostojava, njemu je i neizmjerno draga. Ta, poznate su nam riječi nebeskoga Oca: »Ovo je Sin moj ljubezni, koji je po mojoj volji.« (Mt. 3, 17). Milo je dakle nebeskome Ocu prebivati u presvetom Srcu Isusovu, jer je tijelo Isusovo sveto. Tijelo uzeo je Sin Božji od presvete i prečiste Djevice Marije; to tijelo sazdao je Duh Sveti, i zato veli Sv. Pismo: »Duh će Sveti doći na tebe, i sila će te Svevišnjega osjeniti; zato će se i sveto, što će se roditi, zvati Sin Božji.« (Lk. 1, 35). Konačno tijelo Isusovo bilo je sveto i poradi svetosti duše Isusove, s kojom je bilo združeno. Milo je prebivalište Srce Isusovo Bogu, jer je duša Isusova sveta i presveta. Zato zove Apostol Pavao Isusa Krista kao čovjeka »nebeskim čovjekom«, kad veli ovako: »Prvi je čovjek od zemlje, zemljani; drugi je čovjek s neba. Kakav je zemljani, takvi su i zemljani, a kakav je nebeski, takvi su i nebeski« (1. Kor. 15, 47, 48).

Konačno je Srce Isusovo kuća Bogu predraga poradi svetosti Sina Božjega, koja je neizmjerna. Srce pak Isusovo, kako smo već čuli u ovim našim razmatranjima, bistveno je sjedinjeno s Riječju Božjom, sa Sinom Božjim.

Srce Isusovo, kuća Božja, jedina može obuhvatiti svog prebivaoca — Boga. Za Isusa veli Apostol Pavao, da u njemu stanuje sva punina Božanstva (Kološ. 2, 9). Prema tome Srce Isusovo obuhvatajući Sina, obuhvata Božju narav, zajedničku svim trima Božanskim osobama, koju, kako veli Sv. Pismo, nebesa ne mogu obuhvatiti.

Srce Isusovu, jer je kuća Božja Boga dostojava, Bogu mila i jer Boga obuhvata, valja se klanjati. K ovoj veličajnoj kući Božjoj poziva nas Isus onim poznatim riječima: »Dodatak k meni svi, koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti« (Mt. 11, 28).

II. Srce je Isusovo vrata nebeska.

Kraljevstvo nebesko, kamo će ući pravednici poslije smrti, zove se i kućom — »U kući Oca moga mnogi su stanovi« (Iv. 14, 2.) — Isus pak veli za sebe »Ja sam vrata« (Iv. 10, 9.). Kako su vrata kod naših zemaljskih kuća

sredstvo, da ulazimo u kuću, tako je Srce Isusovo vrata duhovna, da uzmognemo ući u kraljevstvo nebesko. Da je Srce Isusovo vrata nebeska, svjedoči nam Sv. Pismo iznoseći riječi Isusove: »Ja sam vrata. Ako tko kroz mene uđe, spasiće se.« (Iv. 10, 9).

Kraljevstvo nebesko bilo je ljudima zatvoreno i poradi istočnoga grijeha i poradi osobnih grijeha. Smrću pak Kristovom na križu oslobođeni smo kako od istočnog grijeha, tako i od osobnih grijeha — od potonjih samo onda, ako se sjedinimo s Isusom po vjeri, ljubavi i sakramentima. Prema tome smrću Kristovom postala su nam vrata nebeska otvorena.

Srce Isusovo jest jedina vrata nebeska. Drugim riječima niko ne može ući u kraljevstvo nebesko, nego po Isusu Kristu. Sveti Petar rekao je knezovima narodnim i starješinama: »I nema ni u jednom drugom spasenju, jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima, kojim bismo se mogli spasiti.« (Djel. Ap. 4, 12). »Nitko ne dolazi k Ocu, do po meni.« (Iv. 14, 6). To se isto veli i onim riječima Apostola Pavla: »Jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje.« (Efež. 4, 5).

Jedan je Gospodin naš, kako kaže Apostol Pavao: »Imamo... i jednoga Gospodina Isusa Krista« (1. Kor. 8, 6). Tako je i jedna vjera naša, ona katolička, koju je učio jedan Gospodin naš, a danas je uči katolička Crkva, koju je učio Otac Papa; kako je i jedno krštenje, bez koga se ne može ući u kraljevstvo nebesko: »Ako se tko ne rodi vodom i Duhom Svetim, ne može ući u kraljevstvo Božje,« riječi su Božanskoga Spasitelja (Iv. 3, 5).

Konačno je Srce Isusovo vrata, koja su svima otvorena. U Otkrivenju svetoga Ivana (3, 20) stoji napisano: »Evo stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje glas moj i otvori vrata, ući će k njemu, i večerat će s njim, i on sa mnom.« Pa opet kod svetog Luke (14, 23) veli Isus: »Izidi na putove i među ograde te primoraj, neka dodu, da mi se napuni kuća.« Kako Isus radosno čeka i dočekuje skrušene grješnike, kazuje nam prorok Ezekijel (18, 21. 22. 23.) riječima: »Ako naime bezbožnik učini pokoru za sve grijehе svoje, što ih je počinio, i izvrši sve zapovijedi moje, i ispunji sud i pravdu, živjet će, i ne će umrijeti. Svih njegovih općina, koje je počinio, ne će se sjećati; u pravdi svojoj, što ju je učinio, živjet će; zar je volja moja smrt bezbožnika, govori gospodin Bog, a ne da se odvrati od putova svojih, i da živi?«

Vrata su nebeska po Srcu Isusovu otvorena, a i sigurna. Do nas je samo da na vrata kucamo i kroz njih ulazimo.

B. Strižić D. I.

Tounj prisiže Kristu . . .

U nedjelju 26. studenoga 1939. osvanuo je lijep dan sav u ruhu svježega snijega. Zvona su skladno brujila s tornja crkve sv. Ivana Krstitelja i raznosila narodu glas: evo narode, došli su tvoji misijonari, dodi da čuješ riječi vječnoga života. Tounj, to staro pozorište krvavih borba s Turcima, čiju hrabrost i junaštvo svjedoči još i sada starodrevna kula, a tih vali zelene Mrežnice još uvijek šapuću onu tursku pjesmu: Da nam nije Slunja i Tounja — Sve bi naše do Ljubljane bilo . . .

Da, kršni su to ljudi, širokih prsa i mrkih brkova, u svojoj bijeloj vunenoj haljini, kao bijele stijene, što se miču u tajanstvenom mjesecu svjetlu. S brda i dolova odzvana pjesma pastira, što pasu stada svojih runastih ovaca. Ta pjesma izljev je nedužnog i nepokarenog srca, koga nije zatrovaо duh ovoga svijeta.

Oko svake kuće vidiš brojnu dječicu, kako milo skakuću i daju života i radosti čitavome mjestu.

Evo naroda iz crkve sa svojim plovanom, dolazi po svoje misijonare da ih uvede u crkvu. Na licu im odsijeva radost. U crki na oltaru uzima župnik veliko raspolo pa poče govoriti; sotona je htio ovaj dobrí narod sunovratiti u ponor krivovjerja, ali hvala Bogu nije uspio . . . Tada je misijonar podigao raspolo i pozvao sve, da se ovih dana marljivo odazovu glasu Božjem.

I narod se doista odazvao. Već u ponedjeljak pohodili smo groblje. Masa naroda nadvila se nad hladne grobove svojih milih i dragih, gdje smo molili i pjevali: Izbavi nas, Gospodine, od smrti vječne! . . . Hladni vjetar duvao je grobljem, a cijelo groblje kao da je govorilo: Sve prolazi kao sjena . . . spasi dušu svoju! . . . Došla je i srijeda. U plamu svjeća kroči brojna procesija, ori se pjesma Srcu Isusovom, lijepi sjajno crni misijski križ, koga su pobožne djevojke okitile vijencima, bio je središte pobožnosti i štovanja. U tamnoj noći okupismo se svi u svijetu svjeća oko križa pored Crkve. Poslije svečanog govora i blagoslova poklonismo se mi svećenici sv. križu, a narod je digao desnicu sa svijećom i klicao: Hvala Ti, Isuse, što si nas otkupio na drvetu križa! Daj nam snage da Ti ostanemo vjerni do posljednjega daha života! Daj da po tvom sv. križu dodemo u vječni raj! . . .

U petak bijaše veliki dan zadovoljštine Presv. Srcu. Cijeli dan crkva puna svijeta. Mnogo se naroda isповijedalo i pričešćivalo. Klanjali se Isusu, pjevali, molili i pratili ga u procesiji, da se dade naknada Isusu za sve uvrede. Naveće se cijela župa posvetila Presv. Srcu, a u subotu Bl. Dj. Mariji.

U cijeloj misiji svi su živo sudjelovali. Djeca su bila svuda prva. Žene i djevojke marljivo su dolazile. Muževi pratili cijelu misiju, radnici iz kamenoloma dolazili su sa svojim čekićima, pa su znali reći: Velečasni, ima noći, možemo ostati sve do ponoći. A i momci svi se odazvali.

Da bude obnova što jača, svrstaše se djevojke u Društvo Srca Isusova, majke u Materinsko društvo, a muževi — oko 80 — u Društvo muževa Srca Isusova. Ovih dana narod se redom ispo-vijedao i primio 1700 sv. Pričesti. Čitava misija bila je jedan pre-porodni pokret žive vjere i smirenja u Bogu.

Napokon je došao zadnji dan, dan rastanka i svršetka. Narod je u crkvi svećano stajao i dignuvši tri prsta u vis spremno i žarko obnovio pred raspelim Isusom svoju sv. vjeru. »Vjerujemo u Boga, u Isusa, u sv. Crkvu rimokatoličku,« orilo se jednim gromkim glasom. »Obecajemo, da čemo vjerni ostati Isusu i svojoj sv. vjeri do posljednjega daha životal!« Stari ljudi su govorili, da takova šta u Tounju ne pamte.

Preč. g. župnik Kezele lijepo je narod pripravio na misiju, a on će i dalje svojom revnošću podržavati i produbljivati ovu obnovu.

Pohodio nas je i preč. g. dekan Marušić i obližnji vlč. gg. župnici.

Tounj se je lijepo obnovio. Dao Bog da odstupi duh smutnje i razaranja, a život po načelima vjere neka napuni mirom, ljubavlju i srećom srca ovoga dragog naroda! Ima Bog, ima nebo i pakao... valja spasiti dušu svoju! A zalutale ovčice neka plaku i mole Isusa, da im oprostí naglost i nevjeru. Isus je neizmjerno dobar pa će raskajanoj duši oprostiti. Neka junački pogaze lažni stid, koji dolazi od davla, i neka se ponizno vrata u krilo majke Crkve, na kom su se odnjihali. Najveća sramota i grjehota jest ostati krivovjerac, a časno je ostaviti zabludu i vratiti se na pravi put. Ponizi se, da se spaši! I tvoj se je Isus za te ponizio...

A sad ostani, dragi naš hrvatski katolički narode, naši dragi Tounčani, ostanite čvrsti kao kremen stijene na stazi istine i života. Dragi Isus, naš Spasitelj put je, istina i život. Služite Njemu i ljubite Niega, pa vas čeka neslućeno carstvo vječne slave i radošć kod Boga...

Vaši Misijonari D. L.

Iza Luna eto Drage !

Javili smo, kako se samo Djevojačko Društvo Srca Isusova iz Luna odlučilo, da će svake godine 11. listopada dati služiti sv. Misi za sv. Oca Piju. Molili smo i druga društva da se na to odluče. I evo se javlja Društvo Srca Isusova i Svetе Krunice iz Drage-Sušaka, da će se i ona pobrinuti te se na istu nakantu odsluži sv. Misa svake godine 23. siječnja.

Tako valja! A gdje su drugi? Gdje su naša brojna Djevojačka društva Srca Isusova? Ili možda ne čitaju Glasnika?

Zar bi bilo previše, kad bi se svako društvo na to odlučilo?... Javite se što prije!...

Urednik.

PITANJA I ODGOVORI

Čitači, koji po »Glasniku« pitaju ovo i ono, neka ne pitaju, što se nikako ne odnosi na spas duše ili na vrhovnu svrhu, kojoj i »Glasnik Srca Isusova« mora služiti. Dalje neka u svojim pitanjima budu oprezni, da ne povrijeđe ni ljubavi ni pravde. I ono, što svaki katolički katekizam dobro tumači, neka se ponovo ne pita. Već radi pomanjkanja vremena i prostora ne ćemo se moći osvrnuti na nekorisna pitanja radoznaših čitača, osobito ne odmah u načrtnom mjesecu.

Evo nekoliko odgovora na preobilna pitanja. Hotimice i znalice svećeniku kazati veći broj grijeha, nego ih je tko učinio, to je grijeh, jer to kvari sakramentalni sud ispovjednikov o grijesima. — Papa Pijo X. želi, da pričesnici budu također slobodni od svojevoljnih lakih grijeha. Ali za dostoju sv. Pričest strogo propisuje samo čistoću od smrtnoga grijeha uz odluku da ne ćemo teško sagriješiti. Međutim isti euharistijski Papa ističe, da ćemo se sve više i od posve svojevoljnih lakih grijeha oslobadati, ako u stanju milosti, s dobrom nakanom i uz doličnu pripravu i zahvalu pristupamo svagdanjoj svetoj Pričesti. Tu imamo pravilo, da prosudimo korist svojih sv. pričesti i svoj duhovni napredak.

Je li grijeh pristojan ples?

Ako je ples u svemu doista pristojan, nije zabranjen pod grijeh. Ali neka se pamti riječ sv. Franje Saleskoga: »Kao što i najbolje gljive ništa ne vrijede i slabo koriste, tako i pristojni plesovi redovito više škode nego koriste.«

U molitvi svojevoljno misliti na druge stvari laci je grijeh rastresenosti.

Privatna se devetnica može obaviti po volji uz nekoliko Očenaša ili drugih molitvica u čast ovom ili onom svecu.

Psovke očeve Bog ne kažnjava u drugim članovima obitelji, ako ih ovi nisu izazvali.

Antikrist je po sv. Pavlu (2 Sol. 2, 3-12) i po sv. Ivanu (1. Iv. 2, 18...) najveći utjelovljeni neprijatelj Kristov, »čovjek grijeha« i »sin propasti«. Pojavit će se na zemljii »u posljednji čas« u vrijeme najvećeg odmetnuća svijeta od Krista Gospodina. U antikristu utjelovit će se i dovršiti najveća mržnja svijeta na Krista. »Tajna bezboštva već sada djeluje« u »mnogim antikristima« ili krivovjerskim učiteljima, koji ipak nailaze na zapreke. Konačno će »bezbožac« t. j. antikrist javno nastupiti prije sudnjega dana. No Gospodin Isus će ga ubiti dahom usta svojih i zatrati svjetlošću duha svoga...«

Večernja molitva spada na lijepo pobožne običaje, koji i danas još vladaju u pravoj kršćanskoj obitelji. Ma da nema izričite stroge zapovijedi crkve, ne o toj molitvi, možemo ipak na temelju tisućljetnog iskustva tvrditi: Gdje iz obitelji nestaje večernje molitve, tu sve više nestaje i kršćanskog duha.

Ukrasti velikom siromahu 15 do 20 dinara sigurno je smrtni grijeh, i pogotovo ubrati tudeg grožda za deset litara vina, ako vlasnik vinograda nije baš bogataš. Uopće tko drugomu toliko ukrade, koliko ovaj treba, da sebe i svoju familiju za jedan dan prehrani, zaodjene i smjesti, taj teško grijesi i dužan je vratiti ukradeno ili nadoknaditi štetu zlobno nanesenu.

Vjerska je istina, da se spasava svaka duša, koja premine s ovog svijeta u stanju milosti Božje. Molitve na sprovodu kao i sv. Misa za nju prikazana koriste joj, jer joj skraćuju ili posve nište kazne u čistilištu.

— BLAGOSLOV DRUŠTVENIH BARJAKA U DUBICI 8. XII. 1939. —
(gore:) Društvo hrv. kat. žena s novim barjakom. — (sredina:) Školska djeca
u procesiji. — (dolje:) Društvo hrv. kat. djevojaka s novom zastavom.

Sluga Božji Petar Barbarić

PETAR BARBARIĆ I SVEĆENIČKO ZVANJE.

Oh uzvišenosti svećeničkog zvanja! Tko bi bio u stanju da opiše njegove prednosti, njegovo dostojanstvo! Kako je blagopokojni Papa Pije XI. u svojoj enciklici o katoličkom svećenstvu s pravom istaknuo; svećenik je drugi Krist; njegova je vlast najuzvišenija, jer on sam ima poziv, da pridonese Bogu žrtvu novog Zavjeta, samog Isusa Krista, na oltaru, — jer je djelitelj oproštenja od grijeha, jer je Apostol istine i ljubavi i jer je posrednik između Boga i čovjeka, kojeg prati kao otac, tješitelj savjetnik, lječnik od kolijevke do groba.

Naš je Sluga Božji Petar Barbarić već u mlađim godinama upoznao te odlike, pa kad mu se je pružila prilika, odmah je svim silama isprosio od roditelja dopuštenje, da može stupiti u Nadbiskupsko dječ. sjemenište u Travniku, da započne nauke, koje su potrebne da postigne svoj uzvišeni cilj svećenstva.

Tada je jedan ugledni trgovac u Ljubuškom htio njega primiti za sina, čime bi njegova sreća — po svjetskim nazorima — bila osigurana; ali on se toga odrekao bez oklijevanja i odabrao za se težak i mučan put nauka, koji vodi do svećeničkog reda.

Njegova ljubav prema tom zvanju nije se tokom nauka u gimnaziji nikada umanjila, nego nasuprot sve više rasla, on je znao kazati: »Za zvanje bio bi spreman makar i sto puta umrijeti.«

(Nastavak slijedi)

* Poredi poglavlje 31 A. Životopisa Petra Barbarića od A. Puntigama-O. Vanina str. 214—220.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA

- 632. Travnik (saraj, nadb.): Ozdravljenje zubi. L. Č. — 633.
- Brodanci (dak. bisk.): Ozdravljenje očiju i pomoć u nevoljama i poteškoćama. L. M. — 634.
- Gradina (dak. bisk.): Brat na ispitu prošao. M. D. — 635.
- Rab: Bez operacije ozdravila. A. B. — 636.
- Privlaka (dak. bisk.): Sin mi sretno položio ispit. S. A. — 637.
- Suhopolje (zagreb, nadb.): Mnoge milosti. M. K. — 638.
- Zagreb: Ozdravljenje. Sestre Presv. S. I. — 639.
- Travnik (saraj, nadb.): Sretno položio ispit. A. N. — 640.
- Suhopolje (zagreb, nadb.): Osobite milosti. M. B. — 641.
- Travnik (saraj, nadb.): Djeca mi ozdravila od opasne bolesti. R. S. — 642.
- Bosovac (saraj, nadb.): Velika pomoć. B. I. — 643.
- Zagreb: Velike milosti. N. N. — 644.
- Sarajevo: Dobio namještjenje. K. M. — 645.
- Amit, Oregon (U. S. Amerika): Dijete mi ozdravilo. S. M. — 646.
- Dakovo: Obraćenje muža. M. S. — 647.
- Zavrsje (modruška biskup.): Zdravlje. J. D. — 648.
- Split: Kućne neugodnosti nestalo. Č. S. — 649.
- Zagreb: Ozdravljenje ruke. V. S. — 650.
- Medurić (zagreb, nadb.): Osobita milost. N. N. — 651.
- Sarajevo: Velika milost. F. L. — 652.
- Split: Dobila

opet sluh. R. M. — 653. — 655. D a k o v o : Ozdravilo mi dijete od padavice. A. A. — Ozdravljenje očiju moga sina Marka. B. A. — Zdravljie djece Neke majke. — 656. i 657. Giliina [p. Safarsko, Sloven]: Žena mi ozdravila na ruci. P. J. — Malaria prestala. J. P. — 658. G r a d i n a kod Sunje [zagreb. nadb]: Dijete ozdravilo. K. i I. H. — 659. S a r a j e v o : Osobita pomoć. M. S. — 660. Z a g r e b : Majka ozdravila iza jedne teške operacije. M. V. — 661. S a r a j e v o : Vruća želja mi se ispunila. O F. — 662. V a r e š [saraj. nadb]: Sedamgodišnja kćerka Ana od smrti spasena. Ivka Medenić. — 663. i 664. Pire kod Novog Šehera [saraj. nadb]: Po godine boljelo me u krizima; učinio sam zavjeđenje — jednom prestaio posve. Pero Marjanović — Prestala padavica. Mara Matijević. — 665. i 666. A n a s o v i č i kod Bugojna [saraj. nadb]: Razne tjelesne boli prestale. Ruža Gašper — Od velike nemoci, kašila i boli u prsim posve ozdravila. Anda Kolak. — 667. O d ū a k kod Bugojna [saraj. nadb]: Ozdravljenje. Ana Lubar. — 668. i 669. Š u i c a [most. bisk]: Ozdravljenje. Iva Mrša. — Osobita pomoć. Anda Šimić. — 670. K u p r e s [saraj. nadb]: Strahovitih mnogogodišnjih boli u glavi nestalo. Mara Pavlić. — 671. R i č i c a kod Bugojna [saraj. nadb]: Ozdravljenje. Jure Bilić. — 672. — 675. Z l o s e l a [saraj. nadb]: Ozdravljenje od silnih boli u glavi. Mara Duvanić. — Velika olakšica. Iva Ivić — Ozdravljenje. Ljuba Ančić. — Uhvatila me bol u nogama, nijesam sam mogao micati, sada potpuno zdrav. Dragutin Ančić. — 677. — 680. S i r o k i b r i g [most. bisk]: Velika olakšica. Slavka Karagić. — 677. — 680. P i d r i š kod G. Vukufa [saraj. nadb]: Ozdravio od glavobolje. Marko Milunović. — Dugotrajne potpune nemoci potpuno nestalo. Kate Bandić. — Šin mi ozdravio. Anda Culjak. — Velika pomoć. Anda Pilić. — 681. L u g kod Prozora [saraj. nadb]: Ozdravljenje grla. Tadija Rajić. — 682. Muša kod Prozora [saraj. nadb]: Bez dva štapa nikako nijesam mogao na nože prije, a sada potpuno zdrav. Ilija Čerić. — 683. i 684. D o b r o š kod G. Vukufa [saraj. nadb]: Nestale boli i otekline na nogama. Kruna Žeko. — Otekline na očima, nije mogao gledati, i u licu i prsima nestalo. Ante Žeko. — 685. Š u i c a [most. bisk]: Od upale uha ozdravila. Ana Perković. — 686. Rumbuk kod Rame [saraj. nadb]: Dijete mi ostavila ukočenost. Anica Jakovljević. — 687. D o b r o š i n kod Bugojna [saraj. nadb]: Padavica prestala. Jozo Matan. — 688. B u n a : kod Dobretića [saraj. nadb]: Velika pomoć. Luce Bliznac. — 689. B i l a kod Travnika [saraj. nadb]: Kćerka mi Ljuba ozdravila od upale pluća. Franjo Marković. — 690. T u r b e kod Travnika [saraj. nadb]: Moja kći Ljuba od upale možga ozdravila. Serafina Gugić. — 691. i 692. B r e z a kod Visokog [saraj. nadb]: Ostala u službi. A. P. — Osobita pomoć. H. K. — 693. G o l u b kod Žepča [saraj. nadb]: Oslobođila se padavice. Pavica Čarić. — 694. J a z v i n a kod Busovače [saraj. nadb]: Nestalo reumatizma. Stipo Babić. — 695. C a r i c e kod Busovače [saraj. nadb]: Ozdravila mi žena od otekline ruke. Mato Prusac. — 696. P a k l a r e v o kod Travnika [saraj. nadb]: Ukočenost u raznim dijelovima tijela prestala. A. Šarić.

IV. NASTAVAK PRINOSI ZA BEATIFIKACIJU SL. B. PETRA BARBARICA

128. A. Hack Zagreb 10—, 129. E. Biher, Požega 20—, 130. I. Galović, Županja 10—, 131. N. N. Milnić 50—, 132. M. Horvat, Kotoriba 21—, 133. D. Svegović, Gola 10—, 134. A. Stambuk, Zagreb, 135. M. Bradić, Gola 10—, 136. Dr. Vj. Novosel, Zagreb 50—, 137. M. Uravić, Krk 100—, 138. M. Borić, Subotpolje 10—, 139. I. Kajić, Vareš 20— za Misu. 140. I. Vukelić, Osijek 30—, 141. E. Benaković, Beograd 20—, 142. L. Gulnezić, Osijek 50—, 143. M. Crnadak, Nova Gradiška 50—, 144. R. Glavasić, Bizovac 20—, 145. M. Stanisić, Andrijevci 20—, 146. M. Rogić, Sutinska 50—, 147. F. Les, Požega 20—, 148. Zadružna Budućnost, Zagreb 100—, 149. B. Hank, Osijek 20—, 150. M. Jurinović, Baška 25—, 151. M. Medved, Hum 10—, 152. K. Martinović, Soliani 20—, 153. Stj. Rados, Soljani 10—, 154. M. Pustarić, Ivanec 20— za Misu, 155. M. Vitković, Zagreb 50—, 156. M. Freiman, Zagreb 50—, 157. M. Pavlić, Sopje 20 za pretplatu, 158. K. Zielanka, Nova Topola 10—, 159. M. Pavletić, Gor. Andrijevci 43—, 160. V. Kresić, Travnik 116.50.

DONJI MIHOLJAC : Križarsko Bratstvo.

VIJESTI

BIŠKUPEC kod Varaždina. Naše Djevojačko društvo broji do 150 članica. Sastanke držimo redovito svakog mjeseca kao i zajedničku sv. Prijest svakog prvog petka. Sv. Prijest primljeno je 4200. Dne 26. lipnja 1939. imale smo posveću novog barjaka, što ga izradiše vrijedne čč. ss. Milosrdnice u Zagrebu. Kuma barjaka bila je učiteljica Anica Martinec. Posvetu je obavio Upravitelj društva preč. g. župnik i dekan Tomislav Štefanac. Dan iza posvete nastupile smo već s novim barjakom na Euharistijskom Kongresu u Varaždinu. Blagdan Srca Isusova lijepo smo i pobožno proslavile. Na Veliku Gospu primljeno je u društvo 48 novih članica. Članice su prikazivale četiri predstave, koje su bile vrlo dobro posjećene. Prilikom dočeka Prezv. g. Nadbiskupa, koji je došao k nama da dijeli sv. Potvrdu, naše se društvo naročilo istaklo. — Uz te radosne događaje zadesila nas i četiri žalosna: četiri naše vrijedne članice, Katica Pehnec, Katica Bogović, Ivkica Tomašković i Ivkica Magdić, ostavise nas, da se presele u Ameriku.

Terezija Čepanec, glavarica

CAREVDAR. Smrt uzorne župljankice, 20. studenog pozvao je Gospodin k sebi naglom smrću Janu Lovreković. Mnogo je ista u crkvu i često pristupala sv. Prijestu. Za svaku se Božju i katoličku stvar u župi živo zauzimala, svakom je rado pomagala i mnoge sircmahe nadijelila. Bila članica bratovštine Presv. Srca, koje je posebno štovala. Od rane je mladosti bila preplatnicom Glasnika. Bila je i uzorna majka, koja je svoju djecu dobro uzgojila i mnogo se za njih molila. Neka je Presv. Stce nagradi!

GORNJI MIHALJEVEC. Naše je Djevojačko društvo osnovano prilikom sv. misije godine 1928. Prve tri godine društvo je lijepo radilo, ali je kasnije rad pomalo zamro. Ove godine dolaskom novog župnika, domaćeg sina, Mateja Šrša, započe naše društvo živjeti novim obnovljenim životom. Redovito držimo sastanke i sv. Prijesli i sve više novih članica pristupa u društvo. Uopće cijela se župa lijepo obnavlja i preporoduje i s veseljem čeka sv. Misiju, koja će se ove godine opet kod nas obaviti.

MARTIJANEC. Naše Djevojačko društvo lijepo radi. Svake prve nedjelje imademo krasan duhovni nagovor i klanjanje u crkvi. Na blagdan Krista Kralja primljene su u društvo 33 nove članice.

PREGRADA. U sedam godina svojeg opstanka naše Djevojačko društvo mnogo je učinilo za vjerski život u našoj župi. Prigodom nedavno održanih sv. misija društvo je prožeto novom revnošću, a primljen je i lijep broj novih članica. Imademo krasan svećani barijak, a podmladak našega Društva, koji se posebno vodi, imade svoju lijepu zastavicu. Zadnjih godina stupile su iz našeg Djevojačkog društva četiri članice u samostan čć. ss. sv. Križa u Đakovu, da se potpuno posvete Bogu.

M. F. glavarica

STRIZIVOJNA: Apostolstvo molitve osnovano je pred dvije godine, a broji 90 članova. Glavnu zaslugu za progmat društva imade, uz našeg vlc. g. župnika, vrijedan revniteljica Pavlja Zrimić, koja se potpuno bila preda u užvišenom radu za Apostolat u kojem se i dokraj iscrpla te umrla u najljepšoj dobi. Nastojimo da i dalje ostvarujemo ono oko čega je pokojna revniteljica tako ustrajno nastojala za života.

VIROVITICA: Jubilej Marijine Kongregacije gospoda — priredba MK gospojica. Na blagdan Bezgrjebnog Začeća, poredila je M. Kongregacija gospojica u počast 15. godišnjice M. K. gospoda u Viroviticu svečanu akademiju s predstavom u prostorijama Hrv. Katoličkog doma, koja je dobro uspjela.

Priredba je započela s deklamacijom »Oda Kraljici neba« (L. E. Šarić), koju je lijepo deklamirala gdica Ljerka Pereković. Zatim je gdica Evica Šerbedija svojim lijepim i mekanim sopranom otpjevala »Zdravo Marijo« (L. Vincetić), a pratilo ju je naš poznati majstor umjetnik na violinčelu g. B. Mihešić, i organista g. Vincetić. Upravitelj vlc. o. Jozafat Stipan je u svom predavanju o 15. godišnjici rada M. K. gospoda u ime sviju čestitao na agilnom radu tog društva, te mu za budućnost zaželio dobar uspjeh i ustrajnost u radu za dobrobit sv. katoličke vjere i hrv. naroda. Slijedio je nastup crkvenog pjevačkog zboru »sv. Cecilije« koji je lijepo otpjevac »Ave verum corpus« (Mozart). Glavna točka rasporeda bio je religiozni igrokaz u 5 čina »Na vrelu milosti«, koji je naš duh odveo na nepresušeno velro milosti — Lurd, gdje se prije 80 godina Neoskrvrenja ukazala sv. Bernardici, te je to mjesto postalo pozorištem nebrojenih dobročinstava, koja ova ljubezna Majka čini svojim sinovima i kćerima. Predstavljačice su se dobro uživjele u svoje uloge. Puna dvorana nagradila je mlade glumice pleskom i odobravanjem. Na koncu je prikazan šaljivi prizor u I činu »Zagrebački prosjaci« koji je izazvao veselost kod publike i dugi aplauz. Akademija je završena pjevanjem kongreganističke himne »Marijina smo djeca mi.«

NAŠI POKOJNI PRETPLATNICI:

Balent Marija, Donji Kraljevec; Božiković Vesela, Svirče-Vrbani; Franjić Kata, Valpovo; Grmovski Katarina, Kustošija-Zgb; Margetić Pajo, Žednik; Pandurović Stanko, Nustar; Sitter Rudolf, Vinkovci; Živić Ivka, Sredani.

K N J I G E

H. Schilgen: »TI I ON« — »TI I ONA«. Cijena svakoj knjizi broš. po 20 d. — vez. 30 d. Narudžbe u svim našim knjižarama ili kod izdavača: zupni ured sv. Marije, Kaptol 3, Zagreb.

Ove su knjige njemackog originala, a već su prevedene na desetak jezika. Naše je izdanje vrlo ukusno. Milota je uzeti ove knjige u ruku. — A sam sadržaj? Na vrlo zgodan način iznose se odgovori na pitanja, koja zanimaju svakog mladića i svaku djevojku. Naša mlađež muška i ženska ima pitanja, na koja žele svakako da im se temeljito odgovori. Ta su pitanja tako razna, da se preko njih ne može i ne smije lakoumno prelaziti. Mlađež, koja nade dobra učitelja i savjetnika u ovim pitanjima, neka bude Bogu zahvalna. Ovakav učitelj sigurno je H. Schilgen D. I.

Mlađicu i djevojko, naručite ove knjige, dobro ih proučite. Nude vam se u tim pitanjima i druge knjige. Ali mnoge od njih mogu vas samo upropastititi i duševno i tjelesno. Ove knjige mogu vas samo usrećiti. Blago vama, ako se u životu budete držali nauke ovih zlatnih knjiga!

Odličnom izdavaču ovih knjiga — Msgru Dru Milanu Beluhani — neka Presveti Srce obilno naplati sav trud, što ga je uložio, da njima privede mlađe duše što bliže najvećem Prijatelju mlađeži.

O. L. Bajić: U DUHU KATOLIČKE OBNOVE. Šibenik 1939. — Narudžbe kod pisca: Makarska, franjevačka bogoslovija. Cijena 30 d. — Poznati duhovni pisac sabrao je u svojoj lijepo opremljenoj i vrlo savremenoj knjizi neke svoje radnje, koje su donosili razni naši časopisi. Povod je ovoj knjizi jubilarna proslava 1300. godišnjice naših veza sa Svetom Stolicom. U nacrtu je ovoga jubileja u prvom redu duhovna obnova naroda. I evo odlični je pisac izdao krasnu knjigu, koja će u tom pogledu poslužiti i ukom i neukom. Osobito će dobro doći vodama katoličkih organizacija. Da se bolje vidi, o čemu knjiga govori, evo glavnijih poglavljaja: Očinska riječ Pija XII. hrv. narodu. Današnji Spasitelji. Nositte Boga u svom tijelu. Sila Katoličke Akcije. Duh molitve. Apostolat i lična svelost itd. — Knjigu najtoplje preporučujemo.

IMAM LI ZVANJE? Napisao Josip Delbrei D. L., preveo Emerik Gašić, župnik. — Zbor Duhovne mlađeži u Đakovu. Str. 111. Cijena uvezano 20.— din, broširano 12.— din, omladini naročiti popust.

Ova knjizica bit će mnogima siguran putokaz u najvažnijem životnom pitanju — izboru staleža. Knjiga se naročito ističe velikom jasnoćom i preglednošću, te svoj predmet doista temeljito, iscrpljivo i svestrano prikazuje. Ovo će djelce učiniti mnogo dobra ne samo po sjemeništima nego i inače među omladincima, bude li se rasirilo i čitalo kako zaslzuje.

SV. KRSTENJE I SV. POTVRDA KAO SAKRAMENTI KATOLIČKE AKCIJE. Napisao biskup Dr. Josip Srebrnić.

Na proslodgođišnjem liturgijskom tečaju u Đakovu održao je preuzv. biskup krčki Dr. J. Srebrnić predavanje pod gornjim naslovom, koje je kasnije tiskano u »Vrhbosni«, a sada izlazi kao malena knjizica. Već samo ime odličnog pisca i važnost pitanja, koja obraduje dovoljno preporučuju svakom katoličku da si tu knjizicu nabavi. Napose je ova knjizica potrebljana katoličkim društvima.

LEDANJA DRUŠTVA SV. JERONIMA. Nove jeronimske knjige su ove: 1. Kalendar »Danica« (cijena 10 din, za članove 8 din), 2. Majčin grijeh i druge pripovijesti od B. Klarića, 3. Pravni život na selu, upute i savjeti od suca dr. M. Lehpamera, (ove 3 knjige stoje 15 din), 4. Bartol i Bara seljački roman od A. Matasovića, 5. Hrvatska uvijek katolička pregleđ povijesti od J. Kocijančića (Ovi 5 knjige stoji 25 din), 6. Neveni pjesme i ocu, majci, crkvi i papi od nadbiskupa dr. I. E. Šarića, 7. Povijest svijeta od prof. M. Vunića, 8. Cvijeće i ukrašeno bilje od prof. S. Godvalda i 9. Dani spasenja. Blagdani. Napisao D. Kukalj. (Svi 9 knjiga točno 50 din).

ZAHVALNICE

Anacortes (USA): DK mnoge milosti. **Banjaluka:** RB dva velika uslišanja. **Biškupec:** IM Pomoć u gospodarstvu. **Blaškovec JK:** zdravje sina i pomoć u mnogim potrebama. **Bobovišće:** PG pomoć u teškom porodu. **Bos. Šamac:** MC uspjela operacija. **Brčevac:** JR ozdravila ženu od teške upale pluće a već je i liječnik izgubio nadu. **Brodski Drenovac:** JM uspjela opasna operacija, sin našao namještenje. **Calumet (USA):** AP poboljšanje u teškoj bolesti. **Dombrava JS:** pomoć u bolesti. **Drivenik:** IJ ozdravljenje. **Gornje selo:** JM primljene milosti. **Gujaneč:** BK ozdravljenje. **Herczegsanta:** BM ozdravila majka od teške bolesti. **Hreljin:** MS postignuta milost. **Ičići (Istra):** JR uslišana molitva. **Ist:** NN uslišanje. **Karlovac:** RK otac sretno preboleo bolest. **Kelemen:** MŠ pomoć u mnogim potrebama, pojmenice kod ispita brata i sestre. **Kloštar Podravski:** NN mno-ge milosti. **Krapinske Toplice:** JO utjeha i pomoć u mnogim potrebama, napose izbavljenje od krive optužbe. **Kućan Gornji:** MK pomoć u vrlo teškoj bolesti, pomoć kod poroda i izbavljenje iz smrte pogibelji. **Ljubeščica:** SG primljene milosti. **Marcani:** IM pomoć u potrebi. **Nova Bukovica:** EP sretan porod. **Oriovac:** VM djetetu ozdravilo oči i mnogo drugih milosti. **Otrkovec:** PA pomoć u velikim brigama. **Prelog:** AM uslišanje. **Risika:** KK ozdravio brat. **Sali:** SB ozdravljenje od teške bolesti. **Sarajevc:** MA uslišanje u velikoj tje- skobi; TS nadeno namještenje. **Sikirevc:** MEL ozdravljenje. **Soline:** KK ozdrav- ljenje zeta i duhovna milost. **Strizivojna:** BV uspjela teška operacija. **Srbočić:** KB ozdravljenje djeteta. **Sv. Juraj u Trnju:** AK primljene milosti. **Sv. Križ Začretje:** JS pomoć u operaciji, ozdravljenje. **Torjanci:** KO uspjeh operacije. **Vareš:** LK primljene milosti, MK ozdravljenje sina. **Vijakar:** MK uslišanje. **Zagreb:** MD sretno položen ispit; DL pomoć kod ispita. **JOBM** mnoge milosti, ozdravljenje, nadeno namještenje. **BJ** utjeha u žalosti i pomoć u velikoj ne- prilici.

365 sv. Misa čita se svake godine u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu za članove DRUŠTVA SV. IGNACIJA: Godišnja je članarina 20 din., a uplaćuje se na ček broj 36.500 (Društvo sv. Ignacija) ili na Glasnikov ček br. 33896. Članovi Društva dobivaju besplatno časopis »Na- šim Prijateljima«. Ako još niste član tog Društva, javite se odmah Upravi, kako biste mogli postati dionici velikih duhovnih blagodati. Učlaniti možete i svoje pokojnike.

DRUŠTVO SV. IGNACIJA (ILI MISNI SAVEZ)
ZAGREB I./147 — Palmotičeva 31/I.

VAŽNO! Kako je u zadnje vrijeme papir ponovno poskupio, a Glasnik nema nikakovih drugih sredstava za uzdržavanje osim pretplate, to ponovno lijepo molimo sve one, koji su sa pretplatom zaostali, da nam odmah dugovinu pošalju. **U p r a v a**

»STVORITELJ SVIJETA«

Njegova egzistencija i narav i Njegov odnos prema svijetu. Napisao Franjo Šanc D. I. Strana 320. Cijena je knjizi vanredno snižena: prije 45 din., sada 25 (s pošt. 27); za dake i bogoslove još i poseban popust.

Knjiga je za izobraženiji svijet. Raspravlja o Stvoritelju kao osobnom biću, kako možemo spoznati Boga, kako Stvoritelj upravlja svijetom, što je Stvoritelj za ljudsko srce itd. .

Naručuje se kod:

UPRAVE »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«
ZAGREB I/147. - Palmotićeva 31/I.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Borošak Emil 10 d; Delecic Mirko 20 d; Galantić Jelena, ž. Mate 100 d; Kalarić Katica 10 d; Kovacić Anka 50 d; Lišić Eva 11 d; Lučić Eva 100 d; Lukanović Irena 60 d; Magdić Ignac 20 d; Malec A. 50 d; Markotić Josip 75 d; Miloš Stanislava 20 d; Obradović Vera 10 d; Plenković Jakov 20 d; Sokić Milka 50 d; Sepović Jela 10 d; Schöpfer Dragutin 15 d; Vidaković Agica 50 d; NN 60 d; NN. 30 d; Terezija Rukavina 20 d; Franjić Pilek 20 d.

Za sv. Mise: Babić Matija 2 dol; Belohlavek Marijana 20 d; Brleković Jelica 15 d; Bunjevac Aga 10 d; Ferkić Julijana 120 d; Kevešević Mijo 75 d; Kolesar Aga 20 d; Kosel Josipa 15 d; Krkuc Barbara 1 dol; Kukarich Nick i Marija 1 dol; Lacković Janja 30 d; Lukanović Irena 100 d; Magdić Ignac 20 d; Marić Anica 40 d; Mihaljević Marija 20 d; Paravia Vice 25 d; Pasovac Eva 10 d; Prečarka Katarina 40 d; Prpić Jelka 20 d; Ražanković Suzana 1 dol; Rotter Terezija 1 dol; Sarčević Adela 15 d; Stajduhar Mary 1 dol; Švit Jozefina 35 d; Topolčić S. M. Marta 20 d; Varga Katica 20 d; Živković Marta 20 d;

U čast Srcu Isusovu: Blazsev Marija 1 p; E. P. Nova Gradiška 10 d; Fabijanić Franjić 10 d; Ferić Maca 5 d; Grasić Pavica 10 Humić Valent 10 d; Jakovčević Martin 10 d; Jerčinović Ivka 10 d; Kolić Kristina 20 d; Matković Ana 10 d; Milić Marija 10 d; Rundek Verica 5 d; Susich Milka 1 dol; Stajduhar Mary 1 dol; Trninić Jelena 50 d; Velčić Dinka 50 d; Vlačić Marica 20 d; Vragolović Barica 20 d.

U čest Sreću Isusovu i Marijinu, Majci Božjoj Lurdskoj, sv. Tereziji M. I., blaž. Nikoli Taviliću i slugi Božjem petru Barbariju: Buhin Katarina 10 d; Krčmarčić Marija 13 d; Šuvak Stjepan i Štefanija 100 d; Vinković Terezija 10 d.

Za raširenje Glasnika Sreća Isusova: Čolić Angela 5 d; Doboš Veronika 10 d; Ebner Lucija 5 d; Fekete Marija 5 d; Franjić Mary 1 dol; Hengl Dr. Vjekoslav 23 d; Jožić Hermina 8 d; K. B. Subotica 15 d; Kadić Ružica 50 d; Lokner Božica 5 d; Magdić Ignac 20 d; Nemec Branko 8 d; Nosek Eva 5 d; N. Ist 100 d; N. N. Zagreb 4 d; N. N. Zagreb 5 d; Režonja Julijana 3 d; SS sv. Križa, Novi Sad 10 d; SS Milosrdnice Split 5 d; Stipetić Emra 5 d.

Za kruh sv. Antuna: Lišić Eta 10 d; Markotić Josip 75 d; Medvedović Slava 85 d; Usmiani ud. Anka 10 d; Vučevac Vilma 5 d; N. N. 10 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbariča: Car Paula 100 d; Dominiković Tere 30 d; Fačko Kata 10 d; Fadijević Slava 20 d; Gogić Marija 10 d; Gvoždanović Lina 30 d; Matesić Danica 10 d; Mihaljević Marija 10 d; Mikolac Mara 10 d; Nikolin Stana 50 d; N. N. Zagreb 50 d; Prelec Ivan 10 d; Rosandić Olga 10 d; SS Milosrdnice iz Osijeka, sakupile u bolnici 150 d; Srnje Leopoldina 20 d; Vuković Tere 20 d; Varga Katica 10 d; Zec Cesarija 20 d.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE PRIKAZANJE :

Božansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i tragičnost ovoga dana u skladu sa naše uvrede i sa sve ose nakne, na koje se Ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

OPROSTI ZA CLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE :

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Prćestii. Na blagdan mjesecnog zaštitičnika.

OPROSTI ZA CLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR- CA ISUSOVA :

Potpuni oprost prvočega petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK SRCA ISUSOVA
S dozvole crkvene oblasti izdaju mjesecno Isusovci u Zagrebu Urednik: Filip Matić D. I. - Izdavač i vlasnik: Kolegij Društva Isusova u Zagrebu A. Alfirević D. L. - Uprava: Zagreb I. 147. Palмотičeva 31. - Broj ček. računa: 33896. - Cijena: 15 d. - 15 din. 8 lira - 2,50 pengo. - Tiskara Glasnika Srca Isusova A. Alfirević D. I. Zagreb.

VELJACA 1940

OPĆA NAKANA :

Vjerski mir među narodima.

MISIJSKA :

Narodi, koji ne priznaju Krista Otkupitelja.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 Č Ignacije. Spremnost na mučenstvo.

2 P Svićećica. Pouzdanje u zavgor Gospin.

3 S Blaž. Naši biskupi.

4 N PEDESETNICA. Andrija. Umjerenost.

5 P Agata. Ženska mladež.

6 U Tito. Griešnici u pokladama.

7 S † Pepečica. Duh pokore.

8 Č † Ivan de Mata. Kažnjenici i robijaši.

9 P † Ciril Aleksandrijski. Nesjedjeni kršćani.

10 S † Skolastika. Redovnice i njihov podmladak.

11 N CISTA. Gospa Lurdska. Naši bolesnici.

12 P † 7 utemeljitelja. Naši redovnici.

13 U † Katarina. Povjerenici Glasnika.

14 S † Valentin. [kvatre] Sjemeništa.

15 Č † Klaudije Kolombjer. Širenje pobožnosti Srca Isusova.

16 P † Julijana. [kvatre] Svećenici u pastvu.

17 S † Donat. [kvatre] Svećenička zvanja.

18 N PACISTA. Simeon. Svetkovanje nedjelje.

19 P † Mansuel. Umirući.

20 U † Eleuterij. Naša mladež na nukama.

21 S † Severijan. Naša Katolička Akcija.

22 Č † Stolica sv. Petra u Antiohiji. Sv. Otar Papa.

23 P † Petar Damjan. Dobra štampa.

24 S † Prestupni dan. Narodni vode.

25 N BEZIMENA. Matija ap. Pučke misije.

26 P † Viktorin. Učitelji i učiteljice.

27 U † Aleksander. Sirotinja.

28 S † Gabriel od Žal. Gospa. Strpljivost u nevoljama.

29 Č † Roman. Posveta obitelji.

OPĆA NAKANA U OŽUKU :

Obrana kršćanskog naroda proti dašnjim zabludama.

MISIJSKA :

Misionari i njihovi pomoćnici.

GLASNIK SRCA ISUSOVIA

Dejak 1948

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

OZUJAK 1940

BROJ 3

Čuvaj vjeru! Bori se proti nevjeri!

Mjesečna nakana u ožujku, blagoslovena od Sv. Oca.

Isus je donio na svijet božansku nauku. Donio je svijetlo u tamu. Želja je njegova Presvetog Srca, da cijeli svijet sja u tom rajsakom svijetlu njegove božanske riječi.

Međutim tama se ne da iz svijeta. Hoće da i dalje prekriva ljudi svojim crnim plaštem. Tama se bori sa svijetlom. Još se bori. Još širi svoje zablude. I na žalost prema riječima Isusovim ljudima je tama draža od svijetla, draža im je laž nego istina. Ljudi su zavoljeli zablude i u tim se zabludama guše.

Jedno od najvećih zala ovoga svijeta jest nevjera. Svijet ne će da vjeruje u Boga. Silom želi da se te vjere riješi. Bog smeta mnogima, jer im vjera u Boga ne da živjeti, kako bi htjeli. Stoga hoće da istjeraju Boga iz svoje pameti, kao što su ga već davno istjerali iz svoga blatnog srca.

I nije tim ljudima dosta, što sami ne trpe Boga, već hoće da i druge za nevjeru predobiju. U tu svrhu pišu, govore, drže sastanke, da se dogovore, kako bi u svojem paklenom djelu najbolje i najprije uspjeli.

Bog ih sažalno gleda. Lude! Zar ovakvi slabici da otjeraju spomen na Boga iz svijeta? Bijedni crvi! Zar će oni srušiti prijestolje Svevišnjega, Gospodara andela i arkandela?

Bog dopušta, da se nevjera širi. Dopušta s onih razloga, s kojih pripušta i druga zla na ovom svijetu: Da prokuša vjernike, da im dade prilike za zasluge, da što jače sine njegova dobrota, mudrost, veličajnost.

Bori se proti nevjere! Ljubi svoju vjeru! Ljubi Crkvu, koja ti propovijeda pravu vjeru Isusovu! Čitaj marljivo Glasnik Srca Isusova, koji se eto već 49. godinu bori s nevjerom. Širi ga! Čuvaj se zlog štiva kao otrova!

Ne daj da se pred tobom govori proti Boga, proti tvoje svete vjere! Budi junak! Ako bi trebalo i umrijeti za vjeru, umri za nju! To bi za te bila najveća čast...

Dolazi marljivo na propovijedi. Bog ti govoriti na usta svoga zastupnika. Izabiri nedjeljom i blagdanom sv. Misu, za koje se propovijeda...

Brzi vlak, prolazio je pokraj malog mjesta, u kojem je upravo bila sagradena crkva sa svojim vitkim tornjem. Mlad student pogleda van i reče tako, da su ga lako čuli oni, koji su s njim sjedjeli u istom vagonu:

— Šteta što ljudi nisu novac, koji su uložili u onu crkvu, upotrijebili za pametniju stvar. Bolje bi im bilo da su podigli na primjer jedno kupalište. Tim bi svakako pokazali da su savremeni.

Njegov susjed, priprost čovjek, upita ga:

— Pa zašto ne bi ljudi i crkve gradili?

— Danas samo lude glave idu u crkvu, odgovorio je student.

— Onda spadam i ja među te lude glave, odgovorio je suputnik, jer i ja idem u crkvu.

— I ja idem u crkvu, čuje se drugi suputnik.

— I ja idem u crkvu, oglasi se treći, premda sam sveučilišni profesor.

— I ja idem u crkvu, reče četvrti. Bio je to državni nadsvjetnik.

— Ja sam direktor gimnazije. I ja pripadam ludim glavama, koje idu u crkvu...

Prema tome u ovom vagonu među svim ovim učenim ljudima bio bi mudar samo ovaj jedni student. Zašutio je. Skupio se na svom mjestu. Dobio je ovaj put dobro pouku.

Pametni su oni, koji idu u crkvu, a ludi i nevaljali, koji ne idu. Naša je dužnost da poštivamo Boga svoga. »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim svom dušom svojom... To je najveća i prva zapovijed.« Mt. 22, 37-38. Tako govori najveći Učitelj svijeta. A ljubiti Boga ne može nijedan katolik, koji ne će u crkvu. Pravi je mudrac samo onaj, koji čini ovako, kako Isus nalaže...

Bez vjere nema sreće ni pojedincu ni obiteljima, ni narodima. Nema sumnje da bi na ovom svijetu mnogo ljepše izgledalo, kad bi ljudi bili vjeri odaniji. Pa ako je na ovom svijetu svaki dan sve gore, pravi je razlog u tome, što se ne daje Bogu što je Božje.

Ljubimo vjeru svoju, vršimo revno i ustrajno zapovjedi njezine.

★

Za stolom u gostionici sjedjelo malo društvene. Razgovor se vodio o svemu i svačemu pa napokon i o vjeri. Jedan trgovac, da pokaže svoju mudrost, reče: »Danas se vjera već preživjela! Ja vjerujem samo u novac, jer on je svemoguć. Od same vjere još nitko nije obogatio. Što mi koristi vjera, ako nemam nigdje ništa? Novac, novac, to je glavno!«

Našlo ih se, koji su ovom trgovcu povladivali, a bilo ih je opet i takvih, kojima se ove riječi nisu svidale. Među ovim posljednjim bio i jedan krojač. Ne reče sada ništa, već odmah usta, plati što je potrošio i ode. Putem i kod kuće smisljao je, kako

... i nade ih gdje
spavaju!

bi onog trgovca opametio. Domislio se. Izjutra evo ti krojača s računom kod trgovca. Radilo se o kakvih 200 dinara. Trgovac uzme račun pa će mu malo iznenaden:

— Majstore, bit će da ste zaboravili, ja sam vam taj račun već isplatio.

— Imate li potvrdu? upita krojač.

— Nemam. Pouzdao sam se u vaše poštenje, pa nisam potvrde tražio.

— E ako nemate potvrde, platite.

Trgovac plane. Krojač posve mirno nastavi:

— Šta se ljutite? Tu vam nitko ne pomože. Platite račun.

— Ma čovječe, zar vas nije Boga strah?

— Boga strah?! Sami ste sinoć rekli da nema Boga ni pakla... Koga da se bojim? Novac, novac to je glavno! Platite mi račun!

— Ja ću vas tužiti, ja ću vas tjerati na zakletvu.

— Tužite, tjerajte. Zaklet ću se, na što hoćete. Nema Boga. Novac, novac to je glavno!

Trgovac ljutit ode odvjetniku da preda drzovitog krojača sudu. Ispripovjedio je sav dogodaj.

— Nemate dakle potvrde ni svjedoka?

— Nemam. Ali neka se zakune da mu nisam platio.

— Takav čovjek, odvrati odvjetnik, ako doista nema vjere, zaklet će se na sve. U tom slučaju vi ćete ipak morati da platite. Kako ćete mu dokazati, da se krivo zakleo?

Trgovac se vratio kući očajan.

Drugi dan evo opet k njemu krojača. Pozdravio ga je uljedno i pružio mu komad papira:

— Evo vam polvrde, da ste mi platili onu svotu, o kojoj smo se jučer prepirali. Ni na kraj pameti mi nije došlo, da taj novac od vas po drugi puta tražim. Htio sam vam samo pokazati, kako bi izgledalo među ljudima, kad bi vjerovali samo u novac, kao što ste vi preksinoć rekli. Ja se nadam, da ćete odsada drukčije govoriti o vjeri. Ne zamjerite, što je jučer bilo! S Bogom!

Trgovac nije više nikada govorio proti vjere...

★

Vjera je najveće blago, što ga ima svjet. Ona jedina može da ovu suznu dolinu pretvori u raj. Bez vjere propadaju ljudi u sve dublji pakao...

Cuvaj vjeru! — Bori se proti nevjere!

F. M.

†

POKOJNI PRETPLATNICI GLASNIKA

Balatinac Marko, Gajić-Batina; Bašich Antun, East Chicago; Buljan Marko, Buenos Aires; Ciprijanović Milka, Lužani; Crnković John, Pittsburgh; Fabijanić Tomo, Granešinska Dubrava; Fogadić Marica, 45 godina pretpplatnica, Bulkove; Gecan Marija, Ivančić Kloštar; Glasovac Ceca, Šaptinovci; Gotschlich Katica, Slav. Brod; Horvat Vinka, Osijek; Kovačić Ivan, Radnovac; Kovačević Jela, Šaptinovci; Medur Anka, Jastrebarsko; Novak Andrija, Lopatinec; Parac Anka, Jezerane; Paušak Kata, Retkovci; Regajsz Marija, Dalj; Setnik Valent, Čirkovljani; Skračević Stjepan, Akron-Ohio USA; Šanti Anica, Zagreb; Tomac Lenka, Razloge; Vlahović Matilda, 40 god. pretpplatnica, Križevci; Vukšić Jana, Šaptinovci.

Uzore radnika, moli za nas!

Sv. Josip — naš zagovornik.

Kroz sva stoljeća kršćanstva vjernici su se utjecali svećima, ugodnicima Božjim, i molili ih za pomoć u svojim tjelesnim i duševnim poteškoćama. I sama nas Crkva na to potiče i prednjači nam svojim primjerom, kad se u svim svojim nevoljama preporuča u zagovor svećima.

U toj velikoj četi ugodnika Božjih ističe se kao sunce među zvijezdama — sv. Josip. Da uzmognemo barem donekle upoznati njegovu veličinu, trebamo znati samo jedno. Nijednom vladaru kao ni njihovim namjesnicima, pomoćnicima — ministrima, koji su gospodarili zemljom i narodima, niti jednom bogatašu svijeta, nego Josipu iz Nazareta, prijestonom zanatljiju, koji je svojim rukama i žuljevima zaradivao svagdanji kruh, bila je povjerenja sveta i uzvišena zadaća, da bude poočim Isusov. Niti jednom poznatom filozofu, govorniku ili učenjaku onog vremena, nego skromnom, svijetu nepoznatom čovjeku, čovjeku šutnje bila je dodijeljena čast, da bude hranitelj i branitelj Sina Boga živoga.

U tišini i šutnji će on odsada svojim radom prehranjivati sebe, Blaženu Gospu i Spasitelja. I ta tišina, ta skrovitost kao da je vječna njegova oznaka i kreplost. —

I upravo ova skrovitost, ova poniznost sv. Josipa potiče tolike duše, da se s potpunim pouzdanjem utječu k njemu. Povjeravaju sve svoje pažnje i brige njemu, koji je znao i te kako na sebi osjetio, što znači biti siromasan, preziran i proganjan. Neki primjeri neka nam budu dokazom, kako je njihovo pouzdanje bilo nagrađeno.

O. Puntigam D. I. po redu bi popisivao na jednu stranu bilježnice potrebe, koje je preporučivao sv. Josipu, a na drugu je stranu bilježio datum, kada je bila prošnja uslišana. Na kraju svog života priznao je, da ga brižni hranitelj Isusov ni u jednoj prošnji nije ostavio.

Neki misionar iz Pune (Indija) priča, koliko je imao neprilika i poteškoća s propovjednicima krivovjerja. Kad nije našao nikakva izlaza više, utekao se sv. Josipu. Pod njegov je kip stavio papir, na koji je napisao imena tih propovjednika, i počeo je s devetnicom. U kratko vrijeme trojica su umrla, a drugi se iseliše.

Sv. Terezija priznaje, da je sv. Josip nije nikada ostavio i da joj je uvijek još više pribavio, nego što je molila. Nakon tolikih milosti, što ih je primila, kaže ista svetica, neka svako, pa imao on još toliko zagovornika na nebu, na poseban način štuje sv. Josipa.

Siromašna krojačica u Beču trebala je nužno šivaći stroj, da može zaradivati kruh, ali nije imala nikakvih sredstava. Iz cijenika je izrezala sliku onog stroja, koji je željela i puna pouzdanja počne se moliti sv. Josipu. Jednog dana išla je u trgovinu, da nabavi potrebnih stvari za šivanje. Kod toga je opazila raspis nagrada za one, koji će točno odgovoriti na neka pitanja. Više u šali nego u zbilji odgovori ona na sva pitanja. Već je na to zaboravila, kad joj jednog dana donese nosač šivači stroj. Ona se branila, jer da ga nije naručila, ali joj nosač pruži papir, na kojem joj se saopćuje, da je kod vučenja dobila prvu nagradu. Stroj je bio upravo onakav, za kakav se ona pred slikom sv. Josipa molila.

Na potpuno neshvatljiv način nestalo je jedne noći za vrijeme inflacije u jednoj velegradskoj bolnici skupocjenog Röntgenovog aparata. Časna sestra javila to poglavarcima, koja odmah sazove sve sestre, saopći im kradu i rekne: Pošto se nikako ne može ni pomisliti, da u ovakvim prilikama nabavimo novi aparat, počet ćemo devetnicu sv. Josipu. U četvrti dan devetnice dode poštanska karta, pisana slabim rukopisom i bez potpisa, u kojoj se Upravi bolnice javlja ulica i broj kuće, u kojoj se nalazi Rentgenov aparat.

Ovo nekoliko primjera neka i nas potakne na što veće štovanje sv. Josipa i napuni nas pouzdanjem u njega.

L.

Odakle prodorna snaga komunizma?

Proroci komunizma misle, da mu je kod nas kucnuo čas. Glasno nam obećavaju svoj raj, drski, besramni i bučni. Dakako, da su glavni vikači za to dobro plaćeni.

Znadu se zavući među ljude i u janjećoj koži. I vjeruju im mnogi. Makar su poznati njihovi zločini, njihova besprimjerna okrutnost i zloba. Odakle zapravo komunizmu njegova prodorna snaga?

Prije svega ne može se nijekati, da je ljudima teško. Komu je teško, taj čezne za olakšicom. Želi promjenu. Samo neka bude drugčije, nego što je sada. Misli da svaka promjena mora donijeti poboljšanje. Svakomu, koji takvo poboljšanje teških prilika obećava, rado vjeruju. Ne misle, da je jedno obećati, a drugo ispuniti obećanje. Ne misle na Rusiju, gdje za svoje vlade komunisti nijesu izvršili niti najmanji dio svojih obećanja, nego pače eto u zadnje vrijeme šalju na frontu bezbrojne tisuće, da ginu za nepravednu stvar, u isto vrijeme prepustaju ih sudbini i sigurnoj smrti.

Drugi je razlog širenju komunizma činjenica, da u njem ima i istine. No dakako, ta je istina izmješana s mnoštvom laži. Ljudi teže za istinom i onda, kad je ona isprepletena lažu. Ono što je u komunizmu istinito i opravданo, to se od vajkada već nalazi u nauci Crkve.

Treći je razlog prodornosti komunizma njihov obećani raj na zemlji. Kako nijesu skromni u svojim zahtjevima, tako nijesu skromni ni u svojim obećanjima. Obećavaju opću pravdu, jednakost svih ljudi na zemlji, mir i blagostanje. Zaista zamamljiva obećanja za čovjeka, koji živi u teškim prilikama, a izgubio je smisao za vječno i neprolazno. Dakako da su ta obećanja samo uzrok groznih sudbonosnih razočaranja.

Je li moguće da svi ljudi budu jednaki ?

Jedna od glavnih krilatica komunizma jest, da su svi ljudi jednaki i da se moraju potpuno izbrisati razlike, koje postoje među pojedinim staležima i pojedinim ljudima. Ovdje odmah ističemo, da nipošto ne mislimo zagovarati i braniti one strašne opreke i razlike, koje vladaju u današnjem društvu i dijele ga na prave kaste povlaštenih, koji imaju sve lagodnosti života na račun druge kaste bezpravnih, koji često nemaju ni ono, što je za život najpotrebnije. To je nepravedno i to treba ukloniti provođanjem u djelo Nauke Evandelja.

No je li uopće moguće, da svi ljudi budu jednaki? To je nemoguće, i razlog te nemogućnosti leži već u samoj ljudskoj naravi. Nijesu ljudi kao kokoši ja ja, nego kao cvijeće na livađi. Ima ih raznih. Jedan je velik, drugi malen, jedan brz, drugi spor, jedan ozbiljan, drugi lakouman, jedan marljiv, drugi lijep, jedan pošten, drugi lopov. Iz tih naravnih razlika već proizlazi, da će ti različni ljudi zauzeti u ljudskom društvu različne položaje i da će steći prema svojim sposobnostima mjesto, koje im odgovara. Iz toga proizlazi onda i različne dužnosti i različna prava. Tražiti, da se svi izjednače — to je luda neostvariva sanjarija. Uostalom da li je itko tako lud, te vjeruje, da su u Rusiji svi ljudi jednaki i da imaju jednaka prava? Oni, koji su imali prilike zaviriti u taj komunistički raj, vidjeli su, da postoje ogromne razlike između pojedinih ljudi, pojedinih staleža i pojedinih naroda u toj nesretnoj državi. Opreke između povlaštenih i bespravnih puno su veće, nego drugdje. Daleko je tamo od toga, da bi svi imali jednak posao, jednak plaću i jednak stanove. I tamo jedni stanuju u palačama, a drugi životare u rupama — po dvije obitelji u jednoj prostoriji! I tamo jedni beru lijepu plaću, a ništa ne rade, dok drugi skapavaju na teškom poslu za bijedu nagradu.

Pravu jednakost među ljudima propovijeda tek Evandelje, kad nas uči, da su svi ljudi braća i sinovi jednog Oca Nebeskoga. I radi toga, jer su članovi jedne Božje obitelji, moraju se međusobno ljubiti i uzajamno pomagati. To je jednakost među ljudima, koja se osniva na ljubavi, dok komunisti svoju grade na mržnji.

Komunizam je za mir!?

U vrijeme, dok su se evropske države spremale, da opet zaigraju krvavo kolo, komunisti se postavise za čuvare mira. U svojim novinama i na svojim skupštinskim iznosili su velikim riječima nepravdu rata i potrebu, da se u okrilju komunizma potraži sredstvo da se spasi mir. Poznato je bila njihova »mirotvorna«

djelatnost u raznim evropskim državama, gdje su osnivali razna društva za mir. A kad je rat počeo, iskoristiše prvu priliku i kukački s leđa napadoše narod, koji se borio za svoj opstanak. Dodoše kao lješinari, kad se žrtva više nije mogla pravo braniti. Tu su pokazali svoj kukavičluk, ali i to, da je »mir« za njih riječ, koja vrijedi samo kao sredstvo za propagandu. Kasnije udariše na miran i napredan narod, koji je sredeno živio od plođova svojega rada i nije dirao u nikoga. I drugdje komunizam je vrlo daleko od toga da bude nosilac mira, nego svuda oko sebe sije nemir, nered, bunu i zator; unosi zabunu, nesigurnost i strah.

Na sreću možemo vidjeti, da su se mnogima, koji su s komunizmom očijukali, počele otvarati oči. Komunizam je u Poljskoj i Finskoj besramno pokazao svoje pravo lice, pa se ljudi zdrava razuma i poštena srca od njega s gnjušanjem odvraćaju.

*

Srce Isusovo, žarko ognjište ljubavi, smiluj se nama!

U tome se zazivu isporeduje ljubav Srca Isusova sa žarkim ognjištem. Ljubav Srca Isusova je neizmjerna, pa je zato i ne možemo shvatiti. No da je barem donekle uzmognemo predočiti, daje nam sv. Crkva gornju poredbu.

Kao što ogranj užari, usije ognjište, tako je i Srce Isusovo ražareno ljubavi Božjom.

Kad je neki farizej upitao Isusa, kušajući ga: »Učitelju, koja je najveća zapovijed u zakonu?« reče mu Isus: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom misli svojom! Ovo je najveća i prva zapovijed« (Mt. 22, 36.—38).

Presveto Srce Isusovo ljubilo je Gospodina Boga dostoјno, neprestano i žarko.

I anđeli, koje je Gospodin stvorio, i koji su mu ostali vjerni, ljubili su Gospodina Boga od svoga postanka i ljubit će Ga vazda; ali ta ljubav je ljubav stvora prema Stvoritelju. I bl. Djevica Marija ljubila je Gospodina Boga od prvoga časa svog života, ali i ta ljubav je samo ljubav stvora prema Stvoritelju. Bog pak je neograničeno, apsolutno dobro, te se kao neograničeno dobro može dostoјno ljubiti samo neograničenom, apsolutnom ljubavi. Takove ljubavi ne može imati stvor, pa ni tako uzvišen, kao što je bl. Dj. Marija. Dostoјnom ljubavi Boga može ljubiti samo presveto Srce Isusovo, jer je to Srce Sina Božjega. Samo Srce Isusovo gori od ljubavi Božje, koja je posve primjerena savršenstvu neizmjerno savršenog Boga.

Covjek dalje ne može ljubiti Boga, pobudjivati u svojoj duši čine ljubavi, dok se ne razvije, dok se ne stane služiti razumom. Koliko dakle prode časova, dana, mjeseci, pače i nekoliko godina, dok uzmogne čovjek ljubiti svojeg Stvoritelja.

Presveto Srce Isusovo ljubilo je dostoјno Gospodina Boga od prvoga svog časa, jer kako kaže sv. Augustin: »Cim je Riječ sašla u utrobu, sačuvavši svoju narav, postala je tijelo i savršen čovjek.«

Kad čovjek dode do upotrebljavanja razuma, može i mora u svojoj duši pobudjivati čine ljubavi Božje. Ali ti čini ne traju neprestano, već se pojave u našoj duši, pa ih opet i nestaje duši s vidika. U čovjeka ne može jedan čin trajati dugo, pa tako mi i ne možemo neprestano u duši imati trajan čin ljubavi Božje. Toj nesavršenosti naravi ljudske nije bilo podvrgnuto presv. Srce Isusovo, već je ono imalo od prvoga svog časa u sebi trajan, neprestan čin ljubavi dostoјne Boga. Amo idu one riječi iz Pjesme nad Pjesmama: »Ja spavam, a srce moje bdi« (5, 2).

Presveto Srce Isusovo ljubilo je Gospodina Boga i žarko. Ta žarkost vidi se na pr. iz ovih riječi Spasiteljevih: »Jelo je moje, da činim volju onoga, koji me je poslao i da izvršim djelo njegovo« (Iv. 4, 34),

Da je Srce Isusovo gorjelo od ljubavi Božje, vidi se odatle, što je i onda vršio odredbe svoga Oca nebeskoga, kad su bile i te kako trpke čovječkoj njegovoj naravi, kako nas o tome izvješćuje Sv. Pismo. Zar nas na to ne sjećaju one riječi: »Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide kalež ova; ali ne kako ja hoću, nego kako ti!« (Mt. 26, 39). Žarko ljubiti Boga znači ljubiti ga, kako reče Isus »svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom misli svojom!«.

I ako mi Boga ne možemo ljubiti ljubavlju, koja bi njega bila dostoјna, i ako Ga ne možemo neprestano ljubiti, i ako Ga ne možemo žarko ljubiti, kako je sve to bilo kod Srca Isusova, možemo ga ipak, a i moramo ljubiti, čim smo ga upoznali. Često nam valja na nj misliti, pa će često biti u našoj duši i čini ljubavi Božje. Ljubav pak naša prema Gospodinu Bogu bit će njega to dostoјnija i to žarča u našoj duši, što budemo više trpjeli za Boga i njegovu proslavu!

Da li smo u dosadanjem našem životu radili oko takove ljubavi Božje? Hoćemo li odsele raditi?! Hoćemo! A presveto Srce Isusovo neka nam pomogne, neka svojom ljubavi raspali naša srca!

Bogoljub Strižić D. I.

CIJENJENE PRETPLATNIKE IZ INOZEMSTVA

Lijepo molimo, da nam pošalju adrese poznatih, koji Glasnika još ne primaju. Svićemo poslati na ogled po jedan broj besplatno. Uprava

SVETI OTAC PAPA PIJO XII.

12. ožujka navršuje se godina dana od krunjenja sadašnjeg Namjesnika Kristova. — U godinu dana svoje vlade učinio je sv. Otac već velikih stvari; nama Hrvatima pokazao je svoju posebnu naklonost. Molimo se mnogo i rado za sv. Oca, a osobito za Njegovu glavnu brigu i nastojanje, da se svijetu spasi mir.

Ispaćeno srce

Misli za korizmu.

Od prastarih vremena kršćanskih svraća Crkva pažnju svoje djece na muku Isusovu, osobito za vrijeme korizme. S propovijedaonice govori se o muci Isusovoj, na oltaru vidi se svećenik u ljubičastom misnom odijelu, koje znači pokoru. Ne čuju se više radosne pjesme, zamjenile su ih tužaljke, koje govore o patnjiama Isusovim.

Zelja je sv. Crkve, da barem jedamput u godini sa zahvalnošću svratimo pozornost na muku Spasiteljevu. Ljudi znadu vrlo brzo zaboraviti boli, što su ih drugi pretrpjeli radi njih. Otac je radio kao mrav, s mnogo brige i znoja stekao imutak, a djeca katkada sve to za čas profučkaju. Mnogom djetetu, što se nalazi daleko izvan kuće roditeljske, ide vrlo lijepo, ali ono zaboravlja, koliko se roditelji moraju mučiti radi njega. Stoga i govori Mudrac djeci: »Svim srcem svojim poštuj oca svoga i ne zaboravi boli majke svoje. Pomicli, da se bez njih ne bi rodio. Budi dobar spram njih, kao što su i oni spram tebe bili.« Ekl. 7, 29-30.

S punijim pravom moramo sami sebi govoriti: »Ne zaboravi na boli svoga Otkupitelja! Jer da njega nije bilo, ne bih se rodio za svrhunaravni život. Bez njega bio bi pravi siromah gledom na milost i istinu. Da postaneš bogat, nije se samo za te znojio, već je prolio i zadnju kaplju krvi.« Na svakog izmedu nas mogu se primijeniti riječi proroka Izajije o Isusu: »Ranjen je radi naših zlodjela, izmrcvaren radi naših grijeha. Radi našega mira leži kazna na njemu i po njegovim smo ranama izlijеčeni. Svi zalučasmo poput ovaca svaki od nas pode svojim putem, a zlodjela svih nas postavi Gospodin na njega.« Iz. 53, 5-6.

Isus je od svoje volje htio da za nas trpi. Na to ga nije mogao nitko prisiliti. I za mučenike se može reći, da daju svoj život iz ljubavi spram Boga. Ali oni su na to prisiljeni, ako se ne žele odreći svoje vjere. Kod Isusa nije bilo nikakve sile, već potpuna sloboda. »Žrtvovao se, jer je to sam htio.« Iz. 53, 7.

Ljubav je sklonula Isusa, da za nas trpi. Nije nas htio samo otkupiti, već je želio da nam bude i uzorom u životu. Mogao nas je otkupiti i bez muke. Ali jer je znao, da je naš život pun trnja, da je naporan put, kojim se ide u nebo, htio je da sa svojim teškim križem ide pred nama, da olakša naše križiće. Lakše nam je stupati trnovitim putem, kad nam je trag utro Spasitelj.

Na samotnom otoku Molokaju u Tihom oceanu umro je 15. travnja 1889. apostol gubavaca o. Damijan Deveuster. Sam se je ponudio poglavarama, da će se žrtvovati pa će poći među gubavce, što se dovažali na taj otok, da ne zaraze drugog svijeta. Tko se tamo jedanput naselio, taj nije smio više ostavljati otoka.

O. Damijan radio je među gubavcima punih 10 godina, dok i njega nije zahvatila bolest, kojoj podleže.

— Vrlo mi je teško, reče jednog dana liječnik, što vam moram saopćiti, da ste zaraženi gubom.

Vaša izjava, doktore, ne uznemiruje me niti najmanje. Znao sam, da će po Božjoj volji i to doći.

I s još većom revnošću latio se srčani svećenik svoga apostolskog djela. Bodrio je i tješio, kako je najbolje mogao i znao. Molitvom i pokorom pripravljao se na blaženi svršetak zemnog života. Često je puta rekao: »Ne bih želio ozdraviti, kad bih znao, da moje zdravlje traži od mene, da ostavim otok.«

Ovaj je svećenik svim srcem ljubio zapuštene gubavce. Ali nas je još više ljubio Isus, kad je radi našeg spasenja sašao s neba u jaslice, u nazaretsku radionicu, kad je radi nas pošao na Kalvariju.

»Nema veće muke od žalosti srca,« veli Sv. Pismo. »Svaka se bol dade podnijeti, ali ne da bol srca.« Ekkl. 25, 17-19.

Možda smo to i sami iskusili. Ne bijele kose, ne prave se nabori na licu toliko od bolesti, koliko od brige, od jada i žalosti, od nevjere onih, koje smo držali za prijatelje, od nezahvalnosti onih, za koje smo mnogo, a možda i sve žrtvovali.

I Presv. Srce Isusovo osjećalo je sve ove duševne боли. Trpio je Isus, jer je mrzio na grijehu, za koje je htio zadovoljiti pravdi Božjoj. Teško mu je bilo, jer je znao, u kakvu nas nesreću bacaju grijesi. Trpio je, jer je predviđao, kako će za mnoge sve njegove žrtve i muke biti od male ili nikakve koristi. Teško mu je bilo osobito radi nezahvalnosti onih, kojima je dao neizbrojnih dokaza ljubavi.

I ove muke duševne osjećao je Isus u svom Srcu mnogo prije i dulje nego boli tjelesne. Prije nego su mu čavli ranili ruke, prije nego se trnje zabolo u njegovu glavu, već je bilo izranjeno njegovo Srce. Ne zaboravimo na ispaćeno Srce Isusovo!

F. M.

LOPUD: Novi barjak i nove članice Djev. Društva.

Da nam Gospodin dade dobrih svećenika.*

»I odabrah ga sebi za svećenika.«
I. Kralj, 2, 28.

Nikada se nije katolička Hrvatska tako bolno grčila i plakala kao u godinama poslije rata... Ako joj se i stiskalo srce nad opustjelim ognjištem, ako je i jecala s bezbrojnim kljastima, udovicama i nejakim sirotama, ali je bol njezina bila neizmjerna, jer su opustjela i svetišta, domovi su Gospodnji ostali bez čuvara, uzbunjene ovce bez pastira, a djeca, podmladak Hrvatske, bez duhovnih učitelja i djelitelja Kruha Života. Zmije otrovnica štrcali je u narod najpogubnije i najodvratnije nauke, dobar se je narod zgražao, dolazio je dnevice pred biskupa, dizao je ruke i molio: dajte nam svećenika — ne može se bez njega; a biskup je plačući odgovarao: djeco moja — nemam ih. Za utjehu treba danas ustaviti da se stanje popravlja, ali još ni izdaleka broj svećenika ne odgovara onim potrebama i onoj nuždi, koju hrvatski narod danas proživljuje. I zato naši biskupi imajući uvihek u vidu sve potrebe hrvatskoga naroda, odlučili su u prigodi proslave 1300-godišnjice veze nas Hrvata sa sv. Stolicom, da naš čitavi hrvatski narod duhovno obnove, da ga potpuno u svim granama njegova života navrate na jedini put Istine i Života, koji se nalazi u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Ali, predragi u Isusu, tko će u narodu zatalasati val Božjega života, ako u njemu nema dobrih mornara, tko će uzdići narod u visine duhovnoga života, ako u njem nema nekoga, koji će razbiti valovje razbukalih strasti, tko ublažiti srdžbu, tko utažiti mržnju, tko izmiriti razmirice, ako Hrvatska ne će imati svetih svećenika, svetih Tavilića, Kažotića, Langa, Stepinca i. t. d? Zato, predragi, otvarajući godinu duhovnoga preporoda u hrvatskom narodu stavljaju biskupi u prvom redu narodu pred oči potrebu svećeničkih zvanja... Što više za našu zagrebačku nadbiskupiju osnovano je 20. X. 1939. i posebno društvo, koje će se brinuti za svećenička zvanja, a nosi naslov: »Djelo za svećenička zvanja«. Sa svrhom toga društva, predragi u Isusu, dužnost je moja da Vas danas upoznam.

»Podignite oči svoje i vidite njive, kako su već bijele za žetvu.« I kad Isus šalje apostole u tu žetu griešnih duša govori im: Žetva je velika, ali poslenika malo, molite Gospodara žetve, da pošalje poslenike u žetu svoju.« A kad je Isus sjedio sa svojim apostolima na zadnjoj večeri, upozorava ih,

* Ovu propovijed razasao je preuzev. g. Dr. Alojzije Stepinac svim župnim uredima i upraviteljima crkava s molbom, da se na 3. adventsku nedjelju prošle godine protumači vjernicima značenje »Djela za svećenička zvanja«.

... prelomi, i dade im govoreći: Ovo je tijelo moje!

da ne zaborave, od koga su poslani: »Niste izabrali vi mene, nego sam ja izabrao vas, i postavio vas da idete i da rod rodite, i rod vaš da ostanе.«

Iz ovoga, predragi u Isusu, spoznajete da je zvanje svećeničko posve ovisno od Božjega poziva. Nitko si ne može uzeti svećeničku čast sam, nego je ona od milosti, koja se dijeli s neba. Stoga je naša prva dužnost da mnogo molimo za svećenički podmladak. Dužnost je naša da dižemo ruke svoje prema nebu, da šaljemo srdačne i pune ufanja molbe pred Velikoga i Prvog Svećenika Isusa Krista, neka obrati milostive oči svoje i na naše hrvatske sinove i neka i njih u što većem broju pozove kao radnike u ogromnu žetu bijednih i zalutalih griešnika. Da, predragi, ako igdje, a ono u prvom redu ovdje vrijede riječi sv. Pisma: *Bez mene ne možete ništa učiniti.* Bez poziva Kristova ne može nitko biti njegov apostol, njegov radnik, njegov svećenik. Badava je tu želja majke i oca; badava sila rodbine, badava i teške materijalne prilike u školovanju, ako Krist nije bacio oko na tvoje dijete, ono ne može biti propovjednik Istine i Pravde kraljevstva nebeskoga. Ili ako hoćete drugim riječima: mi možemo i dijete prisiliti, da bude misnik Božji, ali on nije pastir, koji je ušao ovcama kroz vrata, nego je vuk, koji je provalio preko ograde. A takav pastir što je drugo za povjerenou stado, nego najamnik, tat, koji će upropasćivati svoje stado za vlastitu svoju korist i dobitak. Zar nam žalosna povijest svećeničkih otpadnika ne posvjedočava ove Kristove riječi? Zar bi toliki otpali od

svoje svećeničke službe, da su bili za tu službu od Krista pozvani? Zar bi toliki mogli gaziti i kaljati svoju svećeničku čast, da su u sebi osjetili glas Kristov: Slijedi me? Ne! Sve su to bili i jesu samo najamnici, koji su se uvukli u svećeničke redove za svoju materijalnu korist, za volju svoje majke, svoga oca ili rodbine. I radi takovih nasilnika čitavi hrvatski narod morao je proživjeti tešku kušnju, morao je ponovno stati na branik vjere svojih pradjedova i svojom katoličkom svješću protisnuti u pozadinu vukove u ovčijoj koži, da mu dalje ne deru, razdvajaju i ne uniše ono, što se vjekovima stvaralo.

Zato, predragi, na posao molitve. Ne traži se od nas mnogo. Pravila društva zahtijevaju jedamput na dan izmoliti Očenaš na čast Srca Isusova, Bl. Dj. Marije, Bl. Marka Križevčanina i sv. Terezije od M. Isusa, da Gospodin našoj nadbiskupiji dade dostoјnih i svetih svećenika. Nije mnogo, ali kad se sjetimo, da nas vjernika u nadbiskupiji ima preko milijun, pa kad će dnevice pred prijestolje Božje dolaziti milijun prošnja, zar će Gospodin prezreti naše molbe? On koji je govorio: »Ako zatražite od Oca moga ribu, zar će vam dati zmiju?« zar bi mogao otvrđnuti srce svoje nad tako plemenitim težnjama kao što je želja imati u svojoj sredini one, koji će s krivoga puta vraćati zabludjele ovce? Zar bi se mogao oglušiti onaj Isus, koji je govorio: »Štogod zaištete od Oca moga u moje ime, dat će vam se?« Zato s našim molitvama povežimo i čvrsto ufanje, da ćemo biti i uslišani. Treba da molimo vruće, sa srcem, pouzdano i ustrajno, plod molitve naše ne će izostati. Sv. Bernardo govorio bi: »Moli pa i najmanje, ali budi u tome ustrajan.« Tako činimo i mi. Samo jedan Očenaš za naš svećenički podmladak, ali neka bude svaki dan, i taj dnevni Očenaš donijet će nam sigurno dostoјnoga i svetoga svećenika.

No, predragi u Isusu, želimo li da naša Hrvatska dobije svećenika, potrebno je misliti još i na jednu težu stvar »Mladić, koji želi biti svećenik, mora kroz mnoge godine polaziti u školu.« A za školu treba sredstava, treba odijelo, treba knjige, treba plaćati u gradu stan i hranu. Sve to stoji mnogo novaca. A baš ti mlađići, koji žele biti svećenici, većinom su iz sela, siromašni i nemogući da svojim vlastitim sredstvima plate sve ono, što im je potrebno da svrše svoje škole. Tu je eto potreba da i mi pružimo svoju pomoć. Što? Pa da još i za »popa« dajemo? Zar nije Crkva bogata, zar ona ne može svojim novcem plaćati sve, što je potrebno? Samo polako! Pitam vas, predragi, a kome svećenici služe? Koga oni ispovijedaju, kome propovijedaju, čiju djecu uče i. t. d.? Sve to čine vama za vašu korist, oni od svega svoga rada imadu samo žrtvu i pregaranje! Ako su nam dakle od potrebe i od koristi, zar nije onda i naša dužnost da se za njih brinemo, dok su u školskim klupama. Budimo pravedni! Zar ne bacamo dnevno tolike dinare za novinske laži, za ono, što sami znamo da nije istina, a za one poletne duše, od kojih ćemo danas sutra tražiti besplatnu pomoć

i utjehu, njih puštamo da stradavaju, što više da moraju i škole prekidati, jer nemaju čime plaćati potrebštine? A ne dajte se varati ni s bogatstvom Crkve. Otvorite oči! Zar crkva ima banke, tvornice i dućane? A ono šta ima, kome daje? Čija se djeca nalaze u sjemeništima? Ta krv tvoje krvi, hrvatski narode! Pitam, zar je lako dnevno tri puta nahraniti do 500 mlađeži? Vi ste, predragi, po troje i petero u kući, pa jaučete, kako se teško živi. Pomislite hranići kroz 10 mjeseci 500 djece, kolike su tu potrebštine i briže! Zato, predragi, Crkva očekuje i vašu pomoć. Želite imati svećenika! Skupljajte među sobom novčane priloge i pomažite sirotinju, koja želi da bude dostojan i svet svećenik. Otmimo malenkost svaki mjesec i žrtvujmo za tu zlatnu i poletnu mlađež. Nije nam badava, jer će nam biti njihovim radom stostrukovo vraćeno.

Bio je mlađ. Svježina, gorljivost i odlučnost ključala je iz njega kao što ključa voda iz bistrogorskog izvora. Došao je na raskršće života. Trebalj je odrediti stazu, kojom će kročiti kroz ovaj život. Trebalj je nači cilj, za koji će živjeti. Trebalj je odrediti zvanje, u koje će uložiti snage mlađosti svoje. Promatrao je. Oko njega vrvio je život u najljepšim svojim oblicima, što si ga mladenačka mašta može naslikati. U svakom zvanju našao je nešto lijepo i privlačivo, ali nijedno nije potpuno ispunjalo njegovu dušu. A ta duša je bila tako nježna, blaga i pobožna. Već je majka za djetinjih dana ulijevala u nju žar ljubavi Božje, a sada u mladenačkim godinama taj se žar rasplamlio u veliki plamen i nije više bilo sredstva, da ga se ugasi. On je pri-padao sav Bogu. I što je bilo prirodnije nego da se odluči za stalež svećenički. I odlučio se. Nije nikad požalio odluku svoju. Što više iz dana u dan tako je napredovao u znanju, mudrosti, blagosti i ljubavi Božjoj, da je prošao glas po čitavoj Hrvatskoj: Naš Lang je svetac. I bio je. Sretni su bili roditelji, koji su ga Bogu darovali, sretan on koji je živio samo za Boga i bližnjega, sretni oni, koji su ga imali u svojoj sredini, sretna Hrvatska, jer će se i glas njezin pronijeti po svetlosti njegovoj.

Evo ti, oče i majko, primjera. Povedi se za njim. Odgoji molitvom i doprinosima Hrvatskoj svete Lange, svete Stepinice, daj Hrvatskoj pozravnost, daj svećenike dostoje i svete, pak će Crkva u tom narodu načiniti čudesne neiscrpive ljubavi Božje. Amen.

HRVATI U TUDINI. Kancelarija za proslavu jubileja 1300-godišnjih veza sa sv. Stolicom i Društva sv. Rafaela trebaju što više adresu naših ljudi makar gdje u tudini, da uspostave s njima korisne veze. Zato se obraćaju na gg. župnike i preko njih i izračuno na rodake naših iseljenika, da nam javi njihove adrese što prije, to bolje! Javit će na: Zagreb, Kaptol 31.

OD KUGE, GLADA I RATA...

Uzrok ratu nije Bog, jer je Bog sama ljubav, jer Bog zapovjeda, da se ljudi ljube, kao što se moraju ljubiti djeca jednoga oca. Uzrok je ratu sotona, koji mrzi rod ljudski radi zavisti. Uzrok su ratu ljudi, koji su se stavili u službu sotoni, pomagači pakleni.

Rat bjesni! Cijelo nebo nad Evropom puno je olujnih oblaka. Da li se crni oblaci olujni i k nama približuju? Da li su već posve blizu? Da li će ovi oblaci i na nas baciti tuču, led? ...

U Božjim smo rukama. Neka bude, kako Gospodin hoće, kako priputstvi...

— Naša dužnost, velika dužnost u sadanjim prilikama?

— Da vapimo iz dna srca s Crkvom: »Od kuge, glada i rata, osloboди nas, Gospodine!

Griješili smo, Gospodine, i još danas griješimo. Pravedno činiš, kad nas i kugom i gladom i ratom kazniš. I kad kazniš, znamo, šta želiš. Želiš da ti se vratimo, da živimo kao ljudi, kao braća i sestre.

Oprostि, Gospodine, i smiluj se! Biti ćemo bolji...

Papa Pijo XI. prikazao je i svoj život kao zadovoljstvu, samo da Gospodin odvrati od svijeta strahote rata. Gospodin je primio tu žrtvu, ali rat je dopustio. Treba još žrtava, treba još molitava, da se ovaj griješni svijet opere od krivica, koje sa zemlje drsko izazivaju osvetu Svevišnjega. Bijedni crvi previše su digli oholje glave iz blata...

Molite se! Ali neka vaša molitva izlazi iz čiste duše. Vapite, ali se najprije skrušite!

Neka se mole djeca nevina! Neka se moli mladež! Neka se mole majke i ocevi!

Svi na koljena!

Od kuge, glada i rata, osloboди nas Gospodine!

KALENDAR SV. ANTE ZA GODINU 1940. God. XV. Izdala Uprava Glasnika sv. Ante u Sarajevu, uredio Dr. Fra Eduard Žilić. — Cijena 10.— dinara.

Među brojnim kalendarima, što svake godine idu među hrvatski puk, posebno mjesto zauzima kalendar sv. Ante, koji svake godine postaje ljepšim, bogatijim i zanimljivijim. Ovogodišnji kalendar sv. Ante odlikuje se krasnim štivom kako poučnim, tako zabavnim. Neki su članci od trajne vrijednosti. Oprema kalendara je vrlo ukusna, slike birane, krasno izradene i ukusno raspoređene. Saradnici kalendara su sve redom ljudi od imena. Svaki će s velikom korišću i ne manjim užitkom posegnuti za ovim kalendrom, pa ga svojim čitateljima toplo preporučujemo.

Spasitelj na križu.

Neuka pouči

Sveti Ivan Zlatousti ovako hvali u jednom svom govoru ovo djelo milosrđa: »Što treba cijeniti tako visoko kao poučavanje neukih? Niti post, niti bdijenje, niti spavanje na goloj zemlji, niti ikoja druga pokora ne može učiniti toliko dobra, koliko čini onaj, što se brine za spas svoga bližnjega. Sjeti se, koliko su već grijeha počinila tvoja usta! Dobro: pobrini se ustima svojim spasavati duše time, da ih poučavaš; time ćeš uništiti sve one grijehе. Što velim? Još više! Time ćeš učiniti, da budu tvoja usta kao usta Božja.«

Nitko se učen ne rodi. Čovjek dolazi na svijet sasvim bijedan i nemoćan. Sve treba da nauči. Životinja ima svoj prirođeni nagon, ali i tu često stariji uče svoju mладунčad. Orao uči orliće letjeti, kvočka uči pilice, kako će hranu tražiti. A šta istom treba da uči malo dijete. Koliko se hoće truda, dok ne nauči hodati, govoriti, pa onda kasnije čitati, pisati, računati. Sve pojmove dobije dijete izvana. Puno pouke treba mladi čovjek, dok se ne osovi na svoje noge, dok ne može svoj kruh zaradivati. Puno toga treba znati za svaki zanat, za svako zvanje. Treba znati vladati se pristojno u društvu u svim prilikama. Vojnik mora mnogo naučiti i za mir i za rat. Roditelji moraju znati, kako će odgojiti svoje dijete. No prije svega treba znati živjeti po kršćan-

skoj vjeri: što ćeš vjerovati, što treba obdržavati, šta se ne smije; treba znati moliti i upotrebljavati sveta sredstva milosti: svete sakramente.

Veliko vjersko neznanje. Kad je sveti Pavao došao u Efez, nade onđe nekoliko vjernika i upita ih: »Jeste li primili Duha Svetoga?« A oni mu odgovore, da nisu ni čuli da ima Duh Sveti. Potom ih sveti Pavao pokrsti i dade svetu potvrdu. (Djela ap. 19. 1). Takovih slabo poučenih vjernika ima dosta. Dok mnogi puno toga i previše znaju o svemu i svačemu, dok su mnogi u nekim znanostima i poslovima pravi stručnjaci: o Bogu, o vjerskim istinama, o kršćanskim dužnostima malo znaju ili gotovo ništa. Bezdani neznanja! Ne govorimo o siromašnim poganima. Ima drugih modernih pogana, koji su zapušteni i neznačice u vjerskom pogledu. Ima ih po gradovima, po selima. Koliko djece kod kuće slabo što čuje o vjerskim stvarima! Koliko ih ni u školi ne čuje ili ne mari da čuje o vjerouauku! Kad takovi odrastu, zapuste se sasvim. Zanemare crkvu, sakramente, molitvu. Ne znaju se vladati u crkvi, nemaju pojma o uzvišenosti svete Mise, o ljubavi Spasiteljevoj u presv. olt. Sakramentu. Djeca tako vjerski zapuštenih obitelji dođu u školu, ne znaju se još ni prekrstiti, a kamo li moliti Očenaš. Kako je teško svećeniku, župniku, kad mora takove pripravljati za prvu svetu Pričest, za uskrsnu dužnost, za vjenčanje ili u teškoj bolesti na smrt. A kolika je to šteta za dušu! Nema uporišta i snage, kad čovjeka stigne nesreća. Počinju se grijesi bez ikakve grižnje savjesti, bez pomisli na veliku odgovornost pred Bogom. Vjerske se dužnosti ili ne vrše ili se obavljaju veoma nehajno. Ne zna se ispitati savjest, pa ljudi ne vide svoje grijeha (»nisam nikoga ubio, nisam nikome kuću zapalio, nemam grijeha«). Gdje je pravo pokajanje, gdje iskrenost kod isповijedi! Tako se ide na svetu Pričest, bez priprave, bez zahvale: svećenik se nije još vratio k oltaru, a pričesnik već ide iz crkve.

Nitko ne daje, čega nema. Pa kako vjersko neznanje, takav i vjerski odgoj djece. Tako se živi u neznanju, a duša pada iz jedne bijede u drugu, postaje mrtva; dolazi smrt, iza smrti sud. Tako ljudi propadaju radi neznanja. Zar da tu ne pomognemo?

Riječi vječnoga života. Spasitelj je sa trideset godina nastupio kao Učitelj: On je došao narodu, koji je bio kao ovce bez pastira. On je okupljaо oko sebe učenike. Učio ih je vjerske stvari, učio ih je pravom životu. Neumorno je poučavaо narod. To mu je bio glavni dnevni posao. Narodu je govorio u pričama, a učenicima je te priče tumačio. Učio ih je, kako će narodu govoriti o kraljevstvu nebeskom, kako će se moliti, kako treba Bogu savršeno služiti. Pokazao im je obični put zapovijedi, a naučio ih je i savršenijem putu evandeoskih savjeta.

»Učite sve narode.« Božanski je učitelj upućivao svoje učenike, da i oni druge poučavaju. »Idite po svem svijetu i učite sve narode,« dakako: učite ih putu Božjem, putu u nebo. Oni su

imali biti pastiri svoga stada ili bolje pastiri Isusova stada: »Pasi jaganjce, pasi ovce moje.« Ljudi »pasti« znači u prvom redu naučiti ih vjerske istine i pravom kršćanskom životu, a onda ih pokrstiti. Najprije im nahraniti duše riječima vječnog života, a onda Kruhom nebeskim. Tako su i nasljednici apostola i učenika, biskupi i svećenici smatrali to za prvu dužnost: poučiti narode u pravoj vjeri. Nisu oni odmah krstili obraćenike, nego su ih najprije kao katekumene dugo poučavali u nauku kršćanskog i tek onda vrijedne krstili. Djecu, koju bi odmah pokrstili, brižno su kasnije poučavali u crkvi ili u posebnim školama. Uopće škole i pučke i više bile su u rukama Crkve, i dok se Crkva za njih brinula, lijepo su uspijevale.

Misijske škole. Apostolski posao vrše sada kod pogana misionari. I gdje se god osnuje koja misija, tu treba uz kapelicu ili crkvu sagraditi i školu, pa makar i najskromniju. U tim se školama uči sve, što je potrebno za život, nesamo duše nego i tijela. Tu treba divlju djecu prirode naučiti marljivosti i redu, poslušnosti i drugim vrlinama. Uz vjeronauk predaje se u takovim školama čitanje, pisanje i računanje i drugo osnovno znanje. Tko pomaže misije, taj pomaže osnivati škole, pomaže neuke poučavati, dakle čini to djelo milosrđa. U misijama ima oko 30.000 škola sa oko dva milijuna učenika. Od tih su škola 400 malih i velikih sjemeništa sa 18.000 pitomaca, t. j. dječaka, koji žele postati svećenici. Veoma je zaslužno djelo potpmagati takove ustanove, jer se u njima odgajaju budući učitelji vjere.

BKN. Nije dosta samo djecu poučavati u katekizmu. Djeca tu i nauče i ne nauče, a što nauče, brzo i zaborave. Treba i kasnije pouke. Da bi i odrasli imali priliku čuti kršćanski nauk, u crkvama treba da se propovijeda o tome, i to sustavno. Da se vjernici uzdrže u vjerskom znanju, a po tome i u vjeri, osnova je sveta Crkva polovinom 16. stoljeća Bratovštinu kršćanskog nauka (BKN). Papa Pio V. uzdigao ju je na Nadbratovštinu. I u našim krajevima osnovana je ta bratovština u 18. stoljeću. Članovi su polazili svake nedjelje i blagdana posebnu propovijed tako da bi se uzeo za 3—4 godine sav kršćanski nauk. Poslije je ta ustanova zamrla, dok je nije Papa Pio X. uspostavio za cijelu Crkvu. I kod nas je uvedena BKN u mnogim krajevima, a koji to potpomažu, čine lijepo djelo milosrđa.

Kumovi. Na krstu i kod svete potvrde dobiju vjernici kuma, odnosno kumu. Kum nije samo svjedok svetog čina. On dobiva svetu dužnost brinuti se za duhovni uzgoj kumčeta, i ako bi prvi uzgojitelji, roditelji, zanemarili tu dužnost, moraju to kumovi nadoknaditi, da im povjerena duša ne ostane bez vjerske pouke. Ovdje je dobro spomenuti, da će riječi slabo djelovati, ako se ne daje dobar primjer. Dobrim će se primjerom kršćanskog života više postići nego li usmenom poukom.

Analfabetizam. Mnogo će puta zgodnije poslužiti knjižica o nauku vjere ili koja druga nabožna knjiga. Ali šta će to onom

vjerniku, koji ne zna čitati! A takovih analfabeta koji ne znaju ni čitati ni pisati, ima i u našem narodu. Što ih manje ima, to se računa narod kulturniji i prosvjeteniji. Sada se živo nastoji da se kod nas Hrvata umanjí postotak analfabeta. U tom pogledu može se učiniti lijepo i zaslužno djelo kršćanskog milosrda. Mnogi se je seljak, osobito čobanin, u zimsko vrijeme, a pastir i ljeti kod stada, naučio ili sam iz abecedarke ili uz pomoć drugih čitati i za nevolju pisati. Učiteljice i učitelji nastoje oko takovog poučavanja. Ali znati čitati je i korisno i pogibeljno! Tako može čovjeku doći u ruke i otrovana knjiga i zle novine. Stoga se mora ujedno i poraditi oko toga, da se preporuči i dade u ruke takovim učenicima i dobra knjiga.

Stampa. Knjiga je najbolji učitelj. Uvijek je pri ruci, ne stoji puno. Ali može biti i te kako štetna za dušu! Koliki su učitelji krive nauke, krivovjerja, sluge sotone već davno u grobu, ali djela njihova, to jest knjige, uvijek još kolaju po svijetu i truju duše ljudske. Stoga treba tome strašnom zlu suprotstaviti obranu: dobru knjigu. Potpomagati dobru štampu, širiti dobre knjige, časopise i novine, to je jedno od najzaslužnijih djela sadašnjice, a ujedno i jedno od najnužnijih. Tu mora svaki sudjelovati! Kupovati i čitati samo dobru štampu, savjesno plaćati i slati preplatu: time se potpomaže dobra knjiga. Pokloni bližnjemu, osobito neukom u vjerskom znanju, koju vjersku knjigu ili nabožni časopis. Pohvali i preporuči knjigu o vjeri ili o duhovnom životu: znaš kako se dandanas pravi reklama za štampu.

Svjetle zvijezde. Velika nagrada čeka one, koji uče bližnjega putu Božjem. Velika je nagrada, jer je veliko, apostolsko, božansko djelo. To je više nego gladna nahraniti i žedna napojiti, paće to je kao mrtva uskrisiti! Tako veli sveti Grgur: »Taj je učinio veće čudo, koji obrati grješnika poučavanjem riječi Božje, nego onaj koji mrtvoga probudi na život. Kako su se u tom odlikovali sveci! Sveti Ivan Bosko je kao dječak okupljaо oko sebe i drugove i odrasle, pa im je tumačio katekizam. Sveti naučitelj Crkve Petar Kanizij veoma je rado i revno poučavao djecu i neuke u nauci vjere. Mnogo takovih svjetlih zvijezda ima na nebu svete Crkve. Budi i ti, dragi čitatelju takova zvijezda: neuke pouči, pomozi raspršiti tamu neznanja. Mnogo ima neukih, mnogo ima tame. Unesi i pomozi unositi svijetlo vjerskih istina u srca. Budi sjajna zvijezda ovdje, pa ćeš i u nebu zasjati: »Oni koji mnoge upućuju u pravednosti, svijetlit će kao zvijezde uvijek i vječno« (Dan. 12, 3).

Petar Gertler D. I.

Izašao je prvi broj »SELJAČKE OMLADINE« s novom opremom, novim, pravcem, novom gradom, uređen po novom uredniku i sa **sniženom preplatom na 12 dinara godišnje**.

Svaki će broj donositi ne samo propagandističko, nego i odgojno, zavavno i poučno štivo o gospodarstvu, povjesti, zemljopisu, o najnovijim dogodajima u svijetu i kod nas, o zdravstvu, narodnim običajima, zatim priče, šale i t. d. — Izdaje Podsavez SKOM-a. — Naručuje se: Uprava »Seljačke Omladine«, Zagreb, Kaptol 31.

Preskupa žviždaljka

Poznati američki državnik Benjamin Franklin doživio je u djetinstvu jednu, po sebi neznačnu, zgodu, koja mu je kasnije kroz cijeli život bila nezaboravnom poukom. Neka nam sam o tom priča.

»Jednom sam kao dječak od 7 godina na svoj imendan dobio na dar nešto bakrena novca. Smjesta poletih u jednu trgovinu oduševljen žviždaljkom, koju sam vidio u nekog svoga druga. U trgovini dadow cijelo svoje malo bogatstvo za jednu takvu malu fućalu. Vrativši se kući obilazio sam ponosno kućom i veselo žviždalo. Dakako da sam ubrzo svojima dodijao. Kad su moja braća i sestre saznali za moju kupnju, udariše u smijeh i protumačiše mi, kako sam platio četverostruku cijenu, te mi nabrojiše, koje li sam sve lijepo stvari mogao dobiti za svoj novac. Podrugivanje moje braće pretvori ubrzo moje oduševljenje u pravi očaj. Žviždaljka me nije više pravo veselila. — Kasnije mi je ovaj mali dogadaj bio od velike koristi, tako je bio jak dojam, što ga je u mojoj duši ostavio. Kad god sam osjećao napast, da kupim štoga, što baš ne bi bilo nužno, govorio bih sam sebi: ne daj previše za tu »žviždaljku.« Narastavši i dosavši među svijet, često mi se

Zbor ministranata kapele sv. Josipa, Zagreb - Jordanovac

činilo, da mnogi ljudi previše izdaju za svoje »žviždaljke.« Kad sam na primjer vidio kakva škrticu, koji je davao sve lagodnosti života, svako veselje da radi dobro, poštovanje prijatelja i ljubav bližnjih — sve samo zato da gomila što više novaca, tada sam uskliknuo: Bijedniče, ti odviše daješ za svoju »žviždaljku.« Kad bi u životu susretao čovjeka, koji je sav napredak svoga duha sav svoj imetak pa i zdravlje žrtvovao zadovoljenju svojih sjetila, govorio sam u sebi: Jadni čovječe, previše daješ za svoju, »žviždaljku.« Kad koga vidim, koji mnogo drži do vanjskog sjaja pa za sjajna odijela, raskošan stan, kola i konje izdaje preko svoje mogućnosti te radi toga pravi dugove i nesretno svršava, tad u sebi kažem: Ti previše daješ za svoju »žviždaljku.« Ukratko ja vidim, da ljudi dobar dio svojih nesreća i svojih nedraća sami skrije, jer neznaaju pravo cijeniti vrijednost stvari. Ipak znadem, da mi valja s takvima ljudima imati samilosti, jer na svijetu imade dosta stvari, za koje bih — kad bi bile na prodaju — sve dao, uza svu mudrost, s koje me hvale. Ja bih i opet skupo preplatio svoju »žviždaljku.« — Tako Franklin.

Zacijelo bi se svaki od nas mogao sjetiti kakve slične zgode iz svojeg djetinstva, pa makar i ništa znatnije od one kupnje sedmogodišnjeg Franklina. Ali malo ih je, koji bi iz takvih zgoda tako umno i dosljedno izveli zaključak. S godinama mijenjaju se želje, ali ludi način u njihovom udovoljavanju ostaje u glavnom isti. Mnogi za cijelog svog života nikada pravo ne shvate pravu vrijednost stvari. I opet i opet bacaju se djetinjom nesmotrenošću na bilo kakvu tricu, koja podražuje njihovu slijepu žđu za srećom. A gotovo uvijek svršava to onda — prekasnom spoznajom i razočaranjem. Očekivali su, da će si utišati težnju za srećom, da će biti zadovoljeni, a kada stvar postignu, brzo vide, da nije kada zadovoljiti njihovu želu i da su previše dali, a premalo primili. Život im ostaje prazan.

Nikada nije prerano da se otresemo djetinjeg shvaćanja, kojim ono, što je presudno u našem životu, ono što nas može usrećiti, tražimo u nečem izvanjskom, u posjedovanju kakve stvari ili kakve osobe, bez koje mislimo da nikada ne možemo postići svoju sreću. Stvoritelj nas nije postavio na ovaj svijet, da se kod prve prilike dočepamo kakve »sreće«, pa se u njoj ukopamo i provadamo lagoden i bezbrižan život, bez obzira na druge. Tko takav cilj postavlja svojem životu, taj na neki način sili Gospodina, da kakvom strijelom razori njegove snove o sreći i da ga tako pouči o pravom smislu života. I baš stoga je svim radostima ovog života primješano gorčine. Pa tako ne možemo počiniti u tim radostima, nego smo nekako kao prisiljeni da ponovno upnemo svoje sile u službi naših bližnjih, od kojih se u našoj sreći nastojimo udaljiti. Tko nema u sebi dosta plemenštine da svoju sreću dijeli s drugima, tomu Gospodin oduzima sreću i tako ga primorava da se opet približi ljudima pa na taj način i nehotice svojim radom u zajednici pomogne bližnjima.

Sluga Božji Petar Barbarić

PETAR BARBARIĆ I SVEĆENICKO ZVANJE.

Kad je god. 1893. obavljao Duhovne vježbe, zabilježio je svoja rasvijetljenja, svoja čuvstva prama svećeničkom zvanju i staležu velikim zanosom. On je pisao:

»Kolika je sreća za mene, što sam u sjemeništu — u kući Božjoj. Nije to moja zasluga ili žrtva, nego osobita ljubav Božja, koja hoće na toliku čast, na čast svećeničku uzvisiti.

Cast svećenička je čast najveća na ovom svijetu. Svećenik zastupa Boga samoga, Isusa Krista; opraća grijeha, što samo Bog može, a drugi nitko.

»Svećenik mora da je prava slika svoga uzora Isusa Krista. Njega mora pred očima imati pri svakom svom djelovanju. Njemu mora da je zahvalan za taku i toliku milost i odlikovanje. Njega mora moliti, da ga uzdrži u toj milosti. Pa i mene Bog u neizmjernom svom milosrđu izmed toliko drugih pozva u svoju kuću samo iz ljubavi, a ne zbog moje kakve zasluge.

»Hvala Ti, Bože, na tom velikom daru. Daj mi, molim Te, milost, da budem vrijedan toga poziva, da budem haran i zahvalan svomu dobročinitelju, da budem dostojan prikazivati med narodom Tvoj jedinorodenog Sina. Ja Ti pako obećajem, da će odsad nastojati uz pomoć Tvoju, da budem živa slika Tvojeg milog Sina. On da mi bude u svem uzor. On nek mi je jedini cilj, a ne drugo ništa (sic). Ne će hlepiti za onim, što svijet napretkom zove, a što je kod Boga nazadak, nego će gledati, da se što više primaknem svom vječnom cilju.«

Tko ne bi upoznao u tim riječima pravo oduševljenje i čvrstu volju, da on sa svoje strane čini sve, da bude i on sretan dionik toga poziva!

Nažalost vidimo često, da mladići — inače dobri i revni, pače i pobožni, ne će ili boje se odazvati glasu Božjemu, koji ih zove među svoje svećenike. A naša mati Crkva, a naša mila domovina, vapiju za mnogim i dobrim svećenicima! To dolazi odatle, što ipak ti mladići nisu još upoznali taština svjetskih obmama, pa im je poput onog mladića u Svetom Pismu žao ostaviti zabave, bogatstva, sjaj, slavu o kojima sanjaju, a odabratи zvanje, zvanje puno rada, križeva, poteškoća i odreknuća. (Nastavak slijedi)

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA.

697. Vitez kod Travnika (saraj. nadb.): Oslobodila se nesvjestice. Kate Raić. — 698. Ričice kod Guće Gore (saraj. nadb.): Razne milosti, osobito dva sretna porođaja. Anda Bekavac. — 699. Gornji Vakuf (saraj. nadb.): Velika pomoć. Franciska Grubišić. — 700. Rovno kod Busovače (saraj. nadb.): Krvotok prestao. Anda Šantić. — 701. Mladoševica kod Žepča (saraj. nadb.): Ozdravljenje. Petar Batailo. — 702. Čarica kod Busovače (saraj. nadb.): Ozdravljenje. M. P. — 703. Jazvina kod Busovače (saraj. nadb.): Moja kći Jele od smrti spasena. S. B. — 704. Rovno kod Busovače (saraj. nadb.): Kći Ljubica ozdravila na očima. A. Š. — 705. i 706. Slimena kod Travnika: Pomoć u gospodarstvu. Darinka Antičević. — Velika milost. A. D. — 707. Sarajevo: Velika pomoć u velikim poteškoćama. S. M. — 708. Zagreb: Ozdravljenje očiju. C. P. — 709. Beograd: Mnoge milosti. M. O. — 710. Slav. Brod (dakov. bisk.): Sin iako bolježljiv sretno svršio razred. M. M. — 711. Virovitica (zagreb. nadb.): Osobita milost. N. N. — 712. Kašina (zagr. nadb.): Ozdravljenje. P. K. i M. — 713. Busovača (saraj. nadb.): Ozdravljenje. P. K. i M. — 714. Kopričnički Bregi (zagr. nadb.): Pomoć u teškoj bolesti. N. Š. — 715. Kamensko (zagreb. nadb.): Moj muž i ja ozdravili. M. M. — 716. Lepoglava (zagr. nadb.): U materijalnom pogledu pomoći i olakšica u duši. P. T. — 717. Prputnjak (senjska bisk.): Oslobodila se neprijatelja. A. M. i M. M. — 718. Travnik (sar. nadb.): Velike milosti. A. J. — 719. Nova Gradiška (zagr. nadb.): Sin sretno položio ispt. C. D. — 720. Bačka Palanka (Bačka apost. administratura): Velika milost. J. M. — 721. Ernestinovo (dak. bisk.): Brzo ozdravljenje djeteta, koje je palo i opasno se ozledilo. — 722. Donje Krizišće (senjska biskup.): Nagla promjena u bolesti na bolje. J. G. — 723. Bačka Draga (krčka biskup.): Velika milost. K. T. — 724. Gornji Vakuf (saraj. nadb.): Razne milosti. A. B. — 725. Bos. Brod (saraj. nadb.): Ozdravljenje. K. H. — 726. Sikirevc (dakov. biskup.): Sin spasan u velikoj pogibiji. T. V. — 727. Sutivan na Braču (hvarska biskup.): Velika milost. L. G. — 728. Sv. Nedjelja (zagreb. nadb.): Duševna pomoć. P. L. — 729. Ilača (dakov. biskup.): Ozdravljenje kćerke u teškoj bolesti iza poroda. Z. M. — 730. Gospic (senjska bisk.): Osobita milost. O. R. — 731. Zagreb: Mnoge milosti. M. J. — 732. Draganići kod Karlovca (zagr. nadb.): Sretan uspjeh u školi. S. B. i S. O. — 733. Valpovo (ap. admin. Sjev. Slav.): Velika milost. M. M. — 734. Vukovar (dakov. biskup.): Ozdravljenje. S. F. — 735. Tibaljina (most. biskup.): Osobita pomoć. P. J. — 736. Sv. Vid (krčka biskup.): Velika milost. G. J. — 737. Piškorevc (dakov. biskup.): Mnoge milosti. K. R. — 738. Krapina (zagr. nadb.): Spasen jedan ljudski život. Š. B. i M. T. — 739. Polje pri sv. Gorah, Slovenija (lavant. biskup.): Razne mnoge milosti. M. T.

PRINOSI ZA BEATIFIKACIJU SL. B. PETRA BARBARIĆA

Milan Marjanović, Zemun 25 d. — Josip Gračan, Osijek 24 d. — Ivan Vurmanov, Subotica 20 d. — Marija Lulić, Beograd 20 d. — Fany Dobrila, Senj 20 d. — Lovro Stojčić, Travnik 20 d. — Josip Barbarić, Illok 15 d. — Tomislav Stehan, Zagreb 10 d. — Dr. Fra Andeo Mutić, Breške 50 d. — Marija ud. Alačević, Makarska 25 d. — Mijo Hrvaj, Radoboj 20 d. — Marija Neorčić, Palić 50 d. — Ružica Torjanec, Feričanci 10 d. — Ana ud. Gojtan, Stanisić 20 d. — Gđa Perković, Travnik 50 d. — Vilma Korunda, Krapinske Toplice 200 d. — Zadruga »Budućnost«, Zagreb 100 d.

LIPOVAC: POSVETA BARJAKA DJEV. DRUSTVA. — Gore: Djev. društvo s novom zastavom. U sredini: Glavarica drži govor prigodom posvete barjaka. Dolje: Svećana povorka s novom zastavom.

LIPOVAC: U našem lijepom čisto hrvatsko-katoličkom selu imamo brejno Djevojačko društvo Srca Isusova. Prošle godine 10. srpnja bila je posveta našeg društvenog barjaka, o kojoj donosimo nekoliko slika. Zastava je kupljena dobrovoljnim prinosima članica. Osim našeg društva postoji u župi i Bratovština sv. Krunice, koja ima 70 članica.

VIJESTI

BEDENICA: Naše Djevojačko društvo Srca Isusova bilo je nekada mnogo veće. Da barem donekle povećamo naše društvo, obavljeno je 14. siječnja 1940. g. primanje u Djevojačko društvo. Primanje je obavio prečasni gospodin Mirko Marenčić, župnik i upravitelj Djevojačkog društva. Primljeno je u društvo 26 članica, kojima se društvo prilično povećalo tako, da sada ima oko 55 članica. Upravitelj društva održao je djevojkama prigodom primanja lijepe i jezgrovitog govor o značenju i svrsi ovog nabežnog društva. Iza govora prečasnog gospodina župnika obavljeno je primanje. Glavarica i prva revniteljica su uz preč. g. župnika prema pravilima stavljale djevojkama određena pitanja, na koja su djevojke složno odgovarale. Iza toga je svaka članica uz goruću svijeću u ruci primila znak svoga društva.

Zaista, maleni je broj članica Djevojačkog društva, ako se baci pogled na veličinu župe, ali i taj mali broj od 55 djevojaka, može biti za primjer krepostnog i kršćanskog života svim djevojkama. Sve članice točno vrše dužnosti svoga društva. Osobito su revne u pohadjanju društvenih sastanaka i u mjesечноj isповijedi i sv. pričestii. To ne bi bilo puno kada bi ovdje bili dobri putevi, kada bi imale toplu dvoranu za svoje sastanke, ali po našim putevima, iza kiće, daleko doći, pa onda stajati u hladnoj crkvi, nije ipak lako.

Ivka Šalamun, glavarica

LOPUT (DALMACIJA). — Naše Djevojačko Društvo dobilo je prošle g. 1939. sedam novih članica. Imalo je zajedničkih sv. pričestii: 12 puta. Društvenih sastanaka: 12 i jedno hodočašće pod barjakom na Trsteno. Nabavljen je novi društveni barjak od bijele svile rukom slikanim umjetničkim slikama i euharistijskim simbolima. (Rad ČČ. Sestara Službenica Milosrda u Dubrovniku.) Kod blagoslova kumovali su: Glavović Niko, načelnik općine i Kulušić Nikica, gospoda iz Dubrovnika. Prijedene su 2 predstave sa pobožnim poučnim, a i šaljivim točkama te pozorijnim komadima: »Ukleti hotel« i »Sultanova kći«. Predstave su i moralno i materijalno vanredno uspjеле. Nabavljena je biblioteka sa 108 knjiga. Knjige su dijelom kupljene od prihoda predstava, dijelom darovane od mjesnih pobožnih vjernika. Članice su marljivo čitale knjige, koje se posuđuju na čitanje i ostalim vjernicima i to besplatno, da bi i na taj način vršilo Djev. Društvo svoj dužni apostolat u župi.

MOSTAR: Ove smo godine proslavili desetgodišnjicu Društva Srca Isusova. Osnovao ga je naš vrijedni, dobri i unormni Dr. Petar Čule, koji i sada nije upravlja. Hvala Bogu, koji nam je dao svećenika po Srcu svome, koji ne žali truda ni žrtava da Kristovo stado čuva od grabežljivih vukova i da ga hrani spasonosnom naukom Kristovom te vodi k izvoru života i svetosti.

Svaki dan se opaža da društvo sve više napreduje. Broj članica je svake godine veći. Sada društvo broji 73 članice. Udalio se 8 članica. Sastanci se drže svake druge nedjelje. Voda našega društva održi nam tom zgodom predavanje. Iza sastanka se katkad pozabavimo pjevanjem. Ispovijedamo se i pričešćujemo redovito jedamput na mjesec. I to obično prvu nedjelju u mjesecu.

Društvo Srca Isusova daje svake godine zabavu. I ove smo godine dale predstavu 17. XII. 1939. u prostorijama »Hrvaja« — koja je dobro uspjela. Glavni je komad bio »Bez majčina blagoslova« — drama u 5 čina. Komad je poučan i vrlo lijep. Predstava je potpuno uspjela. Publike, koja je napunila dvoranu, bila je zadivljena gledajući seoske djevojke kako se slobodno i prirodno kreću na pozornici. Čitava je drama učinila na sve vrlo dobar utisak.

Mica Dramač

PRVIC-LUKA Velika nas je žalost obuzela, kad nas je ostavio naš dobri župnik i revni upravitelj Djevojačkog Društva vlc. O. Petar Turkali, koji je našem društvu bio i osnivačem. Osim toga osnovao je i Počasnu Stražu Srca Isusova. Svi mačnam uvijek ostati u pameti njegova renost za duše, usprkos poteškoća, koje je imao sa strane zlobnih ljudi. Kad je početkom prosinca prošle godine odlazio, svi smo to smatrali Božjom kaznom. Providnost nas ipak nije ostavila, nego nam poslala novog vrijednog pastira u osobi

vlč. Don Marka Mačinića, koji će nastaviti započeto veliko djelo svojeg predšasnika.

SPLIT: Djevojačko Društvo za sv. Oca. Naše društvo u Splitu, osnovano g. 1911. 5. II. lijepo se razvija. Društvu je naslov »Kćeri Srca Isusova« radi časne starine, jer su takva društva g. 1865. osnivali pučki misijonari iz Družbe Isusove, a zapravo je naše društvo organizirano »Djevojačko Društvo« poput ostalih u našoj domovini. Pažljivo smo pročitale poziv našeg Glasnika za sv. Oca Papu. Zato smo na svom sastanku 7. I. odlučile, da ćemo svake godine prve nedjelje u veljači dati čitati sv. Misu za sv. Oca Papu te ćemo pristupiti na zajedničku sv. Prijest.

Ivana Čović, glavarica

SV. MISIJE U ODVORCIMA. Nakon 13 god. — opet je imala naša brdska župa, naša mala Švica, Sv. Misije. Držali su ih oci Isusovci: Tomo Jagrić, poznati govornik i mladi Matija Jović, koji je sve osvojio svojim nastupom. Premda su misije bile pred sam Božić (od 17.—24. prosinca) — pa veliko blato i razbacana sela kao u Bosni, ipak je svijet punio crkvu. Ispovjedilo se do 1200 duša, a župa ima i do 2.000.

Misionarji su obnovili i naše djevojačko društvo Sreća Isusova. Glavaricom je izabrana Terica Ćeliković a pobožnicama Marija Janković i Luca Janković. Već par godina od dolaska našeg mladog župnika Jozeta Tomljenovića idemo skoro sve djevojke skoro svake prve nedjelje (ili petka) na sv. ispođaj i pričest. U zadnje vrijeme imamo prvi petki i pjevanu misu uz pobožnost Sreću Isusovu. Glasnik Srca Isusova drži oko 150 kuća.

Oproštaj misionara i župnika orosio je skoro svako oko — ljubeci im ruke zaželili im sretan put. Uz pucanj mužara svi smo ih ispratili.

Glavarica.

ISPRAVI! U 1. broju ovogodišnjeg Glasnika izašla je među vijestima i jedna iz Sv. Nedjelje na Hvaru, u kojoj jejavljeno da je preminula članica Djev. Društva Lucija Paršić i opisan njezin pogreb. Ta vijest ne odgovara istini već je podmetnuta od nekog zlobnog ili ludog čovjeka. Uredništvo žali ovaj slučaj i molji sve dopisnike, da svoje dopise dadu po mogućnosti ovjeroviti kod svojeg župnika.

SPLIT : Pjevačka sekcija rediteljice Sreća Isusova.

PITANJA I ODGOVORI

Što se tiče djece, koja umiru prije nego što su se rodila i krstila, prepustimo njihovu vječnu sudbinu dobromu Ocu nebeskom. Svakako ta djece ne će trpjeti osjetnih kazna. Makar i ne došla do blaženog gledanja lica Božjega, osim ako su mučenici poput nevine djetice, pokrštene kriptom krvi, ipak po mnijenju mnogih bogoslova uživaju neku naravnu spoznaju i ljubav Božju, a donekle također neku naravniju sreću.

Kako se duša umirućega rastavlja od tijela?

To ćemo sami iskusiti u vrijeme svoje smrti, a donekle to vidimo već sada kod umirućih, kad im lagano obamire ud za udom, sjetilo za sjetilom.

Što je s gatanjem i čaranjem.

To je vražji posao i ljudska varka, koja se ne bi više smjela ni spomenuti u kršćanskom društvu. Već u Starom Zavjetu Bog je to opetovano osudio, pokarao (kod kraljeva Jeroboama i Ohozije...). Još je to veća sramota za prosvijetljenog kršćanina, koji ima toliko dragocjenih sredstava spasenja, pa ipak voli skupo platiti trice vražje i ciganske te se u njih više uzda nego u svoje kršćanske svetinje!

Da li je smrtni grijeh, ako ne dodem svake nedjelje svetoj Misi?

Jest smrtni grijeh, ako tko nije opravданo ispričan, n. pr. prekosatnim ili veoma lošim putem, ili bolescu ili nužnom dvorbom bolesnika ili materinskom brigom za sitnu djecu, gdje nema zamjene ni drugog nadzora, ili sličnim dosta važnim razlozima.

Mladic, »koji stoji pred izborom svoje životne drugarice«, neka se s velikim pouzdanjem u Boga vježba u zahvalnosti prema božanskoj dobroti i u uzajammom štovanju buduće ženidbene drugarice, da tako uz dostojnu pripravu za sakramental ženidbu primi obilje sakramentalnih milosti za sretan i Bogu ugoden brak.

Smije li se iskoristiti nestaćica stvari, koje baš nisu prijeko potrebne, pa im povisiti u trgovini cijenu?

Ima najveća, srednja i najmanja cijena robi. Unutar tih granica može se pravedno utančiti cijena, i obzirno na ratne prilike i nestaćicu nekih manje-potrebnih stvari također nešto povisiti. Ali prokleti lakovost, radi koje koje hoće da se preko noći obogate, i »krivu vagu mrzi Bog« (Post. 11, 1).

Smije li se nasilniku i progonitelju željeti smrt, koja bi sigurno mnogo duša izbavila od zla?

Smijemo se sa Crkvom moliti: »Da se udostojiš neprijatelje Crkve pozitivno i pokarati, da se obrate tebi, Gospodine. Ali zakon ljubavi spram bližnjega zabranjuje nam i samim neprijateljima željeti da umru u teškom grijehu i tako zauvijek propau.«

ZAHVALNICE

Bjelovar: MV ozdravljenje od plućne bolesti. **Bosiljevo:** LjA uspjela operacija i druge milosti. **Centerville (USA):** LJ primljene milosti. **Čazma:** MH ozdravila unuka od teške bolesti. **Črnkovci:** MM milosti, KM sretan porod. **ŽB** ozdravljenje. **AJ** zdravlje djeteta; **Duga Ressa:** HB ozdravljenje i više drugih milosti; **Feričanci:** FP riješio se neprilika u službi; **Gašinci:** KH nakon 10 godina riješili se štaka, premda su liječnici ustanovačili da se kost susi i da je bolest neizlječiva; **Granite City (USA):** MS primljene milosti. **Gregurovec:** RK riješene velike neprilike zagovorom sv. Antuna. **Gor. Vrbas:** EB mnoge milosti; **Gudovac:** BD uspjela operacija i sretan porod. **Jastrebarsko:** KB nameštenje kćeri; **Johnstown (USA):** LjJ ozdravljenje očiju. **Kamensko:** MM teška bolest muža krenula na bolje. **Marino Selce:** FK ozdravljenje supruge. **New-York (USA):** MM ozdravljenje oca. **Novi Vinodolski:** NM sinu ozdravila nogu. **Pitomača:** MM riješili se neugodnih ljudi. **Otočac:** IZ izbavljen iz teške i pogibeljne neprilike i riješen krive optužbe; **Potočani:** AG ozdravljenje; **Osjek:** NT mnoge milosti; **Pregrada:** CF sretno položena matura. **Sarajevo:** AD mnoge milosti. **Slav. Orahovica:** MH velika milost; **Srem. Mitrovica:** IV sretno uspjela operacija i ozdravljenje supruge. **Sv. Durad:** VG uslišanje;

Strmec: MM pomoć u mnogim neprilikama. **Subotica:** SM velika milost za gorom bl. Tavilića; **Sv. Ivan Žabno:** AK ozdravljenje unuke od teške bolesti. **Tršće:** GM premještenje kćerke i mnoge druge milosti; **Turbe:** FJ dijete ozdravilo od teške bolesti; **Valpovo:** Dejanović Ana zahvaljuje za mnoge milosti i šalje 10 d za kruh sv. Antuna i 100 d za otkup i krštenje u misijama na ime Viktorija kao zahvalu za ozdravljenje djeteta; **Vel. Gorica:** AR bitno uslišane prošnje; **Zagreb:** DL za tri velike milosti zagovorom bl. Tavilića i Petra Barbarića, DB mnoge milosti, CL mnoge milosti u obitelji, KFS uslišanje, BF uspjela operacija, ZK uslišanje, SZ i AS primljena materijalna pomoć, KM Sretna prodaja, obitelj B. sretno položen ispit kćerke, KK ozdravljenje, tca zagovorom biskupa Langa primljena milost. IL udijeljene milosti, MD uslišanja, KA ozdravljenje supruga, DM dobro položen ispit, **Zavidovići:** sretno položena matura sinova.

K N J I G E

DUHOVNA OBNOVA. — Izasla je pod gornjim naslovom knjiga, a sadržaje zaokruženu uputu u duhovni život. Pisana je jasno i uvjerljivo. Načela za duhovni život primjenjuju se odmah na konkretni život. Tko hoće da se točno uputi u duhovni život, nači će u toj knjizi dobar priručnik. Svećenicima će postužiti kao neki udžbenik za društva. Knjiga dolazi u zgodan čas — duhovne narodne obnove kao priprave za proslavu jubileja hrvatske Svetе Godine — koja treba da započne osobito od obnove duša. — Stoji samo osam dinara, a naručuje se kod Nadb. kancelarije Katoličke Akcije, Zagreb, Kaptol 31.

Dr. Ljubomir Toth, KARAKTER. 8° 200 str. Velo lijepo opremljena. — Broširana knjiga 20.—; uvezana u cijelo platno 30.— dinara. —

Složenost današnjeg života traži jake duše. U mnogostrukim strujanjima današnjice i kaosa moderne kulture traže se prava orientacija. Pojedinci nesposobni za takvu zadaću traže izgrađene ličnosti, velike duše, smisla srca! To mogu biti samo muževi čvrsta karaktera. Kako da mladić postigne taj cilj, to je Toth prikazao u ovoj knjizi. Na onaj svoj — Tothov način!

Sve je podano takovim načinom da čovjeka potpuno obuzme i uvjeri. Čitajući, mlađi se zabavlja, dok dobro sjeme posijano razumnom i plemenitom prijateljskom rukom, mora donijeti svoj blagotvorni učinak.

Nema u Tothovim knjigama dosadnog moraliziranja. Njegova se cjelokupna djela prevode na sve kulturne jezike. Mladež čitavog svijeta čita s užitkom njegove knjige te se njima obogaćuje.

Posebno treba naglasiti da je sam autor kao predgovor ovom izdanju napisao posvetu hrvatskoj mlađi. — Toplo preporučujemo.

PAULINA JARICOT (ZARIKO). Izdala Misija pisarna (Preč. g. Augustin Wolf). Zagreb 1939. Narudžbe prima: Misija Pisarna, Palmotići. 32. Zagreb. — Prigodom proslave 75. godišnjice smrti Pauline Jaricot odredilo je Vrhovno generalno Vijeće Društva za širenje vjere (D. S. V.) u Rimu, da se piredi pučki životopis osnovateljice Društva za širenje vjere Pauline Jaricot. Izražena je želja da se ovaj životopis u talijanskog jezika prevede i na što više drugih jezika. To je učinjeno i kod nas. Ova knjiga poučit će čitatelju o veličini ove ponizne duše kao i o zamašitosti njezina velikog djela. Dao Bog da se i kod nas počne svijet što više zanimati za obraćenje pogana i da se u tu svrhu što veći broj upiše u krasno Društvo za širenje vjere. Tko želi da se upiše u to apostolsko društvo i da naruči knjigu, neka se obrati na preč. g. A. Wolfa. — Knjigu najtoplje preporučujemo svim čitateljima našega Glasnika.

UPRAVA GLASNIKA

- najljepše zahvaljuje svim onima, koji su poslali adrese svojih znanci i prijatelja. Lijepo molimo i druge čitatelje, da nam na ovaj jednostavni način
- pomognu proširiti Glasnik Srca Isusova. Svima koji Glasnika ne poznaju,
- poslat ćemo besplatno na ogled po jedan ovogodišnji
- broj Glasnika.

JESU LI BOLESTI PLUĆA IZLIJEĆIVE?

To nuda sve važno pitanje zanima očito sve koji boluju na astmi, kataru plućnih vršaka, zastarjelom kašju, zaslinjivanju, dugotrajnoj promuklosti i gřipi, a do sada nisu našli lijeka. Svi takovi bolesnici dobiju od nas

POTPUNO BESPLATNO KNJIGU SA SLIKAMA
iz pera gosp. dra med. Guttmanne. Treba pisati samo kartu (frankirano sa Din 2.) sa točnom adresom na:

PUHLMANN & Co., BERLIN 598. Müggelstrasse 25-25-a.

Oglas reg. od Minist. Soc. Pol. San. Od., S. Br. 2416 od 12. XII. 1933

Z A M J E S E C O Ž U J A K :

»SVETI JOSIP«

Strana 48. Sa slikama. Cijena 1 din. sa poštarnom 1.50 din. Tko naruči 10 primjeraka, dobije 1 na dar i ne plaća poštarinu. Život sv. Hranitelja Isusovog. Dodane su litanije i običajne molitve u čast Sveca. — Posegnimo rado za tom knjižicom osobito u ožujku, mjesecu posvećenom sv. Josipu.

»NOVA PJESMARICA«

korizmenih i uskrsnih pjesama sa notama melodija za jednoglasno pjevanje. Cijena din. 1. sa poštarnom din. 1.50. — Na 10 primjeraka dobije se 1 na dar i ne plaća se poštarna.

»CRKVENI HIMNI«

Latinske crkvene pjesme brevijara i misala s nekim neliturgijskim u hrvatskom prijevodu od Milana Pavelića D. I. — Strana 290. — Cijena din. 10. sa poštarnom din. 11.50. — Format molitvenika.

Duše, koje su dublje zaronile u duhovni život, naći će u »Himnim« bogate hrane za svoju dušu. Divne su to pjesme, potekle iz duša svetačkih. — Svećenicima će ovo djelo uvelike pomoći, da svoj časoslov mole s većim razumijevanjem.

Narudžbe slati na: Upravu »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I/147 Palmotićeva ulica 31/L.

D A R O V I

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Badžek Franjica 50 d; Brulja Toni 50 c; Dolenčić Irma 20 d; Eigenblut Julijana 36 d; Ferić Adam 10 d; Gotal Marija 10 d; Hajduković Josip 3 d; Horvatek Rudolf 10 d; Klemen Terezija 10 d; Kušas Marija 100 d; Markotić Josip 75 d; Lančak Julija 50 c; Lipovac C. 50 d; Ljubić Ana 100 d; N. P. Domagović 100 d; Orlich Mary 1 dol; Orlić i Žic 50 d; Stiborsky Terezija 10 d; Šestanović Dora 10 d; Šprem Regina 50 d; Šterk Barica 20 d; Tišan Kristina 1 dol; Topolčić Ivan 10 d; Vodopija Antun 1 dol; Zajec An 5 d.

Za sv. Mise: Abfal Josip 10 d; Andić Adela 14 d; A. K. Sveti Ivan Žabno 20 d; Baltorinić Marica 1 dol; Bašić Katarina 1 dol; Bebelja Ana 1 dol; Bisaka Josip 10 d; Bubica Mary 1 dol; Buntak Ana 50 c; Cihlar Mandalena 35 d; Dekić Marin 20 d; Dobrović ud. Marija 20 d; Flis Doroteja 20 d; Jagodić Janja 10 d; Jerkunica Duško 25 d; Jugović Anka 20 d; Jurkac Ana 20 d; Kilian Ivan 165 d; Kordić Mato 20 d; Kozjak Roza 1 dol; Lukić

Margareta 20 d; Milkovich Slavica 5 dol; Pančić Tomo 1 dol; Papich Antulina 1.50 dol; Pejnović Ida 30 d; Podoreški Viktor 20 d; Rahelin Mary 3 dol; Rambala Frances 2 dol; Šegarec Franjo i Marija 40 d; Šubat Margareta 30 d; Tijan Kristina 2 dol; Unetić Frances 2.50 dol; Vučković Olga 20 d.

U čast Srcu Isusovu: Agatić Marija 6 d; Antić Lucija 5 d; A. V. Soljan 10 d; Bibić Žiga 20 d; Boroša obitelj 20 d; Dugandić Ivan 50 d; Halik Anton 20 d; Haupt Đuro 10 d; Hodeček Đuro 10 d; Hrženjak Ljubica 20 d; I. M. Zagreb 20 d; Kovač Aga 1.50 p; Kuzman Barica 20 d; Lazanin Ivan 30 d; Majdenić Kata 10 d; Majdenić Mara 20 d; Majdenić Stjepan 20 d; Majetić Ana 5 d; Martinović Ivo 4 d; Miklin Mara 20 d; Milavec obitelj 20 d; Milkovich Slavica 1 dol; Nikić Ljubica 5 d; Pajdaković Marica 10 d; Pluzsar Marija 1 p; Postenjak Milka 10 d; Pranjic Margaret 50 d; Sestak Katica 100 d; Sneler Ana 5 d; Taradan Pavo 1 p; Verson Josipa 5 d; Vranković Kate, Ivana 10 d; Vukmanov Franjo 20 d.

U čast Srcu Isusovu i Marijinu, Majci Božoj, Duhu Svetom, sv. Josipu, sv. Tereziji M. I. sv. Antunu, sv. Obitelji, blaž. Nikoli Taviliću i slugi Bož. P. Barbariću: Benežan Amalija 10 d; Čilijat An 20 d; Dugandić Ivan 20 d; Glavak Valentin 20 d; Grenko Ivan 1 dol; Haman Ana 10 d; Krčmar Stjepan 10 d; Lanšćak Julit 1 dol; Malnar Genoveva 30 d; Olinek Mihajlo 10 d; Podves Vida 5 d; Sablić Zorka 5 d; Vodopija Antun 1 dol.

Za raširenje Glasnika Sreca Isusova: Bacilek Štefanija 5 d; Baf Ivan 5 d; Bažulić Marta 10 d; Bel Magda 5 d; Benaković Elizabeta 15 d; Benković Bara 50 c; Bezjak Ljubica 8 d; Blažeka Kata 10 d; Brajdić Ivka 5 d; Busija Nada 15 d; Cizmić Ivana 5 d; Chulik Marija 1 dol; Dobrović ud. Marija 15 d; Dragičević Nikola 5 d; Držko Stevo 1 dol; Dulić Franjo 5 d; Ferković Ema 10 d; Gašparović Maga 50 d; Gašparović Marija 5 d; Glasnović G. Kela 15 d; Gorjanac Josef 5 d; Grubišić Marija 35 d; Habek Anka 15 d; Habjanić Marija 5 d; Harasti Terezija 5 d; I. M. Zagreb, 10 d; Ivačić Marija 5 d; Janeček Ana 5 d; Janeč Marija 13 d; Jevtić Marica 10 d; Justinić Ivan 2 dol; J. I. Sv. Krič Zaštjetje 10 d; Kaličić Mijo 10 d; Kolbe – Pavićic Aleksandra 5 d; Kovačević Jelisava 5 d; Kovačić Terezija 10 d; Kršulović Katica 10 d; Kružić Mery 1 dol; Kunst Anica 50 d; Kuster Tatjana 5 d; Kutleša Tonka 5 d; Kuzel Agneza 1 dol; Ljubić Marija 55 d; Lovrić Kata 13 d; Löw Ljudovita 5 d; Luketić Slavoljub 15 d; Marić Kata 5 d; Marićić Marija 5 d; Marković Marko 20 d; Matković Anica 10 d; Matkovich Marija 50 c; Meglić Fany 5 d; Mekić Marija 5 d; Miliaš Mary 3 dol; Mikacinić Margeta 10 d; Novak Toma 5 d; Novosel Vjekoslav 10.25 d; N. N. Travnik 30 d; Osmak Pavao 50 c; Palić Lovro 10 d; Panas Agnes 5 d; Pasovski Delfins 15 d; Pavličević Anka 3 d; Petrović Kata 3 d; Pintač Ana 10 d; Pintar Lovro 5 d; P. L. Milna 10 d; Pokos Ljuba 8 d; Pokrivko Marija 5 d; Radočaj Ana 10 d; Rahelin Mary 1 dol; Setnik Valentin 10 d; Sikavica Kornelija 5 d; Sladovich Pete 13 d; Sremec Franjo 5 d; Sušić ud. Andela 5 d; Šiftar Anka 2 d; Špehar Marija 5 d; Švager Julianija 5 d; Tkalcíć Ljubica 5 d; Tomašić Hedviga 10 d; Torbarac Ivan 5 d; Uje Vencel 5 d; Weltinger Marija 5 d; Vladislavljević Marija 11 d; Vodogažec Olga 5 d; Vodopija Antun 50 c; Vrban Fanika 10 d; Vučić Katica 5 d; Vujatović Milan 25 d; Zaninović Jakica 5 d; Zorić Marija 25 d.

Za kruh sp. Antunu: Buntak Ana 25 c; Jelić Luca 47 d; Jurić Marija 10 d; Katusić Terezija 10 d; Markotić Josip 75 d; Müller Matilda 10 d; N. N. Crkvena 4 d; Romčević Kata 1 dol; Trbojević Bara 30 d; Vučevac Vilma 5 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Ćiganić Marija 30 d; Dobrenić Ana 10 d; Drađojević Katarina 1 dol; Drukljuch Milka 1 dol; Galaus Florijan 20 d; Glaser Nada 100 d; Hilić Nikola 20 d; Mesarić Jelka 100 d; Andelković Marija 10 d; Obradović Ivan 20 d; Palihnić Anto 10 d; Pančić Toma 50 c; Tometić Dobroslav 10 d; Valenta Marija 10 d; Vodopija Antun 1.50 d.

Za Vječno Svetlo u Svetištu Sreca Isusova: Varga Marija 10 d; Zorić Paula 10 d.

Za gradnju Kapеле u čast presv. Krvii Isusove u Ludbregu: Hang Petar 15 d

Za misijonare: Zauhar Ivan (Ronald Wash. USA) 159 d.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE

PRIKAZANJE:

Božansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po besigradnom Srca Marijina sve molitve, djele i trpeži ovoga dana u svakada za našu svrdu i na sve one narave, za koje se Ti prepovedao prikazujeći na oljari. Očekuje Ti Da prikazuješ za m. Crkvu, za Gospa Pape i za sve potrebe koju će ovoga mjeseca i danu preporučiti članovima Apostolstva molitve. Amen.

•

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE:

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan posmrtnve sv. Prizesti. Na blagdan mjesecne čnog zaštitnika.

•

OPROSTI ZA ČLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR. CA ISUSOVA:

Potpuni oprost prvoga petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

•

GLASNIK SRCA ISUSOVA
S dobitniškom crkvenom oblasti istočne
mještane župovci u Zagrebu - Urednik:
Filip Matić D. I. - Izdavač i vlasnik:
Kolegi Državne knjigovne u Zagrebu
Ad. Allišević D. I. - Uprava: Zagreb
L. 147. Pobjednička 31. - Broj ček. ra-
čuna: 33996. - Cijena: 15 d. - 10 din.
2 lire - 25 peng. - Tiskara Glasnika
Srca Isusova A. Allišević D. - Zagreb

O ŽUJAK 1940

OPĆA NAKANA:

Obrana kršćanskog nauka proti da-
našnjim zabludama.

MISIJSKA:

Misijonari i njihovi pomoćnici.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 P † Albin. Naknada Bož. Sreću.
2 S † Lucij. Obraćenje tvrdokornih.

3 N SREDOPOSNA. Kunigunda.
Zenska mladež.

4 P † Kazimir. Oni, koji se bore za
čistoću.

5 U † Hadrijan. Neprijatelji vjere.

6 S † Perpetius i Felicitas. Postoja-
nost u vjeri.

7 Č † Toma. Akv. Naše škole.

8 P † Ivan od Boga. Bolesnici i bol-
ničari.

9 S † Franciska. Udove i sirote.

10 N GLUHA. Duh pokore.

11 P † Sofronij. Psovati.

12 U † Grgur, Dionizij. Naši Kartu-
zijanci.

13 S † Eufrazija. Opasnost od komu-
nizma.

14 Č † Matilda. Zenska Kat. Akcija.

15 P † 7 žalosti B. D. M. Ljubav pre-
ma Gospu.

16 S † Cirjak. Povjerenici Glasnika.

17 N CVIJETNICA. Ljubav do Isusa.

18 P † Cyril Jeruz. Hrvati u tudini.

19 U SV. JOSIP. mjes. zaštit-
nik. Pobjeda Crkve.

20 S † Niceta. Pokret kršć. radnika.

21 Č † VELIKI CETVRTAK. Euha-
ristijski duh.

22 P † VELIKI PETAK. Razumijeva-
nje Spositeljeve muke.

23 S † VELIKA SUBOTA. Obraćenje
griješnika.

24 N USKRS. Uskrsna radoš.

25 P USKRSNI PONEDJELJAK.
Preplatnici Glasnika.

26 U Emanuel. Da nas Bog očuva od
rata.

27 S Ivan Damask. Kat. štampa.

28 Č Ivan Kapistran. Naši Franjevci.

29 P Eustazio. Domovi duhov. vježbi.

30 S Kvirin. Naši u vojsci.

31 N BIJELA. Balbina. Naši prvo-
pričesnici.

OPĆA NAKANA U TRAVNU:

Provadjanje pravednosti.

MISIJSKA:

Djela kršć. ljubavi.

1940

a pred da-

oček.

AKI DAN:

z. Šrou,

zlokorist.

zajedna,

se bare za

z vire,

z Poljaz-

ikle,

znic i bal-

anata,

z

z Kartu,

z doma-

z Štak,

z radnja,

z kuće,

z voleva-

z Obratne

z

z Ljuk,

zova od

zgore

z Franjev-

z vlasti,

z

z pro-

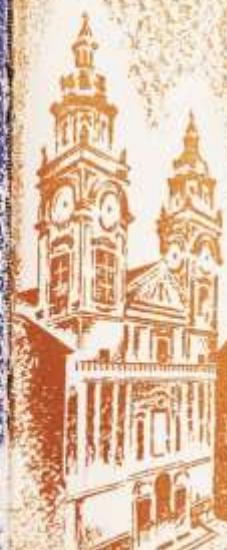
zvatu,

z

z

Vesna piščeca u glavnem

Travanj 1940

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

TRAVANJ 1940

BROJ 4

U S K R S

nas se po cijelom svijetu čuju veseli poklici: »Alleluja! Gospodin je uskrsnuo!«

Mi se veselimo Uskrsnjuću Isusovom, jer je ovo dan veselja samoga Gospodina našega, koji je iz ljubavi spram nas neizrecivo stradao. Veselimo se Uskrsnjuću Isusovu, jer je njime Gospodin udario našoj vjeri nepomičan temelj.

Prema Svetom Pismu Uskrsnje je Isusovo najvažnija istina naše vjere. Ono je središte svih drugih istina. »Ako Krist nije uskrsnuo, onda je isprazno propovijedanje naše, isprazna vjera vaša.« 1. Kor. 15, 14.

Na svoje Uskrsnje pozivao se i sam božanski Učitelj, da dokaže istinitost svoje nauke. »Ovaj zli i preljubotvorni naraštaj traži znak, i ne će mu se dati znak osim znaka Jone proroka. Jer kao što je Jona bio u utrobi morske nemani tri dana i tri noći, tako će biti i Sin čovječji u srcu zemlje tri dana i tri noći.« Mt. 12, 39—41. I onda će uskrsnuti. — »Razorite ovaj hram i ja ga po-

»Vi tražite Isusa Nazarenčanina raspetog. Uskrsnuo je, nije ovdje.« Mk. 16, 6.

Tako je govorio andeo pobožnim ženama, što su na Uskrsni dan rano izjutra došle do groba Gospodinova.

»Uskrsnuo je!« govorilo se dalje među apostolima i učenicima.

»Uskrsnuo je!« pošlo je doskora od usta do usta po Jeruzalemu, po cijeloj Judeji, po Galileji, po Samariji. Vijest o uskrsnjuću Isusovu raznijela se preko kopna i mora, raširila se po Aziji, Evropi i Africi. I da-

dignuti za tri dana.« Iv. 2, 19. To znači: Najveće čudo, što će ga učiniti, bit će to, što će nakon svoje smrti treći dan uskrsnuti. Tijelo je moje kao hram što ćete ga porušiti. Ovaj će hram ja opet podignuti. — »Ja polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko ga ne uzima od mene, nego ja sam od sebe polažem. Vlast imam da ga položim, i vlast imam da ga opet uzmem.« Iv. 10, 17—18.

Stotini drugih čudesa, što ih je učinio za svog života, dodao je Isus i čudo svoga Uskrsnuća. Mrtvoj kćeri Jairovoj povratio je život. Podigao je iz groba prijatelja Lazara četvrti

»Uskrsnuo je! Nije ovdje...«

dan iza njegove smrti. Žalosnoj majci udovi iz Naima vratio je sina, koga su već nosili da ga pokopaju. Slijepcu od rođenja vratio je dragi vid očni.

Sve su to bila čudesna, koja su bjelodano dokazivala božansko poslanje Isusovo. Ali Isus je htio da njegovo Uskrsnuće bude kao zlatna kruna svih ovih njegovih božanskih djela, samo da što jače utvrdi vjeru našu.

Isuse, pobjedniče smrti i pakla, padam pred tobom i izjavljujem da vjerujem u te, vjerujem u nauku tvoju svetu. Obećajem ti, da će po toj nauci živjeti. Opetajem i ja rijeći sv. Tome apostola tvoga: »Gospodin moj i Bog moj!« — Potvrđujem izjavu sv. Petra: »Ti si Krist Sin Boga živog!«

»Znamo da si doistine
Uskrsnuo, Božji Sine:
Pobjedniče, Kralju divan
budi nama milostivan!«

P r a v e d n o s t

Mjesečna nakana za travanj blagoslovljena od sv. Oca Pape.

Jedan od najjačih uzroka današnjih nedaća na svijetu bez sumnje je nepravednost, koja je zavladala u svijetu. Ljudi su nepravedni. Ne poštivaju se tuđa prava, već se krše i javno i prikriveno. A to je težak grijeh i pred Bogom i pred poštenim ljudima. Nepravda silno boli, duboko ranjava. Nepravda izaziva nepravdu i rada bezbrojnim grijesima.

Biti pravedan znači dati svakome ono, što mu pripada. Znači bježati od prevare, od ugnjetavanja.

Pravedni moramo biti prema svojim poglavarima time, da im iskazuјemo svoje počitanje, da ih slušamo, da savjesno ispunjamo dužnosti, koje nam oni nameću.

Pravedni moramo biti prema jednakima.

Pravedni moramo biti prema podložnicima. Tu ćemo pravednost pokazati, ako ispunjamo njihove opravdane zahtjeve, ako se brinemo za njih.

Pravedan moraš biti, kad dijeliš službe ili mesta ne gledajući na rod, na preporuke, već na sposobnosti, na zasluge. Ne smiju se dostojni zapostavljati, a nedostojni isticati.

Pravedan budi u nalađanju posla. Nitko ne smije biti opterećen više nego što to njegove sile mogu snositi.

Budi pravedan u nagradama i kaznama. Tko na-gradu zasluži, tomu je daj. Tko skrivi, toga kazni.

Tako radi pravedan čovjek, jer to od njega zahtjeva Bog, koji je neizmjerno pravedan.

Bez pravednosti nema mira na ovom svijetu. Bez nje nema sreće ni zadovoljstva.

Ako nestane pravednost, veli sv. Augustin, tad država ne će biti drugo već razbojnička šipila.

Da budeš pravedan, sjećaj se Isusovih riječi: »Što ne želiš da tebi drugi učini, ne čini ti drugome.« — »Kakvom mjerom budete mjerili, onakvom će se i vama mjeriti.«

*

— Kalif Hakam ljubio raskoš pa htio da još više poljepša i proširi vrtove, što su okruživali njegovu palaču. U tu svrhu kupio je sva susjedna zemljišta i platio vlasnicima, koliko su tražili. Za skupe novce ljudi rado prodavalii kalifu zemljište. Tek se našla jedna udovica, koja nije htjela da proda svoga posjeda. Nije to ona činila radi prkosa, već što je štovala ostavštinu svojih preda pa nije mogla pregorjeti, da ova ostavština prede u tude ruke. Kalifa to ljutilo pa zapovjedi, da se udovici silom otme posjed.

Udovica pode na sud. A sucem bio čuveni Iben Bešir, čovjek vrlo pravedan. Kad mu je udovica isprîpjedila, što joj se dogodilo, Iben Bešir se ozbiljno zamisli. Nepravda je bila očita. Ali tâ se može proti vladaru, koji je obikao, da svoju volju smatra najvećom pravednošću?

Ipak će Iben Bešir pokušati sreću. Osedla magarca, objesi mu o vratu oveliku vreću, užjaši na magarca i zaputi se prema kalifovim vrtovima. A kalif se u to vrijeme nalazio upravo u krasnoj palači, što ju sazidao na udovičinom zemljištu.

Začudi se kalif, kad opazi Iben Bešira, kako mu dolazi u posjetu s magarcem, komu je visjela vreća o vratu. Sudac je najprije pao kalifu pred noge i onda rekao:

— Dopusti mi, gospodaru, da napunim vreću zemljom iz ovoga vrta.

Hakam dopusti. Vreća je puna.

— Molim te, gospodaru, opet će sudac, pomozi mi natovariti ovu vreću na magarca.

Kalif se sve više čudio, ali se ipak digne, da mu pomogne. Ne mogu, da dignu.

— Preteška je vreća, suče, nas je dvojica ne ćemo moći natovariti.

Tada će Iben Bešir srčano:

•Učitelja...•

— Pretežak je, gospodaru, ovaj teret za nas obojicu. A ipak te je samo tek neznatan dio zemlje, koju si oteo siromašnoj udovici. Kako ćeš onda ponijeti cijelo njezino zemljište, kad ti ga pravedni Sudac bude stavio na leđa na sudnjem danu?

Kalif se zamislio. Zahvalio je sucu na srčanosti i razboritosti dok je udovi predao njezino zemljište sa svim zgradama, što ih je na njemu podigao.

Da nemaš i ti tudeg dobra na duši?... Uredi stvar što prije možeš. Ne zatežil!

★

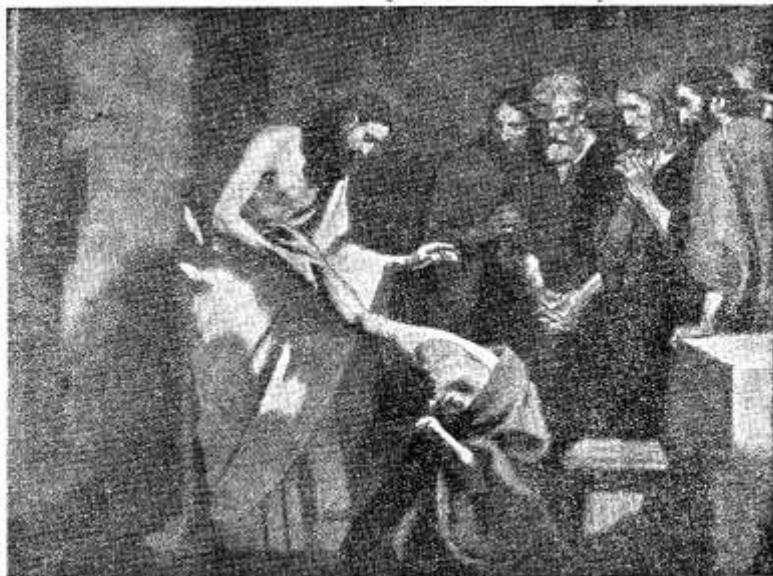
Bogataš, koji se osjećao krivim radi prevare, zapovijedi na smrtnoj postelji svojim sinovima, da se prevarenima povrati njihov. U to ime naznačio je dosta veliku svotu novca.

Sinovi obećaše, da će ispuniti zadnju želju očevu. Ali maće iza očeve smrti dogovorise se, da će zadrzati novac za se.

Istom što stvoriše tu odluku, uđe u sobu častan starac pustinjačak. Braća se prepadoše, no uza sve to ponudiše pustinjaku da sjedne i započeše s njime razgovor.

— Reci nam, časni oče, šta ima novo u pustinji.

— Upravo malo prije doživio sam u njoj nešto vrlo neugodno. Dok sam išao samotnim krajem, začujem strahovit glas iz jednog

»Gospodin moj i Bog moj!«

ponora: »Jao meni! Već sam mnogo godina držao u svojoj stupici dušu nekog lihvara, i eto ona mi sada izmače. Prije smrti naložio je svojim sinovima, da isprave nepravdu, koju je za života učinio.« Nato sam začuo užasan smijeh i poslije toga glas: »Ne žalosti se, već budi veseo! Mjesto jedne duše dobili smo tri u svoje zamke.«

— To su naše duše, reče najstariji brat pustinjaku. Siguran sam, da su glasovi, što si ih čuo, dolazili iz pakla. A da i svoje duše oslobodimo iz sotonskih zamka, odmah ćemo izvršiti očevu zapovijed.

— Hoćemo, izjavиše i druga dva brata.

— Veselim se vašim riječima. Malo prije svoje smrti povjedio mi je Vaš otac nalog, što vam ga je dao, i molio me, da pripazim, te se taj nalog i izvrši. A sada odlazim od vas čvrsto uvjeren, da ćete ispuniti, što ste obećali i ocu i meni. Ako ipak ne biste ispunili svoga obećanja, budite uvjereni, da će vas Bog kazniti na ovom ili na drugom svijetu, jer je Bog pravedan.«

Srce Isusovo, pravde i ljubavi posodo, smiluj nam se!

»Pravedno je ono, što je potpuno primjereno svome pravilu; a pravednost čini ovu primjerenosť. Skup pak sviju kreposti čini volju primjerenom svome pravilu, zakonu naime Božjem, (Billuart 2a—2ae, dissert. V, proem.). Drugim riječima: pravednost je isto što i svetost. U tome smislu i veli Evanelje za svetog Josipa, da je bio pravedan čovjek, to jest svet; a sveta Crkva kaže za Srce Isusovo, da je posuda pravde, to jest svetosti.

Što koji čovjek svoju volju većma upodobi prema volji Božjoj, to je ljepša slika Božja. No nijedan stvor, pa ni bl. Dj. Marija, ni Kerubini i Serafini, ne mogu svojom naravi podati potpunu, savršenu sliku Božju, jer to nadmašuje sile stvorene naravi. Zato nijedan stvor ne posjeduje absolutnu puninu pravednosti ili svetosti, već samo relativnu, koja naime odgovara njegovoj naravi i njegovu određenju.

Jedino je Srce Isusovo apsolutno pravedno, sveto, jer je to Srce Sina Božjega. To hoće sv. Crkva kazati, kad Srce Isusovo naziva posudom svetosti.

Srce je Isusovo kao riznica svih kreposti i milosti, što sve skupa čine njegovu neograničenu svetost.

I mi svi treba da budemo sveti. U Starom Zavjetu stoji pisano: »Budite sveti, jer sam ja svet« (Levit. 11, 44.), a u Novome: »Budite dakle vi savršeni, kao što je savršen Otec vaš nebeski« (Mt. 5, 48.).

Po svetom se pak Tomi Akvinskom (1a—2ae, q. 81, a. 8) traži za svetost troje: biti čist od grijeha, utvrđen u dobru, posvećen službi Božjoj.

Prema tome valja nam nastojati, da ne počinjamo nesamo teških grijeha, već nam se valja čuvati i lakih. Težak grijeh se protivi upravice volji Božjoj, prema tome i svetosti. Tko je u smrtnome grijehu, tome manjka nužni sklad i odnos prema Bogu; jasnije, taj se nalazi u opreci s voljom Božjom. Kako je volja Božja pravilo, norma svake ma i najmanje svetosti, tako je protivnost volji Božjoj neograničeno zlo. Čovjek grijeseći teško protivi se volji Božjoj, postaje opak, ružan, gadan. Iz toga se vidi, kako je smrtni grijeh strašno zlo, a ljudi se često puta više boje kakova sičušnog zla negoli grijeha. Jesmo li i mi takovi?! Laki grijeh ako nas i ne rastavlja s voljom Božjom, ipak nas na neki način od nje udaljuje, rasklimava odnos naš prema Bogu. Lakim grijehom zanemarujemo milost Božje, činimo, da nam Bog uskrcaje obilate milosti. Razum mnogo toga ne uvida ili ne uvida potpuno, volja sve više slabi, pohota biva sve jača. I tako biva čovjek sve više skloniji na grijeh. Pa kad nahrupi koja žešća napast, lako se pada. Zato i prava ljubav prema nama samima zahtijeva, da se čuvamo i lakin grijeha. Istina bez posebne milosti Božje nije nam moguće, da ne počinimo kada koji laki grijeh, ali je moguće da uz milost Božju barem tako često nepadamo u stotine lakin grijeha, pogotovu posve svojevoljnih.

Nije dosta da zla, grijeha ne počinjamo, već nam valja činiti dobro, i to, trajno, ili po riječima sv. Tome, treba da smo utvrđeni u dobru. Tko je utvrđen u dobru, stalan u dobru, taj je krepovan, svet. Pitajmo se, da li mi ozbiljno nastojimo oko toga, kako bismo se utvrdili u dobru? Da li smo krepovani, sveti? Konačno da li je naše življenje čitavo posvećeno Bogu? Da li mi sve, što radimo, radimo Bogu na slavu?

Srce Isusovo je posuda neizmjerno puna pravde i ljubavi. Kome da se utečemo u svome siromaštvu, ako ne Srcu Isusovu, prepunom svake svetosti? Gdje da zagrabimo svetosti, ako ne u Srcu Isusovu, koje ključa pravednošću, svetošću, ljubavlju?

B. Strižić D. I.

Naši pokojni preplatnici

Abramović Manda, Podgajci; Bukovec Rudolf, Voća Donja; Bušić Albi-za, Zagreb; Hrustić Valent, Planina-Kašina; Jakovac Apolonija, Salmon USA; Javor Mara, Podgajci; Jelene Ljubica, Selci Dakovački; preč. g. Juranić Vinko, župnik, Subotica kod Koprivnice; Korovljević Ilija, Korovljević Joso, Podgajci; Kuharic Ana, Pribić; preč. g. Lončarić Krsto, župnik, Lički Novi; Lazarich Eulemija, S. Pietro in Selva, Ital.; Lucić Manda, Podgajci; Maček Slavica, Radovanje; Markulin Stipan i Marin, Szentiván; Masničić Petar, Matić Mara, Podgajci; Mitrović Nikola, Turbe; Pavlaković Marija, Goričica; Perok Solija, Šemovci; Škrgratić Fanika, Senj; Vlahović Matilda, 48 god. preplatnica, Križevci; Vuklić Stevo, New-Brighton USA; Žemljak Marija, Zagreb.

Aleluja!**Aleluja!**

*Dan je ovo Božje slave,
Pun je zore.
Klikče svijet i vasiona razigrana
Pjesmom šumi kao more.
Nebo se sa zemljom srelo:
Gospod usta, Bog je slavan: aleluja!
Janje bijelo krvlju vrelom
Duše opi.
U cjelovu opojnome čovjek s Bogom
Zajedno se sada spoji.
Nebo se sa zemljom grli:
Mrtvac živi i zapjeva: aleluja!
Dan je ovo Božjeg mira,
Nek ne stane!
Razlila se radost zemljom i izvida
Ljubav rane razderane.
Melem je na srca pao:
Gospod usta, Bog nas ljubi: aleluja!*

M. Paljung.

Za našu duhovnu obnovu:

Iz pastirskog pisma krčkog biskupa
Preuzv. g. Dra. Josipa Srebrnića.

Nalazimo se u doba ozbiljna pripremanja za što dostojniјu proslavu 1300 godišnjice prvih veza Hrvatskoga Naroda sa Sv. Stolicom. Svoj vrhunac naći će ta proslava u velikom euharistijskom kongresu, koji će Hrvatski Narod prirediti u Zagrebu na Petrovo g. 1941., i u velikom narodnom hodočašću u Rim, s kojim će se proslava zaključiti na grobu sv. Petra.

Naš narodni jubilej potsjeća nas na dvije vrlo važne stvari.

On nas najprije potsjeća, da su Hrvati već prije 1300 godina, naskoro iza dolaska u svoju današnju lijeput domovinu, ne samo kao prvi između svih slavenskih naroda stupili u najuže veze sa Sv. Stolicom u Rimu te odanle primili Sv. Krštenje i božanski dar prave vjere, nego da su oko 40 godina kasnije, kao prvi između svih naroda na svijetu uopće s Papom sv. Agatonom sklopili međunarodni ugovor, da ne će voditi nikada nepravednih navalnih ratova i kojim drugim narodom u surhu osvajanja njegove zemlje. Radili ih veza sa Sv. Stolicom bili su primljeni od istog Pape sv. Agatona pod posebnu zaštitu sv. apostola Petra i Pavla. Postali su narodom sv. Petar i njegovim posebnim štićenikom. Djesta godina kasnije knez Branimir Crkvi sv. apostola Petra i Pavla privržen i puni jubavi pozivlje Hrvate: »Budite vjerni Bogu i sv. Petru do smrti, primit ćete krunu života, što ju je Bog obećao onima, koji ga lube«, a Papa Ivan X. nazva ih u g. 925. radi te privrženosti: »najdoličnijim sinovima svete Rimске Crkve«.

Od tih veza crpio je i primio Hrvatski Narod tečajem vježova bezbrojne velike koristi za svoj nacionalni život. Naš jubilej pruža nam prigodu, da izrazimo Bogu svoju duboku zahvalnost za dar sv. katoličke vjere i našu povezanost sa Sv. Stolicom, te da obnovimo kao naš nacionalni zavjet svečanu odluku, da ćemo se radosno i uvijek, pa makar i uz najveće žrtve odazivati riječima, što ih je g. 879 Papa Ivan VIII. našim pređima upravio: »Budite vjerni Bogu i sv. Petru do smrti«.

Drugo na što nas naš jubilej potsjeća jeste činjenica, da je Hrvatski Narod ne samo tada, prije 1300 godina, nego i iza toga kroz stoljeća i stoljeća živio u slobodi i nezavisnosti svojim vlastitim državnim životom. Narod koji nema svoje vlastite državnosti nije gospodar na svojoj zemlji. On služi i robuje drugim; on radi i muči se i nosi terete, ali za druge. Naša obljetnica treba da nam bude snažnim povodom, da isprosimo Hrvatskom Narodu od Boga i za buduća vremena potpunu slobodu i državnu nezavisnost, da bude na svojoj zemlji gospodar samo on i Bog, jer bez toga nema nad nijednim narodom sunca pravog i trajnog blagostanja.

Proslava našega jubileja, koji nam tako divno dva najveća dara predočuje, što ih može jedan narod iz Božjih ruku primiti, tj. dar katoličke vjere i dar suverena života, Hrvatskom Narodu stalno ne bi mnogo koristila, kad bi se ona provela samo u obliku raznih vanjskih svečanosti, a ne bi ništa dala njegovoj duši. Stoga hrvatski Episkopat postavi kao glavni cilj te proslave duhovnu obnovu, vjersko-moralni preparod naroda. Treba se dignuti k Bogu, valja se duboko usaditi u Boga, u Bogu treba duše očistiti, u Bogu treba da se duhovno obnovimo i s Bogom moramo svoj privatni, obiteljski, javni i nacionalni život izgraditi — onda će stalno nadoći ono, što je Krist Bog sam svečano obećao: »Tražite najprije Kraljevstvo Božje i pravednost njegovu i sve će vam se ostalo nadodati.«

Evo, tome cilju posvećena je i ova poslanica. Ona odgovara na pitanje, što treba činiti, da postane vrijeme pripreme za proslavu našeg jubileja, osobito korizmno doba u ovoj i slijedećoj godini, spasonosno za život naših duša, spasonosno također i izvorom velikog Božjeg blagoslova za sav nacionalni život Hrvatskoga Naroda.

Dječak iznosi Presveti Sakramenat

U minulom španjolskom ratu zabilježila je jedna novina slijedeći događaj.

U jednoj župi ležao je župnik bolestan, kad navalije crveni vojnici na selo, opkoliše i zapališe crkvu. Župnik nije mogao ustati, da iznese Presveti Sakramenat iz goruće crkve. Dječak, koji je obično služio župniku kod sv. Mise, zamoli majku, da ga pusti župniku, da vidi kako mu je. Majka mu reče: »Ne možeš sada, sinko, vidiš da su boljevici došli i da su već zapalili crkvu.« Ali dječak je molio majku, dok mu majka napokon nije dopustila.

Župnik se vanredno razveseli, kad ugleda svog ministrantha i reče mu: »Sinko, vidiš, da se crkva već dimi, zapališe je komunisti. Nego evo ti ključ od svetohraništa, idi otvori i uzmi čestičnjak, u kojem su svete Hostije i donesi amo u župni stan, jer vidiš da ja nemogu iz kreveta.«

Dječak učini, kako mu je župnik naredio. Kad komunisti koji opkoliše crkvu, ugledaše dječaka, kako pun pobožnosti i strahopočitanja nosi svete Hostije, na zapovijed crvenog kapetana pozdraviše Presveti Sakramenat. Dotični se kapetan i obratio. Ispunila se je i ovdje, što je Isus rekao sv. Margareti, da će njegovo Presv. Sreću slavlje slaviti nad svojim neprijateljima.

M. K.

Mjesečni zaštitnik
SV. PETAR KANIZIJE

27. travnja

Svetac je prvi Isusovac njemačke narodnosti. Kroz 50 godina neumorno je velikom učenošću i vatrenom revnošću radio na obnovi vjerskog života u Njemačkoj, tako da ga uz sv. Bonifacija smatraju drugim apostolom Njemačke. Glasovito je djelo njegov katekizam. 1925. proglašen je svecem i ujedno crkvenim učiteljem.

Komunizam podiže gospodarstvo?

Gospodarstvo, narodna ekonomija, opće blagostanje — to je Bog komunizma. Njemu žrtvuju sve svoje brige, moći i — milijune ljudi. Tvrnice su im hramovi, razni komesari po tvornicama to su im svećenici. I mora se priznati, izgradiše ogromnih tvornica. Da pokažu što mogu. I bilo bi čudno, da država s toliko milijuna stanovnika, s toliko napora i toliko prirodnih sredstava, ne bi bar nešto učinila, kad se i drugdje po svijetu na tom polju svuda vidi veliki napredak. Ali moramo znati, da svi ti njihovi uspjesi na polju gospodarstva nijesu u nikakvom razmjeru s onim trudom, žrtvama i troškovima, koje oni u to ulazu. Sva njihova poduzeća — to su eksperimenti — pokusi. Kao što mačka mlade, tako oni prenašaju svoju industriju i svoja velika poduzeća. Sve za to, da postignu što bolje uspjehe. Pri tom često dožive gorkih razočaranja i velikih neuspjeha, pa onda sele dalje. To daje cijelom njihovom gospodarskom životu oznaku neke nestalnosti i neuravnoteženosti, koja se očituje na svakom koraku. To nam tumači činjenicu, da je više milijuna ljudi poginulo od gladi, koja je u više navrata harala u toj bogatoj žitnici svijeta.

Seljaci u Rusiji.

Temelj gospodarstva u svakoj državi, koja je poput Rusije u prvom redu poljodjelska i stočarska zemlja, jest seljačko gospodarstvo. To seljačko gospodarstvo dovedeno je u Rusiji na rub propasti, a u nekim je krajevima već posve uništeno.

Komunistička propaganda nastoji dobiti i našeg seljaka u komunističke mreže. Dakako da se tu u velike govori, kako je dobro seljacima u boljševičkoj Rusiji. Međutim ne će ti komunistički plaćeni agitatori da kažu seljacima, kako su boljševici njihovu rusku braću silom natjerali u »kolhoze«, gdje oni sada trpe tako, kako ruski seljak nije trpio ni u doba najcrnijeg feudalstva i carskog apsolutizma.

»Kolhozi« su zajednička gospodarstva. Seljacima se uzme njihova zemљa, stoka, alat i uopće sve što imaju pa se sva zemљa spoji i sve zajednički po planu obraduje. To bi imalo podići proizvodnju, ali je u istini upropošćuje.

Priča se seljacima, kako će se po kolhozima seljačko življenje modernizirati, industrijalizirati i urediti tako, da bude po svuda svima jedнако. Boljševici su sagradili dvije tri ogromne kasarne, seljačke kolhoze. Slike su poslali na zapad, da bi se moderni arhitekti oduševili tim veličajnim građevinama, u koje se može smjestiti više stotina obitelji. Nutarnjost je tih ogromnih kasarna međutim sasvim drukčija. U pojedinim sobama ne stanuje samo jedna obitelj, već više njih. U većim sobama živi po 20 do 30 osoba. Oprema je vrlo slaba, posude je skupno za sve, a nitko ne ima stalnog ležišta, već se dnevno vodi borba, tko će uhvatiti bolje mjesto, gdje da legne. Hrana je skupna za sve, oskudna je i nezdrava. Najviše se kuha krumpir, koga jedu samo osoljena bez začina. Rijetko se dogodi, da stigne pošiljka ribe, i tada je u kolhuzu veliki blagdan. Meso se dobiva samo u najsvećanijim prigodama. G. 1934. bila je na jednom kolhuzu 400 km. daleko od Moskve zavladala tolika glad, da su se seljaci hranili korom od drveća i slamom. Nasilno uvodenje kolhoza u godinama 1932.—1933. stajalo je života 5 milijuna seljaka. To je priznao sam Molotov na XIV. kongresu komunističke stranke i dodao, »da je to bio samo početak«. Poslije su komunisti tako i nastavili.

Sadašnji sovjetski seljački kolhozi su pravi koncentracioni logori, u kojima je sve militarizirano. U pojedinim kolhozima seljaci moraju raditi po 16 i 18 sati na dan. Na posao se ide u skupinama, a svaku takvu skupinu nadzire stranački milicioner, koji je oboružan. On sam i kažnjava seljake i o tome ne daje nikome računa.

Seljak, koji živi u kolhuzu, ne smije nikamo bez »putnog lista«, kojega mu nadzornik kolhoza u rijetkim slučajevima izdaje. To već nije sloboda, već najgore ropstvo, u koje bi komunisti htjeli dočjerati i našeg hrvatskog seljaka.

Radnik u Rusiji.

Radniku se obećaje, da će ga komunizam riješiti ropstva i dati mu dostojniji i lagodniji života. Što je komunizam dao radniku u Rusiji?

Ruski radnik nije vlasnik tvornice, nego je radnik — kao prije. Razlika je u tom, što vlasnik tvornice nije pojedinac i manja skupina pojedinaca, nego država. Mjesto privatnog kapitalizma vlada sada tamо državni kapitalizam. U koliko je time samom radniku pomoženo? Upravo ništa, i to najbolje vidimo po tom, što su životne prilike ruskog radnika znatno slabije negoli životne prilike radnika po ostalim državama. Može se na temelju pouzdanih podataka jednostavno olovkom izračunati, da su radnici

u Rusiji sedam do osam puta slabije plaćeni nego drugdje. A komunistički prvaci se možda doista i iskreno trude, da dadu što većem broju ljudi što bolje uvjete života, jer je to u njihovom interesu, — velika bijeda ruskog radnika međutim jasno govori, da se po komunizmu ne mogu postići ti bolji uslovi života, ili drugim riječima: komunizam ima u sebi razlog svoje nemogućnosti, razlog svoje neostvarivosti. Još pred deset godina bilo je možda u Rusiji mnogo ljudi, koji su se nadali, da će se pomalo stvoriti obećani komunistički raj za radnika, ali danas, nakon toliko bijede i neuspjeha, jedva da još koji čovjek zdrave pameti očekuje štograd od komunizma. Svuda vlada veliko razočaranje. Nije badava u Rusiji uvedena smrtna kazna za pokušaj bijega iz sovjetskog »raja«.

Svi veći pothvati Rusije stajali su more radničke krvи. Uzmi-mo samo gradnju velikog kanala, koji spaja Bijelo s Baltičkim morem. Dug je 226 kilometara. Na njem je radilo 150.000 radnika. Radilo se po 12-14 sati na dan u najnepovoljnijim prilikama, često u studeni preko 30 stupnjeva ispod ništice, slabo hranjeni i slabo odjeveni. Poginulo je pri tom poslu ništa manje nego 140.000 radnika, a jedva je 10.000 ostalo živo. Ne sliči li to faraonovim gradnjama piramide u starom Egiptu? Je li to raj, što ga komunistički propagatori obećavaju? A to je samo jedan mali primjer. Moglo bi se još govoriti o državnim rudnicima, o velikim krčenjima šuma, kod kojih pogibaju tisuće i tisuće radnika. I još o mnogočem.

Svaki pošteni Hrvat-katolik, bio on seljak ili radnik odlučno odbija komunistički »raj«!

Ne šali se sa Svetomogućim!

Bilo je to u vrijeme bune 1918. Po mnogim našim krajevima palilo se i rušilo. Neki već poznati podmukli ljudi jedva dočekaše ovaj čas, da iskale svoju mržnju i bijes na sve, što ih je podsjećalo na vjeru i Boga.

Tako je bilo u jednom našem slavonskom selu. Naoružali se neki ljudi i puškama, da navale na goloruka svećenika i tihu seoku crkvu. Među ovim ljudima isticao se mržnjom napose neki pravoslavac. Čim su došli do crkve, opali on prvi iz puške i pogodi ravno pod srce Gospine slike, koja je bila na prekrasno izrađenom crkvenom prozoru. Jedva je ovaj čovjek otišao od crkve nekoliko stotina metara, puče odnekale puška i ravno pogodi u tog seljaka. Na glavnom seoskom raskršću mnogi seljaci su sa strahom gledali mrtvo tijelo i još se danas sjećaju očite Božje kazne.

Evo šta donosi Hrvatski Dnevnik, 2. veljače 1940. na str. 6. pod naslovom: Na svadbi plesao s križem i umro. (Varaždin). U

mjestu Jalžabet nedaleko Varaždina dogodio se interesantan dogodaj, koji se komentira u cijeloj okolici: Kod jednog seljaka bili su svatovi, na koje su došli po običaju maškirani seljaci. Tako je došao i 48-godišnji seljak Duro Čulak, koji je bio obučen kao svećenik na sprovodu, te plesao s križem od kukuruzovine. Izne-nada mu je pozlilo, pa su ga prenijeli u susjednu sobu. Odmah su ga polivali vodom i skinuli mu masku, ali je bilo sve uzalud. On je za kratko vrijeme preminuo. Njegovu smrt smatraju Božjom kaznom.

M. J.

Kartuzija i Kartuzijanci

Sv. Bruno
osnivač Kartuzijanaca

U ove naše dane u kojima se dosta piše i govori o kontemplativnom životu i u kojima ima daleko više kontemplativnih duša, nego li bi to čovjek mislio, ipak imade tako malo ljudi koji osjećaju pravo zvanje za život u kojem kontemplativnom redu. Dapače često i dobri katolici imaju vrlo malo razumijevanja za važnost takvih redova.

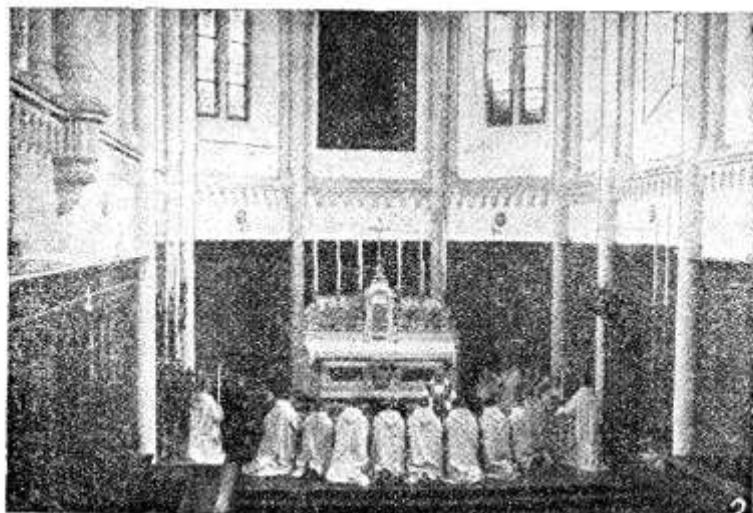
Jedan je razlog tomu taj, što se danas posvuda naglašuje djelatnost, akcija, dinamika, pa to shvaćanje prodire i na duhovno polje. Na taj se način gubi smisao za značenje povučenog života u molitvi i pokori.

Drugi je razlog, što ih tako malo stupa u kontemplativne redove taj, što su takvi redovi, a napose Kartuzijanski, razglašeni kao prestrogi. Ima ih dapače, koji tvrde, da takav život današnji čovjek uopće ne može podnijeti.

Tko želi o tom pitanju naći ispravan sud, taj neka posegne za krasnom knjigom — »Kartuzijanci i Kartuzija Pleterje«. U toj će knjizi naći opširno obradeno pitanje apostolata molitve i žrtve i opisan način života u Kartuzijanskom redu.

Golema je moć molitve! O tom se moramo uvijek nanovo uvjeriti. Sv. Otac Pijo XI. rekao je svojoj Okružnici od 8. VII. 1924.: »Lako je svatljivo, da oni, kojima su molitva i pokora služba,

mnogo više doprinose za proširenje sv. Crkve i za spasenje roda ljudskoga, nego oni, koji rade u pastvi, jer oni su, koji na zemlju zazivaju kisu milosti, bez koje je svaki naš rad uzaludan.« Jasno je da su potrebne danas takove duše, kojima je molitva i žrtva služba i glavni životni cilj. Duše, koje se sasvim predaju kao žrtva za svijet i njegovo obraćenje i koji kao Mojsije na gori neprestano uzdižu svoje ruke u molitvi, dok se Jozua bori u ravnici s neprijateljem te ga pobjeđuje. To treba često stavljati pred oči revnini dušama i putiti ih u duboki smisao života molitve i žrtve. O tom opširno govoriti spomenuta knjiga.

Sv. Pričest Kartuzijanaca u Pleterju

Knjiga natanko opisuje život u Kartuziji, pa se svaki može lako uvjeriti, da taj red nije prestrog ni nemoguć, što dokazuje i činjenica, da se naj život lako priviknu i ljudi slabijeg tjelesnog ustroja.

Posebno se u knjizi opisuje život braće lajika u Kartuzijanskom redu. Ima ih u Kartuziju Pleterje (nedaleko Zagreba, na podnožju Žumberačkih gora) oko 30 Hrvata i Slavenaca. Braća lajici provode krasan duhovni život: molitva, rad i odmor skladno se izmjenjuju.

Život Kartuzijanaca je naoko jednostavan, premda donosi mnogo promjene, ali je u svojoj nutrini pun i bogat. On pruža svojom samoćom i šutnjom neopisivo duhovno blago. Život je to tajanstven, život sjedinjenja s Bogom, život, koji napunja neizrecivom duševnom srećom. Napose je lijep i privlačiv bogati liturgijski život, danje i noćno bogoslužje sa svojom tajanstvenošću i mistikom.

Dakako u tom redu valja štošta žrtvovati, možda i mnogo žrvovati, da se postigne ono »sveto sjedinjenje duše s Bogom, koje je središte kartuzijanske utjehe i sreće, slatkoća Kartuzijanca u životu te njegova utjeha u smrti.«

U spomenutoj knjizi saznajemo da imade i ženski ogrank tog reda, ali ne u našim zemljama. Ne manjka knjizi ni prikaz života osnivača reda sv. Brune ni zanimljiva i burna povijest Kartuzije Pleterje.

Knjiga je pisana vrlo zanimljivo i kritika je napose pohvalila način, kojim je pisac znao današnjem svijetu približiti strogi pu-

Kartuzijanac u samoci svojeg vrta
stinjački život. K tomu valja naročito istaknuti, da je knjiga ukra-
žena vrlo brojnim i vrlo uspјelim slikama.

Omotna slika knjige prikazuje Kartuzijanca, kako sa svjetiljkom polazi na noćnu službu Božju. Možda će ta slika dozvati u pamet po kojem čitaocu misao: kad su mogli toliki drugi, zašto ne bi mogao i ti? Hrvatskom narodu treba kontemplativnih dušal Duša, koje će zadovoljavati za strašne naše narodne grijebi, koji upravo vapiju za Božjom osvetom; duša, koje će neprestanom molitvom sazivati Božju pomoć u radu za duhovno i vremenito dobro naroda.

Ld

»KARTUZIJANCI I KARTUZIJA PLETERJE«, Strana 143, slika u bakrotisku 106. Cijena 40.— dinara. Dobiva se u Knjižari narodne Prosvjete u Zagrebu ili izravno u Kartuziji Pleterje, zp. Šent Jernej, Dravska banovina.

Slijepo dijete progledalo

Kada otac ili majka izvedu šta lijepa, dijete je radi toga ponosno i rado to iznaša na javu. A zar da mi župljani sela Pito-maće prešutimo, kako je g. 1929. na zagovor Majke Božje Bistričke progledala djevojčica, dok su liječnici izjavili, da joj ne mogu pomoći.

Slava Crlenjak išla je 1928. u I. razred, kad li u ožujku iznenađa oslijepi. Oči su bile otvorene, ali vidjela nije ništa. Zabrinuti roditelji odvedu je liječniku Dru. Andriji Španiću. On ih uputi specialisti dru Hühnu. Supruga istoga liječnika pode s majkom i djetetom u Zagreb. Bilo je to na klinici, pa je dr. Hühn pregledavši bolesnicu pozvao i druge liječnike, i svi su zaključili, da joj nema pomoći. Jadna majka! Dijete, žensko dijete za uvijek slijepo! Vratila se iz Zagreba žalosnija nego je otišla.

Dani su prolazili u poslu i tuzi. Približavali se Duhovi 1929. Pred Duhove kreće hodočašće Majci Božjoj Bistričkoj. Kada ljudi ne pomoguše, obrati se majka Bogu i Njegovim svećima. Pode i ona, da kod Nebeske Majke izmoli svom djetu vid.

U subotu pred Duhove ostavljaju se za rana poslovi i hrli se na doček proštenjara, koji u dugoj povorci sa zapaljenim svjećama u prvi sumrak pjesmom donašaju pozdrave od drage Majke Bistričke. Sve su oči vlažne, jer srca dršću. I mala je slijepica molila strinu, da ju povede k crkvi. Stoji sa strinom pred crkvom. Najednom izvuče svoju ručicu iz strinice i spusti se niz stube pred majku, koja je sva zaprašena i umorna baš nadošla u procesiji.

»Mamo! Kakvog to mašlina imaš?«

Majka protruna.

»Pa nemam ništa!«

»Da, nemaš! Kao da ja ne vidim.«

Bila je medaljica Majke Božje Bistričke na trobojnici. Procesija se zatalasala i ponese majku i kćer pred oltar Gospin, da iz srca i iz grla zaori:

»Nigdje nema jagode kao što je Marija!«

Do rujna 1929. uživa Slava u slobodi dar dobre Nebeske Majke, da može opet gledati lice svoje majke i sve miline doma svoga. A onda polazi opet u školu i svršava I. razred s vrlo dobrim uspjehom.

Sada je već velika, zdrava i čvrsta djevojka. Stupila je u četu odabrane djece Marijine u Marijinu kongregaciju. A da tko će, ako ne ona, ljubiti Nebeskou Kraljicu i Njojzi žrtvovati sve, da joj pokaže svoju zahvalnost! Život je dug, pa je dobro držati se čvrsto skuta tako moćne Gospodarice i Majke.

Cijela je župa svjedok ovoga dogodaja.

K. Brkić, učiteljica

Dvoumna dobro svjetuj...

Putnik ide samotnim krajem. Dode do raskršća. Kojim će putem? Pode li krivim putem, može propasti. Ako je na raskršću putokaz, lako njemu. Ali šta, ako ga nema? U to eto neko dolazi. Seljak je, iz ovoga je kraja. Putnik ga pita za pravi put. Svaki će rado izbaviti iz neprilike bližnjega. On će to smatrati za dužnost. I to je djelo milosrđa. A bio bi znak zlog srca, kad bi htio prevariti putnika ili kad bi zahtijevao kakovu nagradu.

Na putu života ima dosta takovih raskršća. Kojim putem valja udariti? Često čovjek ne zna samom sebi pomoći. Stoga nema mira, u srce mu se ulazi žalost i zla volja. »Koji dvoumi, nepoštovan je u svim putovima svojim.« (Jak. 1, 8). A i pogibeljno je to. Može lako zalutati. Što ako se namjeri na zlog savjetnika? Ovamo Bog zove i glas savjesti, a onamo grijeh mami i svijet i strast. Na kocki je često i vječno blaženstvo. Tu treba bližnjemu pomoći u nevolji. Ako te pita za savjet, dobro ćeš mu svjetovati. Ako i ne pita, ipak će kršćansko milosrđe rado pomoći i pokazati pravi put, a to je: dvoumna dobro svjetovati.

Evandeoski savjeti. »Učitelju dobri, što mi valja činiti da dobijem život vječni?« (Mk. 10, 17). Tako je jednom pitao Spasitelja neki vrlo bogati mladić. Nešto mu u duši nije dalo mira. Nije zadovoljan sa samim sobom. Kojim će putem? Da li je na pravom putu? Hoće svakako k cilju: ući u život vječni. A Isus, dobri i milosrdni, dobro ga svjetuje. Pokazuje mu put zapovijedi, kojim se sigurno ide u nebo. »Ako hoćeš ući u život, drži zapovijedi.« A zatim mu pokazuje savršeniji put: »Ako hoćeš savršen da budeš, idi, prodaj sve što imas i podaj siromasima i imat ćeš blago na nebu, a onda dodji i idi za mnom.« I drugi dolaze k Isusu po savjet. Neki i zlonamjerno. Ali Spasitel daje svima dobar savjet. On se pobrinuo, da Njegovi sveti savjeti budu zapisani u knjigu Evanđelja za pomoći kasnijim naraštajima. Mnogi su poslušali Spasiteljeve savjete, osobito, evandeoske savjete, i nisu se pokajali. Kolikima je tako Isus po Svetom Pismu ili po drugoj kojoj svetoj knjizi pokazao pravi put svetog zvanja! Možemu i mi bližnjemu katkada svjetovati, da u dvoumici otvore Svetu Pismo ili »Naslijeduj Krista«, pa pročita sebi na utjehu ono mjesto, na koje se slučajno namjeri. Nije to nikakvo praznovjerje, ako pri tom zavozemo Duha Svetoga u pomoć.

Duh Sveti Prosvjetitelj. Spasitelj je neumorno poučavao svoje učenike. Oni su ga puno pitali. I za savjet. Jednom im je rekao: »Još vam imam mnogo toga reći, ali to za sad ne ćete moći shvatiti. No kad dode onaj Duh istine, naučit će vas svu istinu.« (Iv. 16, 12). Spasitelj je dao svojoj Crkvi Duha Svetog, najboljeg savjetnika. On će nam pomoći i pokazati pravi put istine. On je govorio po prorocima u Starom Zavjetu i tako vodio izabrani narod pravim putem. Kamo sreće, da je taj narod uvijek slušao glas

proroka, Božjih savjetnika. Uvijek je dakle dobro svjetovati dvo-umnicima, da zazovu u pomoć Duha Svetoga, da obave njemu u čast devetnicu.

Majka dobrog savjeta. U Litanijama dolazi zaziv: »Majko dobrog savjeta, moli za nas!« Ima i jedna sveta slika »Naše drage Gospe od dobrog savjeta« u talijanskom prošteništu u Đenazanu. Tu je sliku Papa Pijo IX. okrunio zlatnom krunom, a vjernici dolaze sa svih strana, da se preporuče nebeskoj Gospici za dobar savjet. Kakav je lijep savjet dala slugama na svadbi u Kani Galilejskoj; »Sve, štogod vam kaže, činite!« To vrijedi i općenito: Sve štogod Spasitelj kaže, sve što je učio, to činite. Ona je dala sv. Šimunu karmelski škapular, sv. Dominiku krunicu. Ona je put, kojim se dolazi Isusu, a po Isusu u nebo. Ona je tolike svjetovala u izboru staleža. Svjetujemo dakle dvoumne, da se uteku Majci dobrog savjeta.

Pastiri Kristova stada. I apostoli nisu prestajali davati svete i spasonosne savjete vjernicima. Sveti Pavao, sveti Petar i drugi pišu Poslanice Crkvama po istoku, a te su Poslanice pune najljepših savjeta u svim dvojbama duhovnog života. Svoje stado ne prestaje sjetovati Vrhovni Pastir — Sveti Otac Papa. Često on podiže svoj glas i opominje narode sad na mir i red, sad na slogu i ljubav. Opominje i svjetuje knezove i poglavare, ne boji se nasilnika ni prigovora nevjernika. Blago nama, ako poslušamo očinske savjete svoga Vrhovnog Poglavarja — Namjesnika Kristova!

Dobar savjet zlata vrijedi. Često ćemo imati i mi prilike zatalatom pokazati pravi put, a isto tako dvoumnom dati dobar savjet. Bližnjeg snade nevolja: bolest u obitelji, nesreća u gospodarstvu. U takim časovima čovjek često izgubi glavu: ne zna, što da uradi. Eto prilike za dobar savjet. Dijete je pošlo zlim putem. Svašta su već pokušali jadni raditelji. I milom i silom. Očajni pitaju za savjet: »Što ću sad?« Muž i žena imadu dosta novaca, a nemaju djece. Sto će biti s imutkom? Razgrabit će ga nezasitni i nedostojni rodaci. Opet imaš priliku svjetovati oprezno i zgodno, što da učine. Kome da ostave barem dio imanja. Oni valjda ni ne misle na to, a ipak bi mogli mnogo dobra učiniti. Tu su potrebe crkve, siromaha, sjemeništa, misija. Mladić ili djevojka koleba glede izbora staleža ili glede ženidbe odn. udaje. Svjetuj im, ako treba i ako ih poznaš. Pomozi, da nebude prekasno ili da ne dodu zli savjetnici. Preporuči molitve, devetnice, koji zavjet, koju duhovnu knjigu, koji nabožni časopis, da pitaju isповjednika, da idu k svetim sakramentima, da se čuvaju ove ili one grješne prigode, da idu na propovijedi, da obave duhovne vježbe, da se upisu u koje duhovno društvo, itd. Ljudi traže savjete u novinama i koje-kakim sumnjivim knjigama: Novinari, pisci, političari, vode naroda imaju i te kako prilike davati narodu savjete. Kolika odgovornost pred Bogom, ako su zli savjetnici! Naš *Glasnik Presvetog*

Isus je najbolji savjetnik duši u sumnjama.

Srca Isusova pripravan je uvijek pomoći čitateljim i štovateljim Presv. Srca dobrim savjetom.

Sobice pouzdanja. Protestantni nemaju ispovijedi. Time su se lišili najboljeg sredstva za dobar savjet. Neki su predložili, da bi se u gradovima osnovale »sobice pouzdanja«, to jest mjesta, gdje bi mogle duše mučene dvojbama dobiti dobar savjet. Mi katolici imamo takove sobice: to su naše ispovijedaonice. Kad ispovjednik vrši svoju službu, onda on ima posebnu milost i pomoć Duha Svetoga. On ima obično veliko iskustvo, on najbolje poznaje dušu i njezine slaboće, on će moći dati najuspješniji lijek. Stoga činiš veliko djelo milosrđa, ako nagovoriš bližnjega, kojega muče nemiri u duši, da se ispovjedi. To naš narod dobro zna i pita za savjet u ispovijedi i moli da se »naredi«, što treba moliti za koju

devetnicu, moli, da ga se dobro »savjetuje«. Pisac Klemens Brentano tužio se pjesnikinji Lujzi Henzel, da ga muči zla savjest. A ona će mu: »Što vam koristi, ako to meni, mladoj djevojci kažete? Vi kao katolik imate ispovijed. Recite svome ispovjedniku, što vas tišti.«

Dvorski savjetnici. Knezovi ovoga svijeta nose veliku odgovornost. Puno stoji do toga, kako upravljaju narodom i kako se služe svojom vlasti. Velika je nesreća, ako podu zlim putem. Tko će ih opomenuti i dati im savjet? Prorok Danijel je u ime Božje rekao kralju Nabuhodonosoru: »Kralju, poslušaj moj savjet, odreci se svojih grijeha, oslobodi se svojih zlih djela milostinjom i milosrdem prema ubogima: tako će ti Bog možda oprostiti grijehu.« (Dan. 4, 24). Vladari uzimaju savjetnike. Blago njima, ako imaju dobre savjetnike i ako ih slušaju! Roboam, sin kralja Salomona, imao je dobre savjetnike, prijatelje svog pokojnog oca. Ali ih nije poslušao, već je radije slušao svoje lakounne prijatelje. Stoga je deset plemena otpalo od njega. Često treba velike odvažnosti, da se drugima dade savjet, osobito starijima i mogućnicima. Sveti Ivan Krstitelj je najbolje želio kralju Herodu, kad ga je neustrašivo opomenuo: »Ne smiješ imati žene brata svojeg!« A kad je Herod utamničenog Ivana pitao za savjete, davao mu ih je najpripravnije.

Brat dobroga savjeta. Tako su zvali svetog Konrada, redovnika vratara u jednom kapucinskom samostanu. On je davao slike savjete onima, koji su se njemu obraćali u duševnim dvojbama. Jednoj duši je rekao: »Uzdajmo se, sve će opet dobro biti. Dragi će Bog sve dobro učiniti.« Jednoj djevojci, kojoj otac nije dao da stupi u samostan, svjetova: »Moli se samo marljivo! Ne odustani od molitve! Ti ćeš već doći u samostan, premda to sada otac neće.« Jedna redovnica, koja je htjela istupiti iz samostana, upita za savjet brata Konrada. On će nato: »Ne smiješ otići, to je tvojezvanje! Ti ćeš biti sretna kao redovnica.«

Ima ljudi, koji svakom zgodom i nezgodom daju drugima dobre savjete. Pri tom moramo imati na pameti, da sami najprije ono vršimo, što drugima savjetujemo. Dobar će naš primjer biti bližnjemu najbolji putokaz, jer se u dvoumici ljudi povedu za primjerom drugih. Blago onom, tko ima vjernog prijatelja, koji će ga u potrebi dobro svjetovati i opomenuti. »Slatki su duši dobri savjeti prijateljevi.« (Posl. 27, 9). Takovi prijatelji moramo mi biti bližnjemu. »Zlato i srebro daje čovjeku čvrsto uporište, ali je iznad obojega dobar savjet« (Crkv. 40, 25).

Petar Gertler D. I.

SUBOTIČKA DANICA — kalendar za 1940. (izdanje Subotičke Matice, Paje Kujundžića 9, Subotica)

Toplo preporučujemo ovaj lijepi kalendar što ga opremiše naši vrijedni katolici Bunjevc i Šokci, što na sjeveru čuvaju stražu Hrvatsva i Katoličanstva na najizloženijoj točki. Imo krasnog štiva i lijepih slika.

Mise za Svetog Oca Papu

U 2. broju Glasnika upravilo je Uredništvo poziv svim kataličkim društvima, posebno društvima Srca Isusova, da svako društvo izabere jedan dan u godini, na koji će svake godine dati služiti sv. Misu za Sv. Oca Papu. Osim već spomenutih, dosada se javiše:

Baška (o. Krk): Djevojačko Društvo Srca Isusova — 12. veljače
 Lopud (Dalm.): Djevojačko Društvo Srca Isusova — 3. ožujka
 Mače (Hrv. Zagorje): Sva kat. društva — 5. ožujka
 Pitomača (Podravina): III. red sv. Franje — prvi petak veljače
 Split: Kćeri Sreća Isusova — prve nedjelje veljače
 Sirizivojna (Slavonija): Apostolat molitve — 10. svibnja
 Vrbnik (o. Krk): Djevojačko Društvo Srca Isusova — 8. prosinca
 Zagreb: Marijina kongregacija radnika — prve nedjelje veljače

Ovima, koji se javiše, čestitam na revnosti. Druge pozivam, da se probude iz anal. Cini se da mnoga Djevojačka društva Srca Isusova tvrdio spavaju! Ne miču se. Zar u tim društvima nema nijednog glasa, koji bi jače doviknuo: Maknimo se, ne zaostanimo za drugima! I od nas se očekuje da ovim djelom pokažemo svoju odanost Namjesniku Isusovom!... U r e d n i k.

PITANJA I ODGOVORI

Mladić je pravoslavne vjere, djevojka rimokatoličke. Da li se može vjenčati u rimokatoličkoj crkvi, a da ostane sviaki u svojoj vjeri?

Crkva naša upore nije sklona takovim mješovitim brakovima, jer se tako širi vjerski nehaj, slabo se mari sa katolički odgoj djece, a često se kraj svih usmenih i pismenih obećanja ne drži zadana riječ, da će sva djece biti katolička i da katolička stranka ne će biti spriječena u slobodnom ispunjavanju svoje vjere. Povrh toga katolička stranka pada u izopćenje, ako dopusti, da se koje djeće krsti ili odgoji u pravoslavnoj vjeri. Međutim ako nekatolička stranka iskreno pristane na to, da brak bude sklopljen pred katoličkim svećenikom i da sva djece budu katolička, može se potražiti dispensa od zaprake zbog različite vjere; i tako će biti valjan brak. Dužnost oko katoličkog odgoja sve djece obvezuje onda još više katoličkog oca ili katoličku majku.

Da li se mora o smrtnom grijebu kazati, koliko je vremena, otkako ga ga je tko počinio, ili je dovoljno da se kaže, kada se posljednji put ispojedio?

Redovito je dovoljno, da kaže, kada se tko posljednji put ispojedio. No ima nerijetko i posebnih razloga, poradi kojih ispojednik mora saznati, koliko je vremena, otkako je smrtni grijeh počinjen, na primjer kad se radi o grijesnoj navadi, ili o odstranjivanju grijesne prigode, ili o starom dugu i prirastu kamata, ili o dugotrajnoj mržnji, ili o vremenu, kada se tko počeo nevaljalo ispojediti i pričećivati... I u takovim slučajevima pokornik neka po duši lijepo odgovori na pitanja ispojednikova.

Tuži se jedna odveć zdrojna majka od petro djece, što je od nekog vremena izgubila svu strpljivost i počela grdno psovati, mjesto da bi ustrajala u svojoj predašnjoj strpljivosti.

I tomu ima lijeka kod presvetog Srca Isusova. Neka ta tužna majka u svakoj napasti na nestrpljivost molj samo pouzданo: »Isuse, blaga i ponizna srca, učini srce moje po Srcu svojem.« Vidjet će iza kratkog vremena, kako će ona sve manje psovati i sve veći mir i staro zadovoljstvo nalaziti u ovim rijećima dragog Isusa: »Učite se od mene, jer sam krotak i ponizan srcem, i naći ćete mir dušama svojim.« Bog je Bog mira, i ako je majka svoju materin-

sku dužnost po mogućnosti izvršila, Bog će biti zadovoljan s njome, makar i djeca protiv njezine volje pošla krivim putem.

Druga pobožna osoba pita, da li je grijeh, kad se prekine molitva krunice kroz nekoliko minuta.

Nije nikakav grijeh, ako se u potrebi prekine molitva krunice ili ako je tko nesvojevoljno rastresen. Prije molitve pobudite vjeru i strahopučitanje prema prisutnom Bogu.

Jedna majka piše: Dijete mi je bilo teško bolesno. Zvala sam čovjeka, koji je nad djetetom molio i vosak lijevao, iz čega je onda čitao uzrok i svršetak bolesti. Da li je to grijeh? Moram li ga isповједati?

Lijevanje voska nad teško bolesnim djetetom ne može ni naravnim načinom prouzročiti svršetak bolesti, niti imamo ovđe vrhunaruavnog djelovanja kojeg sakramenta Božjega niti odobrene blagoslovine crkvene. Zato je i tobožno »čitanje uzroka i svršetka bolesti« grijeh. Bog ne uslišava molitve, koja je spojena s praznovjernim obredom lijevanja voska. Davao upravo vreba, kako bi se umiješao u molitvu neprosviđeni ljudi. Bez obzira na praznovjerno i zabranjeno lijevanje voska ozdravljenje malog djeteta može se naravnim načinom protumačiti i pripisati otpornoj snazi bolesnog djeteta ili brižnoj njezi sa strane majke.

Je li mi isповјед vrijedna, kad idem samo svom isповједniku i kažem: »Kajem se za sve moje grijeha, što sam ih počinio od svoje mladosti do danas?«

Crkva kod prvog isповједanja teških, dosada ne ispovjedanih grijeha, strogo zahtijeva, da se na takve grijeha tužimo po broju i najnižoj vrsti njihovoj, koliko je to moguće, to jest, nije dosta kazati: »Sagriješio sam mislu, riječu, djelom; drugo nemam. Nego valja kazati: Ukrao sam dvaput ili 10 puta veliku svotu novaca jednom siromaku«, ili: »Ukrao sam veliku svotu iz crkvene blagajne«. Kad se pak radi o ponovnoj i dobroj isповјedi već prije optuženih i oproštenih grijeha, možemo se općenitijim načinom potužiti, no primjer: »Tužim se na sve svoje grijeha protiv drugih ili treće iskopovjedi«. Ili: »Uključujem svaku nestrljivost, svaku laž... iz svoga života.«

Upoređe treba se tako tužiti na počinjene grijeha, da se isповјedniku omogući istinit i prema prilikama savršen sud o grijesima i o duhovnom stanju pokornikova. Zato posve općena isповijed, koja može biti dovoljna umirućem katoličku ili vojniku pred bitkom, nije dovoljna drugima; pa i umirući i vojnici, koji su poštedeni od smrti, kasnije su danom prigodom dužni nadopuniti svoju predašku isповijed. Ni civilni sud ne zadovoljava se djelomičnim priznanjem krivnje.

Petar Grgec: KRVAVA SLUŽBA, Knjižnica dobrih romana, Zagreb, Trg kralja Tomislava 21, str. 206 — cijena 35.— dinara (tko naruči odmah i drugi dio, koji će doskora izći, dobiva obje knjige za 50.— din.)

U toj knjizi, koja je pravi ratni roman, opisuje pisac svoje vlastite doživljaje na sočanskoj fronti u svjetskom ratu. U nizu od 41 poglavlja redaju se tu pred čitaocem živim bojama prikazani događaji na ratištu. Tko zeli znati što je rat, taj treba da pročita ovu knjigu.

Ali pisac opisuje život hrvatskoga naroda u pozadini, pa se tu otkrivaju mnoge nepoznate stranice našeg kulturnog i političkog života.

Knjiga je važna i poučna, a zanimiva za svakog, a naročito u ove dane, kad stariji obnavljaju svoje uspomene, a mlađi ih pitaju: kako je to bilo za svjetskog, i kako se moglo prepatisati?

KATOLIČKA MALA KNJIGA: SV. LUCIJA, sastavio Ambrožije Benković, župnik, Teslić, Cijena 1 din.

U nizu zgodnih i jeftinih knjižica što izlaze u izdanju ove knjižnice eto i životopisa svete Lucije, koja se po mnogim hrvatskim krajevima jako štuje. Preporučujemo.

1. Rakovec kod Vrbovca: Djevojačko Društvo Srca Isusova s novim kipom Presv. Srca.
2. Čakovec: Predstava Djevojačkog Društva Srca Isusova.
3. Mače: Djevojačko Društvo Srca Isusova sa svojim upraviteлом i o. Filipom Mašićem D. I.

VIJESTI

BASKA DRAGA. Naše Djevojačko Društvo proslavilo je 17. prosinca 1939. tridesetgodišnjicu svojeg rada i opstanka. Za tu smo se svećanu zgodu pripravile trodnevnicom i primanjem sv. Sakramenata, a zadnji dan trodnevnice posjetili smo sa zapaljenim svijecama groblje, sjetivši se svojih pokojnih članica. Trodnevnicu su nam održali vlc. Ocu Franjevcu sa Košljuna.

Na sam dan proslave došao je naš preuzv. g. Biskup Dr. Josip Srebrnić, koji je odslužio pontifikalnu misu i održao prigodnu propovijed. Podne istoga dana bila je svečana procesija, u kojoj se nosio kip Presvetog Srca Isusova. Tom prilikom blagoslovio je Preuzvišeni novi križ. Na kraju je bio blagoslov i Tebe Boga hvalimo, a zaključio je krasnim govorom naš vlc. župnik Nikola Ilijić. — Društvo svima, koji su bilo što doprinjeli uspjehu proslave, najljepše zahvaljuje, napose Preuzvišenom g. Biskupu, vlc. Ocem Franjevcima i našem vlc. župniku.

Marija Juranić, glavarica

MAČE. Članice Djevojačkog Društva primile su u prošloj godini 2743 sv. Prcesti. Dne 5. ožujka bila je sv. Misa i generalna sv. Prcest za sv. Oca Papu; pridružiše nam se i trećoreci i Križari. To će odsada biti svake godine na taj dan. Članice su vrlo revne u vršenju društvenih pravila. K sv. Prcesti pri stupaju svakog prvog petka i svake prve nedjelje. Sastanke nam drži naš revni i pozrtvovni Upravitelj, vlc. g. župnik Ivan Demšić svake prve i treće nedjelje u mjesecu. 28. lipnja posjetio nas je vlc. O. Filip Mašić, glavni urednik našeg omiljelog Glasnika, pa nas je svojom dirljivom propovijedi potaknuo na veću ljubav i pobožnost prema Presv. Srcu. Vlc. o. Mašić obavio je na osobito svećan način primanje novih članica, kojih je bilo 15. Prilikom sv. misije, koje su u listopadu držali vlc. OO. Isusovci u našoj župi, primljeno je daljnjih 6 novih članica. Iz našeg društva udalo se prošle godine 7 članica.

Ana Švenda, glavarica

Predstava Djev. Društva u Prišlinu

PRIŠLIN. Naše Djevojačko Društvo obavilo je pod vodstvom našeg Preč. g. župnika Ferdinanda Hermanna od 26. do 29. listopada duhovne vježbe. To su bili dani duhovnog veselja i preporoda za cijelu župu. Tom prilikom blagoslovljeno je i novi oltar i kip Lurdske Gospe, što ga je darovala kuma našega barjaka gda Marija Kučić. — Izabrale smo novo poglavarstvo našeg Društva: Katica Murk, glavarica, Amalija Kunštek, tajnica, Franciska Peško, blagajnica.

RAKOVEC kod Vrbovca. Mnogobrojni i revni čitatelji Glasnika Presv. Srca Isusova u župi Rakovec kod Vrbovca već su dulje vremena željeli, da bi u svojoj župnoj crkvi imali kip Bož. Srca Isusova. Ovoj želji udovoljila je kuma barjaka Djevojačkog Društva Srca Isusova gda Fatiga Marija iz Rakovca, koja je svojim troškom nabavila i u župnoj crkvi dala postaviti prekrasan kip Presv. Srca Isusovog sa raskršćenim rukama. Prošle godine na dan sv. Barbare prigodom adventske sv. ispunjeli blagoslovio je dekan preč. g. A. Kolarčić ovaj kip uz prisutnost svih članica Djevojačkog Društva i ostalih vjernika. U svom prigodnom govoru izrekao je između ostalog g. dekan i ovo: »Kanšto je darovateljici gdi Fatiga Mariji bož. Srce utjeha i pomoć u njezinim raznovrsnim vremenitim nevoljama, tako neka i svi ostali župljani u svojim bolnim časovima traže pomoć i utjehu kod onog Presv. Srca, kojeg onaj kip predviđa.« — Od onog dana dalje pobožni štovatelji često kleče i mnogo mole pred kipom Srca Isusova.

Porkulabić Marica, glavarica

MALI PJEVACKI ZBOR U VINA-
GORI. — Vinagora je župa u kojoj se vrlo mnogo i s velikim zanimanjem čita Glasnik Srca Isusova. U toj župi cvate bujan kstolički život, koji doista služi na čast župniku vč. g. Ivanu Vukiniću, koji je svojom revnoscu preobrazio cijelu župu, što savi slavi svoju 150. godišnjicu.

STARO PETROVO SENO. Između ostalih javljamo se, evo, i mi iz Starog Petrovog sela. Naše Djevojačko Društvo Srca Isusova lijepo radi dječijući lijepim primjerom izvan crkve i u crkvi. — Tokom prošle godine 1939. bilo nas je u društvu svega 89. Od toga nas je, hvala Bogu, bio lijep broj, koje smo redovito obavljale sv. ispovijed i primale sv. Prcest. Tako smo kroz prošlu godinu primile 543 sv. pričesti. — Sad nas, početkom ove godine, ima 75, jer se je 13 bivših članica udalo, a jednu je Gospodin Bog pozvao k Sebi u drugi, lijepi život. Neka joj On udijeli vječni pokoj; bila je jako dobra i revna. — Naskoro ćemo primati u društvo nove članice pa će se tako naš broj opet povećati.

Marica Vlahović, glavarica

REPAŠ: Ovdje već devet godina postoji Društvo Vojska Srca Isusova, koje se od g. 1936. vodi kao Društvo Katoličkih muževa. Društvo broji 25 članova, od kojih je jedan umro. Članovi revno posjećuju sastanke i pristupaju sv. Sakramentima. Više puta u godini prisluju lijepu predstavu, a prošle godine o Petrovu bila je vrlo uspijela i mnogo posjećena izložba katoličke štampe i narodnog veziva. Glavno je nastojanje članova, da se u našem selu podigne crkva Presv. Srca Isusova. Potrebna je crkva u tom zaboravljenom kutiću, što se stisnuo između brze Drave i Madarske granice. Samo Božansku Srce ocito blagoslovije naš rod, tako da nam je već uspijelo crkvu izvana dogotoviti. Unutrašnjost smo tek ožbukali i podigli privremeni oltar. Prošle smo godine prvi puta slavili Uskrs u našoj miloj crkvi. Isto smo tako proslavili i Božić. Čeka nas još mnogo materijalnih i moralnih žrtava dok svoje Svetište posve ne dovršimo. Nažalost mnogima u našem selu nije naš rad oko crkve po volji, pa ga nastoje omotati. Mi ćemo ipak puni pouzdanja u dobrotu Presv. Srca nastaviti započeto djelo dok ga ne dovršimo Bogu na slavu i na dobro našeg sela.

Ivančan Ivan, tajnik

Crkva Presv. Srca u Repašu

ZAHVALNICE

Ahmeek USA: MFCh ozdravljenje sina; Akron USA: HE zahvaljuje i molí zdravljie; Andrijević: BV pomoć u teškoj bolesti i mnogim potrebama; Bajmok: MS milost po zagovoru bl. Tavilića; Barbeton USA: ČJ milosti; KM Zdravlje sina; Beaver USA: Štvorich Danica; vlastito zdravlje; Bileća: MZ uspjeh djece u skoli; Brooklén USA: TN primljene milosti; Čonopla: RB vraćeno zdravlje mužu i oslobođenje od klevete; Čvrljevo: BI ozdravljenje supruge od teške bolesti; Delnac: KF materijalna pomoć; Domagović: JL spasio oko; Donji Miholjac: IC ozdravljenje sestre; Dugopolje: IB oslobođen vojske; Dakovo: CP sretno položen pomoćnički ispit; Durić: AJ uslišanje; Farkaševac: LjH ozdravljenje supruga; Feričanci: RF velika pomoć pri porodu osmog djeteta; Fojnicica: AC pomoć na smrtnom času; Gorjanic: TP sretno uspjela operacija; Gundinč: JK mnoge milosti; Harbor Ind. USA: SK milosti; Illok: KW pomoć u teškim i žalosnim danima; Imotski: MP primljene milosti; Jakšić: KC ozdravila ruku; Jelačićevac: MB vraćeno zdravlje; Kamenica: AB muž se sretno vratio iz vojske i druge milosti; Karlovac: El primljena velika milost; Kozarevac: PŠ mnoge milosti; Küstendil Bugar.: Pomoć u velikim potrebama, oduvana za vrijeme epidemije zagovorom P. Barbarića; Lipovac: VŠ uspjela operacija; Los Angeles USA: PM ozdravljenje muža; Ljubljana HA sretno položen strogi ispit; Makarskar MN ozdravila od teške bolesti, a isto tako i sin te unuka; Melcher USA: MM sretno uspjela operacija; Mihelec: RK sretni porod i vraćen duševni mir; Mosti: JM ozdravljen otac napušten od liječnika, sretan porod, i ozdravljenje majke od rana nakon 23 godine; Märter: DT ozdravljenje; Netretići: MR pomoć u teškoj bolesti; Omisač: MS uspjeli dvije operacije; Orljavljve: MŠ pomoć u teškoj duševnoj boli, sestri se poboljšao vid; Osijek: AD riješena zlobe opakih ljudi; TP mnogo uslišenih molitava; Petrovaradija: VH majka prebolela tešku operaciju; Philadelphia USA: LH ozdravljenje ruke; Pos. Bregi: AH mnoge milosti; Radoboj: S i PB ozdravila ruku od teškog otrovanja; Sarajevo: AH ozdravila unuku; NM pomoć u više navrata u velikim nevoljama; Širković: IL ozdravljenje; Slavonija: JB sretno svršio vojni rok prebrodivši mnoge neprilike; Slav. Požega: IH uslišanje; Soljan: AV sretno položen ispit; Split: AF ozdravljenje od velikih oteklini; JM pomoć u velikoj nevolji; St. Gradač: JML pomoć u obiteljskim prilikama; St. Mikanovci: ES pravedno dobiveno očinstvo i pomoć u više neprilika; Suhopolje: VT ozdravljenje muža; Sunja: MR primljene milosti; Travnik: NN primljene milosti; Tršće: SC uslišanja; Virovitica: FH zdravlje sina; Visoko: MA brat ozdravio od beznadne bolesti; Vrbnik: MM udijeljene milosti; Vrbovec: BNMV olakšanje u bolesti; Zagreb: VJ mnoge milosti; KM uslišanja; NN pomoć u teškoj bolesti kćerke; MN nadeno namještenje; FG našla službu; LjM ozdravljenje djeteta; OM ozdravljenje kćerkice; AG nadeno namještenje; VB pomoć u obitelji; Zalepnica: JK ozdravljenje, pomoć u gospodarstvu; Zlobin: ZS mnoge milosti; Zabnik: LD primljene milosti; Zgombić: BM sretno uspjela teška operacija; Zlibina: GA sin sretno položio ispit.

Dr. Karl Adam: KRIST U SVIJETU.

U hrvatski prijevodnu književnost ulazi po prvi put ime njem. kat. književnika, sveuč. profesora u Tübingenu, dr. Karla Adama, djelom, što ga je izdala naklada »Fides«: Krist u svijetu. Naslov točno izrazuje temeljnu misao čitave knjige: kako je Gospodin Isus Krist svojedobno živio među svojim suvremenicima i kako danas živi među nama ljudima, svojom krvnom braćom, i za dvije hiljade godina. Citajući stranice i poglavljia osjećamo, kako nam je Krist tako drag i bliz. Mnogi su nam Isusovi časovi života osvijetljeni blještavom i prodornom snagom pera dr. Adama, koga se u Njemačkoj iza rata najviše čita, jer njegove misli prosvjetljuju i tješe. Evo nekih poglavljia: Put do Krista — Uzmi knjigu i čitalj! Saberi u dušu blago, koje moljac i rda ne izjedaju! — Djelo se naručuje kod Naklade »Fides«, Senj, Hrv. Primorje, s poštarnom din. 12.—

Sluga Božji Petar Barbarić

PETAR BARBARIĆ I SVEĆENICKO ZVANJE

Druga zapreka svećeničkom zvanju jesu obično roditelji. »Moj sin ne će biti svećenik, toga ja ne dopuštam! — koliko otaca znade tako govoriti! »Ja ga ne dam u svećenike!«, nije samo jedna majka to već kazala. A zašto ne će neki roditelji, da im se djeca posvete prвome i najuzvišenijemu zvanju, svećeničkome staležu?

Jer oni žele i hoće, da im sinovi dođu do bogatstva, do uživanja, da se uspnu do visokih mјesta u državnoj službi i t. d. Onda je dakako i razumljivo, da je ovakovim roditeljima svećeničko zvanje i zazorno i prenisko i prepuno prijegora, samozataje, žrtava.

Petar se radosno odazvao glasu milosti Božje i stvorio odluku, da će poput onog trgovca u evangelju sve dati za dragocjeni biser svećeničkog zvanja. Kraljevstvo je nebesko kao trgovac, koji traži lijepo biserje, pa kad nade jedno dragocjeno zrno bisera, ode i prodade sve, što je imao, i kupi ga», (Mat. 13, 46.). Glas, koji ga je onako milo i moćno zvao, bio je doista od Boga. Vidi se to i otuda, što ga od njegove odluke nije više nitko živ mogao da odvrati. Ali i on se je pitao: Šta će roditelji?... Bili su ga dali u trgovinu vrijednom i čestitom Antu Babiću u Vitini, nek uči za trgovca.

Anto Babić pouzdavao se u Petra, kao da mu je rođeni sin, pa mu je svoju trgovinu povjerasao nesamo kad bi kamo otišao, da se skoro vrati: on bi ju ostavljao na Petru i po čitave dane, dok bi došao za svojim poslom. Onda bi Petar navečer zatvarao radnju, a klučeve bi ponio sobom, jer je noćio u kući, što su je Barbarići imali u Vitini. I nakon mnogo godina, kad već Petra nije bilo u životu, Babićeva se obitelj hvalila svojim neodašnjim naučnikom. Sve bi mu dali u ruke, pa opet nitko nije mogao da se nj potuži. I sam Petar uvijek se harna srca sjećao, kako je gazda Anto uvijek blago i ljubezno s njim postupao.

Dobro je Petru bilo u kući Babićevoj, u kojoj je kao trgovski naučnik proživio već godinu dana. Činilo se, kao da je za taj posao stvoren, tako mu sve išlo od ruke. K tomu ga obitelj zavoljela uvelike, pa im je bio poput sina.

Hoće li Petrovi roditelji, da on ostavi mjesto, gdje se za njega tako lijepo brinulo, gdje mu je sve obećavalo zlatnu budućnost? Babićevi naime nemajući od srca poroda izvanredno su zavoljeli pobožnog, marljivog i okretnog dječaka, pa ga naumiše posiniti i tako ga učiniti baštinikom svoga imutka. Jamačno su oni svoju namjeru saopćili Petrovim roditeljima.

JOŠ SE MOŽE DOBITI

OMLADINSKI ALMANAH »RUNOLIST« 1938.

uz SNIŽENU cijenu od 5 dinara, sa poštarinom 6.50 d.n.

Tko naruči 10 kom. dobiva 1 na dar i ne plaća poštarine.
»Runolist« je namijenjen u prvom redu mladeži, ali će i odrasli
naći u njemu najraznovrsnije pouke i raznode. Zastupana je za-
nimljivim crticama aeronauteka, meteorologija, sport, film i kino,
tehnika, umjetnost itd. itd.

Narudžbe slati na Upravu »Glasnika Srca Isusova«
Zagreb I 147 - Palmotićeva 31/I.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Blažičko Katica 5 d;
Bosanac Ana 50 c; Božić Katica 20 d; Crnkovich Antonija 50 c; Curić Martin
20 d; Dolencić Irma 20 d; Craber Marija 20 d; Grgić Fanika 20 d; Kolman
Štefek 10 d; Krasović Marija 20 d; Lončar Zora 1 dol; Lukšić Antun 1 dol;
Mikić Marija 50 c; Pascolotti Štefanija 50 d; Puhlovsky Marija 15 d; Simčić
Agneza 10 d; Švid Katica 100 d; Thomas Stjepan 1 dol; Turas Justina 20 d;
Turčić Nikola 1 dol; Viličić Stanka 10 d; Vrbanc Josip 1 dol; Zebec Stjepan
15 d; Zafran Ivan 10 d.

Za sv. Mise: Arbanas Vincenc 1 dol; Bruketa Slavka 1 dol; Burić Ma-
rija 1 dol; Car Barbara 50 c; Derkosi Mihail 1 dol; Dubecich Nikola 1 dol;
Gecan pl. Josipa 2 dol; Grgić Alojzija 40 d; Hrljević Mary 7 dol; Hrustić Geo
30 d; Jakov Matija 150 dol; Juratovich Alzika 1 dol; Karakot Slavko 3 dol;
Kauzlarich Katarina 1 dol; Lukšić Antun 1 dol; Lukšić Tomo 1 dol; Nosić
Mike 3.50 dol; Prpić Jelka 60 d; Prpić Marija 40 d; Remec Rozalija 60 d;
Segavčić ud. Paula 60 d; Švid Katica 40 d; Tarbuck Klara 1 dol; Tul Marija
1 dol; Turas Justins 13 d; Vlaić Marija 10 d.

U čast Srcu Isusova: Alebih Marija 1 dol; Babich Vica 50 c; Botri-
ćević Hela 20 d; Čertić Tereza 20 d; Cindrich Terezija 1 dol; Covec Kata
5 d; Dešić Durdica 20 d; Hunić Valenti 10 d; Lenčić Draga 10 d; Lončarić
Jelka 10 d; M. Š. Omišalj 25 d; Raž Marija 20 d; Rickert Kata 30 d; Sedej
Antonija 50 c; Stovorich Danica 2 dol; Zagore Milka 20 d.

U čast Srcu Isusova i Marijuši sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I.
i Petru Barbariću: D. B. Zagreb 100 d; Holgesag Elizabeta 1 dol; Karas Marija
20 d; Klisan Mary 1 dol; Radotević Veronika 40 c.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Antonić Marija 10 d; Beluhan
Marija 10 d; Bošnjaković Živka 10 d; Ćicek Duro 60 d; Ćić Simeona 5 d;
Grgić Alojzija 10 d; Hekić Marija 2 L; Ilerg Lovro 5 d; Horat Terezija 10 d;
Horvat Pavlo 5 d; Horvatić Ruša A. 10 d; Hrljević Maro 1 dol; Huško Ana-
stazija 3 d; Jagečić Marija 5 d; Jalić Hela 20 d; Janeč Antun 1 dol; Kovač
Ivan 10 d; Kovačević Paula 5 d; Lisac Anka 10 d; Lišić Terezija 5 d; Mandić
Ermin 1 dol; Markoci Katica 5 d; Matasović Stanka 10 d; Matković Erma
5 d; Miličić Jakica 5 d; Mrva Magdalena 35 d; M. M. Ohrid 10 d; N. N. Omiš
10 d; N. N. Zagreb 5 d; Pavlić Ana 1 dol; Sason Alojzija 25 d; Simović Ivka
25 d; Starčević Franjo i Jelena 15 d; Škorjanec Marija 60 d; Šokić Jela 5 d;
Spiranec Karlo 5 d; Štimac Filka 20 d; Veršing Kristina 40 d; Zorković obi-
tej 5 d; Zupan Ana 5 d.

Za kruh sv. Antuna: Dejanović Ana 10 d; Klemenčić Ivka 5 d; Pasco-
lotti Štefanija 25 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Car Barbara 5 d; Cuculich Anto-
nić 1 dol; Čokrić Ljubica 2 dol; D. L. učiteljica Zagreb 50 d; Glavaš Blaž
15 d; Klarić Ivan 50 d; Kovacic Ana 1 dol; Liović Lucija 30 d; Mejovšek
Marija 100 d; N. N. Dugoselo 100 d; N. N. Prelog 10 d; N. N. Senj 100 d;
Simović Ivka 30 d; Vidić Maria 5 L; Vlahović Anica 50 d.

Za ulje pred Presvetim u Svetištu Srca Isusova: Križanić Marija 5 d.
Za Malo Siemenište u Travniku: Čokrić Ljubica 1 dol; D. L. učiteljica
Zagreb 50 d; Nosić Mike 50 c.

Za Sirotište sv. Josipa u Leskovcu: Bosanac Ana 1 dol.
Za crkvu sv. Terezije u Bošontiju: Hrljević Mary 20 dol.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE

PRIKAZANJE :

Božansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše utrede i na sve one nakane, na koje se Ti ne prestano prikazujuće na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Pape i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. A men.

*

OPROSTI ZA CLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE :

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odsbranog. Na dan pomirovne sv. Prceteli. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

*

OPROSTI ZA CLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR- CA ISUSOVA :

Potpuni oprost prvočetka i nedjelje, i još jednog po volji odsbranog dana.

*

GLASNIK SRCA ISUSOVA
S depozitom crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusovići u Zagrebu - Urednik: Filip Matić D. I. - Izdavač i vlasnik: Kolegij Isusove u Zagrebu A: Alliljević D. I. - Uprava: Zagreb I, 147, Palmostičeva 31. - Broj tek. računa: 33896. - Cijena: 15 d. - 15 din. 8 lira - 2,50 pengö. - Tiskarski Glasnik Srca Isusova A: Alliljević D. I. Zagreb.

TRAVANJ 1940

OPCA NAKANA :

Provadjanje pravednosti prema Božjim zapovijedima.

MISIJSKA :

Djela kršćanske Ljubavi.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

- 1 P Navještenje BDM. Naše kongregacije.
 - 2 U Franjo Paul. Briga za sirotinju.
 - 3 S Siksto. Sv. O. Papa.
 - 4 Č Izidor. Naši biskupi.
 - 5 P Vinko Fer. Naknada presv. Srcu.
 - 6 S Marcellin. Naši u vojsci.
 - 7 N 2 PO USKRSU. Herman. Naša djeca.
 - 8 P Dionizij. Sjedinjenje kršćana.
 - 9 U Marija Kleofa. Vjernost načelima.
 - 10 S Zaštita sv. Josipa. Pobjeda Crkve.
 - 11 Č Leo. Naši učenjaci.
 - 12 P Julije. Povjerenici Glasnika.
 - 13 S Hermenegildo. Pokojni pretplatnici Glasnika.
 - 14 N 3 PO USKRSU. Tiburecije. Naši propovjednici.
 - 15 P Anastazija. Naše majke.
 - 16 U Bernardica. Djetinja ljubav Mariji.
 - 17 S Rudolf. Obraćenje grešnika.
 - 18 Č Eleuterij. Naši vode.
 - 19 P Timon. Kat. stampa.
 - 20 S Salpicij. Pučke misije.
 - 21 N 4 PO USKRSU. Anzelmo. Kat. učitelji.
 - 22 P Soter. Daci.
 - 23 U Juraj. Viteštvlo mladeži.
 - 24 S Fidelis. Odanost Crkvi.
 - 25 Č Marko ev. Produbljivanje vjere.
 - 26 P Kledo. Umirući.
 - 27 S Peter Kaniz. Crkva u Njemačkoj.
 - 28 N 5 PO USKRSU. Pavao. Kartuzijanci.
 - 29 P Petar. Borba protiv psovke.
 - 30 U Katarina. Čednost djevojaka.
- OPCA NAKANA U SVIBNJU:**
Društva za zaštitu djevojaka.
- MISIJSKA :**
Katekumeni i novoobraćenici.

Taksa plaćena u gotovu

Svibanj 1940

**GLASNIK
SRCA
ISUSOVA**

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

SVIBANJ 1940

BROJ 5

Zaštita djevojaka

Mjesečna nakana u svibnju, blagoslovljena od Sv. Oca.

U zadnje vrijeme mnogo se toga uništilo, mnogo razrušilo. Najžalosnije učinke poratnoga doba opažamo na mladeži, na njenom čudoredu, na njezinom sasvim krovom naziranju na život i vjeru. Mladež je ohola, samosvjesna, nepriznaje nikakav autoritet, ne poštuje svojih roditelja. Komunistička nauka poharala je kao mraz duše mladeži. Poratno je doba donijelo ogromnu bijedu, siromaštvo materijalno i duševno. Karitas, karitas! Ljubav, ljubav! Vapaj je našega vremena. Pomozite! Žrtvujte se! Nesmiju se prečuti ovi vapaji, naročito ga nesmiju prečuti katoličke žene. I duhovna i materijalna bijeda pogodila je u velikoj mjeri baš ženu. Na nju kao ženu, mnogo je teže palo siromaštvo i oskudica. Po njezinoj ženskoj osobnosti kod nje veća je moralna zaraza, nego kod muškarca. Ženska mladež nije ostala poštedena od čudoredne bijede sadanjega vremena. Možda nikad nije bila u takvoj pogibli kao danas. Dobro znaju širitelji bezboštva, plaćenici sotone, tko ima mladež, ima budućnost u svojim rukama. U ženskoj su mladeži, matere budućih generacija. Zato je zaštita djevojaka tako važna i potrebna. Ta je zaštita važno društveno pitanje a isto tako važan i nuždan među djevojkama apostolat, koji prije svega spada u ruke katoličke žene.

Vrlo mnogo mlađih djevojaka ne može ostati pod okriljem svoga doma, pod okom i rukom svoje matere. Mnoga djevojka mora u tudi svijet za zaradom. U tudiini je sama, nezaštićena, a izvrgnuta mnogim pogiblima. Zaštita djevojke je djelo milosrđa, jest ponajvažnije djelo ljubavi jer služi u obranu vjere, i čudoređa te čuvanju djevojačke duše. Zlodusi u ljudskoj spodobi vrebaju na mlađe djevojke. Ogromne su pogibli koje im prijete uništiti i dušu i tijelo. Zato treba mnogo ljubavi i požrtvovnosti da se djevojke sačuvaju i zaštite.

Ne smijemo goroviti kao Kain — »Zar sam ja čuvar brata svojega?« — Katolička žena neka je čuvarica duše svoje sestre. Što više zaštitom podižemo vrijednost mlađih djevojaka, podižemo vrijednost naroda, jer djevojke su dubuće matere, a kakove matere, takav narod. Prigode za zaštitu ima dosta. Na primjer u kući je

kućna pomoćnica, u uredu ili radionici mlada drugarica, ili u uredu, ili u raznim pothvatima žena stoji kao pročelnica nad ženskim osobljem. Ovdje se apostolat zaštite vrši dobrom riječju, a nada sve dobrim primjerom.

Mi hoćemo žensku mladež pobožnu, poštenu i čestitu. Ovaj ideal kod ženske mladeži postići će žena, ako svojim primjerom prednjači. Ona sama mora u prvome redu biti nad svakim modernim poganstvom i slobodoumljem, mora odvažno ustati protiv svega, što se sa razboritošću i kršćanskim naziranjem ne slaže. Katolikinja se mora svom energijom opirati zlu, koje svijet pod raznim izlikama i oblicima brani. Treba dobrim primjerom prednjačiti u odijevanju, u vladanju, u svemu što činimo.

Mnogo stoji do dobra primjera. Kućne pomoćnice i namještice kojima predstoji žena, dobro znaju da nema dva morala, da zapovijedi Božje i crkvene vrijede za sve jednako. Obdržavanjem zapovijedi Božjih, i prema njima ureden život u riječi i vladanju katoličke žene, bit će primjer, koji će djevojka u kući, uredu, ili radionici naslijedovati, pa joj tako život neće skrenuti stranputicom. Djevojke koje dolaze u dodir sa katoličkom ženom, neka u njoj vide uzor ozbiljna života, jednostavno i umjerenog u svemu, naročito u odijevanju i zabavama. Ovakav primjer odvraćat će mlađu djevojku od dviju najvećih pogibli sadašnjice: od prevelike požude za zabavama i od nečednosti i pretjeranosti u modernom odijevanju.

Već se u predratno doba pokazivao otpad od morala i vjere. Zapovijedi Božje i crkvene kršilo se u javnom i privatnom životu, a time su nastale pogibli za duše djevojke, i mladeži uopće. Duše su Božja dragocjenost i na tu neizmjerno vrijednu dragocjenost

... i napuniše se Duhom Svetim..

zavidno gleda sotona i nastoji da ju otme. — Ova pogibelj za djevojke prinukala je katoličke žene, da su još 1897. osnovale Zaštitu Djevojaka. To je katoličko međunarodno udruženje odobreno od Sv. Oca Pape Lava XIII. a Papa Pio XI. toplo ga je preporučio velikodušnosti katolika. Središnjica društva je u Freiburgu u Švicarskoj.

Premda Zagreb nije u udruženju Zaštite djevojaka, ipak je i kod nas nešto učinjeno. Marijine kongregacije djevojaka, koje postoje u crkvi Srca Isusova i župi sv. Marije svakako su od velike vrijednosti i važnosti jer tamo dobivaju pobudu i pouke za duhovni život. Među članicama kongregacije ima vrlo dobrih, pače i uzornih. No kongregacijom nije rješeno ovo pitanje. Da se položaj djevojaka podigne, nužno je troje, — njihov uzgoj i osposobljenje za čestit posao, njihova zaštita, — i njihova opskrba u starosti. Ovo troje zadaća je Langovog Doma, koji je osnovan na spomen našega pokojnoga biskupa Langa. Langov Dom već nekoliko godina okuplja mlade djevojke. Tamo djevojke nađu zaštitu, ovaj drugi dom, uzgajaju se i osposobljuju za svoje zvanje. Langov dom posreduje namještenja kućnih pomoćnica, okuplja nedjeljom djevojke na vjersku pouku, korisna predavanja i zgodimice i nedužne zabave. Dom vode uz odbor sestre Kćeri Božje Ljubavi.

Mnoge članice Marijine kongregacije učiteljica rade u ženskim stručnim produžnim školama (ženskim segriskim školama.) U višegodišnjem radu s tom mlađeži opazile su, da je baš njoj potrebno velika pažnja i briga. Upoznale su njihove prilike u radionama, kao i prilike njihova doma. I jedno i drugo prečesto ne pruža

... i počće govoriti raznim jezicima...

ono, što bi moralo. Mnoge su potpuno napuštene i prepuštene bezdušnim izrabljivačima. Kongregacija učiteljica počela je god. 1931. priređivanjem duhovnim vježbi za naučnice. Sav trošak preuzima na se kongregacija. U početku bilo je na duh. vježbama 11 naučnica, a god. 1939. odazvalo ih se 60. S ovim naučnicama održavaju se sastanci nedjeljom kroz čitavu godinu. Često polazi se s njima i na izlete.

Naučnice koje nemaju svoj dom smjestile su se u Domu naučnica — Nova Ves 16. I taj dom je u rukama časnih sestara Kćeri Božje Ljubavi a članice kongregacije učiteljica podupiru ga a ujedno su potakle zanimanje kod gradske i banske vlasti, da taj Dom podupre, da se djelokrug rada proširi i još više djevojaka može zaštititi.

I Langov Dom i Dom naučnica čedni su početci. Dao Bog da ovi čedni i maleni početci budu korijen do sve bujinijega razvijka zaštite dragocjenog blaga Božjega, duša djevojačkih. Srce Božansko i za njih je pridonjelo neiskazanu žrtvu, ono ljubi te duše i spasenje njihovo i zaštitu njihova Njegova je želja. Katoličke žene u vaše ruke spada zaštita djevojaka, koja gdje god može neka vrši ovaj uzvišeni apostolat, ovo najnužnije djelo savremene karitas, djelotvorne ljubavi.

H. K.

Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno, smiluj se nama!

Srce Isusovo bolje je od sviju srdaca, jer dobrotom svojom natkriljuje sva srca, budući da je to Srce Sina Božjega, pa zato posjeduje neizmjernu dobrotu. Ljude dobra srca cijenimo i štujemo, ali je dobrota ljudi ograničena, jer ljudi posjeduju dobrotu u određenoj mjeri, manju ili veću. Zato je i rekao Božanski Spasitelj: »J e d a n je d o b a r (B o g)« (Mt. 19, 17). Dobrota Srca Isusova očituje se i time, što podnosi mlakost i neljubav, pače i zloču ljudsku. Zato se i Isus tuži na ljude riječima: »S i n o v e o d g o j i h i p o d i g o h; a o n i m e p r e z r e š e . V o l p o z n a j e g o s p o d a r a s v o g a i m a g a r a c j a s l e g a z d e s v o g a; a I z r a e l m e n e n e r a z u m i j e, n a r o d m o j m e n e r a z u m i j e« (Is. 1, 2, 3.).

Srce je Isusovo najbolje svima. Kako ljubi grješnike, pokazuje Sveti Pismo, koje veli, da je Isus došao na svijet da spasi svijet, a ne da ga sudi, da bolesni trebaju liječnika a ne zdravi. Ljubav Srca Isusova osjećaju grješnici sviju vremena. Zavirimo samo u povijest, bilo svetu bilo crkvenu i svjetsku, i vidjet ćemo, kako je ljubav Srca Isusova raspalila srca grješnika, te su postali od grješnika veliki sveci. Dobrima očituje Srce Isusovo ljubav, da budu bolji i svetlij, prema riječima Svetoga Pisma: »I t k o

je pravedan, neka još čini pravdu, i tko je svet, neka se još posveti» (Otkr. 22, 11).

Dobrotu svojeg srca iskazuje Isus svima i u svemu. Tko da izbroji preražličite milosti, što ih Isus udjeljuje sinovima ljudskim ovdje i na drugom svijetu! Štaviše i svoje tijelo daje nam za hranu. »Uzmite i jedite: ovo je tijelo moje« (Mt. 26, 26).

Filozof Aristotel veli, da je dobro ono, za čime svi teže. Kako dakle moramo mi težiti za Srcem Isusovim, koje je dobrote puno! Sveti Pavac istakac je tu težnju riječima: »I m a m ž e l j u u m r i j e t i i b i t i s K r i s t o m« (Filiplj. 1, 23).

Srce Isusovo puno je i ljubavi. U ovom zazivu govor je o ljubavi Srca Isusova prema ljudima. Prvi je i temeljni dokaz ljubavi Srca Isusova, što je uzeo na se obliće ljudsko, postavši nam u svemu sličan, izuzevši grijeh. A postao je čovjek, da uzmogne za nas trpjeti i umrijeti, te nas učiniti sinovima Božjim po milosti, braćom svojom dragom, baštinicima kraljevstva nebeskoga, uživaocima ljubavi njegova presvetog Srca.

Ljubav je sila, koja združuje onoga, koji ljubi, s onim, koga ljubi. Kako nas je ljubio Isus, vidi se po tome, što je htio da bude vazda s nama; »I, e v o, j a s a m s v a m a u s v e d a n e d o s v r š e t k a s v i j e t a« (Mt. 28, 20). S nama je Isus, kad boravi među nama u našim svetoohraništima. No Isus hoće da bude s nama još i tješnje sjedinjen, zato i hoće da blagujemo njegovo sveto tijelo i pijemo njegovu presvetu krv, da tako bude on u nama, a mi u njemu. »T k o j e d e T i j e l o m o j e i p i j e K r v m o j u, o s t a j e u m e n i i j a u n j e m u« (Iv. 6, 56). Može li biti tjesnije i nježnije veze od ove!

Kad nas tako ljubi presveto Srce Isusovo, onda treba da mu uzvratimo ljubav za ljubav! Sam Božanski Spasitelj poziva nas preljubaznim riječima: »S i n e m o j, d a j m i s r c e s v o j e« (Prič. 23, 26).

Mi smo pak na žalost vraćali Isusu za njegovu ljubav nehajnost, štaviše, možda smo ga i teškim grijesima vrijedali. Molimo u Isusa oproštenje! Recimo skrušena srca: Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno, smiluj se nama!

B. Strižić D. I.

Naši pokojni preplatnici

Antoković Jalža, Sv. Martin na Muri; Baumgartner Ivo, Gašinci; Božić Dušan, Kučice; Brčić Fanika, Zagreb; Čačković Terezija, Zagreb; Drčec Katarina, Bjelovar; Franz Ružica, Zagreb; Golac Stjepan, Donji Dragičevac; Golubich Ana, Johnstown USA; Halupa Terezija, Ljubija; Hesky Marija, McKees Rok USA; Ivušić Irena, Putniković; Kraljić Mato, Ciglena; Kuštrak Zdenka, Antunovac; Markt Marija, Donji Miholjac; Matijević Kata, Jablanac; Neuner Julijana, Bjelovar; Preč. g. Pavišić Petar, župnik, Nova Gradiška; Radonich Mara, Republic USA; Smoljan Dragica, Mostar; Vindsn'rer Anka, Sarajevo; Vučnović Manda, Jablanac; Županić Vjekoslava, Zagreb.

Za našu duhovnu obnovu:

Iz pastirskog pisma krčkog biskupa
Preuzv. g. Dra. Josipa Srebrnića.

II. ZA GRIJEH ZADOVOLJŠTINA

Opirati se Bogu — najveće zlo

Pitanje, što treba uraditi, da nam bude Bog sklon i milostiv, neizmjerno je važno. Mi smo pred Bogom ne samo nemoćna bića i o Njemu u svakom pogledu ovisni, mi smo pred Njim i jadni siromašni grešnici. Biti u grijehu znači biti u oporbi protiv Boga. Kad grijesiš ti ne ćeš znati za Boga, jer ga mimoilaziš i prezireš; kad grijesiš, ti znajući i svjesno gaziš njegovu zapovijed, ti odbijaš njegovu volju, ti dizeš svoju pesnicu protiv Njega, koji je tvoj stvoritelj, vrhovni gospodar, spasitelj i otac; kad grijesiš okrećeš leđa Njemu, koji čini samo dobro i nikada ni najmanje zlo; kad grijesiš, stavljаш na mjesto, koje pripada samo Bogu, prolaznu stvar ili prolazan užitak, neko ništavilo, da mu služiš; kad grijesiš, ne ćeš da čuješ o Bogu i da ga štuješ; ti robuješ svojoj strasti i više ti je do novca, više do pića, više do twoje oholosti, više do vlasti i udobnog položaja, više da bližnjega onemogućиш te mu naškodiš, više do bluda — to voliš, a Boga zapostavljaš, uklanjaš, odbijaš i mrziš.

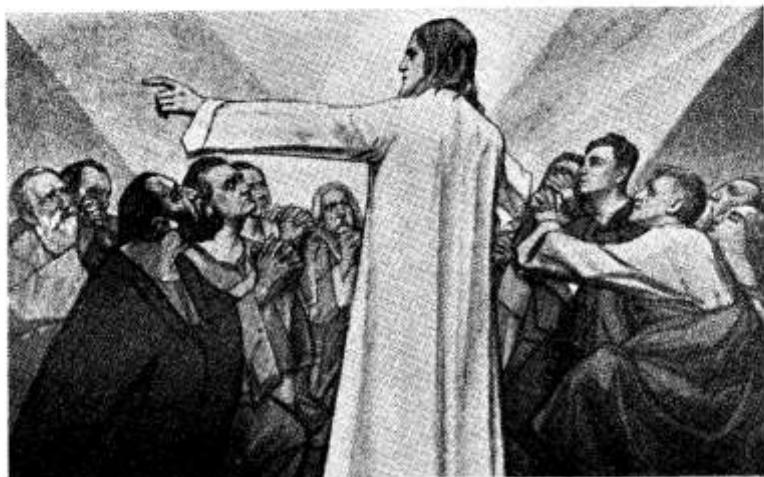
Medutim twoje je ponašanje prava grozota; ono neizmjerno vrijeda Onoga, od kojega si stvoren i o kojem u svakom pogledu ovisiš. Tako se ponašao velik dio anđela, koji ne htjedoše da se Bogu poklone, ali su bili za taj svoj jedini grijeh u času, kako to čini vihor s lišćem bez vrijednosti, strovaljeni u pakao, da onđe gore u vječnom ognju i u vječnom očaju. Tako su se ponašali Adam i Eva, koji se uzoholili i htijući postati kao bogovi, jeli su od stabla, što im je bilo od Boga zabranjeno. Jadnici digli se protiv Boga, ali ih je u istom času stigla kazna, jer su nemoćni izgubili raj s prokletstvom, da su osuđeni, oni i radi njih sve njihovo potomstvo na smrt tijela i duše. Strašna je uvreda, koju čovjek,jadno nemoćno biće, Bogu Svevišnjemu nanosi, kad grijesi. Najveće je to zlo, najveća nesreća! Zlo i nesreća postaju još strašniji, jer čovjek sebi prepustio nema za sve ujekove mogućnosti, da bi mogao za uvredu Bogu prikazati zadovoljštinu, koja bi mogla Boga umiriti!

Mi znamo, da se Bog čovjeku smilovao i da je Spasitelj, sam Sin Božji, mjesto čovjeka Bogu pružio zadovoljštinu, koja je čovjeka s Bogom opet pomirila.

Milosti, što ih je Spasitelj sa svojim životom, sa svojom mukom i svojom smrću na Križu za spasenje i posvećenje neumrlih duša, za usrećivanje pojedinaca i čitavih naroda zasluzio, sačinjavaju neiscrpivo blago neizmjerne vrijednosti, kojim upravlja Kristova Crkva na zemlji, a to je Rimokatolička Crkva. Svaki se može koristiti s tim blagom. Velika odgovornost pada dakle na ljude i

na narode, koji unatoč Spasitelja i njegova djela vole biti daleko od Boga i njegove Crkve, ili čak Boga i Crkvu preziru i progone. Koja sudbina čeka te ljudi i takve narode uoči neizmjerno povrijeđenog Božjeg Veličanstva? Međutim odgovornost postaje kudikamo veća, ako čovjek i narod pripada Katoličkoj Crkvi, koja mu dano-mice otvara riznice Isusovih zasluga, ali unatoč toga voli odbijati pruženu ruku i Bogu sa svojim djelima prkositi. Bog je doduše neizmjerno dobar i strpljiv, ali prije ili kasnije mora radi svojeg vrhovnog gospodstva, radi svoje svetosti i pravednosti pokazati, da čovjek radi ne samo zlo nego upravo ludo, kad mu prkositi. To su gorko ali prekasno upoznali svi oni, koji su poginuli u općem potopu! To gorko na sebi i danas proživljuje židovski narod, koji je bio kroz vjekove kao narod izabrani od Boga zaštićen i milovan, ali se u svojoj oholosti nije htio pokloniti Spasitelju, kad se u njemu pojavio, nego ga zabacio i osudio na križ vičući: »Krv njegova na nas i na djecu našu!«

Vječno su istinite riječi, što ih po proroku Jeremiji govori Bog svakome čovjeku i svakome narodu: »Znaj i gledaj, jer zlo je i gorko, ako napustiš Gospodina Boga svoga i ako u tebi nema straha pred mnom«. Sv. Pavao ih u Novom Zavjetu ponovno opetuje: »Ne varajte se! Bog se ne da ružiti, jer što čovjek posije ono će i žeti. Jer tko sije u tijelo svoje, od tijela će žeti propast, a tko sije u duh, od duha će žeti život vječni!« Sijati u tijelo svoje znači služiti tijelu mjesto Bogu, i više nego Boga cijeniti tijelo i ono što je od tijela i ovoga svijeta! Ali zlo je i gorko napustiti Boga svoga, jer to je tvoja propast.

... idite i naučavajte sve narode!

Komunizam i vjera.

Komunistički pokret je pokret mržnje. Neugasive, bijesne mržnje, koja podjaruje strasti i nagoni na zvijerska djela. Sve što nije komunističko, što ne vuče s komunistima jaram, sve to mora izgorjeti u plamenu mržnje. Ali na poseban način mrze komunisti vjeru, a od vjera najviše katoličku. Time priznaje, da mu je vjera opasan protivnik. U borbi protiv vjere i Crkve vodi ih slijepi bijes i padaju u najočitija protuslovlja. Dok jedni od njih tvrde, da je Krist bio prvi komunista i okrivljuju Crkvu, da je iznakažila Njegovu nauku, dotle drugi s uvjerenjem tvrde, da Krist uopće nije ni postajao, a treći dižu spomenik Judi Iskarijotu. Vjeru su izmisili popovi — kažu komunisti i ne vide, da je to isto kao kad bi se tvrdilo, da su željeznicu izmisili željezničari. Često govore i pišu njihovi propagatori, da komunizam nije protiv vjere, a Savez Bezbožnika uživa u Rusiji državnu pomoć, pače je članstvo u tom savezu obvezatno za članove komunističke stranke; u isto vrijeme po cijelom svijetu obilno se pomažu bezbožnička društva, i javno se piše, kako treba pojačati akciju bezboštva u pojedinim zemljama. Vjera je stvar svakog pojedinca, ili — kako se kaže, privatna stvar; — te tvrdnje su njihove knjige punе, ali njihova djela govore drukčije: u Španiji (da samo to spomenemo) pogibioše tisuće samo zato, jer su uza se imali krunicu, medaljicu ili bilo kakav predmet pobožnosti. U Rusiji gone vjeru ne samo iz javnog života nego na najbestidniji način i iz privatnog života pojedinaca. »Vjera je opium za narod,« govorio je Lenjin, vjera je tu, da uspava potlačene nadom u vječno blaženstvo, pa da ih tako kapitalisti mogu mirno i bez otpora izrabljivati. Kao da vjera ne opominje ozbiljnim riječima bogate silnike »...prije će deva kroz iglene uši, nego li bogataš u Kraljevstvo nebesko«. Komunisti vele, da treba prije svega odstraniti vjeru i Crkvu, ako se hoće usrećiti čovječanstvo. Promotrimo samo mirno plodove vjere i plodove komunizma, pa ćemo po pledovima upoznati i stablo.

Evo nekoliko krilatica, koje komunisti u svojoj borbi protiv vjere i Crkve najčešće upotrebljavaju.

Crkva ima mnogo veleposjeda. Ima po gdje dosta, — to se mirno može priznati i odmah istaknuti, da u mnogim i mnogim krajevima nema ništa. Tamo gdje ima, nije ukrala ni otela, nego darovanjem plemenitih ljudi primila. Konačno tko je Crkva? Skup svih vjernika, i oni su zapravo vlasnici svih tih veleposjeda i crkvenog imetka, a svećenstvo time samo upravlja i upotrebljava to opet za zajedničko dobro: uzdržavanje škola, bolnica te drugih vjerskih, prosvjetnih i dobrotvornih ustanova. Za sve to morali bi plaćati vjernici iz svoga džepa, pa je sigurno bolje da se ti troškovi podmiruju od crkvenog imetka.

Crkva brani kapitalizam. Nitko ne predstavlja Crkve tako kao svi Otac Papa. Pa eto već je više Papa na najsvećaniji način u svojim okružnicama osudilo zloupotrebe kapitalizma. Dakako Crkva ne pobija i ne može pobijati privatnog vlasništva, ali uporno ističe socijalne, društvene dužnosti kapitalista-bogataša.

Crkva nema prava osuditi komunizma. Ta se krilatica naročito često ponavlja nakon okružnice pokojnog Pape Pija XI. protiv komunizma. Crkvu za komunizam ne treba biti briga, kažu. Lupaj nekoga po glavi i bodi ga nožem, pa mu reci, neka se za te ne brine, da to na njega ne spada. Ne bi li to bilo ludo i bezumno? U ostalom, zašto se onda komunizam brine za vjeru i Crkvu?

Crkva nije napredna. Lako je nabacati u susjedov vrt po noći kamenja. Čistiti vrt od toga kamenja, to je uvijek teže. Lako je komunistima nabacivati se na Crkvu pogrdama i prigovorima svake ruke. Tako je i s prigovorima, da je Crkva natražna. Dakako, tako napredna kao komunizam Crkva nije, niti će ikada biti...! Nikada naime ne će večerom tvrditi za nešto da je bijelo, za što je jutrom tvrdila da je crno; ne će danas propovijedati mir, a sutra braniti i uživljivati rat; ne će napadati nekoga i naviještaći mu rat do uništenja, da se onda s njime združi te napadne trećega slabijega. Načela Crkve su vječna, nepromjenljiva, i ako se to smatra ne-naprednošću — onda je za Crkvu velika čast, što nije napredna.

U slijedećem broju ćemu nastaviti iznašanjem i pobijanjem komunističkih krilatica, a sad da se još osvrnemo na veliku naprednost, koju je komunizam pokazao n. pr. sklapanjem mira s Fincima.

Kad je započeo rat, tvrdili su Sovjeti, da idu oslobođiti finske seljake i radnike iz ruku izrabljivača. Odmah se u jednom gradu tik uz rusku granicu obrazovala »prava« finska vlada, koja je »zapravo« jedini prvi predstavnik Finaca. Službenu vladu u Helsinkiju smatrali Sovjeti nametnutom vladom izrabljivača, od koje je Fince trebalo oslobođiti. Kad je međutim Sovjetima prigustilo i kad su vidjeli da »potlačeni i izrabljivani« finski narod junački brani svoju grudu i s njom »natražni gradanski poredek«, sklopi silna Sovjetska republika, s vladom »izrabljivača i nametnika« mir, a »pravu vladu« (šaćicu finskih komunista) dijelom smakne, a dijelom rasprši. To znači pljunuti samom sebi u obraz, u koliko se uopće može govoriti o obrazu.

Sv. Ivan Nepomuk

slavi se 16. svibnja

Zurno teće Vltava pod Pragom
 Dvojne noseć i mulj silnom snagom,
 Ko da hoće mostove, da svali;
 Nemirno se dižu crni vali,
 Huće, bđće i sred noćne tmuše
 Na obale kamene se raše.
 I sve više Vltava se muti,
 Kob krvavu ko da nekom sluti.
 Odajama kraljevskoga dvora
 Sav nemiran već je mnogo zora
 Dočekao kralju Večešlave,
 Strašnom misli mučen, teške glave.
 Noć se cijela očaja pun šeta
 I ko avet po sobama leta,
 Sunčja srce grize mu i melje,
 A bezbožne spopale ga želje:
 Nema mira ni jednoga trena,
 Dok ne dozna, što u ispotuđedi
 Govorila njegova je žena!
 Preko svoga vjerna dvoranika
 On Ivana zovnu svećenika
 I duhovna oca kraljičina.
 Ne gledać ga, bogomrsko poče:
 »Poslušaj me, o dobri moj oče,
 Moje srce nemirna je riječka,
 Ti jedini možeš naći mu lijeka,
 Teška sumnja dan i noć me mori,
 Oči mutne, glava vatrom gorí.
 Jerbo slutim naoko da smjerna
 Kraljiča mi nije žena vjerna!
 Zato djelom zapovitil mi slijedi,
 Naredujem strogo, da mi smješta
 Kraljičine odaš ispotuđidi!«
 Da je dvorac gromom zatutnjio,
 Manje bi se Ivan začudio,
 No bez straha orto je pred kraljem.
 On ne služeći prolaznime svjetu,
 Sjećajući se na zakletvu svetu,
 Što je jednom mladenačkim žarom
 Položio Bogu pred oltarom,
 Spustilo je mirno svoju glavu,
 Upro pogled u daljinu plavu
 Prema bijelu — kraj ceste Raspela.
 Razblesni se Večešlave kralju,
 I paklenu na njež diže oraju,
 Molit, hini, prijeti se i psuje
 I osvetu on kraljici snuje.
 Ivan stoji, kao janis smjerno,
 Sati, srce svom je Bosu vjerno.
 Kralj sve ljuči, riječi mu ko gromi,
 Slugu Božiju ne može da slomi,
 Kaznu zbori punu strene, make,
 Zovući služe, da mu vežu ruke.
 Vltava se brza zamutila.

Povorka se k njojzi uputila,
 A kraljevih vjernih podanika,
 Koji sobom vodeći svećenika
 Svezana su na most dopratili,
 Mlinski kamen na nj su objesili,
 Bacili ga vodi zagrljaju,
 Iz posluha svom okrutnom kralju.
 Usred vala smrti hladna ruka
 Ivana je, uzor svećenika,
 A sad svetog Božjeg mučenika,
 Od zemaljskih rješila svih muka.
 Povorka se davno izgubila,
 Tamna noć se zemlji priljubila,
 Noćna sud je zavladala sjeta.
 Kraj obale ribara se četa
 Odmarala u zelenoj travi;
 Gle, na jednom skoče sví u stravi:
 Usred guste oni noćne tmine
 I bez zvijezda i bez mjesecnine
 Čudno svjetlo spaziće sred rijeke.
 Svaki brzo sa mjesta se diže
 I kad tiko dovezli se bliže,
 Kao kita na sunaku cvijeću:
 Sedam zvijezda — sa nebesa svijeća —
 Gorjelo je iznad vode sjajne.
 Razumjevši te znakove tajne,
 Ribari se na posao dali,
 Da pronadu, što skrivaju vali.
 Ivanovo izvukoše tijelo,
 Izranjeno od muka je cijelo.
 Al sa lica neba radost blista,
 Jer je duša pred prijestoljem Krista.
 Razletište Pragom čuda glasti,
 Kako Gospod vijencim zvijezda krasí
 Svoga slugu vjerna svećenika
 I hrabroga Božjeg mučenika.
 Narod diže k nebu zahvalnosti,
 Uz velike svete svečanosti
 Svećevo je tijelo opjevano
 I u crkvi časno pokopano.
 Kralja stigla kazna zasluzena,
 Zemlja mu je bijedi izložena
 I nevolja nadošla je mnoga.
 Ivan — vjerni služa dobrog Boga
 Postavljen je za ures oltara.
 Štovi nježu srcem punim žara
 Svi kršćani, a najviše Česi,
 Jer naroda on im povijest resi.
 O, molite, Česi, u sve dane,
 A najviše tucson ovjenčane,
 Da vas uvijek vodi sveta ruka
 Ivana vam zvanog — Nepomuka.

MLADI GUSLAR

U Svibnju

Molitvama evo smo
Hvalu tebi dali,
Blaga Djeko, primi
Kao darak mali.

Sretno putem vodi nas,
A u smrtnoj grozi,
Mila Majko Marijo,
Griešne nas pomozi !

I proliše krv pravednu, krv sinova i kćeri svojih.«

Ps. 105, 38.

Ovako jadikuje psalmista nad nedužnom krvlju, što ju prolije bezbožni Izraelci, kad su poput poganskih naroda stali klati svoje sinove i svoje kćeri te ih ovako zaklane stavljati na oltare krivih bogova. Strašna pojava, zar ne? Zakačiti vlastito dijete! Staviti mu nož pod vrat, zabesti mu bodež u srce! Okaljati ruke krvlju svoga sina i svoje kćeri! Ima li uopće bezbožnijeg zločina na ovom svijetu?! Da li se takav zločin može drukčije nazvati nego zločinom samoga sotone?

Ima li i danas otaca i majki, što kolju svoju djecu? Ima! Pa gdje su? Po gradovima, po selima! U vašoj blizini! Onaj ili ona, s kojima govorиш... Moderni pogani žrtvuju kćeri svoje i sinove svoje krivim bogovima — svojim strastima. Zovu liječnike, zovu babice, da im zakolje sina ili kćerku...

Svaki dan proljeva se nedužna krv. Svaki dan zlotvorji ubijaju djecu. I krv ove djece, kojoj zlotvorji i zlotvorke ne daju doći na ovaj svijet, vapi za osvetom. Bog kazni i mora kazniti ove užasne grijeha.

U želji da se ovi zločini što više spriječe, Preuzvijeni Nadbiskup Zagrebački u svojoj apostolskoj revnosti upravio je pismo na sve liječnike dozivajući im u pamet zakon Božji, opominjući ih ozbiljno da sa svoje strane uznastoje, kako bi se ovi zločini u što većem broju odstranili. Pismo Nadpastirovo glasi:

Vrlo poštovani gospodine!

Svijest odgovornosti pred Bogom kao duhovnog poglavara, ljubav prema narodu iz kojega sam nikao i pijetet prema domovini potiču me, da se na Vas, vrlo cijenjeni gospodine, kao i na Vaše ostale liječničke druge obratim sa nekoliko riječi u pitanju, koje ne samo duboko zadire u ljudsku savjest, nego je i od golemog značenja za čitav narodni život.

To je pitanje abortusa, koji je zauzeo toliki mah u našoj domovini, da pomalo zadobiva karakter pravog narodnog samoubojstva. To narodno zlo možete Vi po naravi svoga zvanja najuspješnije da pobijate. I upravo u toj činjenici nalazi opravdanje i ovaj moj apel na Vas.

Pobačaj je zlo u sebi. Nikakve socijalne indikacije, nikakvi naučni razlozi ne mogu opravdati direktnog pobačaja, niti učiniti da on bude nešto drugo nego što uistinu jest, i što pred Bogom ostaje, naime ubijstvo nevinog čovjeka. A hotimično ubijstvo nevi-

nog čovjeka vapi u nebo za osvetom. Ono je odurno i grijesno uvijek, a osobito onda, ako mu je izvor osobni interes i pohlepna težnja za sticanjem.

Pobačaj je i golemo socijalno zlo, koje je donijelo toliko nevolja ne samo pjedincima, nego čitavim familijama i teško ranilo stablo narodnog života u naše doba.

No dok pred one, koji treba da budu prvaci u borbi protiv pobačaja iznosim njegovu unutarnju socijalnu zloču, previdam, da će se neki možda samo sažalno nasmijati nad mojim apelom. Ali nikakav prezirni smiješak ne može ukloniti nepromjenljive stvarnosti, koja izvire iz naravnog zakona i pozitivne objave, a ta jest, da je direktni abortus u sebi teško etičko zlo. Isto tako ne može izbrisati žalosnih činjenica i krvavih rana, što ih je po priznanju istinskih posmatrača narodnog života i našem hrvatskom narodnom životu nonio porok pobačaja. S toga bi i prezirni smiješak mojim apelom bio samo odraz dubokog pomanjkanja one životne ozbiljnosti, kojom svi, uistinu misaoni i etički pojedinci moraju prosudjivati najdublja i najzamašnija pitanja duše i vječnosti, obitelji i naroda. Upravo s toga s druge strane ni časom ne sumnjam, da će mnoga gospoda, kojima je upravljeno ovo pismo, prožeta visokom vjerskom i etičkom svijesti, u plemenitosti svoje duše osjetiti, kako su moje riječi istinite i opravdane.

U svijesti dakle velike odgovornosti pred Bogom, u ljubavi prema narodu mome i domovini, koja je u meni jača od svakog ljudskog obzira i u dubokoj nadi, da će moje riječi biti primljene onom ljubavi kojom sam ih i napisao, obraćam se evo na Vas, vrlo poštovani gospodine, kao liječnika, te Vas molim, da u okviru svoga zvanja, gdje je (uz religioznu pouku) dana najveća mogućnost borbe protiv pobačaja, poradite što intenzivnije oko toga, da ove naše narodne sramote i rane što prije nestane. Neka Vas u tom plemenitom nastojanju vode visoki motivi istinske i prave ljubavi prema narodu i visoka etička svijest, koja izvire iz duboko ukorijenjene religiozne spoznaje vječnog zakonodavca i neuklonjive sankcije njegova zakona, koja nikad neće izostati, pa ni onda, kad su pobačaj možda odobrili ili prelaze šutke preko njega ljudski zakoni.

U Zagrebu, dne 10. siječnja 1940.

nadbiskup zagrebački

Uzorna majka

Zahvalni sin pripovijedao mi je o svojoj majci mnogo zanimljivih i poučnih crtica. Spomenut će ovde samo dnevni red te dobre katoličke majke, koja dade Bogu i narodu četrnaest golućica, četrnaest junačkih, žarkih srdaca: šest sinova i osam kćeri.

Rano od 4—6 s. radi uvijek, pošto se kratko pomoli, kod blaga. U 6 s. budi djecu, umiva manje i oblači, pripravlja zajutrak. Onda obavlja s djecom jutarnju molitvu, po kojoj slijedi zajutrak. U 7 s. otprema djecu u školu. Do 10 s. mete, čisti, redi po kući i oko kuće. Do podne spremi objed. Po objedu do 4 s. pere, šije, krpi rublje za cijelu obitelj. Od 4—6 s. opet je kod blaga. Zatim spremi večeru. Iza večere oko 7 ½ s. zajednička večernja molitva pred slikom Srca Isusova, počinak za djecu. Majka još do 9 ili 9 ½ s. plete, šije, a onda i ona ide na počinak, koji je često prekidan plaćem najmanjih, što ih treba tetošiti. Činilo se da ona uopće ne pozna nestrljivoć⁴.

K tomu valja pribrojiti svakodnevne sitne poslove i napore, koje samo Bog vidi i bilježi u knjigu života zlatnim slovima. No da imadnemo barem pojam o njima, saopćujem, što je zabilježio otac te obitelji, kad je jedan samo dan morao da igra ulogu majke, koja bijaše poslom izvan kuće.

- »106 puta otvorio sam i zatvorio djeci vrata;
- 16 " zavezao svezu na cipelama djece;
- 31 " digao sa zemlje malu koja se uči hodati;
- 94 " kazao dvogodišnjem Jureku: »ostavi to!«;
- 16 " riješavao spor medu djecom;
- 19 " brisao im nosiće;
- 145 " odgovorio im na pitanje;
- 47 " izgubio strpljivost;

a što sam bježao za njima, bilo bi u svemu oko 7 kilometara.«

Eto samo jedan dan materinog rada, žrtve i ljubavi. Za sve to ona nađe vremena svaki Božji dan. Ta majka dobro zna, za koga odgaja svoju djecu, pa ne škrtari od Boga joj podijeljenim darovima i silama, već ih sve stavlja u službu Boga Stvoritelja. Toj majci sigurno se raduje nebo, a andeli joj kuju krunu slave, na kojoj će kroz svu vječnost najljepše blištati četrnaest najskupocjenijih dragulja — četrnaest žarkih srdaca, kojima je dala život i naučila ih ljubiti Gospodina Boga.

Takove majke jačaju narod, napunjuju nebo.

Bože, daj nam ih što više!!

M. P.

Mjesečni zaštitnik:
SV. FRANJO DE JERONIMO
11. svibnja

Svetac je živio koncem 17. i početkom 18. stoljeća u južnoj Italiji. Kroz 40 godina neumorno je radio za spas duša kao pučki misijonar.

»Ja vjerujem u Boga, a ne vjerujem u popove!«

I tako se zna govoriti. — Drugo je vjerovati u svećenike, a drugo opet vjerovati svećenicima. Ljudi vjeruju u medicinu, a ne u liječnike. Vjeruju u matematiku, a ne u profesore. Pa ipak treba i liječnika i profesora. Jer tko uči i usavršuje medicinu i matematiku, ako ne oni? Tako i vjeru proučavaju svećenici i gotove istine vjerske iznose pred nas. Oni se po svome zvanju bave Bogom, stoga se i zovu bogoslovциma. Zato i njima treba vjerovati barem onoliko, koliko se vjeruje i drugim učenjacima.

Ako otklanjam svećenike, a ipak velim da vjerujem u Boga, onda hoću da budem stručnjak i bogoslovac u onome, čemu ni izobraženi svećenik nije zapravo dorastao. Danas ne može biti svatko upućen u sve. Ne može sve znati ni u onom, što se tiče običnog, zemnog života. A gdje je tek znanje o Božu, koga ni svi umovi svijeta ne mogu obuhvatiti.

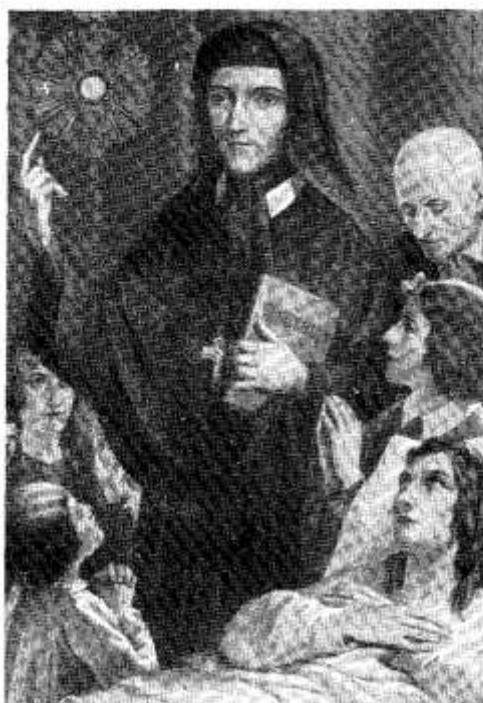
Nije pametno da se odbijaju oni, koje nam je Bog dao, da nam budu ono, što su svjetionici mornarima. Ljudi su svi skupa jedna obitelj, u kojoj se članovi uzajamno pomažu. Tko bi pametan sada zabacio sve ono, što su drugi pronašli, i on počeo iznova? Tko bi zabacio sve globuse i karte, što su ih drugi napravili, da on počne iznova sve to praviti? Kako bi daleko došao?... Oni koji hoće da rade samo po svojoj glavi, koji zabacuju sve, što drugi misle i uče, oholice su i budale.

Crkva proučava već preko 19 vjekova nauku Isusovu. Divne knjižnice ispisane su o tom prekrasnom predmetu. Najveći veleumi doprinijeli su svoj dio, da u što jasnijem svjetlu prikažu svaku riječ, svaki dogodaj iz Sv. Pisma, iz objave Božje. Može li to pametan čovjek sve prezreti pa reći da on u to ne vjeruje, da je on pametniji od svih tih ljudi tolikih vjekova? A svećenici, kad poučavaju narod, iznose nauku Božju, što su je crpili na tim čistim izvorima. Oni su samo glasnici nauke Isusove, ne traže da svijet vjeruje u njih, kao da bi to bila njihova nauka, već oni traže da svijet vjeruje u Boga, koga oni propovijedaju.

Tko ne vjeruje svećenicima, vjerovat će žandarima! Takvi ljudi ne drže se obično ni gradanskih zakona. Koliko se zločina počinja u samoj jednoj godini! A tko izvada te zločine? Većinom oni, koji ne vjeruju u »popove«. Da su vjerovali u »popove«, bolje bi im bilo...

Tko ne vjeruje svećenicima, vjerovat će vračarima i vračaricama, hiromantima, okultistima, papigama i bijelim miševima. Duša čezne za Božjom objavom, pa kad ne će da tu svoju žedu ugasi na čistom izvoru, gasit će je na umazanom.

Ros Hermon

**Nova
Blaženica**

Sestra Marija Krucifiksa di Rosa, utemeljiteljica Službenica Milosrda (Ancelle della Carita), rodila se u Brešji 6. II. 1813. od ugledne plemićke obitelji. Na krštenju je dobila ime Paola. Već u najranijoj dobi odlikovala se pobožnošću, ozbiljnošću i ljubavlju za žrtvom. Te su lijepe vrline godinama sve više rasle i dolazile do jasnog izražaja u njenom općenju s onima koji su trebali njezine pomoći. Kad je buknula u Bresji kolera (1836). Paola se zatvara u osamnicu da njeguje oboljele. Tu dobiva nadahnuće da osnuje družbu kojoj bi prva svrha bila njegovanje bolesnika. Nakon mnogih borba, zapreka i poniženja podnesenih herojskom ustrpljivošću, može da ostvari svoju zamisao. Nova družba dobiva ime: Ancelle della Carita-Službenice milosrda, jer Paola hoće da družbi uvijek bude pred očima ideal kršćanske ljubavi kao vodilja svakome djelu. Sv. Stolica brzo odobri novu Družbu i Paola sa svojim prvim kćerima oblači redovničko odijelo i polaže redovničke zavjete. Sebi odabere ime sestra Marija Krucifiksa (Propeta) želeći da što više slijedi stope raspetog Spasitelja. Nova se družba vrlo brzo raširi po čitavoj Italiji i drugim krajevima još za života ove ugodnice Božje. 1855. god. zamoli Sestraru Mariju Krucifiksu, tadanji

splitski biskup Pini, da pošalje svoje kćerke u Split, gdje bi morale otvoriti uzgojni zavod za žensku omladinu, kakav su već pred tri godine otvorile u Dubrovniku. Uteteljiteljica se spremno odazove želji splitskog biskupa i pošalje tamo nekoliko svojih redovnica. To je jedna od posljednih kuća osnovanih od Službenice Božje, jer malo nakon toga umrije u 42. g. života. Splitki zavod Službenica milosrda je za mnoga decenija bio jedini uzgojni zavod za žensku omladinu srednje i sjeverne Dalmacije koja je među njegovim zidovima tražila i nalazila potrebnu naobrazbu te pravi i solidni kršćanski uzgoj. Jednako blagotvorno djelovao je i zavod Službenica milosrda u Dubrovniku za mladež južne Dalmacije.

Nakon smrti Marije Krucifikse di Rosa stala se sve više širiti pobožnost prema njoj. Mnoge milosti i čudesa koje su se po njenom zagovoru dogodila, budila su u svima nadu da će je sveta crkva proslaviti i staviti svijetu pred oči kao svjetli uzor herojske ljubavi prema Bogu i bližnjemu. I zbilja, željni čas se približuje i 26. maja 1940. bit će proglašena blaženom. Ta vijest ispunja osobito radošću srca svih njezinih mnogobrojnih štovatelja, a posebno njezinih duhovnih kćeri koje će je otsad s još većom ljubavlju i pouzdanjem zazivati. »Blažena naša majko utemeljiteljice, moli za nas!«

O Oče skrajne blagosti,
Što upravljaš vasionom
I jesi jedan jedini
U Osobama trima Bog:
Pomozi svojom desnicom,
Da duh nam trijezan ostane,
Da gori Boga slaveći
I dužnu hvalu daje mu.
Sva slava Ocu vječnomu
I Sinu mu jedincatom
Sa Tješiteljem Presvetim
U vjekovječne vjekove.

Crkv. himan

Tužna utješi

»Kao što moljac škodi odijelu i crv drvetu, tako škodi srcu, ako je čovjek žalostan« (Posl. 25. 20). Zato se moramo držati opomene: »Žalost otjeraj daleko od sebe« (Crkv. 30. 24). »Tješite jedan drugoga i potičite na dobro« (1 Sol. 5. 11).

Suzna dolina. Od rođenja pa do smrti prolijevamo mnogo suza. Plać — to nam je prva »riječ«, a na smrti nam kane posljednja, smrtna suza. Zato se i ovaj naš život na zemlji zove dolina suza. Velike nevolje taru smrtnika čitav vijek njegov. Tu su razne boli, tu je strah, siromaštvo, nesreća. Sve to zadaje čovjeku žalost i tugu. A teško snosi nepravde i poruge i sramotu, crnu nezahvalnost i otimanje zlatne slobode. Požar, poplave, potresi, kužne bolesti, gubitak dobrog glasa, novaca, službe, posla, zdravlja: sve su to križevi i patnje, sve to prouzrokuje žalost u srcu. »Žalosna je duša moja do smrti.« Tako je rekao Spasitelj na Maslinskoj gori apostolima. Tako može i mnogi od nas reći. A žalost može biti i tolika, da je srce ne može podnosit; ono pukne od žalosti. Žalost može čovjeka, baciti u postelju, može mu skratiti život. Velika tuga učini te čovjek vene, oslabi. Ali i očaja, poludi, pače on si i život oduzme. Ožalošćeno srce traži utjehu. Često nažalost onđe, gdje nema prave utjehe. Žalosna davao lakše napastuje, muči i navodi na grijehe. U tuzi traži mnogi lijeka u alkoholu, u zabavama. Ali to su kao injekcije, koje djeluju neko vrijeme, a onda nastaje reakcija: razočaranje, ogorčenje. Blago onome, koji nade u svojoj tuzi dobrog i pravog prijatelja. Koji nađe pravi melem na ranu. Koliko tu možemo dobra učiniti, koliko suza orti i zla zapriječiti!

»Ne placi!« Isus je došao na svijet, da utješi ožalošćeni rod ljudski. On je tu svoju ulogu tješitelja izvodio cijeli svoj život. On tješi i puni veseljem pravedne i svete duše: Blaženu Djevicu Mariju, sv. Josipa, sv. Elizabetu, sv. Šimuna, proročicu Anu i druge. Pobožne i siromašne pastire, mudrace s istoka napunja veoma velikom radošću. A u svom javnom životu tješi žalosne: bolesnicima vraća zdravlje, griješnicima oprاشta grijehe, prima ih i jede s njima, gladni hrani čudesno umnoženim kruhom, roditeljima vraća u život kćerku jedinicu, udovici iz Naima veli: »Ne placi!«, jer ne može gledati njenih suza, i vraća joj jedinica; tako i sestrama Lazarovim uskrisuje brata. »Prošao je dobro čineći.« Zato je svagdje ostavljao srca utješena. On tješi svoje učenike, koji su se rastužili na vijest, da će ih ostaviti, i obećaje im Tješitelja Duha Svetoga. Na Uskrs blago i ganutljivo tješi ožalošćene žene, napose Mariju Magdalenu, i apostole. Priklučuje se onoj dvojici učenika, koji su isli u Emaus, dokazuje im da je Krist morao sve to trpjeti i tako uči u svoju slavu. Ti su učenici priznali: »Nije li gorjelo u nama srce, kad nam je tumačio Pisma?« A navečer istoga dana javi se apostolima i napuni ih utjehom.« Tada se obradovaše učenici vi-

djevši Gospodina.« Ni na Tomu nevjernoga ne zaboravlja, tako te ovaj kliče pun utjehe: »Gospodin moj i Bog moj!«

Obećani Tješitelj. Potpuno utješeni, ojačani i prosvijetljeni bili su apostoli istom dolaskom Duha Svetoga. Njega im je Isus više puta obećao i nazivlje ga Parakletom tj. Tješiteljem. Duh Sveti jačao ih je u vrijeme burna progonstva. Oni su u mukama bili puni radosti, što mogu trpjeti za ime Isusovo. Duh Sveti tješi svetu Crkvu, njene službenike i sve vjernike. Stoga i molimo: »Tješitelju tako blag, ti nebeski goste drag, pun miline hlade tih.«

Utjeha žalosnih. Ako je itko od ljudi iskusio, što znači žalost, a ono je Majka Božja, Žalosna Gospa. Sedam se žalosti spominje i časti, ali je njezino Precisto Srce i inače puno puta bilo zasićeno žalošću. Osobito na križnom putu i pod križem. A u nebu je kod samog vrela milosti: ona je posrednica svih milosti. Stoga obilno daje i milosti i utjehe onima, koji je prose za to. Koliko se suzā prolilo pred slikom Gospinom, u prošteništima Marijinim: u Lurdru, u Miriji Bistrici, na Trsatu!... Koliko je ozalošćenih zatražilo pomoć u Majke Božje, Utjehe žalosnih. I našli su utjehu. Marija otire suze i puni patnička srca utjehom i nadom. Zahvalna srca donose joj zato darove i stavljaju mramorne ploče s natpisom: »Marija je pomogla.«

Pred Svetohraništem. Spasitelj i sam i sada vrši službu tješitelja u nevoljama. U polutamnoj crkvi kleći u klupi vjernik. Kleći i moli se. Uzdiše, a kapne i po koja suza. Tare ga neka žalost pa se došao Isusu izjadati. Tu u tihoj molitvi naći će lijeka svojoj tuzi. Božanski Prijatelj je tako dobar. Njegova je nazočnost u Presvetom Oltarskom Sakramentu izvrorno, božansko sredstvo u svakoj nevolji. U Starom je Zavjetu Bog govorio prorocima, kad ih je dao među narod i pred vladare: »Ne boj se, ja ću biti stobom.« I u Novom nam Zavjetu Spasitelj veli: »Ne bojte se, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.« Isus je u našoj sredini, u Svetohraništu. Iz Svetohraništa on neprestano vapi Ocu nebeskom za nas i prikazuje mu i naše vapaje. A mi se onda vraćamo iz crkve i od pričesne ograde okrepljeni, obodreni i utješeni.

Andeo tješitelj. Mladome je Tobiji poslao Bog andela, da ga vodi na putu i da ga tješi. Andeo je utješio i proroke Danijela u jami lavskoj donesavši mu Habakuka s hranom. Svakom je od nas dodijeljen andeo, čuvat će nas čuva, opominje i tješi. A vidljivi andeo tješitelj je svećenik, duhovni pastir, ispovjednik i duhovni voda. Ispovijedaonica čuje ne samo grijehu nego često i uzdisaje i plač pokornika i ojadjenih duša; ne samo riječi odriješenja, nego i riječi utjehe. U bolesti nam Crkva šalje svoje svećenike s utjehom svetih Sakramenata Ispovijedi, Pričesti i Posljednjeg pomazanja. Čovjeku »okrijepljenu Svetotajstvima umirućih« lakše je pri srcu u teškim posljednjim časovima. Ne uskrati mu nitko te utjehe! Ne boj se, da će se bolesnik tobože uzrujati.

*I uzašao
na nebo,
da sjedne
s desne Ocu.*

Jobovi prijatelji. Velikom patniku Jobu u nevolji dođu prijatelji da ga tješe. Ali su ga slabo znali tješiti. Još su mu govorili, da je sigurno veliki grijesnik, jer ga Bog tako teško kara. Time su ga još više razalostili. Sveti Ambrožije veli: »Tješiti moramo blago, ne oporno.« Bol moramo tužnoma ublažiti, a ne da mu tuga bude još veća. To je sveta umjetnost i vještina: znati u pravo vrijeme i na pravi način tješiti. Čovjek će u žalosti očekivati najprije utjehu od svoga prijatelja. »U nevolji se pokazuje pravi prijatelj. Kao što je kiša uvijek dobra, a osobito za vrijeme velike suše, tako je i utjeha dobrih prijatelja uvijek dobro došla, ali osobito u vrijeme žalosti i nevolje« (Sv. Ivan Zlat.). Ako pozorno motriš oko sebe, naći ćeš dosta prilike, da činiš to sveto djelo milosrda. Već sama sućut umanjuje žalost, na primjer kod slučaja

smrti. Izrazujemo saučešće, obećat ćemo molitve, hvalit ćemo pokojnika, ići ćemo na sprovod, sjetiti ćemo ražalošćene na bolji život u nebeskoj domovini. Bolesnika razveseljujemo posjetom, zanimivim pripovijedanjem, kojom novošću, šalom, darovima: cvijećem, narančom, slatkisima, knjigom, igrom. »Kao što onaj čini posebno djelo milosrda, koji posjeti bolesnika, tako i onaj čini osobito djelo ljubavi, koji tješi žalosnoga, jer je taj bolestan na duši i srcu« (Sv. Grgur).

Dječji smiješak kroz suze. Pa i djeca su toliko puta žalosna. Ne prezirimo takovu žalost. I to je lijepo djelo milosrda, a lako ga možemo činiti. Dosta je često puta koja jabuka, sličica, igračka: i sve je u redu. Sta je lakše i milije nego rasplakano dijete utješiti: malo prije je plakalo, da se sve orilo, a sad se eno kroz suze milo smiješi! »Štogod učiniste jednom od moje najmanje braće...!« Obradovavši dijete utješit ćeš i roditelje. Njima nije ništa draže, nego kad vide ljubav prema njihovoј djeci. Svaki dan susrećemo žalost, a osobito u vrijeme kušnje: rata, poplave, požara, kužne bolesti, skupoće, krize. Ima dosta jadnih, vlažnih kuća, u koje ne ulazi sunčana zraka, ima kud i kamo više domova, u kojima je žalost, očaj i zla volja stalni gost. Unesimo sunca, utjehe u takove stanove! Daj ovdje milostinju, ondje dar, ondje opet pomozi naći službu ili posla. Daj ili preporuči nabožno štivo, osobito Svetu Pismo. Riječ je Božja melem svakoj duši. Povedi rastuženog prijatelja na šetnju ili izlet, pozovi ga na ručak ili večeru; rastrest ćeš ga i on će se utješen i osvježen povratiti kući.

Saracenski vojvoda. Više odličnih Francuza dopalo sužanstva. Saracenski ih vojvoda posjeti i upita, da li vjeruju u Sina Božjega, koji je rođen od Marije Djevice, raspet i umro za nas? Kad su mu to potvrdili, reče: »O, tada se ohrabrite. Jer vi trpite puno manje za onoga, koji je za vas toliko trpio. Kad je on mogao sebe samoga uskrisiti iz groba, moći će i vas izbaviti iz sužanstva.«

Ti još nisi najnesretniji. Neki siromah nije imao ni obuće. Dnevno je vruće molio Boga, da bi skupio bar toliko milostinje, da može kupiti cipele. Češće je uskliknuo: »O, ja najviše trpim!« Opet se jednom u crkvi molio Bogu i govorio: »Bože, ja imam najveći križ!« U to unide u crkvi prosjak, koji se na dvije malene štake jedva vukao, jer nije imao nogu. Naš se siromah sada zastidi i zamoli Boga za oproštenje, što je držao, da on najviše trpi. Tako se i mi tješimo u nevolji, a možemo i druge tješiti: još nemam najveći križ. Pogledaj na križ! Isus za nas trpi više, nego bismo mi mogli trpjeti. Ima li boli kao što je bol njegova? Utisni, žalosnom križ u ruke, — to će mu biti najveća utjeha.

Petar Gertler D. I.

Sluga Božji Petar Barbarić

PETAR BARBARIĆ I SVEĆENIČKO ZVANJE

Roditelji Petra Barbarića bili su svijesni časti i odlikovanja, iskazanog njima i Petru od samoga Boga, kad ga je zvao među svoje svećenike. Oni nisu okljevali, nisu nagovarali Petra, da primi ponudu trgovca iz Ljubuškog, nego su bili sretni, da će imati sina svećenika. To dokazuje očitovanje, koje su izdali roditelji Perini, kad je ovaj zamolio, da ga prime u Travničko sjemenište:

Slavno ravnateljstvo!

Pošto nam je sina Pere vruča želja stupiti u svećenički stalež, s čega se je usudio istom slav. ravnateljstvu podastrijeti presmjernu molbu, ne bi li ga to navodno primilo u svoj zavod, gdje bi se naobrazio za budući svoj stalež.

Mi potpisani mu roditelji njegovoј svetoј namisli ne da se imalo protivimo, nego dapače velikom radošću i veseljem odobravamo; te jedina će nam radost i utjeha biti, ako mu to slavno ravnateljstvo usliša molbu, a on se odazove marljivošću i ustrajnošću u svetoј si namisli.

Klobuk, 12. srpnja 1889.

O tac Ante Barbarić
Mati Kata

Ugledajte se vi mladići, koje Bog zove u svoju odabranu četu, u primjer našeg Sluge Božjeg, a vi, roditelji, slijedite požrtvovnost i oduševljenje njegovih roditelja; — a ti, Petre, s neba budi zagovornikom i zaštitnikom svećeničkih zvanja širom naše mile otadžbine!

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA

763. Bjelovar (zagreb. nadb.): Ozdravio na plućima. M. V. — 764. Banjaluka: Tri velike milosti. I. G. — 765. Zagreb: Velika milost prije tri godine i opet smo se našli u sličnoj potrebi, pa se je stvar riješila na veliko zadovoljstvo svih nas. Jedno društvo. — 766. Travnik: Sretno položila sam ispit. M. G. — 767. Vel. Koperica (dak. biskup.): Izliječen od živčane bolesti. S. I. — 768. Travnik: Dijete mi ozdravilo. M. Š. — 769. Beograd: Mnoge milosti. M. M. — 770. Po-

p o v a č a (zagreb, nadb.): Mnoge milosti. M. B. — 771. K a s i d o l (saraj. nadb.): Ozdravljenje. F. L. — 772. T r a v n i k : Dijete ozdravilo. O. A. — 773. S a r a j e v o : Napadaji žučnog kamenja i bolovi prestali. M. A. — 774. K e e w a t i n (Amerika Sjев. Države): Pet operacija sretno uspjelo. Živčane bolesti nestalo. Bolesno dijete ozdravilo. A. J. — 775. M r k o p a l j (senjska bisk.): Mnoge milosti i utjehu. N. N. — 776. S t u b i c a (nadb. zagr.): Ozdravljenje očiju. S. Č. — 777. Z a g r e b : Pomoć u duševnim poteškoćama. D. M. — 778 — 780 M r k o p a l j (senjska bisk.): Unuka od teške bolesti ozdravila. F. C. — Oslobođila se od opasne bolesti. S. M. N. — Mnoge milosti. A. V. — 781. Z a g r e b : Zavjetovala sam se Petru Barbariću u par navrata. I svaki puta me je uslišao. Ozdravljenje moje djece, pobjeda u jednoj stvari, koja je izgledala po svemu nemoguća. E. S. — 782. F a r r e l l , Pa (Amerika): Poboljšanje zdravlja. T. S. — 783. S e s v e t e kod Ludbrega (zagr. nadb.): Uslišana molba. M. H. — 784. A n t i n kod Gaboša (dakov. bisk.): Dijete mi od teške bolesti ozdravilo i meni, koji bolujem od plućne bolesti, kreće zdravlje na bolje. Josip Mišetić i sin mu Ivan. — 785. i 786. G r u d e kod Posušja (most. bisk.): Našla službu. A. B. — Ranjeno oko brzo iscijeljeno. I. S. — 787. B o s . G r a d i š k a (banjal. bisk.): Primila mnoge milosti i kći mi ozdravila. L. L. — 788. L j u b l j a n a (Slovenija): Nakon više godina bolesti u glavi ozdravila. I. S. — 789. — 791. Z a g r e b : Sretno položila ispit. B. Anica. — Sin sretno položio ispit, a primila sam i druge milosti. A. B. — Sretno položen ispit. M. F. — 792. B j e l o v a r (zagr. nadb.): Primila velike milosti. M. B. — 793. D o n j i D e s i n e c (zagr. nadb.): Sretno prošla operacija srednjeg uha i ozdravila sam. F. V. M. — 794. K a k a n j (vrhbos. nadb.): Dobivene milosti. K. P.

PRINOSI ZA BEATIFIKACIJU SL. B. PETRA BARBARICA

M. i K. Krizmanić, Vinkovci 40 d. — Matija Živoder, Deuton 10 d. — Ivan Kamenečki, Radoboj 20 d. — Stanko Vitković, Varaždin 100 d. — Ana Biljan, Zagreb 100 d. — Anica Biljan, Zagreb 50 d. — Marija Ljubić Vickova, Starigrad na Hvaru 50 d. — Antonija Horašek, Mrkopalj 100 d. — Milica Novaković, Beograd 10 d. — Zavod Kraljice sv. Krunice, Tuzla 50 d. — Ljubica ud. Vrsalović, Povlje 16 d. — Marija Planinić, Voćin 20 d. — Župni ured, Poljaci 55 d. — Josip Eberling, Posavski Podgajci 20 d. — Matej Vitković, Zagreb 50 d. — Duro Stojanović, Babina Greda 60 d. — Marcela Mihaljević, Split 100 d. — Dr. Josip Frančišković, kanonik, Bakar 50 d. — Radić Franica, Bogović (Krk) 20 d. — Anka Špiler, Novi Sad 20 d.

PITANJA I ODGOVORI

Ako tko moli iz tudeg molitvenika ili na tdu krunicu, je li istina, da to koristi samo onome, čiji je molitvenik ili krunica.

Molitva iz tudeg molitvenika uvek se smatrala dopuštenom. Molitva na tdu krunicu prije izdanja novog Crkvenog Zakonika uništila je oproste nesamo za vlasnicu krunice, već i za onoga, koji se poslužio tom tudem krunicom. No poslije objelodanjenja novog Crkvenog Zakonika od Duhova g. 1918. Crkva nije više dirala u oproste tdu krunice, osim u slučaju, u kojem su se blagoslovljene i oprostima obdarene krunice prodale. Crkva je izjavila, da krunice takovom prodajom gube sve oproste, jer se tako otvara put ili daje prigoda svetogradnjoj svetoprodaji. Ovo je uz teški grijeh zabranjeno, kad se naime krunice skuplje prodaju baš zato, jer su već blagoslovljene i oprostima snabdjevene. Tim ipak nije zabranjeno kupiti krunicu uz običnu cijenu od trgovca i onda je dati blagosloviti od ovlaštenog svećenika posredovanjem drugoga, pa makar i samoga trgovca. Kod zajedničkog moljenja svete krunice svi učesnici dobivaju oproste, ako barem jedan od njih, na primjer onaj, koji predmoli, ima uza se blagoslovljenu i oprostimu obdarenu krunicu.

Ako nevaljala majka proklinje svoju djecu zato, što ju opominju, da spriječe zlo, da li to djeci škodi za vječnost ili za ovaj život?

Gdje su djeca doista čestita, sama je nemati kriva, ako dode do njezinih sablažnjivih kletava. Neka se djeca za nju mole.

Što znači polumjesec ili četvrt mjeseca, što se slika često pod nogama Majke Božje?

Takovom slikom katolički slikari dozivaju nam u pamet divno videnje sv. Ivana apostola, koji piše u knjizi Otkrivenja {12, 1}: »I znak veliki pokaza se na nebū: žena obučena u sunce, i mjesec pod nogama njezinim, i na glavi njezinoj kruna od dvanaest zvijezda. Mjesec, koji se pred našim očima ne prestano mijenja, slika je prolaznosti i nestalnosti svega, što je pod nebom. Nad ovu nestalnost uvišena je slavna, na nebo uzdignuta Majka Božja. Obučena je u sunce božanskog sjaja svoga Sina, čije zrake odsijevaju s nje, i na glavi nosi krunu od dvanaest zvijezda, koje zgodno označuju divne povlastice Gospine.

Što da molimo kod podizanja presvete Krvi Isusove iza pretvorbe pod svetom Misom?

Crkva hoće da se kod podizanja poklonimo presvetom tijelu i krvi Kristovoj. Kod podizanja presvetog tijela preporučuje ovaj uzdaj: »Gospodin moj i Bog moj!« Kod podizanja svetoga kaleža i krvi Kristove nije nikakve posebne molitve odredila. Zato smo slobodni i možemo izabrati zgodnu molitvicu prema svojoj volji. Neki mole: »Isuse, tebi živim, Isuse, tebi umirem, Isuse, tvoj sam živ i mrtav. Amen.« — »Isuse, budи nam milostiv! Isuse, oprosti nam sve grijeha naše!« Ili molimo sa Crkvom u piesmi »Tebe Boga hvalimo«: »Tebe dakle, Gospodine, molimo: priteci u pomoć svojim slugama, koje si dragocjenom krviju otkupio.«

SV. MISA U ŽIVOTU VJERNIKA — korizmena poslanica hvarskega biskupa Monsgra. Miha Pušića — izdala Knjižnica »Zvijezda Mora« — Hvar.

Kao predmet ovogodišnje korizmene poslanice preuzišeni hvarski Biskup uzeo je Sv. Misu i njezinu važnost za duhovni život vjernika. Poslanica ima 32 stranice i razdijeljena je u više poglavija. Stvar je aktuelna te će dobro poslužiti svećenicima i svjetovnjacima, a osobito članovima i članicama katol. društava za bolje shvaćanje uvišenosti Sv. Mise. Toplo preporučujemo.

Dobiva se kod Knjižnice »Zvijezda Mora« u Hvaru uz cijenu od Din. 2.— po komadu. Naručiteljima od barem 20 primeraka daje se 25% popusta. Ček. račun br. 32.193 Biskupski Ordinarijat, knjižnica »Zvijezda Mora«, Hvar.

VIJESTI

† SIDONIJA KUŠTRAK, učiteljica. Bila je to blaga duša, prijazna i miroljubiva, tiba i radina učiteljica! U svom požrtvovnom radu za one najmanje, koje je sa majčinskom nježnošću i brižljivošću primala iz ruku njihovih majka, uspješno je djelovala u tihom slavenskom selu Gaju (Marino Šelo) dugi niz godina. Spremno se žrtvovala za nevine duše, svijesna svoga poziva. Bila je učiteljico pobožna, brzna i točna! Znala je dobro, učeći nevinu djecu primjerom i riječju, da prosvjeta našega sela bez kulture srca vjerom prožeta, slabo vrijedi.

Gda Sidonija Kuštrak bila je prava narodna prosvjetiteljka, držeći se i učeći djecu i suseljane primjerom, onu našu narodnu poštovoricu: »Tko napreduje u naukama, a nazaduje u vjeri - više nazaduje, nego napreduje.«

Premda je bolovala dulje vremena od raka na plućima, službu je vršila do zadnjega časa. Kad je zvon-

ce sa kapelice Sv. Ivana zacviliло, popratilo ga je jecanje mnogih, koje je zadužila svojom dobrotom. Uz grčeviti plač, mnogi su govorili: »Tko će nam sada davati dobrih knjiga, tko će nam narucivati kalendare Presv. Srca Isusova, tko će raspaćavati Glasnike, tko će nam prednjačiti i voditi svibanske i listopadske pobožnosti, tko će nam pjevati u kapeli, tko kod zadušnica? Da nije bilo, ne bi imali ni tako lijepu kapelicu!«

Cvili zvonce Sv. Ivana u Marinom Šelu, cvili selo, plače suprug, plaču njezina djeца, koju ostavlja neopskrbljenu. Što velim? Ostavlja im svima lijepu opskrbu — praktični kršćanski život njihove majke.

Spokojno je umrla. Na odru titrao još još spokojni smješak smirenoga pravednika u Gospodu, komu je po pozivu savjesno služila!

24. I. 1940. položimo je na vječni počinak u mjesnom groblju uz ispraćaj mnoštva naroda i 3 svećenika uz oprostajni zadnji »S Bogom«.
Lj. Š.

† ANKA MILOŠ VICKOVA. Dne 17. I. o. g. umrla je u dubrovačkoj banovinskoj bolnici u dvadesetoj godini života, dobra djevojka iz Zatona (kod Dubrovnika) Anka Miloš Vickova od neizlječive bolesti. Bila je revna članica Djevojačkog društva Srca Isusova u Zatonu. Ne samo da se isticala svojom revnošću u prisustvovanju mjesечnim sv. pričestima i sastancima istog društva, već se isticala svojom blagošću, dobrotom, zauzimanjem i sposobnošću u raznim prestatvama, koje je društvo priredivalo. Svoju je dugu i tešku bolest podnašala kršćanskom ustrpljivošću. Osobito je u zadnjim danima bolesti neprestano držala križ u rukama, te ga ljubila, grnila i vapila: »Dodi već Isuse, te me zovni k sebi, da svrše moje muke!« I sv. Terezu od M. Isusa

često je molila i k njoj vapila.

19. I. bio je jako lijep sprovod u Zatonu. Pred njezinom kućom oprostio se od nje ganutljivim kršćanskim govorom njezin otac, a na grobištu njezina prijateljica i članica društva Njirić Dragica Iva, također prijateljskim žalosnim govorom.

Počivaj mirno, draga Anko, i uživaj sada milog Isusa, kojega si toliko ljubila, pa moli tvoj našeg Isusa, da blagoslov i djevojačko društvo u Zatonu, da budu sve članice dobre i revne, kao što si ti bila!

- o -

ČAKOVEC. Društvo presv. Srca Isusova davalo je dne 8., 9. i 10. prosinca 1939. predstavu »Zlatni križ« i »Lijecnik proti volje«. Ista je predstava vrlo lijepo uspijela, pa se prema sveopćoj želji morala ponoviti dne 14. siječnja 1940.

Naši su dilektanti vrlo revni i marljivi, pa dolaze vrlo rado na vježbe, a vježbaju ih je sa mnogo truda i dobre volje član društva g. Eugen Trojak. Napose smo vrlo zahvalni našem dragom upravitelju vlč. Ocu Solanu, koji se vrlo mnogo brine za društvo i nastoji da ga podigne i uzdrži na visini. Društvo mu je vrlo zahvalno, jer se pod njegovom upravom lijepo razvilo i napredovalo.

Hermina Kanić, predsjednica

VEL. BUKOVEC. Djevojačko Društvo Srca Isusova. Već 39 godina postoji ovo društvo. Vodi ga preč g. Matej Gaži župnik. Društvo lijepo živi i napreduje. Povećalo se i prošle godine u lipnju za 50 novih članica. Tim prirastom je Društvo poraslo na 202 članice. U ovoj ih se godini udalo 26, 2 odoše u samostan, a 2 u službu. I tako se eto broj smanjio na 172. Članice se okupljaju po selima. Svako selo ima revniteljicu. A sad je i nova glavarica. Višegodišnja glavarica Matica Salamon bila je vrijedna i marljiva u svakom pogledu. Pa eto, pošla i ona 5. II. o. g. da osnuje sebi dom. Na sastanku u veljači izabrana je Roza Duraj iz Vel. Bukovca. A kako se samo pojedine skupine natječu u revnosti. Neće ni one iz daleka da zaostanu za onima koje su bliže crkvi. Točno dolaze na sv. Misu, sv. pričest i sastanke. Ali najviše žrtvi ipak doprinose one iz Sv. Petra sa svojom požrtvovnom revniteljicom Ankom Golubić. Daleko su od župne crkve no tim je veća njihova revnost i ljubav. Pa i Glasnike Srca Isusova i Sv. Josipa raspačavaju i raznose revniteljice, a i druge su im članice kod toga u pomoć.

2. ožujka imale smo dan određen samo za Sv. Oca. Sv. Misu i sva dobra djela prikazale smo Presv. Srcu da posebno čuva i vodi velikog našeg Mironosca Sv. Oca. U god. 1939. imale smo 2.416 naknadnih svetih Pristesti. Čvrsto smo odlučile i unaprijed tako raditi Bogu na slavu.

Voditeljica.

TREBINJA kod Ravnog. Na blagdan Svih Svetih prošle godine primljene su prve 22 članice u novoosnovano Djev. Društvo Srca Isusova. Primljene su i 4 žene dok se za njih ne osnuje društvo Kršćanska Majka. Društveni Upravitelj je župnik don Andrija Majić, glavaricom izabrana je Boža Šijaković, a revniteljicama Cvija Batinić, Luca Žvono i Ana Milić.

LOPUT (Dalmacija). — Podmladak Društva presv. Srca Isusova priredio je na prvi dan Božića veoma uspјelu božićnu akademiju sa više točaka od pjesama, deklamacija i sa veoma slikovitim pozorišnim komadom »Tri kralja». Akademija je vanredno uspјela.

Naše Djevojačko Društvo presv. Srca Isusova priredilo je o pokladama »Veselo veče». Obzirom na današnja ozbiljna vremena na početku se davao i nekoliko pobožnih i poučnih točaka; tek za ovima su se nizali šaljivi monolozi i pjesme; zatim šaljivi komad u 1 činu »Ljetovanje na moru» i šaljivi komad u 3 čina »Dokor». I ova je predstava veoma dobro uspјela, te na sveopću želju pučanstva ponovljena.

I Papir dan je veoma svećano proslavilo mjesno Djevojačko Društvo presv. Srca Isusova. Dne 10. ožujka uvečer priredena je svećana akademija u počast prve godišnjice krunisanja sv. Oca Pape Pija XII. Otpjevana je bila najprije papinska himna, zatim je održano predavanje o papinstvu i 2 deklamacije. Izatoga je slijedio pozorišni komad u 3 čina: »Ozdravljenje slijepih sirota» sa živom slikom »Prikazanje Bl. Gospe u Lurdzu». Nakon toga je predstavljena biblijska igra u 1 činu: »Pasi ovce moje». Do suza je granulo prisutne onaj mistični prizor u lurdskoj špilji. A i predavanje nebeskih ključeva sv. Petru bilo je veoma dirljivo. Moralni uspjeh ove predstave bio je veoma velik.

P r e d s j e d n i š t v o .

ZAHVALNICE

Baška na Krku: DM sin izbavljen iz pogibelji; **Bektež:** LM uspјela operacija; **Brod Moravice:** NN ozdravila nogu; **Buđe:** JO primljene milosti; **Chicago USA:** PM primljene milosti; **Črnikovci:** ABM ozdravljenje i druge milosti; **Dubovac:** VS ozdravio u vojsci od upale pluća i pomoć u mnogim neprilikama; **Goričan:** KC ozdravljenje iz smrtnog pogibelji nakon devetnice bl. Taviliću; **Gorjan:** AM poboljšanje u teškoj bolesti; **Gradečki Pavlovec:** JM uslišanje; **Ivankovo:** KR primljena milost; **Kaštel Sućurac:** MK ozdravljenje i druge milosti; **Kloštar Podravski:** JR pomoć u teškoj bolesti živaca; **Kobaš:** AB sin dva puta ozdravio od teške bolesti i druge milosti; **Koprivnica:** FP uspjeh dijeca u školi i druge milosti; DV zdravlje živaca; BL zdravlje; **Ljubešićica:** AS teško bolesna majka prebolila opasnu operaciju za koju liječnici nijesu imali nade i ozdravilo dijete od neobične bolesti; **Malá Vašica:** HM uslišanja; **Milna na Braku:** KK uspјelo putovanje u Ameriku; **New-York USA:** ŽK ozdravljenje očiju; **Nika:** LA uslišana molba; **Otočac:** MG sretan porod; **Osijak:** NT ozdravljenje i druge milosti; **Pitomača:** KC utjeha u žalosti i pomoć u neprilici; **Ravnagora:** PS primljene milosti; **Retkovići:** MM pomoć u raznim potrebama; **Rešetari:** LA primljene milosti; **Satnica:** KM ostobodila kćerku teške klevete; **Sikirevcii:** JK ozdravljenje kćerke; **Sisak:** RM dobivene milosti; KR mnoge milosti; **Slav. Požeša:** MT mnogostruka pomoć; **Sracinec:** BM ozdravljenje; **Split:** BA olakšanje u bolesti; VA ozdravljenje brata od teške bolesti; **Sv. Ivan Zelina:** JČ primljena milost; **Šmrika:** GM sretno završeno polugodište; **Šoljani:** MK riješena parnica; **Tavankut:** KK pomoć u gospodarstvu; **Tekić:** SF uslišanje; **Trajan:** ozdravljenje kćerke; **Valpovo:** MM mnoge milosti; **Vela Lukac:** MO bolest krenula na boje; **Vel. Pošijon:** VK sretan porod; **Vinkovci:** ZD ozdravljenje kćerke; **MV ozdravljenje;** **Vrbnik:** SA uspјela operacija i druge milosti; **Zagreb:** SS pomoć kod ispita; **NN, BM, MA** mnoge milosti; CD nadeno namještenje baš kako sam želio po zagovoru bl. Nikole Tavilića; KJ obraćenje po zagovoru Svibanske Kraljice, ostavio se klevete; **Zlatar:** LjV pomoć u gospodarstvu i sretno riješena parnica; **Zvonik:** BV sretan porod.

R. Gräh: »DA OČEI.

Izdalo »Vrelo Života«, Sarajevo, I, 56. Narudžbe prima: »Vrelo Života«. Cijena meko vezana 23 d., tvrdo vezano 33 d.

Ovakovu knjigu treba naše doba. Ona donaša najjednostavnija rješenja svih pitanja: nepokolebitivo pouzdanje u Boga Oca i njegovu dobrostivu providnost, u noći i potrebi, u oluj i borbi. Ako je ikada koja knjiga bila suvremena, onda je to ova. Želimo da dode u mnoge ruke i u mnoga srca.

SVETO PISMO NOVOGA ZAVJETA

Nijedna katolička kuća, nesmije da bude bez temeljne knjige svoje vjere, a to je Sveti Pismo Novoga Zavjeta. Tu su Isusovi savremenici opisali život, naučanje i djela Otkupitelja i Njegovih apostola. Hrvatsko Društvo sv. Jeronima izdalo je cijelo Sveti Pismo N. Z. u prekrasnoj knjizi od preko 550 stranica s mnogobrojnim slikama. Knjiga je uvezana i stoji samo 40 dinara. »VJENCIC MOLITAVA GOSPI SINJSKOJ».

Ovo je za nekoliko godina treće izdanje vrlo omiljenog Vjenčića. U ovom izdanju sve su molitve i pobožnosti sa oprostima pregledane i udešene prema najnovijem službenom izdanju (Rim 1938). U ovom izdanju Vjenčića prvi je put na hrvatski prevedena prekrasna Krunica Dvanaest Zvijezda od sv. Josipa Kalassancio. Uz Put Križa dodana je uvišena crkvena pjesma: Puna tuge... Vjenčić ima 100 strana, a oblik mu je nešto veći i mnogo ukusniji od dosadašnjih izdanja. Kod broširanih primjeraka nalazi se na naslovnoj strani slika Gospe Sinjske u bojama.

Cijena je za svaki komad meko uvezan dinara 3.— a za tvrdo uvezan u platno dinara 7.— Svaki jedanaesti komad dajemo na dar.

Ovaj će Vjenčić najlakše i najjeftinije naručiti, ako odgovarajući iznos pošaljete čekom Glasnika »Gospa Sinjska«, broj 4205 i ozada na čeku napišete, da je taj novac za Vjenčić.

Narudžbe prima: Glasnik »Gospa Sinjska« — Sinj, Dalmacija.

GRADNJA CRKVE U DURMANCU

Izgradnjom pruge promijenilo se lice ovoga mesta iz temelja. Osim već davnio osnovane škole i općine, dobilo je izgradnjom pruge željezničku stanicu, poštu, podignute su dvije pilane, a kuće zidanice kao da su iz zemlje nikle.

Ovaj napredak sela, promijenjeno njegovo lice, dalo je mnogo povoda, da se digne i crkva, koja je potrebna ne samo s moralnog gledišta, već će ona biti ukras ne samo Durmancu, već i okolini.

Zanese li Vas kojom prilikom namjera u ovaj romantični kraj lijepo naše domovine, zapazit će te njegove bijedne materijalne prilike. I nehotice zapitat će te sami sebe: »Otkud tom bijednom čovjeku život, otkud mu pjesma, koja baš u ovome kraju više odzvanja, no u mnogom našem imućnijem dijelu domovine.«

Navikao na zlo od zipke, udaran bijedom u životu sa svih strana, ni ne pomišlja, da bi mu ikad igdje moglo bolje biti. Vjeran vjeri otaca i djedova svojih bogobojazan je, polazi u crkvu i u najjudaljenija mjestu, vruće se moli Bogu, da mu ono, što su mu njegovi predi namrli ne pode po zlu, da barem nešto od toga uzmognе ostaviti djeci svojoj.

I ako postoji vruća želja u ovdasnjeg pučanstva, da se izgradi crkva i osnuje groblje, sa njegovim skromnim sredstvima ne bi se nikad ta želja pretvorila u djelo.

Za to se obraćamo na Vas, da nas što izdašnije pripomognete.

Uočite samo, koliko muke i troška stoji žiteljstvo ove općine, dok dode sa udaljenosti od 6 - 15 km. do današnje crkve i groblja.

Ziva nam je želja, da se dode do ostvarenja ovog, što smo preduzeli, i nimalo ne sumnjamo, da će te nam molbu odbiti, pa se unapred bilježimo sa zahvalnošću.

Broj čeka: 34.687. — Na čeku napišite: Odbor za gradnju crkve u Durmancu, Durmanec.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Andrena Katarina 2 dol; Bakran Marija 50 d; Bočković Giza 100 d; Borković Barbara 1 dol; Cimerman Anton 10 d; Cabrian Anka 200d; Dolenčić Irma 20 d; Dragojević Katarina 50 c; Durić Mito Pava 19.50 d; Gurić Marija 50 d; Halužan Antonija 20 d; Horvatek Rudolf 10 d; Jungar Marija 10 d; Kešer Augusta 10 d; Kolander Marica 65 d; K. K. Milna 100 d; Lekčević Kate 10 d; Lešić Marija 100 d; Malnar Marija 100 d; Marić Vjekoslava 10 d; Markotić Josip 75 d; Milkovich Barbara 50 c; Milošević Martin 10 d; Murati J. 1 dol; Pavlović Šimo 10 d; Petrović Franca 10 d; Pintarić Lovro 50 d; Polić Johana 1 dol; Simenec Pavao 10 d; Skrovec Katica 5 d; S. A. Vrbnik 10 d; Soštaric Mijo 20 d; Tomašević Marija 15 d; Trgovčević Marija 25 d; Ugrin Vicenco 20 d.

Za sv. Mise: Babić Matejka 1 dol; Bolf Mihaela 1 dol; Borković Barbara 2 dol; Bosanac Emilia 1 dol; Cik Stephen 1 dol; Cvetetić obitelj 50 c; Chopp Martin 1 dol; Čuturaš Marija 15 d; Domjan Franka 15 d; Golubić Dan 1 dol; Grgurić Luiza 1 dol; Grudak Ana 20 d; Guštin Barbara 1 dol; Guzan Barbara 4 dol; H. D. Sudovčina 20 d; Hrončić Nicolina 1 dol; Humić Valent 15 d; Jelić Dr. Mateo 30 d; Jugo Petar 10 d; Jurisić Danka 30 d; Kapov Ane Andrijića 40 d; Kauzlarich Katarina 4 dol; Košćić Katica 2 dol; Kralj Ana 1 dol; Kralj Barbara 1 dol; Križaj Ljubica 50 d; Križanich Ana 1 dol; Lukša A. Juraj 2.50 dol; M. J. Zagreb 20 d; Majnac Ivana 15 d; Mance Johana 4 dol; Maras Slava 1 dol; Marohnić Mary 1 dol; Martinko Katarina 20 d; Mićević Stjepan 100 d; Mihelčić Barbara 1 dol; Miller Josefina 2 dol; Milković Barbara 2 dol; N. N. Chicago 9 dol; Osmak Antun 50 c; Ozanich Franciska 6 dol; Pašur Kata 20 d; Pavlović Franciska 1 dol; Petković Gabriel 25 d; Pilar Fany 1 dol; Podnar Josip 6 dol; Prpić Jelka 80 d; Puš Josip 4 dol; Rački Josip i Helena 1 dol; Raić Julijana 20 d; Rajko Karla 30 d; Eemac Rozalija 60 d; Restović Josip i Katica 2 dol; Rocap Ivan i Ana 1 dol; Skanca John 3 dol; Stajduhar Mary 1 dol; Stojakovich Stephens 2 dol; Straka Marijana 20 d; Šepich Franca 1 dol; Šepić Ivka 1 dol; Sepac Zvonimir 20 d; Štimac Andrija i Mary 1 dol; Tomašević Marija 40 d; Valčić Marija 20 d; Vaisavljević Cecilia 3 dol; Vučković Vjenceslava 40 d; Vukić Ana 3 dol; Zaborski Dr. Emil 1 dol; Zimić Katarina 10 d.

U čast Srcu Isusovu: Arbunić Marijan Josipa 10 d; Baa ud. Josipa 5 d; Bracanović Tonka 5 d; Cugšver Stjepan 20 d; Čilić Božica, ž. Ivana 5 d; Čilić Ivo Josin 5 d; Čilić M. Marko 20 d; Domenčić Barbara 1 dol; Drašković B. Luce 10 d; Dujmović Magda 5 d; Humić Valent 20 d; J. M. Gradec 5 d; Jevalj Marija 5 d; Jurčević Ivan 3 d; Kolonić Cecilia 10 d; Korenčan Josefina 3 d; Labaš Ane, ž. Nike 10 d; Lamot Anka 10 d; Lenardić Miroslava 20 d; Lukić Ankica 10 d; Madirazza ud. Mile 8 d; Marić Ruža 30 d; Milošnić Marija 10 d; Mitrović Nikola 10 d; Mumić Antun 25 d; N. N. Martijanec 10 d; Paver Marija 1 dol; Pazin H. Mirko 15 d; Polet Marijan 50 d; Radmanović Ilija i Jelena 10 d; Rozin Katica 100 d; Skok Paulina 10 d; Šibalić Dragica 10 d; Tomić Ciril 10 d; Viskala Marija 20 d; Vragović Dragica 20 d; Zuvic Katarina 1 dol;

U čast Srcu Isusovu i Marijinu: Majci Božjoj, Gospi Lurdskoj, Kraljici Svibnja, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. L., blaž. Ignaciiju, blaž. Nikoli Taviliću i Petru Barbariću: Bartulić Kata 10 d; Bašnec Kata 20 d; Domitrek Ana 10 d; Golich Mike 1 dol; Hornjak Matilda 10 d; Horvat G. 10 d; Hrlejvić Marica 5 dol; J. O. Bučje 5 d; Križan Josip 10 d; Kujundžić Kata 100 d; Lenhard Barica 20 d; M. A. Zagreb 100 d; M. K. Kaštel Sućurac 10 d; M. O. 20 d; Magašić ud. Dinka 10 d; Mance Julijana 1 dol; Marković Anka i Bartol 10 d; Masnec Terezija 5 d; Radmanović Ilija i Jelena 2 dol; Stvorić Katica 30 d; Usmiani Jelisava 10 d.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Agostini Lenka 5 d; Albert Irena 5 d; Andrašević Štefica 10 d; Barkovich Magdalena 1 dol; Bartolov Ana 15 d; Bartolac Ivan 12 d; Bartolac Stanislava 5 d; Benaković Paulina 5 d; Beretić Fabijan 5 d; Bistrić Milka 15 d; Bosić Anka 5 d; Brajdić Agata 25 d; Bratolić Terezija 5 d; Brkljačić ud. Marija 5 d; Brodanac Josip 10 d; Brnjan Olga 5 d; Bruketa Joe 50 c; Bubanj Romica 5 d; Cerineo Franika 5 d; Cimerman Ivan 10 d; Čagalj Ana 5 d; Čukac Antonija 5 d; Deanović Maksimilijana 5 d; Dobek Franjo 10 d; Domazetović pl. Paula 15 d; Dorčić Božo 5 d; Dubravčić Magdalena 5 d; Dulić Cilika 5 d; Đurić Zorislav 20 d; Đuka Ilija 10 d; Đžamonja Ivana 5 d; Dano Josip 5 d; Elmić Marija 5 d; Ergović Dragica 3 d; Fabrio Katinka 5 d; Fak Stjepan 50 c; Filipan ud. Marija 10 d; F. H. 10 d; Gabor Ana 15 d; Gelemanović Terezija 5 d; Getto Katarina 30 d; Glasnović Joko 50 c; Gregić Marija 20 d; Grobešek Ana 4 d; Gutzmirtel Dragutin 10 d; Hadrović Marija 5 d; Halužan Ema 20 d; Haralović Dragica 5 d; Havlik R. 5 d; Hengl Dr. Vjekoslav 100 d; Herman Kata 10 d; Hensler Lina 10 d; Hlača Nada 5 d; Hlevnjak Marija 5 d; Hrastić Marija 5 d; Ilanić ud. Marija 13 d; Inkret Janko 5 d; Janušić M. 20 d; Jarža Milka 8 d; Jelićić Katica 5 d; Jedrlinč Ante 20 d; Jožić Stipo 5 d; Junković Manda 30 d; Jurić Slava 5 d; Jurinac Stanka 5 d; Jurinić Marica 15 d; Jurišić Luca 5 d; Jusić Marija 10 d; Kancevich Jelena 1 dol; Kasun John 1 dol; Kelemin Regina 100 d; Klarić Josip 5 d; Knebl Elizabeta 10 d; Kokanović Janja 10 d; Kolar Franjo 25 d; Komornik Marija 5 d; Košćević Marija 5 d; Kovač Vilma 5 d; Kovačević Augusta 5 d; Kovačević Marica 5 d; Kovačić Josip 5 d; Krajić Marija 5 d; Krautsak Adela 5 d; Križan Steve 1 dol; Krklec Marija 5 d; Kneif Sofija 5 d; Kusolić Marija 20 d; Kužina Tona 10 d; Legan Ivan 5 d; Ljubin Anica 5 d; Lovrinović Pavo 13 d; Luketić Katarina 50 c; Majhen Petar 5 d; Majić Ana 13 d; Majnar Ivana 25 d; Maras Slava 1 dol; Maricki Marija 35 d; Marić Ilija 5 d; Marohnić Mary 50 c; Marušić Jela 5 d; Mesarić Marija 5 d; N. N. Čabar 20 d; Osek Zora 5 d; Osvald Ana 10 d; Pavletić Antonija 50 c; Pavić Vladimir 10 d; Pavlović Stanko 10 d; Peč Franjo 23 d; Pečl Ana 5 d; Pindulić Jele 15 d; Pingetzer Katica 10 d; Podnar Stefanija 5 d; Poldružač Milka 10 d; Preglej Slava 10 d; Puković Maša 8 d; Pupić Lucija 20 d; Radošević Katica 10 d; Rakid Albina 8 d; Rasporić Kata 5 d; Ratković Sofija 23 d; Rebrnik Vjenceslav 10 d; Restivić Katica 50 c; Reškov Luca 20 d; Ružić Krešimir 5 d; Ružman Antonija 3 d; Segarić Don Tomo 50 d; Skender Tonka 5 d; Šegina Barbara 1 dol; Šepac T. 5 d; Šepčić Janko 10 d; Šepich Franca 1 dol; Širola Milka 10 d; Škrgatić Vale 5 d; Šutrin Anica 13 d; Šverer Dr. Karlo 5 d; Tomljenović Marija 5 d; Trtan Jakomina 13 d; Turek Maga 5 d; Ugrin Vicenco 10 d; Ulamec Eva 5 d; Vidas Ivan 5 d; Vinković Terezija 5 d; Vladisavljević Marija 10 d; Vračić Blaženka 5 d; Zugčić Katarina 1 dol.

Za kruh sv. Antuna Božić Amalija 15 d; Brkić Eva 10 d; Gecan Stjepan 1 dol; Golich Mike 50 c; Lalć Terezija 15 d; Mance Johana 1 dol; Marković Terezija 10 d; Sučevich Katarina 1 dol; Tomljanovich Angela 50 c; Vučrince Andela 10 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Andreina Katarina 2 dol; Babić Matejka 1 dol; Barbir Agata 20 d; Baturić Anka 20 d; Crnkovich Mary 1 dol; Gregić Marija 20 d; Gregorić Marija 10 d; Grgurić Antun 10 d; Holzinger Amalija 10 d; Jelić ud. Iva 20 d; Lenardić Miroslava 20 d; Lončarić Ana 50 c; Marohnić Mary 2 dol; Mirth Magdalena 10 d; M. M. Valpovo 10 d; M. M. Vrbnik 20 d; N. N. Split 10 d; Percan Mary 1 dol; Perija Katarina 50 d; Rupčić Marija 100 d; Soče Pero 50 d; Sudarević ud. Mira 10 d; S. J. Travnički 50 d; Šepich Franca 1 dol; Štimac Andro i Mary 1 dol; V. J. Gornji Bukovac 30 d; Žemljak Jula 10 d.

Ulje za vječno svjetlo pred Presvetim u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu: Bač Helena 30 d; Borković Barbara 1 dol; Brkić Eva 10 d; Marohnić Mary 50 c; Mijaković Mača 20 d; Mužević Paula 10 d; Peršić Dušanka 5 d; Plavić Marija 5 d; Regelija Terezija 1 dol; Sučevich Katarina 1 dol; Ujević Luka 10 d.

Za Malo Sjemenište u Travniku: Horvatek Rudolf 10 d.

Za Dom sv. Terezije, Vrhovec: Križan Steve 250 dol; Milkovich Barbara 1 dol; Šepich Franca 8 dol.

Za Dom sv. Josipa, Leskovec: Šepich Franca 12 dol.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE

PRIKAZANJE :

Božansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijini sveci molitve, djela i tripljenja ovoga dana u naknade za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se Ti ne prestanju prikazujući na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Pape i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolskiva molitve. Amen.

*

OPROSTI ZA CLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE :

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Prćestii. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

*

OPROSTI ZA CLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR- CA ISUSOVA :

Potpuni oprost prvoga petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

*

GLASNIK SRCA ISUSOVA
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju
mještani Isusovići u Zagrebu - Uredi-
atelj Filip Matić D. I. - Izdavač i vlas-
nik: Kolegi Društva Isusove u Zagrebu
A. Affrević D. I. - Uprava: Zagreb
I. 147. Palmeševa 31. - Broj cek. ra-
zune: 33896. - Cijena: 15 d. - V. dol.
8 lira - 2,50 pengo. - Tiskara Glasnika
Srca Isusova A. Affrević D. I. Zagreb.

S V I B A N J . 1940

OPCA NAKANA :

Društva za zaštitu djevojaka.

MISIJSKA :

Katekumeni i novoobraćenici.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

- 1 S Filip i Jak. - Prosnii dan. - Nađi seljaci.
- 2 Č SPASOV. Češnja za nebom.
- 3 P Nađ. sv. Krišta. Sestre sv. Krišta.
- 4 S Monika. Kršćanske majke.

- 5 N 6. PO USKR. Pijo. Sv. O. Papa.
- 6 P Ivan pr. lat. vr. Ćistoća mladeži.
- 7 U Stanislav. Nađi biskupi.
- 8 S Miholjice. Štovanje sv. Andela.
- 9 Č Grgur Naz. Propovjednici i pisci.
- 10 P Antonin. Sloga u obiteljima.
- 11 S † Franjo Hier. Pučke misije.

- 12 N DUHOVI. Duh vjere.
- 13 P Duh. ponedj. Duh jakosti.
- 14 U Bonifacije. Crkva u Njemačkoj.
- 15 S † Ivan de la Sal. Kršć. škola. Kvatre.
- 16 Č Ivan Nep. Crkva u Češkoj.
- 17 P † Paskal B. Ljubav k Euharistiji. Kvatre.
- 18 S † Venancije. Vjera među radni-
cima. Kvatre.

- 19 N PRESV. TROJSTVO. Kraljev-
stvo Kristovo.
- 20 P Bernardin. Povjerenici Glasnika.
- 21 U Valent. Pokojni pretplatnici
Glasnika.
- 22 S Julija. Djevojačka Društva S. L.
- 23 Č TLJEVO. Štovanje Euharistije.
- 24 P Marija pom. kršćana. Pouzdanje.
- 25 S Grgur. Nađi u vojski.

- 26 N 2. PO DUH. Filip Ner. Duh
blagosti.
- 27 P Beda. Obraćenje grešnika.
- 28 U Augustin. Zagrebačka nadbisk.
- 29 S Mar. Magd. de Paz. Umirući.
- 30 Č Felika. Nađa Kat. Akcija.
- 31 P PRESV. SRCE ISUSOVO.
Naknada za uvrede nanesene od
Hrvatskog naroda Sreću Isusovu.

OPCA NAKANA U LIPNU:

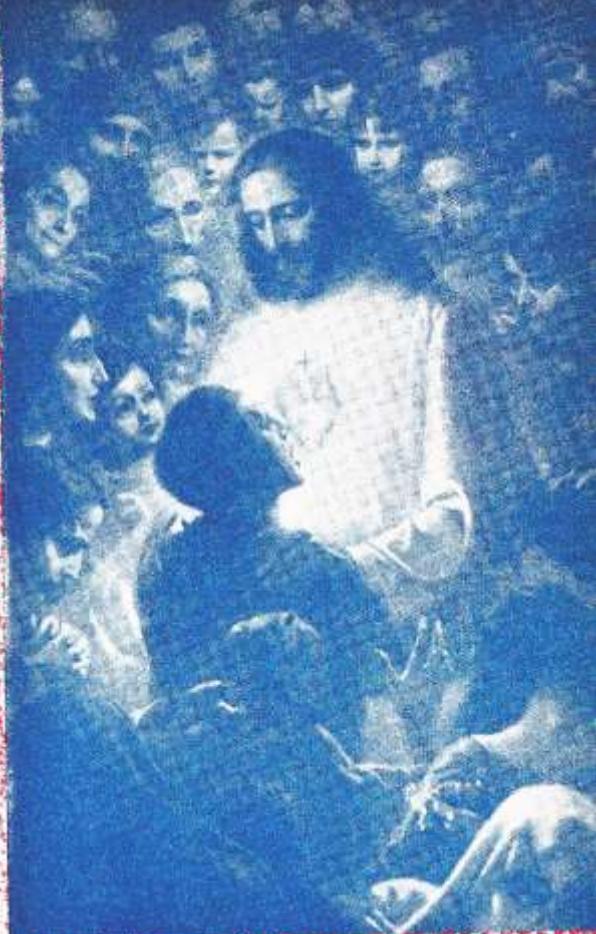
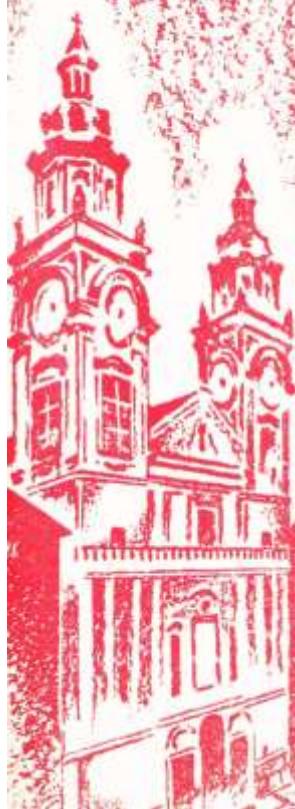
Kraljevstvo Srca Isusova u
Španjolskoj.

MISIJSKA :

Ugoji mladeži.

Tekst je placena u gotova

Lipanj - 1940

GLASNIK SRCA ISUSOVA

redovnika i redovnica i gotovo pola milijuna vjernika. Već u početku revolucije, na prvi petak u kolovozu 7. VIII. 1936., srušiše bezbožnici dinamitom onaj veličanstveni narodni spomenik Presvetom Srcu. To je bio samo početak svetogrdima, o kojima se u ostalom tada mnogo pisalo, pa su poznata gotovo svim katolicima.

Čim je prestao strašni rat, započelo je veličanstveno djelo obnove u katoličkom duhu. Ukinuti su svi protuvjerski zakoni i zamijenjeni drugima, koji služe na čast katoličkoj državi. Započelo se smješta gradnjom novoga, još veličanstvenijeg, narodnog spomenika Presvetom Srcu. Mnoge državne i privatne ustanove, vojska i čitave pokrajine posvetiše se svećanim činom Srcu Božanskog Spasitelja. Uz to se ozbiljno radi na tome, da se blagdan Srca Isusova proglaši državnim praznikom.

Katolici cijelog svijeta, napose članovi Apostolata Molitve, s ponosom gledaju na ova nastojanja katoličke Španije i mole, da budu okrunjena potpunim i trajnim uspjehom. Da Španjolska postane pravim kraljevstvom Srca Isusova. To će onda biti svjetao primjer za cijeli katolički svijet, primjer, koji će napunjati pouzdanjem i poticati na nasljedovanje.

Za našu duhovnu obnovu :

Iz pastirskog pisma krčkog biskupa
Preuzv. g. Dra. Josipa Srebrnića.

Božjoj pravednosti treba za grijeh zadovoljiti

Sudbina svakoga naroda i svakoga čovjeka odrazuje se iz riječi, što ih je Bog preko svojih poslanika objavio. Često ih Bog i na drugim mjestima u Sv. Pismu čovjeku i narodima upravlja. Njegovo je pravilo: »Pravednost narod uzviše, dok grijeh narode upropastiće«; Njegovo je stanovište: »Propast će dom čovjeka, koji se Bogu opire, ali procvast će kuće pravednika«. U svijetu tog pravila i tog stanovišta prosuduju proroci pa i sami Izraelci sudbinu svoga naroda. »Nije htio da kroči Božjim putovima niti je htio da vrši Božji zakon. Radi toga razlio je Bog na nj svoj bijes i zapao je u okrutan rat; u ognju se pustošilo oko njega i u plamenima je propadao«. Tako čitamo kod Izaije proroka. Njemu dakle je rat, koji je Izraelcima uništio nacionalnu slobodu, i narod bacio u babilonsko ropstvo, pravedna kazna za neposlušnost, s kojom se narod od Boga odvratio. »Griješili smo pred tobom« molila je Ester, kad se sa svojim domorociima nalazila u ropstvu, »i radi toga si nas predao u ruke naših neprijatelja«. »Griješili smo poput naših otaca, naša djela nisu bila pravedna i zlo smo radili«, priznavao je narod u Betuliji i time očitovao, zašto je došla ratna stiska na njega. Ali se unatoč svojih grijeha uzdao u Boga. »Kaznio nas je radi naših zlodjela« rekao je sveti Tobija, »ali po svojem milosrđu oslobit će nas«.

Isus nahrani 5000 ljudi

Da, teška je i nada sve ozbiljna činjenica, što grijeh izazivlje srdžbu Boga Svetomogućega na grješnika, pa bio taj grješnik pojedinka, ili porodica, ili narod, ili država. Ako tvrdokorno ustraje u griješku, ako Bogu ne pruži dužne zadovoljštine te nema čak nikoga, koji bi za nj pred Bogom zadovoljavao, njegova je propast neizbjježiva; propast često ne samo na zemlji nego, što je najgore, stalno u vječnosti, ako se radi o pojedincu; propast — i to žalosna besčasna propast na zemlji, kad se radi o porodici, narodu ili državi.

Tko ne će uočiti tih pogleda od srca pozdraviti osobito onu odluku hrvatskih biskupa, što su postavili u program proslave našeg velikog narodnog jubileja provedenje duhovne obnove u Hrvatskom Narodu? Surha je duhovne obnove, da se sav život, privatni i javni, uskladi s Božnjim zakonom i da služi proslavi Božjoj, a upravo ta skladnost i ta služba najjači su temelji ispravnog života kod pojedinaca i u narodu i prema tome su oni ujedno temelji, koji jamče narodu Božji blagoslov kao narodu i ostvarenje svih uvjeta za što ljepši razvitak narodnog suverenog državnog života! Duhovna obnova nužno uključuje ekspiaciju ili zadovoljštinu za grijehu u životu svakog pojedinca, ako se radi o pojedincima; duhovna pak obnova jednog naroda zahtijeva ekspacijsku za narodne grijehu, za mane naime, koje se kao žalosna negativna značajka pojavljuju u životu ne samo ovđe ili ondje, nego općenito ili u mnogim mjestima. To su narodne mane, koje radi svoje raširenosti odvraćaju Božji blagoslov od naroda, te mu mjesto blagoslova donose posljedice srdžbe Božje. Za te narodne grijehu treba Bogu pružiti zadovoljštinu od sela do sela, od grada do grada, od jedne

granice do druge granice zemlje Hrvatske. Hrvatski su biskupi odredili korizmeno doba u g. 1940. i korizmeno doba g. 1941, da osobito u to doba svj Hrvati katolici ozbiljno Bogu prikazuju zadovoljštinu za narodne grijeha. Vršeći osobito u to doba dobra, ali i inače kroz cijelu godinu spososna djela ne pazimo na sebe, nego mislimo u prvom redu na sav narod, da mu Bog bude milostiv i da ga blagoslovi.

Mise za sv. Oca Papu

Nakon opetovanih naših poziva javiše se još neka katolička društva (čiji popis niže donosimo), koja su odlučila dati na jedan određeni dan u godini čitati sv. Misu na nakanu sv. Oca Pape. Svega se dosada prijavilo 20 društava. Samo 20 društava u našoj velikoj hrvatskoj domovini, koja se ponosi naročitom ljubavlju i privrženošću sv. Ocu Papu! U Sloveniji javilo ih se 739! Malena državica Luxemburg, koja ima toliko stanovnika kao naš Zagreb, prikazuje godišnje 4722 sv. Mise na nakanu sv. Oca. To je prava ljubav prema sv. Ocu. Ljubav se pokazuje djelima! Hoćemo li se dati natkriliti u ljubavi prema Kristovu Namjesniku? Nije li to pitanje naše časti i ponosa?

Sv. Otac Papa izjavio je, da mu je to djelo naročito milo i da mu je na veliku utjehu u ovim teškim vremenima. To je jedan razlog više, što je među katolicima cijelog svijeta nastalo natjecanje, tko će više učiniti u tom pravcu.

Stvar nije teška. Pojedino društvo, koje na taj način želi učiniti nešto veliko za sv. Oca, treba da izabere jedan stalni dan u godini, u koji se ima čitati sv. Misa za nakane Nasljednika sv. Petra; to može biti samo za jednu godinu, a može biti za uvjek. Tečan naslov društva i odabrani dan kao i to da li je samo za ovu godinu ili za uvjek treba javiti Uredništvu Glasnika, koje će sastaviti album, te ga poslati u Rim. Ne treba slati nikakav novac za čitanje te Mise, jer je najbolje, da se ta sv. Misa čita u mjestu dotičnog društva.

Osim onih 10 već objavljenih društava, javila su se medutim još i slijedeća:

- Bač (Vojvodina): Kruničari — 14. rujna
- Goričan: III. Red sv. Franje — prva nedjelja svibnja
- Gornji Mihaljevec: Djev. Društvo S. I. — 2. veljače
- Ivanovci (kod Valpova): Društvo sv. Krunice — blagdan Presv. Trojstva Novaljice (Pag): Djev. Društvo S. I. — 31. svibnja
- Split: III. Red Franjev. Konventi (Obala) — četvrta nedjelja lipnja
- Split: Revniteljice Srca Isusova — 12. ožujka
- Split: Marijina kongregacija gospoda i gospodica — 2. ožujka
- Varažd. Toplice (Jakopovec i Kaštelanec): Djev. Dr. S. I. — 29. lipnja Žeževica Gorjanci: Djev. Dr. S. I. — prvi petak svibnja

Ne sumnjamo, da ćemo u slijedećem broju moći objaviti još veći broj novih katoličkih društava iz svih krajeva naše domovine. Svakako ne smije ostati kao do sada!

Zdravo, vrte svih kreposti, ljubezni Alojzije

*Zdravo vrte svih kreposti,
Ljubezni Alojzije!
Srce tvoje po milosti
Bi od vrela čistije.*

*Majku Božju još si štovó,
divio se vazda njoj,
I čistoću zavjetovó
Od srca si Prečistoj.*

*Poput rajskog seračina
Stupó si pred Božji stol,
Gdje nam Tijelo Božjeg Sina
Krijepi dušu, blaži bol.*

Srce Isusovo, kreposti sviju bezdno, smiluj nam se!

Srce Isusovo nije samo dobrote, pravde i ljubavi puno, već je bezdno sviju kreposti. Krepost je dobro svojstvo, koje čini duh uvijek i djelotvorno spremnim na dobro; ili kako je označuje (definira) sv. Augustin: »dobro svojstvo duha, kojim se dobro (pošteno) živi, a niko se zlo njime ne služi.«

Neke kreposti usavršuju razum u spoznavanju istine, druge — čudoredne — usavršuju volju u htijenju moralnog dobra; a treće opet bogoslovске izravno se odnose na Boga. Kako kreposti bogoslovске i čudoredne čovjeka posvećuju, promotrit ćemo ukratko samo te dvije vrste kreposti kod presvetog Srca Isusova.

U Srca Isusova bijaše bogoslovска krepost ljubav. Ljubav je bogoslovka krepost, kojom ljubimo Boga nada sve, poradi njega samoga, a bližnjega kao sebe Boga radi. Ta krepost Srca Isusova natkriljuje neizmjerno svaku, pa i najveću ljubav srca ljudskoga prema Bogu. Zato se Crkva i obraća na Srce Isusovo zazivom: »žarko ognjište ljubavi«, što smo već promotrili. Iz tога nepresušnog izvora ljubavi izviru nebrojene rijeke kreposti, kao što su na pr. unutarnje duhovno veselje, mir, milosrđe, pa izvanske: dobrohotnost, darivanje, bratska opomena (karanje). U Srcu Isusovu nijesu mogle biti ostale dvije bogoslovne kreposti: vjera i ufanje, budući da je Isus gledao Božanstvo licem u lice. Međutim i Srce Isusovo moglo se nadati besmrtnosti i proslavi svoga tijela, što je tek nadošlo iza njegova slavnog Uskrsnuća od mrtvih.

Srce Isusovo bezdno je čudorednih kreposti. Kako kreposti čudoredne svodimo na 4 stožerne (kardinalne) tako ćemo ih i promotriti barem ukratko u Srca Isusova.

a) Prva je mudrost ili razboritost, koja čini čovjeka sposobnim, da svagda ono čini, što ga najbolje vodi do njegove svrhe. Isus nije posjedovao tu krepost tek u nekoj mjeri, ograničenosti, već potpuno i savršeno; ta on je »izvor znanja i mudrosti«. Kad je u hramu ostao kao dvanaestgodišnji dječak u razgovoru sa židovskim mudracima, »svi, koji su ga slušali, divili se njegovu razumu i odgovorima« (Lk. 2, 47).

b) U Srca Isusova bijaše pravičnost ili postojana i vječna volja svakome dati ono, što koga ide: »Podajte dakle, caru carevo i Božje Bogu« (Mt. 22, 21.). Svoju pravičnost prema Bogu izriče Isus ovim riječima: »Jelo je moje da činim volju onoga, koji me je poslao« (Iv. 4, 34.); »Poštujem Oca svojega« (Iv. 8, 49.); »I provede svu noć u molitvi Božjoj« (Lk. 6, 12.). Napokon prinosi samog sebe Ocu svome nebeskom za žrtvu pomirnicu.

O pravičnosti Srca Isusova prema ljudima kazuje nam Sveti Pismo, kad pripovijeda riječi i djela Isusova upravljena na ljudi. Tako: »Prošao je čineći dobro« (Djel. Ap. 10, 38.). »Ugleda grad (Jerusolim naime) i zaplače nad njim« (Lk. 19, 41.). Evangelija

iznose život i djela Isusova, naročito dobročinstva iskazana ljudima, i to samo neka, a mnoga i mnoga nijesu iznijeli, kako to izrijekom spominje sv. Ivan.

c.) Kakova bijaše u Isusa jakost, srčanost, daje nam služiti Sv. Pismo pripovijedajući progonstva, patnje, muke, groznu smrt, što je sve podnjelo jako Srce našega Božanskog Spasitelja. U svim tim križevima prosijeva uz neograničenu jakost i neograničena spremnost na križeve te ustrajnost do smrti, a smrti na križu. Zato i stoji za Isusa pisano u Starom Zavjetu: I počivat će na njemu duh jakosti (Is. 11, 2.); Evo Gospodin Bog doći će u jakosti (Is. 40, 10.).

d.) Kako svim krepotima, tako se Srce Isusovo odlikovalo i krepošću umjerenosti, koja uči i upravlja čovjeka, da vlada sâm sobom i da tjelesne požude pokorava razumu. Da spomenemo tek neke vrste te kreposti. Postio je 40 dana u pustinji. Kako se odlikovao Isus čistoćom, vidi se već odatle, što nije dopustio da ga njegovi krvni neprijatelji obijede ni sjenkom nečistoće, dok je dopustio druge potvore. Isusova pak poniznost, krotkost, blagost, čednost udaraju u oči ljudima svih vremena, jer te krepoti kao da na osobiti način od nas traži.

Za sva vremena rekao je Isus: »Ja sam vam dao primjer, kako ja učinih vama, tako i vi da činite« (Iv. 13, 15.); »Vi ste prijatelji moji, ako činite, što vam ja zapovijedam« (Iv. 15, 14.).

Na slikama Srca Isusova gledamo, kako Isus jednom rukom pokazuje na svoje Božansko Srce, što uistinu Isus i čini veleći ujedno, što je nekad rekao Mojsiju: »Gledaj i čini po primjeru, što ti je na brdu pokazano« (Izl. 25, 40.).

Što ljude čini srećnim već na ovom svijetu? Jedino krepot! Hoćemo li srećni biti u vremenu i vječnosti, valja nam se vježbati u krepotima. Teško je to, ali ne preteško; a čestoput i lako, jer pred nama stupa Isus utirući put, a na nama je da samo slijedimo njegove stope.

Srce Isusovo, krepoti sviju bezdno, ispunи naša prazna i siromašna srca obiljem svojih kreposti!

Bogoljub Strižić D. I.

Naši pokojni pretplatnici

Preuzv. g. Dr. Dionizije Njaradi, biskup, Križevci; Andrićević Frančiska, Pakrac; Blašić-Blažević Franjka, Kraljevica; Fadljević Slava, Vukovar; Glatki Mara, Barbeton USA; Kovačić Martin, Žerjavinec; Merla Mijo, Osijek; Pfar Elizabeta, Vukovar; Selthainer Josip, Cabuna; Šturbek Tomo, Vukšinec.

Komunističke krilatice

U prošlom broju nanizali smo nekoliko krilatica, kojima se komunistički propagatori razbacuju, da s jedne strane predobiju lakovjerni svijet, a s druge strane da opravdaju svoj razorni rad u zemljama, u kojima su na vlasti. Da nastavimo.

Crkva je uzrokom razdora među narodima. S ovom tvrdnjom komunisti često nastupaju. Kao dokaze navode razne vjerske ratove iz prošlosti. Što se toga tiče, ne treba drugo, nego zaviriti u koju istinoljubivu povjesnu knjigu pa se uvjeriti, tko je u takvim ratovima bio napadač, a tko je branio svoja prava. Čemu uostalom zahvaćati tako daleko u prošlost? Gledajmo, tko danas uzrokuje razdor među narodima? Tko podjarmljuje veliki Ukrainski narod? Tko je iza leda napao Poljsku? Tko je bombardirao sinske gradove i sela ubijajući žene i djecu? Tko je raspirirao bratoubilački rat u Španjolskoj? Tko svojim držanjem omogućuje jedan od najnepravednijih ratova u povijesti? Da li je to Crkva? Ona Crkva, koja ne prestaje dizati svoj glas u obranu mira, koja kao nadnaravnova ustanova jednakom brigom promiče vremenito i vječno dobro svojih sinova bez razlike narodnosti. Sjetimo se velikih mirovnih nastojanja zadnjih Papa: Pija X., Benedikta XV., Pija XI. i sadašnjeg sv. Oca Pija XII., koji ne propušta zgode da poradi za mir.

Crkva blagoslivlje oružje. Star je ovaj prigovor. Često je na njega odgovoreno i uvijek se novo pojavljuje. U rimskom obredniku imade obrazac blagoslova za sve moguće stvari, ali ga nema za oružje. Uza sve to može se dopustiti činjenica, da su svećenici u pojedinim zgodama zazvali božji blagoslov na oružje vojnika svojega naroda. To je isto kao zamoliti Boga za pomoć. Nitko pametan ne vidi u tom ništa neumjesna. Pogotovu, kad se znade, da se Božja pomoć zazivlje na vojsku u toliko, u koliko ona brani pravednu stvar i zaštićuje živote onih, koji nijesu ništa krivi u ratnom

sukobu. Često puta pak blagoslivljeni su pojedini svećenici oružje pod pritiskom vlasti, s kojima se u ratno doba nije šaliti, da bi se tako izbjeglo veće zlo. Uostalom nije kriv za rat onaj, koji oružje blagoslivlje, nego onaj, koji ga proizvaja i utiskuje u ruke ljudima. Svećenik svojom molitvom i svojim blagoslovom samo moli, da bi pravedna stvar pobijedila.

Svećenici propovijedaju ljubav, a sami po toj nauci ne žive. U koliko to u pojedinim određenim slučajevima odgovara istini, sama Crkva takve svećenike najozbiljnije opominje, jer znade, da će takvi polagati Bogu vrlo strogi račun. Crkva za takve ne može biti odgovorna, a stoji činjenica, da Crkva djelima pokazuje svoje veliko poslanje ljubavi, dočim ga komunisti ne pokazuju, jer je glavno načelo njihova rada i nastojanja — mržnja.

Dobrih svećenika komunisti ne proganjaju. Što se tiče toga neka nam bude dosta navesti, da su u Španjolskoj komunisti pobili na najstrašniji način sedamnaest tisuća duhovnih osoba. Svi ti, da su bili nevrijedni? U ostalom koje mjerilo komunisti primjenjuju u prosudivanju vrednoće svećenika? Nevrijedan im je svaki onaj, koji ne pogazi svoje svetinje i ustraje u ispunjavanju svoje vjere. Zar su i one tisuće redovnica, koje su provodile život u neprestanim djelima ljubavi po bolnicama i sirotištima također bile nevrijedne? Jesu li i te sirotice bile kapitalistkinje? Ili su pale žrtvom slijepoj mržnji na Boga?

Crkva svjesno drži narod u neznanju, da ga mogne lakše u zajednici s kapitalistima izrabljivati. Taj prigovor pali samo kod stopostotnih neznačica. Inače i najgoričeniji protivnici vjere i Crkve s priznanjem ističu njezin prosvjetiteljski rad u čovječanstvu. Kroz čitava stoljeća bila Crkva jedino žarište prosvjete. Škole je osnivala i uzdržavala Crkva svuda, gdje je postojala. Pa i danas po misijskim zemljama uporedno s Crkvama dižu se škole i bolnice. Napose mi Hrvati uvelike dugujemo baš Crkvi svoju prosvjećenost. Crkva nam je dala prve knjige, otvorila nam je prve škole — osnovne, srednje i visoke. Omogućila uzgoj i školovanje čitavom nizu velikih muževa, koji u povijesti našeg naroda nešto znače. A komunisti? Kakvo je stanje školstva u Rusiji? O tom iskreno govore i komunističke novine pa tvrde, da na tom području vlada u Rusiji veliki kaos i da se za pravu prosvjetu naroda čini vrlo malo.

Uostalom pružamo katolicima ruku . . . To je jedna od najpogibeljnijih krilatica, kojom se komunisti tek u zadnje vrijeme služe. Pogibeljna je. Neki joj i nasjedoše. Tvrde komunisti: I mi komunisti i vi katolici borimo se za pravdu, pa eto, dajmo si ruke i nastupajmo u toj borbi zajednički. Sv. Otac Papa osudio je unaprijed takav savez između sinova svjetla i sinova tame, koji bi svakako ispaо na štetu Crkve. Istina je, da se i katolici bore za pravdu, ali za njih pravda ima sasvim drugo značenje.

Oni pod pravdom razumiju izvršenje Božjih zakona, dok je komunistima pravda — ispunjenje njihovih prevratničkih zahtjeva i uspostava nemogućeg komunističkog društva. Osim toga sredstva, kojima se komunisti za postignuće svoga cilja služe, u sebi su zla, pa bi već i radi toga bila nemoguća suradnja s katolicima, koje je već Božanski Spasitelj ozbiljno opomenuo, da »ne vuku jaram s nevjernicima«. Svaki lukavi pokušaj komunista, da nam se približe, da se uvuku u naše organizacije, pod izlikom zajedničke borbe sa zajedničkim neprijateljem, treba odlučno odbiti, jer nema i ne može biti zajednice Boga i sotone.

Da se narodi smire

*Nemira oblaci lete, gromovi topova tutnje,
Kora se zemljina stresa, bojevi dugi se nižu,
Bezbrojne nestaju čete, u očima crne su slutnje;
Gospode, Bože nebesa, zašto se narodi dižu . . . ?*

*Zašto se narodi dižu?
U Tebi za sve dobrote, ljubavi očinske ima,
Sin je Tvoj sišao s neba, umro za nas na križu,
Pravdu da svijetu donese, spasenja utjehu svima.*

*Zašto se narodi dižu?
Gaze slobodu i prava, ništeći sreću gdje rudi,
Oholost i mržnja vlada i dani sve crniji stižu;
Predobar, Gospode, Ti si . . . zašto su takovi ljudi?*

*Zašto se narodi dižu?
Bezglavo bježe vladari, u blato baca se kruna,
Gradove silne i sela vatreni jezici ližu,
Pati se, gladuje, zebe . . . , a zemlja bogatstvom puna.*

*Molitva:
Nad grobom tisuća ljudi, dok zvono posmrtno jeca,
Daj, Bože, nad nama da se ko krila ruke Ti šire,
Da ljudi postanu braća i Tvoja zahvalna djeca
I svi obrativ k Tebi, daj — da se narodi smire.*

Aleksandar Kokić

†

Dr. Dionizije Njaradi*grkokatolički biskup*

Svidjelo se Gospodinu, da pozove k sebi svoga vjernog službenika, crkvenog poglavara naše braće katolika istočnog obreda. Pozvao ga je u času, kad je vršio svoju pastirsку dužnost, obavljajući kanonsku vizitaciju u žumberačkom selu Mrzlo Polje. Pokojni biskup Njaradi je značajna ličnost u našoj novijoj katoličkoj povijesti, pa će mu budući naraštaji zadržati časnu i harnu uspomenu.

Evo u kratkim potezima njegova života: Rodio se 10. listopada 1874. u bačkom rusinskom velikom selu Ruski Krstur. Već za najranijih dana pokazivao je velike umne sposobnosti i kreplosti, koje su ga resile i kasnije kroz cijeli život: iskrenu pohožnost, ljubav prema Crkvi, prema narodu, prema svetom djelu Jedinstva. Roditelji ga dadoše u vinkovačku klasičnu gimnaziju; tu je odlično svršio prvi razred, pa je primljen u grkokatoličko sjemenište u Zagrebu. Kao pitomac toga sjemeništa svršio je gimnaziju. Kao savjestan gojenac uživao je veliko povjerenje svojih poglavara. Filozofske i teološke nauke završio je u Zagrebu s odličnim uspjehom. Za svećenika zareden je 1899. te je odmah postavlje nad-

stojnikom nauka u grkokatoličkom sjemeništu. U sjemeništu se njegovom zaslugom ubrzo u svakom pogledu opazio veliki napredak: probudio se duh reda, ljubavi k naukama, pobožnost i zanimanje za sv. Jedinstvo. Kratko vrijeme bio je župnikom u Šidu, gdje je imao prilike pokazati svoje velike pastirske sposobnosti. Već 1902. eto ga opet u Zagreb kao ravnatelja sjemeništa, te je na tom mjestu ostao do 1914. razvivši zamjernu i blagoslovljenu djelatnost. Sjemenište je digao na doličnu visinu; njegovim nastojanjem uvedena je na zagrebačkim srednjim školama vjeronačna obuka za učenike katolike istočnog obreda. Sam bijaše kateheta, te je kao takav ostavio najbolje uspomene. Mnogo je radio na širenju zanimanja za veliku misao sv. Jedinstva (povratak nesjedinjenih kršćana istočnog obreda u krilo sv. majke rimske Crkve). U tom pravcu postigao je, da se na zagrebačkom bogoslovskom fakultetu osnuje stolica za istočno bogoslovље. U to vrijeme izdao je i katekizam za malorusku djecu na pučkim školama. Sastavio je i krasan molitvenik »Gospodu pomolimsja« namijenjen grkokatolicima, među kojima je izazvao, može se reći, pravi preporod duhovnog života, razumijavanja liturgije i crkvenog pjevanja.

Podržavao je srdačne i plodne veze s grkokatoličkom Crkvom u Galiciji. Njegovim nastojanjem počeli su hrvatski grkokatolici stupati u red sv. Bazilija, pa se redovništvo — ta tako potrebna nemodomjesta grana na stablu Crkve — lijepo stalo širiti i među našim grkokatolicima na njihovo veliko duhovno dobro.

Napisao je život sv. Jozafata Kuncića, apostola i mučenika za sv. Jedinstvo. Osnovao je i društvo sv. Jozafata, kojemu je svrha djelotvorno pomagati svećenike u njihovim materijalnim poteškoćama.

Godine 1914. imenovala ga je sv. Stolica apostolskim administratorom križevačke biskupije, a sv. biskupski red primio je u Rimu godine 1915. Njegova revnost i pastirska razboritost doble su sada pravo polje rada. Novi biskup bio je pravi misionar, pa je obilazio župama svoje prostrane biskupije (obuhvaća sve katolike istočnog obreda u našim zemljama). Vjernici ga štovali i ljubili kao oca. Brinuo se za njihovo vječno, ali i vremenito dobro. Posebnu je pažnju posvećivao prosvjetnim pitanjima i katoličkim novinama — osnovao ih je tri: dvije na rusinskom i jedne na hrvatskom jeziku.

Njegove izvanredne sposobnosti bile su i u Rimu poznate. Godine 1920. povjeri mu sv. Otac Papa vrlo tešku i odgovornu službu apostolskog administratora u Podkarpatskoj Rusiji. Iste godine imenovan je pravim biskupom križevačke biskupije (do tada je bio upravitelj). Godine 1939. posla ga sv. Stolica ponovno u Podkarpatsku Rusiju, da riješi teškoće, koje su nastale novom političkom razdiobom onih krajeva.

Medu našim biskupima zapremao je odlično mjesto. Bio je jedan od najistaknutijih članova biskupske konferencije. Još bi zacijelo učinio mnogo dobra, da ga Gospodin 13. travnja ove godine nije pozvao u vječni život, gdje ga bez sumnje čeka velika i lijepa nagrada.

Počivaj u miru, veliki biskupe, a Providnost neka Ti nađe dostojnog zamjenika, da bude na čelu našoj braći katolicima istočnog obreda, na dobro njihovo i na dobro cijele katoličke Crkve!

Sv. Ivan Krstitelj (mjesečni zaštitnik)

Voda

Čitamo u Sv. Evandželju, kako je Isus pozvao svoje apostole, da podu za njim. »Podite za mnom!« I oni su poslušali. Ali Isus je s istom ponudom izšao i pred bogatog mladića. Rekao je i njemu: »Ako hoćeš da savršen budeš, podi za mnom.« Isusu bi najdraže bilo, da mu se mladić odazvao. Ali ta se želja nije ispunila. Mladić se nije mogao odlučiti, da pode za Isusom.

Nesamo da je Isus pozvao svoje apostole, već poziva i sve nas, da podemo za njim.

Isus hoće da podemo za njim. Hoće da ga naslijedujemo. Hoće da svojim životom budemo slični njegovu životu. I tu se Isus ponaša kao iskusni učitelj prema djeci. Učitelj ne će djeci samo govoriti, što treba činiti, nego će pred njima izvadati ono, što želi da i oni izvedu. On će uzeti pero i kredu pa će pred njima pisati.

Da oblijubimo duhovno siromaštvo, Isus će biti siromašan. Da oblijubimo poslušnost, Isus će biti poslušan. Da pravo ljubimo svoga bližnjega, Isus će nam svojim primjerom pokazati, kako to moramo činiti. Jedan od glavnih razloga, zbog kojih je Isus postao čovjekom, bio je taj, što je Sin Božji htio da nas svojim primjerom pouči, kako se moramo u životu vladati. On je htio biti naš vođa kroz život. Nama je dosta da gledamo na svoga Vodu i da po njegovu primjeru živimo, i bit ćemo sretni u vremenu i vječnosti.

I ovo vodstvo stajati će Isusa velikih napora. Nije ga Isus preuzeo samo iz zabave. On ga je ipak preuzeo, jer mu je mnogo stalo do tvoje duše...

Pripovijeda se, kako je jedan bogataš došao sv. biskupu Ivanu Milostinjaru i donio mu polovinu svoga blaga, da ga svetac razdijeli siromasima. Sin ovoga bogataša pošao naime na opasno putovanje pa je otac htio da na ovaj način isprosi od Boga njegove sretan povratak. Tako je taj bogataš ljubio svoga sina, da je za njegov povratak žrtvovao polovinu imanja.

I Spasitelju je mnogo stalo do toga, da sretno dođeš u svoju pravu domovinu, da dođeš u zagrljav svoga Oca na nebu. Stoga je i žrtvovao za te vrlo mnogo. Stoga je došao na ovaj svijet, da ti bude vodom u domovinu. Ovaj će ga pothvat stajati velikih žrtava, ali on će ih drage volje prinijeti, samo da ti sretno stigneš do svoga cilja.

Sv. Petar piše prvim kršćanima: »Krist je za nas trpio i ostavio nam primjer, da podemo njegovim stopama.«

Iz ljubavi spram tebe želi Isus, da podeš za njim. On time niti šta dobiva niti šta gubi. Ali ti mnogo dobivaš, ako se odazoveš njegovu pozivu, i mnogo gubiš, ako se oglušiš.

Odazovi se Isusu, iako ti je katkada teško. Katkada si kao dijete, što se zadubio u svoje igračke. Najedamput ga majka zovne,

da dođe k njoj u kuću. Ali djetetu je teško ostaviti igračke. Majka ga pograbi. Istrom što je s njim bila na sigurnom mjestu, proleti poplašen konj, koji bi dijete sigurno bio satro...

I tebi Isus možda govorи: Ostavi ovo društvo, ostavi ovu zabavu...

Kad je sv. Ivan Krstitelj upozorio svoje učenike na Isusa, koji je u njihovoj blizini prošao, pošla su dvojica Ivanovih učenika za Spasiteljem. Isus se okrenuo i upitao ih: »Što želite?« Oni mu odgovorile: »Učitelju, gdje stanuješ?« Isus im reče: »Dodite i vidite.«

Podi i ti za svojim Vodom! Pa kamo će te on najprije povesti? U Betlehem, u spilju betlehemsку.

Pogledaj malo stan svoga Vode. Tu nema ni traga sjaju kraljevske palače, a Isus je ipak Kralj nad kraljevima. Tu vlada potpuno siromaštvo. Ni govora o raskoši, o udobnosti.

Sjeti se, da je Isus ovo siromaštvo sam odabradio. Nitko ga na to nije mogao prisiliti. Pa zašto je Isus odabradio to siromaštvo? Da i nama bude lakše trpjeti, ako smo siromašni.

Isus želi, da svi budemo siromašni. Ne traži da budemo svi siromašni stvarno, već duhom. Ima bogataša, koji su postali sveci. Ali nitko nije postao svetac, tko nije bio duhovno siromašan. I najveći bogataši mogu biti duhovno siromašni. Duhovno siromaštvo sastoji se u tom, da cijenimo više nebo nego sve blago ovoga svijeta. Sastoji se u tom, da uvijek svoje srce dižemo prema nebeskim, neprolaznim vrednotama. Sastoji se u tom, da skupljamo blago, do kojega ne može doći tat, blago, koga ne može izjesti moljac niti rda, Isus, tvoj Voda, traži od tebe, da izbaciš iz srca neurednu želju za zemaljštinom. Usporedi u ovoj stvari svoje osjećaje s osjećajima svoga Vođe.

Zatim će te povesti tvoj Voda u Nazaret. Tu će ti pokazati svoj stan. Jednostavan je. Udobniji je nego spilja betlehemska. Ali ni tu nema ni traga suvišnim stvarima, ni traga raskoši, ni traga udobnosti. — Onda će ti Isus pokazati i radionicu. Tu je radio zajedno sa svojim Hraniteljem, dok je ovaj bio na životu, a poslije je sam preuzeo posao u radionici. I tu će raditi do svoje tridesete godine...

Upozorit će te Voda osobito na poslušnost prema svojoj Majci i svome Hranitelju. Sjetit će te rijeći, što ih o njegovu životu u Nazaretu čitamo u Sv. Evandelju: »I bijaše im poslušan.«

Isus je bio poslušan. Gospodar nad gospodarima. Imao je sveto pravo da zapovijeda i svojoj Majci i svojem Hranitelju. Ali on je odlučio da će biti poslušan.

Isus je bio posebno poslušan Ocu nebeskom. Često je puta govorio, kako je došao na ovaj svijet samo zato, da izvrši ono, što od njega traži Otac.

I ova će poslušnost stajati Isusa velikih žrtava. Sv. Pavac veli, da je Isus bio poslušan do smrti, i to smrti na križu.

Isus je bio poslušan svome Ocu. Isus je bio poslušan i ljudima radi svoga Oca. Bio je poslušan, da i nas nauči, kako moramo biti poslušni. Poslušni Bogu. Poslušni onima, kojima je Bog dao vlast nad nama.

Slušajmo s onim osjećajima, s kojima je slušao naš Voda. Podimo za njim putem poslušnosti. Tim ćemo razveseliti poslušno Srce svoga Vode.

Naš će nas Voda povesti sa sobom u hram jeruzalemski, da budemo svjedoci njegove pobožnosti u molitvi. Ovom će nam zgodom osobito načasiti, kako nam ljubav spram Boga mora biti nuda sve draga. Mora nam biti draža nego išta na ovom svijetu. To nam je Voda pokazao svojim primjerom. Njegovi mili ostavljaju Jeruzalem bez njega. On im ništa ne kaže, da će zaostati. Ne kaže im, iako je znao, da će im time zadati velikih boli. Ne kaže im, iako je radi nihovih boli i sam čutio veliku bol u srcu. Ipak im ne kaže ništa. Zašto? Da nas pouči, kako moramo radi Boga žrtvovali i ono, što nam je najmilije. Kako radi Boga moramo biti spremni na svaku bol. Isus je ovdje htio primjerom pokazati, što će poslije riječima naglasiti: »Tko više ljubi oca ili majku nego mene, nije dostoian mene.«

Hajdemo na zadnji put svoga Vode. Povest će nas na goru Maslinsku, s gore Maslinske na Kalvariju. Učinit će to naš Voda da nam pokaže, kako u životu moramo nositi svoj križ. Kako ćemo po njegovom primjeru snositi neugodnosti, što nas snađu u životu. »Tko ne uzme križ svog i ne pode za mnom, ne može biti moj učenik.«

Da budemo Isusu slični, nije dosta trpjeli, već treba trpjeli kao što je Isus trpio. Trpi i onaj, koji protiv svoje volje čami u tamnici pun mržnje na one, koji su ga ovamo spravili. Trpi i sotona u paklu.

U mukama, u trpljenju naš je Voda šutio, naš je Voda ustrajao do konca.

Dogada se, da djeца nose na svom licu crte svojih roditelja.

I mi moramo biti slika svoga Spasitelja i Vode. Naši pogledi, naš govor, naše vladanja mora biti slika Isusova . . .

F. H.

PORUKE UPRAVE:

- 1.) Molimo povjerenike, koji su dobili na raspačavanje Kalendar Srca Isusova i Marijina za 1940., da nam izvole poslati obraćune.
- 2.) Svim preplatnicima, koji su zaostali s uplatom preplate, poslali smo opomenu, pa lijepo molimo, da svoju dužnost što prije izvrše. — Sa sedmim brojem obustaviti ćemo pošiljke Glasnika svim onima, koji ne budu uplatili dugovinu.
- 3.) Još se uvjek mogu dobiti svi izašli brojevi Glasnika. Povjerenici mogu i dalje primati nove preplatnike, za koje će naknadno primiti izašle brojeve.

Ljubim Te, o dobri Oče!

Ljubim Te, o dobri Oče,
Tebi pjevam bićem svim;
Moje oči suze toče
Moleć srcem ponizam.

Na koljena ja sam pao
Ganut srećom beskrajnom,
Što si nama Sina dao,
Kažiput u vječni Dom.

Tvoj Sin ima ruke blage,
Koga da se plašim ja,
On mi daje divne snage,
Da mi život mirom sja.

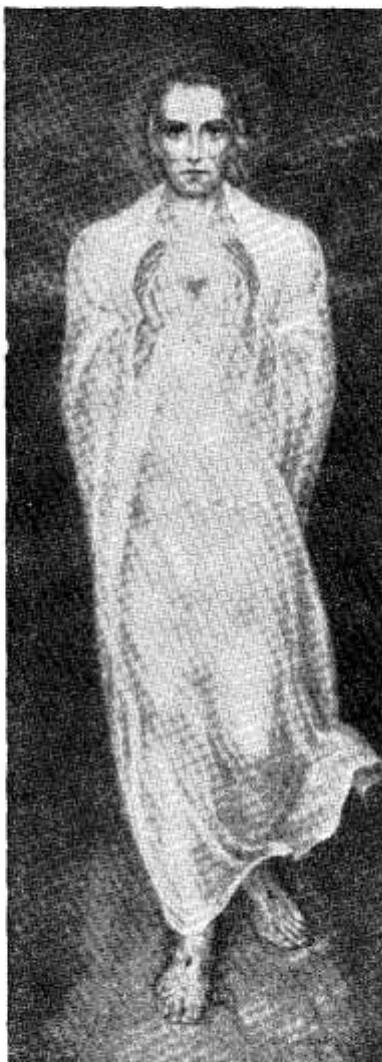
On imade oči svete,
Dvije svijeće vječnosti;
Drage ruke razapete
Štit su moje mladosti.

Srce ima probodeno,
Tu je ljubav skrita sva,
Tijelo Sina posvećeno
Diže nas sa zemlje tla.

Srce sveto — vatrica živa,
Života je novog vir,
Srce Krista za nas skriva
Vjeru jaku, duši mir.

Molim Te, o dobri Oče,
Sa rukama sklopijenim;
Moje oči suze toče,
Jer Te ljubim srcem svim.

M. G.

Svetište Srca Isusova u Zagrebu

Kada se piše ili govori o lipnju, svaki dobar katolik i nehotice misli na presv. Srce Isusovo, kojemu je posvećen taj lijepi ljetni mjesec u godini. U taj mjesec pada i velika svetkovina božanskoga Srca, koja je usko povezana i s hrvatskim narodnim Svetištem u Zagrebu. Od njegova osnutka pa do dana današnjega sva sila Hrvata-katolika hrli i hodočasti u ovo svoje obljebljeno proštenište. A oni, kojima nije moguće da putuju, slave u svojoj župnoj crkvi ovaj rijetki blagdan. Svi pak bez razlike, nadajmo se, štiju ovo bož. Srce u dragom krugu svoje obitelji, koja se već davno posvetila Presvetome Srcu.

Sve je ove godine rano: Uskrs, Duhovi, Uzašače, Tijelovo, pa i svetkovina Presv. Srca: u petak dne 31. svibnja i u nedjelju dne 2. lipnja. — U utorak, srijedu i četvrtak prije samoga blagdana (28-30. svibnja) svećana je trodnevница. Navečer u 6 $\frac{1}{2}$ sati kratka propovijed i blagoslov. U četvrtak će se iza blagoslova izložiti Presveto na noćno klanjanje. U 12 $\frac{1}{2}$ s. služit će se poноćka, pod kojom i za koje se dijeli sv. pričest. Svetotajstvo ostaje izloženo cijelu noć i čitav dan do blagoslova u 6 $\frac{1}{2}$ sati u petak navečer.

Na sam *blagdan presv. Srca Isusova* [nezapovjedani blagdan], u petak dne 31. svibnja, služit će se sv. Mise kao nedjeljama. U 9 sati je svečana sv. Misa.

U nedjelju (2. lipnja) je *proslava svetkovine presv. Srca za vanjski svijet*. Osim običnih sv. Misa bit će u 9 $\frac{1}{2}$ s. pontifikalna služba Božja uz pjevanje i pratnju orkestra hrv. pjev. društva »Kasina«. U 9 sati propovijed. Sastanak članova Apostolstva molitve je u 2 sata popodne. Svečana procesija kreće iz Svetišta u 3 $\frac{1}{2}$ sati iza podneva.

Pozivaju se vjernici, napose članovi Apostolstva molitve, Djevojačkih Društava Srca Isusova i Bratovštine Srca Isusova, da u što većem broju dodu taj dan u Zagreb na veliku narodnu proslavu Presvetog Srca Isusova. Za putovanje mogu se služiti nedjeljnim povratnim kartama uz pola cijene, koje vrijede od subote u podne do ponедjeljka u podne. Na pruzi Samoborske Željeznice dobit će takoder popust. Veće skupine neka unaprijed naiave vrijeme svog dolaska i broj učesnika Upravi Svetišta.

Koncem travnja počelo se sa postavljanjem skela kod velikog oltara Svetišta. Izvana (osim pročelja) je svršena nužna obnova pod konac godine 1937. Makar da su sada teška i skupa vremena, ipak se ne može dulje čekati. Ponutrica izgleda već tako jadno, da se mora nešto poduzeti, te se obnovi i osvježi. Najprije ćemo urediti prezbiterij, mjesto, gdje je glavni oltar, a iza toga ladu crkve. Nadamo se, da će veliki žrtvenik biti dogotovljen do dana proštenja, kad hrvatski narod sa svih strana hrli, da pohodi svoje milo narodno proštenište o blagdanu Presv. Srca Isusova.

Troškovi nisu nipošto maleni. Dobrovoljnih prinosa koje preko Glasnika Srca Isusova, koje na ruke Upravi Svetišta ušlo je dosada oko 65.000 din., što sačinjava skoro jednu četvrtinu one svete, koju će iziskivati sveukupni izdaci za nutarnju obnovu crkve. A da se je Uprava Svetišta ipak odlučila na ovu neophodno potrebitu izvedbu, bilo je i uvijek jest neograničeno pouzdanje u samo Presv. Srce, koje ne će ostaviti bez pomoći svoga Svetišta; a zatim nada, da će velikodušni vjernici svojim sitnim prilozima potpomoći, da se taj plan privede k svojoj svrsi.

Dragi Spasitelj obećaje, da će naplatiti svaku času vode, koju pružimo siromahu: kao djelo ljubavi, koje učinimo Njemu samome. Kako će se istom pokazati velikodušnim On prema onima, koji Njemu žrtvuju — za obnovu Njegova Svetišta!

Ovom broju Glasnika priložena je čekovna uplatnica za milodare namijenjene obnovi Svetišta Srca Isusova u Zagrebu. Svaki — i najmanji — dar dobro je došao i neće ostati bez nagrade.

Plemeniti darovatelji neka na poledini čeka izvole označiti, da šalju milodar za obnovu sjetišta.

»Među vama je, a vi ga ne poznate«

»Među vama je, a vi ga ne poznate.« Tako je govorio Židovima o Isusu Sv. Ivan Krstitelj. I među nama je isti taj Isus. Da li Ga mi poznajemo? Da li su nam jasne želje Njegova Presvetoga Srca? Ispunjamo li Njegov svečani poziv, da Ga primamo svaki prvi petak kroz devet mjeseci, da pripravimo sigurno mjesto svojoj duši? Isus je među nama. U našim je crkvama uvek na Oltaru i zove nas k sebi. On hoće, da nas utješi, da nas blagoslovi, da nam pomogne u našem teškom životu. On hoće, da nam bude u pomoći na času smrti. Hoće da nas spasi.

Rekao je Sv. Mariji Margareti, da nam svima kaže, šta On želi: »Obećajem u beskrajnoj ljubavi svoga Srca, da će dati milost svima onima, koji budu za devet prvih petaka pobožno primali svete sakramente, da će sretno umrijeti.« Potužio se Isus toj svetoj poniznoj djevici, kako ljudi malo misle na Njegovo Presveto Srce i da ne mare za Sv. Pricest. Taj veliki grijeh današnjeg vremena teško vrijeda Srce Isusovo. To Isusa boli.

Isus nas zove, da Mu se približimo. Da Ga upoznamo. Da činimo Njegovu volju. Da vršimo želju Srca Njegova. I da ublažimo Njegovu bol... Odazovimo se Isusu. Dodimo svaki prvi petak k Njemu po blagoslov. Posvetimo se Njegovu Božanskom Srcu. Dodimo svome Gospodinu. Imajmo veliku vjeru u Nj i u Njegovu moć.

Ne odbacujmo sreće od sebe, koju nam Isus pruža. Dodimo i upoznajmo dobrotu Srca Isusova.

Mnogi od nas ne poznaju Isusa. Mnogi ne poznaju želje Njegova Srca. A neki su dobro razumjeli, što Isus hoće. Dobro su Ga upoznali. Evo jednog primjera. Dogodio se predprošle godine u planinskoj seoskoj župi istočne Hercegovine. U mjestu Rotimlji, između historijskog Stoca i Nevesinja.

Sparnog ljetnog dana, kad sunce bijaše već na izmaku, stari župnik sjedio je nedaleko od seoske crkve pod lozovom odrinom. Razmišljao je o budućnosti svoga naroda. Mislio je na Gospodina, koji daje i sunce i kišu.

Najednom ga u mislima prekide kršćanski pozdrav: »Hvaljen Isus!« Odgovorivši: »Na vijeke. Amen,« upita seosku djevojku, koja pred njim stajaše znojna lica i umorna izgleda: »Koje dobro, dјijete Božje?« Djevojka oborenih očiju reče: »Dumo (Tako zovu svećenika u istočnoj. Hercegovini prema latinskoj riječi dominus) došla sam na ispovijed!« Svećenik se začudi, kud poslije podne, na izmaku dana, a djevojka mu ispričala, da je s planine zvane Crvanj (dvadeset kilometara iznad Nevesinja) pošla ranim jutrom u Nevesinje, da obavi pobožnost prvoš petka. Ne našavši župnika, ostavila je Nevesinje i produžila put u svoju daleku župu. Putovala je osam sati. Žao joj je bilo propustiti, da se toga dana ne ispovjedi i pričesti. Odlučila je vršiti želju Isusovu...«

Zupnik je bio iznenaden i ganut. Vidio je da ima dušā, koje poznaju Isusa i vrše Njegovu volju. Isus nije tražio toliki napor od te djevojke. Možda je bio nešto i nerazborit put od jednoga dana preko brda i dolina. Ali to je izraz velike dobre volje i iskrene ljubavi prema Isusu. Ispovjedila se i pričestila. I otišla k svojoj rodbini, da čeka novo jutro za odlazak svom stadu u Nevesinjske planine noseći blagoslov Srca Isusova u svojoj duši. Isus ne će zaboraviti taj trud i tu muku. Isus će je čuvati u životu. Bit će joj u pomoći na času smrti. Ako bude i dalje ljubila Srce Isusovo, sigurno će sretno umrijeti. Mirno će pristupiti Isusu na sud. Primit će od Njega vječnu plaću za obavljanje pobožnosti u čast Bož. Srca ...

Ugledajmo se u ovaj primjer. Pokušajmo vršiti želju Srca Isusova. Primajmo Isusa u Sv. Pričesti. Obavljajmo pobožnost Srcu Isusovu kroz devet petaka. Isus nas sve neprestano zove: »Dodite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni i ja će vas okrijepiti!«

Don F-l-x

Hrv. Isusovci imaju u Bosni u Travniku zavod za odgoj svoga naraštaja. U taj se zavod primaju samo oni dječaci, koji žele postati Isusovci. Da mogu biti primljeni, treba: 1. da su iz dobre katoličke obitelji — 2. da su posve zdravi — 3. da su svršili pučku školu s odličnim uspjehom — 4. da prema državnim propisima nisu navršili 13. god. prije upisa u I. razred gimnazije ili da navršavaju 13. god. u onoj kalendarskoj godini, u kojoj se upisuju.

Molbu za primanje valja poslati na Upravu Malog sjemeništa u Travniku. Molbi treba priložiti: 1. pismenu izjavu roditelja, da se ne će protiviti, da im sin iza dovršenih gimnazijalnih nauka stupi u Isusovce — 2. liječničku svjedodžbu — 3. krsni list — 4. domovnicu — 5. zadnju školsku svjedodžbu — 6. fotografiju — 7. uvjerenje poreske uprave o visini poreza — 8. preporuku gospodina župnika (eventualno g. katehete).

Uprava sjemeništa pridržaje si pravo otpustiti iz zavoda i pod godinom one, za koje bi se pokazalo, da nema nade te će se popraviti i uspjeti.

Potpuna penzija iznosi mjesечно 600.— Din. Pojedinci, koji ne bi mogli platiti cijele svote, mogu se glede popusta sporazumjeti s upravom sjemeništa. —

Sve potrebitne upute kod: Uprave Malog sjemeništa D. I., Travnik (Bosna), Bunarbaša.

Krivicu strpljivo podnosi

Na prvi je pogled malo čudno, da se ubraja među djela milosrđa: krivicu strpljivo podnositi. Krivice ne čini to se ne smije. Krivicu popravi! to se mora. To spada na zapovijedi Božje. Ali: krivicu strpljivo podnesi! To je nešto drugo. Nek bližnji meni ne čini krivice, neka mi popravi nepravdu! No upravo to je teško. Uvidjeti, da ima krivo i popraviti krivicu. To neće svaki. Tu se hoće poniznosti. Priznati, ispričati se, molit za oproštenje, popraviti štetu.

Dužnikovi jadi. Tko čini krivicu, nepravdu bližnjemu, dužnik je. A svaki je dužnik zapravo nemiran, jer ga tiši dug. Mora ga vratiti. A ako ne vrati, ako ne popravi krivice, neće ni Bog njemu oprostit: dakle je u pogibelji i spas duše. Osim toga duša je i nemirna, jer je grize savjest, muči zlovilja, izjeda žalost. Često puta čovjek, da se otrese te grižnje, još više grieši i razdire ljubav prema bližnjemu. A time raste njegov dug kod Boga. Velik dug, velika bijeda. Hoće li ga ikada isplatiti? Ako krivice ne popravi, nema mu oproštenja. No oholost ga zasljepljuje. Pa i ako uvida nevolju, nema odvažnosti, da je se riješi. Nemir, očaj, žalost: to je u srcu. Zar nije smilovanja vrijedan takav čovjek? Budi dakle milosrdan prema njemu. Strpi se. Ne plani odmah. Podnesi. Možda će brzo uvidjeti, da ima krivo te će se umiriti i stvar popraviti, a ti ćeš mu predobiti dušu. Ako uvijek tražimo svoje pravo, možda ćemo ga dobiti, ali smo raskinuli vez ljubavi, nastaje mržnja, trajno neprijateljstvo...

Ne nalazim krivice. To je rekao Pilat o Isusu. Vidio je da je Spasitelj nedužan. Predali su ga iz zavisti i mržnje, optuživali za ono, što nije učinio. Isus je šutio. Pilat ga usporedi s Barabom. Isus je šutio. Narod traži Barabu, a Isusa nek Pilat razapne. Spasitelj samo šuti. Pilat dade Isusa bičevati, vojnici mu se rugaju, trnjem ga krune, a Isus strpljivo podnaša i šuti. I prima šuteći najnepravedniju osudu, što je ikad bila izrečena. A mogao bi uništiti protivnike, kazniti ih, smrvit u prah. No on toga ne čini. Iz prevelikog milosrđa. Neće smrti grješnika, nego da se obrati i živi. I doista mnogi su se vratili bijući se u prsa priznavajući krivicu: »Zaista, ovaj bijaše Sin Božji!« I jedan se razbojnički obratio. I Longin koji mu je probio Srce. Svi bi ti propali, da nije Isus krivicu strpljivo podnosi. A ovako su se mnogi obratili. Spasitelj nam je dao primjer, kako treba biti i u tom milosrdan. «Oboružajte se kao izabrani strpljivošću i podnosite jedan drugogu i oprštajte jedan drugomu, ako tko ima tužbu na drugoga: kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi» (Kološ. 3. 12). »Ako dobro činite i strpljivo podnosite, to je milost kod Boga. Jer vi ste za to pozvani, pošto je i Krist za vas trpio i vama ostavio primjer, da slijedite njegove stope.« (1 Petr. 2. 20).

Živo uglevlje na glavu. Spasitelj nije samo dao primjer nego je i naučavao: »A ja vam kažem: ne opri se zlu, nego ako te tko udari u desni obraz, pruži mu i lijevi.« (Mt 5, 39). To su imali učenici njegovi naučavati. Tako piše sv. Pavao Rimljanim: »Ne vraćajte zlo zlim. Nemojte se braniti, predragi, nego dajte mjesto srdžbi. Jer je pisano: Osveta je moja, ja ču je vratiti, veli Gospodin. Nego ako ogladni neprijatelj tvoj, nahrani ga, ako li ožedni, daj mu piti, jer čineći tako, skupit ćeš živo uglevlje na glavu njegovu i Bog će ti vratiti.« (Rim 12, 20). Ovakovoj naime strpljivosti i ljubavi neće bližnji moći odoljeti.

Oko za oko. »Čuli ste, kako je kazano starima: oko za oko, zub za zub... A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje.« (Mt. 5.) A ljudi tako rado vraćaju zlo zlim. Istom mjerom. Traže pravdu. Osvećuju se. Vrše krvnu osvetu. Pravdu traže, ali ima poslovica: najveća pravda je najveća nepravda. Pravda jest, ali ljubav nije i time nećeš predobiti bližnjega. On će možda stisnutim zubima morati priznati, da ima krivo, ali će se htjeti osvetiti. Velike se nepravde događaju na svijetu! Već u mirno doba. A istom u ratu! Tu često stradaju nedužni ljubi: taoci, starci, djeca, žene, seljaci. Bombardovanje nezaštićenih mјesta, strijeljanje u masama, otimanje hrane, nasilja nad pučanstvom, koncentracioni logori, prisilni poslovi, strašne i okrutne kazne za neznatne prestupke itd. To sve uzbuduje u čovjeku krv za osvetom. Kolike se klevete šire po novinama i knjigama i koliki takо i nevini stradaju.

Sinovi groma. Kad su jednom neki Samarjani odbili Isusa i njegove učenike, rekoše Jakov i Ivan: »Gospodine, hoćeš li, da rečemo, da sadeoganj s neba i da ih uništi?« To su rekli ovi učenici koje Spasitelj nazva sinovima groma rasrđeni radi krivice koju su nanijeli oni Samarjani Isusu. Ali ih Gospodin ukori: »Ne znate, čijega ste duha. Sin čovječjeg nije došao da duše upropasti nego da ih spasи.« (Luk. 9, 53). Da je došao oganj, propale bi zauvijek njihove duše, a ovako imadu još vremena da se spasu. Takvi su bili učenici prije dolaska Duha Svetoga. A poslije su se još radovali, kad su mogli podnositi nepravdu radi imena Isusova. »Srdit čovjek izazivlje svadu, a strpljiv ublažuje nastale prepirke.« (Posl. 15, 18).

Velika duša Davidova. Saul je mrzio i progonio Davida. Time mu je nanio veliku krivicu. David je morao bježati, a Saul je isao za njim. Dvaput mu je Saul bio tako rekavši u rukama: mogao ga je ubiti. Ali on toga ne htjede. I oba puta se Saul pokajao, što je progonio Davida. Tako može strpljivost i velikodušnost ganuti i tvrdo srce.

Crveni znak Ljudevit XII. Francuski kralj Ljudevit XII. dobije popis sviju dvorjanina među kojima je bilo i najžešćih njegovih protivnika. Ove on u popisu označi crvenim križićem.

Kad se je to saznalo, odmah pobjegnau svi oni, koje je kralj tako označio, jer su držali, da to označuje krvavu osvetu. Ali Ljudevit ih dade natrag dozvati i poruči im, da je crveni križ znak za njega, da im radi krvave smrti Isusove od srca oprosti, što on i rado čini. Nek budu uvjereni, da krivicu, koju su nanijeli njemu kao vojvodi orleanskom, kao kralj francuski neće osvetiti.

Sveta Lidvina. K toj svetici, koja je 38 godina ležala bolesna, dove neka zločesta žena te je stane grđiti, a napokon joj pljune u lice. Sveta Lidvina ostane mirna i strpljiva, pače dade ženi još i malen dar uz riječi: »Mnogo smo dužni onima, koji nam daju prigodu, da idemo putem Božjih zapovijedi.«

Molitva svete Crkve. Nitko ne podnosi tolike krivice koliko sveta mati Crkva. Povijest nam to kaže. U povijesti Crkve nižu se progonstva, klevete, krive osude, otimačine, uništenje samostana, rušenje crkava, spaljivanje svetih knjiga i svetih moćiju, oskrvnjivanje groblja i svetih mjesta, zatvaranja, mučenja, ubijanja. A ona? Moli se Bogu, trpi, šuti, uzdiše, ne vapi za osvetom.

nego da se Bog dostoji neprijatelje crkve pomiriti. Ponizit, ne da propadnu, nego da uvide, što su učinili te da se poprave i tako da se pomire s Bogom. Imma ona vlast kazniti svoje nevjerne sinove, može udarit prokletstvom. Ali ona to rijetko čini i to onda, kad drži da će tako ljudi doći k pameti i da će zlo prestati.

Najosjetljivije Srce. Naše je srce veoma osjetljivo, kad se radi o pravdi i nepravdi. Teško podnosi krivicu. A kako li je istom osjetljivo i nježno Presveto Srce Isusovo! U litanijsama molimo: Srce Isusovo, pravde i ljubavi posudo! To je Srce očutjelo svu nepravdu i krivicu, koju su ikada ljudi nanesli Bogu ili bližnjemu. Ali to je Srce ujedno strpljivo i mnogoga milosrda. Uvijek nam daje nove dokaze ljubavi i milosrda. Neće smrti grješnika nego da ima život. Kolike je već ganula ta strpljiva ljubav Srca Isusova! I naše srce neka bude tako strpljivo. To je velezaslužno djelo milosrda. »Imajte strpljivost sa svima; gledajte da nebi možda jedan drugom vratio zlo zlim« (1 Sol. 5. 14).

Petar Gertler D. I.

Hrvatska Sveta Godina

Vjesnik Kancelarije za proslavu jubileja 1941.

PROSLAVA PETROVA 1940. — U nizu jubilarnih proslava nalazi se po nacrtu Episkopata i blagdan Petra ove godine. Imade se prirediti posebna proslava sv. Petra apostola o Petrovu u g. 1940. u svim crkvama, koje su posvećene sv. Petru. Te proslave treba da se provedu ne samo u crkvi nego u svećanoj formi s vanjskom kojom priredbom spojenom s concursus populi. (Izvješće o programu proslave 1300. godišnjice s biskupskih konferencija od 26. X. 1939.) Svrha je toj proslavi — produbljenje odanosti naslijedniku sv. Petra u Rimu. Središte dakle tih proslava treba da budu crkve posvećene sv. Petru, a tim proslavama ima da se priključe i sve okolne župe.

IZLOŽBA ŠKOLSTVA I PROSVJETE bit će uz ostale izložbe priredena ljetnih mjeseci 1941. Treba da prikaže, što je Crkva učinila kroz trinaest vjećaka za hrvatsku kulturu i na polju školstva i prosvjete. Sabire se grada za izložbu po svim hrvatskim krajevinama. Molimo, da nam se grada pošalje što prije, jer će je trebati kompletirati, sredovati i za izložbu prirediti. Ogranak posao, kod kojega treba da sudjeluju svi, koji mu mogu išto doprinijeti. Neka dakle učini svaki svoje i to što prije!

PROPAGANDA ZA JUBILEJ. — Treba da upoznamo šire slojeve sa značenjem jubileja. Tome će nam najbolje poslužiti Poslanica hrv. kat. Episkopata o jubileju. Dobije se po 1 Din. kod »Kancelarije za proslavu jubileja 1941.«, Zagreb, Kaptol 31. Neprestana propaganda za jubilej je i stalno pjevanje prigodne pjesme »Tisuć tristo prode ljeta« po crkvama.

DUHOVNA NARODNA OBNOVA. — Konferencije dekanata izrađuju konkretnе nacrte za duhovnu obnovu svojih župa. Zagrebački gradski dekanat i jasenovački su to već učinili. Glinski dekanat je imao u tu svrhu sastanak 11. III. u Topuskom. Među ostalim je zaključeno da se po svim župama dekanata održe sv. misije; da se uvede pobožnost prvih petaka; da se osim toga na prve petke obavlja križni put kao zadovoljština za narodne grijeha; da se priredi hodočašće na Trsat; da se forsira mjesečno primanje sv. sakramenata; osnuju društva Katoličke Akcije i širi katolička štampa.

Duševne oči

Upoznao sam se s uglednim i bogatim gospodinom. Za mladosti je provodio lakouman život, ali se po dobroti Božjoj poslije obratio. Uz slaboću tjelesnu, što je sa sobom donosi visoka starost, pridružila se ovom gospodinu još jedna nezgoda: Izgubio je očni vid. I jedamput me je upitao ovaj slijepi gospodin: »Što mislite, koliko sam se Bogu molio, da zadobijem opet vid svojih očiju?« Mislio sam, da je to često bilo. Ali gospodin mi odvrati: »Niti jednog Očenaša nisam izmolio u tu svrhu. Dosta sam se nagledao svijeta i ljudi.«

Iako pustimo s vida strpljivost ovoga gospodina, ipak su nam njegove riječi barem donekle razumljive. Bijeda, što ju sobom donosi sljepoča, bila je u ovom slučaju dosta ublažena radi prijelika, u kojima je gospodin živio. Kad se htio kamo izvesti, kola su mu bila na raspolaganje. Kad se htio malo prošetati, tu je već bio pripravan vodič. Nije se trebao brinuti, što će jesti, čim će se zaodjenuti. Ako je želio doznati što novo u svijetu, bilo je novina i onih, koji će mu ih najpripravnije čitati.

Ali poznavao sam drugog slijepca. Bio je negda vojnik. Nije ništa vidio, a usto je bio velik siromah. Nije imao rodbine, nije imao svojega stana, već je od kuće do kuće išao moleći hrane, odijela i malo mjestanca, da se odmori i prenoci. Žalosno je bilo pogledati, kako bijedni starac s dugim štapom u ruci ide putem. Ljudi su ga već poznavali pa bi ga sami uzeli za ruku, kad bi došao do kakvog opasnijeg mjesta.

Ima i duševnih slijepaca. A duševna sljepoča mnogo je bijednija nego tjelesna, jer nas ona lišava mnogo većih dobara, neizmjerno uzvišenije sreće. Ne mislim ovdje na one, koji su posve izgubili um te spadaju u ludnicu. Već mislim na one, koji su inače pri zdravoj pameti, što se tiče zemaljskih stvari, ali su za uzvišenije vrednote slabog ili nikakvog vida. Mislim i na duše bez prave vjere.

Ljudi su duševno oslijepili radi smrtne bolesti, u koju su upali svojom krivnjom. A kako se to dogodilo, znademo. Bog je stvorio naše praroditelje s velikim znanjem. Ovim darom svojim obdario je Bog osobito Adama, jer ga je postavio za kralja, gospodara i svećenika vidljivoga svijeta. Ali naši praroditelji smrtno su oboljeli: Sagriješili su. Izgubili su vid duševni.

Ova sljepoča prešla je i na njihovo potomstvo. I cva se bijeda iz dana u dan povećavala. Ljudi su sve više zaboravljali na Boga, na život onkraj groba.

Ali našlo se milosrdno srce, kojemu je bilo žao ovih duševnih slijepaca. To milosrdno srce pripadalo je Sinu Božjemu, Istini i Svjetlosti. I on je došao na našu tamnu zemlju i tu zasjao kao

sunce. Izlijeo je duševno oko ljudstvu, istinom svoje nauke rastjerao duševnu tamu. Tako nas je prosvijetlio, da bez poteškoće možemo gledati u beskrajnu vječnost. Oku našem nije skriveno ni samo Božanstvo. Pa ni malom djetetu.

Spasitelj nije došao na ovaj svijet, da tu ostane samo neko vrijeme liječeći duševnu sljepoću, već se pobrinuo za ljude svih vjekova. Ostavio je mjesto sebe nepogrješivo učiteljstvo crkveno, koje ne će dopustiti da na svijetu opet zavlada tama. O ovom učiteljstvu rekao je Isus: »Tko vas sluša, mene sluša.« Tko želi jasno vidjeti, neka stupi u Crkvu Isusovu i sluša one, koji Isusa zamjenjuju...»

I sam nas Isus još osobno poučava. Ne čujemo istinu više njegovih riječi kao što su ih slušali njegovi apostoli i drugi ljudi u Palestini. Ali Isus nas još poučaje djelima svojim.

Čudna zvijezda, što se pojavila na nebu, doveća je tri mudraca s Istoka do malog Isusa. — I tebe zove zvijezda Isusu. Ona sja i danju i noću pred Isusom. To je vječno svijetlo pred Svetohraništem. Dodi i vidi, što Isus radi na našim oltarima, kad se žrtvuje u svetoj Misi, kad ga pobožne duše primaju u svetoj Pričesti, kad boravi u Svetohraništu. Tu će ti pomoći svijetlo svete vjere. I ti ćeš vidjeti, kako je tvoj Učitelj ovdje zaposlen.

Isus će ti ovdje razjasniti osobito tajnu grijeha. Svi smo mnogo puta slušali i čitali o grijehu. Učili smo u katekizmu, slušali smo propovjednike. Uza sve to se igramo s grijehom. Ne držimo mnogo do njega. Teško nam je doći do čvrste odluke, da ne grijesimo. Treba nam dakle tu pouku. Dat će nam je Isus.

Klekni za svete Mise pred oltar, na kojem se žrtvuje Isus, i gledaj očima svete vjere, što se to zbiva. Što radi ovdje Isus? Ono isto, što je radio na Kalvariji, kad je bio razapet među dva razbojnika. U sv. Misama, što se prikazuju Bogu dan i noć po čitavom svijetu, hoće Isus da ublaži srdžbu Božju, što ju izazivaju grijesi, hoće da dade pravdi i ljubavi Božjoj zadovoljštinu radi uvrede sa strane onih, što grijese. Pomicli, da to Isus čini i u onaj čas, kad ti grijesiš. Ti vrijedaš Boga, a tvoj se Spasitelj za te žrtvuje, moli Boga, da te poštedi. Zamisli se u to za svake Mise pa ćeš sigurno poći kući s čvršćom odlukom, da ne ćeš grijesiti.

Možda ti je teško, da se za sv. isповijedi od srca pokaješ radi svojih grijeha. Uzrok je u tome, što ne poznaješ dosta grđobe, što je svaki grijeh krije u sebi. Stoga će dobro biti, da podeš k sv. Misi te pogledaš, što Isus za te tamo čini. Ako budeš dobro gledao, taknut ćete pogled Isusov kao što je nekoč taknuo i sv. Petru u dvorištu Kajfinom pa ćeš zaplakati kao što je i Petar zaplakao.

O ljubavi spram Boga nije još dosta poučena ni najpobožnija osoba na ovom svijetu. I u tom će nas poučiti Isus na oltaru. Što

ga više tu gledamo, to će nas se dublje dojmiti ona čudesna ljubavi, što ih on tamo čini radi nas. Ne ćemo se moći dosta nadiviti žaru ljubavi njegova Srca gledajući ga za sv. Mise, za sv. Pricest i za skromnog života u Svetohraništu.

Manjakat će nam nešto i od drugih kršćanskih kreposti. Još nismo dosta ponizni, dosta krotki, dosta požrtvovni, strpljivi. Razni nedostaci u tom pogledu dolaze i otale, što nismo još dosta prosvjetljeni i oduševljeni za ljepotu kreposna života.

I tu će nam priteći u pomoć naš Učitelj. On će nas poučiti kao što je nekoč poučio Petra i Ivana, Martu i Mariju. Istina je, nismo tako sretni, da bismo ga čuli tjelesnim ušima. Ali on je u našoj blizini. On je u Presvetom Sakramentu. On i tu propovijeda, i tko hoće, razumjet će ga.

Ima još jedan drugi način, kako te Isus pomaže u tvom neznanju. Čini on to pismeno.

Dijete je pošlo daleko od svojih roditelja. Ne može više čuti, što mu oni govore. Ali roditelji će pisati djetetu, pismeno će ga tješiti, savjetovati, možda i ukoriti.

Isto čini i Spasitelj s tobom. Ne čuješ ga tjelesnim ušima kao što su ga mogli čuti sretnici u Palestini pred tolike stotine godina. Ali Isus se pobrinuo, da nam njegovi apostoli i evangelisti zabilježe nešto od njegovih govorova i pouka. I oni su to s tolikom pomnjom učinili, da su nam točno zabilježili, što je Isus govorio. Isus ih je tako vodio pri tom poslu, da nisu mogli pogriješiti. I još se Isus brinuo, da su spisi sv. evanđelista i apostola Isusovih došli do nas onakvi, kako su ih ti sveti pisci napisali. I ove svete spise čuvala je Crkva Isusova i čuvat će ih kroz sve vječove kao najdragocjeniji amanet.

Ti se na primjer srdiš. Pročitaj ili poslušaj pomno riječi iz Sv. Evandelja, što se čitaju pete nedjelje po Duhovima.

Ili pripadaš možda onim ljudima, da želi da skupe što više blaga na ovom svijetu. I gledaš toga nači ćeš dosta pouke u pismima Isusovima.

Ili si možda odviše zabrinut za budućnost svoju i svojih. I tu će te Isus najbolje poučiti svojom riječju, koju ti je pismeno ostavio...

Moli Isusa, da te što bolje prosvijetli. »Isuse, daj da progledam! Da gledam ovaj svijet tvojim očima!«

F. H.

ŽIVOTOPIS SV. ALOJZIJA GONZAGE, ZAŠTITNIKA MLADEŽI.

Po Cepariju priredio Dr. Josip Lang, biskup. Strana 320. Knjiga je ukočena u crno platno, a stoji din. 10.— (sa poštarinom din. 12.—) — I mladež i odrasli crpsti će iz ovog djela korisnih nauka za svoje posvećenje. Osobitu će korist od tog životopisa imati mladež, kojoj je Bog po sv. Crkvi dao sv. Alojzija za zaštitnika. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147.

Vjeran prijatelj

Bolnica je jedna velika škola.

U njoj se vidi, kako je imao pravo sveti Job, koji je već davno i davno rekao, da je čovjek kratkoga vijeka, koga u životu mnoga bijeda i nevolja čeka.

U bolnicama ćeš naći svaku dob zastupanu, tamo od najmladih, koji su jedva Božje svjetlo ugledali, pa do najstarijih. Kad bi zdravi, a naročito oni, koji se vladaju po duhu svijeta, u bolnicu posli i njome prošli, mnogi bi od njih došli k sebi uvažujući veliku istinu: »Danas meni, sutra tebi.« Sigurno bi život svoj promjenili.

Nu među bolesnicima na tijelu, ima u isto vrijeme bolesnih i na duši. Ima ih, koji su pali među razbojnike, zločesto društvo, i oni ih lišiće najvećega dobra — vjere.

U pokrajinskoj bolnici u K., u odjelu za sušicave, bilo je oko 20 bolesnika. U jednoj većoj sobi bilo ih oko desetak. Po-sebnu grupu sačinjavala su petorica, a kolovoda je bio zidar Mata. Davno je vjeru izgubio. Bio je pravi bezbožac, a tako i njegovi prijatelji. Nema te psovke, psovke najstrašnije, koja ne bi bila neprestano u njihovim poganim ustima, a isto tako bili su bezbožni i njegovi razgovori. Tko je to sve slušao, mogao je mirne duše reći, da su ti ljudi opsjednuti, pravi nečastivi. Što je drugo psovka, nego jezik davolski? Oni su se sami za to izdavali, naime psovkom, govorom svojim. Naročito bi divljali, kad bi časna sestra među njih došla, da ih dvori.

U njihovoj sobi bio je i obrtnik cipelarski Janko — dobar, pobožan katolik. I na njega su bezbožno napadali, a naročito onaj dan, kad bi primio mjesecnu sv. Pricest. Ovaj je sve mirno snosio i molio za obraćenje grješnika.

I č. sestra nije se dala smesti uslijed svih napadaja u svojoj samaritanskoj službi, a još manje u molitvi, koju bi obavljala u drugim sobama s bolesnicima na »Andeo Gospodnj.«

Takovo stanje trajalo je više mjeseci. Dan na dan. Nu i teška bolest sušica tražila je svoju žrtvu. Mati je bilo svaki dan gore. Počeo je i strašno zaudarati. Njegovi »vjerni« prijatelji uslijed toga postali su silno uznemireni. Jednoga dana zatražiće odlučno od č. sestre, da Matu od njih odstrani u posebnu sobu. Sestra znajući da bi to na Matu jako djelovalo, a i onako mu je život bio pri kraju, nije toj njihovoj želji udovoljila, što je i sam liječnik odobrio.

Mato je to sve čuo i znao. Zamislio se je i jednoga dana reče č. sestri: »Časna sestro! Sad vidim, ko mi je pravi prijatelj. Unatoč moje bezbožnosti i što sam vas vrijedao, vi mene i dalje lijepo dvorite. Vas ne odvraća od mene moja bijeda i nevolja. Sad vidim i priznajem skrušeno, da mi je jedino Bog vjeran prijatelj, jer vi što radite, to radite Njemu za ljubav. Molim

vas lijepo da mi pozovete svećenika, da mi podijeli svete Sakramente umirućih.«

Njegovi drugovi ostadoše zapanjeni, ne vjerujući gotovo onome, što se pred njihovim očima odigralo. Zašutješe. Više nisu vraćivali, nego su šutjeli. A valjda se i u duši svojoj obratili...

Opet dokaz, kako se ne smije nikoga prije vremena suditi. U svetoj Crkvi Isusovoj moli se puno za obraćenje grješnika, jer ove je došao Isus tražiti. On ne će propast njihovu, nego obraćenje. Dobri Isus i danas moli nebeskoga Oca: »Oče oprosti im, jer ne znaju što čine!«

Tu najvruću Njegovu želju dala je do znanja svijetu i Njegova Presveta Majka u jednom ukazanju u Lurd u sv. Bernardici, kad je rekla: »Molite za grješnike!«

Duka.

Majka Margaret.

»Jadni sine, ti više nemaš ocal!« rekla je Ivanu, i onda sama počela plakati. Ostala je sama s dvoje djece i jednim pastorkom. Djeca će joj biti jedina briga na svijetu. Sama će upravljati malim gospodarstvom, sama će raditi, sama se brinuti za hranu i odijelo svoje djece. Posebno će joj biti na srcu vjerski odgoj djece. Znala je da nije ni prvo ni jedino hrana. Duša najprije. Sto bi čula nedjeljom za propovijedi, to bi navečer svojoj djeci na jednostavan način razložila. Rano ih je učila molitve i katekizam. Često im je pripovijedala razne zgode iz Sv. Pisma, iz života svetaca. Posebno bi lijepo znala govoriti o životu malog Isusa. Preko dana znala bi često reći djeci: »Bog vas vidi.« Svake nedjelje vodila je djecu sv. Misi. Poučavala ih je, kako će se lijepo vladati u crkvi. Pazila je, da joj se djeca već od rana nauče na red, čistoću i radinost. Nije dopuštala djeci da budu bez posla. Već od rana priučavala ih je tvrdom životu. Kad je bilo potrebno, znala je zahtijevati da idu kasnije na počinak, a drugi bi ih put ranije buđila. Ipak bi uvijek gledala, da djeca imaju dosta sna.

O grijehu nije smjelo biti ni govora. Ali ni malih pogrešaka djetinjih nije im lako pregledavala. Tako je odmah odlučno nastupila, kad je opazila kod Ivana prve znakove svojeglavosti. Jednom veoma žedan nije htio uzeti vode, jer ju je prije pružila bratu Josipu. Majka se mirno okrene. No kad ju Ivan posramljen ipak ponovno zamoli, odvratila je: »Mislima sam, da nisi žedan. — »Majko, oprostil!« — »Tako valja!« i pruži mu vodu.

Nikad nije nijedno dijete svoje udarila, a ipak je svako imala potpuno u vlasti. Jednom za njezine odsutnosti srušio je Ivan posudu s uljem, posuda se razbila. Ivan sam izrezucka šibu

te ju tako išaranu iznese pred majku, kad se vraćala kući. »Ah, nešto si opet učinio!« rekla mu je. Mališ joj sve isprijevodi i pruži šibu, da ju ne mora sama tražiti. Ona se nasmiješi njegovoj luvosti, ali ga ipak opomene, da se mora čuvati nestrašnosti.

Margareta je bila anđeo milosrđa. Premda i sama siromašna, rado je pomagala, gdje i kako je mogla. Siromasi i zalutali putnici nalazili su u njezinoj kući okrepnu i konačište. Osobitu je ljubav iskazivala bolesnicima i umirućima. Sama bi ih pripravljala na svete sakramente, a kad župnik ne bi mogao na vrijeme doći, molila bi ona molitve umirućih. Kod ovih djela ljubavi morala su joj pomagati njezina djeca. Ovako su ona katkada morala s njome i noći žrtvovati.

Za prvu ispjed i Pričest sama je majka pripravila Ivana. Višeput bi mu znala reći: »Nemoj ništa zatajiti.«

Kad se radi nauka morala rastaviti s Ivanom, rekla mu je među inim: »Budi uvijek pobožan prema Gospu!«

Došlo vrijeme, da Ivan bira zvanje, da se odluči, kojom će stazom poći u životu. Tada mu je majka rekla: »Ja od tebe ne tražim ništa osim tvoga vječnog spasenja. Hoću svakako, da proprišliš, a kad se odlučiš, podi ne obazirući se na nikoga. Od tebe ništa ne tražim, ništa ne očekujem. Dobro pamti: rođena sam u siromaštvo, pa hoću i da umrem u siromaštvo. Ako bi se odlučio za stalež svjetovnog svećenika pa bi po nesreći postao bogat, niti jednom ne ču te posjetiti. Dobro pamti!«

Ivan je obukao kleričko odijelo. Na rastanku mu je rekla majka: »Ti si obukao crkveno odijelo. Ja osjećam svu utjehu, koju može majka osjetiti nad srećom svoga sina. Ali se sjeti da odijelo ne resi tvoj stalež. Resi ga krepot. Posumnjaš li ikada u svoje zvanje, nemoj obeščastiti svoje haljine. Smjesta je svuci! Radije da moj sin bude siromašni seljak nego svećenik, koji zanemaruje svoje dužnosti. Kad si došao na svijet, posvetila sam te Blaženoj Gospo. Kad si počeo učiti, preporučila sam ti da štuješ Gospu. Sada ti preporučujem da sav budeš njezin. Ljubi druge, koji štiju Gospu, i ako budeš svećenik, preporučuj uvijek i širi njezinu pobožnost.«

Došao je čas mlade Mise. Iza svečanosti opet je majka progovorila svome sinu Ivanu: »Ti si svećenik. Sad si bliže Isusu. Ali sjeti se da je početak služenja svete Mise početak trpljenja... Uvjereni sam da ćeš za me moliti i dok sam živa i poslije moje smrti. To mi je dosta. Ti odsada misli samo na spasenje duša, a za me se ništa ne brini.«

Majka Margareta odgojila je velikog sveca. Taj svetac jest sv. Ivan Bosko.

Daj nam, Bože svetih majka, sličnih majci Margareti!

G.

Žrtva ljubavi

U petom stoljeću provališe divlje horde iz Afrike u Italiju. Kud su prolazili, tu su sjekli i palili. Dodoše i u grad Nolu. Svega ga oplijeniše. Nekoliko stanovnika poubijaše, a nekoliko povukoše sa sobom u kruto ropstvo.

U ovom gradu živio svet biskup a ime mu bilo Pavlin. K tom svetom biskupu dođe jednog dana siromašna žena udova. Stane sirotica plakati. Odveli i njezinog sina dušmani u Afriku. On joj je bio sva njezina pomoć i utjeha.

Sveti je biskup osjećao tešku bol njezinu. Ali kako da joj pomogne? Novca nije imao, da otkupi sužnja. Šta će?

Dao ono, što je imao: dao je samoga sebe. Pošao je s udovicom u Afriku. Dugo su tražili sužnja. Napokon ga nadoše u ropstvu kod nekog bogataša. Biskup pode tom bogatašu i ponudi se, da će robovati mjesto sina siromašne udovice. Bogataš pristane. Biskup svuće svoje slike haljine i obuće one, koje su robovi nosili.

Proteklo dugo vremena, otkako je biskup došao u teško ropstvo. Napokon dozna kralj one zemlje za tog odličnog roba. Pozove ga k sebi. Nije se mogao dosta načuditi njegovoj velikodušnosti. Pusti ga na slobodu.

Ali biskup nije mislio samo na sebe. Ćutio je on боли i svojih vjernika, koje je pritislo teško ropstvo, pa zamoli kralja, da bi i njih pustio na slobodu. Kralj mu usliša molbu. I tako se biskup veselo vrati u grad Nolu okružen svojim vjernicima. Kad je došao u zavičaj, veselju nije bilo ni kraja. Svi su od radosti plakali i ljubili biskupu ruke i noge.

Tko se ne bi divio toj ljubavi biskupovoj? Zar ne pokazuje taj njegov čin, da je imao plemenito, dobro srce? Ali ipak taj čin ljubavi tek je kap jutarnje rose, u kojem se srcali veliko žarko sunce. To žarko sunce je Srce našeg Božanskog Spasitelja.

Gledao je Isus s neba naše teško ropstvo, u koje nas doveđe grijeh. Cuo je u nebu teške, bolne uzdahe siromašne djece Evine. Cuo je njihove vapaje, vidio je njihove jade, i to ga je bolilo. Njegovo Božansko Srce čutjelo je naše nevolje. Ljubav ga skloni, da se zauzme za nas bijednike.

I on ostavlja nebesa. Skida sa sebe božanski sjaj, oblači se u ropsko odijelo, salazi na zemlju, traži bijedne sužnje. Njegovo milo i dobro Srce ublaži božansku pravdu, skloni ju, da im oprosti dug, dobiva za ove bijedne robe novi testament, po kojem postaju baštinicima kraljevstva nebeskog. Božansko Srce učinilo je još više. Ono im je pokazalo i put do njihovog zavičaja, po kojem će sigurno izbjegći rukama neprijateljskim.

Još više. Njegovo dobro Srce pobrinulo se, da imamo svega, što nam treba na putu. Opskrbilo nas je, da ne smalakšemo na putu, da se možemo oduprijeti navalama dušmanskim. Isus nam je

pribavio najskupocjeniju hranu: dao nam je svoje vlastito Tijelo i svoju vlastitu Krv.

Još više. Njegovo predobro Srce pribavi nam i svečano odi-jelo, u kojem ćemo moći doći pred njegovoga i svoga Oca. Uresi nam dušu milošću nebeskom. Pa da nas potpunoma uvjeri, da nam je nebesko kraljevstvo otvoreno, pode on prvi pred nama i slavno ude u nj. Ode pred nama, da nam pripravi mjesto.

Još nešto na poseban način pokazuje žar ljubavi Isusove prema nama. To je onaj rad, ona muka, koju je Isus čutio, kad nas je oslobođao. Silom nam je morao oteti nebo. Veliku je ucjenu morao platiti. Dragocjena je to bila ucjena: Sama njegova pre-sveta Krv. I dade ju svu — do posljednje kapi. Proliju za nas na križu u teškim bolovima. S križa je tekla iz probodenog Srca. Istečla je do posljedne kapi, da opere kužnu zemlju. Svega se toga nije bojalo velikodušno Srce Isusovo. Križ i probodeno Srce nje-govo ključ su, koji nam je otvorio nebeske dvore. Probodeno Srce Isusovo naša je domovnica.

Popni se za časak mišlu u dvore nebeske. Opazit ćeš tamo milijune svetaca. Tu su sveti patrijarsi, proroci, apostoli, ispo-vjednici, bezbrojni mučenici, čiste djevice. Neizrecivo su sretni. Oko nije vidjelo, uho nije čulo, srce čovječe nije očutjelo, što je Bog pripravio odabranicima svojim.

Pa ded upitaj blaženike, tko im otvorи vrata nebeska, kako su put našli do u nebo. Svi će ti pokazati na Isusa u svojoj sredini. On je rekao: »Ja sam vrata. Tko kroz mene ude, taj će biti blažen.« Iv. 10, 9. Oni će ti pokazati na njegovo probodeno Srce, na njegovu ranu. Iz ovog Srca istekla je Krv, kojom su otkupljeni.

F. M.

SVETO PISMO NOVOGA ZAVJETA

Nijedna katolička kuća, nesmije da bude bez temeljne knjige svoje vjere, a to je Sveti Pismo Novoga Zavjeta. Tu su Isusovi savremenici opisali život, naučanje i djela Otkupitelja i Njegovih apostola. Hrvatsko Društvo sv. Jeronima izdalo je cijelo Sveti Pismo N. Z. u prekrasnoj knjizi od preko 550 stranica s mnogobrojnim slikama. Knjiga je uvezana i stoji samo 40 dinara.

SV. MISA U ŽIVOTU VJERNIKA — korizmena poslanica hvarskog biskupa Monsgra. Miha Pušića — izdala Knjižnica »Zvijezda Mora« — Hvar.

Kao predmet ovogodišnje korizmene poslanice preuzvišeni hvarski Biskup uzeo je Sv. Misu i njezinu važnost za duhovni život vjernika. Poslanica ima 32 stranice i razdijeljena je u više poglavja. Stvar je aktuelna te će dobro poslužiti svećenicima i svjetovnjacima, a osobito članovima i članicama katol. društava za bolje shvaćanje uzvišenosti Sv. Mise. Toplo preporučujmo.

Dobiva se kod Knjižnice »Zvijezda Mora« u Hvaru uz cijenu od Din. 2.— po komadu. Naručiteljima od barem 20 primjeraka daje se 25 % popusta. Ček. račun br. 32.193 Biskupski Ordinarijat, knjižnica »Zvijezda Mora«, Hvar.

Dva učitelja

Isus je učitelj, i svijet je učitelj. Nauke ovih dvaju učitelja posve su protivne jedna drugoj.

Isus: — Blago siromašnima duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.

Svijet: — Blago onima, koji imaju blaga u izobilju.

Isus: — Blago krotkima, jer će posjedovati zemlju.

Svijet: — Osveta je slatka.

Isus: — Blago žalosnim, jer će se utješiti.

Svijet: — Samo se jedamput živi na ovom svijetu. Stoga raduj se i veseli, što više možeš.

Isus: — Blago onima, koji gladuju i žđaju za pravdom, jer će se nasititi.

Svijet: — Od pravednosti i svetosti još se nitko nije nasitio. Novac je glavno.

Isus: — Blago milosrdnim, jer će postići milosrđe.

Svijet: — Šta me briga za druge, a pogotovo za siromahe. Glavno je da ja mogu živjeti.

Isus: — Blago onima, koji su čista srca, jer će Boga gledati.

Svijet: — Idi, kamo te strast vodi.

Isus: — Blago miroljubivima, jer će se djecom Božjom zvati.

Svijet: — Nikad ne popuštaj, pa makar imao krivo.

Isus: — Blago onima, koje progone radi pravde, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.

Svijet: — Strpljivo podnosići nepravedno progonstvo, znak je slaboće. Progoni, ali ne daj da te progone.

Koji ti se od ove dvojice učitelja više sviđa?

— Isus.

— A da li i djelima pokazuješ, kako ti je nauka Isusova draža! . . .

M.

RODITELJIMA, koji žele svojim kćerkama osigurati solidan i suvremeniji vjerski, čudoredni i umni odgoj, preporučujemo školu i INTERNAT č. ss. Uršulinki u Varaždinu, gdje se već 200 godina odgajaju djevojke. Slijedeće školske godine otvara se I. RAZRED ŽENSKE REALNE GIMNIZIJE s pravom javnosti. — Prijave za školu i internat prima: Školska Uprava Uršulinki u Varaždinu; do 15. lipnja. Rok za prijamne ispite objavit će se posebno. Od iste Školske Uprave mogu se — po želji — dobiti i potanje upute.

Sv. Petar, apostol (slavi se 29. lipnja)

Pastiru dobrosticu. Petre blaženi,
Poslušaj, što smjerno molimo te mi:
Okove nam grtjeha ti porastregaj,
Koj otvorit moćeš i zatvorit raj!

Svevišnjemu Trojstvu, Bogu jedinom,
Koji vlada nebom ko i zemljom svom
Neka bude slava, nek se ori poj
U sve vijekte vijeka po vasionoff!

Ne šali se dušom

Jednu inovjerkinju protestantkinju englesku uznemirivala pomisao na spasenje duše. Pošla je do Perna, sveučilišnog profesora u Cambridgeu. I njoj je bilo poznato da je ovaj čovjek mijenjao vjeru triput ili četiriput, već prema tome, kojoj je vjeri pripadao onaj, koji je u zemlji zapovijedao. Taj čovjek bio na glasu radi učenosti. Ova se dakle osoba obratila na tog čovjeka, pouzdanog prijatelja svoje obitelji, te ga molila i zaklinjala onim što mu je najsvjetije, da joj rekne, koju vjeru on drži za pravu, i na koji bi način ona mogla spasiti svoju dušu. Učenjak stjeran u tjesnac ozbiljnim i važnim pitanjem osobe, koja se u strahu za svoju dušu obratila k njemu sa svim pouzdanjem računajući stalno na njegovu iskrenost, odgovorio je:

»Kad me tako pitate za savjet kao da me zaklinjete spasenjem moje duše, ne mogu vam prešutjeti istine. Ali vas zaklinjem svim što vam je draga da ne odate niti jedne slovke. Evo dakle što će vam reći: Za ovaj je život udobnija vjera, kojoj pripada kraljica, jer nam daje više sigurnosti i štiti nas od tlačenja, kojem su izvrgnuti katolici. Ali ako želite spasiti dušu i ne ćete da propadnete zauvijek, nastojte da jednom umrete kao dijete katoličke Crkve.«

Tako je govorio taj nesretnik. I on je iz dana u dan odgadao svoje obraćenje, dok napokon nije nenadano preminuo kao krivovjerac. Jednog je dana objedovao s krivovjernim nadbiskupom canterberyskim, a uvečer je pao mrtav pred vratima svoje sobe. Preuzetno se ufao u izmirenje sa svetom Crkvom prije smrti, kad eto...

Ona se inovjerka obratila i živjela uvijek kao pravo dijete svete Crkve.

LJUDIMA DOBRA SRCA! Najbijedniji i najzapušteniji dio otoka Hvara mjesto Bogomolje moli, da mu se pomogne u velikoj potrebi. Siromašni seljaci naumili su da počnu s gradnjom župske crkve. Onu koju sada imamo malena je, niska i pretjesna, u misijskim zemljama nema gore. — Svaki i najmanji dar dobro će nam doći. Pomozite, ljudi dobra srca. — Crkva će biti posvećena Karmelskoj Gospici. Ako bi tko htio, da daruje nešto, može se obratiti na potpisaniog. — Traže se dobre duše koje bi se primile sabiranja kao povjerenici u svojim mjestima. Milodare prima sa zahvalnošću Župski Ured — Bogomolje (Hvar).

NAJZGODNIJE ŠTIVO ZA MJESEC LIPANJ

NAČI CEŠ U LIJEPOJ KNJIZI

•**MJESEC SRCA ISUSOVА** od H. Vodenika, cistercita.
Ima 112 str. Cijena din. 5.— (sa poštarnom din. 6.—).
Knjiga sadržaje 30 prekrasnih razmatranja o ljubavi Presv. Srca, po-
praćenih sa istinitim primjerima ponajviše iz života meksičkih katolika.
Naručite od: Uprave »Glasnika Srca Isusova», Zagreb I/147.

Moć Gospe Lurdske

Otkako se ukazala Gospa u Lurdru, dogodile se tisuće čudesa u tom gradu po njezinom moćnom zagovoru. Hromi su počeli hodati, gluhi su dobivali sluh, slijepi počeli gledati, bolesnicima s najrazličitijim slabocačama vraćalo se i vraća se draga zdravlje, potištenima ulijevala se duševna snaga, koja ih je podržavala, da ne klonu u teškoćama života. Obilno je Majka Božja dijelila sve do danas svojoj djeci darove u Lurdru.

Ne samo u Lurdru, već i diljem svijeta Lurdska Gospa majčinski se brine za svoju djecu. Više nego ijedna zemaljska majka za svoj porod. Od mnogih ozdravljenja, što ih čudesno izveo Bog zagovorom drage Gospe Lurdske, evo samo jednoga.

Juliji bilo istom 14 godina. Teško je i dugo boļovala. Zeludac joj tako oslabio da nije mogao skoro više ništa primati. Radi slabosti bolesnika se nije mogla uspravno držati bez tuđe pomoći. Iza dva tri koraka morala je sjesti. Napokon je bila i uzeta na desnoj strani. Najbolji liječnici bili su pozivani. Njihove izjave nisu bile utješljive za zabrinute roditelje. I ako bi ozdravila, za to bi svakako trebalo dugo vremena.

U to vrijeme ujaku bolesničinu dopala ruku knjiga, koju je pisac Lasser napisao u čast Gospe Lurdske. Knjiga mu se tako svidjela, da ju je u jednoj noći cijelu pročitao. Jutro je osvanulo, kad ju je dočitao. I u njegovoj je duši osvanulo, kako sam priznaje. Očutio je živu vjeru u moć Lurdske Gospe, u njezina čudesu, u njezinu dobrotu. Pisao je odmah svojoj sestri, majci bolesničinoj, da se s ukućanima uteče zagovoru Gospe Lurdske. Da se što bolje u vjeri okrijepe, neka pročitaju knjigu Lasserovu. Pisao je odmah takoder u Lurd župniku, da njegovoj sestri pošalje bocu Lurdske vode.

Clanovi obitelji, kojoj je pripadala bolesnica, nisu bili svi dobri kršćani. Majka, bolesnica i njezin jedanaestgodišnji brat bili su pobožni, dok otac i njegov sin iz prvog braka nisu marili za vjeru. Stoga je ovaj posljednji i odgovorio ujaku na njegovo pismo:

»Uza sve štovanje, dragi ujače, što ga gojim prema Tebi, moram priznati da ne osjećam nikakova pouzdanja u Tvoju Lurdsku vodu. Da nije Julija ovako opasno bolesna, ja bih se svemu tome slatko nasmijao. U ovim prilikama ograničujem se na ovu izjavu: Ako Julija ozdravi pijući ovu vodu, onda će sa svih krovova vikati da se dogodilo čudo. Obećajem pače da će u tom slučaju poći i na isповijed.«

S velikom revnošću pripravljala se Julija za milost, koju će joj iskazati Gospa Lurdska. Radi slabosti nije već 48 sati ništa jela. Ponijeli su je u crkvu, gdje se za nju služila sveta Misa. Majka, bolesnica i mali brat primili su svetu Pričest sa žarom. Kao da su htjeli Gospu upravo prisiliti, da im iskaže milost, za koju su molili.

Vratili su se kući. Majka je drhtavom rukom dala kćerki

Lurdske vode. S uzbudenjem očekivala je pomoć. Ali eto razočaranja.

— Kako je, Julijo?

— Ah majko, ništa bolje, i bolesnica poče plakati. Niti nebo niti zemlja ne pomažu.

Došla je noć. Majka je sa sinom pobožno izmolila večernju molitvu. Julija je sjedjela u krevetu. Otac se udaljio, kao što je obično činio, kad bi se drugi molili. Uzeo je framazunske novine. Svaki su mu dan dolazile.

Bolesnica je dodala još jednu deseticu svete krunice. Nakon toga opet je pružila uvelu ruku prema Lurdskoj vodi. Zamolila je majku da joj ulije u čašu.

— Drago dijete, da te je Majka Božja htjela uslišati, odgovorila je majka bojeći se ponovnog razočaranja, ona bi te danas izjutra ozdravila.

Tada se umiješa mališ, koji je još klečao:

— Učini majko, što te Julija moli, ona će ozdraviti.

Mala šutnja. Majka je ulila vode u čašu i pružila bolesnici, koja je vrlo slabo disala. Julija se prekrižila i ispila sve, što joj je majka ulila. I najedamput je digla oči prema nebu i počela duboko disati.

— Majka me Božja ozdravila! klikla je bolesnica. Majko, sve moje boli isčezačaju, kao da ih spužvom brišem.

Mališ je međutim istrčao na vrata i iz svega glasa zavikao:

— Julija ozdravila! Julija ozdravila!

Otac poletio u sobu sa svojim framazunskim dnevnikom.

— Oče, Majka me je Božja ozdravila, zavapila je Julija kri-
leći ruke.

Ozdravila! Ozdravila! začudeno će framazun. Od uzbudjenja pale su mu novine na pod. Kao pomorski časnik često je gledao pogibeljima u oči, ali nikad nije bio tako potresen kao kad je čuo, kako Julija kliče: »Majka me je Božja ozdravila!«

Štićenica Gospe Lurdske prospavala je lijepo cijelu noć. Izjutra jela je s dobrim tekom. Onda je pošla na odulju šetnju.

Malo vremena nakon toga pošli su u Lurd zajedno sa stricem. Otac je bio posve drugi. Sva se obitelj posvetila Majci Božjoj. Stariji sin prijašnjeg framazuna, pomorski vojnik, pošao je također na ispovijed, kao što je bio obećao stricu.

Sve ovo, što je ovdje ispričano, objelodanljeno je u velikim francuskim novinama Univers u travnju 1871.

Eto kako Majka Božja pomaže. S velikim pouzdanjem obratimo se Njoj u svim svojim teškoćama. Ako nas odmah ne usliši, ne gubimo nada. Pa ako nam i ne dade, što molimo, mi ćemo se ipak u nju uvijek neograničeno uzdati.

Slava Gospici Lurdskoj, našoj dobroj Majci nebeskoj! Slava joj dovjeka!

F. M.

Spomen na duhovne vježbe

*Hvaljen Isus, oče uredniče,
Glasnikov nam vrijedni trudbeniče!
Kad se sjetim onih triju dana,
Od radosti srce poigrava,
Kako smo ih lijepo proživjeli
U našemu zelenome Gaju,
Ko što žive andeli u raju,
Uz našega duhovnoga vodiča
I dekana, Josipa Panića,
I njegova vrijednog pomoćnika,
Alojzija, časnog redovnika,
Koji nas je lijepo pohodio
U tri dana lijepo obnovio*

*I u svetoj vjeri utvrdio.
Neka njemu Svevišnji naplati!
Predočio nebo nam i pako
I sud zadnji, što je bolje znao,
Pa će svaka radije umrijeti
Nego grijehom Boga da uvrijedi
I poštene žensko da pogrdi.
Kada smo se s njime rastajali,
Mnoga suza u oku je sjala,
Osobito kad nam jošte reče,
Da nas nikad zaboraviti ne će,
Već u svoje molitve ubrojiti
Svevišnjega za nas Boga moliti,
Da nam dade jakost Duha svoga,
Da mu vjerne budemo do groba.
Mile druge ovog našeg kraja
Sjetite se onih triju dana
Pa molite Boga Svevišnjega,
Da nam dade dobrih svećenika,
Isusovih vjernih namjesnika
Da se po svem svijetu propovijeda
Sve, što Isus, Kralj naš, zapovijeda.*

J. Strganac
članica Katoličke Akcije u Gaju.

NAJRAŠIRENIJI HRVATSKI MOLITVENIK JEST

»SRCE ISUSOVO SPASENJE NAŠE«, koji je kroz svojih sedam izdanja štampan u gotovo 70.000 primjeraka. Najnovije sedmo izdanje odlikuje se opširnim uputama o raznim načinima štovanja Božanskog Srca Isusova. Sadržaje sve potrebne molitve i pjesme. — Cijena: obični uvez din. 15.— (sa poštarinom din. 17.—); platno-zlatorez din. 30.— (sa poštarinom din. 33.—); koža ili kaučuk-zlatorez din. 60.— (sa poštarinom din. 64.—). Na 10 primjeraka dobiva se jedan nadar i ne plaća se poštarina. Narudžbe prima:

UPRAVA »GLASNIKA S. I.«, ZAGREB I/147.
PALMOTICEVA 31.

Naš križ

Božanski Učitelj uči nas, da smo dužni nositi svoj križ. »Ako tko hoće za mnom da pade, neka se odreče samoga sebe i neka uzme križ svoj te ide za mnom.« Mt. 16, 24. Nakon muke Isusove postala je vrlo značajnom riječ: Križ. Ova riječ obuhvaća mnoge žalosti, mnoga odričanja, mnoge muke i mnoge žrtve.

Križ svi naslijeduju. Čovjeku se kod rođenja daje križ, koji će nositi čitav svoj život. Križ je prirođen životu. Iz iskustva znamo, da je to istina.

Isusova je zapovijed o nošenju križa ne samo korisna, već i potrebna. Isus nam služi za primjer. Kao što je On nosio svoj križ, tako treba da i mi nosimo svoj. Isus je dragovoljno primio svoj križ. Zagrljio ga je i nosio, premda je mogao i drugačije učiniti. Smatrao je potrebnim, da križem spasi ljudski rod. Mi nosimo naš križ, ali ne dragovoljno, već zato, što smo ga rođenjem primili. Kad nam nebeski Učitelj kaže, da ga primimo, znači, da i naš križ može biti dobrovoljan, ako ga uzimamo iz ruku Boga, koji nam ga nuda i daje. Svi nose svoj križ, ali ne na isti način. Svi ne slijede Isusa. Mnogi nose križ kao robovi, tuže se, proklinju ga i nastoje, da ga se otresu. Kršćanin, koji prijateljski prima križ, koji ga grli kao što je radio Isus, zahvaljuje Bogu, što mu ga je dao.

Svaki ima svoj križ obzirom na zvanje, narav, sposobnosti i ličnu slobodu. Križ, koji nam Providnost daje, odgovara našem životu.

Pogledajmo svoje pogreške, svoje nesposobnosti. Sve je to križ, koji moramo skromno nositi. N. B.

DRAGI ČITATELJI! Nema većega veselja, doli onoga, kojeg Ti pruža služba Božja. Služiti Bogu i Mariji, biti Marijin apostol, osobito u današnje vrijeme, zaista je časna, a i vrijedna služba! Bezvjerci raspačavaju u našem narodu loše i pokvareno štivo, te na taj način uništavaju i truju našu mladost, uzdanicu našega naroda. A mi? Zar ćemo ostati skrštenih ruku? Ne! Poći ćemo po našim selima i gradovima i širiti katoličko štivo među našu omladinu. Odgovorit ćemo im kupovanjem i širenjem zdravog i dobrog štiva. U tu su svrhu Salezijanci izdali lijepu knjigu od 170 stranica pod naslovom «Pomoćnica kršćana». Knjiga ima tri dijela. Prvi dio govori o mnogim milostima što ih je Marija kroz stoljeća dijelila čovječanstvu, dok drugi i treći dio raspravlja o praktičnom štovanju Marije Pomoćnice po uzoru sv. Ivana Boska. Knjiga će poslužiti i vlačići svećenicima. S poštarnicom stoji 11 dinara. Naručuje se kod: **Uprava salezijanskog suradništva, Zagreb 11, Omiška 2.**

PITANJA I ODGOVORI

Uredništvo Glasnika prima od svojih čitatelja mnogo najrazličitijih upita. Kako se međutim većina ne drži onih uputa, koje smo opetovano na ovom mjestu naglasili, ponavljamo još jednom:

1. Uredništvo odgovara na poslana pitanja samo onda, ako odgovor može biti od koristi većem broju čitatelja. Ne će dakle odgovarati na pitanja, koja su posve lična. (Na takva pitanja se odgovara u posebnom pismu, ako je priložena marka za odgovor). Ne će se uzimati u obzir niti pitanje, čiji odgovor može svatko sam naći u običnom katehizmu.

2. Pitanja moraju biti napisana jasno i čitljivo. Jasnoća traži, da se točno i određeno izloži ono, što se pita. Pitanje valja dobro promisliti, prije negoli ga se napiše i pošalje.

3. Pitanja moraju biti potpisana punim imenom i adresom. Uredništvo će dakako sa svoje strane držati u tom pogledu najstrožu tajnu.

4. Uredništvo u svakom slučaju ostaje posve slobodno da objelodani ili ne objelodani poslana pitanja. Odgovarat će pak po redu, kako su stigli. Suvršno je dakle tražiti, da odgovor izade baš u kojem određenom broju.

5. Od ovih načela Uredništvo ne će i ne može ni u kojem slučaju odstupiti, pa molimo, da se ne očekuju iznimke.

VIJESTI

MLADA SV. MISA U VARAŽDINU. Na blagdan Bogojavljenja prišao je prvi put k Božjem oltaru vlč. g. Julije Kriško, varaždinac. Bilo je to veliko slavlje za naš grad. Kod sv. Mise propovijedao je vlč. o. Ivan Kozelić D. I. Mladomisnik je svoje nauke svršavao na teološkim učilištima u Zagrebu, Ljubljani, Innsbrucku, Rimu i Sarajevu. Potjeće iz odlične katoličke obitelji. Želimo mladom leviti, da mnogo i s blagoslovom poradi na njivi Gospodnjoj i da izgradi u sebi pravog svećenika po Srcu Božjem.

DUBOČAC: Sv. Misije. Već 21 god. nije bilo misija u našoj župi. Zauzimanjem našeg vrijednog gosp. župnika iz Bebrine ispunila se već davno očekivana želja. Na drugi dan Uskrsa došao je misionar i misije svečano započeo. Prva dva dana svijet se još skanjivao, ali zatim hrilo je mlado i staro, da sluša propovijedi i pristupa sv. sakramentima. Može se reći, da nitko nije ostao u selu bez sv. ispovjedi. Milost Božja takla je i one duše, koje ni same nisu slutile, da će na njih misije učiniti toliki dojam.

Na Mladu Nedjelju u jutro odjeknule su slavonske doline i preko Save bosanske planine od pucnjave mužara i skladnog pjevanja dubočana. Dubočac nije vido već davno tako velike procesije i javnog zborovanja. Kad je misionar pozvao narod, da još jednom obnovi svoju vjeru, odazvala se sva župa kao jedan. Dubočani su posvjeđeni, da su oni unuci onih slavnih svojih djedova graničara, koji se nisu bojali krviti za krst časni i slobodu zlatnu. — Omladina se napose istakla svojim revnim dolaženjem k propovidima i primanjem sv. sakramenata. Za njih je misionar održao posebna predavanja u župnom stanu. Za djevojke je osnovano društvo Srca Isusova. — Na koncu se veoma ganutljivo oprostila čitava župa od svog misionara, moleći Boga, da bi poslao ovoj maloj ali još uvijek slavnoj župi posebnog svećenika. To je najveća i najvrćuća želja čitave naše župe. M.

MAKARSKA: † Ivka Babić. Smrtnam je ugrabilo odličnu širiteljicu našega Glasnika. Pokojna gda Babić bila je revna i pozrtvovna katoličnina na djelu. Živjela je uzornim katoličkim životom, a njezina revnost za Božju stvar nije poznavala granica. Širila je dobru štampu, pomagala misije; dala je pokrstiti nekoliko malih Crnaca na imena svojih pokojnika, a i druge je nagovarala, da tako čine. Pomagala je savjetom neiskusne duše, te je mnogima bila prava majka. Sirotinju je pomagala iz svojih skromnih sredstava te je uopće u svemu bila na pobudu i primjer cijelom gradu. Koliko su je voljeli, vidjelo se prilikom njezine smrti. Naročito je plakala sirotinja. Po njezinoj želji bio je sprovod sasvim jednostavan bez vijenaca i cvijeća, jer je pokojnica željila, da se svi ti troškovi upotrijebe za sv. Mise i druge dobre svrhe. Ne sumnjava, da će se ova plemenita duša kod Boga moliti za naše potrebe u ovim teškim danima. S. T.

VUKSINEC: † Tomo Šurbek. Bio je to potpuni katolik, koji je svoje katoličanstvo uzimao ozbiljno. Živio je dubokim kršćanskim životom. Kad se pred mnogo godina odlučivao o izboru stuleža, oputio se pješke 45 km. u Zagreb k jednom Isusovcu, da ga pita za savjet. Njegov primjer je na mnoge pobudno djelovao. Psovače bi uvijek opomenuo i pokarao. Revno je polazio svetim Sakramentima. Radio za mnogo dobru stvar, a posebno za misije. Ta mu je revnost pribavila pričilnih neugodnosti. Bio je predsjednikom organizacije katoličkih muževa i član dviju bratovština, Presvetog Srca i sv. Krunice. Lijepa smrt bila je dobroj kruna njegova lijepa života. Cijelo ga je selo s iskrenom žalošću ispratilo do njegova počivališta. Neka počiva u miru, a Presveto Srce neka nam po svim našim selima dade takovih uzora. Župljanin

Donji Miholjac :
Mali ministranti s vlč. g. J. Plelijem

POSAVSKI BREGI: Proslava Papin dan: 17. ožujka proslavila je na svečan način naša župa Papin dan uz naročito sudjelovanje članica Djev. Društva S. I. Glavna točka proslave bila je svećana akademija s ovim rasporedom: 1. Na Papin dan: govori Anka Vraneš; — 2. »Ti si Petar« od Iv. Ev. Šarića; krasnoslovile djevojčice Milka Jović i Marija Jambrec; — 3. Pred slikom sv. Oca: govorila djevojčica Anica Kovačić; — 4. »Za nješta srce Hrvata bije« od A. Kokića;

krasnoslovio dječak Petar Pavleković; — 5. »Branimir«; krasnoslovio dječak Stj. Antolić; — 6. Odnos Hrvata prema Apostolskoj Stolici kroz 13. stoljeća, od Jurja Kocijančića; sudjelovale članice Djev. Društva S. I.: Kralj Barica, Martinek Kata, Harapin, Danica i Barica, Slava Murek, Katica Kozjak, Betika Belošević, Kata i Anka Vraneš, Milka Antolić, Marica Pavleković, Anka Vandelić. Akademiju, koja je vrlo lijepo uspjela, uvježbala je požrtvovna gđa Jelka Golub, upraviteljica pučke škole.

TUHELJ — Rad Djev. društva u S. I. god. 1939. Odmah s početka moramo spomenuti, da su našim molitvama i nastojanjem opet lijepo uspjele duhov vježbe muževa i mladića, pri kojima su članice i opet požrtvovno pomagale praviti tekice, kuhati i rediti kroz 8 dana, te čistiti i ribati prostorije cijelog župnog dvora, gdje su duh vježbe održane. — Za proslavu Papinog dana bile smo pripravne, ali mjesto proslave održan je svečani rekвијem i komemoracija za pok. sv. Oca Piju XI. dne 14. II. 1939. — Na blagdan Srca Isusova primljeno je u društvo 24 novih članica, koje su naročito lijepo molile posvetu i

pjevale »Ispovijedam se...« prije sv. pričesti. — Na veličanstvenu proslavu Presv. Srca Isusova u Zagreb putovale smo zajednički autobusom. — Posebni događaj bila je proslava 25 godišnjice misnikovanja našeg milog upravitelja i župnika preč. gosp. dekana Marcela Novaka dne 23. srpnja 1939. Proslavom, koju smo potajno spremale, htjelo se pokazati veliku zahvalnost za požrtvovni rad, što ga prečasni posvećuje nama svima i da se oda počast i priznanje svećeničkom staležu.

Za Vel. Gospu kao glavni crkveni god izribale su i odistile članice čitaču crkvu i donijele mnogo cvijeća i

vijenaca za ukras. — Sastanci se obdržavali gotovo redovito uz čitanje, razmatranje, deklamiranje pa dogovore za društveni rad. Članice su učile i recitirana Misu i par su je puta molile. — K blagdanima se uvijek poglobljalo crkvu, ruho i prema potrebi popravljalo. Najviše su pomagale Mihalić Marija i Medvedec Anica. Načinila se i nova alba, roketa i veliki oltarnik. Oltarnik je darovala Rozika

Sporiš, a čipke za oltarnik i roketu pravila je Branka Poljanec. — Društvo je raspučavalo 220 kom. Glasnika i 44 kalendaru S. I. — Za Božić su razdijelile članice mnogo starih Glasnika darovanih od Uprave Glasnika S. I. Te godine udalo se 16 članica, 1 je izostala, 1 isključena, a Anica Tramišak — dobra članica podmlatka — umrla je 3. I. 1939. Po zimi i snijegu ali okružena vijencima i cvijećem te cijelim Djev. društvom — sa barjakom u crnom — otpraćena je na posljednji počinak. Nosile su je starije članice. Na groblju se oprostila s njom Milka Rumiha. I tako su na koncu ostale 233 članice, od kojih se preko 70 nalazi u gradu u službama. Naknadnih sv. Prijesti prikazano je: 3.800, sv. Misa 4.584, krunica 6.600, žrtvica 4.386, molitava 6.327, zlatnih krunica 960, dobrih djela 2.867 i 65 pothoda Presvetom. — Božansko Srce bilo i dalje uz nas!

Penezić Marija, tajnica

ZEDEVICA GORNJA (Dalmacija)
Život i rad Djev. Društva S. I. Ima nas
st. Sastanke i sve dužnosti revno vr-
šimo pod vodstvo Upravitelja preč. g.
župnika Slavka Kadića. — Dobrovolj-
nim prinosima članica dale smo kod
č. ss. u Splitu na Lovretu izraditi

lijep društveni barjak, koji bi posve-
ćen na svečan način 8. XII. prošle go-
dine. Barjaktaricom je imenovana
Ljubica Ćikeš. Kumom barjaka bila je
Milica Ćikeš.

Ćikeš Andelka, glavarica

Sluga Božji Petar Barbarić

PETGODIŠNICA PRIJENOSA TIJELA.

Dne 20. svibnja 1940. navršilo se je pet godina, što je tijelo Petra Barbarića, koje je trideset i osam godina počivalo na groblju sv. Roka na Bojni u Travniku preneseno u travničku sjemeništu crkvu sv. Alojzija.

Htjelo se, da se prijenos obavi posve tiho; ali su bogoljubni Travničani ipak saznali, što se spremaju, pa su se rečenog dana našli u velikom broju na Bojni i poput debela vijenca nalegli oko grobne ograde strpljivo čekajući od ranoga jutra do podneva, koliko je trajalo iskapanje. Tijelo se dobro sačuvalo, isto tako i redovničko odijelo. Petar je naime bio odlučio, da će poslije ispita zrelosti stupiti u Isusovački red. Kad je spoznao, da će ga Gospodin Bog skoro uzeti k sebi, zamoli, da bude primljen u Isusovce. Starješinstvo Reda ispunili mu želju i još mu dopusti da privatno položi tri redovnička zavjeta (siromaštva, čistoće i poslušnosti) i da obuče redovničko odijelo.

Nešto pred podne ponesoše Petrovo tijelo u istom ljesu, u kojem je ležalo blizu četrdeset godina, a sav se nazočni narod svrsta u dugačku povorku prateći ga do sjemenišne crkve svetog Alojzija, čije je otprilike godine Petar dosegao. Putem su se vrli travanjski gradani upravo otimali da ponesu svete ostatke bar komad puta.

Popodne u tri sata nagrnulo je veliko mnoštvo naroda u sjemenišnu crkvu da pribiva sahrani. Crkva je bila puna. Pred pričesnom ogradi u cvijeću i zelenilu ležao na odru ljes s Petrovim tijelom, s desna i lijeva po tri svjećnjaka, iza njih po tri seminarca kao počasna straža. Besjedu je rekao provincijalov tajnik, V. O. Bruno Foretić, koji je i sam poznavao Petra. Govorio je tako živo i tako lijepo o vanrednim krepostima svoga negdašnjeg druga, da je sve zanio. Cijelo vrijeme, dok je besjedio, vladala je u nabijenoj crkvi sveta tišina, svak je u duši osjećao svećanost časa i veličinu dogadaja. Nakon svetog obreda, koji je za takve zmode propisan, a obavio ga je u pratnji dakona i podakona preč. g. Đuro Čezner, isto drug, otpjevao je jaki sjemenišni zbor Zajčevu nadgrobnicu »Čuj nas, Gospodine!« Mi smo se u srcu molili, ne za pokoj svetog mladića, koji sigurno već uživa vječnu slavu kod Boga, nego da Gospodin čuje i usliša našu molitvu, koju Njemu šaljemo, da po svojoj svetoj Crkvi što prije uzvisi Petra na čast oltara.

U dodiru smrti obuzimala je duše svih nazočnih vedra radost, pa su tom osjećaju dali maha, kad je zaorila ona radosna uskrsnica.

pjesma: »Kraljice neba, raduj se!« Svi su prihvatili i tako radosno pjevali, da se od silnog pjevanja tako rekavši zrak lomio. A nije se mogla za tu prigodu izabrati podesnija pjesma: sjećala nas je vječnog uskrsa Petra Barbarića i njegove nježne bogoljubnosti prema slavnoj Djevici Mariji, kojom se osobito odlikovao za svega svoga čistog i svetog življenja.

Petrovo se tijelo sahranilo u jednom ogranaku podzemnog hodnika, koji se odvaja od podruma i seže uz temelje crkve do oltara prečistog Srca Marijina. Tako eto taj veliki štovatelj Blažene Gospe počiva u sjeni Njezina oltara. Na zidu u crkvi, između toga oltara i ispovijedaonice, postavljena ploča kaže, da tu leže smrtni ostanci Petra Barbarića, koji se rodio u Klobuku u Hercegovini 19. svibnja 1874. i umro kao seminarac osmoga gimnaziskog razreda 15. travnja 1897.

Pošto su smrtni ostanci u svečanoj povorci preneseni iz crkve u grobnicu, onda je došlo ono, što je najviše diralo dušu. Da vam je bilo vidjeti onu pobožnost i strahopočitanje, s kojim je narod prilazio k odru, promatrao veliku Petrovu sliku, koja je tamo stajala, metao krunice na odar, na kojem je još čas prije počivao lijes s Petrovim tijelom, i uzimao cvijeća i zelenila, kojim je odar bio ukrašen! I kad je jedna starica poljubila odar, odmah se drugi povedoše za njom. Gledao sam to s dubokim gaućem, a u srcu mi je porasla nada, da će ovolika vjera zaista isprositi u Gospodina Boga milost, za koju Mu se molimo, a ta je: da sveta Crkva uvrsti našeg Petra u broj blaženih, nek nas sve katolike, stare i mlade, privede bliže k Bogu i svetosti. U toj nas nadi učvršćuje i to, što je bogoljubni narod već isti dan, sam od sebe, bez ičijeg poziva stao da kleći na grobu Petra Barbarića i da mu se moli kao moćnom zagovorniku kod Gospodina Boga. I kada Gospodin uslišava one, koji mu se utječu u svojim potrebama po zagovoru svetog mladića. Već je lipanski broj godine 1935. Glasnika Srca Isusova donio jednu zahvalnicu, a otada dosada gotovo 800.

MILOSTI PO ZAGOVARU PETRA BARBARIĆA

- 795. Zagreb: Ozdravljenje mojega jedinog sina. M. J.
- 796. Kustendil (Bugarska): Utekla sam se za vrijeme epidemije Petru Barbariću — njegovu zagovoru i nije mi se ništa dogodilo. N. N. — 797. Sarajevo: Dulje vremena već dugujem milom nam Petru Barbariću javnu zahvalu za mnoge milosti, a napose za operaciju, koja je sretno uspjela. Milom našem Slugi Božjem neka je velika hvala, a ja ću nastojati, da ga što više štujem moleći ga, da mi i dalje pomogne u svemu onomu, što služi na čast i slavu Božju. N. N.

ZAHVALNICE

Uredništvo će objelodaniti samo one zahvalnice, koje su potpisane punim imenom. Potpunog imena međutim ne će tiskati, osim ako se to izričito traži. Valja se kloniti općenitih izraza. Zahvalnica neka bude stvarna. Niže dosta napisati — »zahvaljuje za velike milosti ili slično. Uredništvo nije dužno svaku zahvalnicu tiskati. Onaj, koji zahvaljuje učinio je svoje, pa može biti potpuno umiren, izade li njegova zahvalnica ili ne. U svakom slučaju Uredništvo može zahvalnice skratiti, jer kad bi se tiskalo sve, što se pošalje, bilo bi u svakom broju Glasnika nekoliko stranica zapremljeno samo zahvalnicama. Nadalje nije moguće zahvalnicu tiskati čim nam stigne, nego valja čekati i po dva do tri mjeseca, dok dode na red.

Zahvalnice, u kojima se zahvaljuje samo zagovoru sluge božjeg Petra Barbarića tiskaju se na posebnom mjestu.

Bakarac: MB ozdravio sin; Banjaluka: FS ozdravljenje muža i pomoć u mnogim teškim časovima, BS ozdravljenje od teške bolesti, MV uslišane molitve; Bebrina: MJ pomoć u bolesti pluća i grla; Beograd: IK pomoć u nevolji; Bizovac: SE ozdravilo dijete; Bočkinci: AB uslišanje; Brinje: MB sretan porod i zdravo dijete, MPP primljene milosti; Brodski Varoš: MT uslišanje, AB ozdravljenje i pomoć u gospodarstvu. Busovača: AD ispravljena nepravda; Črnkovci: LK pomoć u bolesti; Dapci: AN uspjela operacija i druge milosti; Dobrinj: NJ oslobođenje iz velikih i teških neprilika; Donji Desinec: FVM uslišanje; Dragičina: IP velike milosti; Dubrava: AB pomoć u obitelji; Đevđelija: IS sretan porod i ozdravljenje; Feričanci: FP uslišanje; Fojnica: AC ozdravljenje; Gerovo: SB uspjela operacija; Gornji Kosinj: VB velika milost; Gornje Plavnica: KZ mnoge milosti; Gor. Vrbas: KB uslišanje; Imotski: NN pomoć u nevolji; Karlovac: NN sretno položen ispit i druge milosti; Kirasić: B mnoga dobročinstva; Komletinci: LP primljene milosti; Koška: MB sretan porod; Krapina: AM mnoge milosti; Kras: GV pomoć u teškoj bolesti, ozdravilo dijete; Križevci: MS pomoć u velikoj teškoći; Kupjak: MG mnoge milosti; Lepoglava: DŽ mnoge milosti; Lipovac: MU iscjelila neizlječiva, po судu liječnika, rana; Ludbreg: AS ozdravljenje; Miami USA: AL izbavljenje od velike opasnosti; Mrkopalj: KT ozdravljenje; Nova Kapela: JM ozdravljenje od živčane bolesti; Novalja: AT pomoć u trpljenju; Osijek: FV brzo uslišanje; Pakrac: SG povoljna prodaja i kupnja zagovorom P. Barbarića i Sv. Male Terezije; Platičevo: BT pomoć u teškoj bolesti s operacijom; Podravski Podgajci: PF sretan porod; RP sreća u obitelji; Pokupsko: LjS ozdravila djeca; Prizren: VS ozdravljenje; Prašćevac: IKM sin ozdravio od teške rane; Pučišće: LM pomoć u nevoljama i potrebama; Retkovići: MM obraćenjem postignute velike milosti; Sesvete Ludbr.: JA primljene milosti; Sotin: MG pomoć u trgovini i kod ispita; Split: OV ozdravila kćerka od teške bolesti; Srijem. Mitrovica: TH vlastito zdravlje i ozdravljenje djece od teških bolesti; Srpske Moravice: DP ozdravljenje kćerke od teške bolesti pluća. Sv. Durad: KS pomoć u teškoj bolesti grla; Sv. Matej: AM primljene milosti; Sv. Martin n. M.: MK velika milost; Sv. Nedjelja: KE mnoge milosti i uslišanja; Sv. Petar: uslišanje; Štivica: JK česta pomoć u nevoljama; Tuhejl: KK ozdravljenje i sretan uspjeh ispita djece; Tuhevec: SL pomoć u obitelji; Tuk: BJ uslišane molitve; Valpovo: RM pomoć u obitelji; Vancouver Canada: Andelka Cvitanović obolila od teške žutice i žućne bolesti, pa je po судu liječnika bila potrebna operacija, koja je sretno uspjela na moj zavjet, da ћu se javno zahvaliti u Glasniku i primati ga do smrti; Velesevac: FC razne i mnogobrojne milosti; Vinkovci: MM uslišanja; Virovski Konaci: ČE uspjela operacija; Visoko: MA zagovorom P. Barbarića i duša u čistilištu brat spašen iz životne

pogibelji; **Urbanja:** TC postignuta žarko željena milost; **Zagreb:** ZT ozdravljenje sina, mir u obitelji, pomoć u poslu, zagovorom sv. Jude Tadeja sretno riješeno pitanje na suđu i sin sretno položio ispit, majka pri teškom padu ostala nepovrijeđena i nebrojeno druge milosti; **MJ** velike milosti zagovorom sv. Josipa; **HF** ozdravljenje; **FI** ozdravljenje; **DŠ** ozdravljenje i druge milosti; **LjM** razne milosti; **IL** pomoć u školi; **MR** milosti; **NV** vraćeno zdravlje? **MJ** pomoć u sudskim parnicama zagovorom bl. Tavilića; **JM** ozdravljenje nečaka i druge milosti; **SJ** sretna prodaja kuće i tako izbavljena iz velikih nеприлика obitelj posvećena Presv. Srcu; **JH** ozdravljenje teškog bolesnika, za kojeg su liječnici izgubili svaku nadu; **Zlarin:** TR muž došao do žudenog cilja; **Zlatar:** SM pomoć u velikoj tjelesnoj pogibelji; **Žukovec:** DT sretan porodaj; **NN:** BF pomoć u teškoj parnici; **HK** dobivene milosti.

Produlji si život!

Život se može produljiti, bolesti se mogu spriječiti, bolesni izlijeci, slabici ojačati, nestalni učvrstiti i nesretni učiniti sretnima!

ŠTO STOJI IZA SVAKE BOLESTI?

Oslabljene živaca, potištenost, gubitak tak dobrih prijatelja ili svojih bliznjih, razočaranost, strah od bolesti, loš način života i mnogo drugih razloga.

Z A D O V O L J S T V O

najbolji je liječnik! Imade puteva, koji Te mogu dovesti do dobrog raspoloženja, oživiti Tvoju čud, ispuniti te novim nadama, a ovaj put prikazan je u jednoj raspravi koju svatko tko ju zatraži, dobiće odmah i

P O S V E B E S P L A T N O !

U ovoj maloj priručnoj knjižici rastumačeno je, kako se mogu u kratko vrijeme i bez zapreka u radu živci i mišiće ojačati, umornost, loše raspoloženje, rastresenost, oslabljenje pamćenja, neraspoloženje za rad i bezbroj drugih pojava bolesti popraviti i odstraniti. Zahtijevajte ovu raspravu, ona će Vam pružiti mnogo ugodnih časova.

Poštansko sabirno mjesto:

ERNST PASTERNACK, BERLIN, S. O. Michaelkirchplatz 13. Abt. 115.

foto amateri i fotografii!

Podmirujte svoje potrebe kod specijalne

stručne trgovine

Foto Zaza

Zagreb, Margaretska ulica
Cjenik na zahtjev besplatno!

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Cvjetko Ana 5 d; Čabrian Ana 200 d; Dolenčić Irma 20 d; Franz Ružica 200 d; Grbac F. 35 d; Grgačić Katarina 25 d; Gruber Marija 10 d; Iverović Petar 5 d; Jan Josipa 20 d; Jantol Ana 10 d; Jurjević Petar 3 d; Kokot Monika 10 d; Kovačević Jula 10 d; Kozmar Jelka 10 d; Kutnjak Ivanka 30 d; Lukanović Zorka 95 d; Markotić Josip 150 d; Martinović Eva 10 d; Matošević Vlado 100 d; Milić Anton 20 d; Mličević Marija 5 d; Paripović Berta 13 d; Pele Marija 20 d; Strapajević Andela 15 d; Stern Barica 5 d; Schuster Antun 3 d; Tomas Božena 30 d; Toutte Ružica 20 d; Valles Anka 40 d; Vidaković Franjka 10 d; Vučić Eva 10 d.

Za sv. Misu: Čosić Šimun i Marija 10 d; Culjat Marija 30 d; Egi Rozalija 10 d; Franz Ružica 100 d; Herman Katarina 30 d; Jelić Dr. Mateo 30 d; Lažansky Emilia 60 d; Ljevaković Marko 10 d; Mardesić Mara 100 d; Mrganić Mara 20 d; Pavelić Fanika 15 d; Plivelić Danica 25 d; Polić Ivan 20 d; Polić Kata 20 d; Solina Blaž 15 d; Tomić Danica 20 d; Turudić Antun 20 d; Vlainić Mara 10 d; Vučnović Matilda 100 d; Župni ured Ravnagora 100 d.

U čast Srcu Isusovu: A. P. Omišalj 50 d; Banfić Mara 10 d; Bilanović Marija 20 d; Biskupić ud. Paula 20 d; Blažeković Ankica 10 d; Blažina Marija 10 d; Bosnić Ana 10 d; Bošnjak Ana 20 d; Cutić Elizabeta 20 d; G. V. Kras 20 d; Grgurić Marija 10 d; Horvat Dragutin 10 d; Hranjec Eugenija 10 d; Humić Valent 10 d; Ivanković Ana 10 d; Ivanušec Karla 10 d; Kelečić Ivan 10 d; Kirasić Barica 5 d; Klač Marko 10 d; Matoković Reza 15 d; Matušić Zlata 20 d; Meglić Florijan 10 d; Mihać Ivan 5 d; Minarski Vilim 100 d; Peršić Marica 100 d; Perkatić Franka 150 d; Petković Luko 10 d; Petrović Ceca 5 d; Petrović Reza 10 d; Sakač Ankica 20 d; Sić Ivan 100 d; Skilizević Karla 15 d; Stanković Marica 10 d; Škrinjarić Ljubica 50 d; Vidović Slavica 10 d; Volarčić - Mrakuza Franca 10 d; Vučnović Kata 10 d.

U čast Srcu Isasovu i Marijanu, Gospi Karmelskoj, sv. Josipu, sv. Antunu i Petru Barbariću: Bosiljkov Terezija 20 d; Brlić Kata 20 d; Marković Marija 40 d; Sočec Anka 20 d.

Za raširenje Glasnika Svetog Isusova: Baf Fran 15 d; Balog Agneza 13 d; Bardovski Julijana 5 d; Bilić Duška 13 d; Boncel Bosiljka 5 d; Borščak Jelka 30 d; Budimir Ivan 10 d; Butković Marija 10 d; Delać Ana 10 d; Derviš Karmela 5 d; Fischer Adam 2 d; Garžina Jakova 5 d; Heinz ud. Terezija 5 d; Heinrich Lovro 5 d; Jakupović ud. Marija 13 d; Jozić Lucija 2 d; Kežić Nikola 5 d; Kovačić Marija 10 d; Kozulić Kata 20 d; Kozulić Stane 5 d; Krašovec Janko 5 d; Krešić Marija 5 d; Krivić Stana 4 d; Leš Franciška 10 d; Malnar Klementina 5 d; Marić Tona 10 d; Marcijan Terezija 5 d; Marošević Ivan 3 d; Matković Fran 10 d; Matković Vica 8 d; Matovinović Marija 10 d; Mazuranić Crga 5 d; Mesić Danica 5 d; Mučalo Nelka 5 d; Musil Helena 5 d; Nad Tomo 10 d; Nosal Ankica 2 d; Pavić Matija 5 d; Pavlović Ivo 5 d; Pelicarić Linka 5 d; Penić Nelka 5 d; Pincek Josip 10 d; Podgornik Vjekoslav 18 d; Prpić Marija 5 d; Ritonja Julka 5 d; Sabljak Marija 35 d; Samarižija Katica 10 d; Semenić Jelka 55 d; Smiljanić Kata 10 d; Sočec Anka 10 d; Steblić Elizabeta 10 d; Strujić Bosiljka 10 d; Šimeta Marija 8 d; Sušak Jure 5 d; Timotijević Katica 30 d; Vučnović obitelj 5 d; Vušak Đuro 5 d; Zuljević ud. Jela 5 d.

Za kruh sv. Antuna: Balog Ljubica 40 d; Canki Fanika 5 d; Fak Marija 5 d; Jira Anica 10 d; Markotić Josip 150 d; Mužić Magda 10 d; Vučevac Vilim 5 d; Vučevac Vilma 5 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Anić Marko 50 d; Babić Nada 50 d; Buconjić Ivka 20 d; Crnić Ivka 10 d; Cvjetličanin Dragica 20 d; Čelik Vjera 100 d; Delatović Pavao 20 d; Fijember Štefica 50 d; Geber Stjepan 100 d; Hrelja Magda 5 d; Huvojević Manda 10 d; Ilin Reza 10 d; Katačić Bariša 20 d; Kozmar Jelka 10 d; Krekić ud. Fanika 20 d; Krujić Ema 10 d; Mandić Kata 10 d; Pavlić Emilia 50 d; Polić Ivan 10 d; Raucić Josip 5 d; Stojanović Klara 100 d; Takač Julijana 5 d; Tomas Božena 20 d; Volarčić-Mrakuza Franca 10 d; Vušak Đuro 5 d.

Za ulje Vječnog Svetila u Svetištu Srca Isusova: Bošnjak Antonija 5 d; Cerovec Mihael 20 d.

Za Malo sjemenište u Travniku: Sestre Milosrdnice, Petrovgrad 40 d.

Za gradnju Kapelice presv. Krvi Isusove u Ludbregu: Levačić Stjepan 20 d.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE

PRIKAZANJE :

Božansko Sreć Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Sreć Marijinu sve molitve, djebla i trpljenja ovoga dana u naknadu za našu uvrede i na sve one nakane, sa koje se Ti ne prestanju prikazujući na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. A men.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE :

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Prcesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR- CA ISUSOVA :

Potpuni oprost prvega petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK SRCA ISUSOVA
5 depoštarske crkvene oblasti izdaju
Dječjej Isusović u Zagrebu - Urad
čika Filip Matić D. J. - Izdavač i vlasnik
Kolegij Državke Isusove u Zagrebu
A. Alirević D. L. Uprava: Zagreb
L-117, Palmotičeva 41. Broj tel. ra-
zgov. 15990. - Cijena: 15.00. - don.
člana 2.00. paragi. - Izkars Glasnik
Sreć Isusova A. Alirević D. J. Zagreb

LIPANJ 1940

OPĆA NAKANA :

Kraljevstvo Srca Isusova u Špa-
njolskoj.

MISIJSKA :

Uzgoj mladeži u misijama.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 S Sreć Marijino. Ženska mladež.

2 N 8 PO DUH. Erasmo. Naši iz-
ljenici.

3 P Klotilda. Kršćanske majke.

4 U Franjo Kar. Povjerenici Glasnika

5 S Bonifacije. Crkva u Njemačkoj.

6 C Norbert. Naši biskupi.

7 P Robert. Širenje kat. stampe.

8 S Medardo. Ovogodišnja žetva.

9 N 4 PO DUH. Primo i Felicitas.
Djevojačka društva.

10 P Margareta. Ženska društva KA.

11 U Barnaba. Naši svećenici.

12 S Ivan Fak. Obraćenje otpadnika.

13 C Antun Pad. Naši franjevcii.

14 P Bazilije. Naši grkokatolici.

15 S Vid. Slijepci.

16 N 5 PO DUH. Ivan Fr. Reg. Pučke
mladje.

17 P Adolf. Radništvo.

18 U Efrem. Katolički pisac.

19 S Julijana Falk. Redovnička zva-
nja među ženskom mladeži.

20 C Silverije. Naši u vojsci.

21 P Alojzije. Naša mladež.

22 S Paulin. Pokojni čitatelji Glasnika

23 N 6 PO DUH. Agripina. Provađi.

24 P Ivan Krstitelj. Duh pokore.

25 U Vilim. Narodni vode.

26 S Ivan i Pavao. Sirote.

27 C Ladislav. Svjetovni poglavari.

28 P Irene. Naši neprijatelji.

29 S Petar i Pavao. Papa.

30 N 7 PO DUH. Židovi.

OPĆA NAKANA :

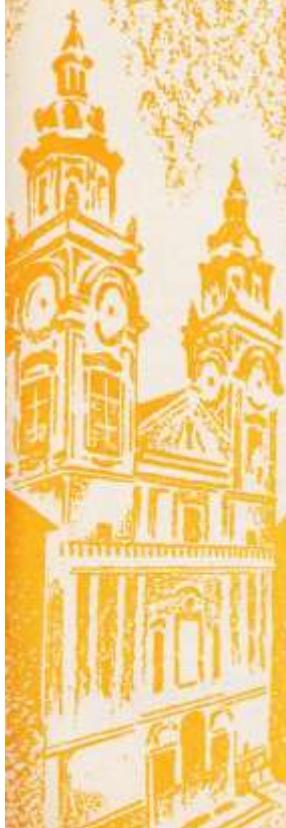
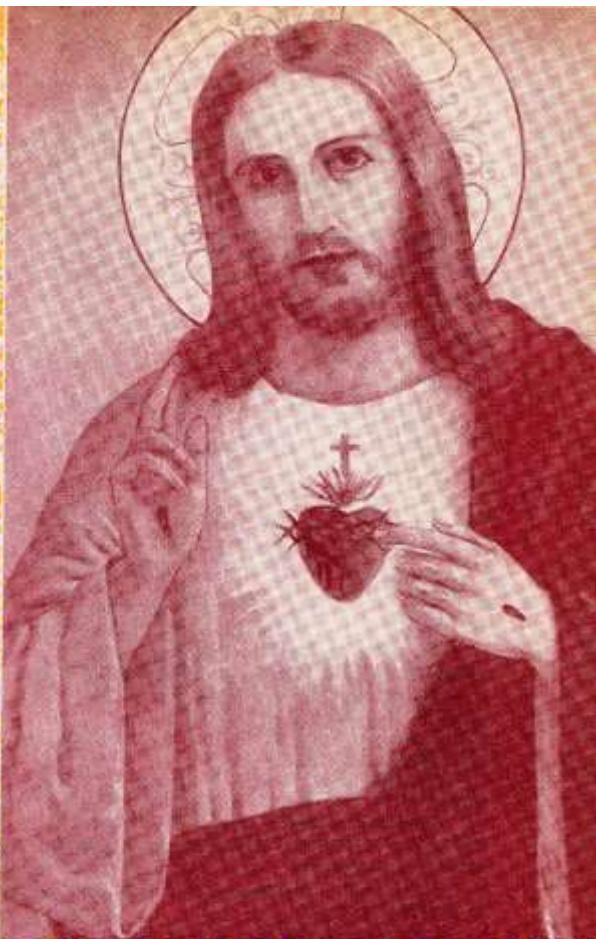
Euharistijski kongresi.

MISIJSKA :

Misija savanja.

Taksa plaćena u gotovu

Srpanj 1940

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

SRPANJ 1940

BROJ 7

Euharistijski Kongresi.

Mjesečna nakana u srpnju blagoslovljena od sv. Oca Pape.

Diljem katoličkog svijeta prireduju se u pojedinim narodima i pokrajinama svake godine Euharistijski Kongresi. To su dani, kad se iskazuje posebno štovanje našem dragom Spasitelju, našem dobrom Kralju i Vodi, koji boravi među nama skriven bijelim prilikama u Hostiji. To su dani, kad se srca vjernička pune življom vjerom, jačim pouzdanjem, žarčom ljubavlju.

Dani žive vjere. — U dane euharistijskog kongresa pune se duše vjerničke živom vjerom u euharistijskog Isusa, oduševljenjem za svete ideale, što nam ih je donio Isus svojom naukom, svojim životom. Zar ne će na te djelovati ono mnoštvo, što po božno za dana euharistijskog kongresa pristupa sv. ispovijedi i sv. Pričest? Zar te ne će ganuti ono počitanje, što ga stotine, hiljade iskazuju Isusu, kad on izade na naše puteve i ulice? Zar ti oni, koji padaju na koljena, kad prolazi Presveti Sakramenat, i bez riječi ne govore: »Jeste, ovdje, u ovoj maloj Hostiji, pod bijelim prilikama krije se samo Veličanstvo Božje, krije se Gospodar svemira, Gospodar andela, krije se Kralj kraljeva, krije se onaj, koji upravlja sudbinom i pojedinaca i obitelji i naroda.« Stoga se i ti, kad to gledaš, čutiš potaknut da usklikneš:

Klanjam ti se smjerno, tajni Bože naš,
Što pod prilikama tim se sakrivaš,
Srce ti se moje sasvim predaje,
Jer dok promatra te, svijest mi prestaje.

Jest, za euharistijskih kongresa pune se srca vjernička živom vjerom, vjerom svetih mučenika, koji su za tu vjeru i krv svoju prolijili. Srca se pune vjerom, kojom ne mogu pokolebiti sve bure, svi vihori modernog bezvjerja, koje se klanja prašini kao svom božanstvu. Kad se vraćamo s euharistijskog kongresa, naši su pogledi jače upravljeni prema nebu, u kojem gledamo svoju pravu domovinu. Vjerske su nam dužnosti lakše, slade. Isus u Presvetom Sakramentu sja nam u divnjem svjetlu, koje nas privlači oltaru.

Pobožna grofica Feria znala bi više sati u danu provesti pred Presv. Sakramentom. Jednom ju je upitala neka odlična gospoda, što tako dugo tamo radi, o čemu misli. Grofica joj odvrati: »Meni bih najdraže bilo, kad bih tamo mogla ostati cijelu vječnost. Zar u Presvetom Sakramantu nije naš dobri Bog? I vi me pitate, što radim pred dobrim Bogom? Ljubim ga, jer je do stojan neizmjerne ljubavi; hvalim ga, jer je svake časti i hvale dostojan; zahvaljujem mu za sva bezbrojna dobročinstva, kojima me je obasuo, prikazujem mu se kao žrtva, jer se on za me žrtvovao; molim mu se, jer je on izvor svih milosti. Recite mi, što čini siromah pred bogatom osobom, što bolesnik, kad dode liječniku, žedan na vrelu, gladan za obilnim stolom? — To i ja činim pred Presvetim Sakramentom...«

Jača nada, vedrije pouzdanje. — Uzdamo se u pomoć Oonga, koji nas toliko voli, da se nije mogao rastaviti od nas, ali je i tako moguć, da mu se nijedna sila ne može oprjeti. U bolestima više ćemo se uzdati u euharistijskog Isusa, jer je to isti Isus, koji je toliko bolesnika ozdravio. Gospodinovo je Srce još uvijek onako dobro, kao što je bilo dobro, dok je na vidljiv način hodao ovim svijetom. Ako te siromaštvo tare, uzdaj se u svemogućeg Boga, koji se krije pod bijelim prilikama u Hostiji. On znade, što su patnje siromaha, jer ih je u obilju osjećao od kolijevke pa do groba. I u svim drugim potrebnama životnim naći ćeš najviše razumijevanja kod najboljeg Srca... Tko se uzda u Isusa, taj ne zna što je očaj...

Vrsni pjesnik francuski Franjo Coppée pošao jedne nedjelje na morsku obalu da se malo odmori. Ovamo su Parižlje vrlo rado zalazili radi istoga razloga. More ovoga dana bilo dosta nemirno. Kraj obale skupio se lijep broj ribarskih lada, a svi ribari pošli na staru ladu, koja se zvala Ivana Marija. Uto prodoše kraj pjesnika dvije žene. Čuo je, kako mlađa reče starijoj:

— Ne boj se, ove se godine ne će nikakva nesreća dogoditi Corivienovoj ladi, — tako se zvao onaj, komu je pripadala spomenuta lada, — jer je danas bio na njoj naš dragi Gospodin.«

Pjesnik je čuo ove riječi, ali ih nije razumio. Stoga se okreće ženama i upita ih:

— Kakav je to gospodin bio na ladi?

Žene su znale, da to mora biti nekakav Parižlja, pa će jedna od njih:

— Znadem, da Parižlje više ni u što ne vjeruju!

Pjesnik je sada znao isto toliko, koliko i prije. Znatljeljnost mu nije dala mira, pa je isto pitanje stavio i na jednoga svećenika iz onoga kraja. Svećenik mu prijazno odgovori:

„Pustite k meni malene...“

— Ovdje vlada lijep običaj: Prije nego ribarska flota zaplovi morem, baca se kocka, da se vidi, na kojoj će se lađi podignuti oltar, koji se lijepo okiti, svijeće se upale, a zatim dođe svećenik u pravnji naroda, polazi na dotičnu ladju i s nje blagoslovuje Presvetim cijelu flotu. Otale i uvjerenje pobožnoga naroda, da lada, na kojoj bijaše Isus, ne može te godine nastradati.«

I u našu dušu dolazi Isus za sv. Pricesti. Pa zar će on dopustiti, da ona nastrada? Zar je ne će kud i kamo pomnije čuvati nego ribarsku ladju?...

Ljubav žarče bukti. — Ljubav potiče na ljubav. Kad vidiš, da te netko ljubi, i ti se osjećaš dužnim, da uzvratiš ljubav za ljubav. To osjeća svako plemenito srce.

Da li te itko ljubi toliko, koliko te ljubi Isus? Nitko. Ni roditelji dragi, ni prijatelji, ni dobročinitelji. Isus te najviše ljubi, jer je najviše učinio za te, i još najviše čini za te. Sve, što imаш dobra, dolazi ti od Isusa tvoga. Nitko nije dao za te svoga života osim Isusa. Nitko ne misli na te toliko, koliko misli tvoj Spasitelj euharistijski. Nitko ti ne želi toliko dobra, koliko ti on želi. I to sve, jer te ljubi. Ne traži svoje koristi. Jedino, što traži od tebe, jest tvoje srce, ali i njega traži samo zato, da ga usreći... Euharistijski kongresi potiču nas, da se u ovu ljubav što bolje zamislimo i da se ovoj ljubavi još potpunije predamo...

Svetotajstveni Isuse, umnoži vjeru našu!

Svetotajstveni Isuse, ojačaj ufanje naše!

Svetotajstveni Isuse, rasplamti ljubav našu!

F. M.

Za našu duhovnu obnovu:

Iz pastirskog pisma krčkog biskupa
Preuzv. g. Dra Josipa Srebrnića.

NARODNE LJAGE PSOST I NJENA ZLOČA

Bogu je iskrenost draga! Pogledajmo dakle iskreno oko sebe i što zapažamo?

Zapažamo veliku ružnu ljagu, koja se zove psost. Ne treba ni spominjati, da psost nije znak kulture niti znak plemenita mišljenja niti znak, koji koga preporuča. Psost je podlost i odvratnost, jer udara upravo gnujsno i prostački po stvarima, koje predstavljaju naše najveće svetinje. Ona udara ne samo po majci i ocu, nego i po Presvetoj Bogorodici Bl. Gospo i Djevici Mariji, po Bogu, po Kristu, po svetom Krizu, po svetim Sakramentima, po Presvetoj Euharistiji, po neumrloj duši; pljuva i blati sve ono, što je čovjeku milo i sveto! Davao mrzi te svetinje; psovač govori đavolskim jezikom, kad psuje, i širi kao davao sablazan gdjegod sa svojim otrovnim jezikom nastupa.

Psost je po svojoj naravi sotonski zločin i gotovo nema većeg grijeha od psosti, ako je ona promišljen odraz prezira i mržnje na Boga. Uvijek je ona uvreda Božjega Veličanstva, koja ne može ostati nekažnjena. »*Tko opsuje ime Gospodnje, neka se osudi na smrt; sav narod neka ga kamenuje, dok ne pogine!*«* To je bio zakon, što ga odredi Izraelcima sam Bog! Strašna kazna za psovače i javna, da se za sablazan ne samo Bogu nego i javnosti dade zadovoljština.

Ali psost nije samo podlost, nego i ludost, koje nitko pametan ne može shvatiti. Od drugih grijeha ima zločinac često koju ličnu dakako grijesnu korist. Zločinci provaljuju i kradu; ubiju čovjeka i opljačkaju; traže koristi i užitke u prevari, u bludu, u izdajstvu, u otpadu od vjere — ali psovač nema od svoga huljenja baš nikakve koristi, nego udara na sebe samo sramotan žig divljaštva i duševne propalosti. — Uz to kako može čovjek, koji huli Boga i Presv. Bogorodicu i Svece i svete od Boga ustanovljene stvari — kako može taj čovjek samo pomisliti, da će biti Božji blagoslov s njime? Već dijete znade, da treba najprije oca štovati i slušati, ako hoće, da mu je otac dobar i da mu dade, što potrebuje. Isključen je dakle blagoslov Božji iz života i rada čovjeka, koji psuje; isključen blagoslov Božji iz obitelji, u kojoj se mjesto molitve diže proti Bogu strašna psost: isključen blagoslov Božji iz mjesta, u kojem se psost proširila. Ali psost ne samo da tjera blagoslov Božji od sebe, ona sazivlje i prokletstvo Božje na psovača, na obitelj psovača, na mjesto, na narod psovača. To vrijedi za život na zemlji! A koja

* 3 Mojs. 24, 16.

će istom sudbina zadesiti psovača u času smrti njegove? »Čovjek, koji proklinje Boga, nosit će sobom grijeh svoj«, čitamo u Sv. Pismu.» Do kada? Nosit će sobom grijeh svoj! Dakle i do same smrti, i ako mu se Bog u času smrti ne smiluje, nosit će grijeh svoj i preko smrti u vječni oganj, da u društvu sotonskom svoje sotonsko psovanje nastavi u mukama bez kraja.

Svi se dobri tresu od groze, kad razmišljaju, što će biti iz neumrlih duša, što će biti iz naroda, u kojem se mnogo i općenito psuje. I ljubav prema Bogu, prema neumrlim dušama i prema narodu potiču ih, da vode borbu protiv psosti i da Bogu zadovoljavaju radi nje. Takav čin zadovoljavanja je na primjer molitva, koju kod svećenik iza svakog blagoslova u crkvi s narodom obavlja. »Blagosloven budi Bog«, govori svećenik, a narod glasno pristajući moli za njim »Blagosloven budi Bog«. Zatim »Blagosloveno njegovo sveto Ime«, narod opet »Blagosloveno njegovo sveto Ime« itd. Lijepa je ta molitva! Nastojmo da ju pobožno i s velikim počitanjem obavljamo kao zadovoljštinu za psovke i kletve.

Proširenost bogumirske psosti u unutrašnjoj je vezi i s drugim žalosnim pojavama na polju vjerskog života. Gdje se psost udomaćila te postala svakidašnjim običajem ne može biti ni govor o pravom vjerskom životu. Psost po svojoj prirodi čovjeka odijeljuje od Boga. Vjera kod čovjeka psovača postaje mrtva i neodporna. Psost ju otupljuje i ubija. Posljedica je vjerski nehaj: zanemaruju se vjerske dužnosti i molitva; oskrvnuju se dani Gospodnjii; Bl. Djevica Marija ne štuje se više; sv. čistoća se gazi; propada zanimanje za Crkvu i bogoslužne potrebe. Stoga nije ni čudo, ako se i komunistička nauka najlakše širi upravo u mjestima, gdje se podlosti psosti već prije udomaćila.

** 3 Mojs. 24, 15.

PRIMANJE PITOMACA U SALEZIJANSKO DJEĆAČKO SJEMENIŠTE U ZAGREBU. — Salezijanska se Družba bavi odgajanjem mladeži. U tu svrhu imade različite zavode za obrtničku i srednjoškolsku mladež. A da može uspješnije razviti svoju djelatnost, potrebno je da se u prvom redu brine za svoj naraštaj. Stoga su salezijanci otvorili u Zagrebu (Omiška ul. 2) svoje dječačko sjemenište, u koje primaju dječake i mladiće, koji žele da posvete svoj život Bogu u redovničkom staležu kao svećenici-odgojitelji. Budući da imade mnoga mladića koji nisu mogli u dječačkim godinama bilo iz kojeg razloga poći u škole, a žele da postanu svećenici, mogu da postignu svoj cilj u Salezijanskoj družbi. Zato primamo u prvi razred dječake i mladiće od 10—20 godine starosti.

Pitomci se zavoda dijele u dvije grupe i to: one koji polazu kao redoviti učenici Državnu II. klasičnu gimnaziju u Zagrebu i one, koji zbog pođmakle dobi ne mogu biti primljeni u javne državne škole, pa se pomoću zavodskih nastavnika spremaju da na kraju školske godine polože državne ispite. — U zavodu ostaju pitomci pet godina. Iza svršenog petog razreda budu primljeni u novicijat, a iza novicijata nastavljaju višu gimnaziju i druge nauke već kao salezijanci. — Upute daje: Salezijanski zavod, Zagreb 11, Omiška 2, Tel. 97-65.

Predragocjena krv Isusova.

1. srpnja slavi sv. Crkva blagdan predragocjene krvi Isusove. Taj je blagdan ustanovio veliki štovatelj toga najvećega blaga našeg Papa Pijo IX. Time sv. Otac ne uvada ništa novo u Crkvu, jer se presveta krv Isusova uvijek poštivala kao najveća svetinja. Posebnim blagdanom htio je spomenuti Papa da vjernike samo još više potakne na to strahopočitanje.

Štovanje presv. krvi Isusove potječe još od apostolskih vremena. Apostoli su mnogo isticali, kako nismo otkupljeni ni srebrom ni zlatom, već mnogo uzvišenijom otkupninom: predragocjenom krvlju Božanskog Jaganjca.

Svojom krvlju presvetom oslobođio nas je Isus od grijeha, rastrgao ropske lance, kojima smo bili sputani, skinuo s nas vječno prokletstvo, a otvorio nam nebo i nepresušiv izvor milosti za dobro svih ljudi. Iz tog izvora izljeva se danomice more milosti za čitavi svijet. Sva dobra, što ih primamo u sv. Crkvi, dolaze nam zaslugom presvete krvi Isusove. Sva obraćenja, sve kreposti, sva svetost pravednika na zemlji i na nebnu, sva oslobođanja duša iz čistilišta: sve je to plod krvi Gospodinove, koja je prolivena za oproštenje grijeha, ali i za posvećenje svih duša.

Jedna kap ove predragocjene krvi vrijedi neizrecivo više nego sve žrtve, koje su prikazivane Bogu prije dolaska Isusova.

Osobiti štovatelj presvete krvi bl. Gašpar Bufalo gledao je u duhu više puta strašne kazne, koje prijete ljudima radi teških grijeha. I on bi onda sa suznim očima molio svoju subraću, da bez prestanka prikazuju nebeskom Ocu predragocjenu krv Isusovu kao žrtvu pomirnicu. Znao je često reći, da će sigurno naći milosrđe Božje štovatelji presvete krvi.

Štuj, dragi čitatelju, i ti presvetu krv Isusovu. I za te je ona prolivena. Živi lijepo, kloni se grijeha, da Isusa ne raniš... Kad si kod svete Mise, prikaži presvetu krv Isusovu zajedno sa svećenikom za se, za svoje mile i drage, za cijeli narod svoj, za cijeli svijet... Prikaži je za one, koji pogibaju u ratu... Prikaži je za grješnike, koji se nalaze u smrtnoj pogibelji... Prikaži je za невine, da ih Bog očuva u nevinosti... Za mladež, da ne zaluta... Prikaži presvetu krv i za sve psovače...

*O zdravo, rane Kristove,
Svjedoci Božje ljubavi,
Iz kojih krvca rumena
Sve teće, teće potokom!*

*Od zvijezda vi ste sjajnije,
Od ružica mirisnije,
Od alemova draže ste,
Od mednog saća slade ste.*

*Vi vrata našoj duši ste
U zaklon najugodniji,
Bjesnoća ljutih dušmana
Provalit u vas ne može.*

*Koliko pada bićeva
U sudnici po Isusu!
Koliko kapih krvavih
Iz tijela teće ranjenog!*

*Božansko čelo prekrasno
Trnovit vijenac probada,
A zatupljeni čavli mu
Kroz ruke, noge prodiru.*

*A kada dušu predade
Sa ljubavlju i hotice,
U prsa kopanje roni mu,
I s krvlju voda izbjija.*

*Da potpuno nas otkupi,
U tjesku biva izaže,
Za sebe sama ne mareć
I kaplj u daje posljednju.*

*Svi okaljani grijesima
Na izvor spasa dodite:
Tko u njemu se okupa,
Od blata će se očistiti.*

*Zahvalujmo Gospodinu,
Što sjedi s desne Očeve,
On kravlju nas je spasio
I Sveti Duhom krije pi nas.*

† (M. Pavelić: Crkveni himni).

†

Naši pokojni preplatnici

Galović Janja, Novigrad; Grčar Franjica, Zagreb; Kompare Betika, Samobor; Madar Josip, Kansas City, USA; Markulin Dr. Stjepan, Zagreb; Vlč. g. Mihalić Janko, uprav. župe, Rudopolje; Tomašić Mike, Turtle Creek, USA; Vidušić Antun, Columbus Oh. USA; Živković Matijevka, Vrbica.

Srce Isusovo, svake hvale predostojno, smiluj nam se!

Uvjerenje vjernikâ, da je Srce Isusovo svake hvale predostojno, učinilo je, da se pobožnost toga presvetog Srca raširila po čitavom svijetu. Izvršnosti presvetog Srca Isusova sile svakoga pravog vjernika da kliče s okrunjenim pjesnikom: »Vazda je u ustima mojim hvala njegova. (Ps. 32, 2.). Tako se ispunja riječ psalma (149, 1.): »Hvala Njegova je u Crkvi svetaca.« Poslijednji 150. Psalm ovako potiče na hvaljenje: »Hvalite Gospodina u svetištu njegovu; hvalite ga na tvrdi slave njegove. Hvalite ga radi djela njegovih; hvalite ga u jakoj tvrdi njegovoj... Hvalite ga uz glas trublji; hvalite ga uz psaltr i citaru. Hvalite ga uz bubanj i igru; hvalite ga uz žice i frulu. Hvalite ga uz jasne cimbale, hvalite ga uz cimbale vesele. Svaki duh neka hvali Gospodina. Aleluja.« Kako poziva Sveti Pismo na hvaljenje Bo- ga, tako valja da se odazovu andeli, ljudi i svako stvorene.

Premda je tjelesno Srce Isusovo u vremenu postalo u prvom redu zbog ljudi, jer kako kaže Vjerovanje »koji je poradi nas ljudi, i poradi našega spasenja sašao s neba i utjelovio se«, ipak i andeli imadu razloga hvaliti presveto Srce Isusovo; jer blaženstvo, koje su andeli uživali, pošto su izdržali kušnju, povećalo se donekle — ne u bitnosti — utjelovljenjem Sina Božjega. Presvetome Srcu Isusovu stajali su ti blaženi dusi vazda na službu, nalazili se u njegovu društvu, dobivali od njega različite milosti i rasvjetljenja.

Kako andeli na nebu, tako treba da i ljudi na zemljji hvale presveto Srce Isusovo, jer je ono najbogatije, najmudrije, najsvetiye; jednom rijeći, jer je Božansko. Naročito treba da imamo na umu, kako je to Srce nama najbolje.

Bijasmo sluge grijeha, sinovi srdžbe, robovi davla, stenjući pod njegovom opakošću. Kakovo je to stanje bilo, kazuje nam povjesnica, iznoseći jade i nevolje, zablude i strasti, koje su tištile rod ljudski. To doba možemo nazvati duhovnom tamom, za koje se nije znalo: što je čovjek, otkale je, kamo ide. Tama fizička strašna je stvar, a duhovna tama još je gora. Strašno je biti tjelesno slijep, no kud i kamo još je gore biti duševno slijep. Što koristi gledati svijet i njegove krasote, a ne znati što su i čemu su! I životinja gleda tjelesnim očima, a tko bi od ljudi mogao razumno htjeti biti nijema životinja?

Doista,jadno bijaše stanje roda ljudskoga!

No došlo je na svijet svjetlo od svjetla, i rasvijetlilo svakog čovjeka dobre volje. Srce Isusovo je to svjetlo. Kako da ga ne hvalimo? Bog je postao jednak nama jadnim ljudima u svem izuzevši grijeh. Postao je dijete, siromah, nevolnjik, patnik, mučenik! Sebe je ponizio, a nas uzvisio, učinivši nas braćom svojom, su-

baštinicima svojim, baštinicima kraljevstva nebeskoga. Pa da još tko bude među nama, a da ga ne bi hvalio!

Hvalu Bogu pjevaju sva stvorena time, što jesu, što očituju u nekoj mjeri savršenstva Božja. Ali sva stvorena treba da hvale Boga i zato, što je postao čovjek, te time uzdigao stvorene — čovječju narav. Kako je poradi grijeha ljudskoga stradala i priroda, naročito živa, tako je trebalo da pridignućem pale ljudske naravi bude i priroda pridignuta. U čovjeku je sadržano svako stvorene, jer, kako lijepo tumači sv. Grgur: »Imenom, 'Svako stvorene' označuje se čovjek. Od svakog naime stvorena ima po nešto čovjek. Ima naime zajedničko 'biti' s kamenjem, 'živjeti' s biljkama, 'osjećati' sa životinjama, 'razumijevati' s andelima. Ako dakle ima čovjek po nešto zajedničko sa svakim stvorenjem, do nekle je čovjek svako stvorene.« (Hom. 29. in Evang.) Srce Isusovo rasvjetljujući svojom milosti dušu ljudsku posredno rasvjetljuje i tjelesnu čovječju narav. »Ili ne znate — piše Apostol Pavao Korinćanima — da je tijelo vaše hram Duh Svetoga« (I. Kor. 6, 19.)? Čudesa učinjena na prirodi jesu izlijev blagoslova Božjeg i na nju, koja na svoj način hvali Gospodina.

Tjelesa pravednika bit će proslavljeni, kako znamo, iza uskrsnuća mrtvih. A kako je svijet — veli sv. Toma — na neki način stvoren čovjeka radi, zapast će i ostala tjelesa svijeta bolje stanje. To novo stanje gledao je sv. Ivan u Otkrivenju, pa veli: »I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer prvo nebo i prva zemlja prodoše« (Otkr. 21, 1).

Valja nam reći s Izajjom prorokom: »Milosrđa Gospodinovih sjećat će se i hvaliti Gospodina za sve što nam je učinio...« (Is. 63, 7.). Jest, hvalit ćemo Božansko Srce Isusovo, hvalit jezikom, srcem i djelima!

Bogoljub Strižić D. I.

UPOZORENJE!

Uslijed povišene poštarine za tiskanice, vrijedit će odsada za naše knjige one cijene, koje će biti naznačene u Glasniku kod oglašivanja knjiga, a ne cijene, kako su naznačene u »Popisu knjiga Uprave Glasnika S. L.«, koji je bio priložen u 4. broju ovogodišnjeg Glasnika. To dakako vrijedi samo za »cijene knjige sa poštarinom«.

Uprava

KAPUCINI U VARAŽDINU imaju u novosagrađenoj zgradi zavod u koji primaju uz vrlo povoljne uslove dake koji se žele posvetiti po svršenoj gimnaziji svećeničkom zvanju u kapucinskom redu. Za daljnje upute obratite se usmeno ili pismeno (i priložite marku za odgovor) na: Kapucinski dački konvikt, Varaždin.

Može li nama pomoći Sovjetska Unija?

Glasnik se nije nikada bavio politikom, pa toga neće činiti ni u buduće. S toga ne pristupa k ovom pitanju s političkog gledišta. Ostavlja po strani i veliku međunarodnu i našu malu narodnu politiku i promatra ovo pitanje sa čisto vjerskog i kulturnog stanovišta.

Nažalost se nemože zanijekati činjenica, da je opći metež u svijetu zavrtil i mnogima katolicima-Hrvatima glavom, pa su izgubili onu mirnoću i stalogenost u promatraju prilika, koja je potrebna za ispravno zaključivanje. Slični su u tom većini današnjih ljudi, koji se nalaze u posrednoj i neposrednoj opasnosti, pa se u strahu pred jednim zlom bacaju u naručaj drugog, često još većeg zla. Strah im je pomutio pamet. Povrh toga, kako smo to već u Glasniku naglasili, komunistička propaganda sada radi više nego inače, da prikaže komunizam kao jedini spas u današnjim nevoljama. Mnogi, nažalost i među Hrvatima, nasjeli su i nasjedaju toj pogubnoj propagandi. K tome neki neodgovorni i besavjesni ljudi željni jeftine slave iskorištaju svoje položaje pa i svojim govorima i izjavama na neki način pomažu i podjavljaju komunističku propagandu. To ih ne smeta, da se u isto vrijeme prikažu kao pravi Hrvati. Pri tom su jako površni i neozbiljni, pa bi ih bilo vrlo lako pobiti, kad ih ne bi štitio njihov položaj. Time oni dakako potkapaju ne samo naše narodno-političke tekovine, nego i sam temelj naše duhovne kulture po kojoj smo ono što jesmo.

Svaki Hrvat-katolik mora biti na čistu s time, da nam Sovjeti u nijednom slučaju ne samo da ne mogu, nego i neće pomoći. Imali su prilike pomagati ugroženim narodima, ali su puštali da bijedno propadnu, nisu se pače žacali ni toga da s leda napadnu državu, koja se borila za svoj opstanak, što više i sami su napali mirnu i srednju državu Finsku. I sada najedamput da će pomoći nama — ludo bi to bilo vjerovati. Ne bi dakako bila nikakva pomoć, kad bi oni u času kakvog rata, u času očajnog komešanja, pot-

pomogli kakvu komunističku revoluciju u našoj sredini; to bi bilo gore od svega što bi nas moglo zadesiti. Sovjeti idu jedino za tim, da po cijelom svijetu izazovu veliku svjetsku revoluciju, koja će potresti temeljima ljudskog društva i potpuno preokrenuti red vrednota. Ljudi zrave pameti od toga zaziru i brane se. Stoga komunistička propaganda u mirnim i staloženim vremenima ne uspijeva među ljudima zdrave pameti i plemenita srca, ali u vremena kao što su današnja, komunisti lako mogu loviti u mutnom. Budimo oprezni!

Kad bi Sovjetska Unija mogla pomoći bilo komu, sigurno je, da bi pomogla najprije samoj sebi. Ne bi bilo potrebno čekati pred njihovim dućanima u dugim redovima dok se dođe na red, kad bi tih dućana bilo dosta i kad bi u njima bilo robe, da se mogu svi namiriti. Tu činjenicu neki plitki ljudi prikazuju kao red i disciplinu, a u stvari je znak oskudice. Nadalje ne bi bilo potrebno, da sovjetske domaće kuhaju po nekoliko njih na jednom štednjaku, kad bi tih štednjaka bilo dosta. To međutim neki prikazuju kao smisao za slogu i zajednički život. Mislimo, da bi se naše domaćice, pa makar i samo dvije za jednim štednjakom brzo posvadile i odlučno odbile ovakav poredak. Najnovija krilatica, kojom se komunisti i njihovi simpatizeri služe jest: komunizam više nije onaj stari komunizam revolucije, nego nešto novo i bolje. Tako na primjer možeš imati i kuću kao neovisni vlasnik. To se — hvala Bogu — može i kod nas i nije nam potreban komunizam da nam to tek doneše. Najsmešniji su oni, koji se zanašaju sovjetskim tekovinama, koje zapravo i nisu sovjetske. Tako je zasljepljena masa oduševljeno pljeskala nekom gospodinu, koji je zagrijano pričao o ruskim željeznicama, pa ustvrdio, da njene tračnice nisu tako uske kao naše, nego mnogo šire. Zasljepljeni ljudi vidjeli su u tom znak napredka Sovjetske države i njene tehničke sile, a u stvari su ruske željeznice imale širi kolosjek još u carsko vrijeme. — Još možemo pitati one, koji očekuju spas od Sovjeta, zašto je u Sovjetiji udarena smrtna kazna za pokušaj bijega iz države? Jer im je oviše lijepo ili jer ih hoće imati sve na okupu kad bude trebalo pohrlnuti, da oslobole i spase Hrvatsku?

U ostalom sve kad bi komunizam i bio u stanju da nam pomogne, njegova bi pomoći bila prava propast za našu narodnost, za naše obitelji, za našu vjeru. — Mi smo Hrvati pretežno katolički narod i znamo, da je najvređnije od svega što imamo naša sveta katolička vjera, s kojom smo već trinaest stoljeća u naužim vezama. Ova nam je vjera davala snage u najtežim časovima naše prošlosti, u najtežim našim borbama, u kojima se koji puta radilo i o samom našem opstanku. Proslava jubileja, koja će se do godine održati, neka nam to stalno drži pred očima. Samo po svojoj vjeri i u svojoj vjeri možemo naći svoj spas. Ništa drugdje — pogotovo ne u najrazornijem pokretu, koji je nikao iz mržnje i slijepog ogorčenja. Na osnovi naše vjere treba ukloniti svaku nepravdu, osobito socijalnu, pa ćemo tako ukloniti i razloge komunizma.

Podvostručimo svoje molitve i dobra djela, jer ovaj bezbožni duh, koji je bacio svijet u današnju revoluciju, koja gura razočarano čovječanstvo u ralje bezbožnom komunizmu, a koji je duh počeo zapljuškivati i našu Hrvatsku, izgoni se samo »postom i molitvom«.

Mise za Sv. Oca Papu.

Na poziv Glasnika odazvalo se dvanaest dalnjih katoličkih društava i ustanova, tako te ih sada imade svega 32.

Sv. Otac Papa obdario je Hrvatski narod rijetkom milošću i izvanrednom povlasticom Svetе jubilejske godine povodom našeg narodnog jubileja 1300.-godišnjih veza Hrvatske sa Sv. Stolicom. Nije li najljepši i najbolji način, da mu se za to odužimo baš taj da naša kat. društva daju na određeni dan čitati sv. Misu na nakanje sv. Oca. U prošlom broju razložili smo na koji se to način može učiniti.

Evo popisa društava, koja se odazvaše našem pozivu:

Bjelovar: III. Red sv. Franje — 29. lipnja

Donji Vidovec: Djev. Društvo Srca Isusova — 4. svibnja

Dubrovnik: SS. Milosrdnice, Bolnica — prvi petak lipnja

Dakovo: Bratovština Srca Isusova — subota iza blagdana Presv. Srca

Dakovo: »Katolička Žena« — druga nedjelja lipnja

Gospic: Revniteljice Srca Isusova — subota iza blagdana Presv. Srca

Koška: Društvo sv. Krunice — nedjelja po Miholju

Milna: Djev. Društvo Srca Isusova — 12. svibnja

Prelog: Djev. Društvo Srca Isusova — 29. lipnja

Stenjevec: Djev. Društvo Srca Isusova — prva nedjelja ožujka

Tuhelj: Djev. Društvo Srca Isusova — 5. svibnja.

Još smo uvijek među katoličkim narodima daleko na posljednjem mjestu. Tako ne smije ostati.

Promatranja podesna kao priprava za čestu i svagdanju sv. Prcest naći ćeće u lijepoj knjizi

PUT SRCU SPASITELJEVU

Za svaki dan kroz cijelu godinu ima po jedno razmatranje, sa praktičnim primjenama na dnevni život vjernika. Promatranja su uskladena sa odnosnim razdobljem crkvene godine, pa će svima uvelike pomoći, da žive liturgijskim životom (životom Crkve).

Knjiga ima format molitvenika, a uvezana je u crno platno. — Strana 624. Stoji: din. 15.—, sa poštarinom din. 18.—. — Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I/147.

*... Otkuda meni ovo, da dođe k meni mati Gospodina moga ...?
... Veliča duša moja Gospodina. I obradova se duh moj u Bogu,
spasu mojemu, što pogleda na poniženje službenice svoje, jer od
sada će me blaženom zvati svi naraštaji ...*

Gospin škapular

Tamo u Svetoj Zemlji, gdje se Isus rodio i živio, diže se visoka gora Karmel. U davnim vremenima stanovali su na njoj proroci sv. Ilija i Elizej. Stara predaja pripovijeda, kako su iza ovih proroka tamo živeli pobožni pustinjaci, koji su iza dolaska Duha Svetoga na Apostole primili sveti krst i sazidali tamo prvu kapelicu u čast Majke Božje. Prvi kršćani skupljali se oko te kapelice pa pjesmama i molitvama slavili Bl. Djevicu, a pustinjake nazivali su »Braća Marijina s gore Karmela«. To su bili počeci reda Karmeličana.

Kad su Turci osvojili Svetu Zemlju, morali su pred njima bježati i Karmeličani, a tada je na čelu njihova reda stajao muž svet i veliki štovatelj Majke Božje sv. Simon Stok iz Engleske. Njemu se objavila Majka Božja 16. srpnja 1251. držeći škapular u ruci i rekla: »Prim, sinko, ovaj škapular. Tko umre sa škapularom na sebi ne će okusit ognja vječnoga.«

Koristi od škapulara. Prva je korist posebna zaštita Majke Božje. Ona želi, da mi škapular nosimo, ona nam ga je dala pa zato ona posebnom ljubavlju gleda na one, koji podoše za ovim njezinim pozivom.

Druga je korist, da svi koji nose karmelski škapular po dozvoli pape Klementa VII. imaju udio na svim duhovnim zaslugama redovnika Karmeličana i redovnica Karmeličanki.

Treća korist, to je milost konačnog spasenja. Majka Božja ne će dopustiti, da umre nepokajan, koji u smrtnom času bude imao na sebi njezin škapular. To je vanredno velika milost i može netko pomisliti da je to i nemoguće povjerovati.

Ali nije nemoguće, ako znamo kako vanredne milosti obećaju svi crkveni naučitelji onima, koji štuju Majku Božju. A nošenje škapulara jedan je od izvrsnih načina štovanja Blažene Djevice.

Sv. Bonaventura piše: »Nije moguće da utone, komu svjetli ova zvijezda, Marija.« Sv. Bernardo usporeduje Bl. Djevicu s ldom Noinom pa veli, da smo po njoj svi pozvani u život vječni. Sv. Anzelmo opet govori: »Kakogod o Preblažena, svaki, koji se od tebe odvrati, mora da pogine, tako koji se k tebi obrati i na koga ti pogledaš, ne može da se izgubi.«

Cetvrta korist od škapulara jest obećanje Blažene Djevice, da ćemo u prvu subotu iza naše smrti biti izbavljeni iz muka čistilišnih. To se obećanje Bl. Djevicu naziva »subotnjom povlasticom«, a temelji se na jednoj objavi Majke Božje papi Ivanu XXII. On je to sâm objavio cijelom katoličkom svijetu posebnom poslanicom od 3. ožujka 1322.

Jedan od najučenijih papa, što su ikada sjedjeli na stolici Petrovoj, glasoviti Benedikt XIV. uzeo je da brani i ovu »subotnu

povlasticu« kao što je branio i objavu, koju je imao sv. Simon Skok, da nitko ne će okusiti ognja paklenoga, tko umre sa škapularom. Isto su tako javno propovijedali ili branili »subotnu povlasticu« i mnogi drugi sv. Oci pape, kao: Aleksander V., Siksto IV., Julije II., sv. Pijo V., Grgur XIII. i XIV., Inocent XI., Klement XII. i drugi.

Za velike svece kao sv. Karlo Boromejski, sv. Franjo Saleški i sv. Alfonzo Ligorski znade se, da su nosili škapular. Od crkvenih redova osim Karmelićana osobito su neki Isusovci kao blaženi Klaudije Kolombjer pa O. Croiset i O. Raynaud puno revnovali, da se raširi pobožnost škapulara.

Ima raznih vrsta škapulara. Ipak je najglavniji ovaj karmelski. Svaki škapular daje uz propisane molitve za to ovlašteni svećenik, a poslije, kad se pokvari škapular, može ga svatko sam sebi zamjeniti novim. Kad je netko ovako po svećeniku dobio škapular, slobodno može mjesto škapulara na sebi nositi i škapularsku medalju. Ovu medalju treba svaki puta, i kad se mijenja s novom medaljom, da blagoslovi za to ovlašteni svećenik.

Da mognemo imati koristi i od »subotne povlastice«, treba da čuvamo svetu čistoću i to prema svome staležu. To znači čuvati se svakog grijeha proti 6. i 9. zapovijedi Božjoj. Osim toga oni, koji ne mogu da mole časoslova Bl. Djevice ili ne mogu da drže nemrs u posebne dane propisane za ovu »subotnu povlasticu«, treba da izmole neke molitve ili učine koje drugo dobro djelo, kako im odredi svećenik, koji ima ovlaštenje primati u Bratovštinu blažene Djevice Marije od gore Karmela.

Sveta Crkva, kada je uvela posebnu svetkovinu Majke Božje Škapularske na 16. srpnja, očito je pokazala, kako želi, da je i na ovaj način štujemo. Škapular je odjeća, po kojoj se raspoznaštovatelji Majke Božje. Škapular je jedna nova kopča, koja nas drži uz našu nebesku Majku. Ne trgajmo te kopče nego s pouzdanjem nosimo na sebi onaj znak, za koji znamo, da ga Bl. Djevica rado vidi na nama.

N. B.

DOMAĆINSKA ŠKOLA U LOVREČINI - GRADU. — Nedaleko stanice Vrbovec uz banovinsku cestu koja vodi u sresko mjesto Križevce nalazi se krasan dvorac, okružen divnim prirodnim ljepotama. U tom dvorcu uredene su prostorije za Domaćinsku školu, te potpuno odgovaraju svim higijenskim zahtjevima, a ujedno pružaju mladeži ugodan boravak u školi i omogućuju duševni i tjelesni napredak. Školu rukovode sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga. Učenice poučavaju stručne nastavnice u svim teoretskim i praktičnim predmetima, koji zasijecaju u vodenje naprednog kućanstva i gospodarstva. Velika se pažnja posvećuje također uzgoju povjerenih učenica, te se mnogo nastoji oko toga da one u budućem svom životu budu uzorne voditeljice svoga doma, a ujedno i uzorne majke i uzgojiteljice. U školu primaju se djevojke od navršene 14 do 20 god. s naobrazbom od najmanje 4 razreda osnovne škole. — Sve potrebne upute uz priloženu marku za odgovor daje Domaćinska škola, Lovrečina Grad, p. Vrbovec.

Tajna.

Anka i Draga družice su bile nerazdružive od rane mladosti. Zajedno su se igrale, polazile pučku školu, istog su dana pristupile prvoj sv. Pricesti. Došlo vrijeme i one podoše svaka svojim putem. Anka postade kitničarkom, a Draga krojačicom. Anka je u svojem zvanju postala prava umjetnica, pa je imala i lijepu zaslužbu. Draga je bila manje okretna i morala se je zadovoljiti skromnom zaradom. Anka se je brzo i udala, i to za Marka — slagara. Marko je imao također lijepu zaradu.

Udala se je i Draga, i to za Josipa, po zvanju tesara.

Ankin brak bijaše više nego sretan. Na lijep način ona je supruga posvema okrenula na Božji put. Djeca su im bila mila i poslušna. Anka bi uvijek rano uranila, a pogotovo na nedjelje i blagdane. Dok su ostali još tvrdo spavalii, ona je gotovo nečujno pohrlila u crkvu na sv. Misu. Kada se je kući povratila, latila bi se posla, da svoj skromni stan uredi. Nije u njem bilo bogatstva, ali sve je sjalo od čistoće. A bilo je u njemu ipak jedno bogatstvo, a to je bilo zadovoljstvo i obiteljska sreća. Marko se sav razdražan od te sreće samo smijuckao. Kad su dječica porasla, pomagala su majci u kućanstvu, pa je i ona mogla, da nešto zaradi.

Nakon više godina, susrela Anka svoju drugaricu iz mladosti Dragu. Bila je sada njezina susjeda. O kako se je promjenila! Nekoć živahna i jedra kao jabuka, a sada potištena i vrlo slaba. U rukama je držala bolesno dijete, a dječačić od 5 godina, stajao je nemirno kraj matere.

»Kako vidim, a i čujem, Anko, tebi i tvojima ide dobro. Meni i mojima vrlo slabo. Suprug mi malo zaslужuje, a ja se ne mogu ničega latiti, da nešto zaslужim. Ne mogu radi bolesnoga djeteta i ovoga derana. Čim se maknem na čas od kuće, on u kući sve preokrene. Ništa ne pusti na miru. Dužni smo na sve strane. Ti, Anko, moraš biti jako okretna i dosjetljiva. Rado bih znala za tu tvoju tajnu. Upravo sam ti zavidna na toj sreći.«

»To ti je Drago, vrlo jednostavno i rado će ti otkriti tu tajnu. U tu svrhu dodi sutra rano u zoru k meni.«

Draga je bila na vrijeme kod Anke. Ova je povede sa sobom u crkvu na sv. Misu. Kako ovaj puta, tako i kroz još nekoliko narednih dana. Znatiželjnoj prijateljici o tajni nije ništa govorila.

»Sita sam već toga hodanja u crkvu,« reče zlovoljno Draga. »Ja sam došla k tebi, da me sa svojom tajnom upoznaš, a ne da tratim svoje vrijeme u crkvi.«

»Zar tako, Drago? Ti dakle ne slutiš, ti ne vidiš, da na moje skromno kućanstvo svoj blagoslov izljeva Onaj, komu se ja svaki dan molim? To ti je moja tajna, druge ja nemam i ne poznam.«

D u k a.

SV. MARIJA MAGDALENA

22. VII.

*Nebeskog svijetla izvore,
Kad Magdalenu pogledaš,
Plam ljubavi uspiruješ,
Led srca njena rastapaš.*

*I leti žarom nošena
Da svete noge pomaže,
Opere suzom, vlasima
Da otre ih i cjeliva.*

Uvreditelju oprosti.

»Podnosite jedan drugoga, oprostite jedan drugom, ako tko ima koju tužbu na drugoga. Kao što je Gospodin oprostio, tako i vi« (Kol. 3, 13).

Pitanje časti. Među zemaljskim dobrima ima jedno dobro, na koje smo mi ljudi osobito osjetljivi. To je dobar glas ili čast i poštenje. Tko dirne u našu čast, taj nas vrijeda i mi hoćemo da se to odmah popravi. Uvreditelj je prije svega dužan prvi popraviti uvredu. Ali upravo to je ono! Tu se hoće velike poniznosti i pravednosti: priznati da imamo krivo i popraviti štetu. Odgadamo izmirenje, ljubav sve više hladni, jaz biva sve veći i sve je teže kasnije popraviti zlo. Nema mira u srcu ni zadovoljstva. Ne možemo se iskreno moliti. U zavadi sam s bližnjim, a ne idem da se s njim pomirim. Spasitelj želi i traži, da ostane u nama nepovrijedjena bratska ljubav. Tu nema šale. Što smo učinili bližnjemu, Isusu smo učinili, pa ćemo i za to odgovarati na судu Božjem. Kako nam je draga, kad opazimo, da je uvrijedjeni pripravan oprostiti, da nam prvi ruku pruža. Spada nam kamen sa srca. I opet dolazi mir u srce i neka osobita sreća. Koliku dobrotu i milosrdnost nam je time iskazao bližnji! Dodimo i mi ususret našem uvreditelju, oprištajmo velikodušno i pokažimo to djelom! »Ako prineseš dar svoj k oltaru i ondje se opomeneš, da brat tvoj ima nešto na te: ostavi ondje dar svoj pred oltarom i idi prije te se pomiri s bratom svojim pa onda dodri i prinesi dar svoj« (Mt. 5. 23.).

Drući obraz i kaput. Spasitelj nas uči: »Oprostite i oprostit će vam se« (Luk. 6. 37.) To je njegova zapovijed. Da se ljubimo međusobno, da odmah, još prije zalaska sunca, popravimo svaku uvredu. Mi imamo prvi pružiti pomirnicu ruku, velikodušno oprostiti, činiti dobro onima, koji nas mrze i progone. »Ako te tko udari po jednom obrazu, pruži mu i drugi; ako ti tko uzme kabanicu, daj mu i kaput. To jest: pokaži da nema mržnje u srcu. Tako ćeš predobiti brata svoga. To djeluje na srce više nego da mu udijeliš kakav dar ili veliku milostinju. No Isus je i primjerom pokažao, kako treba oprostiti uvrede!

Oče, oprosti im! Ako itko, a ono je Spasitelj imao najbolju i najsvetiju nakanu u svim svojim djelima. On je htio samo naše najveće dobro: naš vječni spas. A za sve to kolike je uvrede primio! Šta su njegove svete uši morale čuti! Govorili su o njem, da je izjelica, buntovnik, opsjednut, da huli Boga. Izvrtili su njegove riječi. A istom za vrijeme gorke muke! Udarci, pljuvanje u sveti obraz, poruge, potsmjehivanje: sve su to bile strašne uvrede. A Isus? On šuti, on se moli, on je pripravan oprostiti, on i za svoje uvreditelje trpi i umire.

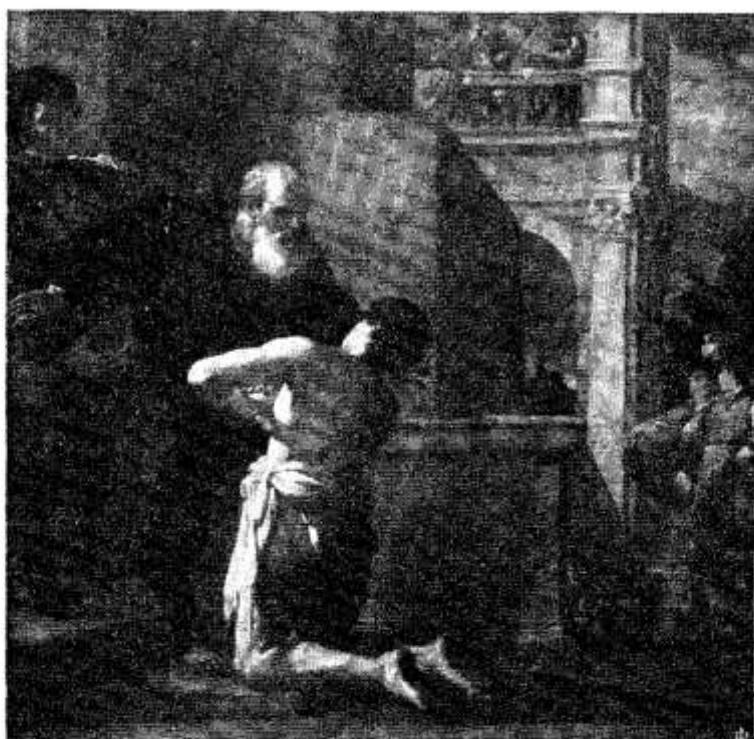
David i Semej. Kad je kralj David bježao ispred svog nezahvalnog sina Absalona, stao mu se na putu rugati Semej iz roda Saulova i nabacivati se kamenjem. Na tu je uvredu David šutio i nije dao, da ga itko od pratnje kazni. A kad ga je kasnije Semej molio za oproštenje, velikodušno mu je i pod zakletvom obećao, da će ga poštediti. I na smrtnoj se postelji David sjeća Semeja i preporučuje ga sinu Salomonu.

Prvomučenikova molitva. Učenik se ugledao u svog učitelja. Kad su kamenovali sv. Stjepana, molio se: »Gospodine, ne upiši mi to u grijeh.« To je molitva velikodušnog srca, koje znade oprasti. A ta je molitva urodila divnim plodom. Odijelo onih, koji su kamenovali sv. Stjepana čuvao je mladić Savao. On je to rado činio i draga mu je bilo, što su ubijali učenike Kristove. Ali se taj učenik Kristov i za Savla molio i došla je s neba svjetlost i milost Božja je od Savla učinila Pavla, apostola i učitelja naroda.

Mnogo vrijedana majka. Kako je žalosno, kad djeca vrijedaju vlastitu majku. Plemenito srce majčino ipak će rado oprostiti i nezahvalnoj djeci, pa će se dijete predomisliti i popraviti. Ima jedna majka, a to je sveta Mati Crkva, koju toliko puta pogrdaju i njeni vlastiti sinovi. Vrijedaju usmeno po zborovima, po škola-ma, na javnim mjestima; vrijedaju po knjigama i novinama: bezbožnim i krivovjerskim. Kleveću Crkvu, izvrću njene užvišene nakane, ocrnuju Kristovog Namjesnika i rugaju se njegovim na-redbama i okružnicama, grde njene službenike. A zaboravljaju ve-like zasluge Crkve za čovječanstvo. Ipak Crkva, majka njihova, pripravna im je oprostiti i ne prestaje se za njih moliti, opominjat ih i politicali na dobro.

Njeni članovi, premda djeca jedne majke, braća Isusova, če-sto se tako slabo poštiju. Tu su na dnevnom redu svade, ruganja, tučnjave; vrijeda se poštenje i dobar glas. Tu se kleveće i ogovara po novinama, skupština-ma, sastancima. Tu se kuju i pro-vode u djelo osvete. S jedne strane golema vojska uvreditelja, s druge uvrijedenih. Ali, ako hoćemo biti iskreni: jedni druge vrijedaju, a što je najgore: obje stranke vrijedaju Boga. Nestaje one ljubavi, po kojoj bi trebalo da se razlikuju kršćani od drugih. Ako uvreditelj ne će, pomozite barem vi uvrijedeni svojom velikodušnošću da se Bogu dade natrag čast i slava. To je ono nada sve plemenito djelo milosrđa. Sv. Grgur veli: »Najviši je vrhunac kreposti uvreditelju oprostiti.« A sv. Valerije: »Neiz-mjerno je velika krepost mržnju nadvladati dobročinstvima.«

Milosrđe Božje u našoj ruci. Sveti nam Pismo mnogo puta preporučuje ovo milosrđe: »Ne traži osvetu i ne sjećaj se neprav-da svojih sugrađana« (3 Mojs. 19. 18). »Ne sjećaj se uvrede, koju ti je bližnji nanio, a mi sami ne vrijedajmo drugoga« (Crkv. 10. 6). Sv. Ivan Zlatousti veli, da nas je Bog postavio sebi samima za

Kao što je otac oprostio rasipnom sinu, treba da oprostimo i mi svima, koji nas uvrijediše.

suca, ako oprostiš bližnjemu: »Oprostiš li puno, to će ti biti puno oprošteno; oprostiš li više, to će i tebi biti više oprošteno; oprostiš li od svega srca, to će i tebi Bog od svega srca oprostiti. A ako iza oproštenja ljubiš uvreditelja kao prijatelja, to i Bog isto tako ljubi i tebe, svoga uvreditelja.«

Dva viteza. Vitez Bruno uvrijedi jednom teško svoga druga Hildebranda. Ovaj odluči osvetiti se. Rano ujutro, još prije zore pode na put da potraži protivnika. Kod jedne kapelice odluči dočekati dan. Uđe unutra. Sjedne i stane promatraći slike. U svitanju dana razabra najprije sliku Isusa pred Pilatom. Ispod slike bile su riječi: On nije vrijedao, kad je bio uvrijeden. Drugu sliku promatra vitez Hildebrand: Isus svezan za stup bičevanja, s natpisom: Nije se prijetio kad je trpio. Treća slika predočivala Raspetog, a riječi ispod slike su bile: Oče, oprosti im! Vitez duboko

potresen odbaci svako osvetničko čuvstvo. Uto dotrči sluga viteza Brune s porukom nek Hildebrand odmah dode, jer da je Bruno teško obolio i želi da ga umoli za oproštenje. Vitez odmah pode svome drugu. A kad ga je ovaj molio da mu oprosti, odgovori Hildebrand: »Sad je sve opet dobro. Ja sam ti već bio oprostio, kad sam promatrao sliku Isusa Raspetoga.«

Sveti Ubaldo i zidar. Sveti biskup Ubald morade jednom ukoriti nekog zidara. Ovaj rasrđen dočeka biskupa kad je baš mimo prolazio i baci ga u jamu punu kreča. Svetac bez ijedne riječi izvuče se mučno iz jame i ode kući, kao da mu se slučajno nesreća dogodila. Ali puk to saznade i htjede se osvetiti zidaru. Sveti Ubaldo uze ga na to k sebi u kuću i tu ga je čuvao, da mu se ništa ne dogodi. Tim postupkom ganut zidar izjavlja da je spremam i smrću svojom zadovoljiti za uvredu nanesenu biskupu. No svetac ga zagrli i uvjeravaše ga, da mu je od srca oprostio i da će se i Bogu za nj moliti.

Plemeniti župnik. Neki župnik obrati jednu grešnicu. Ali onaj čovjek, koji je s njom živio nevjenčano, dočeka župnika, baš kad je izlazio iz crkve i poče ga šakama udarati sve do župnog dvora. No župljanji navale na razjarenog čovjeka. Taj se dade u bijeg. Župnik htjede obraniti nesretnika, da ga ne bi progontelji dostigli. Ode brzo u crkvu i počne zvoniti, kao da je nastao požar. Puk se skupi oko crkve, a svećenik ga nagovori da se pomoli za nesretnika, jer da on treba molitve. Tako ih je zadržao pola sata, dok se nije stišao njihov bijes. A sjutradan eto onog grešnika raskajanog. Moli za oproštenje i učini veliku isповijed i ozbiljno se popravi.

Ugovor s Bogom. Sveti Augustin nas uvjerava, da je Bog s grešnikom sklopio ugovor: »Ako ti oprosiš svojim uvrediteljima, to će ti i ja oprostiti uvrede, kojima si mene uvrijedio. Ali ako ne oprštaš, ne nadaj se, da će ti ja oprostiti.«

Tako nam Spasitelj govori u evandeliju: »Oprostite i oprostit će vam se. Dajte i dat će vam se. Mjeru dobru i nabijenu i stresenu i prepunu dat će u naručje vaše. Jer kakvom mjerom mjerite, onakovom će vam se odmjeriti.« (Luk. 6. 38).

Petar Gärtler D. I.

»**POD OKOM GOSPODNJIM.** Izbor iz posljednjih pjesama duhovne poezije o. Milana Pavelića D. I. Četrdeset i pet ponajljepših Pavelićevih pjesama razvrstano je pod ove naslove: I. Uz bojnu svirku, II. Pred oltarom, II. Naše Gospe, IV. Bog medu nama, V. Božji ljubimci i VI. Priče.

Cijena je zbirci: din. 14, sa pošt. 16:

Narudžbe prima: UPRAVA »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«
Zagreb I./147.

Štovateljima Presv. Srca Isusovog

Nedavno je na hrvatskom jeziku izšla knjižica, koju će s velikim oduševljenjem primiti sví vjernici, kojima je stalo da se što bolje upoznaju sa najljepšom pobožnošću i da se njome što bolje koriste. To je knjižica »Veliko obećanje«, a napisao ju je glasoviti širitelj pobožnosti k Srcu Isusovu O. Matej Crawley. Hrvatski prijevod pripredio je O. Fra Stanko Petrov, a ilustrirana je s pedeset lijepih slika. Knjiga je na talijanskom jeziku doživjela nakladu od preko milijun primjeraka. Obuhvaća 256 stranica, a razdijeljena je u tri dijela: 1. U čemu se sastoji veliko obećanje, 2. Pobožnost devet prvi petaka, 3. Razne molitve i pobožnost Presv. Srcu Isusovu s označom najnovijih oprosta.

I prevodioc i izdavač O. Fra Špiro Živković zadužili su nas u velike tom knjižicom, koja ne bi smjela manjkati u nijednoj katoličkoj kući.

Knjiga se naručuje u Franjevačkom samostanu sv. Lovre u Šibeniku. Cijena joj je:

Broširana sa ukusnom trobojnom naslovnom slikom . . .	Din 9.—
Uvezana u platno	14.—
Uvezana u kožu sa zlatnim rezom i kutijicom	32.—
Vezana u celuloid	32.—

Tko pošalje novac unaprijed na ček br. 38.234 — Tiskara Kačić, Šibenik — ne plaća poštarine.

Uredništvo Glasnika svim svojim čitateljima od svega srca preporučuje, da si što prije tu knjigu nabave.

PITANJA I ODGOVORI

Vidi »Pitanja i odgovori« u 6. broju Glasnika

Neki čitači »Glasnika« šalju na uredništvo posve neodredena pitanja. Takvo je i ovo: »Da li je grijeh, kada jedem meso za večeru, a drugi se dan pričestim i poslije Pričesti dajem meso za ručak?« Ništa se ovdje ne spominje, da li se radi o propisanom nemrsu, i koji su ti dani nemrsa. Niti se veli, da li je taj nemrs možda dragovoljan, makar i zavjetovan. Na tako neodredena pitanja ne možemo točno odgovoriti.

Drugi nam šalju pitanja, koja se u javnom glasilu, kakav je naš »Glasnik« ne mogu dobro obrazložiti bez povrede dobroga glasa jedne osobe ili čitava staleža. Takova su pitanja o nedopuštenim liječničkim operacijama, gdje se ujedno često radi o sablazni. Tko bi u takovu slučaju trebao razjašnjena i savjeta, neka se obrati na svog ispovjednika ili na savjesnog i pouzdanog liječnika.

Pita se dalje: Da li je veliki ili mali grijeh, kad idem na zabavu onej dan, kad sam se pričestila, i tamo igram?

I ovdje je odviše nejasno, da li su to pristojni i od svake zloporabe zaštićeni plesovi, ili su možda nepristojne moderne, dapače i po samoj naravi svojoj i poradi ružnog ponašanja teško zabranjene igranke. Kad je govor o plesovima, zapamtiti riječi blagog svetog Franje Saleskoga, koji poreduje igranke s gljivama te veli: »I najbolje gotovo ništa ne vrijede.« Već sv. Augustin oštro osuđuje one nazovi kršćane, koji iza svete Pričesti pohadaju sumnjuva i nečudoredna zabavišta.

Evo još tri pitanja: Bi li mogao katolik, kojega je žena ostavila i prešla na drugu vjeru, prijeći na grko-katoličku vjeru i vjenčati se sa katoličkom djevojkom u katoličkoj crkvi?

To je posve isključeno i posve nedostojno svete grko-katoličke Crkve, koja nikad ne smije biti uločište za vjerolomne i odmetničke supruge. Ženidba,

koja se valjano sklopila pred rimokatoličkim ili grkatoličkim svećenikom, ne može se više rastaviti do smrti jednog ili drugog zakonitog supruga. Isto je tako nemoguće da rimokatolik zbog vjerolomstva svoje zakonite supruge valjano pri jede na grkokatolički obred. Brak s takvom osobom zove se dvoženstvo ili bigamija.

Zašto se djeca, koja su bez krsta umrla, ne mogu spasiti, iako nisu ništa skrivila, kad se pogani mogu spasiti, premda nisu sami krivi, što nisu bili kršteni?

Ovdje treba malo pojmove razjasniti. Mala djeca, koja su prije krsta umrla, ne će se spasiti u tom smislu, što ne će doći do gledanja lica Božjega i do vrhunaravnog blaženstva, što ga Bog nikomu ne duguje. Ta nekrštena djeca nemaju lične krvnje, i zato ne će ništa pozitivno trpjeti na drugom svijetu. Što više, prema nauци mnogih bogoslova, uživat će ta djeca u vječnosti u naravnoj spoznaji i ljubavi Božjoj neko naravno blaženstvo. Za nevinu djecu, koju je Herod radi Isusa dao pogubiti, znamo povrh toga iz stalne crkvene predaje i iz činjenice njihove svetkovine, da su primila krst krvi ili slavu mučeništva te premisula u milosti Božjoj. Rajska je slava za njih čist i besplatan dar dragoga Boga, koji je kao djelitelj milosti posve slobodan te je htio dobrobitno nadariti vječnim blaženstvom ovu dječicu, koja su, makar i nesvjesno i bez svoje zasluge, za Krista trpjela mučeništvo uz toliku žalost i muku svojih roditelja i Crkve. Bogoslovi protežu ovo blaženstvo i na drugu nekrštenu dječicu, koja su poslije, na primjer u vjerskim ratovima, poradi Krista i prave vjere trpjela mučeništvo.

Osim običnog krsta vodom i Duhom Svetim i osim krsta po krvi Crkva spominje još krst želje. Toga krsta može postati dionikom samo čovjek, koji je došao do porabe razuma i saznao za pravu vjeru Kristovu te bi je rado prigrlio, primivši sakramenat svetoga krsta, ali poradi ove ili one zapreke, kojoj on nije kriv, mora se medutim zadovoljiti iskrenom željom za tim prvim sakramentom. Ako se takav čovjek ujedno barem nesavršenim skrušenjem pokaje za svoje osobne grijehe, primit će doista krst želje, ali uz dužnost, da, čim prije bude moguće, ispunji svoju želu primanjem sakramenta svetoga krsta vodom i Duhom Svetim. Takvim postupkom Gospodin nikoga ne vrijeda, nego mudro upućuje sve ljudi, da se što prije ozbiljno zanimaju za prvi i najnužniji sakramenat, bez kojega se nikto ne može dovinuti do vrhunaravnoga blaženstva.

Još nam treba ovdje napomenuti, da krst krvi i krst želje ne dijele primaciju svih plodova sakramenta sv. krsta. Takvi krštenici nisu još organizni članovi tajanstvenog tijela Kristova, nisu još utjelovljeni udovi one tajanstvene Glave, koja je Krist. Stoga takoder u tom stanju početne milosti Božje nisu još sposobni primiti druge sakramente Novoga Zavjeta, nego se moraju prije toga doista pokrstiti i preporoditi vodom i Duhom Svetim, da postanu »slični Kristu u smrti« (Filiplj. 3, 10) i u uskrsnuću.

HRVATSKA SVETA GODINA

JUBILARNE SVEĆANOSTI U SPLITU-SOLINU. Utvrđeni su dani za jubilarne svećanosti u Splitu-Solinu kao ishodnoj točki kršćanstva hrvatskog naroda. Svećanosti će biti od 12—15 lipnja 1941. Glavni dan svećanstvi je nedjelja 15. lipnja, kad će biti u jutro pontifikalna sv. misa nad grobovima hrvatskih kraljeva kod Gospe od Otoka u Solinu, a poslije podne svećana teoforička procesija u Splitu.

NAJAVLJENI KONGRESI U JUBILARNOJ GODINI. U jubilarnoj godini 1941. najavljen je već dosad obdržavanje slijedećih kongresa: kongres katoličke omladine; kongres katoličkih muževa, kongres katoličkih žena; kongres svih hrvatskih članova III. reda sv. Franje. Ti kongresi će biti u dane euharistijskog kongresa u Zagrebu.

EUHARISTIJSKI KONGRESI. U zagrebačkoj biskupiji bit će euharistijski kongresi u Đurđevcu (na 29. i 30. VI.), u Čazmi (2. i 21. VII.) i u Pregradi.

VIJESTI

POSVETA ŠKOLSKE OMLADINE SRCU ISUSOVU U DAKOVU.

Kao početak jubilarnih svečanosti proslave 1300 godišnjeg jubileja hrvatskog naroda, obavljena je u nedjelju Presvetoga Srca Isusova u Dakovu neobično lijepa i dirljiva svečanost posveće Presvetom Srcu Isusovu cjelesokupne školske mlađeži u svim školama časnici sestara sv. Križa u Dakovu. Za ovu svečanost su se sva djeca temeljito pripravila svečanom trodnevnicom u samostanskoj crkvi Presv. Srca Isusova, a jedan dan su imali i sabranje pod vodstvom svoga katekete veleuč. g. Dr. Emila Majera. U nedjelju u jutro 2. VI. pristupila je sva mlađež zajedničkoj sv. Prcišći, a poslije podne u 6 sati obavljeno je sam čin posveće vrlo svećano ovim redom. Najprije je bisk. tajnik g. Rudolf Šverer održao školskoj omladini u samostanskoj crkvi veoma lijepu prigodnu propovijed u kojoj je istakao značenje ove posveće. Iza toga je g. kateketa Dr. Emil Majer uz asistenciju obavio posvetu slike Presvetog Srca Isusova 12 na broju, koju su za vrijeme blagoslova držale djevočice u bijelim odijelima, a slike su bile ukušno okičene. Iza toga je slijedio svečani blagoslov u čast Presv. Srcu Isusovu za vrijeme kojega je obavljena posveta Presvetom Srcu Isusovu sa Tebe Boga hvalimo. Poslije blagoslova razvila se iz crkve ogromna procesija djece i vjernika. U toj procesiji su prenesene novoblagoslovene slike Srca Isusova u sve razredne sobe. Za vrijeme procesije pjevane su oduševljeno pjesme u čast Presv. Srcu Isusovu. Sva djeca učestvovala su u procesiji sa zapaljenim svijećama, dok je svaku sliku pratilo po šest djevočica u bijelim haljinama i koprenama. Ova dirljiva svečanost digla je na noge cijelo katoličko Dakovo, tako da je u crkvi kod svečanosti i u procesiji učestvovalo neobično veliki broj pobožnih vjernika. Najdirljiviji momenat svečanosti svakako je bio onda, kada su sva djeca iz svojih nevinih duša pred izloženim Presv. Oltarskim Sakramentom molila svoju posvetnu molitvu. Ova svečanost je zacijelo najljepši uvod u proslavu jubilarne godine pokrštenja Hrvatskog naroda.

BRATOVŠTINA PRESV. SRCA ISUSOVA U DAKOVU SLAVI 50. GODIŠNJICU.

Naša Bratovština započela je ove godine na blagdan Presvetoga Srca Isusova jubilarnu godinu svoje 50-godišnjice opstanka. Savezno s time smo ovogodišnji blagdan Presv. Srca Isusova proslavili svečanije nego inače. Za sam blagdan smo se spremili svečanom trodnevnicom u čast Presv. Srcu. Pristupili smo svi zajedničkoj sv. isporijedi i pričesti. 50 naših obitelji u Dakovu posvetilo se na uspomenu ove 50-godišnjice Presv. Srcu Isusovu. Odazivajući se pozivu u »Glasniku« i naša Bratovština je dala citati sv. Misu na nakanu sv. Oca Pape i to u prvu subotu iza blagdana Presv. Srca Isusova. Tako će to sada biti svake godine. Bratovština broji danas nešto preko 350 živih članova. Osim redovitih pobožnosti u čast Presv. Srcu Isusovu svakog prvog petka i nedjelje u mjesecu, sastajemo se i inače barem jedanputa mješecno. Na tim sastancima naš upravitelj Bratovštine g. Rudolf Šverer, biskupski tajnik, drži pobude nagovore o štovanju Presv. Srca Isusova u našim obiteljima ili nešto obiteljima ili nešto slično. Na godinu za blagdan Presv. Srca Isusova spremamo veliku proslavu 50-godišnjice naše Bratovštine.*

GRADAC, KOD MAKARSKE: Djevojačko Društvo Srca Isusova. Naše djevojačko društvo S. I. ima redovito svaki prvi petak zajedničku sv. pričest, krunicu i litanijsku u čast Srca Isusova sa blagoslovom. Društvo vodi upravitelj vel. fr. Pavao Matic, župnik, koji nam redovito, svake prve nedjelje drži sastanak, u našoj društvenoj dvorani. Prošle godine udale se 4 članice, a na njihova mjesta su stupile druge. Članice se brinu za čišćenje crkve i kićenje oltara, i same peru crkveno ruho i sudjeluju u svim pobožnostima svojim pjevanjem. Mnogo smo zahvalne gđi Danici Šutić, učiteljici, koja nas prigodom svečanosti vježba za pjevanje uz orgulje. *Jelisava Korićen.*

BRIBIR: Uz Male Križare i Male Križarice, koji vrlo lijepo rade i napreduju, osnovan je ovdje i »Zbor malih ministranata«. U tom Zboru ima

Bribir: Mali Križari, Zbor ministranata i Male Križarice s vlč. g. Pavlom Bedenik, kapelanom.

dva deset dječaka. Svaki imade ministarsko odijelo. Zbor imade i svoju zastavu. Na velike blagdane svi sudjeluju kod sv. Mise i blagoslova. Prve nedjelje u mjesecu pristupaju svi zajedničkoj sv. Pricašći, a jednom tjedno drži vlč. g. Pavao Bedenik, kapelan i duhovni voda Zbora sastanak s duhovnim načvorom; pri tom tumači i sv. Obrede i govori o lijepom vladanju.

Ivan Brožićević, pročelnik

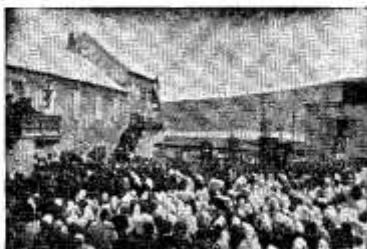
SVETE MISIJE U PRIMOŠTENU (MALMACIJA).

Prema uputama naših Biskupa imaju se sve naše župe duhovno preporoditi, da se tako što dostojnije priprave na dogodišnju proslavu 1300 godišnjice veza Hrvatskog Naroda sa Sv. Stolicom. A za narodnu duhovnu obnovu najprikladnije su baš sv. Misije.

Zato je i naš vlč. župnik don Ivo Grćurev pozvao oce Misionare iz Zagreba, da nam održe sv. Misije. I dne 1. svibnja o. g. dodoče nam o. Tomo Jagrić i o. Matija Jović, misionari Družbe Isusove. Oci Misionari ostadoše kod nas punih devet dana, te su nam svaki dan, i po dva puta, u svojim temeljitim i zanimljivim propovijedima upravljali poglede, misli i čuvstva prema vječnosti. O. Jagrić imao i staleški govor za muževe i žene, a o. Jović posebno za mladiće, a posebno za Križare i Križarice.

Sve dane su oci Misionari neumorno ispovijedali tako, da je podijeljeno 3.500 sv. Pricašći u župi koja broji 4.000 duša. Tom prilikom pomirile se s Bogom i neki okorjeli griešnici, koji već dugo nisu bili na sv. Sakramentima.

Konac i kruna sv. Misija bila je na blagdan Gospe od Loreta, koja se u Primoštenu slavi naјsvetlijije. — 10. svibnja poslijе svećane sv. Mise preko koje je višto pjevao mjesni četveroglasni mješoviti zbor Matzovu sv. Misu, uputila se selom velika procesija, u kojoj se nosila divna slika Blažene Gospe od Loreta. Procesiji se zaustavila na prostranom mjesnom trgu, na kojem je o. Jagrić održao

Primošten: Zaključna propovijed sv. Misija

Primošten: Sv. Misije: Procesija ulazi u crkvu.

snažnu zaključnu misijsku propovijed, uz obnovu krsnog zavjeta, kojega je glasno ponavljalo mnoštvo naroda.

Na isprajci Misionarima došlo je čitavo selo, koje ih je pozdravljalo sv. dok parobrod nije zamakao. Oni podoše, ali nam i ostavise lijepu uspomenu: Sveti misijski križ, na kojem je urezana središnja misao svih njihovih propovijedi: *Spasi svoju dušu!*

GLOGOVNICA: Djevojačko Društvo Hrv. Kat. Akcije. — Naše mlađe društvo, koje je po preč. g. Jesihu pred dvije godine osnovano, dolaskom mlađog i svima nam željno očekivanog župnika opet je duhovno provjelo. Prva godina našega društvenog rada i života to svakom jasno dokazuje.

Naš novi duhovni voda i pastir vlč. g. Iva Trajber drži nam redovito društvene sastanke svake prve nedjelje u mjesecu. Tu slušamo divne pouke i lijepu primjeru kršćanskog života. Svakog prvog petka pristupamo zajedničkoj sv. prijesti, koju prikazujemo na nakant sv. Oca za trajni mir među narodima. U društvu nas imade 52. članice, koje su potpuno svijesne svoga poziva i zadaće širenja apostolata kršćanske djelotvorne ljubavi bližnjemu. 26 članica drži dopisnu školu, a 18 članica naš najmiliji Glasnik Srca Isusova. Nekoje smo se preplatile i na društveno glasilo: »Hrv. seljačka omladina«. Sve smo si nabavile društvene značke, da nam znali spasenja — križ — resi i naše grudi, jer se po tome pozna tko smo i kome pripadamo. Do sada te nismo javile, jer smo bile ovce bez pa-

stira. Dolaskom našeg mlađog i posržtovnog duhova, vode župa se naša duhovno preporodila. Osnovana su sva društva Hrv. Kat. Akcije koja su temelj duhov. napretka župe. U roku od mjesec dana već smo imali društvene barjake, koje nam je blagoslovio na »Crkveno posvetilo« uz veliko slavlje preč. g. Dr. Mijo Selec, župnik sv. Blaža u Zagrebu. Tada je

Glogovnica: Društvo Hrv. kat. Djevojaka. - Hrv. kat. Muževi. - Hrv. kat. žene. - Hrv. kat. Djev. društvo K. A.

bilo i zborovanje pred crkvom i zajedničko fotografiranje, o čemu pričemo u ovome Glasniku i naše lijepe spomen-slike. To je bio za nas dan neopisive sreće i radosti, koji će nam ostati u trajnoj uspomeni. Naš prekrasni barjak je naš ponos i nada u pobjedu Kristova Križa nad zлом, koje danas bije cijeli rod ljudski. Pod njim smo korporativno sudjelovale u svim vjerskim svečanostima u župi i izvan župe, a naročito na hodočašću u Bistrici i u Ludbregu. Društvo Kat. muževa i mlado vatrogasno društvo sagraditi će nam hrv. kat. dom u kom ćemo moći svi i javno posvjeđočiti, koji nam je cilj i za čim idemo.

Katica Pavičić, predsjednica

POSTIRE (O. BRAČ): Utjemljenje Djev. Društva Presv. Srca Isusova. — Veselo bruhanje zvonča, navještalo je župi, da je blizu svečan dan. Naročito ukrašen oltar Presv. Srca, koga su djevojke iskitile sa mnogo proljetnog cvijeća, znači, da se pred tim oltarom ima obavili prvo primanje u novo-utemljeni društvo Božanskog Srca. Za tu zgodu, došao je i o. Srećko Dragičević D. L., naš braćanin.

U nedjelju, 7. travnja, u jutro, sve su prijavljene djevojke i djevojčice, njih 58, primile sv. Pričest, iz ruku o. Dragičevića, pred oltarom Presv. Srca.

Popodne u 4 sata, počela je svečanost, uz punu crkvu pobožnog naroda, sa pjesmom: »U slаву Sv. Srca«. A tada je sa propovjedaonice o. Dragičević održao govor o štovanju Presv. Srca i pozvao djevojke da same, sve to više štuju Bož. Srce, ustraju u tome i šire tu pobožnost po svome mjestu. Obred je započeo, kad

je mjesni župnik, pozvao djevojke da pristupe s gorućom svijećom u ruci, djevojke su glasno obećale: promicati međusobnu kršćansku ljubav, djevojačku čđnost i ljubav prema Bož. Srcu. Klečeći izgovorile su ispovest vjere, a zatim obavile posvetu. Na koncu, primile su znak društva i blagoslov. Zatim je zaorila pjesma: »O Bogu našeg Srce sveto« i slijedio blagoslov sa Presvetim, preko koga se pjevale litanijske Presv. Srca.

Lijepi obred primanja ostavio je na svakoga duboki utisak. Svaki se veseli, osobito roditelji, da je pružena prigoda njihovim kćerkama, da se odgajaju u školi Bož. Srca. Česta sv. Pričest i mjesecni sastanci, udahnut će novi duh u srca naše ženske omladine.

Prvom glavaricom društva izabrana je: Jelavić Jurja, blagajnicom: Slava Matulić, tajnicom: Jelinčić Jelka, revniteljicama: Biočina Antica, Anka Matulić, Jelinčić Ivanica i Matulić Ivanka.

Odbor je imao svoju prvu sjednicu, na kojoj je društvo razdijeljeno na pet skupina. Odredeno je, da ćemo se brunuti za ured crkve. Osobito naše nastojanje bit će, širenje Glasnika Srca Isusova.

Jelavić Zorka, glavarica

MIHOLJEC: Djevojačko Društvo Srca Isusova osnovano je tek prošle godine, a već broji oko pedeset članica. Društvo lijepo radi pod vodstvom revnog upravitelja, v.l. g. Franje Juršetića, župnika, kojemu pomaze u njegovom svetom nastojanju oko duhovne obnove naše župe.

B. J.

Revne Križarice u Gorčinu sa svojim upraviteljem.

Djevojačko društvo Srca Isusova u Osvorcima.

ZAHVALNICE

Beograd: VM uslišana molba; **Bistrinci:** KA mir u obitelji; **Brač:** NN uslišanje; **Brčevac:** JR sin našao namještenje; **Brezje:** BJ ozdravljenje sina, za kojeg su liječnici izjavili, da nema nadu za život; **Brod-Moravice:** BB ozdravio od raka; **Črnkovići:** AM ozdravljenje, KM ozdravila kćerka; **Dalmacija:** KB nadena izgubljena stvar; **Domagović:** MP ozdravljenje; **Drenovci:** BV ozdravila unuka; **Duće:** VM uslišanje; **Dubranci:** AS ozdravljenje od otovanja krví; **Dakovo:** MH nađeno namještenje; **Farmington USA:** HiSG primljene milosti; **Gor. Desinec:** SK primljene milosti; **Gradina:** MT uslišanje; **Gradište:** AD uslišanje; AI ozdravilo dijete; **Grbajel:** MJ sretno položen ispit; **Harkanovići:** FH uslišane molitve; **Krapina:** VM teško bolesni brat ozdravio; **Križ:** BJ pomoć u velikoj neprilici, MJ oslobođila se klevete pomoć u gospodarstvu; **Križišće:** SC sretno položen ispit; **Kutina:** MB ozdravljenje od teške živčane bolesti; **Lokve:** KS povraćen vid i druge milosti; **Mače:** NN pomoć u velikim potrebama; **Mala Gorica:** HA primljene milosti; **Male Drage:** MŠ mnoge milosti; **Marija Bistrica:** MF uslišanje; **Mihaljevci:** JK osigurana budućnost djeći, kojoj je umrla majka; **Nijemci:** FM uspjela operacija; **Odvořci:** ZS ozdravilo dijete i druge milosti; **Ogulin:** ZJ milost zagovorom bl. Tavilića; **Omišali:** KM uslišanje; **Opuzen:** DMG povraćeno zdravljie; **Osijek:** JK uslišanje; **Pančevac:** TF pomoć u mnogobrojnim neprilikama u vojski; **Pitomača:** NN pomoć u potrebama; **Podbrest:** MS mnogobrojne milosti; **Port Arthur USA:** DZ dobivene milosti; **NN** muž našao posao i pomoć u kupovini; **Posušje:** AK velika pomoć; **Prelog:** SM pomoć u velikim neprilikama, MFS milosti; **Rasinja:** SK milost sv. redovničkog zvanja; **Ravnagora:** JK primljene milosti i dobročinstva; **Selca:** NS očuvana kreplost; **Sela:** VA uslišane molitve i primljene milosti; **Skorenovac:** GK ozdravljenje; **Sl. Brod:** TM pomoć u velikom jadu i zdvojnosi; **Slunj:** Dr. AK ozdravljenje oca od teške bolesti zagovorom bl. Nikole Tavilića; **Sombor:** ES ozdravila kćerkę; **Sotin:** DH pomoć u kući i gospodarstvu; **Sremi Mitrovica:** MD vraćen mir u obitelji i muž oslobođen pogibelji; **Stanić:** TB kći se vratila na pravi put, ozdravljenje, materijalna pomoć; **St. David USA:** TH pomoć u bolesti; **Suhopolje:** MK zaciijelile rane; **Sv. Ivan Želina:** LjB sretan porod i ozdravljenje kćerkice; **Sv. Jakov:** AM ozdravljenje sina od teške bolesti; **Trebinje:** NK ozdravljenje; **Tyrone USA:** SJ ozdravljenje; **Varaždin:** VH utjeha u velikoj žalosti; **Vinkovci:** DT sin ozdravio od čirova zagovorom sv. Alfonza Rodrigueza; **Virovitica:** AK ozdravljenje i druge milosti; **Vučetinac:** BM pomoć u velikoj nevolji; **Zemun:** MK sretno uspjela operacija; **Zagreb:** SG sretan porod i razne milosti, RB izbavljenje iz velike neprilike, CK muž riješen klevete, olakšanje u teškoj bolesti, za koju liječnici rekoše, da neće proći bez operacije.

DUHOVNE VJEŽBE ZA SVEĆENIKE U ZAGREBU NA JORDANOVCU

U godini 1940. bit će ovi tečajevi duhovni vježbi za svećenike: Od 8.—12. srpnja; od 22.—26. srpnja; od 5.—13. kolovoza (osamnevne); od 26.—30. kolovoza; od 9.—13. rujna; od 23.—27. rujna; od 7.—11. listopada; od 21.—25. listopada i od 4.—8. studenoga. — Tečajevi počinju po običaju prvoga od označenih dana u 7 sati navečer, a svršavaju poslijednjega od označenih dana oko 7 sati ujutro. — Trodnevni tečajevi počinju redovito ponedjeljkom navečer, a svršavaju petkom ujutro. — Osamnevni tečaj počinje u ponedjeljak navečer, a svršava u utorak ujutro. — Za trodnevne svećeničke duhovne vježbe plaća se 150 dinara, a za osamnevne 300 dinara. Treba se prijaviti barem sedam dana prije, da se mogne pravo pravovremeno obavijestiti, ako bi broj raspoloživih mjestta bio već popunjeno. — UPRAVA DOMA DUHOVNIH VJEŽBI, ZAGREB, JORDANOVAC 110.

Sluga Božji Petar Barbarić

MOLITVA.

Pod utjecajem Božanske milosti duša je Sluge Božjega Petra Barbarića rano tražila i spoznala Boga, i zagrijavala se ljubavlju prema njemu. Otuda dolazi da mu je molitva već u djetinjstvu bila kao neka potreba; s Bogom govoriti bila mu je slatka radost. Kako je rastao u dobi, tako je i rastao u spoznaji Gospodina Boga, a molitva je zapremala sve veći dio njegova dužavnog života.

To sjedinjenje s Bogom po molitvi opažahu na njemu neki, koji su s njim općili. Jedan njegov bivši drug veli: »Hodao je nogama po zemlji, a pameću bio je u nebu. To se osjećalo, kad bi se s njim govorilo.« Drugi veli: »On je potajno i kriomice obavljao svoja pobožna djela, te niti najstroži mislilac ne bi toga mogao pravo rasuditi. Što se pak izvana moglo opaziti, čini mi se, da mu je molitva bila vrelo, iz kojega su potjecale sve ostale kreposti.«

Već u svome djetinjstvu, kad bi došao u crkvu na pučku sv. Misu, gdje bi prispio tu bi i ostao usred puka od početka pa do svršetka sv. Mise, propovijedi, naredaba, opomena, navještenja ko nepomičan kip; klečao bi uvijek na velikim koljenima (t. j. ne bi sio na pete) sa rastvorenim molitvenikom. »Ja sam« — veli jedan svećenik Franjevac — »vas razdragan u duši gledao njega, gdje prevrće listove, i na listovima opazio sam češće da ljubi — valjda su bile slike u molitveniku.«

I u sjemeništu bio je Petar nepomičan, sabran, lica vesela i izgledao je kao da opći s nekim dalekim nevidljivim svijetom. Nikakav štropot kod molitve nije ga ganuo ni uznemirio.

Rado je razmatrao muku Isusovu, a navlastito za bolesti svoje često bi pratilo Isusa na mukotrpnom putu njegovu. »Ja običajem rastresenosti,« reče, »kad me za molitve smetaju, odmah iz glave izbiti.« Na svetkovine svetaca rado bi se pripravljao devetnicom proseći sad ovo sad ono bilo za sebe bilo za druge. Svaki je dan, ako nije bio zapriječen bolešću ili čim drugim, najmanje šest puta pohodio kapelicu Bl. Dj. Marije. Tko ga je motrio, gdje ide hodnikom, uočio bi njegov visoki stas, ali nije svaki opazio, kako se njegove usnice tihom miču, pa ni svi njegovi učenici nijesu znali, da je njegova desnica krijući se na prsima, pod kaputom držala krunicu. I na šetnji i pod odmorom općio je on na posve neprisiljen način s Bogom i s ljudima. Osobito za posljednjih tjedana život mu ne bijaše drugo nego jedna neprekidna molitva. Iz sobe išao bi u kapelu, iz kapele u crkvu, iz crkve vratio se opet u sobu, da i ovdje nastavi svoje molitve i svoje duhovno štivo. Oproste bi uvijek uvelike cijenio, te se za njima gotovo jagmio.

Među razlozima, zašto da stupi u redovnike, kao prvi je naveo: »U redu mi je laglje čitav život provesti promatrajući o Bogu.« Ni u gostonama ne bi sjeo za stol, a da se nije prije Bogu pomolio. »Pa nije ni to teško,« prizna jednoć, »gdjekoji me malo čudno pogleda, al' što zato.«

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA.

798. Ilača (dakov. biskup.): Ozdravila i mnoge druge milosti. M. C. — 799. Babina Greda (dakov. biskup.): Ozdravljenje. K. S. — 800. Čazma (zagreb. nadb.): Za pomoć u majčinoj bolesti kao i kod ispita zahvaljuje kćerka J. D. — 801. Osijek (dakov. biskup.): Milosti i zdravlje djeteta. Š. T. — 802. Supetar na Braču (hvarska biskup.): Osobita milost. N. B. — 803. Varaždin (zagreb. nadb.): Sretan porod. Lj. M. — 804. Bačka Palanka (subot. admin.): Velika milost. J. M. — 805. Nova Kapela (zagreb. nadb.): Razne milosti. H. M. — 806. Prijedor (banjal. biskup.): Prije 1 ½ g. oboljela sam vrlo teško na srcu. Bolovala sam više od godinu dana. Svi liječnici su se čudili, da još živim. U svojim mukama zavjetovala sam se Slugi Božjemu Petru Barbariću, da mi pomogne svojim zagovorom te ozdravim. I ja sam ozdravila i ojačala. F. D. — 807. Sarajevo: Dobila sam željeni premještaj kao činovnica. V. Ć. — 808. Bački breg (bačka administratura): Molio sam devetnicu za pomoć u gospodarstvu i peti dan devetnice bio sam uslišan. K. B. — 809. Sikirevc (dakov. biskup.): Primljene milosti. V. M. — 810. Šain kod Brod-Moravice (senjska biskup.): Dobivene milosti. J. R. — 811. Vinkovci (dakov. biskup.): Sin mi sretno položio ispit. M. D. — 812. Novo Selo kod Nijemaca (dakov. biskup.): Velike milosti. S. B. — 813. Virovitica (zagreb. nadb.): Osobita milost. F. B. — 814. Begov Han (saraj. nadb.): Što sam željela, ispunilo mi se. K. K. — 815. Zagreb: Osobita milost. C. D. — 816. Bijelo Brdo kod Dervente (saraj. nadb.): Razne milosti. A. P. J. — 817. Brođanci kod Bizovca (apost. admin. Sjeverne Slavonije): Pomoć u gospodarstvu. R. I. — 818. Čamagajevci kod Valpova (apost. admin. Sj. Slavonije): Ozdravila. J. S. — 819. Komarom (Madžarska): Milosti trim osobama. O. B. — 820. i 821. Mrkopalj (senjska biskup.): Velika milost. I. C. — Ozdravila. E. K. — 822. Solin-Majdan: Željenu milost dobili. Obitelj I. S. — 823. Travnik (saraj. nadb.): Molba mi je uslišana. M. D. — 824. Slav. Brod (dakov. biskup.): Ozdravljenje. A. B. — 825. Beograd: Osobite milosti. V. M. — 826. Đakovačka Satnica (dakov. biskup.): Tri ozdravljenja. F. J. — 827. i 828. Zagreb: Razne milosti i ozdravljenje djeteta. D. L. — Mnoge milosti. D. B. — 829. Beograd: Pomoć u velikoj potrebi. B. M. — 830. Sv. Martin na Muri (zagreb. nadb.): Ozdravljenje i sreća kod živadi. K. E.

NOVO!

NOVO!

»SVETI ALOJZIJE« MOLITVENIK ZA MALENE

Cetvrti izdanje. Strana 62.

Sadržaje sve potrebne molitve i litanije, te molitve za podvorbu kod sv. Mise. Ovom četvrtom izdanju dodan je i obrazac obnove Krsnog Zavjeta. Molitvenik je ukrašen ukusnim sličicama '(u 'više boja). I papir je mnogo bolji od prijašnjih izdanja. Cijena: broširan din. 2.50, sa poštarnom 3.50, u platno uvezan din. 4.—, sa poštarnom din. 5.—. Na svakih deset primjeraka dobiva se jedan na dar i ne plaća se poštarna.

Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«
Zagreb I/147 — Palmotićeva 31/I

NAPOMENA. Gornji molitvenik je za mušku mladež. U pripremi je molitvenik »SVETA TEREZIJA« za žensku mladež. Čim izade iz tiska bit će objavljen u »Glasniku«.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Antolović Katica 100 d; Bosanac Ana 50 c; Budiselić Marija 20 d; Curić Martin 30 d; ī 50 d; Eisenreich Stjepan 100 d; Grgačić Katarina 25 d; Haner Terezija 10 d; Jurković Mirko 100 d; Latin Valent 5 d; Lipovac Cvjetko 50 d; Lučić Luca 12 d; Magdich Marija 20 d; Magić Stevo 2.50 dol; Maraković Ana 2 dol; Markotić Josip 75 d; Matolin Martin 2 dol; N. N. Slivno Ravno 20 d; N. N. Split 200 d; Novoselec Terezija 10 d; Oblak Gustav i Julija 2 dol; Pele Marija 20 d; Perušić Mary 1 dol; Plentaj Dr. Dragutin 80 d; Stipanić Anka 20 d; Trbojević Bara 15 d; Viličić Stanko 10 d; Vranko Mijo 10 d; Vučić Katica 5 d; Župljanka M. M. Sv. Vid 25 d.

Za sv. Mise: Bankovich Barbara 3 dol; Bratković Ana 1 dol; Burnach Domina 1 dol; Č. D. Zagreb 20 d; Čadež Anka 20 d; Čorba Elizabeta 15 d; D. B. Mitrović Srem. 20 d; Djavoško Društvo Jakopovec 35 d; Dobrivojević Mira 23 d; Dobrostal Stjepan 1 dol; Dolosich Frances 2 dol; Dragičevich Stipan 2 dol; Franić Stipe 20 d; Fuštin Ivanica 15 d; Juričić Marija 2 dol; Kauzlaric Antonija 1 dol; Kešer Augusta 30 d; Kirincich Nick i Mary 2 dol; Kočićica Antun 100 d; Kolesar Aga 10 d; Kulundžić ud. Ana 30 d; Makek Monika 10 d; Mrgietko Katarina 50 c; Marić Mandi 20 d; Markežić Mary 1 dol; Markoč Tomica 25 d; Masničić Maca 60 d; Matković Ana 20 d; Nadeža, Imotski 20 d; Nasipak Agnez 2 dol; Palaich Roza 50 c; Paulin Ivan 1 dol; Piešek Barbara 1 dol; Podrebarac Jela 50 c; Polić Leo 2 dol; Prpić Jelka 40 d; Pukančić Roza 1 dol; Rešman Paulina 1 dol; Rusan Juraj 10 d; Smolčak Tom 1 dol; S. M. Leonora FDC 2 dol; Srakić Marko 20 d; Sudarević ud. Mira 50 d; Šarić Jelica 1 dol; Špoljarić Rok 15 d; Tišljar Josip 10 d; Tomljanovich Katarina 1 dol; Topoličak Ruža 30 d; Vidmar Fred 4 dol; Vlaičić Mara 10 d; Vlačancich Maria 10 L; Vrbanek Mare 2 dol; Vučić Frank 1 dol; Vuković Barbara 2 d; Žagar Steve 1 dol; Železnak Ana 1 dol; Žurich John 3 dol.

Učast Srcu Isusovu: Antoliš Slava 50 d; A. D. Gradište 20 d; Budrović Marija 50 d; Dominiković Zora 1 dol; Gašparović Stevo i Helen 1 dol; Gojtan Ivan 50d; Gratis Manda 20 d; Haupt Duro 10 d; Holc Franjo 10 d; Horvat Jelena 20 d; Humić Valent 10 d; Jakovac Marija 10 d; K. A. Bistrinci 10 d; Kindi Marija 5 d; Kirinich Nick i Mary 1 dol; Kišan Stjepan 50 d; Klaužer Katarina 20 d; Magić Stevo 5 dol; Mihaljević Mara 20 d; N. N. Prezid 10 d; N. N. Sumartin 20 d; Petrović Ljudevit 5 d; Slavićek Matilda 15 d; S. Č. Križevci 50 d; Šarčević Marija 10 d; Sermaul Liza 10 d; Špičko Josip 1 dol; Tomic Katarina 10 d; Unukić Marija 20 d; V. A. selo kraj Siska 20 d; Zlatec Kata 20 d.

U čast Srcu Isusovu i Marijinu, Gospi Lurdskoj, Gospi od Zdravlja, sv. Josipu, sv. Obitelji, sv. Antoniju Padov., sv. Tereziji M. I., sv. Bernardici, blaž. Nikoljauiliću i Petru Barbariću: Ahel Marija 20 d; Č. D. Zagreb 20 d; Gudelj don Martin 25 d; Jakljević Marija 20 d; Kerznař Helen 50 c; Klemnočić E-a 50 d; Kovačević Julija 50 d; Magić Stevo 250 dol; Mary 1 dol; Šporčić Marija 5 d; Vuković Marija 5 d.

Za rasirenje Glasnika Srca Isusova: Belemeđić Ilija 5 d; Bižaca Stjepan 5 d; Bogović Don 5 d; Briški Ljubica 5 d; Brozović Dragutina 1 dol; Bulić Franjica 10 d; Clemen Cirila 2 dol; Cvitković Virginija 5 d; Čanić Anka 33 d; D. S. Zagreb 10 d; Dement Amalija 30 d; Devunić Ljubica 5 d; Đurković Manda 10 d; Dolenčić Irma 20 d; Domjanović Agata 50 c; Dukić Antun 50 c; Eizele Marija 5 d; Ferek dr Marijan 5 d; Firis dr Tomislav 10 d; Flegar Andela 8 d; Francisković Ursola 50 c; Gašperov Jerko 10 d; Gjirilć Jozo 5 d; Gjurašin Anka 5 d; Golubić Marko 150 dol; Gorše Mara 1 dol; Hrbut Marija 5 d; Hribar Ivka 5 d; Iverović Petar 10 d; Jederlinić Margaret 1 dol; Jeločić Niko 30 d; Juričić Marija 1 dol; Kleončić Gizela 5 d; Kljakić Luca 55 d; Klošter Slavica 3 d; Kokotovich Nick 1 dol; Kosac Helen 2 dol; Kovačić Kata 50 c; Kriesbacher Anica 5 d; Lesica Nikola 1 dol; Leščišin Alojzija 10 d; Lett Martin i Magdalena 1 dol; Marčićiši Nazarena 5 d; Maričić Kata 5 d; Marjanović pl. Jelka 10 d; Matković Geo 1 dol; Milanović Katica 5 d; Pedroti Tereza 10 d; Pelicarić Linka 5 d; Pleše Barbara 50 c; Pompe Vjekoslav 20 d; Pregelj Marija 5 d; Premuda Katarina 1 dol; Rasol Anka 5 d; Rožić Marta 6 d; Seleši Antonija 10 d; Stiasni Helena 5 d; Streljak Mary 1 dol; Sudar Jela 10 d; Sušić Stjepan 13 d; Šarić Jelica 50 c; Škorjanec Marija 44 d; Schmuk Josip 5 d; Šoletić ud. Marija 50 d; Štimac Frances 50 c; Takšić Oliva 5 d; Viland Kata 13 d; Vojnović Marija 5 d; Vučić Katice 5 d.

Za kruh su. Antunu: Čop Josip 50 c; Haramija Andrija 10 d; Holik Vladoje 50 d; Kopajtich Marija 50 c; Kruljac Marija 2 dol; Kupec Anka 10 d; Markotić Josip 75 d; Matko Ivan 1 dol; Rusan Juraj 10 d; Trbojević Bara 15 d; Vučevac Vilma 5 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: B. D. Zagreb 50 d; Bajama Marija 250 dol; Böhm Olga 1 P; Božanović Stana 10 d; Brodanac Josip 20 d; Crnić Franca 35 d; Domaćinović Marija 50 d; Dončević Jelka 50 d; Golik Marija 50 c; Gorše Mara 1 dol; Jedinak Franjica 30 d; Jozić P. Adam 10 d; Juriaco Mary 1 dol; Kirinich Nick i Mary 2 dol; Kovačević Julija 50 d; Kovačić Mata 25 c; Kreff Katica 10 d; L. D. Zagreb 50 d; Magić Stevo 10 dol; Martinčević Ana 5 d; Markulin Franjica 15 d; Mihaljević Zora 50 d; Miheljić Stjepan 1 dol; Milković Ana 60 d; N. N. OERegesén 50 fil; Pilek Franika 50 d; Ravlić Andelina 1 dol; Res Dorica 20 d; S. K. Zagreb 50 d; Smolček Tom 1 dol; Š. G. Zagreb 50 d; Šarić Jelica 50 c; Škvorc Franjo 20 d; Šoletić ud. Marija 50 d; Štimac Lojza 50 c; Vuković Marija 5 d; Zaro Marija 1 dol; Žipljanka M. M. Sv. Vid 25 d.

Za svijeće, crviće i ulje Vječnos Svetjela u Svetištu Srca Isuova: Nadeža, Imotski 10 d; Pandak Mary 1 dol; Tadejević H. 50 c; Unukić Katarina 19 d.

U čast Gospi od Kamenitih Vrata u Zagrebu: Gudelj don Martin 20 d.
Za Dom sv. Josipa, Leskovac: Golubić Marko 250 dol.

Za Dom sv. Terezije, Vrhovec: Golubić Marko 250 dol.

Za gradnju crkve sv. Josipa na Trešnjevki: Fischer Franjica 20 d.

Za gradnju crkve na Plitvičkim Jezerima: Vuković Marija 5 d.

Za Kapelicu presv. Krvi Isusove u Ludbregu: Kerznař Helen 50 c; Pubić Mike 1 dol.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE:

PRIKAZANJE:

Bezaznato Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgriješnom Srca Marijinoj sve molitve, djele i trpljenja ovoga dana u skladu za koje uveređe i na sve one akcije, na koje se Ti ne prestanju prikazuješ na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, cr. Oca Papa i za sve potrebe, koje su ovog mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. A me.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE:

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan posmrtnog sv. Pristupa. Ne blagdaju nijes časni zaštitnici.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRA- TOVINE PRESVETOG SR CA ISUŠOVA:

Potpuni oprost prvega petka i sredine, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK SRCA ISUŠOVA
— dječjičnjak članova obitelji istov
imaničkih redova u Šibeniku — Godi
nica druga Književna i znanstvena
izdavaštva Kraljevske Obitelji i Zgajnjač
A. Alharta D. L. Šibenčan Zagon
1. kvart. Prijenosilac 20. — Broj čak je
četvrti 1940. — Cijena 10/— — aut.
Eduard — Šibenski Glasnik
Srca Isusova A. Alharta D. L. Žagon

S R P A N J 1940

OPĆA NAKANA:
Euharistijski Kongres u Nicu.

MISIJSKA:
Misija zvanja.

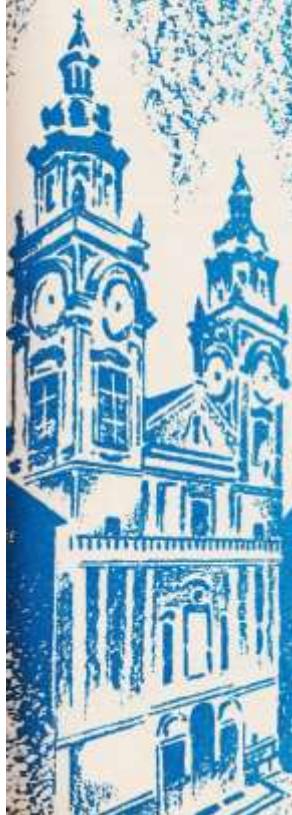
POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

- 1 P Presv. Krv Isusova. Štovanje Euharistije.
- 2 U Pohod B. D. M. Naše majke.
- 3 S Leon. Sv. Otar Papa.
- 4 Ć Udarik. Mlađež.
- 5 P Ciril i Metod. Naši grkokatolici.
- 6 S Izajia. Propovjednici.
- 7 N 8. PO DUH. Vilibald. Dobri svećenici.
- 8 P Elizabeta. Kršćanska ljubav.
- 9 U Veronika. Pokojni preplatnici Glasnika.
- 10 S Rufina. Naše djevojke u opasnim službama.
- 11 Ć Pijo I. Nakane sv. Oca.
- 12 P Ivan Gualb. Katolička štampa.
- 13 S Margareta. Djevojačka Društva.
- 14 N 9. PO DUH. Bonaventura. — Franjevcii.
- 15 P Henrik. Narodni vode.
- 16 U Karmelska Gospa. Širene škapulara.
- 17 S Aleksije. Sirosmasi.
- 18 Ć Kamilo. Bolničari.
- 19 P Vinko Paulski. Naše SS. Milosrdnice.
- 20 S Ilija pror. Vrijeme za žrtvu.
- 21 N 10. PO DUH. Jakost u vjeri.
- 22 P Magdalena. Cednost kod žena.
- 23 U Apolinar. Povjerenici Glasnika.
- 24 S Kristina. Ženska redovna zvanja.
- 25 Ć Jakov ap. Pučke misije.
- 26 P Ana. Kršćan, odgoj u obiteljima.
- 27 S Pantaleon. Naši u vojsći.
- 28 N 11. PO DUH. Viktor. Ovogodišnja žrtva.
- 29 P Maria. Kućanice.
- 30 U Abdon i Senen. Sjemeništari u praznicima.
- 31 S Ignacije Lojol. Isusovi.

OPĆA NAKANA U KOLOVOZU:
Kršćanska čednost.

MISIJSKA:
Katolička štampa u misijama

Kolovoz 1940

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

KOLOVOZ 1940

BROJ 8

Kršćanska čednost.

Mjesečna nakana u kolovozu, blagoslovljena od sv. Oca Pape.

1. Lice i naličje.

Isus u prizoru žarke molitve Ocu nebeskom — ili u slici: Učite se od mene, jer sam krotak i ponizan srcem — ili također u dostojanstvenom i opet bezazlenom vladanju prema namjesnicima Božjim, eto, to su neke uzor-slike čednosti života. Dodajte tomu sliku blažene Djevice Marije u otajstvima Navještenja i Podhodenja, ili promatrajte Gospu u saobraćaju sa služinčadi na svadbi u Kani. Povrh toga utisnite sebi u srce sliku sv. mladića Ivana Berchmansa, posebnog zaštitnika kršćanske čednosti, pa konačno i priprosti, ali preobraženi lik svete Bernardice Soubirous u času, kad je gledala prikazanje Gospe Lurdske: eto, vidimo tu, kako se čednost života i uresa proteže na Bogu i ljudima milu uredbu svega vanjskog čovjeka pod utjecajem jake volje i nutarnje kreposti, koja neprisiljenim načinom savršeno vlada svim pogledima, kretnjama, riječima i čuvstvima čovjekovim u svakoj prigodi. A to je i krepot čednosti života, koju čednost uresa samo harmonično upotpunjuje.

Pa kako se protivni prizori još bolje osvjetljuju istodobnim suočenjem jednih i drugih, gledajte s druge strane također prostačka lica nekih modernih, slabo odgojenih mladića i djevojaka. Oni upravo preziru čistoću života, ne sluteći ništa o njezinim čarima. Neprestano idu za tim i hvastaju se, što su tobože moderni, makar i uz šuplju glavu i šuplje srce. Kukavni im je ideal, da budu vazda obućeni i nacifrani po najnovijoj modi, bez obzira na tobožnje spone vjerskih i čudorednih predrasuda, kao da im je sve slobodno, ako je samo moderno.

Koliko ima tu jadnih žrtava bestidnih filmova i kazališnih prizora, koliko otrovanja mašte i živaca pod izlikom, da moraju čitati i analizirati također najmodernije romane grobara duša, Emila Zole i sličnih pornografa, što ih slobodnozidarska reklama vazda kuje u zvijezde.

Očuvajmo u svojoj djeci prvu
pričevničku čednost!

goju mladeži (1929) čitamo: »Što se u naše vrijeme neiskusnoj mladeži pruža više prigoda za moralni i vjerski brodolom po bezbožnim i prijavim jeftinim knjigama i po kinematskim te radiofonskim prizorima: to više i brižnije treba da ovdje pazimo.« Jednako se Papa tuži u posebnoj okružnici o filmskim prizorima (1936.) na toliko griešnih zamki, u kojima se hvata mladež. Drugdje kudi pretjerano i gotovo isključivo fizičko te vojno odgajanje muške, kadikad također ženske mladeži (1930.). Ujedno ponovno osuđuje koedukaciju ili zajednički odgoj muške i ženske mladeži bez obzira na pogibelji, što ih u tim godinama prouzrokuje prirodna zla požuda (1930). Još jačim riječima žigose tobožni seksualni odgoj, po kojem bi neki zavedeni pedagozi navodno htjeli da »otupe mladež za pogibelji doraslosti« (1930). — O nečednoj ženskoj nošnji Pijo XI. bolno se tuži, da »vodi do užasne propasti duša« (1925). Sam je dao povod, da se osnuje savez katoličkih žena za čudorednu i čednu nošnju.

2. Gdje su apostoli kršćanske čednosti?

Ima ih više manje svuda, makar i u preslabom broju. Gotovo svi naši biskupi u potpunom suгласju sa sv. Ocem Papom ponovno upozoraju osobito mlađi naraštaj, da se ne da prevariti zvonkim, ali krivim krilaticama i izvraćenim riječima Svetog Pisma, kao da je sve prirodno ujedno i čisto i bezazleno, i kao da je čistima sve čisto, kao da nema ni istočnoga grijeha ni trostrukе zamamljive zle požude... i da je tobože slobodno povesti u načinu života za većinom drugih ljudi. Koliko su n. pr. revni biskupi naši iz primorja javno ustali protiv »nudizma« ili nagosti na kupalištima i protiv sličnih zloraba.

Sv. Otar Papa Pijo XI. napose u okružnici o presv. Srcu Isusovu i u posebnoj naknadnoj molitvi oplačuje »žalosne krivice« naroda, za koje »se trsimo naknadu dati.« Na prvom mjestu on duboko žali, »što se zaboravlja na kršćansku stidljivost, osobito u ženskom životu i uresu.« — U njegovu pismu o kršćanskom od-

3. Kako da se borimo za čednost života i uresa i da po primjeru prvih kršćana udahnemo mrtvom svijetu živu dušu?

Je li zaista trebalo, da u naše vrijeme dođe do sramotnoga ropstva i ovisnosti novih moda o komandi velegradskih članova modernog polusvjeta? Kijo XI. u pismu »Vigilanti« od 29. VI. 1936. čestita biskupima, osobito američkim, što su revno prihvatali njegovu nakanu oko boljštika kršćanskog puha i povjerili legiji pristojnosti zadaću, da obuzda izgredje kinematičke umjetnosti. Na njihovu pobudu stvorio se savez čestitih građana, koji se svake godine iznova obvezuju, da ne će polaziti zloglasne filmove, i tako svojim velikim brojem sile vlasnike kina da se drže pravila pristojnosti. U Rimu su katol. gospodje slične mjere primjenile na modu i pristojnost odijela. Zašto se ne bi moglo nešto slično provesti u katoličkim krajevima glede čednosti života i uresa? Katolička Akcija i razna katolička društva rado bi pomogla takve težnje. Osobito su ovdje pozvane katoličke majke, da same sa svojom djecom prednjače drugima u izbjegavanju nečedne nošnje i u promicanju čednosti života i uresa.

Mi smo katolici pozvani, da obnovimo obamrli svijet i da mu udahnemo opet kršćanski život uz kršćansku uljudbu. Već u drugom kršćanskom vijeku ističe tu plemenitu zadaću nepoznati pisac krasnoga grčkoga pisma poganiju Diognetu, koji se silno zanimalo za kršćanstvo i raspitivao se potanko o glavnim težnjama kršćana. Nepoznati apologet u svom odgovoru ovako crta ulogu praktičkih kršćana usred svijeta:

»Jednom riječju velim: Što je u tijelu duša, to su u svijetu kršćani. Duša je rasijana po svim udovima tijela. I kršćani su rasijani po gradovima svijeta. Duša stanuje istina u tijelu, ali nije od tijela. I kršćani stanuju u svijetu, ali nisu od svijeta. Nevidljiva se duša čuva u vidljivom tijelu; i kršćani vide se, gdje borave u svijetu, ali se pobožnost njihova ne vidi (jer je duhovna). Tijelo proganja mržnjom dušu i ratuje protiv nje, iako

Marija — uzor čednosti.

nije nikakvom nepravdom uvrijedeno, nego samo zato to čini, jer mu se brani neuredno uživanje; i svijet mrzi na kršćane, koji ga nisu uvrijedili nepravdom, jer se protive tjelesnim grješnim nasladama. Duša ljubi tijelo i udove, premda oni mrze na nju: i kršćani ljube svoje neprijatelje. Duša je istina tijelom omeđena, no sama drži tijelo na okupu: i kršćani se drže u svijetu kao u zatvoru, no sami drže svijet. Besmrtna duša stanuje u smrtnom šatoru; i kršćani putuju u propadljivom svijetu, očekujući nebesku nepokvarenost. Duša se popravlja, kad se trapi u jelu i pilu: i kršćani se brojem svaki dan množe, kad ih stavljaju na muke. Bog ih je postavio na tako visokom mjestu, koje bez grjehotne ne smiju ostaviti.«

I danas vrijedi, da su kršćani svojom čednosti života i uresa spasonosni kvas ovom svijetu. Zato prosimo i »ponizno Srce Isusovo« za ovu njegovu miljelu krepot, i trajno se vježbajmo u »čednosti, koja neka bude poznata svim ljudima« (Fil. 4, 5.).

B.

Za našu duhovnu obnovu:

Iz pastirskog pisma krčkog biskupa Freuzv. g. Dra. Josipa Šrebrnića.

Prezir ljudskog života u ženidbi

Medutim ima i grijeha, koji sadržavaju ne samo kršenje Božjih zakona nego i omalovažavanje i prezir ljudskog života. Bog se životu raduje. Njegova je bila zapovijed, kad je stvorio živa bića: »Rastite i množite se!« Istu je zapovijed dao prvi ljudima: »Rastite i množite se i napunite zemlju i učinite ju sebi podložnu!«

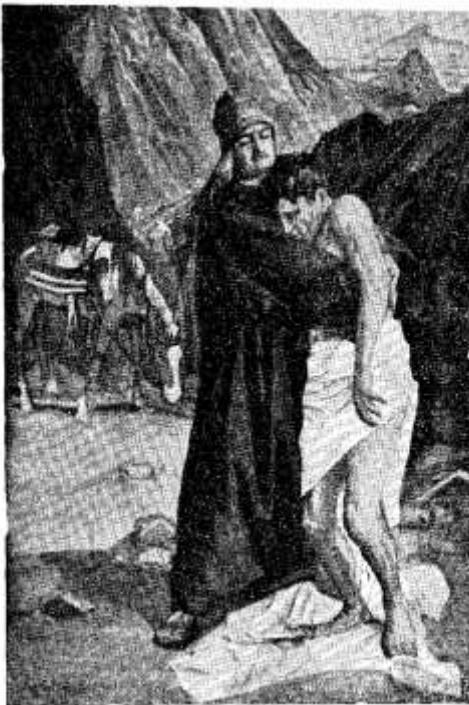
Nažalost velike se i sudbonosne ljage pokazuju u narodu upravo na polju spolnoga života. Kako se Božji zakoni zapostavljaju i u tome pogledu, svjedoče nam česta izvješća u našim novinama o nesretnom svršetku ovog ili onog divljeg braka, sad o ubojstvu radi vjerolomstva u ženidbi, sad o zločinima djece nad roditeljima ili roditelja nad djecom. O zapostavljanju Božjih zakona u bračnom životu prijavljuju nam i statistike. Roditelji neće da s Božjom saraduju u stvaranju novih ljudskih bića; ne će da gledaju u svakom novom djetetu dar Božji. Darove Božje odbijaju i vole gaziti Božje naredbe nego Kristu pribavljati novu braću za Njegovo kraljevstvo na zemlji i u raju. Pogled po zemlji otkriva nam pojave bijele kuge, ubijanje nerodene djece, divlje brakove, vjerolomstva, nezakonito razumljene i nezakonito nastale zajednice muža i žene, koje

*pred Bogom i Crkvom
nijesu zakonite braćne
zajednice nego sveze te-
ško griešne. — Zar sve
to ne izazivlje srdžbu
Božju?*

*Dok je Bogu cije-
na za jednog samog čo-
vjeka sama Presveta
Krv Njegova Jedinoro-
đenog Sina te bi morala
već radi toga svaka že-
nidba služiti svrsi, da
bude što više ljudi, jer
ih Bog toliko voli i cije-
ni, zapažamo u mnogim
mjestima upravo obrnu-
to. Život ljudski ne cije-
ni se, kako ga Bog cijeni
i ljubi, nego se cijeni
samo ukoliko odgovara
računima lične udobno-
sti, egoističkom ugada-
nju i interesu braćnih
drugova. Radi toga se
lakourno krše temeljni
zakoni, s kojima je Bog
uredio spolni život za
stvaranje čovjeka. I to
kršenje zahvatilo je silan mah. Gdje god se pojavljuje, narod ne
samo što Boga teško vrijeda i izazivlje, nego on i samom sebi uskra-
ćuje uvjete za nacionalni život i priprema si sramotnu smrt radi
toga, jer kukavično bježi od života, jer život prezire! — —*

Prezir ljudskog života u neumjerenosti

*Prezir života očituje i neumjerenost u piću. Kuda su stvari
već dospjele mogli smo se iz strašne slike osvojedočiti, o kojoj su
zagrebačke novine povodom blagdana Bogozavljenja o. g. izvestile.
U istoj noći od blagdana na nedjelju doveli su redari na policiju u
Zagrebu preko pedesetak raznih potpuno pijanih ljudi, a među njima
i veći broj žena i djevojaka, koje su bile isto tako potpuno pijane.
Nekoje nijesu znale ni kazati kako se zovu; dvije su ležale pijane
bez svijesti na pločniku; dvije druge su tupo buljile pred sebe te
nijesu bile podobne da odgovore na stavljena pitanja; od dviju
drugih jedna je pijana tražila smrt pod tramvajem dok se druga
također pijana htjela baciti pod kotače vlaka. Zar nije to strašno?
I to samo u jednoj noći i samo u jednom gradu. Za te se znade, jer
je zbog njihovih izgreda i javnog vladanja posredovala policija!*

Ali tko bi mogao sve pijanstvo u zemlji pregledati! Koliko ubojstava je u vezi s njime! Koliko tučnjava, koliko teških rana i osakaćenja, i koliko takoder osvetnih čina, koji su opet i sami opereni protiv života! Koliko gorkih suza prouzrokuju ta pijanstva u obiteljima, koliko razbijene sreće, koliko nesretnih života u njima i koliko trpljava potomstva!

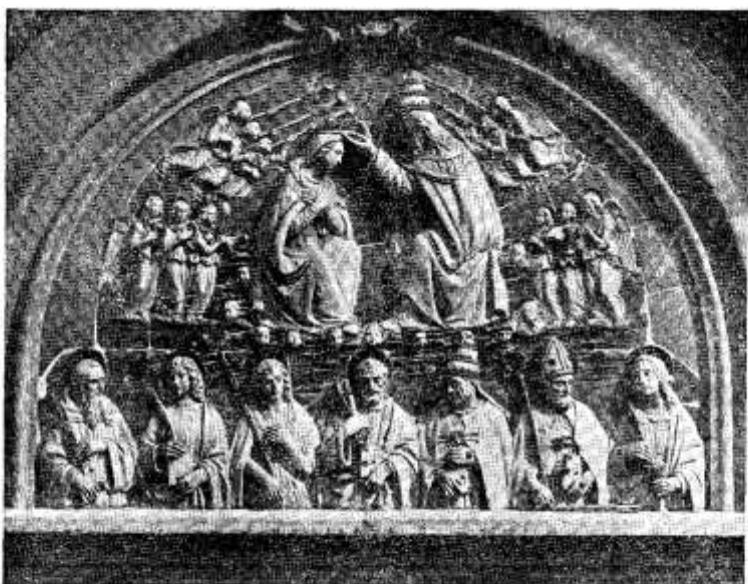
Zar to ne dokazuje, kako se malo kod nas cijeni život ljudski, najveće dobro iz Svoriteljevih ruku? Od Boga smo primili svoj život, da ga iskoristimo u Njegovoj službi i u Njegovu proslavlju, e bismo putem života na zemlji postigli život vječni, život u najužem jedinstvu sa životom samog Boga. Čim dulji je život na zemlji u vjernoj službi Bogu, to ljepši i sjajniji će biti i život poslije smrti. Kako je dragocjen dakle svaki ljudski život; kako dragocjen svaki dan, dapače i svaki časak! Međutim očituje neumjerenost u piću i žalosna njegova pojava pijanstvo, da se to najveće blago zabacuje poput prljave blatne krpe; a čovjek koji je od Boga stvoren, da bude vladarom svijeta, i od Boga pozvan da bude djetetom Njegovim, u pijanstvu sebe ponizuje još niže od životinja. Zar ne izazivlje i pijanstvo Božju pravednost ne samo nad čovjekom, koji grijesi proti V. Božjoj zapovijedi, nego i nad narodom, kad pijanstvo u njemu postane opasna i široka pojava, jer je narod sastavljen od pojedinaca, a kaku su pojedinci takav je i narod! Koliko opet povoda, da razmišljamo, kako bismo odvratili srdžbu Božju, koja radi tih i takovih prestupaka Božjeg zakona diže svoju desnicu i hoće kažnjavati! —

Da doista opravdan je poziv hrvatskih biskupa, neka se u čitavom Hrvatskom Narodu barem korizmeno doba ove i iduće godine do kraja iskoristi da se Bogu dade zadovoljština za narodne grijeha i opačine! Tko vjeruje da je Bog pravedan sudac, iz svega će se srca tome pozivu odazvati! Vjera nam govori, da se mora rad za sretnu budućnost naroda osloniti na milosrde Božje i dobrotu Svevišnjega. Radi toga neka se pruži i Božjoj pravednosti pripravi zadovoljština od svih, koji vjeruju u Boga i ljube svoj narod!

Naši pokojni preplatnici

Cranković John, Pittsburgh USA; Desput Barbara, Sisak; Dvorski Imbro, Lešak; Eisenbacher Danica, Varaždin; Jelinek Angela, Kozje; Kovačić Marija, Sv. Petar Orehovac; Majer Dragutin, Zagreb; Milias Mary, San Francisco USA; Pozderac Alojzija, Donja Rijeka; Šabalja Marija, Dubašnica.

Radujmo se svi u Gospodinu svetkujući blagdan u čast blažene Marije Djevice. Radi njezina uznesenja raduju se andeli i slave Sina Božjega. — (Ulaz iz Mise na Veliku Gospu).

Po Mariji Isusu !

Na 21. studenoga zapisan je u našim kalendarima blagdan Prikazanja Bl. Dj. Marije. Prema pobožnoj predaji prikazali su sv. Joakim i sv. Ana Bogom darovanu kćerku Mariju, kad je navršila tri godine, iznova Bogu dragovoljno i posvetili su je za vazdašnju službu Božju. A Marija je zavjetovala Gospodinu vječnu čistoću, premda nije imala primjer pred sobom i premda se to protivilo židovskim običajima.

U nekim krajevima i zemljama slavi se vrlo svećano taj blagdan, pa tako i u našoj Dalmaciji, pod imenom »Gospe od Zdravlja«. Na svoje sam to oči vidio dvaput, i to godine 1922. i 1928. Bio sam vrlo ugodno iznenaden gledajući taj dan u Splitu hiljade i hiljade vjernika obojega spola i svake dobi, a ponajviše gradjana i inteligencije na svetim sakramentima. Kako se je i devenica u čast »Gospe od Zdravlja« držala, svaki dan je bila kod

propovijedi i pobožnosti crkva dupkom puna. I rekoše mi, da se u njih »Gospa od Zdravlja« uvelike časti. Ovo što su moje oči vidjeli, ostalo mi je u živoj i dragoj uspomeni i utvrdilo u staroj vjeri: Po Mariji Isusu!

Došao je i godine 1939. 21. studenoga, blagdan »Gospe od Zdravlja«. Nešto prije 9 sati, iza moje sv. Mise, uđoše u sakristiju jedna gospoda i jedan stariji gospodin. Gospoda je držala u jednoj ruci komadić papira i olovku, a u drugoj neki mali zamotak. Na moj upit, što žele, odgovori gospoda:

— Ovaj je stari gospodin našao ovih dana u džepu svoga zimskoga kaputa ovaj omot, u kojem je evo unutra novi škapular Gospe od Karmela. Kako je škapular došao u njegov džep, on ne zna, ali je voljan škapular nositi, pa smo došli da ga izvolite blagosloviti i na papirić napisati, što mora moliti. S njim se ne da govoriti, jer je jako gluhi.

— Gospodin, rekoh ja, može škapular nositi i na taj način Gospu častiti, ali da bude dionikom milosti i oprosta Bratovštine Gospe od Karmela, mora primiti sv. sakramente. Pokore i presv. Pričesti, mora biti upućen u dužnosti i unesen u knjigu Bratovštine.

Da, odgovori gospoda, ali gospodin se već nije 30 godina ispovjedao. Bio je mornar. Sad je zadnjih godina posvema oglušio.

Upravo ovakvi trebaju ispovijedi, odgovorio sam, i jakim glasom zapitam mornara, kad je bio zadnji put na ispovijedi. Razumio me i odgovorio:

— Trideset godina!

— Ako želite biti član Bratovštine Gospe od Karmela i uživati blagodati i milosti, morate primiti sv. sakramente. Izvolite stoga doći sutra prije 8 s. na sv. ispovijed. Ja će vas pričestiti pod svojom sv. Misom, i poslije sv. Mise primiti u bratovštinu Gospe od Karmela.

Stari je mornar vrlo rado na sve pristao i sutradan na vrijeme bio na mjestu. U udaljenoj i samotnoj prostoriji, lijepo se ispovijedio, bio zatim kod sv. Mise i pričestio se. Napokon sam ga primio u Bratovštinu te stavio na njega škapular.

Starac je bio očito sretan i zadovoljan.

To je bilo 22. studenoga 1939.

15. prosinca — na osminu svetkovine Bezgrješne — opet iza moje sv. Mise oko 9 s. došla je ona gospoda u sakristiju. Saopćila mi, da je stari mornar 14. XII., dakle dan prije, naglo preminuo.

Umro je stari mornar Alfonzo, koji je kroz desetke godina plovio širokim morem, vidio toliko svijeta, nebrojeno puta gledao smrti u oči.

Konačno je stigao sretno do vječne luke spasa po zagovoru Prečiste »Zvijezde mora.« Po Mariji stigao je teško kušani i umorni mornar Isusu.

Gjuka

† Dr Stjepan Markulin

bjeli ostati vjerni Bogu i Crkvi nazivali su nastražnjacima i mračnjacima. Bilo je to prava popjava bezvjernja. I kada se htjelo tu poplava zaustaviti, nešta se tek nekolicina junska, koji su se popali na nasipe, da odbijaju udarec državog i prvim uspijesima zanesenog neprijatelja. Za prvo katoličko društvo među našim sveučilištarima — za Marijinu Kongregaciju Sveučilištaraca, koja je osnovana 1903. g. — našlo se s mukom tek sedam članova; a za katoličko akademsko društvo »Domagoj«, koje je osnovano par godina kasnije tek pet članova, i od tih pet su četverica bili kongreganisti. Među ovim junacima pionirima uvijek je u prvim redovima stajao pokojni Dr Stjepan Markulin. U tom je dakako sad maogo bolje. Na zajedničkoj uskrsnoj sv. pričestii u Svetištu Srca Isusova bilo je ove godine oko 400 vjernih hrvatskih sveučilištaraca i sveučilištarki. I kroz čitav život ostat će Dr Markulin kao borac Kristov u prvim redovima male, ali odusevljene i poduzeće čete vjernih katoličkih svjetovnjaka, koji će svuda, i ondje, kamo svetčenik ne može doći, pomognuti svetoj Crkvi Isusovoj u teškim njezinskim borbama s nevjerom i poljarencušću naših dana.

Na svim područjima katoličkoga života se je pokojni Dr Markulin isticao. Sudjelovao je kod osnivanja raznih katoličkih društava i poduzeća; u vrlo mnogima vršio važne odborničke službe; a nerijetko nosio na svojim ramećima glavni teret društvenog poslovanja. On je bio jedan od onih, koji svuda

15. svibnja o. g. umro je uvaženi zagrebački odvjetnik i javni katolički radnik Dr Stjepan Markulin. I naš Glasnik htio bi se s ovo nekoliko redaka održati uspomeni ovog velikog i za čitava naš narod zaslужnog muža. Ta sve svoje sile — od mladosti pa do pre-rane smrti — on je uz obiteljske i zvanične dužnosti posvetio širenju Kraljevstva Božjega u našem narodu. Kad god smo razgovarali s njim, uviјek se njegova misao vraćala na to, gdje i kako bi se dalo utinuti nešto nova, da se narod privede natrag svetoj crkvi Isusovoj ili zaštititi i učvrsti u vjeri svojih djeđova.

Svršavao je svoje nauke na našem sveučilištu u vrijeme, kada se i među daštvom najviše razmahao duh bezvjernja i neprijateljstva prema Crkvi; kada su mladi ljudi zavedeni držali junačkim činom, ako pljunu na sve ono, što su im očevi obožavali; a one svoje drugove, koji su

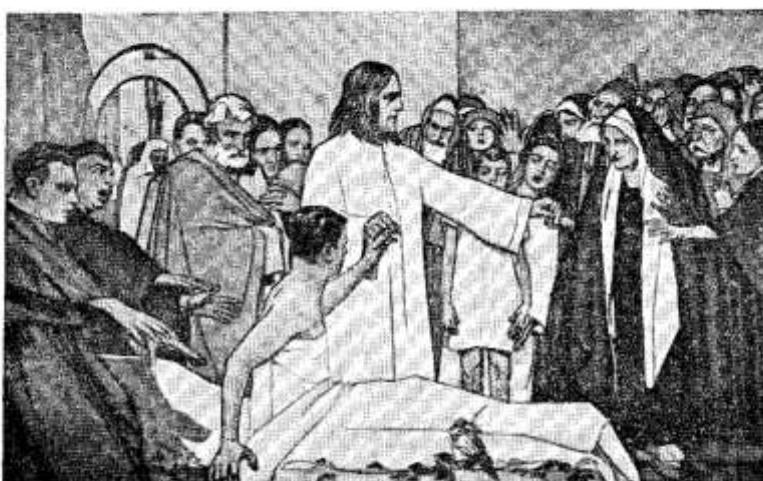
gdjegod se pojavi, unosi novi život; neumorno iznosi nove planove i potiče na ostvarenje. Ali najviše je Dr Markulin radio, najviše se žrtvovao za hrvatsku katoličku štampu. To je bilo njegovo mezimče. Od osnutka (g. 1908.) pa do svoje smrti on je bio duša Pijeva Društva za promicanje dobre štampe među Hrvatima. Na njegov je prijedlog g. 1919. odlukom Hrvatskog Episkopata uveden na blagdan sv. Petra i Pavla Dan Katoličke Štampe. U 20 godina skupljeno je na taj način preko milijun dinara za pomoć hrvatskim katoličkim novinama i listovima. Tim je novcem Pijevu Društvo pod svodstvom Dr Markulina bez razliko pomagalo svu katoličku štampu prema stvarnim njezinim potrebama.

Dr Markulin je nadalje jedan od onih naših katoličkih svjetovnjaka, koji je najviše zaslužan, da je iz rata naše Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima tako živo proradilo i obdarilo naš narod sa stotinama hiljada dobrih i jestilnih knjiga svake vrste. Kako je na njegovom sprovodu istakao u govoru sadašnji urednik jeronimskoga društva Dr Josip Andrić, Dr Markulin je jeronimskom društvu "otvorio stara već zardala vrata, da su mu se otvorili vidici u život novoga doba... i žrtvovao kroz dva decenija najlepše dane i noći", da bi to naše književno društvo što više koristilo Božjoj stvari u našem narodu.

U svom neumornom nastojanju oko dobre štampe, u revnosti oko širenja dobrog štiva, Dr. Markulin je pokrenuo vlastito izdavačko poduzeće s naslovom: Knjige Katoličkog Života. Tu su izasle ponajlepše katoličke knjige, osobito za malo obrazovanije ljudi, što ih ima na hrvatskom jeziku: tako životopisi francuskog katoličkog industrijalca Filiberta Vrau-a; ruskog filozofa i velikog vjernika Vladimira Solovjeva; talijanskog sveučilišnog profesora i uzornog katolika Contarda Ferrinija, pa Ispovijesti sv. Augustina. Osim toga su njegovom nakladom i njegovim nastojanjem izasli lijepi molitvenici za srednjoškolsku mladež: Katolički djak, Katolička učenica, pa Rimski misal, a napokon i lijepo izdanje Sveti Pismo Novoga Zavjeta. Tko bi mogao izmjeriti, koliko je dobra samo time Dr. Markulin učinio svome hrvatskom narodu.

Dr. Markulin je takodjer veoma mnogo pomogao, da je na prvoj svjetskoj izložbi katoličke štampe u Vatikanskom Gradu 1936. g., bila dostojno zastupana i hrvatska katolička štampa. A prošle godine koncem travnja, kada je već jače poboljevalo, on je da tako rekremo uložio zadnje sile u to, da je došlo do prve veće izložbe sve hrvatske katoličke štampe u Zagrebu, pa je tom zgodom takodjer organizovao kongres hrvatske katoličke štampe. I tako možemo mirno ponoviti riječi, što ih je u svom oprosnom govoru nad lijesom počeo reći Dr. Josip Andrić: Dr. Markulin je preko tri decenija bio jedan od glavnih stupova — katoličke štampe — tog oružja istine; jedan od rijetkih, koji je svu katoličku štampu obuhvatilo neizmjernom svojom upravo očinskom ljubavlju..., i zato će u povijesti katoličke hrvatske štampe imati Dr. Markulina biti na najistaknutijem mjestu, u njem će ona gledati, spominjati i slaviti jednoga od velikih svojih graditelja.

No Dr. Markulin nije bio samo veliki katolički javni radnik, on je bio i u svom privatnom životu uzoran kršćanin. Bio je čovjek djetinje nepomučene vjere. I svijet i život oko sebe on promatra očima vjere. Njegove misli i težnje upravljene su neprestano na jedan veliki cilj: ostvarenje kraljevstva Kristova na zemlji. On se nije morao ništa siliti i namještati, njemu je bilo posve prirodno, da u razgovoru skrene na Boga, na Crkvu i na kršćanski život. Sve do prije par godina, kad se preselio u novi stan, dnevno smo ga vidjeli kod stola Gospodnjega u Svetištu Srca Isusova. U Svetištu Srca Isusova on je 1909. osnovao svoju obitelj, u istom Svetištu je g. 1934. proslavio dvadesetpet godišnjicu svog sretnog obiteljskog života; u istom Svetištu i pred istim glavnim oltarom je sav sretan prisustvovao vjenčanju svog prvorodjenca Domagoja. Sve do svoje bolesti je najredovitije dolazio na sastanke Marijine kongregacije. Riječ svećenikovu, makar bila ona i jednostavna, on je primao kao priprosto i ponizno dijete, koje gladuje i žđea Istine i Pravde, premda je bio vrlo dobro i temeljito poučen u vjeri i u svim vjerskim pitanjima. Otkako je otvoren Dom za duh. vježbe na Jordanovcu u Zagrebu on je gotovo godišnje obavljao trodnevne zatvorene duhovne vježbe. Kao život, tako su i njegovi zadnji časovi bili puni Boga. Čvrsto se nadamo, da je njegova duša u Bogu našla vječni mir i obilnu nagradu. A naš narod treba da mu sačuva zahvalnu i pobožnu uspomenu.

Samilost Srca Isusova povratila je život jedincu udovice.

Nitko ne moli uzalud Presveto Srce.

Bilo to iza rata. Božja providnost htjela da sam se upoznala s jednom odličnom obitelju, koja je usred poratne skupoće zapala u vrlo veliku bijedu. Osim toga otac obitelji bio bolestan. Silno je trpio. A što je najgore, nije imao one utjehe, što čovjeku i u najvećoj bijedi daje sveta vjera katolička. Gospodin do vjere nije ništa držao. I gospoda bila u tom pogledu nehajna. Žao mi ih bilo radi njihove bijede i duševne i tjelesne. Osobito mi bilo žao duše bolesnikove. Žao mi bilo i djece, koja su izgledala nevinia kao andeli. Šta će biti od njih, ako i nadalje budu slušali psovke očeve?

Htjela sam pomoći. Ali kako?

Obratit ću se na Presveto Srce Isusovo. Ono voli grješnike, pa mu je i molitva za njih draga. Međutim da budem sigurnija za uspjeh, potražila sam si pomoćnice. I one će samnom moliti na istu nakanu. Presveto Srce sigurno će nas uslišati.

Prigodom jedne obiteljske svečanosti pošaljem svojim znanjcima uz čestitku i nekoliko blagoslovljenih medaljica. Proti mojoj očekivanju lijepo su primili dar. Vruće sam želila, da pošaljem bolesniku i jednu sliku Presv. Srca, ali se nisam još usudila, u strahu, da ne bi radi nje počeo još više psovati i huliti na Boga.

Češće sam se sastajala s kćerima ovog gospodina, pa se nisam mogla dosta načuditi njihovoj skromnosti i nevinosti. Pripo-

vijedale su mi, kako otac uvijek dobro pazi, šta čitaju. Novina im nije nikad dao u ruke. Ono, što im trebalo znati iz novina, sam im je rekao. Pa i u svakom drugom pogledu nastojao je, da očuva oda zla svoje već odrasle kćeri. I kad sam to sve čula, rekla sam u sebi: »Presveto Srce nagrađuje svako dobro djelo. Pa zar neće nagraditi i ovog čovjeka?«...

Došao Božić. Sad sam dobila toliko odvažnosti, da sam bolesniku poslala i jednu sliku Presvetog Srca. Slika je primljena sa zahvalnošću. Stavili je dapače na stolić uz bolesnikovu postelju. Na slici ozada napisala sam: »Vječni Oče, smiluj nam se radi predragocjene krvi Gospodina našega Isusa Krista!« Napisala sam te riječi u nadi, da će ih bolesnik pročitati, pa bi one mogле biti početak njegovog obraćenja. Međutim pakao upotrebio sve sile, da Presveto Srce ne dode do pobjede. Iza nekoliko tjedana dočujem, da je bolesnik u svom bjesnilu sliku bacio na pod, te počeo psovati više i gore nego inače. Prije bi pripuštao svećenike sebi kako tako, ali sada nije više htio za njih ni čuti. Dapače se prijetio, da će prijeći na drugu vjeru, ako ga i nadalje budu uz nemirivali svojim posjetima i nagovaranjima na ispovijed.

Ali mi smo se i nadalje molile, i to sada još žarče. No uza sve to trebalo je još dugo čekati, dok Presveto Srce napokon ne pobijedi.

I opet sam poslala jednu sliku Presvetog Srca. Oni je i sada lijepo primili s opaskom: Primamo iz štovanja spram darovateljice. Ali došao bolesniku čas bjesnila, pa je ponovno bacio sliku na pod.

Bolest išla sve na gore, a bolesnik sve jače žudio za zdravljenjem. Podvorba bila sve teža.

Bolesnik napokon zaželio, da ga prenesu u bolnicu, ali onamo, kamo svećenici ne smiju zalaziti. Bojao se siromah, da ga ipak ne bi nagovorili na ispovijed. Sad sam skoro pomislila, da mi je sva nuda izgubljena. Ali uza sve to nismo prestale s molitvom.

Na sreću u bolnici, kakvu je bolesnik želio, nije nikako bilo mesta. Ne preosta drugo već da ga prenesu u bolnicu, u kojoj su dvorile bolesnike časne sestre. I ono što nisu mogli postići svećenici, postigla je jedna skromna i požrtvovna sestra bolničarka. Njezina strpljivost i susretljivost ganuše tvrdo srce starog grijesnika. On je ovako mislio: Otkud ovom stvorenju ovolika ljubav i požrtvovnost spram jednog nepoznatog čovjeka? Vidi se, da sestra ne radi zbog zemaljske nagrade. Pa zar je onda, moguće da nema neba, gdje će ova požrtvovna duša primiti plaću za svoj trud?...

Ipak smo još dugo morale moliti. Napokon eto žudenog časa. Četiri tjedna pred svoju smrt primio je bolesnik sv. pričest i sv. pomast. Tko veseliji od nas!... I ovaj se put osvjedočisemo, da nitko ne moli uzalud Presveto Srce Isusovo...

Učiteljica

Pred odabranim svjedocima otkri Gospodin slavu svoju i rasvijetli ono tijelo, koje je bilo slično ostalima, tako da mu je i lice postalo slično bljesku munje i odijelo zasjalo bjelinom snijega. A prvi razlog tog preobraženja bio je, da bi uklonio iz srca učenika sa-blazan križa, da im svojevoljno poniženje muke nebi uskolebalo vjeru, kad im se objavila uzvišenost skrivenog dostojanstva. Ali s istom providnošću učvršćivala se i nada svete Crkve, da bi cijelo tijelo Kristovo spoznalo, kakvom će promjenom biti obdareno: da bi se nadalo dioništu počasti, koja je sjala u glavi — Kristu.

Sv. Leon Papa

Za žive i mrtve Boga moli.

Naše na molitvu sklopljene ruke imadu veliku moć. »Tražite i naći ćete.« »Štogod zaštite u Oca u moje ime, dat će vam.« Tako nas uvjerava naš Zagovornik kod Oca: Spasitelj. »Štogod«: dakle kojagod dobra; i zemaljska i nebeska. I to ne samo za se nego i za bližnjega. Mi možemo dakle našem bližnjemu, osobito kad je u nevolji, molitvom i te kako pomoći. Bog hoće da se molimo za milost, on je pripravan uslišati našu molitvu. Nemamo možda novaca, ne možemo naći inače pomoći, ali jedno možemo uvijek, jednim načinom možemo uvijek i uspješno pomoći: molitvom.

Dajte jednu Zdravomariju. Išli mladi redovnici u pratnji starijeg oca. Putem susretu siromaha. Otac će mladoj braći: »Dajte milostinju!« — A oni odgovore: »Ali, oče, ta mi nemamo ni dinara!« — »Dajte mu jednu Zdravomariju.« Tu milostinju može udijeliti svaki pa i najsiromašniji. Ta nam je milostinja uvijek pri ruci. A osim toga i više vrijedi. Zasluzna je, pomaže, pribavlja milosti, ako se to možda odmah i ne osjeti. Ima toliko siromaha, toliko siromašnih, grješnih duša, koje možda neće ni uzeti milostinje, neće primiti opomene ni savjeta. Ali ti im ipak možeš dati milostinju, a da oni toga neće ni primijetiti: ti se za njih pomoli!

Isus na gori sâm. Znamo iz Sv. Pisma, da se je naš Gospodin puno i često molio. Za apostole, za narod, za neprijatelje. On je prolazio zemljom dobro čineći: pomagao je bolesne, tješio žalosne, nahrario gladne. Ali je još puno više milosrđa pokazao time, što se je molio. On se žrtvovao za nas, vasio je nebeskom Ocu danju i noću: »provede noć u molitvi« (Luk. 6. 12). Molio se za nas onih 40 dana u pustinji; one strašne noći od Velikog Četvrtka na Veliki Petak; molio se noseći križ i viseci na križu. On se moli za sv. Petra, »da mu vjera ne malakše« (Luk. 22. 32). Moli se za sve učenike: »Oče sveti, čuvaj ih u svoje ime, one koje si mi dao, da budu jedno, kao i mi... Ne molim te, da ih uzmeš s ovog svijeta, nego da ih očuvaš od zla... A ne molim se samo za njih, nego i za sve one koji budu vjerovali po njihovim riječima u me, da svi budu jedno...« (Iv. 17, 11, 15, 20). Isus ne kaže apostolima, da sami traže i nadu radnike za »vinograd Gospodnjii«, nego im preporučuje molitvu: »Molite Gospodara žetve...« Veliku dakle moć ima molitva.

Čudo u Kani. Nestalo na svadbenoj gozbi vina. Velika je to neprilika. Majka Božja to opazi i odluči da pomogne. Ali kako? Ode Sinu i šapne: »Vina nemaju.« To je kratka molitva, ali puna vjere i pouzdanja i zato uspješna. Lijepo djelo milosrđa! Molitvom je postigla prvo čudo Isusovo. Marija i sada zagovara svojom molitvom i tako milostivo pomaže ljudima.

Nauk apostolski. Učenici su Isusovi dobro shvatili, kako se puno može postići molitvom. Stoga često opominju vjernike da se mole. I sami se mole za svoje stado. »Zahvalujem Bogu svojemu, kad se god sjećam vas, moleći se svagda u svakoj molitvi za sve vas« (Filip. 1. 3.). »Molite se jedan za drugoga, da se spasite. Jer mnogo može ustrajna molitva pravednoga« (Jak. 5. 16). »Molite se ujedno i za nas, da Bog otvorí vrata našem propovijedanju« (Kološ. 4. 3.). Može se neko stidjeti moliti novaca ili kruha ili drugu koju milostinju, ali toga se neće nitko stidjeti: prositi drugoga za molitvu. Tako i mi obilno dijelimo tu milostinju: molimo se za sve i za svakoga, osobito potrebnoga.

Dijete suzâ. Mnogo može ustrajna molitva pravednika. To se osobito vidi kod svete Monike, majke sv. Augustina. Taj je bio zastranio, a majka se molila dan i noć za obraćenje sina. Kad se jednom potužila svetom biskupu Ambroziu, taj je utješi riječima: »Nije moguće da propadne dijete toljih suzâ.« Bog usliši njene molitve i od griešnika učini velikog sveca i jednog od najvećih Naučitelja Crkve. Sveti Petar Klaver molio se za jednog muslimana dvadeset i dvije godine, a za drugog trideset, da se obrate.

Kolike se molitve neprestano dižu put neba: za obraćenje griešnika, za razne milosti, da Bog odvrati koju nevolju, za uspjeh misijonara, propovjednika, isповjednika! To su molitve svetih, poniznih, požrtvovnih duša.

Apostolat molitve. Citamo li nabožne časopise, osobito misijske, vidimo, koliko bi trebalo pomoći svetoj Božjoj stvari: tu treba sagraditi crkvu ili kapelu, a nema novaca, ondje treba sredstava za školu ili sirotište, tamo opet treba pomoći gladnim ili poplavljenim. Jedan se misijonar tuži, da mora otpustiti djecu, jer ih ne može uzdržavati, drugi treba harmonij za kapelu, odijelo misno, knjige za školu, odjeću za siročad itd. Mi bi rado svima pomogli. I možemo svima pomoći! Imamo za to izvrsno sredstvo, a to je molitva. To je krunica, to je sveta Misa, to je sveta Pričest, to su žrtvice, dobra djela, pokore i — molitva, neprestana, ustrajna molitva. Crkva je organizirala te molitelje, te prave apostole molitve. To je »Apostolat molitve«. Članovi te Bratovštine prikazuju danomice sve svoje molitve, djela i trpljenja na svete nakane: mjesecne i dnevne. Naš Glasnik je zapravo glasnik Apostolata molitve i svaki mjesec donosi nakanu mjesecnu i dnevne nakane, na koje se onda vjernici mole u zajednici s Presvetim Srcem Isusovim, jer se i ono na te nakane neprestano prikazuje na oltaru.

Memento za žive. U svetoj Misi prije podizanja svećenik raširi ruke, pogleda gore prema Propelu, zatim sklopi ruke i nakloni glavu, a pri tom moli: »Memento, spomeni se sluga i službenica svojih.« U tijoj se molitvi sada sjeća onih, za koje prikazuje svetu Misu i za koje još hoće. A malo prije je molio — i

to biva u svakoj misi — za svetu Crkvu, za sv. Oca, za biskupe i svećenstvo, katekumene, za sve nevoljne, za krivovjerce, Židove i pogane.

Sveudiljno klanjanje. Ima jedan, koji se neprestano moli za sve nas: to je nebeski Utamničenik: Isus Krist u Presvetom olтарском Sakramantu. Ali On želi, da i mi dolazimo pred sveto-hranište i da se s njim molimo. Isus ima mnogo takovih duša, koje se često s njim mole. Te se duše na pr. okupljaju u Nad-bratovštinu Počasne straže. Svaki si član odabere jedan sat u danu, kada na osobiti način prikazuje Srcu Isusovu svoje molitve, djela i patnje, da zadovolji za uvrede, kojima ga ranjavaju grješnici. A ima i posebnih samostana, gdje je Presv. Sakramenat dan i noć izložen na klanjanje, a redovnici ili redovnice i vjernici kleče i mole se — za bližnjega.

Koliko se raznih devetnica prikaže za bližnjega, koliko krunica izmoli, pa litanija, Očenaša i drugih molitava!

Duhovno cvijeće. Cestitari obično daruju kiticu cvijeća. No cvijeće brzo uvene i baci se. Ali ima drugo, neuvelo cvijeće. To su molitve i dobra djela. Svetom se Ocu poklanja »Petrov novčić«. To je svota novaca, koju su skupili vjernici i darovali svetom Ocu. Ali se sigurno sveti Otac još mnogo više raduje, kad mu se daruju svete Mise, pričesti, krunice, molitve i druga dobra djela. To je najljepši dar. Time ćemo svečaru najviše koristiti. To je lijepo i utješno, kad svečar čuje: »Molio sam se za te kod svete Mise, prikazao sam svetu Pričest...«

Molim te, Oče naš! Na glavnom putu zagrebačkoj centralnog groblja, Mirogoja, nalazi se s desne strane grob vrlog svećenika Dr. Valentina Čebušnika. Na spomeniku nalaze se uklesane lijepo riječi: »Molim te, Oče naš!« Da, to je glavno, to je najpreče: moli se za pokojne. Dobro je dati cvijeće, zapaliti svijeće, podignuti grobni spomenik, ali prije svega: molitev! Kad bi nam se duše u čistilištu mogle i smjele javiti, one bi u prvom redu prosile molitvu. Same si ne mogu pomoći, a mi im molitvom možemo pomoći, molitvom, svetim Misama, krunicom, svetim Pričestima, oprosnim molitvama.

Memento mrtvih. Iza podizanja svećenik moli za mrtve: »Memento, spomeni se, Gospodine, sluga i službenica svojih, koji otidoše pred nama sa znamenjem vjere, i spavaju u snu mira.« Iza podizanja treba da se i mi sjetimo u molitvi svojih pokojnika. Kolika je to utjeha za duše u čistilištu! Ili im se skraćuju ili bar ublažuju čistilišne muke. A to mnogo znači. Zahvalne će nam duše vratiti ovu ljubav, kad dođu u nebo. »Moli za pokojnike, da se i oni mole za tebe, kad budu u vječnom životu. Oni očekuju, da im pomognemo. Neprestano vapiju u svojim mukama za našim molitvama« (Sv. Augustin).

Junački čin ljubavi. Oproste, koje dobijemo po molitvama ili dobrim djelima, možemo redovito namijeniti dušama u čistilištu. Tko bi dao sve oproste i svu zadovoljštinu, koju bi stekao za se

ili koju bi drugi njemu namijenili, dušama u čistilištu, taj bi učinio veliko djelo i pokazao bi heroičku ljubav prema bližnjemu. Možda bi ostao dugo u čistilištu i bez olakšice, ali bi zato mnogim drugim dušama koristio, a sebi bi pribavio veliku slavu u nebu.

Zvonce svetog Franje Ksaverskog. Duše u čistilištu bile su svetom Franji veoma na srcu. On bi išao u Indiji s malim zvoncem po gradu i govorio: »Molite se za pokojne!« U Malaki bio je poseban noćobdija stavljen da sa svjetiljkom u jednoj, a zvoncem u drugoj ruci obilazi noću gradom i viče; »Molite se za pokojne kršćane, koji trpe u čistilištu.« Pa i kod nas je običaj, da se navečer iza Pozdravljenja Gospina oglaši još i najmanje zvono na tornju, a vjernici dodavaju onda još jedan Očenaš, Zdravomariju i Pokoj vječni za sve milo pokojnike.

Neka nam bude draga i česta molba: moli se za me, sjeti se mene kod svete Mise; ali i mi molimo rado za bližnjega, osobito za nevoljnike na tijelu i duši, za umiruće, za pokojnike. Obećavajmo rado, ali i izvršimo obećanje: Molit će se za vas, sjetit će se milog pokojnika u svojim molitvama. To nas opominje sveti Pavao: »Molim prije svega, da se čine prošnje, molitve za sve ljude... Ovo je dobro i ugodno pred Bogom, Spasiteljem našim, koji hoće, da se svi ljudi spasu i dodu u spoznanje istine« (1 Tim. 2. 1.).

Petar Gärtler D. L.

Mise za sv. Oca Papu

Od prošlog broja javila su se slijedeća Društva i pojedinci. Ukupno ih do sada ima 48.

Cerovnik: Djev. Društvo Srca Isusova — 14. rujna
 Daruvar: Djev. Društvo Srca Isusova — prva nedjelja lipnja
 Draga Bašćanska: Djev. Dr. Srca Isusova — 7. lipnja
 Gaj: Treći red sv. Franje — 31. svibnja
 Mali Ston: Djev. Dr. Srca Isusova — 1. ožujka
 Medurić: Žensko društvo KA — 1. srpnja
 Novi Sad: Marija Dimić — 16. srpnja
 Selca na Braču: Djev. Dr. Srca Isusova — 2. lipnja
 Slav. Požeški Francisika Leš — 29. lipnja
 Stenjevec: Dj. Dr. Srca Isusova — 19. ožujka
 Split: Preuzv. g. Dr. Kv. Klement Bonefačić, biskup — svakog prvog petka
 Strizivojna: Križarsko bratstvo — 27. lipnja
 Subotica: Patronaža sv. Terezije — 30. lipnja
 Subotica: Rožalsko društvo — 2. srpnja
 Varaždin: Treći red sv. Franje — 29. lipnja
 Varažd. Toplice: Djev. Dr. Srca Isusova — 29. lipnja
 Zagreb: Kat. muževi župe sv. Blaž — 10. ožujka

Ponovno upozorujemo, da nije potrebno poslati novac nama. Misa se uplaćuje u župi ili najbližoj samostanskoj crkvi. Nama treba samo javiti dan kada se prikazuje sv. Misa i da li to vrijedi samo za ovu godinu, ili za uvijek.

Iza deset ljeta

(† Marija Lončar)

Neiskazanu zahvalu dugujemo predobrome Spasitelju, što nam u svako doba daje odabranih duša, koje nas kraj svih inih manjkavosti: izvainrednim primjerima bodre, junackim podnašanjem križeva hrabre, pogledima i riječju tješe, pobožnošću i molitvom pomažu. Da među ovakove spada i pokojna *Marija Lončar* (rod. Planinc), potvrđuju sve one vjerodostojne osobe, koje su je decenijima iz bliza poznavale. Evo par riječi, da prema želji mnogih, osvježimo nježnu uspomenu na korist našim dušama.

Prije punih 10 godina nadioše zemni ostaci njezini posljednje počivalište na Mirogoju, a duša se preselila u žudenu domaju dne 2. kolovoza 1930., da iza 70 prepačenih godina življenja (rod. 1. V. 1859. u Kozjem, u Sloveniji) primi — zaufano se nadamo — mukom i borbom stečeno blaženstvo i neuveli vijenac slave. S pokojnicom je nestao jedan od značajnih isječaka i tradicija starijeg nam bijelog katoličkog Zagreba; brisano je ime iz imenika onih neumornih revniteljica Glasnikovih, koje su svim bićem svojim revnovale za čast i slavu presv. Srca Isusova. Njezin tihu, neumorni, nesebični rad usko je povezan i sa zagrebačkim Svetištem presv. Srca. Rado je svojim prinosima pomagala hramove Božje i sve, što bijaše ikako u vezi sa službom Božjom i svetohraništem (ures oltara, crkveno ruho i sl.). Vlč. g. župnik iz Kozjega piše 6. augusta 1930.: »ki je bila velika dobrotnica naše župne crkve, v kateri je prejela sv. krst«. Ne da se prikupiti gradivo, jer nije voljela, da se o tom predmetu išta govori ili piše.

Navlastito je oduševljeno promicala zborom i tvorom
svećenička i redovnička zvanja.

A mnoge današnje majke? I to one, koje ili ne će da uzvišenoj službi Božjoj prikažu svoju kćerku ili svoga sina, ili misle, da im Gospodin Bog duguje hvalu za takove »usluge«! Ima ih nažalost, koji dapače prijeće svojoj — zasada dobroj i nevinoj — djeci ovakav korak. No koliko puta slijedi razočaranje kao kazna za gorke propuste takove vrste!

Pokojna je Marija Lončar iskreno i visoko cijenila savršeniji stalež, a ako je ustrojailazila na teške križeve u braku, pojmljivo je, da je to svoje iskustvo danim zgodama odlučno i nemoljivo podrtavala i branila. Troje djece poklonila je Isusu svim žarom duše svoje. I iza desetljeća su joj se oči od radosnog uzbudjenja i blažene samosvijesti caklide, kad bi o tome s drugima ili sa svojom rođenom djecom razgovarala. Na svoj je način vršila i apostolat glede biranja uzdržljivog, djevičanskog zvanja, tvrdeći, da se za svećeništvo i redovništvo neka i s naše strane ulovi po koja duša, kad ih već svijet u tolikom broju svojata za se.

Na dubokoj vjerskoj podlozi

temeljio se njezin duhovni život, koji nastojaše usaditi u nježna srca svoje drage dječice (šest djevojčica i jednog dječaka). Kroz decenije je neumorno i pažljivo slušala solidne propovijedi naših odličnih, uzornih, bogoljubnih svećenika starijega Zagreba: biskupa Langa, Kotlarskoga, Stiglića, Hartmana, Jagatića itd. Izvanredno pamćenje omogućilo joj je, da je do smrti pamtila stručno obrađene govore i cikluse propovijedi (n. pr. Hartmanove o sudnjem danu u župnoj crkvi sv. Marka, msgra Seigerschmieda i dr. Langa u samostanskoj crkvi sv. Vinka itd.). Na taj si je način nagomilala zamjerno znanje iz dogmatike, moralke, crkvene povijesti, te je ovu duhovnu svojinu suvereno upotrebljavala nesamo u krugu svoje školske djece, nego i u saobraćaju sa svojim bližnjim. Više puta čusmo ovakove otprilike opaske: Dajte nam ovako temeljito naobraženih majki iz puka, i — blago si ga našoj hrvatskoj omladini od sutrašnjice! I najzamršenije kazuse (slučajeve savjesti) i najteža dogmatska pitanja rješavala bi svojim pronicavim duhom i zdravim razumom, na svoj pučki način, sigurno i ispravno. To potvrđuju svećenici i intelektualci, koji su je izbliza čuli i poznavali.

Pokojnica bijaše razborita žena, koja je umijela prodrijeti u zamršene teškoće tudihi duša, te im pružiti korisne i spasonosne upute. Nije ni čudo, što su »mamicu« mnogi pitali za savjet. Jedan uvaženi naš učenjak i doktor bogoslovija piše o njoj: Zbilja se čovjek mora čuditi, kako ova gospoja imade duboko razumijevanje za nutrinu duše, i s kako opsežnim shvaćanjem piše ona o tome.

S upravo skrupuloznom zauzetošću i razboritom pomnjom pazila je na zdušno i točno

ispunjavanje vjerskih dužnosti.

Jedna točka dnevnoga reda bijaše zajednička molitva prije i poslije jela. Čovjek ne sjeda za stol, »kakti pajcek za kopajnu«. Još bi kazivala: »Gđo ne bu molil, ne bu ni jel«. Kod skupne večernje molitve prije spavanja našla bi se cijela obitelj na okupu. Kućni oltar sa slikom Bl. Djevice zauzimaše najčasnije mjesto u stanu. Izvan-

Sv. Augustin, čije je obraćenje i svetost plod molitava i suza pobožne majke.

rednim prigodama i na blagdane okičen bi cvijećem i svijećama, a tinjalo je i t. zv. vječno svjetlo. Tako je poprimio stan obilježje tihe kućne kapelice, obiteljskog svetišta. Tu bi njezin sin za prostih školskih dneva ozbiljno i rado »misio«, a jedna od sestara bi »ministrirala«. O da ste je vidjeli, kolikim je nepatvorenim pietetom naša pokojnica čuvala desetke godina sve stvari, koje se upotrebjavaju kod onih nedužnih dječjih »celebracija«!

Presveta Euharistija, presv. Srce Isusovo i Bl. Gospa sačinjavaju neugasivo žarište njezino vlastito i obitelji. Ovako je držala sva 4 ugla kuće! Bez toga bi se pojavila naprsto — zdvojnosi. Kod svega toga ni govora o kakovoju pukoj vanjštini, namještenosti, formalnosti. Pobožnost je ključala iz dubine duše, iz osvjeđočenja; kroz duge i duge godine mukotrpnog života. — U obitelji još sve snivaše slatkim jutarnjim snom, kadli se pokojnica, nikada ne ispanvana ili odmorena, požrtvovno i radosno dizala, da svakog dana prisustvuje najranijoj sv. Misi u crkvi sv. Vinka ili u Svetištu presv. Srca. U tom je nije priječila ni bolest ni nemoćna nogu ni put. Za najružnijeg vremena i za najluče zime i poledice (kad se je i po četvero micala prema crkvi!) nije nalazila za se isprike, da ostane doma. Kazivala bi, da ne zna, kako bi sprovela dan bez ove jutarnje utjehe... Jasno je, da nipošto ne dolažahu u obzir naravni razlozi! A došavši dobra pokojnica jedamput u crkvu, jedva je otrogoše od njezinog ljubljenog Isusa premnože obiteljske dužnosti, koje nahrupiše na nju pri povratku kući. Sva se od blaženosti caklila, kad je bujica n u t a r n j e g zadovoljstva danom zgodom provalila iz srca: ističući nepojmljivu sreću, što je mogla prisustvovati stanovitom broju sv. Misa, osobito pred izloženim Presvetim! — Na svagdanju se sv. Pričest pomno pripravljala; pristupala bi s osobitim strahopočitanjem i živom vjerom; a kod zahvale se joj obično u očima caklide suze. Tko da prodre u dubinu ovakovih duša? Pokojnica je m o r a l a očutjeti, kako je sladak Gospodin onima, koji Ga ljube. Kao izvrsnu pripravu za sv. Pričest preporučivala bi — iz svoga odličnog iskustva — sv. Križni put.

Zalosna Gospa i »Evo Čovjeka« sačinjavahu njezine najmilije predodžbe i teme za razgovore, što ju je potresalo do u dno duše. Blagoslovena krunica i križić bijahu njezini stalni, najmiliji pratnici.

Dva mjeseca prije svoje smrti izjavili, kako je u mlađim danima rado kupovala molitvenike, čim bi koji izišao iz tiska. S vremenom je sve manje čutjela tu potrebu, dok se konačno sasma ne riješi molitvenika. »A zašto?« upitam. »Jer ne daju ono, što o v ċ a s trebam i kako čutim.« Odličnost pojedinih molitvenika prosudjivala bi po pričesnim molitvama. Jedamput reče: »Ne mogu pojmiti one osobe, koje prije i poslije sv. Pričesti neprestano šuškaju i traže po molitvenicima. Kad su dijete i roditelji daleko jedni od drugoga, dopisuju se i žude; no kad se sastanu, onda na-

jednom ne smognu rijeći, već šute, čute i grle se. »Kako priprosto, a lijepo! Kad god si je sreo na ulici i naglo nagovorio, mogao si biti siguran, da si je prekinuo u unutarnjoj molitvi i sabranosti... Na toj se osnovici temeljio sav njezin opsežni apostolski, kari-tativni rad, koji je vješto umijela prikriti. Prožimala ju je kod svega toga ozbiljnost; daleko bješe od nesnosne pretjeranosti; sve je nosilo pečat ugodne uvjerljivosti.

Škola i dom

bijahu joj i u praksi dva nerazdruživa pojma. — Prije svega dužnost, a iza toga slijedi zabava, razonoda, igra, šetnja; ne prema hirima i časovitom raspoloženju! Pokojnica je budnim okom pratila svaki korak svoje djece, čuvajući je od pogubnog utjecaja ulice. Raspored školskih satova znadijaše napamet, a zanimala se i za svaki školski sat, koji je slučajno ispaо. Često bi ispitivala nazust zadane lekcije i naučene predmete, pomagala bi kod izradivanja težih zadataka, kontrolirala sastavke i gradivo. A budući da su joj gotovo sva djeца bila darovita, nije se zadovoljavala s osrednjim uspjehom. Tu je pokazala i dokazala spretan pedagoški smisao, koji dandanas mnogim majkama manjka; zadovoljavaju se naime, ako im dijete makar nekako prođe... Na ovakav si je način saradnje s djecom — diljem godina usvojila zamjerno znanje u pojedinim školskim predmetima. S pojedinim učiteljima i učiteljicama bijaše u stalnoj, iskrenoj vezi.

Karakterističan potez bijaše u pokojnici njezina upadna

samilost i sućut

sa svakim, koji je trebao materijalnu ili duševnu pomoć. Tko bi znao, koliko si je toga upravo od ustiju otkidala, samo da olakša teret i neimaštinu bližnjega! Srce ju je zaista boljelo, kad joj čedna sredstva ne dopuštahu, da sve čini kako bi željela. A duhovna djela milosrđa, naročito molitve i sv. Pričesti i žrtve spadaju u veliko, nepoznato nam područje njezina djelovanja. Znamo, da ih imade, koji svoje obraćenje, svoju ustrajnost u dobru, moralnu podlogu zahvaljuju njezinom uplivu, njezinim ustrajnim i pouzdanim molitvama.

Jedan ozbiljan, stariji gospodin (R.), nekoć kao siromašno dače: česti i dobrodošli gost obitelji, tvrdi, da se još i danas ne može otresti nezaboravnog i izvanrednog lika pokojne starice. — Druga osoba (S.), koja je štuje kao svoju drugu majku i dobrotvorku, zavapila bi koji put u teškoj stisci s uspjehom: »Pomozi mi sada ti, koja si mi za života tako rado pomagala!« — Mnoge su uspomene odveć svježe, a da bi smo ih mogli točnije navesti.

Oproštaj od ovoga života

bijaše pobudan, neobičan. Posljednji pohod u Svetište Srca Isusova bijaše prvoga petka, dne 4. srpnja 1930. Akoprem slaba

i nemoćna, ipak se bez tuđe pomoći dovuće u crkvu na obljubljeno klanjanje Presvetom. Iza primljene sv. Pricači pozli joj jače; uzeta joj bješe desna strana; izgubi dar govora a time i mogućnost, da opći s okolinom. S blaženim smiješkom na licu i junačkom ustrpljivošću snosila je ovaj križ, te ga primila kao zadnju pokoru iz predobre ruke Spasiteljeve. Za kratke bolesti ne htjede nikome da bude na teret, ni onda, kad je podvorba slučajno na nju zaboravila. Prije negoli je odvedoše u bolnicu, dirljivo bijaše, kako je molila kretom ruke, neka je dovuku do ormara, iz kojega je ljevicom izvlačila crno sukno, koje si je već davno prije skrojila za — lijes. Cijeli život neprekidna priprava na smrt i žudnja za nebom!

Opet osvanu dragi joj prvi petak, dne 1. kolovoza, kada primi zadnju sv. Pricač u toj doli suza. Slijedećeg dana, posvećenog Gospisu, usnu blago u Gospodinu. Tiho, samo da nikome ne smeta . . .

Jedan pobožan i ugledan svećenik reče pokojničinom sinu: »Vaša je mamica bila mučenica i svetica.« — Gospoda L. svršava svoj list: »Ja mislim, da se ova plemenita duša davno već raduje kod dragoga Boga, komu je tako vjerno služila i njemu toliko žrtvovala, — i da se ona za nas moli.«

S.

VIJESTI

VOĆA DONJA: Djevojačko društvo presv. Srca Isusovog osnovano je 1918. godine, sa nešto oko 25 članica. Od tога vremena bilo je više primanja tako da je broј članica bivao sve veći unatoč toga što su se mnoge udale i tako prestale biti redovitim članicama. Zadnje primanje bilo je

10. rujna 1939. god. kada je pristupilo u društvo 28 novih članica. Društvo danas broji preko 90 članica, a razdijeljeno je na više skupina, kojima su na čelu revniteljice, koje paze, da pojedine članice točno obavljaju svoje dužnosti. Mjesečnu sv. ispovijed i pričest obavlja se svakog prvog petka, a isto tako drže se redovito i mjesečni društveni sastanci. Gotovo svaka članica je preplatnica Glasnika Srca Isusovog, te je uz vlč. g. Augusta Švogera, domaćeg župnika, možda baš njihova zasluga, da u župi ima preko 220 preplatnika Glasnika. Članice redovito prisustvuju svim crkvenim svečanostima i hodočašćima.

Hvale je vrijedna odluka članica društva, da će od ove godine redovito sakupiti međusobno određenu svotu novaca za svečanu misu na papin dan, na nakanu sretnog vladanja sv.

Oca Pape i što uspješnijeg širenja kraljevstva Kristovog među izgubljenim i zalutanim ovcama. — Kroz cijelo to vrijeme društvo je uzgojilo lijepi broj vrijednih žena i dobrih majka, a uz pomoć Božju i čvrstu volju članica, neće izostati plodovi ni budućeg rada.

Terezija Stanko, glavarica

GOR. DUBOVEC: Djev. Društvo Srca Isusova upravo je duhovni kvasac u dubovečkoj župi. Članice redovito idu na sv. ispunjaj po prvim petkama u mjesecu, ukrašuju crkvu i oltare cvijećem, a pjevačka sekcija cecilijanskim pjevanjem prati sv. Mise i sve crkvene obrede. Zasluga je ovoga društva, da je Glasnik Srca Isusova brojno raširen, i da možemo točno po želji sv. majke Crkve obavljati korizmenni križni put i u dječatnike, a isto tako svakodnevne svibanjske, lipanske i listopadske pobožnosti.

Društvo stoji u prvom redu kod širenja pobožnosti bl. Nikole Tavilića a rasprodalo je lijepi broj scigle za gradnju crkve Majke Božje na hrvatskim Flitvicama. Nešto najlepše, što smo ljetos doživjele, bila je divna naša i župna procesija u Tkalec, gdje je naš dubovni voda i župnik osnovao i otvorio proštenje na čast sv. Ante Čudotvorca. Sada snujemo, da do go-

dine mognemo pod vlastitim društvenim barjakom stupati na procesijama. To ima biti kruna našemu društvu u Svetoj Godini jubileja slavne hrvatske povijesti.

GOR. DUBOVEC. Hrvatski SKOM mlado je društvo uzornih mlađića naše župe, ali već imade neofitsko odličnih starješina, koji se kao oženjeni ljudi spremaju da za kratko vrijeme osnuju i toliko potrebno nam društvo katoličkih muževa u okviru K. A. Prijašnji naš predsjednik Vid Šarutan proljetos je radi svojih vrlina izabran crkvenim odbornikom. Više naših drugova, koji su ovaj čas u vojsći, javljaju nam se i mi s njima dopisujemo. — Nedavno smo nabavili vrlo lijepu društvenu zastavu, a sada se spremamo na skoru priredbu svećane posvete s jednom pučkom predstavom. Imademo vlastitu pozornicu i kulise sa potrebnim priborom.

KRAPINA:
Društvo H. K.
Muževa

KRAPINA: Društvo H. K. Muževa. Opet je naša župa Krapina doživila nekoliko svetih dana. U petak iz Tijelova t. j. 24. svibnja došao je u našu župu presv. gosp. Dr. Dragutin Hren i održao duhovne vježbe za katoličke muževe. Svaki dan su bile po dvije propovijedi u župnoj Crkvi sv. Nikole, tako da su uz katoličke muževe mogli prisustvovati i članovi njihovih obitelji.

Kad se doznao da će duhovne vježbe držati Dr. Hren, punila se crkva više nego obično pobožnoga sjetra. Majke i žene su suradivale nagonjavajući svoje ukućane da dolaze na propovijedi i neka pristupe društvu ljudi koji vole svoju svetu Vjelu. U subotu navečer i nedjelju u jutro bila je zajednička sv. ispovjed. U nedjelju pod župnom sv. Misom bila je zajednička sv. Prcest, kojoj je pristupilo nekoliko stotina vjernika.

U Nedjelju poslije podne svećanim načinom primljeno je 8 novih članova u društvo. Primanje je bilo pred čudotvornim likom Majke Božje Jeruzalemske na Trškom Vrhу. Primanje je obavio uz obstojnicu mjesnog župnika i kapelana Dr. Hren, koji je prije rekao lijepu pobudnu propovijed. Iza toga je bila svibanjska pobožnost i završilo sa Tebe Boga hvalimo.

Josip Vrančić, tajnik

KATOLIČKI DOM U GOSPIĆU čeka na dovršenje. Teške prilike nijesu dale, da pokojni župnik i dekan, arhidiakon i opat presvij. g. Nikola Polić vidi svoju vruću želju ispunjenu — dovršenu ovu nama tako potrebnu ustanovu. Baš velika potreba, koju smo svi osjećali bila razlogom što smo se odvaziли na gradnju usprkos teškim vremenima. Uzdajući se u pomoć Božju, očekujemo i pomoći plemenitih i vrijednih katolika. Prinosi se primaju s velikom zahvalnošću, a upućuju se na: župni Ured — Gospic.

Nedovršeni kat. dom u Gospicu

GACIŠTE :
Živa krunica kruničarskog
društva djevojaka.

GACIŠTE · kruničarke

GACIŠTE: Živimo u jako teškim prilikama. Udaljeni smo od župe, a inovjerski suseljani nedaju nam zidati kapelu, pače ni kriza nam nijesu dali postaviti. Građa za kapelu skupljena je i teli već 10 godina. Nijesu koristile nikakve moći kod vlasti. Imamo Kruničarsko društvo, koje je ove godine nabavilo lijep nov barjak. Izradila ga je članica Marija Gnand.

DULUTH, USA. Piše nam revni preplatnik i gorljivi širitelj našeg Glasnika u Americi: »U našem mjestu imade mnogo Hrvata, ali većina nije mnogo marila za Crkvu i za blagodati, koje pruža svojim sinovima. Pred četiri godine osnovali smo ovdje odsjek Hrvatske Katoličke Zajednice. Čijim su nastojanjem pred dvije go-

dine održane sv. Misije. Učeni misionar hrvatski Franjevac Dr. Zrno svojim krasnim i uvjerljivim propovijedima približio je dvije trećine Hrvata opet k Crkvi. Ove godine u travnju držao je kod nas misiju vlč. o. Franjo Čaturić, također hrvatski franjevac. Njegovim apostolskim žarom uspjelo je sve ovdašnje Hrvate vratiti vjernosti sv. Crkvi, osim 5 obitelji. I tih pet obitelji su jako dobri i pošteni ljudi, pa će zacijselo i oni naći put k ostalima. Očito je, da je samo nedostatak hrvatskih svećenika u ovim krajevima razlog što se Hrvati udaljuju od vjere. I zato, dok zahvaljujemo svojim dosadašnjim misionarima, molimo se, da bi nam Gospodin što prije poslao opet kojeg svećenika-Hrvata.

»KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA« ZA 1941 GODINU

slat ćemo bez prethodne narudžbe samo onim dosadašnjim povjerenicima, koji su poslali obraćune za Kalendare prijašnjih godina. — Tko želi, da mu pošaljemo manji broj Kalendara, neka nam to javi odmah.

Uprava

PITANJA I ODGOVORI

Da li vrijedi nošenje škapulara, ako je prekinuto bilo kroz 30 godina? Ovlašteni mi je svećenik stavio na ramena karmelski škapular. Međutim ljetos sam čitala, da se mjesto škapulara može nositi i medaljica sa slikom Gospe Karmelske. Kupila sam tu medaljicu i sada je nosim oko vrata. Medaljicu nisam dala blagosloviti držeći da blagoslov škapulara prelazi na medaljicu.

Istina je, da po izjavi Crkve blagoslov istrošenog škapulara prelazi na novi škapular bez novoga blagoslova. Ali tko nosi medaljicu mjesto škapulara, mora prije biti obučen u škapular, i medaljicu ima ovlašteni svećenik znakom kriza blagosloviti. I kasnije, kad tko nabavi novu škapularsku medaljicu, ako hoćemo da stečemo sve povlastice i oproste ove blagoslovine. Vi ste valjano primljeni u Bratovštinu karmelsku, ali kroz onih 30 godina niste dobili posebnih oprosta; a medaljicu mora vam ovlašteni svećenik blagosloviti. Onda je sve u redu. »Ovlašteni svećenik« razumije se onaj, koji valjano može primiti vjernike u tu Bratovštinu.

Učimo u školi, da ukazanja, koja su imali sveci, nisu ništa drugo nego halucinacije. Halucinanti su bili sv. Pavao, kad je išao u Damask, sv. Petar bježeci iz Rima, sv. Ignacije, pišući duhovne vježbe i pod dojmom halucinacije osnovao red Isusovaca. Dalje kao halucinante prikazao nam je profesor Martina Lutera, Muhameda, Savonarolu i druge. Molimo da nam odgovorite, je li to istina.

To je doista jeftina znanost, koja sva od Crkve strogo i svestrano ispitana ukazanja, pa dosljedno i čudesa njihova pa i samoga Krista Gospodina miješa s obmannim maštanjima ili iluzijama i sanjarenjima bolesne fantazije te pod jednom krilaticom halucinacija ili sjetilnih obmama zabacuje kao izrod poremećenih nižih spoznajnih sila. Dobro je jedna priprasta osoba takovu profesoru rekla: »Pokušajte, gospodine profesore, i sami sebi predočite u mašti, da imate s obje strane na čelu po jednu kvrgicu, i vidjet ćemo, da li će vam iz tih predočenih kvrgica veliki volujski rogovи narasti.«

Ako itko, a to su nam veliki sveci poput Petra i Pavla i Ignacija Lojolskog bili trijezni i vanredno razboriti ljudi, kako nam to krasno dokazuju i život i spisi njihovi. Bili su posude odabранe, da nose ime Isusovo pred kraljeve i narode do na kraj svijeta i krasno su ispunili ovu svoju zadaću. Svetog Petra sam Spasitelj proglašuje blaženim, što mu nije tijelo i krv ili animalni čovjek, nego sam Otac nebeski objavio božanstvo Kristovo. I veliki propovjednik, sv. Ivan Zlatousnik, nije se mogao dosta zadiviti premudrim poslanicama i djelima sv. Pavla. A o sv. Ignaciju reče kardinal della Kueva iza njegove smrti: »Crkva je izgubila svoga najrazboritijega muža.« I drugi su pravi sveci obdarjeni bili velikim naravnim i vrhunaravnim sposobnostima uma, srca i volje, i kako su se na putu svetosti dali vazda vjerno voditi od Duha Svetoga, dobro su razlikovali zbilju i obmame.

Što se tiče drugih spomenutih primjera, gospodin profesor pa i vi sami sudite po njihovu životu, po njihovim naukama i djelima, da li su bili halucinanti i živjeli u iluzijama ili se dali svuda voditi od zdravoga razuma i svjetla milosti Božje.

Isti stavljaju i tri druga pitanja na upravu »Glasnika«. Ali opreznost u stvarima dobra glasa, uzajamne pomirljivosti i opće koristi za spasenje duša svjetuje nam, da ga uputimo na prečasnog gospodina župnika njegova, komu su sve mjesne prilike poznate i koji će izbliza moći dati siguran dobar savjet.

Drugi gospodin rado čita »pitanja i odgovore«, ali sam pita preopširno stvari, koje se nalaze u svakom katekizmu ili su bez velike koristi za praktični život kršćanski.

»DJELO ZA SVEĆENIČKA ZVANJA«

Uslijed velikog manjka katoličkog svećenstva u hrvatskom narodu, osnovano je »Djelo za svećenička zvanja u zagrebačkoj nadbiskupiji«, Svrlja je djela, duhovno i materijalno podupiranje svećeničkih zvanja.

Roditelji hrvatskih sinova sve manje daju svoje sinove u školu za svećenike, a time škole sebi kao i hrvatskom narodu.

Što su katolički svećenici pridonijeli hrvatskom narodu i procvatu njegove kulture suvišno je nabrajati, kada mi to svi znamo.

Hrvatski seljački i radnički narod ima mnogo vrlo talentiranih sinova, koji bi danas sutra bili na ponos i korist hrvatskom katoličkom narodu, ali nema tko da mu omogući školovanje. Uslijed toga je osnovan odbor kod Kancelarije Katoličke Akcije koji će se brinuti za fond iz kojeg će se moći ovi siromašni dječaci školati za svećenike.

Moli se svaki pošteni Hrvat koji pročita ovaj članak da ne propusti priliku, a da se ne javi za člana kod svog župnog ureda ili direktno na Kancelariju Katoličke Akcije u Zagrebu, Kaptol 31.

Članarina je godišnja:

- a) Članovi pokrovitelji, koji sami uzdržavaju jednog daka.
- b) Članovi utemeljitelji, koji daju 1000 din.
- c) Članovi dobrovrtori, koji daju 500 "
- d) Članovi prijatelji, koji daju 100 "
- e) Redoviti članovi, koji daju najmanje 10 din. godišnje, a mogu i više. —

Time će pomoći školati jednog najsivomašnjeg dječaka iz seljačke i radničke obitelji.

Pita se: Da li ima većeg dobrog djela na svijetu nego školati svećenika?

Da li ima veće slave, nego iskoristiti ljudski um na korist vlastitoga naroda?

KNJIGE

Dr. Kamil Dočkal: »POVIJEST OPCEG CRKVENOG SABORA U FERRARI I FIORENCI.« Zagreb 1940. Cijena 20.— din. Naručuje se na adresu: »Apostolat sv. Cirila i Metodija«, Zagreb, Kaptol br. 12.

Knjiga opisuje sabor, gdje su se prije 500 godina sastale istočna i zapadna crkva, da raspravljuju o svemu onomu, što ih dijeli. Iza dugog i ozbiljnog raspravljanja odstranjene su sve zaprake i sklopljeno je sjedinjenje. U knjizi je navedena sva literatura o tom pitanju na osnovu najnovijih istraživanja. Knjiga je pisana lakim sloganom, pa ju može s razumijevanjem čitati i običan čovjek. Preporučujemo.

Rajmund Kupareo O. P.: U MORSKOJ KUCL. Naklada Istina — Zagreb, Kačićev trg.

Toplo preporučujemo ovaj roman iz savremenog života, koji pun lijepih i dubokih misli iznosi pred čitatelje dirljivu povijest obraćanja mladog muslimana. Potresno i uvjerljivo crta bijedu bolesnika bolnice, u kojoj se odigrava veći dio radnje.

F. Weiser: TAJNI SAVEZ — Knjižnica Hrvatske Obrane, Đakovo. — Cijena 3.— dinara.

Vrlo zgodna knjižica za mladež iz pera poznatog omladinskog pisca, koji je napisao i »Svijetlo planina«.

POSLJEDNJI ZRINSKI I FRANKOPAN Hrvatima su nositelji narodne svijesti i samoodržanja, pa zato treba njihovo štovanje širiti u najšire kru-

gove. S tom svrhom napisao je brošuricu pod gornjim naslovom školski nadzornik Stj. Gorupić, a »Jeronimsko Svjetlo« ju je izdalo u zbirci svojih knjižica po dinar.

ZVIJEZDA KARMELA. Ovih dana je izašao iz tiskare krasni i opširni molitvenik Gospe od Karmela, pod naslovom »Zvijezda Karmela«.

Svaka duša, koja želi savršenijim kršćanskim životom živjeti, može u ovom najnovijem molitveniku za Karmelski Treći Red naći zaista spasobne upute, kako najlakše i najbrže može prisvojiti kršćanske kreposti i na putu savršenosti, da sigurno i stalno napreduje.

Osim pravila za Karmelski Treći Red, časoslova Bl. Dj. Marije i časoslova za mrtve, molitvenike sadrži razne usmene molitve, litanije, pjesme, razmatranja i kratak životopis Karmelskih Svetaca.

Molitvenik ima 829 stranica. Cijena za broširani primerak 30 din. u platno uvezan 50 din. Molitvenik se može dobiti u Karmelskom samostanu — Sombor — Trg Cara Uroša 3.

KATOLIČKA MALA KNJIGA izdala je daljnje dvije vrlo lijepo knjizice uz cijenu od 1.— dinara:

SVETI VID, MODESTO I KRESCENCIJA

SVETI PETAR

Napisao ih je Ambrozije Benković, župnik. Toplo preporučamo.

ZAHVALNICE

Banja Luka: RJ sretno položen ispit; **Beograd:** OP djeca sretno položila maturu; **Bjelovar:** MN ozdravljenje muža; **Bobovac:** MK uslišanje; **Brodanci:** EV uspjela operacija; **Bugojno:** Kolovrat Ivo, izbačen od nesreće; **Čakovec:** HM ozdravio sin i druge milosti; **Črakovci:** JM ozdravljenje sina; **Domagođić:** BB ozdravljenje, FF pomoć u teškim brigama, PB ozdravljenje od teške bolesti; **Donje Prilišće:** ZŠ mnogo primljene milosti; **Donja Vrbas:** NN izbačen iz neprilika; **Druži:** AB uslišanje, FK uspjela operacija; **Deletovci:** KD ozdravljenje; **Erdovac:** PS uspjela operacija; **Garcin:** AS velika milost; **Gundinci:** MA uslišanje; **Hribac:** MM više raznih milosti; **Hranevac:** SH zdravlje djeteta, BH zdravlje; **Ivanec:** JK ozdravljenje djeteta; **Jelačićev:** JL primljene milosti; **Kaštela-Suđurac:** JA sin spašen iz životne pogibelji; **Klanice:** KM Srce Isusovo pomoglo u teškoj bolesti; **Koška:** AP uspjela operacija; **Kraljevica:** IK ozdravila od teške bolesti; **Mađa Gorica:** VM primljene milosti, osobito za vrijeme bolesti; **Malinska:** NN milosti; **Maslovare:** NM milosti; **Novi:** MZ mnoge milosti, SM uslišanja; **Novska:** JP pomoć u porodu; **Osijak:** V primljene milosti; **Piemenitaš:** AM ozdravljenje kćerke; **Ražanac:** Sestre Predr. Krvi uslišanje; **Retkovec:** VT ozdravljenje od dugotrajne bolesti; **Sarajevo:** DI uslišanje, AB ozdravljenje muža i sretan porod, NV ozdravljenje od izvanredno teške bolesti s mnogim komplikacijama; **Sikirevc:** MS veliko olakšanje u bolesti; **Sisak:** IF sretan porodaj; **Slav. Požega:** OK velike milosti; **Slun:** JK ozdravljenje sina; **Sombor:** PB primljene milosti; **Strmec:** MM pomoć u gospodarstvu; **Sv. Ivo Zelina:** JČ zdravlje; **Šoltar:** PK uspjela operacija; **Šid:** MH bolest krenula na bolje; **Trogir:** KM dobivena milost; **Vajska:** EA snašla se u teškim prilikama; **Valpovo:** NN pomoć u velikoj tjeskobi; **Varaždin:** RD olakšanje u bolesti, MN ML ozdravljenje od teške bolesti; **Vareš:** JE ozdravljenje i sretan porod; **Velika Gorica:** GM izvanredna milost; **Vesterburg USAD:** SD ozdravljenje zagovorom Nikole Tavilića; **Vinkovci:** NN izvršila pomoću Božjom tešku zadaču; **Vrbaš:** MA ozdravila od teške bolesti; **Vrbovec:** KJ sretan porod; **Zagreb:** HM mnoga dobra primljena tijekom života, GD ozdravljenje sina, KC milosti, NN razne milosti i dobročinstva, BK uslišanja; **Živik:** MŠ ozdravljenje muža.

Sluga Božji Petar Barbarić

OBRACENJE UZNIKA.

U Kalendaru Srca Isusova i Marijina za g. 1906. izšao je niz članaka pod naslovom »Ispovijesti jednoga uznika«. Odatile iznosimo samo ono, što je u vezi sa Slugom Božjim Petrom Barbarićem. Taj uznik, rodom Madžar, znao je i hrvatski. Počinio je krađe i prijevare po vlastitom priznanju u 23 mjesta u Hrvatskoj, Štajerskoj i Mađarskoj, pa zato je bio osuđen na 8 godišnju tamnicu u Šopronju. Evo što je između ostalog o sebi pričao:

Onako slučajno, reko bih, dopade mi u ruke žice Petra Barbarića, hrvatskog uzor mladića. Ta me knjiga još i danas zanima, jer tako krasno priča život i smrt bogoljubnog mladića. Evo kako sam doznao za tu knjigu. Čitajući ja jednoć knjižicu »Slavlje hrvatske omladine«, nađem na strani 14. odozdò na bilješku, u kojoj se spominje »Glasnik Presv. Srca Isusova« od godine 1900. To me je ponukalo, da posudih od jednog znanca onaj tečaj Glasnika.

Citam ja u Glasniku i ovo i ono, kad mi oko zape o naslov krupno natiskan: Petar Barbarić. »Šta li će to biti?« reknem u sebi. »Hm, bih li počeo čitati? Hajd, baš ču to čitati! Pročitam štono kažu na dušak cijelo ono žice, a u meni se srce zagrijalo štijući, kako je Pero dobar bio, kako je nježno i žarko ljubio ono dvoje, koje nam je od svih najdraže: Isusa i Mariju. Silno zaželjeh s njime se bolje upoznati, no nijesam nažalost mogao više o njemu saznati, nego što je bilo u »Glasniku«. Međutim se pročuje, da će doskora ugledati svijetlo čitava knjiga o svetom životu i blaženoj smrti ovoga bogoljubnoga mladića.

Tko sad sretniji od mene! I zaista, domala sam negdje čitao naslov te knjige i namah si ju naručim.*

Dode knjiga, nu gle žalosti! Svi navale na me, da im knjigu posudim. Nastade za nju prava jagma. Nijesam mogao odoljeti takovim molbama, i posudim ju. Knjiga u kaznioni zaredala naokolo, i tako ju dobih ja istom nakon dva mjeseca.

Citam ja knjigu, čitam, a u meni sve u duši postajalo kao novo, reko bi preporodio sam se. Zaokupio me nekakav strah Božji, jer sam iz čitanja ove knjige spoznao, kolika je sramota po mladića zdrava tijela i uma, ako se Bogu ne moli, niti za nj mari, kolik ni nerazumna životinja. Kako me je bilo stid, kad sam o krepostima njegovim čitao. On ovako dobar i čist, a ja sam se valjao u grijehu, bližnjemu toliku štetu nanio, vrijedao tolike godine pravednog Boga, koji će mi jednoć za svako djelo suditi . . .

Dobar izgled Petrov sklonuo me, te se okanii psovke i kleive. Taj je grijeh bio u meni daleko pustio svoje korijenje, pa se ja samo čudim, kako sam se mogao od tog gadnog grijeha odrvknuti. Ja se sada, kad me spokane srdžba, samo smiješim.

(Nastavit će se)

* Naslov je bio: Petar Barbarić. Hrvatski uzor - mladić. Napisao Ante Puntigam D. I. Sa slikama. Zagreb, Antun Scholz, 1900. Cijena 1 K.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA

831. Zagreb: Zagovorila sam se i izmolila devetnicu, pa sam potpuno ozdravila od duge i teške bolesti na nogama, za koju bolest su mi svi liječnici rekli, da je neizlijječiva. Nikada mi se više otada nijesu bolovi povratili, a tomu je sada godina i pô. S. K. — 832. Subotica: Sretan uspjeh operacije moga sina. K. V. — 833. Vrbovec (zagreb. nadb.): Uslišana molba. I. V. — 834. Osijek (dakov. biskup.): Mnoge milosti. K. M. — 835. Koška: Uslišanje. K. G. — 836. Donji Desinec (zagreb. nadb.): Velika milost. F. V. M. — 837. Garevac (saraj. nadb.): Boljela me noga u koljenu. Bolovi od dana u dan bili sve veći. Obratio sam se liječniku za pomoć; uzalud je sve bilo. Bolest pogoršala. Tada se obratih S. B. Petru odlučivši, da ču kroz devet tjedana četvrtkom postiti. I devetog četvrtka osjetio sam potpunu pomoć, jer bolova više nije bilo. B. Š. — 838. Sarajevo: Bolovala sam od teške upale porebrice. U velikoj sam se nevolji obratila Petru Barbariću i on mi isprosio od Boga željeno zdravlje. S. M. Ai I. — 839. Matulje kod Kastava: Trostruka zahvala milom Petru Barbariću, jer je isprosio u Boga mojoj kćerki zdravlje i namještene, a i meni, kad sam imala tešku bol na nozi i na plućima, pa se devetnicom njemu utekla, odmah iza devetnice lijepo zdravlje. I. S. — 840. Hrastilnica ž. Sisak (zagr. nadb.): Bez operacije lijepo ozdravila; dok sam živa milom nam Petru Barbariću ostajem zahvalna. A. K. — 841. Osijek (dakov. bisk.): Dobila velike milosti. K. J. — 842. Split: U našem je zavodu oboljela jedna gojenica ozbiljno. Kako je dnevno temperatura rasla, bojala sam se katastrofe. I kad je djetetu bilo vrlo zlo, pomislim na S. B. Petra Barbarića, kleknem i od srca zavapim: »Blaženi Petre, ja ti se zavjetujem, ako djevojčica ozdravi, da ču zahvaliti u Glasniku Srca Isusova!« Drugi dan već nije bilo vrućine i djevojčica je skoro ozdravila posve. S. S. V. — 843. Suhopolje (zagr. nadb.): Zacijsile rane na nogama. M. K. — 844. Prelog (zagreb. nadb.): Zahvaljujemo na pomoći. M. i F. S. — 845. Šurkovac (banjal. bisk.): Dugujem zahvalu dragom ugodniku Božjem Petru Barbariću, koji mi je isprosio milost kod Božanskog Srca Isusova, da je moje srce potpuno ozdravilo, gdje je liječnička znanost bila isključena. D. F. — 846. Osojnik (dubrov. biskup.): Bila sam bolesna poslije poroda. Počela sam moliti devetnicu na čast Slugi Božjem Petru i ozdravila sam. A. Š.

PRINOSI ZA BEATIFIKACIJU S. B. PETRA BARBARIĆA

Ana Tingenagel, Osijek 20 d.; Josip Gračan, Osijek 30 d.; Dorčić Kata, Omišalj 20 d.; Šestre sv. Križa, Sombor 30 d.; Mato Paljušić, Šaptinovci 50 d.; N. N., Sarajevo 1000 d.; Jozefina Tomić, Podravskna Slatina 20 d.; Matej Vitković, Zagreb 50 d.; Marijana Majerhofer, Gospic 20 d.; Ana Lopac, Draga (Sen) 10 d.; Jelka Jelušić, Kloštar Podravski 20 d.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Arnold dr. Đuro 500 d; Arnold dr. Zdravko 100 d; Barić Julijana 6 d; Belušić Josipa 20 d; Msgr. Dr. S. Blažanić 2.000 d; Bonifačić Marija 20 d; Bosiljevac Sofija 25 d; Brlić Katica 20 d; Budinski Julijana 50 d; Čvrković Janja 10 d; Delač Marija 10 d; Dencler Juraj 20 d; Dolenčić Irma 20 d; Drabik Ivana 45 d; Ferković Marica 10 d; Filić Elizabeta 10 d; Gentzkow Antonija 500 d; Govedić Josip 20 d; Gregurić Ruža 5 d; Horvat Katarina 100 d; Hudek Petar 10 d; Jakušić Barbara 500 d; Jalić Mihaela 50 d; Juranić Katarina 100 d; Katušić Marija 100 d; Klikić Sonja 20 d; Klobočar Petar 100 d; Košček Elizabeta 20 d; Kranjčec Alojz 10 d; Leopold Terezija 200 d; Lovrenčić Ciril 250 d; Mandić Reza 10 d; Manzini Vinka 50 d; Marijina kongregacija Slovenski 1.000 d; Marković Barbara 50 c; Misić Stjepan 100 d; N. N. Zagreb, 9 d; Piovarčić Ankica 100 d; Paljak Kata 50 c; Poljak Vladimir 10 d; Photočnjak Jelka 100 d; Prakatur Adam 10 d; Pregelj Marija 15 d; Sabolić Stjepan 10 d; Sajč Franciska 45 d; Samostan Karmeličana, Sombor 30 d; Sečen Josip 30 d; Freč Simečki Josip 500 d; Šifernik Josip 50 d; Spagnut Zora 10 d; Štimac Ive i Zlata 20 d; Švajhler Margaret 100 d; Šverer Dr. Karlo 30 d; Vargazon Tonček 25 d; Viher Antun 10 d; Vrhovnik Apolonija 50 d; Vučić Katarina 20 d; Gđa »Z« Zagreb 500 d.

Za sv. Mise: Bodalec Anica 100 d; Ciglenečki Evica 10 d; Drabik Ivana 15 d; Majdenić Janja 20 d; Leš Franciska 100 d; Miloš Katarina 50 d; Negele Elizabeta 25 d; N. N. Varaždin 100 d; Prpić Julka 20 d; Škarica Dr. Mladen 35 d; Tufner Vendelin 20 d; Vilfing Berta 120 d; Vinski Stjepan 1 dol; Vlainić Mara 10 d.

U čast Srcu Isusovu: N. N. Valpovo 10 d; Biondić Ana 50 d; Gaži Rožalija 5 d; Geri Štefanić 30 d; Humić Valent 10 d; Jandrić Tomo 25 d; Kercel Julijana 30 d; Klarić Franjka 25 d; Košutić Cecilia 11 d; Kovačević Ana 20 d; Majdenić Anka 20 d; Majetić Anka 20 d; Marković Stjepan 10 d; Matančić Ana 20 d; Meršić Terezija 25 d; Padavić Ema 1 dol; Paštrović Berta 100 d; Prajzl Ana 10 d; Šimunić Marija 10 d; Vidaković obitelj 20 d; Vuković Eva 10 d.

U čast Srcu Isusovu, Majci Božoj, Blaženoj Gospi od Zdravljia, sv. Josipu i Petru Barbariću: Alfirević Julijana 20 d; Majdenić Kata 10 d; Stanislić Ana 50 d; Sučić A. Genoveva 30 d.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: Beker Josipa 10 d; Blagaj Đuro 60 d; Blažanin Anka 50 d; Brletić Ruža 10 d; Brnić Marija 10 d; Dužanović Ružica 10 d; Ebner Lucija 5 d; Fritz Ivka 30 d; Gjirlić Marija 20 d; Gunjak Blaž 5 d; Häusler Josip 15 d; Hribar Ivka 25 d; Jakšić Ivan 5 d; J. K. Ravna Gora 10 d; Kabalinić Mica 10 d; Kliman Josip 5 d; Košćina Marija 50 d; Kraljić Mare 50 d; Lukša Andrija 5 d; Medvedović Slava 23 d; Mesarov Štefo 5 d; N. N. Žemun 10 d; Pavelić Katica 5 d; Pelek Jelka 10 d; Pelicarić Linka 5 d; Primorac ud. Kate 8 d; S. Antonija 5 d; Tešulov Ruža 5 d; Valečić Kata 15 d.

Za kruh sv. Antuna: Gorički Pavao 1 dol; Kristić Mirko 5 d; Lučić Bara 10 d; Ruljancić Sime 1 dol.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: A. F. Privlaka 10 d; Bertonja Jelena 100 d; Crnić Katarina 30 d; Krašinac Marta 20 d; Glavičić Antonija 20 d; Glogonić Marija 10 d; Hodina Helena 100 d; Kiš Marija 50 d; K. V. Subotica 20 d; M. P. Privlaka 10 d; Marković Barbara 1 dol; N. N. Križevci 25 d; Sjeposlava Ninić 20 d; Rapčanji Marija 20 d; Štrbanec Danica 20 d.

Za ulje »Vječnog Svjetla« pred svetohraništem i na oltaru Kraljice Srbinja: Negele Elizabeta 25 d; Pavelić Katica 30 d; Pregelj Marija 20 d.

Za gradnju crkve sv. Josipa na Trešnjevki: Mustać Ivan 20 d.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE PRIKAZANJE :

Boljansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Mariju sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakanje, na koje se Ti neprestano prikazujući na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

OPROSTI ZA CLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE :

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Prćestii. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA CLANOVE BRA- TOVSTINE PRESEVTOG SR- CA ISUSOVA :

Potpuni oprost prvoga petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK SRCA ISUSOVA
S dopsutjem crkvene oblasti izdaju
mjesечно Isusove u Zagrebu - Urednik
Filip Matić D. I. Izdavač Glasnik
Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu
A. Alilović D. I. - Uprava Zagreb
L-147. Palmotičeva 11. Broj tel. 1-
čuna 1166. - Cijena 15 d. - dol-
žina 7,50 peseta. Tiskarski Glasnik
Sreća Isusova A. Alilović D. I. Zagreb.

KOLOVOZ 1940

OPĆA NAKANA :

Kršćanska čednost.

MISIJSKA :

Katolička štampa u misijama.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

- 1 Č Petar u okovima, Sv. O. Papa.
- 2 P Alfons Lig. Ispovjednici.
- 3 S Augustin Kaž. Nadbisk. zagreb.

- 4 N 12. PO DUH. Dominik. Naši Dominikanci.
- 5 P Sniježna Gospa. Čistoća mladeži
- 6 U Preobraženje. Povjerenici Glasnika.
- 7 S Kajetan. Naši u vojski.
- 8 Č Ciriljak. Siromasi.
- 9 P Ivan Vrij. Naši župnici.
- 10 S Lovro. Kat. neustrašivost.

- 11 N 13. PO DUH. Napastovani.
- 12 P Klara. Klarise.
- 13 U Hipolit i Kas. Narodni vode.
- 14 S Eusebije. Radnivstvo.
- 15 Č VELIKA GOSPA. Ljubav Gospi.
- 16 P Joakim. Kršć.oci.
- 17 S Hijacint. Širenje Glasnika.

- 18 N 14. PO DUH. Jelena. Majke.
- 19 P Ivan Eud. Naši neprijatelji.
- 20 U Stjepan. Društva KA.
- 21 S Ivana Francisika. Razboritost.
- 22 Č Simforijan. Dobra štampa.
- 23 P Filip Ben. Umirudi.
- 24 S Bartolomej. Pučke misije.

- 25 N 15. PO DUH. Ljudevit. Psovači.
- 26 P Zefirin. Obnova svetišta Srca Isusova u Zagrebu.
- 27 U Josip. Mlađež u praznicima.
- 28 S Augustin. Obraćenje griečnika.
- 29 Č Glavosiek sv. Ivana. Odlučnost.
- 30 P Ruža. Djevičanske duše.
- 31 S Rajmund. Žrtve rata.

OPĆA NAKANA :

Posvećenje majki.

MISIJSKA :

Socijalni rad u misijama.

Rujan 1940

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

RUJAN 1940

BROJ 9

Da se majke posvete ...

(Mjesečna nakana za rujan, blagoslovljena od Sv. Oca).

Sigurno je, da za ova vremena za svakoga čovjeka bez razlike uvijek važi i nikada se ne mijenja ona Kristova: »Budite savršeni...

Neka se sruši sve, što je od pamтивjeka podignuto; neka propadnu sve države i sve vladavine; neka zagospoduje svijetom ova ili ona velika sila; u ratu, u miru; svagdje i uvijek jedno jedino na koncu konca ostaje kao neuništivo, kao prvo i najbolje, kao vječno i beskonačno: **svetost**. Da čovjek toliko u sebi zatomi čovjeka, a toliko razvije duha Božjega, te u neku ruku i ne živi više čovjek, već Bog u njemu — to je volja Božja, to je pravi smisao svega ovozemnoga na putu prema vječnosti...

Da se ispunji ova volja Božja, traže se danas osobito **svete majke**, jer o svetim majkama ovisi redovito svetost muževa i djece, dakle svetost obiteljskoga života, a po posvećenim obiteljima posvećuje se cijelo ljudsko društvo, čitavo čovječanstvo.

Kažem: sveta majka. Ona, na kojoj su se ispunile riječi, što ih je na njezin vjenčani dan tako majčinski nad njom molila sv. Mati Crkva:

»Udaja njezina neka bude jaram ljubavi i mira, neka se vjerna i čista uda u Kristu; neka vazda naslijede svete žene: da je ljubežljiva svomu mužu kao Rahela, mudra kao Rebeka, dugovječna i vjerna kao Sara; ništa da u njoj ne ugrabi za sebe od djela njezinih začetnik grijeha; neka se od srca drži vjere i ustraje u zapovijedima; združena s jednim mužem da bježi od nedopuštena općenja; neka štiti svoju slaboću jakošću stege; neka bude časna čudorednošću, poštovana radi stidljivosti, podučena nebeskim naukama; neka bude plodna porodom; neka bude postojana i nevinna... »(iz Mise kod vjenčanja).

Da, traži se samo **sveta** majka, koja je shvatila smisao i zamášaj svoga zvanja, koja se jedamput zauvijek pomirila s time, da

Najsvetija majka — uzor i pomoć svih majki u njihovom nastojanju da se posvete.

će duše ona obdariti najboljim, što posjeduje: svojim bogatim unutarnjim životom, da i one budu sretne i Bogu drage.

Svetost majke posvećuje prvo muža, odnosno oca. »Tko će naći vrsnu ženu?«, pita knjiga Mudrosti i malo dalje konstatira, da je ona »vrednija od najdragocjenije stvari« jer u nju se doista može »uzdati srce muža njezina i neće željeti za drugim dobitkom.«

Gotovo je nemoguće zamisliti, da uz ženu, kakvu smo čas prije ocratali, muž ostane u tami i daleko od izvora pravoga života. Ako je žena jaka duhovna ličnost, postići će bez sumnje i snagom svoje molitve, i snagom svoje riječi, a najviše snagom svoga primjera, da se i muž oduševi za njezine ideale. Ako joj je uspjelo, da ga na pr. oduševi za očinstvo, u kojem je on dosada gledao samo teret i izvor briga, učinila je bez sumnje mnogo. Ako joj je pošlo za rukom, da ga uvjeri, da su djeca »kandidati za vječnost« i da njihov uzgoj treba biti usmijeren prema vječnom — učinila je još više. Ako je po njezinu uzoru i on naučio kleknuti na molitvu, pribivati sv. misi i čista srca primati sv. sakramente, učinila je najviše.

»Čašćen je muž njezin u skupštini, kad sjedi sa starješinama zemlje« (knj. Mudrosti). Uistinu, očit je utjecaj svete žene na muža, koji se zato u zahvalnosti »diže i govori joj hvalu.«

biti roditeljica znači biti žrtva, a imati za uzor Blaženu »Gospu — s njom stalno ponavljati: »Fiat, neka mi bude po volji Twojoj! Ona mora biti svijesna, da je Sv. Pavao i Sv. Crkva uspostređuju njezino jedinstvo s mužem s jedinstvom Krista i Crkve, a to znači, da mora čuvati bračnu čistoću, i to pod svaku cijenu, čak do heroizma ...

Kao oko blage sunčane zrake okupljuju se oko ovakve majke u obitelji muž njezin i djeca njezina. Na ove duše, koje su njoj tako blizu, tako neizrecivo drage, a u isti čas tako predane i rastvorene, spustit će se blagotvorna kiša njezine velike ljubavi. Ove

Svetost majke posvećuje djecu. Odgoj djece tiče se i oca i majke, ali majke svakako više. Dok je otac zaposlen redovito izvan doma, majka ostaje, da od najprvoga časa čuva, hrani i užgaja ono cvijeće, što je uzraslo pod njezinim srcem, krv svoje krvi, djecu.

Stara je i poznata, bezbroj puta potvrđena poslovica: kakva majka, takva djeca. Svi veliki i sveti ljudi imali su velike i svete majke. Tko ne zna za majku sv. Augustina — sv. Moniku, tko se iz životopisa sv. don Bosca, sv. Ivana Vianeya, sv. Male Teresije i drugih ne sjeća divnih likova njihovih uistinu svetačkih majaka?

Kao kruh svagdanji potrebne su svete majke za valjani i pravi uzgoj djece, koji počinje već od najnježnije dobe, a zapravo još i prije začeća. Jer čisto i sveto djevojaštvo buduće majke već krije u sebi klice onih plodova, kojima će se jednoga dana hraniti nježna duša novoga čovjeka... A čim se čedo rodi, već se kršćanska majka nadvija nad njim s pobožnom željom, da to njezino dijete bude uvijek od Boga ljubljeno, a to znači, da s njime uzraste čednost, čistoća srca, dobrota, ljubav...

Majka uči moliti, majka pokazuje slike sa Isusom i Gospom, majkajući prvi vjeroučitelj svoga djeteta.

Majka je budna čuvarica čistoće već od najranijega djetinjstva.

Djeca rastu, a s njima i majčine brige, dužnosti, žrtve. Ko lavica bori se ona, da im se ne pokoleba vjera, ne okalja čistoća. Da se Krist ne umanji, već da sve više i više raste u njima. Kao što ih je već malene »putila k Njemu,« tako ih sada naročito šalje u Njegovu blizinu, i putem dobre knjige, i putem dobre organizacije, a nuda sve putem dobrog duhovnika. Svijesno hoće da uzgoji u modernom poganskog društva novu mladost jake vjere, čedna i stidljiva srca, čista i sveta života.

Sveta Monika, koja je 17 godina molila za obraćenje muža i 20 godina za obraćenje sina Augustina.

Dakako da Crkva i opet baš od nje očekuje razumijevanja za svećenička i redovnička zvanja, i to s punim pravom, jer ne može biti većega odlikovanja za katoličku majku, nego kad Bog baš njezino dijete zove u svoju naročitu službu. S toga gledišta razumijemo onu čistu dušu, gđu. Zélie Martin (majka Male Svetice), koja je tako goruće željela, da joj Bog dade »jako puno djece i da sva budu Njemu posvećena.«

Stoga, o Bože, daj, da se majke posvete! Daj cijelom svijetu, napose našem hrvatskom narodu, eto baš u ovoj jubilarnoj godini, puno, puno svetih majka! Od njih očekujemo preporod muževa, preporod djece, preporod obitelji. Zavladaj, o Božansko Srce, iz takvih obitelji cijelom lijepom našom domovinom!

prof. Zdenka Žanko

Nagrada svetoj majci već u ovom životu jesu njezina dobra djeca.

Sv. Otac Papa Družbi Isusovoj

NEPOZNATI PRIJATELJI

Tko zna koliko već godina zalazi »Glasnik« u twoju kuću. On je postao tebi kao i stotinama hiljada Hrvata mío gost i vjeran prijatelj i drag savjetnik. Svaki njegov posjet poučava, tješi, diže, krijeplji. »Glasnik« je poznat radi toga širom cijele naše domovine i teško bi bilo naći mjesto, gdje ga nema.

*Ali što je više u našem narodu poznat »Glasnik«, to su manje, rekao bih, poznati oni, koji iza Glasnika stoje; koji u njemu pišu, koji ga tiskaju i izdaju: Isusovci. Mnogi čitatelji Glasnikovi ne znaju možda ni da postoje takvi ljudi. Pa iz Glasnika najviše, da su opazili možda, da ti ljudi, što tu pišu moraju biti svećenici. Možda su čuli, da su Isusovci i oni misionari, što obilaze naša sela, propovijedaju, ispunjavaju i obnavljaju vjerski život među narodom. I tu njihova znanja i poznavanje Isusovaca prestaje. Ali i iz toga malo, što znaju o Isusovcima, čitatelji Glasnika su se uvjerili, da su Isusovci njihovi iskreni, aki i nepoznati, prijatelji. Tā sav njihov rad i nastojanje stoji u službi naroda: sve što čine, čine za duhovno dobro svog naroda.**

TKO SU I STO SU ISUSOVCI

Ovaj mjesec, 27. rujna, slavi Red Isusovaca ili Družba Isusova četiristo-godišnjicu svog opstanka. Eto prilike, da Glasnikovi čitatelji upoznaju malko pobliže i te svoje nepoznate prijatelje, koji za njih ulazu sve svoje sile.

Družbu Isusovu osnovao je sv. Ignacije Loyola. Bio je on najprije tašti i slavohlepni oficir, ali kad ga je snašla jednom nesreća — bio je ranjen u nogu, kad je brando od Francuza grad Pamplonu u Španiji — taknu ga u dugoj bolesti milost Božja i on odluci posvetiti sav svoj budući život samo Bogu. U desetmesečnoj samoći u špilji kod mjestanca Manreze (blizu Barcelone) sazri u njegovoj velikoj duši pod utjecajem milosti Božje divna zamisao »duhovnih vježava«, koje su kroz ova četiri stoljeća urodile velikim obraćenjima i upravile bezbroj duša prema vječnoj svrsi. U isto vrijeme porodila se u duši sv. Ignacija i misao da okupi oko sebe ljude, koji bi se predali potpuno u službu Krista Kralja i nadnaravnom dobru duša. Najprije pode ipak na hodočašće u sv. Zemlju, da pohodi mesta, u kojima je živio i umro božanski Spasitelj; njegov Kralj i Voda. Na povratku došao je razmišljanjem do spoznaje, da se za duše ne može dovoljno učiniti, ako čovjek nije naobražen, pa je zato sjeo on — trelj muž od trideset godina — na školsku klupu s malom djecom, da bi po nauci postao sposobno oruđe u rukama Providnosti. Za vrijeme studija okupio je oko sebe pomalo šačicu drugova i skupa s njima položio 15. kolovoza 1534. u Parizu zaufet čistoće i siromaštva i da će poći u sv. Zemlju da rade oko obraćenja nevjernika. Međutim dozrijevalo je u njegovoj duši sve više misao o novom Redu, pa kad se u Palestinu nije moglo, stavlja se on skupa sa svojima drugovima potpuno na raspologanje Namjesniku Kristovu, prema kojemu se on i Družba Isusova obvezase posebnim zavjetom na posvetašnju poslušnost kad se radi o dobra sv. Crkve. Tadašnji Papa Pavao III. potvrdi doista i službeno ustanovi 27. rujna 1540. novi crkveni Red, koji sv. Ignacije nazva »Družba Isusova«, a njezine članove nazivaju kod nas: Isusovci.

*Tko želi upoznati Družbu Isusovu još više, nek uzme u ruke ovogodišnji Kalendar Srca Isusova 1940., koji se može još dobiti kod Uprave Glasnika. Taj je kalendar većim dijelom posvećen Družbi Isusovoj. A još opširnije i detaljnije mogao bi upoznati Družbu iz knjige »ISUSOVCI«, koju je izdala prije dvije godine »Knjižnica Života« (vidi oglas na predzadnjoj stranici ovoga Glasnika!).

Ti redovnici Isusovci postoje dakle već 400 godina, a što su za to vrijeme učinili za sv. Crkvu i za duše, o tom najrečitije govori sadašnji sv. Otač Papa u svom pismu, što ga je nedavno upravio Generalu Družbe Isusove u Rimu kao čestitku na četiristo-godišnjem slavlju opstanka Družbe. Iz tog pisma sv. Oca želi Glasnik donijeti svojim čitateljima barem glavne ulomke, da bi oni barem donekle upoznali te svoje nepoznate prijatelje Isusovce i što su oni sve učinili i što još uvijek čine za slavu Božju i za spas duša.

Ljubljenom Sinu

Vladimiru Ledóchowsky

Generalu Družbe Isusove

PIJO PAPA XII.

Ljubljeni Sinel
Mir i apostolski blagoslov!

Predobro znaš, kako nam je draga i koliko cijenimo Ignacijevu obitelj, koju Ti brižljivo i mudro upravljaš već dvadeset i pet godina. Ne će Te stoga čuditi, da pri četvrtnoj stoljetnici, otkako je naš Predšasnik besmrtnе uspomene Pavao III. potvrdio i apostolskom vlašću ustanovio Družbu Isusovu svojim apostolskim pismom »Reginimi Militantis Ecclesiae«, želimo i Mi pridružiti se vašoj radosti vašoj stoljetnoj proslavi. Izgleda doduše, da ovo vrijeme kušnje i općenitih patnja zasjenjuje velom turobnosti tu radosnu obljetnicu. Ali to ipak ne prijeći, da se radi nje uzraduje cijela Crkva, kojoj je u tom dugom nizu godina vaša Družba bezbrojnim i sjajnim pothvatima iskazala velike usluge. I ta divna djela želimo danas barem u nekoliko crta i kratko dozvati u pamet. Ne samo da bi sebe i vas osokolili, nego da bi i vi svi, spominjući se sa zahvalnošću slavnih djela, što ih Božja providnost izvrši tijekom

tih četiriju stoljeća po vama i po vašim Ocima, iskazali najživlju zahvalnost Božjoj dobroti i ujedno se napunili pouzdanom vjerom u daljnje uspjehe s vazda novim silama na veću slavu Božju i na spas duša.

Bog pomaže Crkvi u pravi čas

Teška su bez sumnje bila *vremena*, kad se vaš Zakonodavac i Otac pojavio u svijetu. S jedne strane strastveno oduševljenje za ideje i kulturu starih pogana opajalo je i zanosilo ljudi toliko, da su često počeli prezirati kršćansku nauku kao nešto niže, ili su je prevrtali i kvarili stiskajući je u uske granice ljudskog razuma. A međutim mnogi, često puta takoder i oni, koji bi imali biti za uzor drugima, padoše u čudorednu mlakost pa čak i u otvorene izgredje i čudoredni razvrat. Nije dakle čudo, da je izgledalo, te će oluja pobune, što se uzdigla na sjeveru, potresti i rasklimati i same temelje Crkve. Jer kad je bila uništena dužna poslušnost prema crkvenoj vlasti i prema samom Rimskom Prvosvećeniku, nikakvo čudo, da su se toliki narodi i države odijelili od jedinstva Crkve i žalosno zalutali na stramputice zablude.

I kad su svi pošteni ljudi sa zaprepaštenjem gledali taj posvemašnji intelektualni i društveni prevrat i kad se činilo, da sile službenika Božjih malakšu, otvoriti se i na još jednoj drugoj strani novo polje teškog apostolskog rada: u beskrajnim krajevima na Iстоку i na Zapadu, koje istom otkriše, mnoštvo urođeničkih naroda daleko od istine, što ju je naučavao Isus Krist, čekalo je na dar Božanske milosti.

Ali u tim strašnim časovima zbi se čudesni pojav: pričini se, kao da je Isus Krist sam pohrlio, da spasi svoju precistu Zarućnicu iz svih tih pogibelji, što su joj prijetile iznutra i izvana, i udijeli joj čudnovatu duhovnu plodnost. Prekrasni cvjetovi svetosti počeće nicati, pupati i širiti ugodni miomiris, pa je izgledalo, da se vrtu Crkve nasmiješilo novo proljeće. Muškarci i žene, čudesna kršćanskih kreposti, dižu moćne ustave proti bujici bezboštva, što provaljuje, žrtvuju se velikodušno za proširenje katoličke vjere, okreću se prema narodima, što propadahu, pa ognjem povijedanja i zdravom naukom u knjigama, a navlastito primjerom svetosti, povlače ih sa stramputica zablude i sretno upravljuju na pravi put.

Svima je poznato, da među tim Svecima, koji se međusobno razlikuju u sjaju kao zvijezda od zvijezde (I Kor. 15,41), zauzima slavno mjesto *Ignacije Loyola* i da je *Družba*, koju je on osnovao, primila na se velik dio tih poteškoća. S pravom veli stoga naš neposredni Predšasnik blažene uspomene, da »povijest svjedoči, kako je katolički svijet smjesta osjetio pojačanje radi Ignacijeve pomoći, koja je došla u pravi čas, i teško bi bilo spomenuti sva ona svakovrsna poduzeća, što ih je Družba učinila na slavu Božju

Sv. Otar Papa Pijo XII.

mena, kaošto je to učinio i u drugim sličnim prilikama sa drugim svećima, nego da su sljedbenici vašeg Zakonoše i Oca boreći se neumorno kroz sva ova četiri stoljeća proti svakoj novoj zabludi, što bi iskrasnula, pružali snažnu pomoć Crkvi, čim bi se pojavila koja potreba, i da su postigli najspasenosnije plodove.

I baš te obilne plodove svakog dobra želimo u hitrim i kratkim potezima ovdje osvježiti i čestitati vam na njima.

Duhovne vježbe — škola svetosti

Ponajprije želimo izraziti najveće pohvale *Ignacijanskoj ascezi*. U vodstvu i izgradivanju savjesti ona teži u prvom redu, »da bi sve i u svemu bio Krist« (Kol. 3,11) pa dosljedno upravlja sve prema uvijek većoj slavi Božjoj, kao prema zadnjoj i jedinoj svrsi. Ta se asceza tumači članovima vaše Družbe kao i svim onima, koji se brinu za svoj vječni spas, u *duhovnim vježbama*, koje se tako sretno šire, a razlaže se prema zlatnoj knjižici, što ju je sastavio sv. Ignacije i koju je naš Predšasnik besmrtnе uspomene Benedikt XIV. u svom apostolskom pismu »Quantum secessus« nazvao »zaista divnom«. Pa doista! Koliki ljudi, što utonuše u poslove i brige ovog smrtnog življenja, tako da nisu više marili za nebeske stvari, ili se bijedno zavedeni mamcima uživanja i strasti, baciše u kaljužu pokvarenosti, osjetiše napokon utjehu, da su sredili svoju savjest, da su se po oproštenju oslobođili nesnosnog tereta svojih grijeha i našli nanovo vedrinu milosti i mira, čim

pod Ignacijevim vodstvom i upravom. Ljudi su promatrali, kako njegovi drugovi neumorno i po-bjedonosno pobiju krivovjerničku pobunu, kako se trude posvuda oko obnove propalog čudoreda, kako obnavljaju rasklimanu stegu među svećenstvom, vode mnoge sve do vrhunca svetosti, trude se svim silama, da odgoje u pobožnosti i pouče u znanosti mlađež, da bi podigli nove, uistinu kršćanske naraštaje, i kako međutim uspješno rade oko obraćenja nevjernika, da bi tako novim osvajanjima proširili kraljevstvo Isusa Krista.

Dopušteno je stoga ustvrditi, ne samo da je Bog sam pozvao Ignacija i njegovu Družbu, da se opru novim zabludama onoga vremena,

uđoše u duhovne vježbe i jedva se malko sabraše, i čim otrgnuše misli svoje od ove zemlje i upraviše ih nebu...!

Pa stoga je naš neposredni Predšasnik Pio XI. i mogao u enciklici »Mens nostra« (1929.) ustvrditi, »da se duhovnim vježbama bez ikakve sumnje nalazi neko posebno sredstvo vječnoga spasenja«. I jer je taj posebni način, što ga u toj stvari daje sv. Ignacije Loyola, bio tako izvrstan, udostojao se on odavati molbama biskupa te proglaši Sveca apostolskim pismom »Summorum Pontificum« (1929.) nebeskim zaštitnikom svih duhovnih vježba.

Nek stoga visoko cijene te vježbe svi članovi Ignacijske obitelji... Ali ne samo da se moraju sami vježbati s oduševljenom revnošću u tom vježbalištu duhovnog života, da bi postigli vlastito posvećenje, već se moraju — što uostalom već i čine — trsiti, koliko samo mogu, da bi što veći broj svećenika i svjetovnika iz svih staleža posjećivao u duhu prave pobožnosti i vjere *Domove duhovnih vježba*, koji su otvoreni svima, koji se žele u njih zakloniti.

Papa Pavao III., koji je potvrdio 1540. Družbu Isusovu

Uzori svetosti i njihova djela

Znamo, da se vaša Družba već od svog početka potpuno pre-dala i uložila sve sile, da brani proti svim zabludama katoličku vjeru od svakog krenjenja, da vojuje za sveta prava svete Crkve i Rimskoga Pape i da širi kršćansku vjeru po svem svijetu... Tko makar i letimice preleti vaše ljetopise, nači će u svakome od tih polja apostolata u izobilju pothvate, koji su zavrijedili, da ih se upiše zlatnim slovima ne samo u spomenicu vašega Reda već i spomen-knjigu same Katoličke Crkve.

I tu nam dolaze na pamet slavna imena svetaca, kakvi su bili Petar Kanizije i Robert Bellarmin, koje je Naš neposredni Predšasnik proglašio učiteljima Crkve i koji su mudrošću svojih govora i spisa pobijali one, koji su nijekali katoličke nauke te omašnim knjigama razotkrivali istinu. Dolaze nam na pamet i imena svetaca, koje zastupaju Petar Klaver, Ivan Franjo Regis, Franjo de Hieronimo, koji s vatrenom revnošću i neumornim radom privedoše u Kristov ovčinjak rekli bismo bezbrojne ljude, što ih poučiše u

kršćanskom zakonu i posvetiš sv. Krstu, ili ih barem privedoše natrag životu, koji je u suglasju s katoličkom vjerom. A sjećamo se napokon i imena svetaca revnih evandeoskih poslenika i hra- brih Kristovih vojnika, *Franje Borgia i Josipa Pignatelli*, koji su razboritim marom uzgajali, izgrađivali, upravljali i upaljivali vatrom Božanske ljubavi, dok su upravljali vašom redovničkom obitelju. A prema dalekim narodima — koje je veliko Ignacijsko srce apostolskom revnošću takoder obuhvaćalo već u vrijeme, kad je zasnivao prve obrise Reda — okreće se već u samim počecima Družbe na zapovijed Predšasnika Našega Pavla III. veliki duh

slavnog Ignacijskog sina *Franje Ksaveria*, da bi ih podložio slatkom Kristovom jarmu. Njega proglašiše Rimski Pape Naši Predšasnici apostolom Indije i zaštitnikom svih misija, a brojni članovi vaše Družbe, vijesnici Božje riječi, slijedili su ih te stupaju i danas u neprekinutom nizu njegovim tragom i predaju se posvuda neustrašivo apostolskom radu u Misijama. A ne fale vam ni *dični nizovi mučenika*, koji u skoro svim krajevima svijeta prolije velikodušno za Krista svoju krv i zapečatiše time junačke pothvate, što ih izvedoše za proširenje i obranu svete vjere.

A ako su *neprijatelji* božanskoga Spasitelja i sv. Crkve oso-
bitom žestinom napadali vašu redovničku Družbu, to vam ne služi na sramotu već naprotiv na *najveću čast*. Jer tko se neopozivom vjernošću i radinom ljubavlju preda uistinu službi Krista, Gospodina našega, mora skoro nužno postati predmet mržnje zlobnih ljudi. Sam je Spasitelj naš prorekao to svojim apostolima: „... radi imena mojega mrzit će vas svi narodi“ (Mt. 24, 9). »Kad bi vi bili od svijeta, svijet bi ljubio ono, što je njegovo; ali jer vi nijeste od svijeta, budući da sam vas ja izabrao iz svijeta, radi toga svijet vas mrzi« (Iv. 15, 19). Stoga naišli vi na bilo kakva progonstvo, klevete i neprijateljstva, ne klonite nikada duhom, već se sjetite onih riječi: »Blaženi oni, koji trpe progonstvo poradi pravde, jer njima pripada kraljevstvo nebesko« (Mt 5, 10) i ustrajte s uvijek živim žarom u vašim svetim odlukama i radujte se iskreno, kao što su to činili apostoli, »jer ste bili počašćeni, da smijete trjeti sramotu za Ime Isusovo« (Dj. Ap. 5, 41).

Sv. IGNACIJE
Osnivač Družbe Isusove.

Preč. O. Vladimir Ledóhowsky
sadanji vrhovni poglavar D. I.

Ne možemo prijeći šutke ni preko izvanrednih zasluga, koje si je vaša Družba kroz sva ova četiri prošla stoljeća stekla u *pravoj i mudroj odgoji mlađeži*. Izražujemo vam stoga zasluženu hvalu za skoro bezbrojne ustanove, koje ste otvorili za pouku u književnosti i znanosti. U njima vi izgradujete mlađež u znanosti i kreposti da ne samo predstavlja živi ideal kršćanskog života, nego pobuđuje i najljepše nade za budućnost. I s hvalevrijednim nakanama otkrivate mlađeži i pozivate je, da nasljeđuje primjer onih svetih mladića, koji su kao *Alojzije Gonzaga, Ivan Berchmans, Stanke Kostka*, sačuvali djevičanski ljiljan svoje čistoće u potpunoj bjelini i netaknutosti, okruživši ga trnjem pokore kao kakvom ogradom.

Ali vi se ne trudite samo oko odgoje mlađih ljudi. Kako vam je vaš Osnivač i Otac, predviđajući potrebe budućih vremena, preporučio u Ustanovama, vi ste u mnogim mjestima otvorili također i ustanove za *više nauke i sveučilišta* pa izgrađujete u njima pravo i sveto crkveni kler na veliku nadu Crkve — kao što to izvrsno činite u tom našem Vječnom Gradu, upravo pred našim očima u Papinskom Sveučilištu Gregoriani i u institutima, koji su s njom povezani — a ujedno pripravljate svim marom gradane svih staleža za službu, na koje će biti pozvani, da ih vrše u javnom i privatnom životu. Odgoji, koju vi pružate mlađeži, od velike su pomoći ona vježbališta pobožnosti i kršćanskog apostolata, koja su poznata pod imenom *Marijinih Kongregacija*. One su kao pomoćne čete, organizirane u miroljubivim redovima pod stjegom Djevice Marije, što čekaju spremno na svaku zapovijed Kristove Crkve.

Nova vremena, u kojima živimo, zahtijevaju zacijelo također i na polju duha *nove osnove, pothvate i obrane*, kojim bi se zgodno suprotstavili i pritekli u pomoći obnovljenim i sve većim potrebama našega vremena. Vi ste smioni i spremni na posao. Ne zanemarite stoga te nove oblike, već se svim silama potrudite, da bi svi pro-nalasci modernog napretka postali dostojno i sve podesnije orude, da se Kraljevstvo Isusa Krista učvrsti u svojim granicama i proširi izvan svojih međa. Ali gledajte, da vaša ustanova, koja je Nama i vama tako mila, ostane uvijek onakva *kakva je bila dosada*: da je učvršćuje *isti način uprave*, da je hrani *isti duh*, da vas prožima

ono isto bezuvjetno poštovanje i ona ista spremnost potpune poslušnosti, koja vas tako tijesno i tako odlučno veže uz ovu Apostolsku Stolicu. No u tome vi zapravo ne trebate nikakva poticaja. Jer i sam je naš Predšasnik besmrtnе uspomene Pio XI. apostolskim pismom »Paterna Caritas« (1933.) htio, da Družba Isusova ostane ušćuvana i netaknuta potvrdivši je nanovo svojom vlašću. A s druge strane vaš Red posjeduje karakteristično obilježje, koje nosi i predaja, što vam je namriješe vaši Oci, da svim marom nastojite sačuvati netaknute i nepromjenjene zakone i duh vaš, a da vas to ipak ne smeta, da se upuštate u sve divnija osvajanja. A sada, preljubljeni Sine, da bi se sve ovo, što smo Ti napisali u ovom našem pismu više na pohvalu nego na poticaj, iz dana u dan sve više ostvarivalo, zazivamo na vas svim žarom nebesku pomoć od Boga. Nek vam bude na pomoć s neba, osobito u ovaj sretni dan, vaš Osnivač i Otac, ponosan radi takvih sinova, kao i sav nepregledni niz svetih redovnika, koji su mudrošću i krepošću svojom tako prodičili Ignacijevu obitelj i nek vam od presvetoga Srca Isusova, prema kojemu nastojite hvalevrijednom revnošću, da proširite pobožnost i štovanje medu osobama svih staleža, isprose obilje milosti i bogate plodove svetosti i uspjeha u apostolatu.

Očinski dar

Pa da povećamo te plodove svetosti darom, što ga vadimo iz riznice sv. Crkve, za 27. dan slijedećeg mjeseca rujna, u koji pada vaše stoljetno slavlje, ili za koji drugi dan, u koji Poglavarovi vaše redovničke obitelji zažele slaviti tu svečanost, podjeljujemo od svega srca svima i svakome članu vašeg Reda i svim vjernim kršćanima, koji se budu isповijedili i pričestili te posjetili *koju crkvu Družbe Isusove, ili crkvu, koja je predana njoj na brigu, i pomole se u njoj na Našu nakanu*, da mogu zadobiti *Potpuno Oproštenje*.

A međutim kao zalog nebeskih darova i kao zalog naše očinske dobrohotnosti, podjeljujemo s srcem punim ljubavi Apostolski Blagoslov Tebi, preljubljeni Sine, svim redovnicima Družbe Isusove i svim njihovim gojencima.

Dano u Rimu kod Petra, 6. srpnja na osminu sv. Apostola Petra i Pavla, godine 1940., druge našega vladanja.

PIJO PAPA XII.

Isusovački jubilej.

U burna vremena. Godine 1914. spremala se Družba Isusova na proslavu stogodišnjice svoga uspostavljenja; ona je naime bila jedno 40-godina ukinuta, zabranjena, a onda 1814. ponovno odbrena. I taj se preporod htio proslaviti, no žalosna je to bila slava: mjesto pobožnih povorka i procesija razbjegle se oružane i smrtonosne čete po streličkim jarcima i žicama isprepletenim brdima, a zanosne glasove orgulja s pjesmama zahvalnicama zamijenila je grozna rika ubojitih topova.

I ove bi godine isusovački red mogao slaviti lijepu i časnu godišnjicu svoga života: četiri stotine se godina navršilo od njegova rođenja. Godine 1540. naime Papa Pavao III. potvrdio ustavove: pravila sv. Ignacija i odobrio Družbu Isusovu kao katolički Red. Ali kao što su tužna i burna bila vremena njegova postanka, upravo tada kidala se od crkve golema grana — protestantizam, i kao što je žalostan bio jubilej 1914. godine, tako se ni ovaj danas ne može proslaviti svećano i na vani, jer su i opet teška vremena, u većini zemalja Evrope lije se krv, a srca u strahu i tjeskobi strepe nad golinom životom, pa kako će misliti na proslave i svečanosti!

Ipak Isusovci spominju taj svoj jubilej u tišini i čedno, i to radi sebe samih, a i radi svojih prijatelja i neprijatelja.

Slave za sebe same. Sjećaju se dobročinstava i darova, što im je Bog dao svakomu pojedinome i čitavim naraštajima njihova Reda. Osjeća svaki od njih, da je dobio mnogo u svome redovničkom zvanju, te se bude u njemu čuvstva zahvalnosti i odanosti.

Poznato je, kako ljudi rado kritiziraju svoj stalež i tuže se na nj; on im se čini najteži, najgori, pa se čuje često na pr. ovo: neka bude moj sin što mu draga, samo ovo, što sam ja, neće biti nikada, to je najteži kruh. I pripadnici raznih ustanova rado privaraju svojim društвima. Čudna je i poznata stvar, da se i malo ozbiljniji Isusovac nikada ne tuži na svoj stalež i svoj Red, ne govori zlo o njemu, nego je zadovoljan sa svojim Zvanjem i načinom života u njemu. To ljudima upada već u oči. Nasuprot svi znatniji i jači muževi Reda, koji su zavirili dublje i snažnije u život, zbivanje u svijetu i zašli u duh svoga Reda, upravo su djetinjski odani svome zvanju, te govore o njemu najnježnijim izrekama počitanja, zahvalnosti i ljubavi. Priznaju, da su se u njemu kao nanovo rodili za sve sveto i uzvišeno, za život duha, milosti i kreplosti; osjetili su se u njemu toliko puta sretni i našli toliko toga, što je odgovaralo potrebama njihove duše. Kako ganutljivo govori o tome na pr. glasoviti propovjednik o. Ravignan u knjižici, što ju je napisao o Družbi Isusovoj, nazivajući je kolijevkom svoga života; a pokojni naš o. Milan Pavelić znao bi zanosno reći, da je Družba za njega kao stvorena, u njoj sve tako godi njegovoј duši, te se iza mladenačkih borba i kidanja, čuti ovdje tako smiren i sretan.

Isusovci se s ushitom sjećaju slatkih časova utjehe provedenih na početku duhovnoga svog života, kad ih je njihova majka Družba — kako rado zovu svoj Red — upravo pitala slatkim mlijekom duhovne hrane kao nejaku djecu, brinući se za njih doista nježno poput dobre majke.

A kad su malo poodrasli u duhu, slala ih je naokolo, neka vide svašta i nauče mnogo toga, te obogate duh svim ljepotama i umjećima svijeta i znanosti. I to su bile za neke najljepše godine života. Tako jedan od tih sretnika rado priča, da se u to doba osjećao upravo presretnim. Kad je na pr. u drugoj godini filozofije dobio sam svoju sobicu, a na stolu knjige mudraca staroga i novoga svijeta, on se osjećao tako sretan u ovome malom carstvu, da se ne bi nipošto bio mijenjao ni s jednim velikonom ovoga svijeta.

A kad ga je onda ta njegova dobra mati poslala da u vrto-glavim visinama svete znanosti traži istinu o Bogu i njegovu kraljevstvu, to ga napokon možda iza sumnje i poteškoća privela k oltaru, k Bogu, koji je okrijepio i razveselio mladost njegovu i učinio, da ona procvate divnim cvjetom krijeponi i revnosti za Božju slavu i pomoći bližnjemu, kako je istom onda bio sretan...

Da, svega se toga Isusovci sjećaju u ovoj godini časnoga svoga jubileja, te kliju himne zahvalnosti i sreće dobroti Božjoj i blagosti svoje majke. Jer ta dobrota i ljubav jest također jedna od oznaka Družbe, te je često do suza ganula njezine sinove: mogu oni posumnjati, uskolebiti se i pogrijesiti, a ipak nadu blagu i nježnu ruku, koja ih drži i krije. Ako se dogodi i protivno, to je samo izuzetak i izvan njezina duha i programa.

Oni gledaju također, što su učinili njihovi predi i braća širom svijeta, to studiraju i iznose na vidjelo, da se potaknu na što veću revnost i što ustrajniji rad, te ne klonu nikada u poteškoćama i protivnostima.

Slave i radi svojih prijatelja, da i njima pokažu, što su smjeli i mogli učiniti za njih i s njihovom suradnjom, te da imaju i nadalje u njih povjerenje, da ih neću razočarati.

Kažu, da se ljudi, koji imaju bilo kakvu posla s Isusovcima, dijele u dvoje: jedni ih silno mrze, a drugi su im upravo nježno odani.

Prema svojim prijateljima, a ima ih i u hrvatskim zemljama lijepa četa, njima bi Isusovci rado otvorili knjigu svoje povijesti, neka vide sve, što su mogli učiniti za njih, a često i s njihovom pomoći. Neka vide i ljudske slaboce i omaške. Koješta toga već je izneseno na pr. u ovogodišnjem Kalendaru Srca Isusova, ali nije to nipošto potpuno i cjelovito, a sad se ni ne može učiniti radi prilika u svijetu.

Pogled u prošlost i budućnost. Natuknut ćemo samo nekoliko polja, na kojima su Isusovci pokušali prošlih desetljeća nešto učiniti ili bi sad htjeli učiniti za svoj narod.

Privesti duše bliže Bogu i tako ih usrećiti, to je prva svrha isusovačkoga Reda. A drže svojom posebnom zadaćom i čašću, koja im je dana kao u zalog, proširiti pobožnost i duh Srca Spasiteljeva, jer da će time doći narodu sve dobro. I zato oni sada, što više mogu i što bolje znaju u svetištu Srca Isusova u Zagrebu, dižući i krijepeći duše svim vrstama apostolata, a osobito Glasnikom, koji bi htio biti i svjetlo neukima, i okrepa potrebnima, i utjeha bolesnima, i snaga borbenima.

Htjeli bi učiniti sve za siromašne i oskudne. Tako bi rado upravo prevrnuli sve ono, što daje moć i priliku jačima da iskorisćuju i upropasćuju oskudne i nevoljne, a tima bi rado nametnuli sve, što trebaju za život dostojan čovjeka: također potrebno obilje zemaljskih dobara. Oni su pokušali djelovati na javnost za pravedne zakone i društvene ustanove, da svi mogu imati nužno. Pokušali su ublažiti bijedu sirotinju oko sebe skupljajući za njih kod onih, koji imaju. Ali ih krivo gledaju i osuđuju kojekakvi tobožnji prijatelji sirotinje govoreći, koliko imadu Isusovci istom sami, kad mogu toliko davati drugima. A koliko puta oni sa stidom i pregaranjem idu i mole kod imućnih za nevoljne: sami ništa nemaju, vjerujte — ili barem tako malo, da se jedva veže kraj s krajem, a za druge bi htjeli, da imadu u što većem obilju.

Rade i za učene odgajajući na nekoliko škola i zavoda s neizrecivim žrtvama buduće vode i učitelje naroda.

Neće i ne smiju se baviti politikom, ali su uvijek uz narod. I to im se zamjerava: svaka im stranka prigovara, da nisu uz nju, te su često sve protiv njih, ali to je samo dokaz, da se oni neće vezati ni uz jednu stranku, pa bila ona na vlasti i položaju, nego su samo s narodom i uz narod.

I još mnogo toga imade svaki Isusovac na srcu i u želji. Da ne mogu uvijek izvesti velike i izvanredna djela i popraviti sve zlo i učiniti sve moguće dobro, to ne stoji do njih. Koliko mogu toliko čine, a željeli bi još mnogo više, no svi smo ljudi, pa nije nikome sve moguće. Svakako Isusovci žele uvijek raditi i boriti se za sve dobro, lijepo, pravedno i sveto.

Znak borbe i progonstava. Pa kad i ovaj drugi jubilej pada kao i onaj prije 25 godina, kao i osnutak Reda, u burna ratna vremena, to je samo slika isusovačkoga života: čitav je njihov život borba i rat za sve pošteno i uzvišeno, ali to je također slika onih ratova i progona, kojih oni mogu upravo bezbroj pokazati u svojoj povijesti. Uvijek su na njih udarali i progonili ih, a i danas to čine, prikazujući ih sebičnjacima i bogatunima i guliteljima naroda, dok uistinu ulazu sve sile i sve, što imadu, jedino za dobru i pomoć bližnjega.

A ne plaču Isusovci i ne uzmiču radi tih prijetnja i napadaja. Iskusili oni često da je progonstvo lijep dar i blagoslov, a njihov utemeljitelj: sv. Ignacije — molio je Boga, neka nebi njegova Dru-

žba bila nikada bez progona i protivština. U tom je dosada bio uvijek uslišen.

A Družba Isusova će i uza sve to i upravo za to, sjećajući se darova od Boga dobivenih kroz ova četiri stoljeća, i dalje po mogućnosti revno i požrtvovno pjevati hvalu Božjem Veličanstvu, te iscrpsti sve sile radeći za dobro i sreću bližnjega.

Profesor B. D.

Za našu duhovnu obnovu

Iz pastirskog pisma krčkog biskupa
Preuzv. g. Dra. Josipa Srebrnića.

Grijesi protiv sloge i jedinstva

Još jedna je stvar, koju Bog osobito voli i blagosilje, ali je i u našem društvu vrlo malo imade. To je sloga i jedinstvo. U Богу su tri božanske osobe, ali među njima vlada najsavršenije jedinstvo, jer im je Božanska narav zajednička. U Kristu su dvije naravi, dvije volje, dvije djelatnosti, ali u njemu vlada najsavršenije jedinstvo, jer je u njemu samo jedna osoba, samo osoba Sina Božjega. U Crkvi Katoličkoj, koja je mistično tijelo Kristovo, ima bezbroj članova, ali u savršenom vjerskom jedinstvu, jer su svi podložni istom vrhovnom duhovnom poglavaru, svi vjeruju iste nauke, svi primaju iste Sakramente, svi imaju istu presvetu žrtvu Krista u sv. Misi, svi teže k istomu konačnom cilju, k jedinstvu s Bogom u istom društvu istog svetog raja. Sve, što dolazi od Boga, odrazuje i njegove osobine, u prvom redu jedinstvo! Tko se ne divi jedinstvu u svemiru, jedinstvu ili harmoniji u našem planetarnom sistemu?

Protiv jedinstva, koje Bog toliko ističe i toliko preporuča i zahtjeva, mnogo i mnogo se grijesi u ljudskom društvu, pa i kod nas. Istina, nije ni Božja volja, da moraju svi ljudi u svim stvarima isto misliti i isto htjeti, jer Bog je dao svakome čovjeku poseban um, posebnu volju i posebnu slobodu. Ali važiti bi morala zasada sv. Augustina: In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas; jedinstvo neka vlada u stvarima, što su svima potrebite; sloboda u onima za koje se potreba ne može dokazati; ljubav pak neka popraćuje sve! —

Program je Kristove djelatnosti mir čovjeka s Bogom i mir među ljudima od čovjeka do čovjeka. Krist je knez mira! Mir bijaše njegov pozdrav, kad uskrsnu iz groba. Prvi dar što ga iza uskrsnuća ljudskomu rodu pokloni bio je sakramenat sv. Pokore, sakramenat pomirenja i mira. »Mir vam ostavljam«, govorio je apostolima, kad se uoči svoje smrti opraštao s njima, »mir svoj dajem vam, ne dajem vam ja, kao što svijet daje.« Mir prepostavlja jedinstvo u pravednosti, ljubavi i međusobnom poštivanju. Kod zadnje većere

Mjesečni zaštitnik: Sv. Mihael, arkandeo 29. rujna.

Isus se osobito molio, da bi to jedinstvo uvijek vladalo, »kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, da i oni u nama budu jedno, da vjeruje svijet, da si me ti poslao.« To jedinstvo bilo je doista ostvareno u prvim kršćanima. »A u mnoštvu onih, koji vjerovaše, bijaše jedno srce i jedna duša,« čitamo u Dijelima Apostolskim. To je volja Božja i poziv, koji Duh Sveti neprestano i nama upravlja: »Podnosite jedan drugoga i praštajte jedan drugom, ako ima tko tužbu na koga; kao što je i Gospodin vama oprostio, tako i vi. A povrh svega toga imajte ljubav, koja je veza savršenstva. — I mir Kristov neka gospoduje u srcima vašim!«

Sve štograd dolazi od Boga, On sam i djela njegova i riječi njegove, upućuju nas na međusobnu ljubav, na mir u našim redovima, na slogu i jedinstvo. Međutim koliko se puta gorko osjeća, da u tome pogledu naše društvo nije odraz slike Božje! Tko bi mogao prebrojiti neprijateljstva i mržnje, koje samo razdvajaju te se radi toga protive Božjem zakonu. Hiljadu puta čuješ: »Ja mu ne želim ništa zla.« Ali kad se susreću ne pogledaju se niti pozdrave; oni »se srde«; ljuto, uporno, oholo i bezdušno ruše jedinstvo, koje Krist toliko voli i zahtijeva. Iste se bolne pojave zapožaju posvuda u javnom životu, pa i među strujama u javnoj katoličkoj djelatnosti!

I zato treba Bogu pružiti zadovoljštinu! —

Ali jedinstvo je potrebno i jednom narodu! Ne stvaraju jedinstva samo državne granice i diktatura i upravni aparat sa svojim zakonima i naredbama. Jedinstvo naroda mora biti plod zajedničkih pogleda, zajedničkih uvjerenja i zajedničkog izvljavanja. To su centripetalne sile, bez kojih nema nigdje naroda, nego samo atomizirane gomile! Kako su pak i narodi Božje tvorevine, to je opet jasno, da je jedinstvo u njima odraz Božjih zakona te se griješi u tome pogledu osvećuju odmah na samim narodima. Zar nije naša 1300 godišnjica ozbiljna opomena, da si i u tome smjeru ispitamo savjest i Bogu prikažemo uz zadovoljštinu i djelotvornu odluku, da u narodu uvijek štujemo, razvijamo i njegujemo, što je po Božjoj volji za njegov suvereni narodni život bitni uslov, a to je jedinstvo njegova duha i njegove volje! —

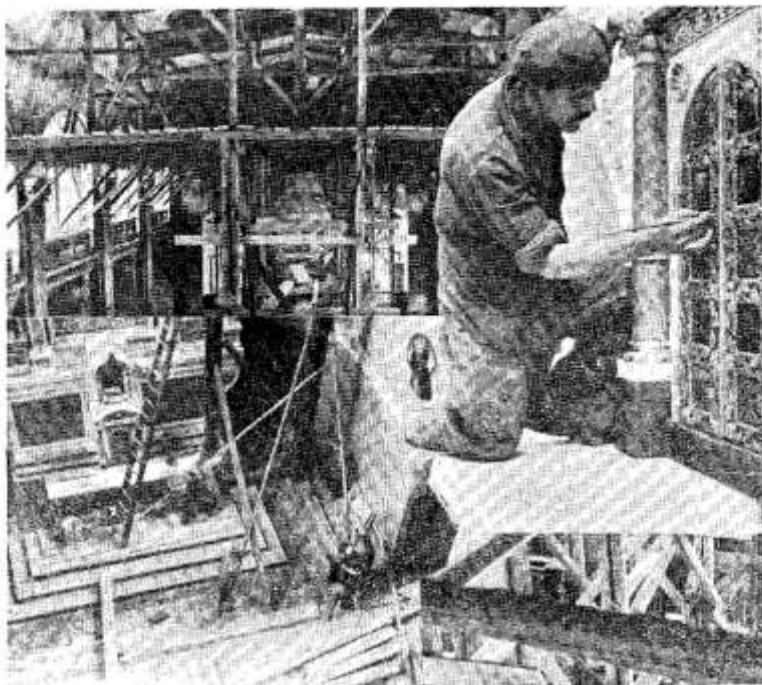
DOMAĆINSKA ŠKOLA ŠKOLSKIH SESTARA S PRAVOM JAVNOSTI U SPLITU, UTEMELJENA 1914. GODINE

U današnje doba, kada je i ženska mladež poplavila škole, svako uvida važnost Domaćinske škole u kojoj se, uz nužnu teorijsku spremu, djevojke pripremaju svim kućnim i gospodarskim poslovima i tako učgajaju za dobre domaće i majke.

Domaćinska škola u Splitu prima u internat djevojke koje su navršile 16 godina, a imaju osnovnu školu, bile one iz Splita ili drugih krajeva. Obuka počinje 15. IX. a svršava 29. VI. Učenice se mogu vratiti i drugu godinu da se bolje usavrše, a tima obuka počinje 1. X. U internat se primaju napose i učenice koje pohadaju i koju drugu školu u Splitu. Prijaviti se valja što prije.

Škola je na zračnom i sunčanom položaju, okružena vrtom, a od centra udaljena 15 minuta. Prospekti i upute šalje besplatno:

Domaćinska škola Školskih sestara Split. Lovretska ulica 9.

O B N O V A

Već četiri mjeseca odjekuje Svetištem Srca Isusova u Zagrebu zidarski čekić i mota se sitna, bijela prašina. Oltari su prekriveni platnom, kao u znak žalosti, a od šume dřevenih stupova, greda, priečki, dasaka, jedva da se od crkve iznutra što razabire. Svetište Srca Isusova se obnavlja!

A bilo je već i skrajne vrijeme. Ta je crkva sagradena pred četrdeset godina, a izgledala je, kao da je stara već četristo godina i sazidana još u doba, kad je sv. Ignacije Loyola kupio oko sebe prve svoje drugove, da osnuje Red Družbe Isusove! Svetište je doista bilo već u vrlo slabom stanju. Vlaga je izjela zidove, koji su izgubili svoju prvočinu boju, posivili, a na mnogim mjestima počela je otpadati i žbuka. Veliki oltar je pomalo gubio svoj sjaj, a kojekakvi nadometci zadnjeg vremena posve su mu prekrili njezin prvočini oblik. Izvana je Svetište bilo u još jadnijem stanju, pa se moralo popraviti još prije tri godine. Sada je eto došao napokon red, da se uredi i potpuno obnovi i iznutra. Marljive ruke u njemu klešu neumorno, stružu, bijele, slikaju i uklanjuju stare te stavljaju nove stvari... Vrata su crkve za vrijeme radova zatvorena, ali po gdje koji štovatelj presv. Srca Isusova nije mogao odoliti radoznalosti, pa je potajno zavirio unutra i nije mogao da se nadivi. A kroz grede i balvane i daske vidio je ipak samo mali dio onoga, što će Svetište biti, kad bude posve obnovljeno. I doistal Bit će tako divno, da ga mnogi ne će više moći lako ni prepoznati. A što će se sve obnoviti i što će sve doći nova unutra... to će moći štovatelji presv. Srca vidjeti za koji tjeđan!

Gdje se radi, treba razumije se imati i novaca. A u Svetištu Srca Isusova doista se radi! I to već četiri mjeseca bez prestanka. Posve je dakle

naravno, da će ta cijela obnova stajati mnogo novaca. Vremena su doduše teška, nigdje nema novaca, ali uprava Svetišta morala je radi slabog stanja, u kojem se crkva već nalazila, početi obnovu, a pouzdanje svoje položila u božansko Srce Isusovo i velikodušnu darežljivost štovatelja presv. Srca. Prijašnjih godina nakupilo se preko Glasnika već prilično darova, ali to je jedva peti dio od onoga, što će obnova Svetišta stajati. Radi se dakle na dug. A taj dug morat će pomalo otplaćivati darežljivost štovatelja presv. Srca Isusova. Darovatelja s velikim svotama zaciјelo ne će danas biti lako naći. Ali sv. Crkva živi od darova prijateljih i siromašnih ljudi, pa se uprava Svetišta nada, da će se i taj veliki dug Svetišta otplati u čednim darovima siromašnih ljudi. Kad bi svaki pretplatnik Glasnika Srca Isusova poslao 7-8 dinara, dug bi bio lijepo pokriven. Ali tko može, nek dade makar i jedan dinar, jer dragi Bog ne gleda, koliko tko daje, već kako daje, da li s ljubavlju ili da ga drugi vide i za nj čuju.

Doprinosi za obnovu Svetišta Srca Isusova mogu se poslati poštanskom doznačnicom ili čekom Glasnika Srca Isusova (broj čeka 33.896) skupa sa pretplatom ili posebno, ali svaki put treba točno označiti, da se novac (i koliko) šalje za obnovu Svetišta.

UPRAVA SVETIŠTA SRCA ISUSOVA
U ZAGREBU.

VIJESTI

KUĆICI KOD OMİŞA: Dječ. Društvo Srca Isusova nabavilo je lijepu novu zastavu. Na jednoj je strani slika Prev. Srca, a na drugoj slika sv. Terezije od Malog Isusa. Naše društvo broji 22 članice, a vodi ga preč. g.

župnik Don Marko Svetić. On nam drži na sastancima svake prve nedjelje u mjesecu krasna predavanja. Članice vrlo revno posjećuju sastanke.

Slavka Tomasović, glavarica

POLJICA NA HVARU: Duže vremena nijesmo imali župnika pa smo živjeli kao ovce bez pastira, ali pred dvije godine nam je dragi Bog poslao baš dobrog i vrijednog vel. g. Don Jura Paršića koji je svojom požrtvovnošću probudio u nama nov život. Odmah u početku je stao neumorno raditi, razvio je tri društva: Djekojačko, Materinsko, male Križare i Križarice i Vel. Križarice. U našem Dječ. društvu ima 30 članica. Naš župnik se je žrtvovao i darovao nam je lijepi kip Presv. Srca Isusova, a mi članice smo se pobrinule i naručile zastavu. Željno smo je očekivali kad će nam doći da na što ljepši način proslavimo taj dan. Dne 24. VI. 1938. bilo je to za naše mjesto veliko slavlje. Takoder su i Križari toga dana blagoslovili svoje barjake. Naša mala župna Crkva bila je lijepo ukrašena. Sve su se članice toga dana isposjeđile i pričestile. Na svetoj Misi se najprije blagoslovio kip a malo zatim zastave, onda je krenula procesija sa

kipom i zastavama. Naše mjesto ne pamti toliko svečanosti, nikad taj dan nećemo zaboraviti. Djevojačko društvo ima svake prve nedjelje sastanak i zajedničku svetu pričest. Materinsko svake treće nedjelje pričest i sastanak, a Križari i Križarice imaju sastanke svake nedjelje sa deklamacijom i čitanjem raznih časopisa. Kod sastanaka drži nam naš duh, voda pobudne nagovore i uči nas crkvene pjesme. Svakog blagdana redimo Crkvu i peremo crkveno ruho.

Manda Božiković glavarica

SIVŠA: † Marijan Pratljačić, Križar. — Dragi Bog je sebi izabrao jednog od najboljih, iz redova naše Križarske organizacije. Marijan Pratljačić, predsjednik Križarskog Bratstva u Sivši, umro je u bolnici u Mostaru, tek što je bio 20 dana u vojsci. Umro je u cvijetu mladosti u 21. godini života.

Kada smo čuli za njegovu smrt, svima nam je bilo žao, a naročito nama Križarima, koji smo njegove odlike tako dobro poznavali. Bio je vazda veselo i raspoložen, te sa svakim

dobar, i stoga ga žali cijela župa Sivša.

Pokojni Marijan, bio je vazda, još od svoga djetinjstva, dobar i vrlo pametan mladić. Bio je uvijek pobožan i jedan od najboljih momaka u župi Sivačkoj. Kada se osnovalo Križarsko Bratstvo u Sivši, onda je pok. Marijan, izabran za predsjednika, i na tom je mjestu ostao sve do svoje prelane smrti.

Kada je 21. VIII. 1939. godine, došao u Sivšu, da podijeli Sv. Krizmu, pozdravio govorom Preuzvišenoga ispred Križarskog Bratstva u Sivši, a govor je izašao i u »Katoličkom Vrhbosanski Nadbiskup, Preuzv. gosp. Dr. Ivan Šarić, onda je pok. Marijan, Tjedniku«. Preuzvišeni je odgovorio, i zagrljio pok. Marijana, te ga poхvalio, da svi budu kao on, i o njemu napisao u »Katoličkom Tjedniku«, da ga bolje u selu nema.

Pokojni Marijan Pratljačić, bio je pravi katolik, te vatren Hrvat, i vazda je i svagđe javno isповједao svoje katoličko uvjerenje. Bio je pravi Križar, po Srcu Isusovu.

Pokojni Marijan ostavlja iza sebe mlađu ženu, s kojom se je vjenčao nekoliko dana prije nego što je pošao u vojsku, te stare roditelje i četiri starije brata. — Molimo sve Križare i Križarice, da se pomole dragom Bogu za dušu pok. Marijana Pratljačića, a i on će se gore na Nebesima moliti za nas Križare i Križarice, te za cijeli Hrvatski Narod.

J. Staškovjan.

KOSTEL: — Djevojačko društvo Srca Isusova. Otkako je u rujnu 1939. god. došao u našu župu Kostel vlč. g. Josip Rukelj, naše je Djev. Društvo Srca Isusova obnovilo svoj rad. Mnoge su djevojke pristupile u naše društvo i tako nas sada ima 52. članice. Svaki mjesec imamo redovito sastanak i zajedničku sv. Pričest na prvi petak u mjesecu. —

Zadnju nedjelju u svibnju priredile smo priredbu za Majčin dan. Članice su krasno izvele dirljivu predstavu »Siroče bez majke«, a mlađe su članice predstavljale veseli igrokaz »Četiri mamice«. — Tom zgodom smo privrput imale zbornu deklamaciju »Majka, samo majka«, koja je bila prekrasno izvedena.

Dne 2. lipnja smo na svečani način nosile u procesiji dvije krasne slike Srca Isusova i Srca Marijina. Slike je poklonila gđa Marija Žigrović, majka naše mjesne učiteljice gđe Žigrović, — za kapelicu Ranjenoga Isusa. —

Vrhunac veselja u našem društvu bilo je svečano primanje 16. lipnja, koje je obavio uz lijepu prigodnu povijed mons. Dr Milan Beluhan iz

Zagreba. Divno je bilo gledati toliki broj članica, kako kleče pred oltarom sa zapaljenom svijećom i mole posvetnu molitvu Presv. Srcu. Kod primanja su bili nazočni iz Pregrade preč. g. Pavao Kranjčić, dekan, zatim župnik iz Desinića preč. g. Vinko Komercić i vič. g. Dr Josip Buturac iz Zagreba.

Mira Strsoglavac, glavarica.

OREHOVICA: — Križarsko bratstvo. Članovi našeg bratstva svake prve nedjelje u mjesecu pristupaju sv. pričestu. Rad društva napreduje u koliko ne smeta odsutnost nekih članova, koji se nalaze u vojsci. Kako ni-

jesmo imali stalnog dušobrižnika naš rad nije se umanjio, — već širo. A sadanji naš duhovnik nam naje mnogo nade i poleta, pa se nadamo, da ćemo moći vrlo lijepo napredovati.

Tomo Meštrović, predsjednik

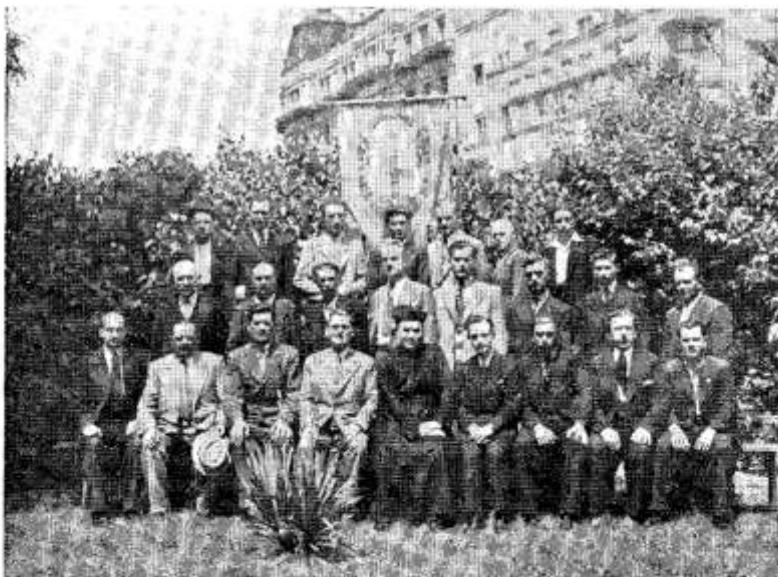
OREHOVICA, KRAJ BEDEKOVCINE:

Naše Djevojačko Društvo revno vrši svoje dužnosti. Istina je, da se odavna nijesmo javile našem dragom Glasniku. Uzrok u tome leži, što smo često mijenjali svog duhovnika. No sada — kako smo dobili stalnog duhovnika vlč. g. Slavka Šedy, koji s osobitom revnošću i ustrajnošću vodi naše društvo — nadamo se velikim uspjesima. Svake nedjelje prve u mjesecu imademo pouku i sastanak, - a društvo prislušta taj dan sv. pričesti. Imade nas 70-80 članica. Mnoge se članice pričešćuju više put u mjesecu. Moramo istaći, da su članice vrlo revne u po-

gledu uređivanja naše župne crkve. Svake subote i nedjelje čiste i kite oltare, te u tom pogledu — mogu biti na uzor drugima.

Vika Krčmarić, glavarica

ČLANOVI APOSTOLATA MOLITVE MUŽEVA PRI ŽUPI SV. PETRA

U BEOGRADU nastoje da budu apostoli ne samo imenom nego još jače djelom. Razni od njih su pravi stupovi župe. Posjećuju katolike po ku-

ćama, šire dobru štampu, dovode zahutale sakramentima. Živo sudjeluju u svim vjerskim i socijalnim akcijama župe, tako da su se nekoji od njih posvetili potpuno toj akciji, žrtvujući sve svoje sile i slobodno vrijeme Božjoj stvari.

PITANJA I ODGOVORI

Može li se spasiti ikada onaj, koji si na bilo koji način oduzme život?

Oduzeti sam sebi život, jest po sebi težak grijeh. Dragi Bog nas je uz saradnju naših roditelja postavio na ovaj svijet. Mi si nismo sami dali život, a ni naši roditelji nam ga nisu dali. Oni su bili samo sredstvo u Božjim osnovama. Radi toga naš život i ne pripada nama. Mi se moramo njime služiti za onu svrhu, za koju nas je Bog stvorio: da bi ovim smrtnim životom stekli vječni život. Što nam dakle ne pripada, ne možemo ni uzeti, a da se teško ne ogriješimo o volju Božju. Tko pak umre u teškom grijehu, taj se ne može spasiti.

Danas su nažalost učestala ove više samoubojstva ne samo u građovima nego već i u selima, a to je žalostan znak, da u našem narodu sve više poneštaje vjere i pouzdanja u Božju providnost i pomoć. — Ali jesu li svi ljudi, koji počine samoubojstvo navijeke izgubljeni? Nisu! Navijek izgube svoju dušu oni ljudi, koji umru u teškom grijehu. Čin samoubojstva moramo mi uvijek osuditi, kao tešku povredu Božjeg zakona, barem izvana. Ali dragi Bog gleda ne na vanjstinu, nego na srce. A težina grijeha ne računa se prema vanjskom djelu, nego prema tome, da li je to djelo učinjeno posve slobodno i promišljeno. A o pak tome ne možemo mi ljudi nikada biti neprevarljivi suci.

Ljudi i žive danas u vrlo teškim prilikama, a moderni život upravo spušta slobodno promišljanje i odlučivanje. Pa radi toga možemo reći, da u mnogim slučajevima samoubojstvo nije bilo posve promišljeno i posve slobodno djelo, dosljedno, da nije bilo ni teški grijeh. To se osobito može reći sa sigurnošću o ljudima, koji nisu bili posve pri pameti, bilo da su bili posve ludi, ili da ih je koja nesreća i životna bijeda tako smutila i smela, da nisu više mogli slobodno posve slobodno odlučivati o svojim djelima. Radi toga i sv. Crkva, koja inače uskraćuje samoubojicama crkveni pokop, jer su umrli u teškom grijehu i tako se sami vječno upropastili, ipak crkveno pokapa one, za koje se može dokazati barem nekako, da nisu bili posve pri pameti, ili da su učinili taj očajnički čin u smetenosti ili prevelikoj žalosti ili u nepametnom očaju.

Stoga, ako nismo posve sigurni, da si je netko posve svijesno i posve promišljeno oduzeo život, možemo se uvijek nadati u Božje milosrde, da mu je Bog bio milostiv, da nije počinio time težak grijeh (ako mi to djelo moramo uvijek i u svakom slučaju osuditi, jer je teška povreda, barem izvana, Božje zapovijedi), dosljedno da se nije navijeke izgubio. Koliko je takav bijednik odgovoran pred Bogom za svoj čin, to mi ne moramo i ne smijemo suditi, ali možemo se uvijek moliti za spas njegove duše, da bi ga Bog u svom milosrdju spasio.

Zahvalnice

Banjaluka: FF ozdravljenje; **JK** sretan porod; **Banovci:** AO milosti; **Bizovec:** JK uslišanja; **Bjelovar:** JC womoć u teškoj kušnji i obrana od klevetnika; **Bogomolje:** LiNR uslišanje, PR obrana od zlobnih neprijatelja; **Brod:** Varoš; JB primljene milosti; **B. Brod:** DP mnoge milosti; **Cerna:** ZT ozdravljenje; **Cepin:** VV uspjela operacija i zdravlje kćeri; **Cerević:** BB uspjeh u školi i razne milosti; **Darda:** SM sretno položen ispit i druge milosti; **Delnice:** MT zdravlje; **Derventa:** GK ozdravljenje; **Dakovo:** PH ozdravljenje brata od teške bolesti; **Đeđdelija:** ŠS ozdravljenje, ZiVS obrana od zla i bolesti; **Duretina:** NN pomoć u velikoj gospodarskoj potrebi; **Vel. Grdevac:** AB sretno dovršena parnica; **Goričan:** KC velike duhovne i tjelesne milosti; **Gornja Vrba:** BM primljene milosti; **Gradina:** ML ozdravljenje; **Gradište:** DA uslišanje; **Ist:** JG pomoć u bolesti; **Karlovac:** AK uspjeh djece u školi; **Kastav:** SF uspjeh teške operacije; **Kaštel-Satilić:** MD pomoć u nevolji; **Komletinci:** IG pomoć kod ispita; **Kozarevac:** ML uslišanje; **Mačkovac:** SJ uslišanje; **Marija Bistrica:** HM

primljene milosti; **Marjanci:** LJT ozdravljenje; **Miami USA:** Antonija Lugar; primljene milosti; **Mirkovac:** TL oslobođena teške klevete; **Mostar:** JB mnoge uslišane molbe, uređenje obiteljskih prilika; **Mošun:** MP uslišanje; **Medurić:** MI uslišanje; **Nova Gradiška:** CD sretno položen ispit; **Nova Kapela:** MC primljene milosti; **Novigrad P.:** TM uslišana velika molilba; **Omišalj:** LB primljene milosti; **Osijek:** JB kći sretno položena matura, izbavljen iz velike neprilike; IK sretno položena matura; **Perjavica:** FL ozdravila nogu; **Petrovina:** AL primljene milosti; **Pitomača:** MTG nadena izgubljena stvar; **Podgajci:** IK uspjela teška operacija; **Podgorač:** BJ ozdravljenje djeteta; **Podravanj:** LV ozdravila majku, pomoć u mnogim neprilikama; **Privlaka:** MC mnoga uslišanja; **Petrovaradin:** ZL dijete ozdravilo od teške bolesti; **Rešetari:** RC ozdravljenje od teške bolesti; **Sarajevo:** AV otresao se zle navike i postigao uspjeh u školi; **Svesete:** VS ozdravljenje više članova obitelji; **Skoplje:** MM mnoge milosti; **Skrad:** TG uspjeli u školi; **Slaković:** EV sretno položen diplomski ispit; **Slav. Kobaš:** JK pomoć u velikim nevoljama; **Slunj:** Dr. KA dijete po izjaviličenika čudom ozdravilo od upale moždane opne zagovorom sv. Antuna; **Sušak:** MS mnogobrojne milosti; **Šabotica:** AP sretno položen ispit, dobiveno namještenje i razne druge milosti; **Teharje:** HM pomoć kod ispita; **Valpovo:** AL sretan porod; **Vel. Bukovec:** HM mnoge milosti, VJ uslišanja; **Vel. Kopanica:** EK uspjela operacija; **Vitina:** MG primljene milosti; **Zagreb:** AP sretan povratak muža iz vojske, RS uslišane molitve i prošnje, RP kćer dobila mjesto, AP ozdravila od smrtnе bolesti, BJ uspjela operacija; **Zlatar:** NN uslišanja.

Mise za sv. Oca Papu

Broj prijavljenih sv. Misa popeo se na sedamdeset. Za narod s tako bujnim vjerskim životom i tako iskrenom privrženošću za sv. Oca, taj je broj još uvijek daleko premalen. Slovenci imaju više nego deseterostruko sv. Misa za sv. Oca. Smijemo li zaostati?

Evo novoprijavljenih sv. Misa:

Baja (Madarska): Društvo sv. Časa — 29. VI.
 Bos. Brod: Pučka škola č. SS. sv. Križa 31. siječnja
 Marijina Kongregacija djevojčica — 12. rujna
 Marijina Kongregacija gospodica — 3. listopada
 Priv. ženska zan. škola č. SS. sv. Križa — 31. siječnja
 Daruvar: Marij. kongregacija gda. i gdica — 15. rujna
 Grubišno polje: Društvo žive krunice — 15. svibnja
 Karlovac: Mar. kongr. gospoda — 29. lipnja
 Komletinci: III. Red sv. Franje — 25. travnja
 Krapje: Prof. Duro Zvonimir Čop — 2. siječnja
 Društvo kat. žena — 25. ožujka
 Krašić: Društvo sv. krunice — 7. listopada
 Pustakovec: Društvo Srca Isusova — 29. lipnja
 Slav. Kobaš: Društvo sv. krunice — 5. srpnja
 Sombor: Karmelski treći Red — 15. listopada
 Subotica: Kruničari župe sv. Roka — 22. i 25. VII, 2. i 6. VIII.
 Vidovice-Orašje: Križarsko sestrinstvo — 3. listopada
 Virovitica: Bratovština Srca Isusova — 12. ožujka
 Zagreb: Marij. kongregacija gradana — 29. lipnja
 Zlatar: Djev. Društvo Srca Isusova — prvi petak svibnja.

ISPRAVI! U 1. broju Glasnika od ove god. izašao je dopis o radu Djev. Društva Srca Isusova u Donjoj Lastvi. Dopis se međutim odnosi na Djev. Društvo Srca Isus. u Gornjoj Lastvi.

K N J I G E

Dr. MARGARETA CSABA: *Njezin bijeli vijenac*, Zagreb 1940. — Naklada »Spes«, Zagreb, Martićeva 7. Stranica: 179, broširana stoji 16.-, a vezana 26.- dinara.

Vrsna spisateljica, iskrena prijateljica mlađih djevojaka, progovara onima, što se spremaju stupiti u svetište bračnog života. Progovara ozbiljnošću dušobrižnika, nježnošću majke i temeljitošću liječnice. Posebno je važno, da to piše stručno izobražena liječnica. Profinjeno, a opet neuviđeno, govori se u toj knjizi o svim pitanjima, koja zasijecaju u brak. Knjiga će učiniti velikih usluga svakoj mladoj djevojci, a dobro će doći i majkama i uopće odgojiteljima. Najtoplje preporučamo tu knjigu svojim čitateljima.

N. HARTMANN: *Kako sam došao na svijet* (II. Dio — za mlađe mušku i žensku iznad 12 godina). Izdanje naklade »Spes«, Zagreb, Martićeva 7. Cijena 3.- dinara.

Ova malena knjižica pruža sve što je potrebno dječaku ili djevojčici, da znaju o tajnama postanka ljudskog života. U današnje doba pokvarenosti i krivih nazora o najvažnijim pitanjima, koja su sudsobnosna za vječni i vremeniti život ne samo pojedinaca, nego i citavog naroda, potrebna je ispravna pouka već u najranije doba. Takeve pouke nijesu laka stvar, teško je pogoditi pravi čas i pravi način. Zato će ova knjižica biti dobro došlo pomagalo roditeljima i odgojiteljima, a može se bez straha dati u ruke i svakom dječaku ili djevojčici.

J. C. HRONSKY: ANDELINA i druge pripovijesti. — Izdala Knjižnica dobrih romana, Zagreb, Trg kralja Tomislava 21. Cijena 30.- dinara.

Zbirka izabranih pripovijesti uvaženog slovačkog književnika Hronskoga, u prijevodu A. Šimčika, krasan je prilog upoznavanju savremene književnosti bratskog slovačkog naroda. Sve pripovijesti, osim jedne, obraduju seljački život. Napisane su krasnim stilom, toplo i slikovito. Tko je željan korisne zavabe i lijepog štiva neka svakako nabavi ovu knjigu.

KNJIŽICA O ZAVJETU HRVATSKOG SABORA — Izašla je knjižica pod naslovom »Zavjet hrvatskog sabora«, u kojoj se prikazuje, kako je došlo do toga, da je hrvatski sabor godine 1739. zaključio podići zavjetnu kapelicu, a taj zaključak, učinjen kao zavjet Bogu, nije do danas izvršen, nego se tek sada na tom radi. Juraj Lahner iznosi povijest toga zavjeta, a hrvatski metropolit dr. Alojzije Stepinac upravlja krasnom okružnicom hrvatskom narodu poziv na izvršenje tog hrvatskog narodnog zavjeta. Dr Josip Andrić prikazuje, što je u tom smjeru u posljednje doba učinjeno, a na kraju je povijest Ludbrega i ludbreškog prošteništa Krvi Isusove iz pera Ivana Bočkaja, predašnjeg ludbreškog župnika. U knjižici je i načrt, kako će biti sagradena ta ludbreška zavjetna kapelica, te je tu arh. Bruno Bauer zapravo rekonstruirao kapelicu Kristova Groba, kako ju je u Jerusalemu g. 1555. sagradio Hrvat fra Bonifacije Drkolić iz Dubrovnika. Ta je knjižica zanimljiv kulturni prilog jednog svetog hrvatskog nastojanja, pa je toplo preporučamo. Stoji Din 1.50. Dobiva se kod župnog Ureda u Ludbregu ili kod Odbora za zavjet hrvatskog sabora (Zagreb, Trenkova ulica 1.).

† Naši pokojni preplatnici

Bosak Jakob, Bednja; Gamilec Ljubica, Bednja; Glasović Marica, Opuzen; Grivić Klara, Novigrad Podr.; Kecerin Jakob, Sv. Ivan Žabno; Kobačić Nikola, Krešev; Vlč. g. Oršić don Ivo, Rab; Pužar Ivan, Zagreb; Riedl Terezija, Zagreb; Rupčić Marija, Ogulin; Ružić Marija, Novi Jankovci; Dr. Juraj Slavečki, Zagreb; Trtanj Fardo, Jezerane; Zubanović Terezija, Sarajevo;

Sluga Božji Petar Barbarić

OBRAĆENJE UZNIKA.

Prije sam živio gore nego paganin, jer su se pogani molili, a ja nijesam ni toga činio. Sada pak, hvala i dika da je Bogu! meni je najsladi i najmiliji posao molitva. Knjiga priča, kako je Petar nježno i usrdno ljubio Majku Božju i svoju, Bl. Dj. Mariju, kako se u svakoj tuzi i nevolji njezinoj zaštiti utekao. Odjednom sijevne u meni glavom svjetla misao, i jasno spoznaj, kolika je po nas ljudi sreća, što imamo tako dobru i milosrđnu majku. »Kad jutrom ustanem, ne mogu odoljeti, nego moram izmoliti koju molitvicu Majci na čast i živo joj se preporučim, da mi bude zagovornicom u svoga Sinka. Jednoga jutra naljutim se zbog nekoga, pa nijesam zbog toga mogao sabrano izmoliti svojih navadnih molitava. Pomislim: Bolje nikako nego ovako, i podem na posao. (Radio je pisac u kaznioni kao tkalac. Op. Ur.) s odlukom, da će u večer sve lijepo izmoliti. Nego gle čuda! Dok sam goder radio, sve mi bilo nekako čudno pri duši, vazda mi se po glavi vrti misao: iznevjerio si se Bl. Gospil! To me je jako peklo. Jedva jedvice dočekam dvanaest sati. Posao prestane, a ja stanem moliti svoje molitve, i umah mi odahne, kao da mi se golem kamen sa srca svalio.

Od toga dana brižno nastojim, da ne bih zanemario preporučiti se Majci Božjoj. Da sačuvam što trajniji spomen na nju, pa da ju uzmognem što više i bolje štovati, naručim si lijepo uvezanu knjigu »Marija, dobra Majka«. Kako je Petar žarko ljubio i štovao Presveto Srce Isusovo u oltarskom svetotajstvu, počnem i ja ovo divno i preljubezno Srce sve više štovati i ljubiti. Počeo sam ja doduše štovati Presv. Srce Isusovo; no ja ga ne mogu ovdje onoliko štovati, koliko ga je za svoga vijeka štovao i slavio naš dobar Petar. Prvi sam put njegovo žiče pročitao prije sedam mjeseci.

Počeo sam promatrati njega pa sebe, a to me se isporedivanje toliko dojnilo, da sam danju a i gdjekad i noću imao pred sobom dva čovjeka — Petra i sama sebe: prvoga s njegovim svetim životom i uzornim vladanjem, drugoga pak okaljana premnogim grijesima, baš kao da stoje usporedo sjajan kô sunce Andeo i rugoba paklena.

Isprva mi se činilo, da meni nije nikako moguće sasvim se popraviti i voditi krepstan život, i zamalo te ne klonuh duhom, jer se bijah odveć duboko uvalio u grijeh i opaćinu. No ipak nijesam očajao, jer sam znao, da je Bog milosrdan, a Marija da je svemožna zagovornica.

(Nastavit će se).

NOVO!

NOVO!

Sv. ALOJZIJE! — Sv. TEREZIJA!

dva molitvenika za djecu sa 6 slika u bojama.

„Šaljemo novac za one male knjižice (Sv. Alojzije). *Jako nam se sviđaju. A kad će izići one male knjižice za djevojčice? (Sv. Terezija)? Molimo požurite se! Tako nam pišu učiteljice iz jedne samostanske škole. — Požurili smo se i »Sv. Terezija« je već izšla. Sada i djevojčice imaju svoj krasni molitvenik!*“

Meko vezan stoji kao »Sv. Alojzije« 2,50 din. (s pošt. 3,50 din). Može se dobiti i tvrdi vezan u platno u raznim bojama, a stoji 4 din. (s pošt. 5 din.). Na svakih 10 komada jedan na dar!

UPRAVA »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«, ZAGREB I/147.

Hoćete li se Vašega REUMATIZMA - GIHTA osloboditi?

Stezanje i probadanje u udovima i zglobovima, natečena uda, osakačene ruke i noge, trganje, probadanje, i stezanje u raznim dijelovima tijela, dapače i slabost očiju su često posljedice reumatizma i kostobolje, koje se moraju odstraniti, jer inače bolest sve većma napreduje.

Nudam Vam

jedno ljekovito, mokračnu kiselini rastvarajuće, izmjenjujuće i izlučivanje posješujuće

kućno pitno liječenje, koje se umjetnim načinom posve prirodno sastavlja po jednom blagotvornom ljekovitom vrelu, koje je dobrostiva priroda majka poklonila bolesnim ljudima.
Pište mi odmah i Vi ćete dobiti od mojih u svim zemljama postojeci skladisti potpuno besplatno i franko
jednu poučnu raspravu. Vi ćete se onda sami uvjeriti o neškodljivosti tog sredstva i o njegovom brzom djelovanju.

Poštansko sabirno mjesto:

PANNONIA APOTHEKE, BUDAPEST 72, Postfach 83, Abt. H. 299

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Adamović Ana 15 d; Adamović Mira 20 d; Andrić Stjepan 5 d; Bacilek Štefica 20 d; Balla Fanika 10 d; Bataković Kata 20 d; Beyer Luiza 100 d; Bela Bruno 10 d; Benaković Franca 20 d; Benaković Nanda 20 d; Beroč Rina 10 d; Bobinac Nikola ml. 15 d; Bošaček Ivka 20 d; Bosanac Murija 10 d; Botta Dr. Balde 50 d; Božić Janja 10 d; Božin Simica 20 d; Božulić Justina 10 d; Brajdic Augusta 10 d; Breški Ivan 20 d; Brožni Jelica 100 d; Brlecic Eva 100 d; Buhin Josip 50 d; Bujan Olga 15 d; Buranj Ana 20 d; Burrić Nada 18 d; Burkus Fr. Mirko 20 d; Crhak Marija 3 d; Črnjević Aleksa 100 d; Canadija Marija 20 d; Čanić Anka 100 d; Čorić Don Marko 25 d; Dimić Marija 30 d; Doljnički Luka 100 d; Dolenčić Irma 20 d; Draganeć dr. Ivan 10 d; Drašković Elza 20 d; Drbenik Marija 10 d; Draštvo Apostolskava Molitve 28 d; Dvorjak Zlata sahrao od sljedećih: sarma 10 d; Gelauher Pero 5 d; Vidaković Liza 4 d; Vidaković Marija 10 d; N. N. 1 d; Đaja Stipe 20 d; Fabijanić Franca 20 d; Feger Magdalena 10 d; Filipčić Veronika 25 d; Fitz Bozena 30 d; Foschiatti

Marija 15 d; Fretze Josipa 5 d; Fröhlich Anton 20 d; Gabrilović Slavo 20 d; Gabrić Marija Matina 5 d; Galinar Veronika 10 d; Gajraj Marica 10 d; Grašić Pava 10 d; Gaspert Marko i Marija 100 d; Geček Katarina 20 d; Glavaš Marija 10 d; Grgec Marija 100 d; Griesel Jelka 20 d; Gurzolov Roza 100 d; Gusin Mijo 100 d; Habul Amalija 5 d; Hefefel 2d 0; Horvat Franjo 20 d; Horvatek Rudolf 10 d; Horvatić Ivan 100 d; Hranilović Zora 100 d; Hrastinski Duro 20 d; Hrustić Franjo 20 d; Humski Marija 120 d; Ivanac Marica 15 d; Ivančić Grta 10 d; Ivanetić Stjepan 200 d; Ivanjšić Martin 20 d; Ivjek Malilda 10 d; Izaković Mate 10 d; Jagečić Mimica 10 d; Jardas Matilda 50 d; Jurčić Milka 10 d; Jeletić Ivan 10 d; Jerand Paulina 20 d; Juranić Štefica 10 d; Jurčić Marko 15 d; Jurbužić Darinka 50 d; Kuljević Jakob 15 d; Katusić Milka 20 d; Keležić Josipa 10 d; Klepac M. obitelj 10 d; Klepac Maksimilijana 50 d; Klepac Stjepan 10 d; Ključkovčić Branka 10 d; Kermić-Kovačić Emilia 50 d; Kolarić Duro 10 d; Koliga Kristina 15 d; Komarek Zlatica 6 d; Korade Anka 50 d; Kovacević Jozo 10 d; Kovacević Hrvoje 20 d; Kovačić Pavao 5 d; Kramer Dorica 10 d; Kriesbacher Antica 10 d; Kristofić Janja 10 d; Krifaj Ljubica 10 d; Krutko Josipa 10 d; Kruščić Slavica 10 d; Kučančić Franjo 10 d; Kusakovčić Jelka 100 d; Lajtner Ružica 10 d; Lerch Matej 25 d; Lesica Marija 50 d; Levaković Luka 10 d; Lipold Ante 50 d; Lončar Marija 20 d; Lubec Julija 20 d; Lukacinić Imbro 20 d; Lukavečki Jelka 10 d; Magić Ivka 20 d; Maican Željka 15 d; Majcenić Josip 5 d; Malnar Marija 15 d; Munić ud. Marija 15 d; Mance Antun 20 d; Marijina kongregacija - Novištenjača Zagreb, 800 d; Marijina kongregacija radnica, Zagreb, 900 d; Matičić Elena 10 d; Matasović Marija 20 d; Maticević Ana 10 d; Matković Erna 50 d; Medved Makso 10 d; Medvedev Marija 10 d; Meherek Kata 15 d; Mikor Anton 20 d; Miler Katica 25 d; Miličić Terezija 50 d; Mišak Mijo 30 d; Mitrvić Jozefina 20 d; Miščević Mate 10 d; Mrzljak V. 20 d; Mudrović Julijana 50 d; M. C. Nova Kapela 20 d; M. Z. Novi 10 d; N. N. Zagreb 9 d; N. N. Zagreb 100 d; N. N. Zagreb 100 d; N. N. Zagreb 250 d; N. N. Zagreb 300 d; N. N. Zagreb 500 d; N. N. Zagreb 1000 d; N. N. Zagreb 500 d; N. N. Zagreb 300 d; O. T. Zagreb 100 d; Oblak Ivan 15 d; Obadrovčić T. Marica 10 d; Pantić Josipa 10 d; Pavlović Stjepan 25 d; Pavunčić Stjepan 50 d; Pečinovskiy Antonija 100 d; Pečuh Marija 100 d; Perčić Ljuba 10 d; Pešut Funa 15 d; Petračić Olga 50 d; Pibrove Amalija 50 d; Pintar Magdalena 5 d; Pisarić Jelka 50 d; Plivelić Josipa 100 d; Pogatčić Josipa 30 d; Pogartić Janja 10 d; Pogorelić Anka 15 d; Polski Katarina 3 d; Polić Nevenka 20 d; Posedi Margareta 10 d; Premuziak Jakob 30 d; Priskrabić Ivan 10 d; Prpić Anica 10 d; Prpić Jelka 50 d; Radošević Rudolf 50 d; Rataj Franciska 20 d; Rodek Dragutin 30 d; Rožmarin Alojz 20 d; Rupnik Marija 15 d; Rusković Anton 10 d; R. D. Zagreb 100 d; Samardžija Ela 30 d; Szanyi Zlata 100 d; Selschedi Kata 25 d; Segavčić ad. Pavla 15 d; ista naduđe sukuplila od slijedećih: Kratina 10 d; Bogdanović A. 7 d; Muhić Dr. Josip 20 d; Orkančić Jelka 10 d; M. I. V. V. D. 6 d; Ljubić Marija 10 d; Brodinji Franjo 5 d; Bilović Kata 2 d; Gorša Roza 2 d; Katalinić Katica 10 d; Katalinić Hedviga 10 d; N. N. 5 d; B. Hartmann 10 d; Planina 8 d; Rosandić 10 d; Sehn Agnes 50 d; Semki Marija 60 d; Sertić N. 300 d; Sestre Mihardnice Makašarska 10 d; Sliptević Pere 10 d; Smetko Barbara 10 d; Smrković Katica 20 d; Sokolija Aga 13 d; Stajduharc Jure 10 d; Stakić D. Agata 50 d; Stilimović ud. Slava 25 d; Strapajević Andela 50 d; Sukoblijević Mira 10 d; S. u. M. Zagreb 100 d; Šašković K. 30 d; Šeb Milica 15 d; Šebeljan Klaru 10 d; Šestak Miroslav 10 d; Schiller Ivan 10 d; Simunek Marija 20 d; Škoda Magdalena 5 d; Skrgatlić Vale 25 d; Skrljacić Petar 5 d; Škulec Ivan 5 d; Šmidt Ottilia 15 d; Šoljt Marija 30 d; Španić ud. Ana 5 d; Španić Anica 15 d; Špoljar Elza 50 d; Štolj Marija ml. 10 d; Štrodli Ivana 50 d; Šurbeški Mandi 50 d; Tješinski Boščena 5 d; Tonković Katica 20 d; Uračić Katarina 10 d; Vučković Alojz 15 d; Vugner Vjekoslava 25 d; Vejnačić Margareta 60 d; Verhaz Tina 30 d; Vidaković Marija 20 d; Vidović Slavica 10 d; Viličić Stanka 15 d; Vukov Don Šime 15 d; Vodović Don Vico 20 d; Vrhovec Magda 10 d; Vujević Jaso 10 d; Zagoda Dr. Franjo 100 d; Zahija Jelisava 50 d; Žemljič Anka 15 d; Žimović obitelj 25 d.

Za sv. Mise: Bajama Marija 5 d; Borković Bara 15 d; Borković Pepa 20 d; Čop Milka Džimić Marija 20 d; Durac Imotski 40 d; Fadić Marija 100 d; Geček Katarina 50 d; Križan Stevo 1 dol; Leš Franciška 15 d; Lopac Anka 25 d; Sovin Anica 30 d; Majdenić Franca 20 d; Mihić Margaretra 20 d; M. Z. Novi 40 d; N. N. Suisak 200 d; Palek Olga 15 d; Rubinić Bara 10 d; Samardžić Stana 30 d; Šolić Bara 15 d; Sprem Regina 20 d; Valicević Marko 5 dol; Vrančić Marija 20 d; Zagar Katarina 20 d.

U fastu Sreću Isusova: A. D. Gradiste 20 d; Borković Bara 20 d; Budeša John 1 dol; Čakević Reza 10 d; Čegić Jelica 15 d; Čopović obitelj 100 d; Filipović A. 10 d; Gerstner Ivan 200 d; Iskrlić Katica 10 d; Ileen Marija 100 d; Jakšić Stevo 5 d; Jerger Reza 20 d; Jevkić Marija 10 d; Kurtsajnić Juga 10 d; Lančeta Julija 1 dol; Linder L. 10 d; Majdenić Anka 20 d; Miklin Mara 20 d; Protulipac Katica 10 d; Rešetić H. 10 d; Sestre Jele i Ante 10 d; Šmiljanić Brigitka 10 d; Šrot A. 10 d; Švagel Franjo 20 d; Turkalj Jelena 20 d; Vrančić Marija 40 d; Zvonar Mara 20 d.

U fastu Sreću Isusova i Marijinu, Presv. Trojstvu, Duhu Svjetome, sv. Obitelji, Male Božje, Gospi Karmelskoj, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Teresiji, biskupu Langu, Sestri Čelini, blaž. Nikoli Tavičiću i presv. Oltarskom Sokramenitu: Bagatela Duro 50 d; Bartolić Duro 20 d; Crnić Franca 10 d; Drusko Stevo 200 d; Dut Žlata 2 dol; Kolar Josipa 20 d; Lopetić Anka 1 d; Matetić Ivan 20 d; Šleva Mihnić 5 d; N. N. Zlatar 90 d; Rubinić Jelka 20 d; Starčević Vlajka 10 d; Stajduharc Jure 17 d; Valentini Josipa 25 d.

Za raširenje Glasnika Sreću Isusova: Abramović ud. Emica 5 d; Benić Mate 1 dol; Bernhard Blanka 25 d; Četković Štefa 10 d; Čišić Stefanija 10 d; Falser Barica 5 d; Filipović ud. Ljubića 10 d; Gurić Marija 40 d; Golubović Slavicek 4 d; Hajst Eva 5 d; Horvat Franjo 20 d; Kerne Marija 5 d; Klje Lucija 5 d; Križan Stevo 5 d; Krastev Vilma 5 d; Lalđe Reza 50 d; Lančeta Julija 1 dol; Levojević B. 5 d; Majdenić Eva 10 d; Markulinčić Tomo 5 d; Milović Rita 15 d; Mirović Jozefina 25 d; Mladenović Marija 5 d; Pelicarić Linka 5 d; Šid Ivan 20 d; Schönbuchner B. 5 d; Ulbrich Dragica 100 d; Viterić Don L. 13 d.

Za kruh sv. Antunu: Spirane Karlo 20 d; Vučevac Vilma 5 d.
Za Fond bezplatnosti Petra Barbarića: Dadić Helena 50 c; Gelević Mika 20 d; Haiduk Marija 50 d; Karlić Stana 10 d; Kouršarić Filipina 100 d; Marković Ana 20 d; Pibrove Amalija 100 d; Rešetić Josip 10 d; Rubinić Jelka 10 d; Sestre Dragocjene Krvi Isusove, Zagreb, 10 d; Stojanović Janja 10 d; Stajduharc Jure 8 d; Tadejević Stanko 10 d; Zdravčević Kata 50 d; Zvonar Mara 20 d.

Za Vječno svijetlo u Svetilištu Sreće Isusova: Bajama Marija 2 dol; Špoljar Regina 5 d.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE PRIKAZANJE:

Božansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijini sva molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i za sve one nakane, na koje se Ti prestanom prikazujuće na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE:

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Prcišća. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR- CA ISUSOVA:

Potpuni oprost prvega petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK SRCA ISUSOVA
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju
misije Isusovi u Zagrebu - Urednik:
Antip. Matić D. I. - Izdavač i vlasnik:
Kolegi Družbe Isusove u Zagrebu
A. Alfirević D. I. - Uprava: Zagreb
1. 147, Palmoticeva 31. - Broj cek. ra-
zuna: 13896. - Cijena: 15 d. - 100. doz.
8 lira - 2.50 peng. - Tiskarski Glasnik
Sreća Isusova A. Alfirević D. I. Zagreb.

R U J A N 1 9 4 0

OPĆA NAKANA:

Da se majke posvete.

MISIJSKA:

Socijalni rad u misijama.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

- 1 N 16. PO DUH. Egid. Grješnici.
- 2 P Stjepan. Ljubav prema bližnjem.
- 3 U Mansuet. Sv Otac Papa.
- 4 S Rozalija. Djev. Dr. Sr. Is.
- 5 Ć Lovro. Naši biskupi.
- 6 P Zaharije. Pouzdanje u Providnost.
- 7 S Marko Križ. Duhovna obnova hrv. naroda.

- 8 N 17. PO DUH. Mala Gospa. Naša djeca.

- 10 U Nikola Tol. Rusija.
- 9 P Petar Klaver. Isusovački misi-nari.
- 11 S Proto i Hiac. Naši vojnici.
- 12 Ć Ime Marijino. Naše majke.
- 13 P Notburga. Kućne pomoćnice.
- 14 S Uzviš. sv. Križa. Ljubav križu.

- 15 N 18. PO DUH. Žalosna Gospa. Ozalošćeni.

- 16 P Ludmila. Pokojni čitatelji Glas.
- 17 U Rane sv. Franje. Naši franjevci.
- 18 S Josip Kupert. Siromasi. Kv. †
- 19 Ć Januarij. Bolesnici.
- 20 P Eustahije. Redov. zvanja. Kv. †
- 21 S Matej. Neuposljeni. Kv. †

- 22 N 19. PO DUH. Toma Vil. Psovači.

- 23 P Tekla. Naše Milosrdnice.
- 24 U Olikuot. suđanja. Suđnji
- 25 S Kleofa. Progonjeni.
- 26 Ć Kanadski mučenici. Vjera naših iseljenika.

- 27 P Kuzma i Damjan. Dostojna pro-
slava jubileja Družbe Isusove.

- 28 S Venceslav. Sloga u obiteljima.

- 29 N 20. PO DUH. Mihovil. Pobjeda
Božje stvari.

- 30 P Jeronim. Društvo sv. Jeronima.

OPĆA NAKANA U LISTOPADU:

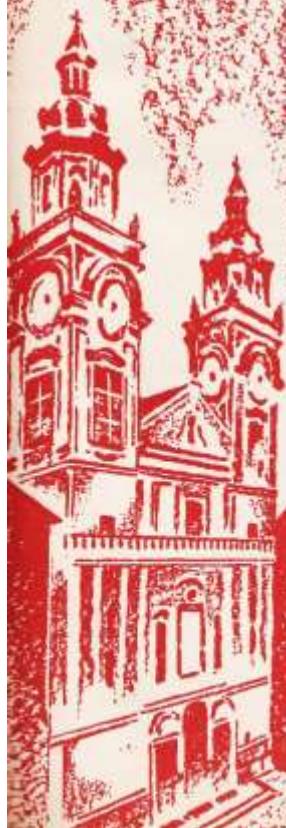
Obnova radničkih obitelji u Kristu
Kralju.

MISIJSKA:

Katolički svjetovnjaci u misijama.

www.picasaweb.google.com

Listopad '940

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

LISTOPAD 1940

BROJ 10

Obnova radničkih obitelji u Kristu!

Mjesečna nakana u listopadu, blagoslovljena od sv. Oca Pape.

Isus je Kralj i središte sviju srdaca, pa i onih, koji su se udaljili od tog svojeg središta, od Kralja svoga. On ostaje ipak njihov Kralj. Kralj pojedinaca — ali i Kralj svih ljudskih zajednica a napose Obitelji!

Od svih staleža najmiliji mu je *stalež radnički*. Ta, zar nije On najveći dio svojeg života proveo kao radnik. 30 punih godina živio je siromašan zaboravljen u zabitnom mjestancu, radeći Svojim Božanskim rukama. Dao je tako dokaz Svoje Ljubavi prema radničkom staležu. Radnička klasa je najbrojnija na svijetu, velika većina ljudi mora radom svojih ruku zarađivati svoj kruh. Njoj je dakle Isus htio da poda najdublji i najljepši dokaz Svoje Ljubavi. Radi toga stalež je tako dugo i mučno proboravio u Nazaretu kao obični tesar.

Krist - Radnik Kralj je i Obnovitelj radničke klase i radničkih obitelji! Tu je jedino njihova sreća! Ne će ih obnoviti nikakvi »usrećitelji« radnika, ne će usrećiti radničkih obitelji svi oni crveni agitatori, što obilaze od radnika do radnika i obećavaju »zemaljski raj«, koji će nastati onda, misle oni, »kad sve crkve poruše, kad sve svećenike pobiju, kad uspostave na krvi i lješinama priestolje svoje crvene krvave diktature«. Ali se gorko varaju i oni i njihove žrtve, koje im otvaraju svoja srca. Nema raja na zemlji i lažu svi oni koji ga obećavaju. Nema raja na zemlji, nego jedino za onoga, koji ga očekuje na drugom svijetu u kraljevstvu Isusa Krista! Tko očekuje sve od Krista Kralja radnika i njihovih obitelji, taj će biti sretan i ovdje na svijetu i u vječnosti. Sretan ovdje, koliko je to samo moguće na zemlji, sretan i u križevima i u trpljenjima, u oskudici, radu, skrbi za djecu i ženu, sretan u nesigurnosti rada i budućnosti. Trpijet će možda, ali ipak biti sretan, jer je Kraljem svojim priznao Krista, koji je jedini i vječni Kralj svih Radničkih obitelji! —

Gdje On kraljuje...

Franjo se je upoznao sa svojom ženom na jednoj kino-predstavi, iza toga su pošli na ples u gostionu. Poznanstvo se nastavilo. Nitko ih nije nadzirao, u vijeku smo slobode, nek se mlađi ljudi izžive... tako je govorio on... Jednog dana dode mu ona, više ni djevojka, ni žena: očajna, nesretna, upropastio je, sramota joj prijeti. Nije bilo druge, da skine sramotu, valjalo je odvesti svoju dragu pred oltar. Vjenčanje je bilo za njih samo formalnost, ispuvijed od nužde, samo zato jer moraš, drugačije ne će da te vjenča.

Nakon nekoliko godina: Ona: Ti baš nemaš nikakvog obzira prema meni, nikakvog poštovanja.

On: A čime si ga zasluzila? — Pa nisam ja tvoja robinja.

— Šuti! Šta bi bilo od tebe, da te nijesam uzeo, ostala bi kao propala djevojka! Budi sretna da sam Te uzeo i spasio od sramote!

Kad On kraljuje...

Mirko čedan, karakteran madić, dobar radnik, šudio je godine i godine misleći na svoju buduću obitelj. I napokon je sreo svoju buduću ženu. U kat. organizaciji se upoznaše, u crkvi, kod pričesne klupe se sretoše sve češće i češće. Krist je Kralj blagoslavlja njihovu ljubav, koja je nikla pod Njegovim okriljem.

Za sveti sakramenat se pripraviše duh. vježbama i njihov je brak bio sretan, tih i miran. On se sjećao one: »Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio svoju zaručnicu Crkvu«. Mirko je znao kako je Krist ljubio Crkvu: život je svoj dao za nju. A njegova vjerna žena imala je na umu: »Žene, ljubite i slušajte svoje muževe kao Krista Gospodina«.

Gdje On ne kraljuje...

— Ti znaš draga, reče Milan svojoj mlađoj ženi nakon vjenčanja: ja ne trpim bogomoljstva.

I ona se divno snašla i saglasila, s njegovim »modernim« nazorima. »Ah na Misu, pa kad nemam vremena!« — govorila je ona. Ali zato plača njenog muža ode dobrim dijelom na njene haljine i šešire. Suknja uska i kratka, čarape boje kože, a navečer kino i gostiona.

Muž ne može toliko da zaradi, nezadovoljstvo raste: »Nijesi se trebao ženiti, kad ne možeš uzdržavati žene!«.

Gdje On kraljuje...

Franjo sa svojom ženom prvi dan iza vjenčanja postavi na najčasnijem mjestu svojeg stana sliku Presv. Srca: On nek bude Kralj naše obitelji.

Pozvaše svećenika, da im obitelj posveti Presv. Srcu, i od sada su i on i ona zajedno dolazili pred Krista Kralja svoje

obitelji s najvećim pouzdanjem u svim poteškoćama. I On ih je sve divno rješavao!

I jutarnja i večernja se molitva obavljala pred Kraljem obitelji, a nedjeljom je prva dužnost bila da skupa odu k sv. Misi i pozdrave Krista, koji se za nas žrtvuje u sv. Hostiji.

Susjedi se čude: Franjo se nikad ne svada sa svojom ženom! Al je zbilja čedna ta njegova žena, štedljiva i dobra! — govorili ljudi.

*Blago radničkoj obitelji u kojoj se djeca uče ljubiti Krista. Такве обитељи
бит ће закуцци тихе среће и задовољства, које није оvisno о обилју
временилých dobara.*

Gdje On ne kraljuje...

— Da znaš draga, samo jedno ili nijedno! Ne ču ja, da mi se tu deru oko mene. Teška su vremena, slaba plača... i sto drugih izgovora!

I ona spremno pristaje s oduševljenjem!

I kad je jedinac došao, trebalo mu je nabaviti loptu i konjića i sve što je poželio. O malom Isusu, o molitvama, nitko mu nije govorio.

On: »Čuješ ti derane, dokle ćeš ti tako odgovarati svojem ocu?« »Je li te možda tvoja mati tako naučila?!«

Ona: »Ti i tvoj otac, spraviti ćete me u grob od žalosti i jada.«

Oboje su jednako mislili o svojoj obitelji i on i ona, a jedinac je to jednom i izrekao zalupivši vratima: »To je pravi pakao, ta naša kuća« i otišao van.

I jedinac je rastao i odrastao u tom ružnom obiteljskom običaju, zasićenom sebičnošću, sumnjičenjem i mržnjom: *U tom ognjištu bez Boga!*

Kad On kraljuje ...

Između njega i njegove žene vlada savršena sloga:

— Isuse Kriste, izjavili su oni već puno puta, ti si ovdje kod nas gospodar i Kralj.

Ti si Kralj braćne naše ložnice, neka nam budu dobro došli svi oni mali i male, koje će nam Twoja Providnost poslati po Tvojoj volji i odluci. Ti budi kraljem u srcima naše djece, jer će oni jedino onda imati poštovanja prema svojim roditeljima, ako budu htjeli biti slični Malom Isusu iz Nazareta. Kriste, budi kraljem moje obitelji i u dane naše radosti, svetkovina i sreće, budi kraljem u dane, kad naša dječica budu dobivala svoje prve zubiće, kao i u dane tjeskobe i zabrinutosti, u dane nezaposlenosti. Ti si naš Kralj u dane radosti, kao i u dane smrti i žalosti.

Isuse Kriste, Ti budi u mojoj kući kao kod svoje kuće, kao u svojoj potpunoj baštini i vlasništvu i ja sam siguran da ćemo i ja i moja žena postati dionicima Tvojeg obećanja: »Ja ću dati svoj mir onima obiteljima, koje štiju moje Presv. Srce. Dat ću im svaku pomoć, koja im je potrebna u njihovom staležu. Blagoslovit ću kuće, gdje bude izložena i štovana slika Srca Moga.«

Hrvatske, radničke i seljačke obitelji! Svi vi koji svojim žuljevima zarađujete svoj kruh bilo po tvornicama, bilo na poljima obradujući zemlju, posvetite svoje obitelji Presv. Srcu! Nek Isus Krist bude doista kraljem vaših obitelji! On jest kralj, priznajte Ga zato rado, jer je jedino taj kralj kadar i voljan da nam svima udijeli sreću, onu pravu sreću i mir, kojeg nitko na svijetu ne može ni dati ni oduzeti!

Krist nek bude Kralj svih hrvatskih obitelji!

Taj cilj imajmo kod svih naših molitava ovog mjeseca! To je želja sv. Crkve, našeg sv. Oca — To neka bude naša odluka.

Ivan Jäger D. I.

Naši pokojni pretplatnici

Baboselac Mara, povjerenica, Gradište; Balaž Tomo, dugogodišnji pretplatnik, Breštanovci; Riedl Terezija, Zagreb; Solar Terezija, Srijemska Mitrovica.

Krist — Kralj

Neka dode kraljevstvo Tvoje!

»Žeđam« zaviknuo je na križu Božanski Mučenik u velikoj muci, koja je razdirala cijelo Njegovo biće: odgovor je bio žuć i ocat.

Neke pobožne duše i oni, koji su ga ljubili, nastojali su ublažiti okružnu porugu dobrotom svog srca: ali je to bila tek kap balzama, koja je pala u nepregledni ocean njegovih boli. Isus je želio vode, jer Ga je groznica mučila, dok su Ga bičevali. Bio je žedan i željan da kraljuje nad ljudima. Ponovna je poruga bila odgovor toj želji. Nakon 20 stoljeća borbe i neprekidnog propovijedanja, imade 400 milijuna katolika, od 2 milijarde 160 milijuna ljudi, kojih je bilo na svijetu početkom 1937. A od ovih 400 milijuna, koliko ima onih, koji istinski ljube Krista i žele, da Krist vlada nad njima? Točan odgovor je tajna. Iskustvo nam nešto kaže. Uistinu mnogi ne poznaju dobrog Kralja Ljubavi. Mnogi Ga odbijaju. Mnogi danas ponavljaju psovku židovskog naroda: »Nolumus hunc regnare super nos!« »Nećemo, da ovaj vlada nad nama!« To su ateisti, boljševici i nevjernici čitavog svijeta; to su kršćani, to su oni katolici, koji su kršteni, ali čiji je život neprestano odstupanje od kršćansko-katoličkih načela. A lijepa molitva,

koju nas je Krist naučio: »Pater noster qui es in coelis... Adveniat regnum tuum«. »Oče naš, koji si na nebesima... Dodi kraljevstvo Tvoje« nije ostvarena. Zašto? Istina je, Kraljevstvo Božje od prvih početaka ima u sebi moć, da se potpuno razvije, ali Krist traži našu suradnju. Moramo ostvariti nakane svetih duša: »Zanosno ljubiti Isusa: predobiti za Nj mnogo, mnogo srdaca: žrtvovati se za Nj; prigrlići križ svoj, kao što vojnik grli svoju zastavu: treba se neprekidno boriti, da dode Njegovo Kraljevstvo i da mi i oni iz naše okolice živimo po Njegovoj volji: evo našeg programa, našeg veselja, našeg života.« A mi moramo biti one duše sklone milosrdu, koje će Isusu pripraviti put do ljudskih srda: trebamo pripremiti pobjedu Krista Kralja: ali ne smijemo zaboraviti da Isus želi doći do svog prijestolja putem, koji je posut žrtvama.

Za našu duhovnu obnovu

Iz pastirskog pisma krčkog biskupa
Preuzv. g. Dra Josipa Srebrnića.

IV. SURADNJA S KRISTOM U LIJEĆENJU OD GRIJEHA

Naša nada Isus Krist — posrednik Boga i ljudi

Zbilja, kad samo pogledamo na sebe i oko sebe te vidimo, koliko se krši Božji zakon, koliko se zapostavlja i prezire i odbija Vrhovni Gospodar neba i zemlje, kako ružno se ponaša čovjek-stvor prema Stvoritelju svojemu, onda mora samo strah napuniti duše naše. Tjeskobna slutnja diže se u nama, koja nam govori: Sve to će svršiti zlo za pojedinca i za narod. Božjemu Veličanstvu nanose se uvrede, koje izazivaju pravednu osvetu. I danas mogu se opetovati riječi što ih Jozue svome narodu govori: »Ako ostavite Gospodina i služite drugim bogovima, On će se okrenuti od Vas i kazniti će vas i uništiti, nakon što vam je toliko dobra učinio.« Jedina nada Njegova je milosrde, koje ne pozna granica, kad se čovjek raskajana srca pojavi pred Njim. Zato neka bude molitva naša: »Smiluj nam se, Bože, po velikom milosrdu svojem«, »Srca skrušena i ponizena, Bože, nećeš prezreti«. »U tebe je oproštenje i radi zakona tvoga čekamo tebe, Gospodine«, »ako gledaš na bezakonja, Gospodine, Gospodine, iko će opstatiti?« — »Izbavi me od neprijatelja mojih, Gospodine, k tebi se utječem, nauči me vršiti volju tvoju, jer si ti Bog moj.«

Od Njegova milosrđa možemo pouzdano očekivali ne samo da će nam oprostiti uvrede, što smo ih Njemu nanijeli nego i kazne, što smo ih radi njih zasluzili. Žrtva, s kojom je Isus Krist svoj život na križu Bogu prikazao, od neizmjernog je značenja za čovjeka: ona

je dala Bogu potpunu zadovoljštinu za grijehu ljudskog roda; ona je uz to ljudski rod pomirila s Bogom; stvorila je također neiscrpivu riznicu milosti, da može čovjek njihovom pomoći postati djetetom Božjim i ući u sveti raj; ona je konačno omogućila, da si može čovjek na posve novim temeljima osnivati oblike za društveni život na zemlji; ona je ukratko početak čisto novog doba u historiji čovječanstva i najveći dogodaj u njoj. »Djeco moja, pišem vam, da ne grijehite», poručuje sv. Ivan apostol u svojem prvom pismu te nastavlja: »Ali i ako tko sagrijehi, imamo branitelja kod Oca, Isusa Krista, pravednika. I on je pomirenje za grijehu naše, i ne samo naše, nego i svega svijeta!«

Ne bi se moglo govoriti, da je Isus Krist pomirenje za grijehu naše, kad ne bi bio najprije Bogu prikazao i potpunu zadovoljštinu za njih. Čovjek, pa bili i svi ljudi ljudskog roda najpravedniji, ne bi mogao toga nikada učiniti, jer je uvreda Božjeg Veličanstva bila prevelika. Zato je Isus Krist, Bog sam u ljudskoj naravi, u svojem milosrdju i u svojoj ljubavi zamjenio ljudski rod, preuzeo njegovo zastupstvo i u ime njegovo Bogu prikazao zadovoljštinu. »On posrednik Boga i ljudi, dade sebe u otkup za sve«. »Na njega je Gospodin položio grijehu svijetu, i twoje i moje i svakoga od nas; On, presveti, nevini, postao je Jaganjem Božjim, koji uzimlje grijehu svijeta; On je postao za nas kletva, jer je grijehu naše uzeo na sebe te time preuzeo i prokletstvo, koje je kao posljedica grijeha palo na nas. Za vidljiv znak toga prokletstva bio je razapet na križu; Židovi su naime smatrali svakoga prokletim, koji je bio obješen na drvo. »Proklet je od Boga svaki, koji visi na drvetu!« tako su govorili. Međutim »Bož pokaza svoju ljubav prema nama, što je Krist, kad bijasmo još grijehnici, umro za nas«. »Vlastitoga Sina nije poštedio, nego ga je predao za sve nas«. »U tom je ljubav, ne da smo mi ljubili Boga, nego da je on ljubio nas i poslao Sina svojega kao pomirenje za grijehu naše«.

Suradnja s Kristom bezuvjetno potrebna

Posvuda nam govori Duh Sveti iz Sv. Pisma, kako je Isus Krist mjesto nas ono učinio, što je bilo ljudskom rodu nemoguće. No iz toga pak nikako ne slijedi, da nitko nije više dužan, da čini pokoru za svoje grijehu i Bogu prikaže zadovoljštinu za njih! Sasma krivo bi mislio, tko bi tako mislio. Isus Krist je doduše Bogu zadovoljio za svoje grijehu, ali da nam bude ta njegova zadovoljština spasenosna, treba ispuniti uvjete, što ih je on postavio. Njegova je volja, da u oslobođivanju od grijeha i zadovoljavanju Božjoj Pravednosti za njih svaki čovjek u poslu svojih grijeha suraduje s njime. Prirodno je doista, da kad je On za spasenje grijehnika sve uvjete ispunio, i grešnik sa svoje strane odredene uvjete ispunio, da se od grijeha oslobodi, s Bogom pomiri i Njegovoj pravednosti zadovolji. Ti su uvjeti najprije vjera, jer bez vjere nema uopće spasenja; zatim

kajanje za grijeha, jer bez kajanja nema odrješenja od njih; zatim iskrena sveta ispovijed, jer je sam Krist u tu svrhu ustanovio sakrament sv. Pokore; konačno pokornička djela, što ih ispovijednik naloži. Treba dakle s Kristom saradivati, da se zadovoljština, što ju je On za grijeha Bogu prikazao, i nama primjeni. Lijepo uči sv. Pavao: »Ako smo baštinici Božji, a subaštinici Krista, treba da s Kristom i trpimo, da budemo s njime proslavljeni«. Držimo to uvijek na pameti; to je važna nauka. Ništa na svijetu ne bi nam smjelo biti preteško, da primimo i iskoristimo za pokoru, za zadovoljštinu za grijeha, kad vidimo, koliko je za svakoga čovjeka najprije Isus trpio, da nam odrješenje od grijeha učini mogućim!

Vrlo važno je, da budemo svjesni koliko znači pokora ili zadovoljština pred Bogom. Da postigne grešnik oproštenje svojih grijeha, mora da se za njih on sam lično kaje; on sam lično mora stvoriti čvrstu odluku, da ne će više Boga uvrijediti.

U tome ga nitko ne može zamijeniti. Istina, drugi se mogu Bogu moliti za nj, da se obrati i za grijeha pokaje, mogu za nj i dobra djela Bogu prikazivati, i time njemu isprositi milost, da se s Bogom pomiri. To je vrlo dobro, i molitve i dobra djela za obraćenje grešnika svima se najtoplje preporučaju. Ali djelo samog kajanja spada uz pomoć milosti Božje na samog grešnika. Na nj spada također zadovoljština za grijeha, jer tko vrijeda dužan je dati i zadovoljštinu, koju pravednost zahtijeva! Radi toga i vidimo, da se zadovoljština za grijeha u sv. Ispovijedi nalaže samome grešniku, niti je dopušteno, da sakramentalnu zadovoljštinu koji drugi u ime njegovo preuzme i obavi.

Međutim u sakramantu sv. Pokore oprštaju se doduše grijesi i vječna kazna, ali ne oprštaju se uvijek sve vremenite kazne, koje Božja pravednost radi nanesenih uvreda zahtijeva. To očito potvrđuje čistilište, u kojem nema više mjesa ni najmanjem grijehu u njednoj duši, ali su duše podvrgnene teškim pokorničkim mukama, koje im Božja pravednost nalaže u zadovoljštinu za nekadašnje grijeha u životu na zemlji. Isto nam pokazuje način, kako Crkva postupa s grešnicima. U staro doba određivala je dugotrajne i javne pokore, koje su morali grešnici prije ili iza odrješenja preuzimati i obaviti. Nema sv. Ispovijedi bez pokore ili zadovoljštine ni danas.

PORUKA UPRAVE!

Neki preplatnici, kojima smo poslali opomene glede duga u mjesecu travnju i svibnju, nisu se do danas na njih odažvali. Ponovno ćemo ih potpisjetiti da izvrše svoju dužnost, a i ovim ih putem najljepše molimo, da svoju zaostalu preplatu što skorije pošalju. Najkasnije neka to učine sa čekom, koji će biti priložen 12.-om broju našega Glasnika.

Kad se Gospa zazove krunicom . . .

... onda Gospa
jako dobro čuje —
govorio sam lanjsko-
ga svibnja vjernicima.
I nastojao da ih po-
taknem neka pobož-
no i svaki dan mole
krunicu. Nek zaziva-
ju neumorno — do
pedeset puta — sv.
Božju Majku Mariju
da im pomogne sada,
neka kucaju svaki
dan do 50 puta na
»Vrata nebeska«, da
im se u času smrti
otvore. — Nek ne
prestaju kucati —
otvorit će im se ...
Gospa je i oviše
dobra! Dokaz za to
bio mi je veliki tvrdi
kamen pod strehom
moje rodne kuće. Od
davnina je tu postavljen.
Tko ga je, stavao ne znam.
Ni kada.
Samo znam da
jest — i da je od ki-
še izlokan. Kad god
pada kiša, cure kapi
s krova i udaraju o
kamen. Pa! ... Tvrđi
je kamen od tih neprestanih kapi probušen i probijen... A eto u
krunici se 50 puta pozdravi s anđelom Mariju: Zdravo Marijo,
50 puta zazove s crkvom: Sveta Marijo moli za nas... Svaka ta
zdravomarija jedna je kap koja pane i udari ne o tvrdi stanač ka-
men, nego o srce milostive Majke. Blage i mile i slatke Djevice
Marije. I to pedeset puta! Pa kad Te ne bi čula, kad bi pustila
da uzalud kucaš i zoveš — zar ne bi tvrda bila, tvrda od kamena
pod strehom... Ne čut će, čut će, samo vjeruj, uzdaj se i moli. Čuje
Gospa, kad se krunicom zove. — To je bila moja propovijed
u crkvi.

A kad izadoh van — dočekala mene propovijed pred crkvom.
I opet o krunici... Od zaplakane gospode u crnini. »Veličasni iz

*Kraljica sv. Krunice
(7. X.)*

srca ste mi vadili. Čula me Gospa kad sam je krunicom pred 3 godine zvala... Dodijalo mi bilo. Muž pijanac — sve prorajta do zadnje pare. I u male sate eto ga zla kući. Ljuta i opaka. Ipak me nade, gdje ga čekam zaplakana i budna, promijeni se — pakao provali iz njega. Viče, psuje, bjesni — a zaboravim li se, pa ga opomenem, nek se Boga boji i ljudi stidi, kao da mi nije muž, skoči na mene... Suze obliše gopodu... Velečasni — nastavi jecajući pričat se ne može, sramota je, ali eto tuče me kao živinu. I kad mi se probudi ono dvoje djece i stane cviliti »majko«... da nas ne ubije... pobjegnem s njima u noć na ulicu... Pa mi dodijalo. Odlučila sam svršiti... I nabavila otrov, da se u podne otrujem. Zadnji put sam plačući spremala nesretnoj djeci — skoroj siročadi — zadnji objed. Pred podne — a u meni ponoć žalosti i jada. Oko mene djeca — sve bi rekla: zbogom djeco — još malo pa majke nećete imati. Od suza nit šta vidim, nit šta čujem od jecanja. Izvadim rupčić, obrišem uplakane oči. S rupčićem ispane krunica — koju sam svaki dan molila. Dignem je. I počnem moliti... Sveta Marija moli za nas grešnike sada i na čas smrti naše... Sad je čas moje smrti... Mene grešnice... koja će sebi oduzeti život... i ovoj djeci majku... Molim dalje krunicu... I kad god spomenem Sv. Mariju moli za me, nešto me stegne, i opominje i kori, da ne radim dobro. Ali kako dalje podnijeti — velim si... A kako je mogla Gospa? Šta je tvoja kalvarija prema njezinoj...? Sveta Marija moli za me grešnicu... zazvah glasno, iz dna ojadena srca — moli sada, Gospo, osobito sada... I naglo zgrabim sa stola bocu s lizolom i s njom kroz prozor... I najednom, Velečasni, uđe mir i spokoj u moju dušu — i do danas snosim svog čovjeka — o da bi Bog dao, te se i on obratio!

Čuje Gospa dobro. Uvijek... A osobito kad se zove krunicom.

M. D. I.

Sjetimo se misija!

Povodom misijske nedjelje 20. X.

Misijska se ljubav rađa sa Misijama. — Sv. Pavao do 7 puta u svojim poslanicama upravlja poziv na srce kršćanâ za potrebe netom osnovanih Crkava: i misijsku ljubav naziva najljepšim imenima: »vaša milost« (1. Kor. 16, 3.), ugodan miris, žrtva prijatna i ugodna Bogu« (Fil. 4, 18.). U nedjelju, kaže kršćanima u Korintu, svaki od vas neka na stranu metne ono, što je odredio misijskoj ljubavi.

Sada se, braćo, približuje velika nedjelja, određena, da u čitavu svijetu probudi molitve i sabire prinos vjernika za Crkvu, koja se rada među nevjernicima.

Totrebe su katoličkih Misija beskrajne i rastu sveudilj razmjerne prema napredovanju misijskih osvajanja. Treba, dakle, da raste i vaša ljubav.

Radi se o tome, da se dadne kruha evandeoskim Poslenicima i da se podupru njihovi mnogostruki pothvati. — Misionarā vani, razasutih u svim dijelovima svijeta, ima 14.239; urodenih svećenika je 6.973; sjeminaraca, manjih i većih, ima 15.979; braće lajika, vanjskih i urodenih 10.055; sestara, vanjskih i urodenih, 55.349; katehisti i učitelja 163.430. — Svega dakle vojska od 266.025 prvoboraca Evandelja, koji boj biju u dalekim šančevima vjere, često i vlastitom krvlju rumeneći ove svete šančeve. — Ova divna vojska kršćanske ljubavi zaokupljena je opsežnom i zapletenom organizacijom pothvatā: crkvi, kapelicā, sveučilišta, škola, bolnica, zdravstvenih stanicā, domova za gubavce, tiskarā, novina itd. — I ovi vojnici Kristovi pružaju k vama ruke, uzdajući se i moleći, da im Misijska Nedjelja poda sredstava za život i za rad, i pridobije im molitvama blagoslove Božje nad njihove trude.

Za svakoga je od nas odista malena žrtvica u tome, dati koju paru: sabravši pak nezнатне prinose s v i h katolika, izaći će znatna svota. — Potrebno je, da nitko ne uzmanjka na poziv. Uspjeh leži upravo u tome. Mnoge su župe dale više od 2 dinara na svaku osobu u župi. Oh, kad bi čitav katolički svijet naslijedovao ovakove uzorne župe! A to je posve lako moguće; dosta je, da dobri i zauzetni župnik znadne organizirati sabiranje.

U Propagandu se svaki dan navraćaju Biskupi i Misionari, gdje kazuju o svojim pothvatima i mole pomoći. Uvjeravam vas, da se čovjeku srce steže od boli, kada mora pustiti da praznih ruku odu ovi srčani Vjesnici Evandelja.

U nekim je mjestima Indije, Afrike i Kine sada kucnuo čas Božji. Mnoštva se okreću k Misionarima. Ali treba poučiti ta mnoštva, treba im poslati svećenikā, katehistā, sestara; i treba sredstava, mnogo sredstava.

Jedan je Kardinal poručio, da se pomogne Misionare neke Družbe, jer da nemaju dosta sredstava za svoje pothvate: pa, premda žive u najoštrijoj i najpogubnijoj klimi, odrekli su se i čaše vina radi štednje.

Jedan Biskup iz Kine, kad je video svoj Vikariat opustošen ratnom olujom, piše: »Nevjerojatno je reći, kako su prosta jela, što ih jedu ovi siromašci. Lišće s drveća i poljska trava im je hranom. — A nevjerojatno je i kako tvrd i oskudan život vode moji

svećenici: mnogi od njih ne jedu drugo nego prohu i sijerak sa lošim varivom.«

Taj Biskup je morao zatvoriti malo Sjemenište, jer nije više imao kruha za uzdržavanje sjemenaraca.

Crkva je Otajstveno Tijelo: i ako jedno udo trpi i raduje se, osjećaju to svi drugi udovi.

U Misijama novi kršćani, koji žive među poganim, dobro shvaćaju ovu dužnost solidarnosti s Misionarima. Biskup teško stradalog grada Kanton piše mi: »Šaljem Vam ovaj neznačni sa-brani prinos za Društvo Širenja Vjere (DŠV). Smatram da je vrlo važna stvar, da se i u Misijama ustanovi Društvo za Širenje Vjere (DŠV). — Da u tome bolje uspijem, naredio sam časnim Sestrama, da tumače svrhu Društva (DŠV) i poučavaju o načinu njegova organiziranja, te da ga usade u sve kršćanske općine.«

Sada se dakle posvuda i u Misijama širi Društvo za Širenje Vjere i Djelo Sv. Petra Apostola za urođenički kler.

Ganutljivo je čitati tisuće zgodica, koje pokazuju okretnu ljubav kršćana u belgijskom Kongu, da pridonesu svoj dio Društvu za Širenje Vjere. Odista su ti prinosi »ugodni miris« misijske ljubavi.

A svima je poznato, kolikim su duhovnim milostima sveti Oci Pape obogatili Papinska Društva misijske suradnje.

Sv. Otac Pijo XI., veliki Papa, koji je misijskoj akciji dao zamah kao nikada u prošlosti, kada je jednom primio Višu Vijeća Društava za Širenje Vjere i za urođenički Kler, veoma se je obradovao na postignutom uspjehu i blagoslovio je sve vede-dušne Poslenike misijske ljubavi. Ali je i pokazao Svoju duboku i svetu tjeskobu radi bezbrojnih mnoštava, koja još leže u sjeni smrti, pozivajući nas, da se podvostručimo u gorljivosti i u ljubavi; i završio je potrebnii Svoj govor, veleći: — »nil actum, si quid agendum. — Mnogo se je učinilo, ali mnogo više ostaje još da se učini.

»Vjera radi ljubavlju« (Gal. 5, 6.)

Kad samim razumom spoznajemo, kako je dobro poštjenje, milosrde, pravednost itd., rađa se u nama naravna ljubav k njima. Tako i kada vjerom uz milost Božju upoznajemo nadnaravna dobra: Boga pa krepost, milost, ljubav Božju, nebo itd., rađa se u nama nadnaravna ljubav, koja teži za Bogom i za ostalim nadnaravnim dobrima, koja nas približuju Bogu.

Vjerom upoznajemo, da je Bog najveće dobro, a ljubav teži za Njim više nego za ičim drugim, teži kao za svojim glavnim ciljem. Badava bi vjera moja upoznala u Bogu svoj cilj, ako ljubav moja ne bi išla za Njim. Samo ljubavlju vjera radi da postigne Boga. Ljubavlju neka i moja vjera ide za Gospodinom.

Vjera mi daje razloge za dobro, a ljubav se priklanja ovim razlozima i ravna se njima. Ili ja činio dobro iz zahvalnosti prema Bogu ili zato, da Mu zadovoljam, ili zato, da stечem nagradu Božju, ili zato, da naslijedujem Isusa; uvijek je tu neka sklonost, neka ljubav k Bogu. Badava bi vjera dala ove razloge, ako ih ljubav ne bi prihvataла, da prema njima radi. Vjera radi ljubavlju.

Vjera nas uči krepostima, a ljubav ih izvodi. Zato Apostol pripisuje ljubavi djela svih kreposti. On veli: »Ljubav je ustrpljiva, blaga je. Ljubav ne zavida, ne radi bahato, nije tašta, nije častohlepna, nije sebična, ne srdi se, ne misli zlo, ne veseli se nepravdi, a veseli se istini; ona sve podnosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi« (I. Kor. 13, 4.). Badava bi vjera učila krepostima, ako ih ljubav ne bi vršila.

Ljubav k Bogu je majka sviju kreposti. Po nadnaravnim sposobnostima, što su milošću ulivene u našu dušu, ljubav izvršuje krepsona djela i razvija tako ove sposobnosti do punih kreposti, jer ih ona drži i hrani kao korijen grane. Ona je temelj i veza savršenstva. Jer prema nacrtu, što ga vjera daje, ljubav reda i veže dobra djela jedno do drugoga i gradi tako zgradu našega savršenstva.

Vjera daje zapovijedi, a ljubav ih najpotpunije izvršuje. »Ljubav je izvršenje zakona« (Rim. 13, 10.).

Vjera ima sakramente, Žrtvu, Crkvu i druge izvore milosti, a ljubav ih upotrebljava i crpi iz njih milosti Božje. Vjera dakle radi ljubavlju.

Ona nas spasava samo ljubavlju.

Bez ljubavi vjera je mrtva. Ako bih koje dobro učinio bez ljubavi k Bogu, ništa mi to ne bi vrijedilo pred Bogom. Niti vjera mučenika, ni milosrđe, ni pravednost, ni čistoća ni bilo koja druga

Svetac seratske ljubavi Sv. Franjo Asijski
(4. X.)

krepost ne bi mi koristila za nebo bez ljubavi Božje. Apostol veli: »Ako bih imao svu vjeru tako, da bih mogao bregove premještati, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa. I ako bih sav svoj imetak razdijelio za hranu siromaha, i ako bih predao svoje tijelo, da se spali, a ljubavi ne bih imao, ništa mi to ne bi koristilo« (I. Kor. 13, 2.)

Bez ljubavi k Bogu i moja je vjera mrtva: nema bez nje dobroih djela. Bez nje sam neplodna smokva, puna lišća, koja vjerom mnogo obećaje, ali bez ljubavi Božje ploda ne daje. Spasitelj je nad neplodnom smokvom izrekao prokletstvo i ona se osušila.

Dovoljno je, da imam »uključenu« ljubav k Bogu. Kad naime činim dobro djelo zato, jer je zapovjedeno ili zato, jer znam da je dobro ili jer osjećam, da odgovara čudorednom zakonu, da je poštено itd. — uvijek izvršujem volju Božju. U ovakovom vršenju volje Božje uključena je ljubav k Bogu. I sam Gospodin veli: »Tko ima zapovijedi moje i vrši ih, onaj me ljubi« (Iv. 14, 21.). Dakako: kad bi ovaj, to isto vršio izričnom nakanom iz ljubavi k Bogu bila bi mu i zasluga veća.

Kao što naravna spoznaja razuma služi vjeri, nadnaravnoj spoznaji, da po mogućnosti upozna Boga, vrhovno dobro, tako i naravna težnja volje ima da služi ljubavi Božjoj t. j. nadnaravnoj težnji našoj, koja ide za Bogom, vrhovnim dobrom, koji je glavni cilj našega života. Zato Gospodin i zapovijeda, da i naravne težnje svoga srca, svoje volje predamo ljubavi Božjoj, da služe njoj, jer će zajedno s voljom i naša duša i naše misli i sve naše sile služiti ljubavi Božjoj. Gospodin veli: »Ljubi Gospodina Boga svoga cijelim srcem svojim — cijelom dušom — cijelom misli — cijelom snagom svojom« (Mark. 12, 30.).

Molim Te, Gospodine, neka moje srce napuni ljubav Presv. Srca Tvoga da bih sve spremnije činio volju Očevu, predajući se radu i žrtvi za Boga i bližnjega na sve veću slavu Tvoju. Tada će se i meni put volje Božje pretvoriti u uzvišeni put ljubavi Božje i ja će držeći ruku Tvoju koracati kao dijete uz Oca ovim putem ljubavi, u kojem je savršenstvo ovoga života. F.

Mise za sv. Oca Papu

Dubočac: Djev. Društvo Srca Isusova — 13. kolovoza

Gornja Lastva: Djev. Društvo Srca Isusova — 7. lipnja

Kaštel Novi: Učenice u Domu sv. Josipa — 10. ožujka

Pitomača: Marij. kongreg. djevojaka — 25. ožujka

Plavna: Kruničarsko Društvo — 29. srpnja

Plavna: III. Red sv. Franje — 6. rujna

Rokavci-Andrijaševci: III. Red sv. Franje — na blagdan sv. krunice

Staro Petrovo Selo: Djev. Društvo Srca Isusova — 11. kolovoza

Subotica: Rožalsko društvo župe sv. Roka — 6. rujna

Uredništvo očekuje nove prijave. Među našim katoličkim društvima moralo bi nastati pravo natjecanje tko će se prije priključiti tom krasnom pokretu pobožnosti i odanosti sv. Ocu.

Hrvatska sveta godina

Na blagdan sv. Petra i Pavla ove godine počela je za nas Hrvate jubilarna godina. Već preko godine dana pripravljaju naši biskupi narod, da što dostojnije proslavi svetu uspomenu na onaj veliki dan, kad su naši pradjedovi došli prvi u doticaj sa naslijednikom sv. Petra i Namjesnikom Kristovim i počeli primati sv. Krst.

Dan sv. Krsta od odsudne je važnosti za svakog pojedinog vjernika i svi brojimo taj dan među velike dane svog života. Jer taj dan je doista naš pravi rodendan i on je temelj svoj našoj sreći. Na krštenju primljeni smo u veliku Božju obitelj, postali smo pravom djecom Božjom i preodređeni smo, da jednom primimo kao baštinu vječnu radost. Posve je onda naravno, da će svaki kršćanin sa zahvalnošću prema Bogu misliti na taj veliki dan svog života i rado ga se sjećati. Slično značenje ima sv. Krst i za skupine ljudi, za narode, pa i za naš hrvatski narod. Naši su pradjedovi bili pogani, neuljudeni, praznovjerni, surovi, dio svijeta, koji nije poznao pravoga Boga. Pokrštenjem primio je Bog njih i sve njihove potomke u svoju obitelj, uronio ih je u divno svijetlo milosti svoje, koje im je sjajem Božjeg posinovljenja ovilo ne samo duše, nego im je otvorilo i pamet za napredak u uljudenosti i vremenitom blagostanju. Hrvati su pokrštenjem postali dio Crkve Kristove, priključili su se bezbrojnim narodima, što se zaputiše prema Bogu i vječnoj sreći. I u toj zajednici Božjih odabranika žive Hrvati već 1.300-godina. Pa stoga je vrijeme pokrštenja najveće razdoblje u našem narodnom životu, a uspomena na onaj veliki dan mora biti svakom članu našeg naroda najsvetija.

Posve je onda prirodno, da se onda i Hrvati spremaju, kako bi što svečanije proslavili tu svetu uspomenu na veliki dan, kad su postali dionici Crkve Kristove, narod Božji. Ali kad djeca slave cvako svečan jubilej, zar je Otac mogao ostati po strani? Hrvati su bili uvijek vjerni sv. Ocu Papi, pa se radi toga i Papa pridružuje njihovo slavi i njihovoj zahvalnoj radosti. Koncem svibnja stiglo je svim našim biskupima pismo iz Rima. Pijo XII., naslijednik sv. Petra i Namjesnik Kristov, sjeća se Hrvata i hoće da posveti njihov jubilej pokrštenja. »Budući da smo po svjedočanstvu časnoga brata zagrebačkoga nadbiskupa saznali, da se ove godine ima na osobito svećani način slaviti *hiljadu tristogodišnjica prvih veza hrvatskog naroda sa Svetom Stolicom* te zbog toga i zamoljeni od istoga Nastastira i u ime ostalih biskupa Jugoslavije, da se udostojimo ovom prilikom podijeliti *jubilarno oproštenje*. Mi odlučujemo, da ovu molbu dobrostivo prihvatimo, kako bi nam na taj način vjernici rečenoga naroda imali zaštitu i za postignuće pobožnosti u kreposti u ova naročito teška vremena.«

Za proslavu uspomene na sveti dan, pozivlje nas sv. Otac na posvećenje. Grijeh udaljuje od Boga i gazi zakletvu vjernosti

koju pojedinci i cijeli narodi polažu Bogu pri sv. Krstu. Da se ta vjernost nanovo naglasi i odlučno provede u djelo, valja se nanovo približiti Bogu, valja se očistiti od grijeha. Pa stoga eto i sv. Otac Papa otvara ove godine Hrvatima vrata božanske riznice oproštenja i posvećenja. Ovakav oprost podjeljuje Namjesnik Kristov cijelom svijetu samo svakih 25 godina, ili kod kakvih izvanrednih zgoda. A ove godine podijelio je tu blagodat sv. Otac samo nama. Ta očinska pažnja i dobrostivost, jest i opet jedan zalog Papine ljubavi prema našem narodu, a ujedno i nas unuka na još veću vjernost Apostolskoj Stolici sv. Petra.

Jubilarno oproštenje znači, da će oni, koji skrušeno i savjesno obave pobožnosti, što se za nj traže, zadobiti od Boga otpuštenje sviju vremenitih kazni, koje su zaslužili za svoje grijeha. Jer kad Bog u ispovijedi oprosti uvredu, što smo mu je nanijeli, ne otpušta uvijek i svu vremenitu kaznu, koju smo grijehom zaslužili. Raskajani čovjek može biti iza ispovjednikova odrješenja siguran, da ne će doći u pakao, ali nitko mu ne jamči, da ne će morati zadovoljiti u čistilištu za počinjena nedjela. Otpuštanje tih vremenitih kazna predao je božanski Spasitelj svojoj sv. Crkvi i svom Namjesniku na zemlji, sv. Ocu Papi: »*Ti si Petar, i na toj stijeni sagraditi će Crkvu svoju... i tebi će dati ključeve kraljevstva nebeskoga i štогод svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, i штогод razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima*«. Tom svojom punom vlašću služi se eto sv. Otac ove godine i prema hrvatskom narodu i pozivlje nas sve, da se okoristimo tom prilikom, i zadobijemo oproštenje i posvetimo se. *Jubilejski oprost* može se postići od 29. lipnja 1940. do 29. lipnja 1941. Taj oprost može dobiti svaki vjernik u državi, ali samo jedam put i to ako izvrši slijedeće uvjete:

1. *Sv. ispovijed.* Tko želi zadobiti jubilejski oprost mora se ispovijediti, makar mislio, da nema teških grijeha. Tko doista nema grijeha, pa mu svećenik ne može dati ni odrješenja, izvršio svoju dužnost time, da je došao pred ispovjednika.

2. *Sv. Pričest.* Ta sv. Pričest mora biti naravno *stvarna sv. Pričest*, a ne samo duhovna, a osim toga i *dostojna*. Tko bi se sveotigrano s grijehom na duši pričestio, ne samo da ne bi postigao jubilarnog oproštenja, već bi još više uvrijedio dragoga Boga. Tom uvjetu udovoljava se i time, da netko primi samo propisanu uskršnju sv. Pričest ili sv. Poputbinu. Od tog uvjeta mogu oprostiti crkveni poglavari samo one, koji radi teške bolesti ne mogu primiti sv. Pričest.

3. Treba *pohoditi* poslije sv. ispovijedi i Pričesti *dva puta stolnu ili župsku crkvu*. Treba pohoditi *istu* crkvu dva puta i iza prvoga pohoda mora se izići van bilo na koja vrata pa opet unići na bilo koja vrata ili odmah ili isti dan ili u bilo koji

Mjesečni zaštitnik:
Sv. ANĐELI ĆUVARI (2. X.)

*Ohole je duhove
Pako progutao
Tebi Višnji milošću
S neba pomogao*

*Pa vrlinom stalnom te
Tad očeličio
Tvojoj brizi slabašna
Mene povjerio*

drugi dan. Pohodi crkve mogu se obaviti u svako doba dana i noći, pojedinačno ili u skupinama.

4. *Propisane molitve.* Kod svakog od dvaju pohoda crkve treba pobožno ulazeći u crkvu ili u samoj crkvi izmoliti ove molitve: *peta puta* Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu na čast presv. Oltarskog Sakramenta; *tri puta* Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu na čast Bl. Djevice Marije; *jedamput* Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu na nakanu sv. Oca Pape. Propisane pohode crkve mogu crkveni poglavari svakome, tko ima valjan razlog, zamijeniti s kojim drugim pobožnim ili dobrotvornim djelom. Sam sv. Otac izjavio je da se spriječenima od pohoda Crkve razumijevaju: *a)* redovnice, časne sestre, redovnice trećoretkinje, pobožne žene i djevojke, koje žive u ženskim skloništima i zavodima; *b)* redovnici samostanci, koji vode pretežno kontemplativni život (reformirani trapiste, kartuzijanci...); *c)* zarobljenici i zatvoreni u popravilištima; *d)* bolesnici i svi ljudi slaba zdravlja, bilo da su kod vlastite kuće ili u bolnicama, te svi oni, koji dvore bolesnike kod kuće ili u bolnicama; *e)* radnici, koji se uzdržavaju radom, a ne mogu se dulje vremena udaljiti od posla; *f)* starci, koji su navršili sedamdesetu godinu života; *g)* crkveni zavodi svjetovnog klera i redovničke zajednice, te mladež, koja u tim zavodima živi, kao i svi drugi, koji dolaze u takve zavode bilo svaki dan ili samo u određene dane radi učenja ili odgoja. Da bi se pružila uistinu svima prilika, da zadobiju jubilarni oprost, podijelio je sv. Otac Papa svim isповједnicima na području naše države velika ovlaštenja, pa se mogu odriješiti i od grjeha, koji su inače pridržani samoj Svetoj Stolici.

Krvavi plamen rata zahvatio je već najveći dio Evrope. Ruševine i strahovita bijeda svalile se na mnoge države. Ljudi su se odvratili od Božja, često puta ustali i proti njemu. Čovječanstvo je zaboravilo na svoju vječnu svrhu, zašto živi na ovoj zemlji i Bog hoće da ga kaznama privede k pameti. Naš je narod dosada bio još pošteđen od tog užasnog zla. Ali nismo li i mi, pojedinci i čitav narod, zavrijedili svojim grijesima, da nas stigne kazna Božja za tolike psovke i umorstva djece i vjerski nehaј i preziranje Božjega zakona? Molimo se mnogo, da ublažimo Božji gnjev! Povratimo se natrag k Bogu, pa nek ne bude ni jednog Hrvata, koji bi ove godine propustio ovako spasonosnu priliku, da zadobije jubilejski oprost i zazove time blagoslov Božji na se i na cijeli naš narod, da je hrvatski narod postao nanovo *Božji narod*. Tad će ova godina biti za nas doista sveta godina.

Sv. Margareta Marija Alakok

slavi se 17. listopada

Ove godine navršuje se 250 godina od smrti sv. Margarete Marije, koju je Spasitelj odabrao svojom glavnom posrednicom za širenje pobožnosti Presv. Srcu Isusovu. Navršuje se ove godine i 20 godina, odkako ju je sv. Otac proglašio svetom. Molimo se ovoj velikoj svetici, da nam isprosi kod Gospodina žar prave ljubavi k Presvetom Srcu.

Vjerovanje apostolsko

»Koji užvjeruje i pokrsti se, spasit će se; a koji ne užvjeruje osudit će se« (Mark. 16, 16). Treba dakle vjerovati, ako hoćemo u nebo. Vjerovati, to jest za stalno držati sve ono što je Bog objavio i što nam sveta katolička Crkva predlaže da vjerujemo. Isus traži vjeru: »Vjeruješ li to?« — »Vjeruješ li ti u Sina Božjega?« (Iv. 11, 26; 9, 35). Odrasli kršćani su morali dakle znati, što će vjerovati; njima su dali pouku o tom, predali su im sve glavne vjerske istine, a to se dogadalo osobito svečano pri krštenju. Pa i sada mora kum u ime djeteta kod svetog krsta izmoliti Vjerovanje. Već su se apostoli pobrinuli, da se sve glavne vjerske istine sažmu u jednu kratku molitvu ili obrazac i to su nazvali simbolom, znakom, po kojem će se poznati kršćanin od paganina i od

krivovjerca. Ujedno će to biti i molitva, kojom se može probuditi u srcu vjera. U tom su obrascu sadržana sva užvišena otajstva naše vjere kao u kakvoj jezgri ili sjemenci. Sjemenka je doduše malena, ali sadrži u себи rekao bih cijelu biljku s granama, listovima, cvijećem i plodovima.

Mi možemo vjeru probuditi i znakom svetog križa. I tu izgovorimo dva najglavnija otajstva: Presv. Trojstvo i Otkupljenje. Imamo i drugi jedan obrazac koji se uči u vjeronauku: Pet poglavitih istina kršćanskih. Imamo i čin vjere: »Vjerujem u te, Bože moj...« Ali najčešće probudimo vjeru Vjerovanjem.

Procesija sa svijećama. Svaki lurdski hodočasnik nosi u duši uspomenu osobito na jedan prizor. Kad nastane večer, krene procesija sa svijećama. Iz tisuća grla ori se ona pjesma sa završetkom: »Zdravo, zdravo, zdravo Marijo!« Plameniči svijeća titraju i pomiku se prema Svetištu. A kad dode procesija pred baziliku, zapjevaju svi latinski Vjerovanje. Neobično velikim oduševljenjem pjevaju vjernici Credo. Pa kad dode ono mjesto: »I u jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu« — onda svi dignu svijeće u vis i oduševljeno pjevaju te svete riječi. To je velebnii čin vjere. Tu se duša okrije u pravoj, svetoj i čvrstoj vjeri. I tako obnovljeni i učvršćeni u pravoj vjeri vraćaju se hodočasnici svojim kućama.

Vjerovanje apostolsko. Prije nego će se apostoli razići da propovijedaju evandelje svim narodima, sastavili su, kako kaže sv. Augustin, sigurno pravilo, da bi se slagali u nauci, premda će biti daleko jedan od drugoga. Ispočetka je bilo vjerovanje kraće, ali su kasnije dodali jednu ili drugu riječ, već prema tome, kako su nastala razna krivovjerja. To se apostolsko vjerovanje moli u Crkvi kod sakramenta sv. krsta, mole ga svećenici u časoslovu, mole ga vjernici na početku svete krunice, a i inače.

Vjerujem u jednoga Boga. Kad je nesretni Arije počeo širiti svoju krivu nauku, da Isus nije Bog, Crkva je ustala i na saboru u Niceji god. 325. osudila taj nauk i u Vjerovanje umetnula osobito one riječi: »I u jednoga Gospoda, Isusa Krista, jedinorodenog Sina Božjega, rođenoga od Oca, prije svih vjekova. Boga od Boga, Svetlost od Svetlosti, pravoga Boga od pravog Boga. Koji nije bio stvoren, nego rođen, jedne biti s Ocem, po kojemu je sve stvoren.« A na slijedećem saboru u Carigradu god. 381. jasno je izrečena nauka o Duhu Svetom, pa je metnuto u vjerovanje: »I u Duha Svetoga, Gospoda i davaoca života, koji izlazi od Oca i Sina. Koji se s Ocem i Sinom skupa časti i slavi; koji je govorio po proporcima.« To prošireno vjerovanje, koje počinje riječima: »Vjerujem u jednoga Boga,« zove se nicejsko-carigradsko, a svećenik to moli svake nedjelje i većeg blagdana kod sv. Mise iza evandelja.

Ima jedno još dulje vjerovanje, t. zv. Atanazijevo, koje svećenici mole u svom časoslovu na blagdan Presv. Trojstva i u neke nedjelje. U njemu se lijepo i opširno izlaže nauka o Presvetom Trojstvu.

Sveti broj 3. Tri su glavna dijela vjerovanja apostolskog: o Bogu Ocu i stvorenju, o Bogu Sinu i otkupljenju, o Bogu Duhu Svetom i posvećenju. U vjerovanju se nalazi sva nauka katoličke Crkve. Na početku se kaže: vjerujem u Boga, dakle to je vjera u jednoga Boga. Bog je temelj svih vjerskih istina. Boga zovemo Ocem: to je prva božanska osoba, dakle nas ta istina upućuje u nauk o Presv. Trojstvu. Bog je svemogući: to nas sjeća na uzvišena Božja svojstva, a riječ Stvoritelj na njegova djela. Zatim spominjemo Isusa Krista, koji je grijehom narušeni red otkupljenjem uspostavio. Obzirom na Božanstvo on je jedinorodeni Sin Božji, a obzirom na čovječanstvo naš Gospodin. Sad dolazi ukratko povijest našeg otkupljenja. Spominje se Duh Sveti. On nam daje milosti što nam ih je Spasitelj zasludio. Onda dolazi djelovanje Duha Svetoga, naime raširenje Crkve, duhovno uskrsnuće po oproštenju grijeha i uskrsnuće tijela. Napokon se vjerovanje završava s konačnim ciljem stvorenja, otkupljenja i posvećenja: vjerujem u život vječni.

Sveti broj 12. Vjerovanje dijelimo na 12 članaka. Predaja kaže, da je svaki apostol, rasvijetljen Duhom Svetim, počam od svetog Petra, izrekao po jedan članak vjerovanja. Ovih 12 članaka sjeća nas, da su u vjerovanju one iste svete istine, koje je naučavalo 12 svetih apostola. Ti su članci poput karika na lancu. Nijedna se karika ne smije uzeti inače se lanac raspada. Tako se i nijedan članak vjerovanja ne smije odbacit, inače se vjera kvari. Dvanaest je sveti broj. Veliki je svećenik u Starom zavjetu imao na prsima ploču sa 12 dragih kamenova sa natpisom: nauk i istina (3. Mojs. 8. 8). U svetom je šatoru bilo na zlatnom oltaru 12 hlebecva. Pri ulasku u obećanu zemlju morali su židovi podići oltar od 12 kamenova. Tako nam i članci vjerovanja moraju biti kao drago kamenje na prsima ili u srcu, a ne samo na usnama: moramo ih doista živo vjerovati. Oni su nam duhovni hleb, hrana koja nam se u Crkvi daje, najprije kod krštenja. Ti su nam članci u srcu i kao neki oltar, na kojem prikazujemo molitve i dobra djela. Onda su naime samo molitve i djela vrijedna pred Bogom, ako imamo vjeru u srcu: »Bez vjere je nemoguće ugoditi Bogu« (Hebr. 11. 6).

»**Ne zna se, šta treba vjerovati.**« U nekom se društvu poveo razgovor o lijepoj propovijedi novog župnika. Govorio je o vjeri. Neki mladić primijeti: »Zaista, dandanas se ne zna šta treba vjerovati. Jedni vele ovo, drugi baš protivno. I u knjigama i novinama čitamo sve moguće nazore, koji si medusobno protive.« Ali njegov susjed odgovori: »Šta, ti ne znaš, što moraš vjerovati? Moli vjerovanje apostolsko, onda znaš!« Moli vjerovanje! Moramo ga znati napamet i svaki dan izmoliti. U prvo doba je to bilo kao lozinka: nisi bio pripušten k službi Božjoj, ako nisi znao vjerovanje. Jako je neugodno i žalostno, a dogada se često, ako krštenik, odnosno kum ili kuma kod krštenja ne zna sa svećenikom moliti vjerovanje.

Vjerovanje moramo često moliti i to s oduševljenjem i pobožno, da oživimo vjeru. Tako ujedno i obnavljamo zavjet učinjen kod krštenja. Time se oborужamo oklopom i štitom proti navalu nečistoga duha. Nije dosta imati samo hrane u kući, nego je moramo i uzimati, hoćemo li sačuvati život tijela. Tako isto nije dosta vjerovati i možda znati na pamet vjerovanje, nego ga moramo češće i izmoliti pa tako vjeru probuditi; a onda i živjeti prema vjerovanju, hoćemo li sačuvati život duše. Vjerovanje neka bude svakom kršćaninu duhovnu oporučku na smrtnom času. To je krepka molitva i velika utjeha na samrti. Tako predajemo dušu Bogu Ocu Stvoritelju, Sinu Otkupitelju i Duhu Svetom Posvetitelju.

Krvavi Credo. Kad je sveti mučenik Petar iz Verone bio smrtno ranjen i ležao u vlastitoj krvi, umoci prst u krvavu ranu i napiše, jer nije mogao više govoriti: credo, t. j. vjerujem! Tim je on pokazao, da je živio u svetoj vjeri te da u njoj hoće i umrijeti.

Moramo često i iz dna srca moliti naš »vjerujem«. Osobito u današnja vremena, gdje ih toliko ima, koji bi nam htjeli iščupati iz srca našu svetu rimokatoličku vjeru, da po njoj ne živimo i da u njoj ne umremo. Nek je naše vjerovanje stalno, da živimo po vjeri i da smo pripravljeni i krvljivo svojom zasvjedočiti svoju vjeru.

Petar Gärtler D. I.

PITANJA I ODGOVORI

Ako se netko misli ubiti, a prije toga ide na ispovijed, da li mu ta ispovijed vrijedi?

Samoubojstvo je težak grijeh i tko ga počini svjesno i promišljeno, ne može se spasiti. Da netko hoće učiniti samoubojstvo zato, što su ga drugi ili sam sebe u životu unesrećio, to ne umanjuje po sebi grješnost tog čina. A ispovijediti se prije samoubojstva ne može koristiti. Jer ako se u ispovijedi svećeniku kaže i taj budući grijeh, ne može ga ispovijednik otpustiti. Za oproštenje grijeha traži se naime nužno, da čovjek sve svoje grijeha mrzi i odluči, da ih ne će više učiniti. A onaj, koji si misli oduzeti život, ima posve protivnu nakazu. Tko opet, taj zločin u ispovijedi svjesno i hotimice zašuti, počinio je svetogrdje i opteretio si dušu još većim grijehom.

Je li grijeh ići u inovjersku crkvu ocu za volju, da se ne ljuti?

Roditeljska vlast na djecu je prva na svijetu i ima prednost pred svakom drugom vlašću na zemlji, dok su djeci malena. Ali ta vlast prestaje, čim se ona suprostavi Božjim pravima na ljudi, pa bila to i mala djeca. »Više se treba pokoravati Bogu, nego li ljudima«. A ići u inovjersku crkvu na molitvu ili službu Božju, znači pridruživati se barem izvana njihovoj vjerskoj zabludi, osim što se sablažnjuju vjernici nad takvim dvojničnim ponašanjem. Radi toga roditelji, koji bi na takvo što silili svoju djecu, teško bi grijesili, i djeca niti su dužna i niti ih smiju u tome slušati.

Pod kojim uvjetom može mladić stupiti u Isusovački Red?

Tko želi biti u Družbi Isusovoj svećenik, mora imati barem osam razreda gimnazije i viši tečajni ispit zrelosti. Bez toga ne može nitko biti primljen u

novicijat. Tko pak nema toliko škola, a želio bi ipak služiti dragom Bogu u Družbi Isusovoj, može biti brat pomoćnik i ručnim radom u kući potpomađati svećenike redovnike, da se mogu slobodnije posvetiti radu za spas duša. Upite i molbe u oba slučaja treba poslati na: *Provincijala Družbe Isusove, Zagreb I/147 Palmotićeva ulica br. 33.*

Kako može dragi Bog dopustiti rat i sve njegove strahote?

Opširan odgovor na to pitanje nalazi se u »Kalendaru Srca Isusova« za god. 1941. na strani 34. Kalendar će izići 1. listopada o. g., a jer je radi teških današnjih prilika tiskan samo u ograničenoj nakladi, požuri se s naručbom kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147, Palmotićeva 33.

Je li grijeh ići na sv. Pricest, a živjeti ipak u zavadi s bližnjim?

Ljubav prema bližnjemu postavio je bož. Spasitelj u isti red s ljubavlju prema Bogu, a sv. Ivan veli: »Tko veli, da ljubi Boga, a ne ljubi bližnjega soga, taj je lažac!« Tko dakle povrijedi teško ljubav prema bližnjemu, teške grijesi i ne može biti u prijateljstvu s Bogom. Ne može dosljedno ni primiti dostojno dragog Spastelja u sv. Pricesti. Jer »ako doneseš pred oltar dar svoj i tamo se sjetiš, da tvoj brat ima nešto proti tebi, ostavi dar svoj pred oltarom, idi i pomiri se najprije s bratom svojim, a onda dodi i prinesi dar svoj«. A povrede ljubavi prema bližnjemu vrlo lako postaju težak grijeh. Češće nego mnogi i slute.

Gospoda, udova pravoslavca, polazi katoličku crkvu, moli krunicu..., a drži u sobi pravoslavnu ikonu i pali kandilo na dan krsne slave svog pokojnog muža. Je li to dopušteno?

Paliti svijeće i lampice pred Gospinom slikom, dobar je i pobožan običaj, iako po sebi ne vrijedi mnogo, ako i u duši ne svijetli milost Božja. Ali paliti kandilo na pravoslavni način pred Bogorodičinom slikom, nije katolicima dopušteno, jer je to vanjski znak jedinstva u vjeri, a takvi su znakovi u sebi nedopušteni, pa makar netko srcem i ne htio imati što skupa sa inovjerima. Za svoje drage, pa makar bili oni i inovjerci, možemo se mi i moramo moliti onako, kako nas uči sv. Katolička Crkva, kako smo naučili na majčinom krilu.

VLČ. O. BRANKO SOLTAN, branjevac-mladomisnik. — Prvoga srpnja prikazao je u Ljubljani svoju prvu sv. Misu na veliku radost i utjehu svoje majke, koja ga je u velikim brigama teškim radom svojih ruku u zagrebačkoj zakladnoj bolnici, odgojila za redovnika-svećenika. Neka Božji blagoslov prati mladomisnika, a sretnoj vrijednoj majci gđi Jagici Sol-tan naplatit će Gospodin obilnim blagoslovom njezine žrtve i pregaranja.

VIJESTI

VINJEVAC POD VELEBITOM: — Djev. Društvo Srca Isusova. — Trideset i pet godina već postoji u našem selu Djevojačko Društvo Srca Isusova. Kroz ovo lijepo razdoblje, sam Bog zna, koliko su milosti primile naše od Božanskog Srca! Uvijek je naše Društvo napredovalo. Pod vodstvom naših duhovnika postiglo se je, da je baš u župi Vinjevac sa vjerskim društvima na zamjernoj visini i vjerski život. Ove smo godine doživjele obnovu našega društva. U veljači došao nam je vlč. don Robert Milavija i dao nam još više poleta. Upisale se mnoge djevojke. Mjesечно sve pohadamo naše sastanke, na kojima obogaćujemo duše naše. Ima nas ukupno 33 djevojke članice. U novu upravu ušla je kao glavarica: Žmijić Žorka, a kao revniteljice Vušić Bernardina i Žučić Stoša. Utješno je i lijepo vidjeti

kad se na prvi petak sakupimo oko Božanskog Srca i hranimo duše svoje Tijelom Njegovim.

Primamо 20 komada Glasnika Srca Isusova, dok prije jedva par komada. Stavile smo si u dužnost, da uredujemo i čistimo našu župsku crkvu. I to već vršimo.

Dao dobit Bog da bi naše sestre ustrajale sve do smrti u društvu Božanskog Srca — ovako kako su započele. Posvećujući sebe, spremamo se za veliku misiju, da jednoga dana postanemo majke po srcu Božanskom. Uvjerene smo, da na taj način radimo za kraljevstvo Božje i za zdravu i sretniju domovinu našu. Na koncu molimo od Presv. Srca, da nam dade jakost ustrajnosti u ovo žalosno doba. Pozdravljamo sve sestre i drugarice diljem lijepe naše domovine.

Glavarica

SPLIT: Djevojačko društvo moli za mir u svijetu. — Naše Društvo, koje se nazivlje radi časne starine „Kćeri Srca Isusova“, obavilo je u nedjelju 14. VII. pokorničko hodonačće na Poljud u Gospino Franje-

vačko Svetište, sagradeno u XI. v. Na pobočnom oltaru nalazi se slika Neokaljane Djevice, na njoj su i omaće slike znatenitih pisaca, koji su slavili Bl. Gospu. Među ovima je i Muhamed, koji u ruci drži svoj Koran.

U njemu se na toj slici čitaju ove riječi: »Nema ni jednog od Adamovih potomaka, koji ne bi bio pod vlašću sotoninom osim Marije i njezina Sina«. Koran I-II, L. V. Predaja veli, da je ta Muhamedova slika spasila crkvu i samostan od turskog haranja. Prigodom hodočašća držao je govor i molitve za mir o. Dragičević, a zatim je slijedio blagoslov i pobožne pjesme. Naše je Društvo stalno odabralo prvu

nedjelju u veljači za sv. Misu i Pričest Sv. Ocu Papi. Prve nedjelje bilo je svećano primanje 11 novih članica. Od osnutka društva g. 1911. do danas bilo je 535 članica. Od ovih 11 postale su redovnice, 7 je preminulo, 30 isključeno, a 101 se udala. Sada nas je oko 80 članica, društvo se lijepo razvija. Marljivo čitamo Glasnik.

Matija Prvan, savjetnica

Tomašica:

Djev. Društvo Srca Isusova.

Tomašica:

Bratovština Srca Isusova.

TOMAŠICA: — Djev. Društvo Srca Isusova. — Naše društvo osnovano je prije skoro godinu dana. Broji preko 150 članica što djevojaka, a što žena. Sastanci se obdržavaju svakog prvog petka, a najglavnije je od toga da se svi isповijede i priče, što daje osobito lijepi primjer drugima, tako da je naša župna crkva skoro puna naroda na prvi petak, te mnogi, koji nisu u našem Društvu pristupaju k stolu Gospodnjemu na taj dan.

Društvo inače nastoji kako u kući, tako i u svojoj najbližoj okolici da se što više sprječi psovka i kletva. Nastoji kod župljana pobuditi što veću pobožnost prema Presv. Srcu Isusovu, i pazi se osobito na to da svaka članica bude svake nedjelje i blagdana kako na sv. Misi, tako i Večernjici. Vidimo očito, da nam Presv. Sreće pomaže, i da nam se naša crkva puni vjernicima.

Iv. Franjetić, upr. župe

MORAVČE: — Križarske bratsvosti osnovano u Moravču 1933. godine. Sada nas ima malih križara 30. Svaki mjesec pristupamo Sv. Pricašti i imademo po jedan duhovni i prosvjetni sastanak. Osim toga bilo je već nekoliko tečajeva, koje održaše izaslanici VKB-a iz Zagreba.

Pod vodstvom našeg preč. g. župni-

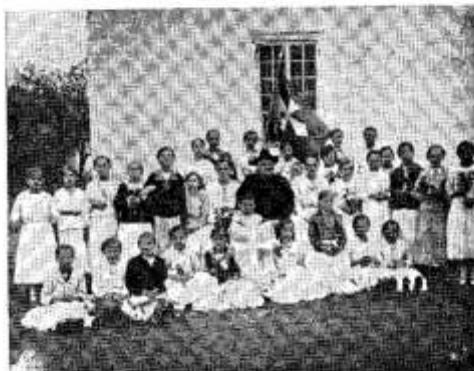
ka i vrlog predsjednika brata Slavka Ženko, lijepo napredujemo. Bilo bi i bolje, da nam nije Župa tako prostrana i rasijana, pa moramo sastanke spojiti sa nedjeljom sv. mise (između rane i podnevne sv. mise) na brzu ruku, jer bi nam, radi daljine, bilo otešano posebno na sastanke dolaziti.

Moravče:

Mali Križari.

Moravče:

Križarsko sestrinstvo.

MORAVČE: — Križarsko sestrinstvo osnovano je 1934. god. Ispričava je išlo teško radi raznih predrasuda i radi toga, što su nam se predsjednice redom udavale.

Sada nas ima 34. Svaki mjesec primamo Sv. Pricašt i dolazimo na duh. predavanja, što ih drži preč. gosp. Župnik, te na prosvjetna predavanja. Pripredujemo i male akademije na dan

Bezgrješne i na Papin dan. Šteta što radi naših posebnih prilika moramo sastanke držati nedjeljom iz rane sv. mise, kad je obično preč. g. Župnik zapriječen drugom službom, da se nama posveti. U takovim slučajevima čitamo okružnice VKS-a dopisne odломke pa i pjevamo, pa hvala Bogu napredujemo u ljubavi Bogu i sestrinskoj ljubavi.

HRVATSKA SVETA GODINA

Vjesnik Kancelarije za proslavu jubileja 1941.

JUBILEJSKE ZNAČKE. — Kancelarija za proslavu jubileja je izdala ukusne umjetničke jubilejske znake po 2 i 5 din. Na crti je načinila kliparicu gda Mila Vod, s prikazom klip sv. Petra iz vatikaanske bazilike, kralja Tomislava i hrvatskog seljaka s grbom hrvatskim i natpisom: Hrvatska sveta godina 641—1941. Najveći dio čistog prihoda je namijenjen za Petrov novčić. Značku je najbolja propaganda za jubilej. Moramo nastojati da resi grudi svakog vjernika kroz ovu jubilejsku godinu. Naručuje se kod Kancelarije za proslavu jubileja, Zagreb, Kaptol 31.

OTVORENJE JUBILEJA. — Po svim hrvatskim krajevima obavilo se na Petruo svećano otvorenje jubileja zvonjavom, zazivom Duha Svetoga i ohnovom krsnog zavjeta. Svi su Ordinariji posebnim okružnicama navjestili taj događaj.

PROSLAVA PETROVA. — U zagrebačkoj nadbiskupiji su bile na veliko organizirane svećane proslave sv. Petra osobito u ovim župama: Zagreb, sv. Petar; Petrovsko, Priskin, Cvjetlin, Veliko Trgovište, sv. Petar Mrežnica, Kovačevac u župi Lasišnja Ivanjograd Čadavice, Kašina, Letina kod Sunje, Kobaš, Rakitovac u župi Stara Čita, Petrovina i Pećterance.

Kancelarija je izasla na mnogo mesta propovjednike i govorilice, a na sve hrvatske župe sv. Petra gradu za propovjedi i govore. I u drugim dijecemama se u crkvama sv. Petra obavile svečanosti prema određenju vlastitih Ordinarija. Načinost radi kada nije se proslave mogle obaviti u onom opsegu, u kojem su bile organizirane.

SVEĆANE PRIREDBE.

EUHARISTIJSKI KONGRESI su održani u Baškoj (otok Krk) 29. VI., u Burdevcu 29. i 30. VI., te u Čazmi 20. i 21. VII. Svećana jubilarna proslava u Primočelu (biskupija križevačka) dan 14. VII. Propovjedni i govorili su bili u smjeru jubileja. Održali su se euharistijski kongresi još i u Starom Gradu na Hvaru (18. VIII.) i u Začretju (zagrebačka nadbiskupija — I. IX.)

MARIJANSKI KONGRESI bili su 15. VIII. u Glogovcima i 15. IX. u Okljej sv. Mariji. Krunjenje Majke Božje u Podravskom Kloštru bilo je 25. VIII. Dekanatska proslava jubileja bila je 15. VIII. u Žakanju.

JUBILEJSKA POSVETA BL. DJEVICI MARIJI. — Svećana posveta i stavljanje hrvatskog naroda pod zaštitu bl. Djevice Marije obavio je preuzvrseni g. nadbiskup dr. Alojzije Stepinac prigodom zagrebačkog hodočašća kod Majke Božje Bistrice 7. VII. u prisustvu izaslanika Banske Vlasti i načelnika grada Zagreba. Posveta se ponavlja u svim hrvatskim crkvama koje su posvećene Majci Božjoj. Dosad je to obavljeno u sljedećim crkvama: u Mariji Bistrici, Jezero, na otoku Mljetu, Dobranju kod Metkovića, Bogomolje (Hvar), Selca na Brdu, Rogoznica, Ostrožac-Jablanica, Canak, Bagalović, Ledenice i Lise. Olik će obaviti posveta na blagdan Vel. Gospe. Za cijeli žumberak za župu križevačku

biskupije, proslava je vrlo svećano obavljena u Šošicama.

KONGRESI SVEĆENIKA ADORATORA. U okviru jubilejskih proslava održat će se u godini 1941. i kongres hrvatskih svećenika adoratora.

DUHOVNA NARODNA OHNOVA

KRIŽEVAČKA BISKUPIJA: odbor s predr. dr. Severovićem je izdao poslanicu o provedbi jubileja i duhovne ohnove.

HVARSKA BISKUPIJA: Ordinarijat je izdao okružnicu od 29. V. iz sastanka dekanata u svrhu načrta za duhovnu ohnovu. Načrt ističe osobito duhovnu pomoć; borbu protiv klete; rad za posvećivanje nedjelje; osnivanje društava KA i društava ministranata; karitativnu akciju; rad za iseljenike; širenje štampe; misije i duhovne vježbe.

MOSTARSKA BISKUPIJA: Ordinarij izdao okružnicu 22. V.

SUBOTIČKA BISKUPIJA: odbor je održao sjednicu i stvorio zaključke o proslavi Petru, te o proslavi 700. godišnjice dolaska Hrvata u ove krajeve i 100. godišnjice župe sv. Roka i sv. Đurđa u Subotici.

DAKOVACKA BISKUPIJA: Ordinarij izdao okružnicu o proslavi Petru (osobito svećenika u Dakovu) i o ohnovi krsnog zavjeta.

ŠIBENICKA BISKUPIJA: Ordinarij izdao okružnicu od 17. VI., osobito o Proslavi Petru i jubileju.

SPLITSKA BISKUPIJA: Ordinarij izdao opširnu okružnicu (izašla i štampana kao brošura) o proslavi jubileja i o duhovnoj ohnovi, u kojoj ističe sv. misije, duhovne vježbe, borbu protiv narodnih poroka, osnivanje društava KA, djela pokornička za narodne grijeha, rad za svećenički podmladak i katoličke misije.

KOTORSKA BISKUPIJA: Ordinarij izdao opširnu okružnicu 12. V. u kojoj osobito ističe sv. pučke misije i djela zadovoljstvije za narodne grijehi (sve prve petke).

SENJSKA BISKUPIJA: Ordinarij izdao opširnu okružnicu s načinom duhovne ohnove, u kojem se ističe osobito molitvena akcija; posveta nedjelje; vjerska pouka izvanškole mladiči; pučke misije i duhovne vježbe; pobiranje narodnih manja; osnivanje društava KA; širenje dobre štampe i knjige bl. Nikole Tavelića.

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA: Svećanstvo durdevačkog dekanata održalo je 30. V. sastanak i učinilo konkretni načrt duhovne ohnove za svoje župe; pučke misije održane u Krapini, Virjanskoj Drenovici, Čazmi, Kalinovcu, Jelačićevu.

GRADA ZA IZLOZBE. Organizirano je u svim krajevinama skupljanje grade za jubilejske izložbe školstva, prosvjetne, knjige, štampe i karitativnog rada. Neka se stvar što više moguće poštiti.

BORBA PROTIV KLETVE. Banska Vlast Banovine Hrvatske, Odjel za unutarnje poslove izdala je 20. I. 1940. pod brojem 102412-J-3-1939 naredbu protiv psovke:

Iz primljenih pritužaba razabire se da je ponovno preotelo maha izgovanje najprostijih bogumarskih kletava.

Time se ne samo izaziva javna sablazan i porazno djeluje na odgoj mlađeg naraštaja nego se i naš narod prikazuje u vrlo lošem svjetlu.

Stoga je neophodno potrebno da se taj gadni običaj u našem narodu iskorijeni.

U tu svrhu ima se putem svećenstva i općina upozoriti na shodan način pučanstvo, da je izgovanje kletava uopće zabranjeno i da se tog gadnog običaja kani, jer će se protiv prekrisitelja bezobzirno najstrože postupati u smislu čl. 74 Z. U. P.

U tom smislu imaju se dati upute žandarmeriji i policijskim organima i nastojati svim sredstvima, da se ta sablazan već jednom iskorijeni.

Za Banu
Šef odsjeka redarstva:
Polpis nečitljiv.

K N J I G E

»VZORI (UZORI) IZ MALENKOSTI« napisao pokojni župnik Martin Jurhar (Peter Pavel Laurentij), izdala uprava »Po božjem vrtu«, u Ljubljani, Sv. Petra nasip 17. Cijena: broš. 12 din, vezano 18 din. Ova knjižica uvaženog svetačkog spisatelja bogata je dubokim mislima, pobudama i utjehama za sve životne prilike, pravi kažup do vremenite i vječne sreće. Djelo kao takovo je upravo originalno u slovenskoj literaturi, pravi odraz slovenske duše i mišljenja. Djelo će radi toga biti veoma blisko poimanju hrvatske čitalačke publike, bilo to duhovne bilo svjetovne, te smo sigurni da će ono biti toplo pozdravljeno i primljeno, jer će svakom čitaocu i učenom i neukom, biti od velike duševne koristi. Poglavlja u knjižici su sistematski raspoređena, svako za se zaokružena cjelina, te su podesna za razmatranja, za nacrte predavanja i propovijedi, jer se one duboke i uživljene misli dadu na šire razviti. Poglavlja su k tome po sadržaju i lakoći jezika veoma privlačiva, duhovita i lijepa. Ako kojem čitatelju slovenski jezik ne čini posebnih teškoča, čitat će ovu knjižicu s posebnim užitkom. Toplo preporučujemo. Uprava je pripravna primiti preplatu i u poštanskim markama.

ZAHVALNICE

Beograd: MK unuk sretno svršio školsku godinu; **Bjelje na Korčuli:** DG uslišan u mnogim potrebama; **Gračenica:** BD kći se vratila na pravi put iz velike pogibelji za dušu; **Lukač:** MM vraćeno zdravlje; **Lukačko Dugoselo:** MM pomoć u velikoj i teškoj bolesti; **Prašćevac:** JP ozdravio zagonvorom biskupa Langa i Petra Barbarića od teže bolesti u starosti; **Segetin:** RS ozdravila od teške bolesti; **Sigetec:** BM mnoge primljene milosti; **Sirač:** TMF sin ozdravio od teške bolesti na nozi; **Strahominec:** EP uslišanje; **Subotica:** SI dobivena milost; **Tomislav-grad:** MZ ozdravljenje sina; **Trebinje:** MM sin sretno položio ispit; **Varaždin:** MB ozdravljenje sestre od teške bolesti u velikoj starosti; **Varažd. Toplice:** BV uslišanja; **Velika**

kod Vrbovca: HJ mnoge milosti; **Velika Kopanica:** MM sretan povratak muža iz vojske; **Virje:** BS uspjeh u trgovini; **Vrb. Poljana:** DB pomoć u materijalnim potrebama; **Vukovar:** MS sretno položena matura; **Vrbanja:** SP ukazana milost zagovorom Gospo Lurdske; **West Allis USA:** Serneč Helena: ozdravljenje po zagonvoru sv. Terezije i P. Barbarića; **Zagreb:** JP sretan porod i namještaj; **KA Sin** ustrajao na započetom putu, MK primljene milosti, MP uslišanje zagonvorom biskupa Langa, GF primljene milosti, KG sin ostao na životu nakon dvije opasne operacije, već su i liječnici napustili nadu za njegov život, MS sin položio težak ispit s uspjehom, RD poboljšanje u bolesti; **Zdenčac:** KM ozdravljenje.

Sluga Božji Petar Barbarić

OBRAĆENJE UZNIKA.

(Nastavak)

Jedno poslije podne dugo sam razmišljao, kako bih mogao svoj život što više upriličiti životu Petrovu.

U to zanoći. Izmolim svoje molitve i podem spavati. Čitavu sam noć mirno i slatko spavao. U cik zore, baš prije nego mi je bilo uraniti, pričini mi se, da u zraku lebdi Majka Božja.

U ruci je držala krasno djetešće, koje mi se žalosno smiješilo. Korak dva od nje stajao stasit mladić s crnim križem u ruci. Mali mi se Isus najednom slatko nasmiješi. Mladić mi u isti čas mahne rukom, a ja se probudim sjedeći u postelji.

To je bio povod i razlog, da sam se sasvim predao u volju Božju i počeо se moliti Petru. Mnogo bih vam još mogao pričati, kako mi je koristilo čitanje ove lijepo knjižice, no ne ću da vam dosadujem. Ja sam dakle odlučio dragog našega Petra slijedom slijediti; ali mi to nije sasvim moguće, pa ću zato raditi, kako mogu, na slavu Božju i spas neumrle si duše.

Dragi Petre! Ti si već za cijelo u rajskom veselju. Oh kako si mío bio na ovom svijetu svom bližnjemu i Presvetom Srcu Isusovu! To mi pokazuje cijeli tvoj život, i svatko, tko te poznavao za žiča. Ali i ja, da te nijesam poznavao, i ja priznajem, da si zavrijedio bisernu krunu. O da mi je tu tvoju krunu vidjeti, kako ti se krikesi i prelijeva u rajskom svijetu! Predragi moj Pero! Tvoje molitve bile su već na ovome svijetu ugodne Isusu i presvetoj Majci njegovojo. A sada, kad si onđe, kamo ne dopire buka grješnoga svijeta, sada, kad gledaš licem u lice Isusa i Mariju, sada će te kud i kamo radije uslišati. Stoga se utječem tebi ja ubog, siromašan i nevoljan grješnik, da me preporučiš mojem Spasitelju i mojoj Majci, koje sam toliko vrijedao. Moli se za me i daj isposluj svojim moćnim zagovorom, da i ja dođem onamo, gdje si ti. Tvrdio se nadam, da ću to tvojim zagovorom postići.

Ostajem Tebe ljubeći

Dne 13. travnja 1902.

Antun.

(Nastavit će se).

MILOSTI PO ZAGOVARU PETRA BARBARIĆA.

862. Split. Bila sam teško bolesna i u svojoj nevolji držeći sličicu Sluge Božjega Petra Barbarića vapila sam mu za pomoć i obećala javnu zahvalu u Glasniku Srca Isusova. I gde odmah mi bilo bolje i za dva dana bila sam već na nogama. M. M. — 863. Sušak (senjska bisk.): Ozdravljenje noge. J. B. — 864. Banja Luka

(banjal. bisk.): Brzo uslišane želje. V. Z. — 865. Silba (apost. administr. zadarska): Razne milosti. N. S. — 866. Petrovgrad (apost. administratura Banat): Uspjeh na ispitu. G. T. — 867—870. Metković (splitska bisk.): Sretan porodaj. C. M. — Ozdravljenje sina M. S. — Ozdravljenje moje desne ruke. M. S. — Djevojčica ozdravila. M. M. — 871. Osijek (dakov. bisk.): Njegovala sam u bolnici teško bolesno dijete, koje je boarlovalo na tifusu i teškoj upali pluća i bronhija. Po sudu liječnika nije bilo više nade u ozdravljenje. Puna žive vjere u Boga utekla sam se devetnicom Srcu Isusovu po zagovoru Petra Barbarića. Iza svršene devetnice zdravlje je počelo kretati na bolje i za nekoliko dana dijete je potpuno ozdravilo. Sestra Milosrdnica. — 872. Sarajevo: Bila sam u velikoj neprilici. utekla sam se našem dragom Peri i obećala, da će kroz godinu četvrtkom moliti i postiti i otici na njegov grob. Osjetila sam odmah njegovu pomoć. Obećanje sam izvršila i evo me sada zahvaljujem na uslišanoj molbi. M. K. — 873. Osijek (dakov. bisk.): Ozdravljenje moje rođakinje. T. Z. učiteljica. — 874. Fiume (Italija): Više dobivenih milosti. V. P. — 875. Slav. Požega (zagreb. nadb.): Moj sin sretno svršio razred. M. K. — 876. Beketinci kod Vuke (dakov. bisk.): Ozdravljenje. K. Z. — 877. Vajska (administr. bačka): Mnoge milosti, a osobito, što je za nekoliko sati ostavila grozna velika vrućica moju malu 2% god. jedinicu. B. M. — 878. Sarajevo: Ozdravio sam od otvorene tuberkuloze. S. O. — 879. Vrgorac (splitska bisk.): Primljene milosti J. K. — 880. Omańska ž. Sivša (saraj. nadb.): Po zagovoru Petra Barbarića sve mi bilo uslišano, što sam se molio. Stipo Dadić. — 881. Popovići: Dvije milosti. L. B. — 882. Virovitica (zagreb. nadb.): Ozdravio mi jedinac sin od nagle upale pluća. V. J. — 883. Zagreb: Milom Petru lijepa zahvala. Bolest očiju nakon molitve nestala. Vjerujem, da će me i dalje uslišati. S. P. — 884. Bakovići kod Fojnice (saraj. nadb.): Sin ozdravio od teške bolesti. M. G. — 885. Budančevica (zagreb. nadb.): Primljene milosti i to u vrlo važnoj gospodarskoj neprilici. D. L. — 886. Fužine (senjska bisk.): Za primljene milosti dugujemo zahvalu. K. F. — 887. Prputnjak (senjska bisk.): Zahvala za primljene milosti. S. T.

ZAKLADA SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

Marija Jakovljević, Sibinj 10 d.; Kata Martinović, Poljaci 10 d.; Vilma Ježić, Osijek 20 d.; Ana Tingernagel, Osijek 20 d.; Josip Gračan, umir. učitelj, Osijek 30 d.; Katica Dorčić, Omišalj 20 d.; Sestre sv. Križa, Bolnica Kraljice Marije, Sombor 30 d.; Mato Paljušić, Šaptinovci 50 d.; N. N., Sarajevo 1000 d.; Jozefina Tomaš, Podravska Slatina 20 d.; Matej Vitković, Zagreb 50 d.; Marijana Majerhofer, Gospic 20 d.; Ana Lapac, Draga kod Senja 10 d.; Jelka Jelušić, Kloštar Podravski 20 d.; N. N., Sarajevo 10 d.; Dr. Ivan Blažević, Senj 50 d.; Milan Freiman, nastavnik gradanske škole, Zagreb 50 d.; Matej Vitković, Zagreb (opet) 50 d.; Razni dobročinitelji preko O. Stejskala u Travniku 170 d.; Henrieta Benuček, Travnik 50 d.; O. Stejskal, Travnik za jul 200 d.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Sreća Isusova u Zagrebu: Abramić Franjka 20 d; Agić Emilia 25 d; Aljmašić Julija 20 d; A. V. Zagreb 30 d; Bartulić L. 20 d; Belesić Antun 20 d; Belohradčić Delfa 20 d; Bizović Franca 20 d; Blaževac Kata 10 d; Belančić Niko 10 d; Buljević Ana 10 d; Crnčan Luka 10 d; Crnić Mirko 5 d; Cvetković Josipa 100 d; Čosić od. Lacić 10 d; Đidović Kata 10 d; Dolencić Irma 30 d; Dopelhamer Cecilia 10 d; Dukanović Ana st. 30 d; Felja Josip 20 d; Filipović Marija 15 d; Fiser Kata 50 d; Glasović Luka 10 d; Grgrurić Terezija 20 d; Gronfles Veronika 10 d; Habus Antun 30 d; Hameled Duro 10 d; Ilavacki Rivo 50 d; Horvat Ivan 20 d; Hrvatska Žena: Zagreb 300 d; Ilie Magr. S. 100 d; Inhof Ana 10 d; Iđaković Marija 10 d; Kenyi Karolina 20 d; Klajić Blaž 5 d; Knežević Ljubica 20 d; Knežević Ljubica 15 d; Kolonić Cecilia 40 d; Konsoni Ivana 4 d; Kovacev Mara 15 d; Kovacević Manda 10 d; Krkić Marija 20 d; Kuhić Dr. Ante 30 d; Majić Grok pog. Grge 100 d; Marićev Ivo 10 d; Manhar Antun 20 d; Milak Pavao i Terezija 200 d; Šimo Mutić 30 d; Mužjak Enrica 20 d; Nešerović Veronika 300 d; Neralić Ana 30 d; N. N. Split 200 d; N. N. Turča 100 d; N. N. Zagreb 100 d; N. N. Zagreb 100 d; N. N. 100 d; N. N. Zagreb 50 d; N. N. Zagreb 10 d; Opuštul Marija 10 d; Pakalić-Durišić Ljubica 20 d; Pašić Đuro 10 d; Perškić Josip 30 d; Petrović Juraj 45 d; Piečarka Katarina 20 d; Prebeg Mirko 10 d; Prekupec Ivan 100 d; Publijera Marija 50 d; Pušić Stipe 10 d; Puškaric Franjo 100 d; Puša Ružica 50 d; Radišević Radolf 50 d; Rakitić Kats 20 d; Rebnić Luka 20 d; Remec Rozalija 40 d; Ribić Đuro 50 d; Šeder Elizabeta 10 d; Šimović SS Milosrdnice, Dubrovnik 30 d; ŠS Dominikanke, Zagreb 10 d; Šinković Josip 10 d; Šinković Marija 5 d; Stević Marija 10 d; Sušec Tomo 10 d; Salamon Marija 20 d; Šestak Miroslav 10 d; Šimunović Antica 15 d; Šimunović Ruža 20 d; Šimunović Ana 3 d; Spoljarec Ana 10 d; Tomek Dragutin 20 d; Tominović Vera 10 d; Tomšićeva Marija 100 d; Tumpa Benedikt 10 d; Turčić Magdalena 50 d; Stipan Kata, Eva i Barsa 60 d; Vidić Stanka 10 d; Zauhar Josipa 50 d; Žandarić Terezija 50 d; Zugčić Martin 20 d.

Za sv. Mise: Bartulić L. 20 d; Ćivić Munda 20 d; Chulich Matheo 1 dol; Đukid Bara 20 d; Ferketic Julijana 20 d; Kermenc Matija 10 d; Knežević Ljubica 40 d; Karlovska Josip 10 d; Marinčević Ljubica 20 d; Marošević Ivan 30 d; Neralić Ana 20 d; N. N. Turča 30 d; Pavićević Žofima 20 d; Piečarka Katarina 20 d; Posavac Eva 50 d; Remec Rozalija 25 d; Šekula S. 35 d; Šutić Katica 20 d; Šebrek Jelka 30 d; Vlačić Mara 10 d.

U čast Sreću Isusovu: B. J. Brodi, Varedi 20 d; Čoha Blaž 10 d; D. L. Kaštel Štafilje 50 d; Fogec Martin 5 d; Gojdaric Justina 15 d; Hrpnić Marija 10 d; Jurčić Frana 20 d; Ivanković Antonija 25 d; Kapetanović Marija 10 d; Kapović Marija 8 d; N. N. Bjelovar 10 d; Pavlić Ana 10 d; Rusan Ljubica 5 d; Šrekač Ana 30 d; Tomasić Mijo 20 d; Weber Elizabetha 23 d; Vrtuljak Jrgica 20 d; Vučevac Vilma 5 d.

U čas Sreću Isusovu i Marijinu, Mučenj Božjog, Gospi Lurdskoj, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I. i Petru Barbariću: Huzjak Jelena 20 d; Jeličić Kata 50 d; N. N. Zagreb 10 d; Purić Stanka 20 d; Stipančević Janja 10 d; Tomek Marija 20 d.

Za raširenje Glasnika Sreća Isusova: Abramović Magdalena 10 d; Bakić Stipe 5 d; Belošević Jelena 6 d; Bičen Gisela 5 d; Čunko Barbara 25 d; Hamin Milka 15 d; Horvat Josip 5 d; Ivanković Antonija 30 d; Jambrović Sabina 15 d; Karalić Ivan 50 d; Kovačević Eva 50 d; Livičić Rina 5 d; Mlinarić Josipa 10 d; Pešić Ivan 5 d; Pelicanic Linka 15 d; Rajtar Luka 10 d; Ružička Magdalena 5 d; Škorjanec Ruža 10 d; Turk Zdenka 5 d; Vučetić Dragutin 5 d.

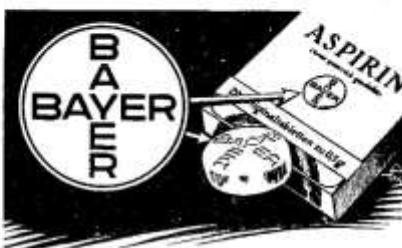
Za kruh sv. Antuna: Ivanković Antonija 20 d; Müller Matilda 10 d; Sušec Tomo 10 d.

Za fond benitifikacije Petra Barbarića: Đadić Stipe 50 d; Flegar Andela 25 d; Humski Stefanija 50 d; Ivanković Ana 10 d; Ivanković Antonija 50 d; Knežević Ljubica 10 d; Kramberger Marija 50 d; Lipovac Sabina 50 d; Margotić Barbara 15 d; Mihaljević Zora 50 d; Pasarić Mile 50 d; Pavićić Mile 20 d; Pavletić Vinka 40 d; Ivan 5 d; Plančić Franika 15 d; Portner Stjepan 50 d.p.; Krasica 20 d; Štefanović Mire 10 d; Šterba Helena 25 d; Štimac Neža 20 d; Vidić Stanka 50 d; Žekić Ana 100 d; Želenka Terezija 100 d.

Za ulje „Vječno Svetlje u Svetištu Sreća Isusova: Horvat Rudolf 5 d.

Za Dom Dubrovački vježbi u Zagrebu: Rkt. Župa, Dubrovačica 110 d.

Za gradnju Kapelice presv. Krvi u Lumbregu: Prplje Anica 15 d.

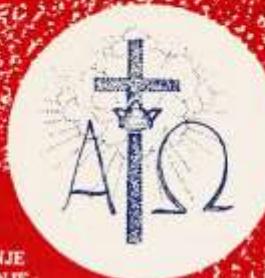
Kada kupujete

sredstvo protiv bolova, prehlade ili gripe i tražite

ASPIRIN

pazite da svako pakovanje i svaka pojedina Aspirin tableta mora da nosi „Bayer“-ov križ.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE PRIKAZANJE:

Božansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijini sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i za sve one nakane, na koje se Ti ne prestano prikazuješ na olaruu. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. A me n.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE:

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Prcesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR- CA ISUSOVA:

Potpuni oprost prvoga petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK SRCA ISUSOVA
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mješćeo Isusovo u Zagrebu - Urednik: Filip Matić D. L. - Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu A: Allirević D. L. - Uprava: Zagreb I, 142, Palmotičeva 11. - Broj ček račun: 33996. - Cijena: 15 d. - 1/2 dol. 8 lire - 2,50 pengo. - Tiskara Glasnika Srca Isusova A. Allirević D. L. Zagreb.

L I S T O P A D 1 9 4 0

OPĆA NAKANA:

Obnova radačkih obitelji u Kristu MISIJSKA:

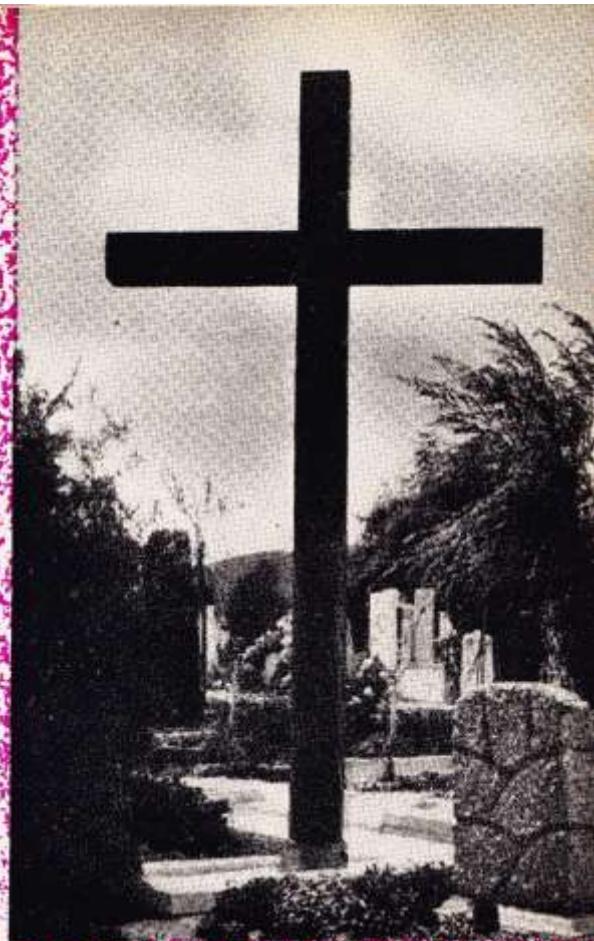
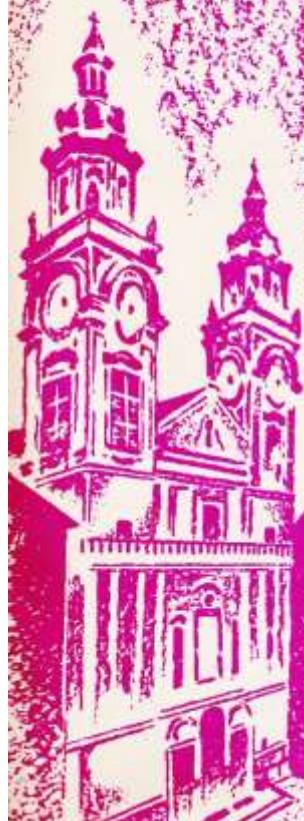
Katolici svjetovnjaci u misijama

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

- 1 U Remigije. Svećenici
 - 2 S Andeli Ćuvari. Stovanje sv. Andela.
 - 3 Ć Terezija od M. Is. Priproste duše.
 - 4 P Franjo As. Naši Franjevci.
 - 5 S Placido. Mornari i putnici.
 - 6 N 21. PO DUH. Bruno. Naši Karuzijanci.
 - 7 P Krunica. Moljenje krunice u obiteljima.
 - 8 U Brigita. Bolesnici.
 - 9 S Dionizije. Griešnici.
 - 10 Ć Franjo Borg. Stovanje Euharistije.
 - 11 P Materinstvo B. D. M. Naše majke.
 - 12 S Maksimilijan. Narodni vode.
 - 13 N 22. PO DUH. Eduard. Povjerenici Glasnika.
 - 14 P Kalist. Sv. Otac Papa.
 - 15 U Terezija Av. Redovnice.
 - 16 S Hedviga. Duše u očaju.
 - 17 Ć Margaretra Al. Ljubav prema Srcu Isusovu.
 - 18 P Luka. Liječnici.
 - 19 S Petra Alk. Radničke obitelji.
 - 20 N 23. PO DUH. Ivan K. Misije.
 - 21 P Ursula. Ženska uzgojilišta.
 - 22 U Kordula. Djekočka Društva.
 - 23 S Ignacije. Obraćenje Istoka.
 - 24 Ć Rafael. Naša mladež.
 - 25 P Hriz. i Darij Trgovci i obrtnici.
 - 26 S Evarist. Da se suzbije komunizam.
 - 27 N 24. PO DUH. KRIST KRALJ. Mir u svijetu.
 - 28 P Šimun i Juda. Kat. Štampa.
 - 29 U Narcis. Pokojni čitatelji Glasnika.
 - 30 S Alfons Rod. Redovnici-lajici.
 - 31 Ć Vuk. Naša sjemeništa.
- OPĆA NAKANA U STUDENOM:
Učitelji i učiteljice u kat. školama.
- MISIJSKA:
- Sv. Kongregacija za širenje vjere.

Tiskarski glasnik a-článok

Student 1940

GLASNIK SRCA ISUSOVÁ

Glasnik Srca Isusova

J. 49

SUDENI 1940

BROJ 11

Katolički učitelji i učiteljice

Mjesečna nakana u studenom, blagoslovljena od sv. Oca Pape

Uzgojem postaju narodi veliki. Uzgojem stvaraju se njihove odlike. Pravi uzgoj sprečava da narod ne zade stranputice, a ako je zašao, uzgoj ga vraća na pravu stazu. — Ovim rijećima biskup Dupanloup označuje veliku važnost uzgoja. Čovjek u kojem uzgoj nije stišao zle nagone, pa su strasti uzbujale u njegovoj duši kao korov, izgubljen je član ljudske zajednice, njegova duša lako propada.

Nema uzvišenijega rada od uzgajanja. Cilj uzgoja je svrhu naravan: spasenje duše, vječna sreća. Uzgojitelj, koji tako odgaja, odgaja Materi Crkvi vjernu djecu, a domovini vrijedne sinove i kćeri.

Umjetnik stvara iz mramora dlijetom i čekićem svoju umjetninu. Takav je umjetnik i uzgajatelj, ali u njegovim rukama nije mrtva stvar, nego živi stvor s neumrlom dušom.

»Od najveće je dakle važnosti, da se u odgovoru ne pogriješi, kao što je važno, da se ne pogriješi i na putu prema posljednjemu cilju, s kojim je usko i nužno povezan sav uzgojni rad. Doista, budući da se odođe bitno sastoji u izgradnji čovjeka: kakav mora da bude i kako treba da se na ovoj zemlji vlada, da postigne uzvišeni cilj, za koji je stvoren, jasno je, kao što ne može biti pravoga odgoja, a da nije sav uperen na posljedni cilj, tako u sadanjem redu Providnosti odkako se Bog objavio u svome Jednorodenom Sinu, koji je jedini »put, istina i život«, ne može, biti odgoja primjerenijeg i savršenijeg od kršćanskoga odgoja.« — »A isto se tako iz spomenutih načela jasno očituje, može se reći nenadkriljiva uzvišenost rada oko kršćanskoga odgoja, kao onog, koji konačno smjera na to, da dušama gojenaca osigura najviše dobro, Boga, i ljudskoi zajednici vrhunac blagostanja, koji je moguć na ovoj zemlji. (Enciklika Sv. Oca Pape Pija XI. O kršćanskom uzgoju mladeži.)

Kaošto umjetnik ima svoj uzor, svoj ideal, prema kojemu radi, tako treba i uzgajatelj da ima svoj uzor, prema kojemu će

raditi, da izvrši zadaču, koju mu je na povjerenoj mlađeži ovršiti. Isus Krist, koji se je i sam nazivao učiteljem, jest uzor, ideal katoličkoga učitelja i učiteljice. Prema tome idealu oni crtlu po crtu Isusovu prenose na dušu djeteta, »dok se Krist ne izobrazí u njima«. Zadača je učitelja izražena u riječima sv. Pavla u poslanici Kološanima: »Krista navještati, opominjujući svakoga čovjeka i učeći svakoga u svoj mudrosti, da prikaže svakoga čovjeka savršenom Kristu Isusu.«

Isus je Bog, ali i najsvršeniji čovjek. U ljubavi, u mudrosti i pravednosti, u strpljivosti i krotkosti, ne može ga doseći ni jedan čovjek, ali On nam se sam, svojim božanskim ugledom postavlja uzorom: »Primjer sam vam dao, da i vi tako činite. — »Učite od mene, koji sam krotka i ponižna srca.«

Čovjeku, a napose mlađeži treba ideal, koji će je oduševiti i u njoj probuditi možda i neslućene mogućnosti, snage, volje i ustrajnosti; dovinuti se tome idealu, ma stajao on i te kako visoko. Sam Isus postavio nam je najuzvišeniji cilj: Budite savršeni, kao što je savršen vaš Otac Nebeski. — Katolički učitelj i učiteljica, koji sami svojim životom prednjače, koji sami u sebi toga Krista izobrazuju i u duši nose, lako će mlađež oduševiti za Krista i voditi je k Njemu. Osobnost kat. učitelja i učiteljice mora biti »svjetiljka, u kojoj svijetli Isus Krist« (J. Langbehn).

Sveta je zadača svećenika naučavati Kristov život i njegovu nauku predati ljudima. Iza svećenika ima ovu misiju i ovaj apostolat kat. učitelj i učiteljica. Njima su djela povjerena ne samo od roditelja i države, nego i od Crkve zaručnice mistične Krista Gospoda, a po Crkvi od Krista samoga.

Učitelj predaje djeci i znanje. Ovo je druga, ali isto tako važna zadača uzgoja. Dandanas kao da je ovo drugo »jedino potrebno« i najvažnije za čovjeka. Znanje je istina veliko dobro i čovjeku potrebno u životu. I katolik mora da je čovjek napredan i prosvijetljen. Naobrazba nije njemu ni zadnje, ni najveće. Znanje ima samo onda vrijednost, ako čovjeka ne odvratí od njegove zadnje svrhe.

Novo doba ozvanja zvučnim riječima, puno je ideja o usrećivanju ljudstva; ono ga uzgaja za umjetnost i slobodu. — a zaboravlja rijeći najvećega svih uzgajatelja: Tražite najprije kraljevstvo nebesko. — Ova riječ Spasiteljeva neka je lozinka kat. učitelja i učiteljice. »Manje intelektualizma, a više neumrle duše« poznata je riječ Försterova. Neki otac ovako se izrazio o svom školovanom sinu: »Moj sin ima dvije glave, ali nema srca.« Pravo znanje samo je sredstvo da se postigne svrhunaravni cilj čovjeka. Prava je znanost u skladu sa vjerom. Velika je pogibao za dušu mlađeži, ako joj se podaje znanost, koja nije prosvijetljena vjerom.

Pravi kat. učitelj i učiteljica, koji sami žive u Kristu i s Njime se u Euharistiji sjedinjuju, vide u neumrlim dušama djece

Učitelj nastavlja i primjenjuje u školi ono, što je svećenik započeo na propovijedaonici

Krista i znaju od koje je neizrecive važnosti da Krist u dušama djece raste i djeluje. Kat. učitelj i učiteljica mole s djecom i nalaže nebrojene prigode djecu na Boga i svrhnunaravne stvari upućivati. Oni nisu samo nadziratelji djece kod sv. Mise, oni su s njima jedno u žrtvi i molitvi.

Kat. učitelj i učiteljica, koji sa svojim učenicima primaju zajedno sv. pričest, daju ovim činom djeci više životnih vrednotu, negoli u najboljem predavanju kroz čitavu godinu. Primjer učitelja djeluje nadasve. Kat. učitelj i učiteljica, koji svoj duhovni život sagrađuju i Krista u duši nose, dat će od te punine i djeci i bit će veza među djecom i Kristom.

Nema ljepših riječi o vrijednosti kat. učitelja i učiteljica, nego što ih je rekao pok. Sv. Otac Papa Pio XI.: Dobre škole nisu toliko plod valjanih naučnih osnova, koliko u prvom redu u plod dobrih učitelja. Ovi odlično spremljeni i izobraženi svaki u svojoj struci, koju treba da poučaje, i urešeni umnim i moralnim vrlinama, kako iziskuje njihova prevažna dužnost, neka gore čistom i nebeskom ljubavlju prema povjerenoj im mlađeži, upravo zato, jer ljube Isusa Krista i Njegovu Crkvu, čija su mlađež vrlo ljubljena djeca. I stog istog razloga iskreno im neka leži na srcu pravo blagostanje obitelji i njihove domovine.

I zato Nam se duša napunja utjehom i zahvalnošću prema dobroti Božjoj, kad gledamo, kako zajedno s nastavnicima, redovnicama i redovnicima, velik broj ovako dobrih učitelja i učiteljica — udruženih također za što bolju duševnu svoju izobrazbu u kongregacijama i posebnim društvima, koja zato valja pohvaliti i pomagati kao vrlo plemenite i moćne pomoćnike katoličke akcije — nesebično revno i postojano radi u onom umijeću, koje sv. Grgur Nazijanski zove »umjetnost nad umjetnostima i znanost nad znanostima« u umjeću upravljanja i odgoja mlađeži. No ipak i za njih vrijedi riječ Božanskoga učitelja: »Zetva je velika, ali radnika malo.« Molimo zato Gospodara želje, da pošalje još mnogo takvih radnika na polje kršćanskoga uzgoja. —

Herma Kürschner

Na dušni dan...

Na dušni će dan oživjeti groblja. Stanovnicima grada mrtvih doći će ljudi iz grada živih, da ih pohode u njihovom stanu — u grobu, okitit će im ga, zapalit će svijeće i u dubokoj sabranosti razgovarati sa svojim pokojnicima... .

I ti ćeš doći na groblje. Pa kad budeš stajao pokraj grobnog humaka pokojnoga znanca — prijatelja, majke, oca, sina ili kćerke — sjeti se triju velikih istina, o kojima ti danas govori sve oko tebe.

Prva je istina o prolaznosti zemaljskog života. Prolazi vrijeme kao san, nestaje dana poput mjehurića od sapunice... .

Gdje je tvoje djetinjstvo? Gdje je lanjski dušni dan? Gdje je posljednja zima? Cvijeće prošloga proljeća?

Sjećaš li se još zadnjih riječi pokojnika, na čijem grobu klećiš? Njegove smrtne borbe, pogreba?

Kako je sve to brzo prošlo! Svega je nestalo kao sjene, kao traga lađe na morskoj pučini... .

Tako će nestati i tvojih posljednjih zemnih doživljaja. Hoće li isčezavati polagano, na bolesničkom krevetu, ili će biti prekinuti naglom nesrećom; hoćeš li umrijeti od starosti ili od kapi srca, toga ne znam. Ali znam sigurno, da se smrt poput crne sablasti već šulja za tobom i broji tvoje korake, da, kada budu izbrojeni, dođe i prekinut tvojeg zemaljskog života. Jest, doći će. Tiho, nečujno, kao andeo s ognjenim mačem, da otvori vrata vječnosti, i — ti ćeš se naći pred Bogom svojim...

To je druga istina, koju ti propovijeda dušni dan: čim pređeš prag vječnosti, doći ćeš pred Bogom...

Kakav će biti taj tvoj susret s Bogom svojim?

Promisli, šta će osjetiti u taj čas pijanac, ubojica, bludnik, koji je prezreo Boga i u grijehu tražio udobnost, ljepotu, užitak...

Pri pomisli na taj čas drhtali su i veliki sveci, a šta će tek biti s grješnikom?

Šta će reći Bogu majka, koja je radi vlastite udobnosti ubila svoje čedo? Ili otac, koji je prisilio ženu, da spriječi postanak novog bića, kojemu je Bog htio dati neumrlu dušu i bio ga odredio za vječni život? Šta će odgovoriti Bogu roditelji — ubojice, kad ih zapita: »Gdje su djeca?«

Kako će poniknuti pred Božjim veličanstvom psovač, koji je blatio poganim jezikom ime Božje! Šta će reći Bogu bezvjerac, koji je prkosno dizao glavu i govorio, da nema Boga, dizao šaku prema nebu i prijetio se, da će skinuti Boga s njegova prijestolja. Šta je rekao Bogu jedan Lenjin, začetnik bezbožnog komunizma u Rusiji, koji je govorio, da nebo prepusta vrapcima, a on da će podići raj na zemlji... No dočao je čas, u koji je i on morao ostaviti zemlju, pa se našao pred Bogom, živim, vječnim Bogom svojim! Kakav je bio taj susret?

Naprotiv, kolika će radost obuzeti dušu pravednika, kad se na pragu vječnosti ukaže pred njim Slvoritelj njegov, vječni Bog, kome je on ostao vjeran uza sve napasti davolske! Odrekao se za zemaljskog života nedopuštenih prolaznih užitaka, a možda koji puta i dopuštenih, ali ipak prolaznih, kratkotrajnih, a sađa?

SV. STANISLAV (13. XI.)

Zivio je tako da mu je cijeli život bio priprava na smrt.

Sad će ga dragi Bog, ispuniti neopisivim blaženstvom za svu vječnost...

I ti ćeš morati jednom pred Boga. Kakav će biti tvoj susret s Bogom?

O tom susretu ovisi cijela tvoja vječnost. To je treća velika stina dušnoga dana.

Ako dodeš pred Boga okajan smrtnim grijehom, to jest, ako umreš s neokajanim smrtnim grijehom na duši, srušit će te moć svetosti Ecce u ponor pakleni...

To je grozna istina, koja postoji neovisno o tom, da li je ti priznaješ ili ne. Šta više! Da se digne cijeli svijet i počne prosvjedovati, nijekati je, ništa ne pomaže. I ja i ti i svaki drugi čovjek, ako dode pred Boga u smrtnom grijehu, bit će osuđen na vječne muke u paklu.

Zamisli se u tu strašnu istinu... Baci pogled u svoju dušu... Šta bi bilo, da smrt pokuca na tvoja vrata još danas, da moraš u ovaj čas pred Boga?

Bi li za te susret s Bogom bio čas radosti ili početak vječnog očaja?...

Zemaljski je život kratak. Prestaje užitak, vene ljepota, jenjava bol, a u gradu mrtvih — na groblju — čeka već i tebe jedno mjesto... Proći će zemaljski život kao nemiran san, i doći će vječni život. A na pragu vječnog života čeka te Bog, dragi naš Bog.

Pa zar da se za ljubav kratkotrajnog zemaljskog užitka odrekneš Boga svojega? Zar da trčiš lakomo za sunčanom zrakom, a ostaviš Sunce, veliko žarko Sunce? Ta nije lijepa zraka, nego Sunce izvor njezin!

Ili ćeš i ti uz tisuće i tisuće izabralih duša prgnuti ponizno glavu pred svojim Stvoriteljem, vršit u svemu njegovu svetu volju i s velikim čeznućem očekivati dan susreta s Bogom, dan, u kojem će početi tvoja vječna sreća?

Evo, tu na grobu milog pokojnika zamisli se ozbiljno i stvari čvrstu odluku, koju ćeš vjerno ispunjavati, dok i tvoje tijelo ne pokrije crna zemlja.

Petar Ribinski D. I.

Mise na nakanu sv. Oca Pape

Zadnji mjesec stiglo je samo šest prijava za sv. Mise na nakanu sv. Oca Pape:

Platičevo: Crkv. pjevačko društvo — svake 3. nedjelje kolovoza

St. Petrovo Selo: III. Red sv. Franje — 1. IX.

St. Petrovo Selo: Djev. Dr. Srca Isusova — 4. VIII.

Subotica: Kruničari župe sv. Roka — 13., 14. IX., 7., 18., 28. X.

Beograd: Članice Apost. molitve — 5., 7. VII., 6. X.

140.000!

Svaki dan umire 140.000 ljudi!

Grozan broj! Osijek, Split, Karlovac, Varaždin, Brod i Bjelovar uništeni u jednom danu... To znači 140.000 mrtvih dnevno. 140.000 je jučer još živjelo, a danas ih više nema!

140.000 će i danas nestati.

Sutra i preksutra će i opet putovati 140.000 ljudi s ovog svijeta.

97 na minutu

51 milijun na godinu!

Među umrlima od jučer, ja možda poznam neke; kako bih se začudio da u sutrašnjim novinama pročitam: taj i taj — umro.

Ali većina mi je nepoznata:

Kinezi i Japanci s kraja Azije — Crnci iz Afrike i Amerike — Evropljani iz okolnih zemalja.

Zgrblijeni starci, osjedili... ružičasta djeca u kolijevci

Žene i ljudi, koji su mislili, da imaju još 50 godina života pred sobom,

Ugledna, svjetska dama ili mala nepoznata radnica!

Sve ih pokosila neumoljiva smrt — sve ih pozvao vječni sudac

Licem u lice pred Bogom, sudenii su po onom što su učinili.

»Dodite blagoslovjeni oca Mojega... Uđite u Kraljevstvo, koje Vam je pripravljeno.«

Nebo je za Te. Učinio si svoju dužnost... radio si i trpio kao krščanin...

Nebo u kojem nema ni rata ni nezaposlenosti, niti bogataša bez srca, ni zavidnih siromaha, ni bolesti ni žalosti... niti robijskog rada.

Nebo, gdje će Bog, najbolji od svih Otaca otrti sve suze i zacijseliti sve rane...

Ili: »Odlazite od mene, prokleti, idite u oganj vječni...«

Pakao, strahoviti pakao, bez kraja i konca za neprijatelje Božje psovače, kradljivce, pokvarenjake... koji su umrli, a da nijesu zamolili Boga za oproštenje.

A za one, koji nijesu prokleti, ali ipak ne zaslužuju odmah Neba, dugo i bolno čekanje u

Čistilištu. Što čine u Čistilištu duše pokojnika? čekaju nebo možda strašno trpe, jer moraju zadovoljiti za bez-brojne grijehе: srdžbu, osvetu; lijenost i proždrljivost, krađu i nepravdu, za sramotne grijehе tijela... ali one se uzdaju u naše molitve, koje ih mogu utješiti.

Ne smijem zaboraviti tih duša što trpe...

Isus Krist je umro za njih kao što je umro i za mene...

On želi sreću i spas svih...

U toj neizmjernoj zajednici, što ju čini Crkva, svi se moraju pomagati.

A što sam ja učinio za 140.000 umrlih jučer, za 51 milijun onih umrlih lanjske godine?

Možda sam molio za jednog ili drugog: kojeg rođaka ili prijatelja.

Možda sam nosio cvijeća na grob svojih milih... cvijeće, koje ništa ne ublažuje trpljenja duša.

A zaboravio sam milijune drugih, koji čekaju na moje molitve, da polete u nebo!

Što da činim?

Na ovaj dan mrtvih, kad svaki svećenik prikazuje tri sv. Mise, ići ću na sv. Misu i molit ću od sveg srca.

Mognem li, pričestiti ću se, i kad Bog bude u mojoem srcu, molit ću ga da spasi duše.

Ali to nije sve. Ja ću mu prikazati svoj rad i svoje trpljenje, sjedinit se sa Kristom, koji je trpio i koji je umro za spas svih ljudi.

I molit ću duše, da me pomažu kad dođu u Nebo.

One ne će biti nezahvalne, jer nezahvalnost još nikad nije unišla u Nebo. One će me štititi!

*I kad dode na mene red, da se pojavit pred vječnim Sucem,
ja ću naći milosrde, jer sam bio milosrdan prema drugima.*

Blaženom Nikoli Taviliću

*Ploviš svog života brodom lako
Kroz domaju, zemlje tude, strane
Tražiš duše, žedne pojš, tješiš tako,
Da po Tebi, i u tami, vječne sreće sunce grane,
Za života, Twoga strogog, svetog,
Put trnovit, slijedio si hrabar.
Dok Te mnogi gone, za njih moliš,
Blagoslov im svet svoj daješ,
Dok Te muče, Tebe sveti mučeniče.
Potpun čovjek, uzor, svetac,
Već si tada bio.
A sada moli Te Tvoj narod,
Za zagovor moćni kod dobrog Boga.*

Rudolf Pukšić

Mjes. zaštitnik: Sv. Andrija ap. 30. studenog

Slika u srcu

Jedne novembarske večeri umirao je stari, slavni slikar. Pozove svećenika, da mu podijeli posljednje Sakramente. Svećenik dode: pred njim je stupao dražesni ministrant, koji je energično mahao zvoncem.

Stari se slikar velikom pobožnošću pričestio, a zatim primi posljednju pomast. Život mu se polagano gasio. Smrt je bila neizbjegiva. Izmolile su se molitve umirućih.

Medutim se kadionica ugasila: umirući, je posljednjim silama uzeo komadić ugljena, i nacrtao na bijelom zidu pokraj krevete divnu sliku Isusovu.

Dječak je čudenjem i divljenjem promatrao, a zatim rekne ihm glasom umjetniku: »Ja bih također htio slikati Isusa«. Umirući položi ruku na njegovo čelo i prošapne: »Želiš li, dragi, da naslikam Isusa, naslikaj Ga tako, da Ga uviјek imаш u svom srcu.«

Povijest nam nije otkrila ime starog slikara, ali nam je otkrila ime dječaka: Murillo.

Naslikati u svom srcu sliku Isusovu, znači biti krepostan. A to može svak. Ne mora biti slikar.

Za našu duhovnu obnovu

Iz pastirskog pisma krčkog biskupa
Preuzv. g. Dra Josipa Srebrnića.

ZADOVOLJAVANJE ZA GRIJEHE

Iz svega takoder slijedi, da se mogu vremenite kazne, što smo ih radi svojih grijeha zasluzili, s dobrim djelima, koje Bogu u zadovoljštinu prikazujemo, otkupiti ne samo u vezi sa sv. Ispovijedi, nego neovisno od nje. To vrijedi ne samo za pojedince, nego i za zajednice pa i za čitave narode. Ninivljani su radi svojih grijeha zasluzili, da budu od Boga kažnjeni, ali kad su bili po proroku Joni pozvani, neka čine pokoru i neka se obrate od svojih zlih djela, te su oni proroka slušali, Bog je od svoje namjere odustao i smilovao im se.

Pokornička dobra djela očuvala su dakle Ninivljane od propasti, u koju bi bili stalno zapali! Svoj postupak nam Bog preko proroka Jeremije jasno ističe: »Ako se narod odvrati od zloće, za koju sam mu kaznom zaprijetio, kazna ne će ga stići.« U ime Božje upozorio je Danihel kaldejskoga kralja Nabukodonozora na slijedeće: »Otkupi se milostinjom od svojih grijeha i djelima milosrđa od svojih zlodjela; ako to učiniš, možda će Ti Bog grijehu oprostiti.« Dobra djela imaju kod Boga veliku moć. »Blaženi milosrdni, jer će oni milosrde postići«, rekao je Isus, i zato gledamo kako ona donose grešnicima obraćenje, obiteljima i narodima blagoslov Božji. Ali treba ih obavljati, ne iz taštine, jer taština zazire od Boga, pazi samo na sebe i izazivlje samo pravednost Božju; ne iz taštine, da te drugi vide i da te hvale i odlikuju, nego dobra djela treba obavljati samo radi Boga, u našem slučaju u duhu pokore, kao zadovoljštinu za Njemu nanesene uvrede, da nam Bog grijehu oprosti i izbriše vremenite kazne, što smo ih po njima zasluzili. Ako grešnik dobra djela u duhu pokore obavlja, ona će ga spasiti; ako ih pravednik u duhu pokore obavlja, ona će mu kod Božje pravednosti ne samo brisati vremenite kazne nego će mu umnožavati život Božji i pripremati mu sve veće blaženstvo u svetom raju.

DOBRA DJELA

Svaki ima mogućnost da vrši dobra djela. Dobra djela su molitva, post, milostinja; dobra djela su podupiranje župne crkve, sv. Misija, sveć. podmlatka, dobre štampe, katoličkih institucija; dobra djela su pomoć bližnjemu u njegovoј bolesti, u njegovoј žalosti, u njegovoј nevolji; zaštita sirotinje, posredovanje rada, pobijanje nepravde i lihvarstva i iskorističivanja radnika i djece; dobra djela i te kako su strpljivo podnašanje bolesti na sebi i na drugima, strpljivo podnašanje smrti u obitelji, ove ili one nesreće u domaćoj kući, oskudice, siromaštva, studeni, vrućine, suše, raznih

vremenskih nepogoda u polju i vinogradu, napadaju zlih ljudi, nepravednog ogovaranja i klevetanja i uopće svih protivština, za koje je Isus rekao: »Tko hoće da ide za mnom, neka se odreče sebe i uzme križ svoj svaki dan i ide za mnom«; dobra djela su obrane svete vjere i vjerskih ustanova u javnosti, neustrašivo priznavanje katoličkih načela, pobijanje vjerskih zabluda, psosti, ružnog govorjenja i nemoralnih pojava, protuvjerskih i nećudorednih novina. Dobra djela su oprošt. O koliko, koliko se prigoda dnevica sva-komu pruža da vrši u jednoj ili drugoj formi u duhu dobra djela, zadovoljava Božju pravednost i zazivlje Božji blagoslov.

SJEDINJENI S KRISTOM

Dobra djela makar bila prividno najneznatnija, imat će pred Bogom najveću vrijednost i najveći uspjeh, ako ih čovjek obavlja u stanju posvećujuće milosti, kao dijete Božje i živi član Crkve, kojoj je glava Krist. »Ostanite u meni i ja u vama«, pozivlje neprestano Krist svakoga od nas i naglasuje: »Ja sam trs, vi loze; koji ostaje u meni i ja u njemu, on rodi mnogi rod, jer bez mene ne možete ništa učiniti. Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, što god hoćete, tražite i bit će vam!« Te Isusove riječi neizmјerno su važne, jer nam zorno kažu, kako treba da vršimo svoja dobra djela, da postignu otpust vremenitih kazni, ako ih Bogu prikazujemo kao zadovoljštinu za grijeha; Njegov blagoslov u životu; napredak u ljubavi i u jedinstvu s Njime. Radi toga uči i sv. Pavao: »I svi štогод činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospodina Isusa hvaleći Bogu Ocu po njemu!« U ime Isusa dakle treba živjeti i raditi, sjedinjujući svoj život s Njegovim. To će biti, doklegod je svaki od nas živa grana na trsu, koji je On; doklegod se čuvamo grijeha, da ostanemo živi udovi u tijelu, kome je On glava, jer se tada prelijeva sva vrijednost njegova života i sva vrijednost njegovih djela na naša dobra djela. Uvijek s Isusom, neka bude naša lozinka, uvijek radi Isusa, uvijek k Isusu!

Priča o glasniku smrti

Jednom mladiću obećala je smrt, da će mu se najaviti prije nego što dođe po nj. Mladić je pomalo stario. I dosta je bolesti prepatio. Ali uvijek je ozdravljao i dalje bezbrižno živio. Najedam-put potapka ga smrt po ramenu uz riječi: »Evo me.« — »Pa zašto nisi držala svoga obećanja, da ćeš mi javiti prije nego što dođeš?« — »Zar ti nisam slala jednog glasnika za drugim? Dolazila ti je u moje ime groznička, bolest, slaboca. Onda zar te nije svake večeri sjećao na me moj brat san?«

Čovjek je morao zašutjeti i poći sa smrću...

Prvi članak vjerovanja

»Bez mene ne možete ništa učiniti« (Iv. 15.5). Bez milosti Božje ne možemo dobra djela vršiti. Među najpotrebnijim činima je svakako čin vjere u Boga i u sve što je Bog objavio. Bog daje svakom dovoljno milosti, ali čovjek može milost Božju i izgubiti, ako ne sudjeluje s njom. Tako se može izgubiti i milost vjere, ako je zanemarimo.

Vjerujem. Vjerovati znači držati za istinu što mi vjerodostojna osoba veli, pa makar to bilo i što neobično. Ne možemo mi sve vidjeti, čuti, provjeriti. Vjera nam uvijek treba u običnom životu. Znanosti se osnivaju na vjeri: Zemljopis, povjest, prirodopis. Učenik vjeruje učitelju, sudac vjerodostojnu svjedoku. Osobito je za nas važna kršćanska vjera.

Kršćanska vjera je čvrsto uvjerenje, da je sve ono istina, što što je Isus učio i što nas po njegovoj zapovijedi uči katolička Crkva. Kršćanska se vjera odnosi poglavito na predmete, kojih ne zamjećujemo sjetilima niti ih možemo razumom posvema shvatiti. A tako raditi nije nerazumno, jer se oslanjamo na istinitost Božju te sigurno znamo, da su istine naše vjere objavljene od Boga. Vjerovati ne isključuje misliti, razmišljati. Mnoge su istine vjerske naoko nerazumljive i čudne, ali, ako ih pobliže proučiš, ostaješ zadivljen. Biskup Korum iz Trieru veli: »Ako se katolička vjera promatra samo površno, onda je to isto kao kad bi gledao bojadisane crkvene prozore izvana. Ne vidiš drugo do željeznu mrežu i stakla spojena olovom. Istom kad stupimo u crkvu, vidimo rasvjetljene lijepе slike u prozorima. Tako je i s vjerom. Ako joj se približiš i vjerske istine pomnije promotriš, vidjećeš kako je divna.« Stoga je dobro rekao neki pjesnik: »Polovično razmišljanje vodi k vragu, čitavo razmišljanje vodi Bogu.«

»Ko ne vjeruje, osudit će se« (Mark. 16. 16.) Dakle je kršćanska vjera i te kako potrebita. Vjera je kao ona zvijezda, bez koje ne bi tri kralja našla Isusa; ona je čovjeku što i korijen stablu: bez korijena stablo ne može donositi plodova. Ali vjera sama nije dosta, moramo i živjeti po vjeri. »Neće svaki koji mi kaže: Gospodine, Gospodine! ući u život vječni, nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima«. (Mt. 7.21). Vjera bez dobrih djela je kao neplodna smokva, kao zdenac bez vode, svjetiljka bez ulja, orah bez jezgre. Prije svega treba osim vjere imati i ljubav.

Vjerujem u Boga. Po tragu u snijegu ili u pijesku možemo zaključiti da je onuda netko prolazio. Uvježbano će oko Indijančeva po tragovima progoniti neprijatelja ili divljač. Na sličan način možemo i mi po nebeskim tjelesima zaključiti da ima Bog. »Nebesa pripovijedaju krasotu Božju i nebeski svod navješćuće djela ruku njegovih«. (Ps. 18.2.). Sve mi jasno govori da ima Onaj, koji je sve to stvorio, uređio i pokrenuo u gibanje, dao sile i svim

upravlja, a to je Bog. Sveti Augustin veli: »Ne vidim Boga tjesnim očima, ali po njegovim djelima učim se spoznavati ga.« A Job: »Pitaj stoku i naučit će te, ptice nebeske i javit će ti. Govori zemlji i odgovorit će ti i ribe u moru pričat će ti. Ko ne zna, da je sve ovo učinila ruka Gospodnja?« (Job 12.7). Priroda je otvorena knjiga, iz koje na svakoj stranici možemo čitati: ima Bog! Ona je spomenik, koji priča o Bogu i njegovoj dobroti, mudrosti, jakosti.

Ima Bog! To nam potvrđuje i neosporiva činjenica, da svi narodi vjeruju u jedno najviše biće. Stari poganski pisac Plutarh veli, da ćemo naći gradove bez zidina, bez kralja, bez slova, bez novaca, bez zakona, ali ne bez hrama, bez molitve, bez žrtve.

Ima Bog! Ta sam Bog se ljudima često objavio. »Mnogo puta i različitim načinom govorio je nekada Bog ocima po prorocima, a u posljednje ove dane progovorio nama po Sinu, kojega postavi baštinikom svemu, po kojem stvori i svijet.« (Hebr. 1.1.). A da potvrdi, da doista postoji, činio je mnogo čudesa. Sjetimo se samo, kako je poslao oganj na žrtvu svetog Ilike proroka, kad se taj pomolio, a 450 Balovih svećenika uzalud je čitav dan zazivalo svoga boga. Iz istog razloga je sačuvao neozlijedena ona tri mlađića u ražarenoj peći, a proroka Danijela u jami lavskoj.

»Reče luda u srcu svojem: nema Boga!« (Ps. 13. 1.) Doista u najmanju ruku lud svaki koji nijeće Boga, da ne kažemo, da je i zločinac, u koliko naime počinja uvredu veličanstva i uskraćuje Gospodaru svome dužno poštovanje i posluh. »Što se može doznaći o Bogu, očito je u njima. Bog im je objavio. Jer što je na njemu nevidljivo od stvorenja svijeta, razmišljanjem se opaža po djelima, i njegova vječna sila i Božanstvo, te nemaju izgovora. I pre-malo upoznaše Boga, ne proslaviše ga kao Boga, niti mu zahvališe, nego postaše prazni u svojim mislima i potamnuje nerazumne srce njihovo. Govoreći da su mudri, postadoše lude.« (Rim. 1.19 sl.). Okorjeli grješnici nijeće Boga, jer bi voljeli da ga nema, kako veli sv. Augustin: »Samо onaj nijeće Boga koji bi imao nekakvu korist, da nema Boga. Bezbožnici govore i vladaju se zapravo protiv svome boljem uvjerenju. U velikoj pogibelji zazivlju Boga i mole mu se. A zašto ga toliko kunu i mrze i hule, kad ga nema? Zato će ih Bog jednom uzeti za riječ. Neće bit za njih Boga ljubavi niti vječnog blaženstva.«

Petar Gärtler D. L.

Naši pokojni pretplatnici:

Anđela Mandić, Krasno; Brodanec Josip, Zagreb; Čolić Dragojka, Malovac-Kupres; Turđević Marija, Lipik; Hajsek Janica, Vino - Krap. Toplice; Jagodić Fraučić, Johnstown USA; Jarnević Petar, Johnstown USA; Kobačić Franjo, Zagreb; Kremerić Mijo, Varaždin; Maršić Kata, Bošnjaci; Mihela Marija, Mali Epenja; Nadramija Nikica, Dubrovnik; Rudonja Stipo, Žune; Sinković Katz, Vrtnjakovec; Šestak Katica, Niš; Šolc Marija, Zagreb; Vincetić Agata, Čakovec.

Moć zvonca.

Mlad po godinama, a star po grijesima, ležao je Francek u teško bolestan u postelji. Otac i majka davno su ga već ostavili. Ostao je siroče. Zločesto društvo opljačkalo ga je na duši, zločesti drugovi i vjeru mu oduzeše. Bez vjere, bez toga spasonosnog kompasa, padao je iz zloće u zloču. Radi raskalašena života teško je obolio. U siromašnoj sobici pod krovom, bez ikoga svoga, muku je mučio i svaki dan bivao slabiji. Dvorila ga je jedna dobra kršćanska duša, prijateljica njegovih pokojnih roditelja. Vidjela je ova dobra duša, da bolesniku nema spasa i od vremena do vremena znala je reći: »Gospodine Francek, bilo bi vrlo dobro i za vašu dušu i vaše zdravlje, da se isповједite i primite sv. Prćest.« Odgovor je bio uvijek otresit: »Prestanite već jednom s vašim prodičama. Ja toga ne trebam.«

Već je šesti tjedan na izmaku, kako je Francek legao bolestan u postelju.

Jedne noći bilo je strašno nevrijeme. Grmjelo je, a kiša lijevala kao iz kabla. Pričinilo mu se je kao da čuje zvonce. Valjda ne ide, mislio je on, naš stari pop, bolesniku, po tom ružnom vremenu. Glas zvona postajao je jasniji i Francek je sad uvidio, da stari župnik u to gluho doba noći i po tako ružnom vremenu doista ide bolesniku. Bolesnik je bio u susjedstvu.

Francek se zamisli. U njegovoj duši nastade revolucija. Počeo i on misliti na vječnost, na smrt, na ispovijed. Jedva je ove misli odbio od sebe, one su se ponovno javljale. Borba je trajala cijelu noć. Konačno je Francek bio svladan.

Kad je izjutra njegova dobročiniteljica po običaju došla da ga podvori, reče on: »Gospodo Tonko, želim se ispovjediti. Pozovite odmah župnika.«

Bio je to prvi dan sedmoga tjedna, otkako je Francek teško obolio. Dobra Tonka sva presretna, što je njezina molitva uslišana, pohrli odmah do starine župnika. I sluga je Božji bio ugodno iznenaden. Odmah priredi sve za sv. Popudbinu. Bolesnik međutim nestrpljivo iščekivaše visokoga Gosta — Isusa Krista.

Zvonce je opet zvonilo. Ovaj puta prodirao je njegov glas u dubinu raskajane duše bolesnikove. Proplakao je od ganuća, kad je ugledao pred sobom svećenika s Presvetim. Skrušeno se ispovjedi, s velikom bogoljubnošću primi svetu Popudbinu, posljednju pomast i papinski blagoslov.

Na koncu sedmog tjedna Francek je blago u Gospodu preminuo. — O kako su nedostizivi putevi Božjega milosrda!

Preko glasa zvonca prodrlo je u srce bolesnikovo svjetlo milosti Božje. On se je glasu milosti opirao, ali ga nije mogao od sebe odagnati. — Milosrde je Božje pobijedilo.

Sv. Majka Crkva ne moli s dobrim vjernicima uzalud za umiruće, naročito za grješnike. — Da li i ti u tu nakanu moliš?

Duka.

SVI SVETI MUČENICI, MOLITE ZA NAS!

Veselja puni pjevajmo
Krv prolitu za Isusa
I mučeničke pobjede
I lovor neba dostojan.

Nadvaladali su svjetski strah
I muke tijela prezreli,
Smrt sveta trenom podnijeli
I vječnu slavu dobili.

Protezali ih plamenu
I dvoljih zvijeri zubima,
Pun bijesa oštrim grebenom
Njih razdiraо mučitelji.

Van visjela im utroba,
Krv posvećena lila se,
Al stali su nestolomljivi
Na život su vječni misleći.

Otkupitelju Isuse,
Cuj sluga svojih molitvu,
I mučeničkom društvu nas
Pridruži za sve vječkove.

Sv. Ambroziј

Kao lišće s topole...

Blaženi Antun Baldinucci bio je velik propovjednik. Po njemu je Bog činio mnoga čudesa. Jednom je propovjedao mnoštvu svijeta pod vedrim nebom. U propovijedi rekao je svojim slušateljima i ovo:

»Hoćete li, djeco, da znate, kako grješne duše padaju hrpićice svaki dan u pakao? Pogledajte kako pada lišće s one topole.«

Poput proljetne kiše počelo je lišće da pada. Narod je na očigled ovoga čuda pao na koljena s povikom: »Misericordia! — Milosrde, Bože!«

Nakon jedne minute rekao je propovjednik svečano:

»Basta — Dosta je.« I sve se opet smirilo. A topola je bila skoro bez lista, dok su sva druga drveća oko nje bila puna lišća. Bilo je proljeće...

Tako je pripovjedao jedan očevidac...

Uzmi dijete i prikaži ga!

Prikazanje bl. Djevice je i roditeljski blagdan.

U prvom redu, to je svetkovina Majke Božje. I uspomena na dragi dan, kad se Mala Gospa — a bile su joj, kako priča pobožna predaja, istom 3 godine — otrgla od svoga doma i zavičaja, i zaklonila se u hram Jeruzalemski među djevice. Ovdje će provesti mladost u sabranoj molitvi i ručnom radu, da uljepša sjaj i čistoću Božje kuće. Gospi se na ovaj dan divimo. U Gospu gledamo kao u poučnu knjigu. Iz nje čitamo i učimo: kako se nikad dosljedno ne može početi Bogu služiti, kako valja ostaviti sve, pa i roditelje, i peći za glasom Božijim, kamo god nas on zvalo... To je zapisano za djecu...

Ali nekoliko redaka zapisano je i za roditelje. Pa ih ne valja preskočiti. Ali ih naglo pročitati! Zapisano je roditeljima u pohvatu. Prikazanje je roditeljski blagdan. Slavne uspomene na sv. roditelje Joakima i Anu. I na njihovu velikodušnost. Jer Gospa nije mogla sama doći u Jeruzalem. Doveli su je roditelji. Nije se Gospa mogla sama prikazati u hramu. Prikazali su je roditelji. Nije se Gospa mogla sama opremiti. Opremili su je roditelji. Oni dobri roditelji: Joakim otac i Ana majka. Znali su što daju; što gube! Jedino dijete, koje su tek u starosti dobili. A tako drago, dobro, milo i poslušno. Znali su, kad jede mala Marija, onijemljeću kuću, opustiti će dvorište, osamiti će se roditelji. Ostal će tek dvoje staraca, sijedi Joakim uz časnju Anu. Pa eto, vode ipak Mariju u hram. Nek onijemljeću kuću — progovorit će fram ustima čiste djevice — nek opusti njihov dvor, oživjet će Božji, u koji će se s Marijom doseliti čete andela; nek se usame oni. Ali neće se osamiti Bog — dobit će Majku. Da se Bog proslavi — to im je dosta! Pa radosno prikazuju Gospu Bogu.

Mnogi roditelji ne mogu tako! Dijete ih moli neka ga puste u svećenika, redovnika; kćerka plaje i zaklinje, da je pošalju u samostan. A roditelji ne daju. Pa ne daju. Nego se obori opća mobilizacija cijele rodbine. Sve ih odgovara od sv. nauma. Tima je blagdan Prikazanja propovijed — da ne budu tvrdokorni, da se ne opiru Bogu. Da dadnu dijete Bogu. Uvijek. Pa i onda kad je jedino. Da kleknu i kažu: prikazujem Ti ga Bože.

„P. Petit mi je rekao, da me Bog zove u Indiju — piše Isusovac o. Cristophe u listu od 9. VII. 1929. A bio sam jedinac. Oca sam izgubio još u petoj godini. Zato sam stropio, što će majka, kad joj kažem. Ne mogu zaboraviti prizora, koji se odigrao u „Kalvariji“. (fako se zvala bolnica u Bruxellesu, u kojoj su bogate gospode udovice, među njima i moja majka, njegovale bolesnike). Molio sam majku, nek me pusti u Družbu Isusova: Indiju. Strašan piač bio mi je odgovor. I ja sam plakao. Oboje smo se gašili u suzama.

... Neko pokuša. Otvorim... Bio je o. Petit. Nisam prije znao da je u kruci, pa se začudih... Pogleda nas. I smješta razabra o čem se radi. Zaokruži okom po sobi kao da nešto traži. Pokaže rukom na kip Presv. Srca, okreće se majci i zapovijedi: »Gospodo, kleknite!« Majka posluša.

„Raširite ruke — nastavi neumorno o. Petit — i prikažite svoga sina Kristu za spas duša.“

— Prikazujem, prikazujem, — čulo se isprekidano jecanje.

Tako sam negdje u srpnju 1901. dobio dopuštenje od majke!“

Kad bi ovakovih prikazanja bilo više! Bit će ih! Kada? Kada ovakovih roditelja bude više.

Daj nam ih Bože! Tebe molimo, usliši nas!

M. D. L

BL. DJEVICA ULAZI U HRAM
(Blagdan Prikazanja slavi se 21. XI.)

Raspelo umirućega

Dode jednog dana gradskom župniku udova nekog mehaničara. Muž joj baš malo prije umro.

»Velečasni, izdahnuo je. Strašno se bojam za njegovu dušu. Nije u ništa vjerovao. Sva je raspela u kući polomio i zgazio. Ni u crkvu me nije puštao; jedva jedvice bi nekako umakla, kad je on bio na poslu. O strahovitim psovskama bolje je i ne govoriti. Još ih je u zadnjoj bolesti sipao da je strahota. Majka i ja nismo se više usudile u sobu. — Jutros mi se učini kao da zove. Odgrnuh zastor sa staklenih vrata i vidjeh ga kako sjedi na krevetu oborene glave. Ušla sam brzo unutra. Teško je disao. Upitah ga da li bi što želio.

— Donesi mi svoje raspelo.

Bojala sam se da će ga razbiti kao i ostale. Rekoh stoga majci:

— Neću ga metati u pogibao da iza takovog obeščašenja umre. — Majka mi odgovori:

— Daj mu ga svejedno. Slomi li ti ga, kupiću ti ja novi. —

Donesoh mu križ i izdoh odmah iz sobe. Iza zastora smo gledale što će se dogoditi. On stisne križ u ruke, stade ljubiti noge Spasiteljeve i plakati kao dijete. To me je toliko utješilo i ojunačilo, te udoh u sobu i zapitah ga ne bi li možda želio svećenika.

— Ah, nisam dostojan da svećenik, i još manje da sam Gospodin dode k meni. Nek se dragi Bog smiluje mojoj jadnoj duši! — Poljubi još jednoć raspelo i izdahnu.

— Gospodo, odgovori sav ganut svećenik, — možete biti mirna i moliti se za njega. Vaš je muž spašen. Kao dobrom razbojniku na križu tako je i njemu Gospodin dao u zadnjem času milost savršenog pokajanja.

* * *

Nije to jedini slučaj. Koliko li još negdje majka i žena drsće nad vječnom sudbinom svojih sinova i muževa!

Možda i oni preziru sve kršćansko, svemu se rugaju, možda mirnu kršćansku kuću pretvaraju u pravi pakao.

Budimo strpljivi s njima, molimo se za njih. Raspeli Spasitelj ih može ganuti, kad se mi najmanje nadamo. Njegovo Srce puno ljubavi uslišat će naše molitve.

A. Gabrić D. I.

Pokojnik došao da se zahvali za svetu Misu...

Glasoviti propovjednik francuski, dominikanac Lacordaire, pripovijeda na početku jedne svoje propovijedi, u kojoj je govorio o neumrlosti duše, ovo:

Jedan poljski knez bio je poznat kao nevjernik. Upravo je bio dovršio jednu svoju knjigu, u kojoj je udarao na nauku, koja govorila da je duša besmrtna. Spis je gotov. Još ga samo valja predati u tiskaru, da se naštampa.

Ovaj se knez nalazio u svom parku. Šetao je. U to mu se približi jedna seljanka te mu sa žalošću reče:

— Dobri kneže, nedavno mi je umro muž. Možda se njegova duša još u čistilištu muči. Sirota sam pa nemam toliko, koliko se obično daje kao nagrada da se odsluži sveta Misa za moga pokojnoga muža. Kako bih vam bila, kneže, zahvalna, kad bi mi vaša dobrota ovdje pomogla!

Iako je ovaj knez napisao knjigu, u kojoj nastoji dokazati, da poslije smrti duša ne živi, ipak je ispunio želju ove žene i dao joj dar, da se može za njezinu muža služiti sveta Misa. Žena je bila sva sretna.

Tri dana kašnje. Večer je. Knez je u svojoj sobi. Ponovno čita knjigu proti besmrtnosti duše. Najedamput čuje nekoga u svojoj sobi. Podigne oči. Pred njim jedan seljak onoga kraja. Dva koraka daleko od njega. Knez je ljut. Kako se smije seljak bez njegova znanja puštati u njegovu sobu. Diže se sa stolice i hoće da progovori došljaku. Ali seljaka nestaje ispred njegovih očiju. Knez zove sluge:

— Zašto puštate ljudi k meni, a da mi prije ne reknete?

— Tko je bio kod vas, kneže? Mi ne znamo ništa.

— Ne znate! A onaj seljak, što je sad upravo izašao iz moje sobe?

— Ali-kneže, mi nismo nikoga pustili. Nijedan stranac nije sada bio u vašoj kući.

Čudio se knez, ali zašuti.

Sutradan mislio je na posve nešto drugo, kad skoro u isto vrijeme na istom mjestu isti seljak. Ovaj put uzrujanost je kneževa došla do svog vrhunca. Knez ustaje pa će prema držniku da ga uhvati, ali seljaka opet nestaje. Traži ga. Nitko ne zna ništa reći. Sto to znači? ...

Treći dan. Knez očekuje isto kao i jučer. Ali je odlučio da će sada napokon obračunati s ovim posjetiocem.

Treći dan ista prikaza. I prije nego što je knez mogao otvoriti usta, pojava je progovorila:

— Kneže, dolazim da vam se zahvalim. Ja sam muž one žene, koja vas je prije nekoliko dana zamolila za milostinju, da može dati za me služiti svetu Misu. Ovo vaše djelo milosrđa svih

djelo se Bogu, i On mi je dopustio da dodem te vam se zahvalim i da vas uvjerim da ima drugi život, da je duša neumrla. Do vas je da li čete se okoristiti ovom susretljivošću Božjom.

Nakon ovih riječi seljaka nestaje.

Knez je duboko dirnut. Svoju je knjigu uništio, iskreno se obratio.

Mi vjerujemo u neumrlost duše., vjerujem u život preko groba, u život vječni.

Ima mudraca koji znadu reći, da bi vjerovali u drugi život, kad bi se tko god s onog svijeta povratio pa im rekao da ima drugi život. Međutim takvi ne bi ni onda vjerovali. Na njih se odnosi riječi božanskog Učitelja našega: »Ako ne slušaju Mojsija i proroka, da tko i od mrtvih ustane, ne će vjerovati.« (Lk. 16, 31).

Pomozi i ti dušama u čistilištu!

Što je crkva učinila za radnike

Radnici kažu, da je Crkva protiv njih i da se za njih ne brine. Ove otrovne riječi komešaju se u glavama radnika.

Ipak, niko kao Crkva nije učinio toliko dobra tom staležu.

Već u prvim počecima kršćanstva Crkva je mnogo radila, da spasi ljudi od ropstva i premoći bogatih.

Isus Krist došao je na svijet, da otkupi i spasi ljudstvo:

Isus Krist nije se osvrtao na bogatstvo i na bogataše, na moć i na moćne, na veličinu i na velike. Mislio je i radio samo za čovjeka.

Čovjek, stvor Božji.

Čovjek, slika Božja.

Čovjek, nad bogatstvom, nad materijalnom moći, nad kapi-
talom.

Čovjek, naslijednik Neba, za vječnost.

Zbog toga se podignuo na one, koji ga smatrali robom, ma-
sinom, tovarnom životinjom.

Ovo je Evandelje objavljeno rimskim patricijima i rimskim
kraljevima.

Ova je nauka nazvala roba bratom.

Trebalо bi se povratiti u početke, i uviditi što je sve Evande-
lje od onda uradilo.

Crkva traži oslobođenje.

Prije nego li je socijalizam počeo širiti svoju nauku, već je
Crkva proradila za radnika, progovorila u ime Isusa Krista, Veli-
koz Radnika.

Već su Pio IX, Leon XIII, Pio X, Benedikt XV, Pio XI, dali
jasne upute, temelje reformama, kojim su se poslužile gradanske
vlasti.

Evo očekivanog davnog prijatelja!

Napokon

je izšao najrašireniji i najčitaniji hrvatski kalendar. Mnogi ga već s nestrpljenjem očekuju, što dokazuju brojna pitanja upravljenja Upravi Glasnika. U dogovoru s urednicima ostalih naših vjerskih kalendara, izšao je ovaj kalendar malo kasnije, ali zato nije nimalo slabiji od prošlogodišnjih kalendara, a cijena mu je uza sve neprilike i neprestano poskupljivanje papira i drugih tiskarskih proizvoda, ostala ista.

Kalendar Srca Isusova i Marijina za godinu 1941.

jesi krasna omotna slika u devet boja, koja prikazuje Presv. Srce Isusovo okruženo hrvatskim blaženicima: Bl. Nikolom Tavilićem, bl. Augustinom Katićem, bl. Ozanom Kotarskom, bl. Gracijem iz Mula i bl. Markom Kričevaninom.

Kalendarski dio tiskan je u dvije boje. Svaki mjesec donosi sliku po jedne hrvatske katedrale, grbove hrvatskih zemalja, a sve je urešeno izvođenom starohrvatskom kršćanskom ornementikom — da se i time čitatelji Kalendara podjelete jubilarne sv. godine hrv. naroda.

Sadržaj je koliko bogat, koliko poučan i zanimljiv. Mnogi članici imaju trajnu vrijednost, pa će ovaj Kalendar biti dobro došao svakoj kućnoj i državnoj knjižnici. S narudžbama valja požuriti, jer je naklada ove godine nešto ograničena, a mnogi i mnogi ga naručiše već unaprijed.

● Naručuje se kod :

UPRAVA GLASNIKA S. I., ZAGREB U147, (Palmotićeva 31)

Cijena mu je 10.— dinara. — Tko ga primi izravno od Uprave na svoju adresu, umoljen je, da plati još i dobrovoljne poštarinu 1.50 din.

Što čitam?

Godine 1823. sjedilo nekoliko ljudi u jednoj krčmi na periferiji Pariza i čitali novine o ratu u Španiji. Novine su pisale da su svemu krivi samo Isusovci, koji potkapaju, ruše i osvajaju prijestolja. Odjednom, opazivši nekog svećenika što je prolazio, poviše neki pijani vrtlar, koji se nalazio u tom društvu: »Ha, evo jedne takve budale! Evo Jezuita! Ja će ga već naučiti njegovu zanatu! Uzme svoju vrtlarsku motiku, potrči za svećenikom i udari ga po glavi. Otac de Brosses, lako ranjen, onesvijesti se i padne, ali se brzo sabere te se okreće vrtlaru i kaže, da mu sve opršta. Vrtlar to nije mogao shvatiti, te ga udari još jednom po glavi. Ljudi su ga spriječili da ga sasvim ne izmrcvari. Isusovac se teškom mukom dovuče do samostana i tu za kratko vrijeme umre.

Zločinac, došavši sebi, poče se tresti od užasa. On je poznao Isusovce samo iz novina u svojoj krčmi i gledao na njih kao na osvajače prijestolja. Uplašio se suda i ubio se.

Što ja čitam? Ne poznajem li i ja Crkvu, svećenike i redovnike samo iz protuvjerskih novina i knjiga, koje iznose različita kriva mišljenja o vjeri i Crkvi? Djelovanje zlih knjiga načini u duši živi pakao. Zato nikada ne uzimaj u ruke knjige za koje nisi siguran da su valjane, a koje se možda narivavaju zamarnim natpisom ili slikom. Osobito pazi što ti djeca čitaju; mlade su duše kao vosak, pa štograd mlado čeljade pročita, utisne mu se, tako reć neizbrisivo u dušu.

Francuski bezvjericac Rousseau (Ruso) je rekao: »Kad se sjetim knjiga što sam ih napisao, hvata me groza. Umjesto da poučajem, ja kvarim. Umjesto da podajem duševnu hranu, ja truem duše... I sa svim lijepim riječima ja sam postao zločinac.

Neka Goetheova djela tako su užasno djelovala na mlade duše, da se stotine mlađih ljudi ubijalo čitajući njegovo djelo »Werther».

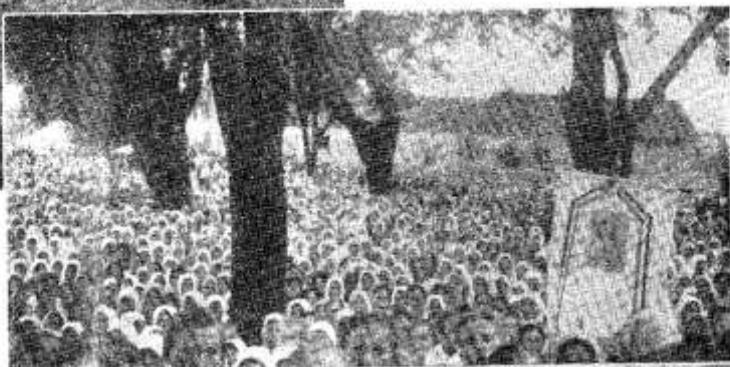
Dobre knjige su duševna hrana svakoga čovjeka, osobito katolika. O djelovanju dobrih knjiga svjedoče toliki sveci i veliki ljudi, koji su se obratili čitajući dobre i pobožne knjige: čitanje života svetog Antuna Pustinjaka ubrzalo je obraćenje svetog Augustina; kad je Ignaciju Lojolskom topovsko tanče zdrobilo nogu, ležeći na bolesničkom krevetu, zaište da nešto čita, da bi tako otjerao dosadu. Knjiga i romana, koje je prije tako željno čitao, nije bilo, pa mu dadoše Sveti Pismo i živote Svetaca. Čitajući, uvidio je kako je sve taština ono, za što se on do sada odusevljavao i da je bolje služiti nebeskom, nego li zemaljskom kralju. Milost je Božja djelovala, on se obratio i postao veliki svetac i osnivač Družbe Isusove.

A. Periškić D. I.

VIJESTI

MARIJANSKI KONGRES U KLOŠTRU PODRAVSKOM: održan je dne 25. VIII. 1940. Sudjelovalo je i Preuzvišeni g. nadbiskup Dr. Alojzije Stepinac, koji je održao svečani pontifikal, propovijed i vodio procesiju, kod koje je sudjelovalo oko 15.000 ljudi iz cijele okolice. Sv. Misa bila je na otvorenom, pa je kao i govori na zborovanju bila prenešena megalofonima. U procesiji bilo je zastupano 10 župa, križari, vatrogasci i djeца u bjelini. Bila je to veličanstvena katolička manifestacija, koja će bez sum-

nje ostaviti dubokih tragova u dušama svih prisutnih i biti snažno poticalo duhovne obnove tamošnjeg naroda u sv. jubilejskoj godini hrv. naroda.

Bilo bi dobro, kad bi tim primjerom potaknuti hrv. katolici i po drugim hrvatskim krajevima priredivali takve Marijanske kongrese, osobito uz naša Marijina prošteništa. Na taj način oživljela bi ljubav prema Gospi, a to bi bio najsigurniji zalog naše sreće.

*Slike prikazuju:
gore: Preuzv. nadb. i asistencija
u procesiji
sredina: Prizor sa svečanog zborovanja
dolje: Djeca u procesiji.*

Selce na Hvaru: Pastirski pohod 11. VI. 1940.

SELCA NA HVARU: Naše djevojačko Društvo Presv. Srca Isu-o-a, koje je prije dvije godine osnoano, ima redovito svake prve nedjelje u mjesecu zajedničku sv. Prijest, krunicu i litanijski čast Presv. Srca Isu-ova uz prigodni sastanak. Prigodom pastirskog pohoda Preuzvijšenog g. Biskupa Mihe Pučića, koji — uslijedio dne 11. lipnja ove godine članice

na poticaj veleć. g. župnika skupa sa Crkvinarima uznastojale, da pripreme što ljepši i veličanstveniji doček i svojim skladnim i milozvučnim pjevanjem uzveli-aju svečanost na sveopće zadovoljstvo pučanstva, koje je i ovom prigodom dokazalo, da u našem selu još ži i prava kršćanska vjera i oda-nost Crkvi katoličkoj.
Glavarica: Mande Petrić p. Ivana.

DUCE KOD OMISA: — Djevojačko Društvo Presvetog Srca Isu-ova, o-ovanog 1926. po O. Srećku Drađeviću D. I. redovito vrši svoje mješeviće Prijestti i sastanke te broji sada 41. članice. Članice nastoje oko vršenja kršćanskih dužnosti i ureza crkve te širenja dobre štampe. Primarno 49 16

JOSIPDOL: Naše djev. Društvo postoji od godine 1936. osnovano po današnjem g. župniku. Redovitu mje-setu isповijed i Prijest imamo sva-ke prve nedjelje uz prigodni nagovor vlč. upravitelja. U god. 1939. bilo je po članicama djev. Društva i mate-rinskog društva primljeno 1.347 sv. Prijestti.

Nastojanjem g. upravitelja i rev-nošću Milke Jandrić i Marice Božićević sakupljena je svota, kojom smo nabavile barjak presv. Srca Isu-ova, čiju posvetu je obavio vlč. g. Dekan Marušić, pa čemo sada još re-nije nastojeti oko širenja pobožnosti Bož. Srca Isu-ova.

glasnika Srca Isusova i drugih 12. Dne 28. kolovoza imale smo sv. Misu na nakanu našeg sv. Oca Pape da se tako što više sjedinimo u ljubavi pre-ma sv. Crkvi u ove dane kada nepri-jatelji hoće da joj što više naškode-ebi i narodu na propast

Izlađao je Kalendar Srca Isusova i Marijina za g. 1941. Požurite s narudžbom!

IZ ŽIVOTA DJEVOJAČKOG DRUŠTVA SRCA ISUSOVA U ŽAKANJU:

Dne 29. X. 1939. došao je u našu župu, velič. gospodin Sigismund Majchrzak. Novoimenovani g. župnik nazočio je u Žakanju Djevojačko društvo Srca Isusova u ukupnom broju oko 50 članica, koje su vršile svoje mjesecne dužnosti po običaju. Ali mu se činilo, da bi trebalo ovo društvo ojačati, da obuhvati cijelu župu i da tako preporodi. Stoga mu je bila prva briga da pozove cijelo društvo, da nastavi daljnji rad u smislu pravila na duhovnoj obnovi u skladu s Katoličkom akcijom.

U župi nije bilo drugih crkvenih društava i organizacija Katoličke akcije, pa je velič. g. župnik nastavio rad prigodom 1300. godišnjice svečanošću posvećenja kipa Bl. Nikole Tavelića. Ova svečanost obavila se je 17. prosinca 1939. na veličanstven način. Iako su materijalne prilike dosta teške ipak se je svaka obitelj rado odazvala i dala toliki iznos da se moglo nabaviti kip umjetnice Mile Vod i podmiriti sve troškove. Vlč. g. župnik uvidio je da duh župljana nije pokvaren i da se može s ovim ljudima, koji žrt-

Crkva u Žakanju

vuju za dobre stvari mnogo učiniti u duhu obnove i Katoličke akcije. Treba na očom mjestu istaknuti da se je u svemu, kao desna ruka i stupovi u dubokom životu, pokazalo čvrsto i postojano Djevojačko društvo Srca Isusova.

Zbog toga vlč. g. župnika Majchrzak naumio je cijeli svoj život i rad posvetiti novim društvima Katoličke akcije u suradnji i po uzoru ovoga dru-

Djevojačko Društvo Srca Isusova u Žakanju

štva. Stoga je podijelio društvo na skupine po pojedinim selima, koje bi osim svojih mjesecnih isповјedi i pričesti obdržavali mjesecne sastanke na čelu sa svojim revniteljicama u svaku treću nedjelju mjeseca u 5 sati poslije podne sa slijedećim dnevnim redom: 1. Molitva, 2. Čitanje zapisnika, 3. Saopćenje vodstva, 4. Referat pojedinih članova o radu na apostolatu Kat. akcije prema uputama i zaključcima na posljednjem sastanku, 5. Duhovnoštivo ili nagovor duhovnika za gajenje duhovnog života, 6. Opetovanje pouka i odluka posljednjeg sastanka, 7. Odlomak iz kršćanskog nauka kojega drži jedan od članova i opetuje s drugim, 8. Predavanje kojega drži jedan od članova prema štivu za to određenom ili članku i poslije opetuje s drugima da ga kasnije mogu pojedinci upotrijebiti u svom radu u apostolatu, 9. Deklamacija ili predavanje za to određeno kao vježba za govornički nastup, 10. Slučajnosti u kojima se razgovara i zaključuje u društvu o prilikama u župi i onda odlučuje o radu na apostolatu, zajedničkim istupima na crkvenim pobožnostima o predstavama, svečanim sijelima, zabavama, izletima.

Djevojačko društvo Srca Isusova u svaki prvi petak u mjesecu pristupa zajednički na sv. isповјед i sv. Prcest. U prvu nedjelju po podne u 2 sata okuplja se odbor cijelog društva,iza tog obavlja se večernjica s blagoslovom u crkvi i poslije sastanak cijelog društva. Kad su župljani vidjeli kako se pravilno odvija ova rad kroz nekoliko mjeseci, uputili su i ostale djevojke da se i one upisu u oživljelo društvo.

Podpisanim se čini da je sam Gospodin Bog i Srce Isusovo providilo oživljenje i proširenje našeg društva. Imademo mi u Sjevernoj Americi jednoga dobrotvora i našeg pobožnog župljanina, rodom iz sela Bubnjarci, Matu Čuliga, koji podupire materijalnim sredstvima i preporučuje svojim molitvama naše Djevojačko društvo Božanskem Srcu Isusovu. Spomenuti Mato Čulig svojevremeno dao je izraditi dvije lijepo zastave, koje su vrijedile preko 20.000 dinara. Osim toga on preplaćuje svake godine 25 glasnika Srca Isusova da se dijeli besplatno među djevojke, da usavrše svoj život.

Odbor Djev. društva u Žakanju

Na Duhove ove godine naše je Društvo proslavilo 10 godišnjicu opstanka. Na dan ove obljetnice upisale su se u Društvo 24 nove članice a mjesec dana kasnije opet 20 drugih. Tako da naše društvo broji danas 87 članica.

Ovih dana dobili smo od Uprave Glasnika S. L. lijepu izradenu sliku na platnu sa slijedećim natpisom: »Za spomen župljaninu župe Žakanje Gosp. Matija Čulig iz Amerike koji je preplatio 25 primjera Glasnika za Djevojačko društvo Srca Isusova u Žakanju kroz 25 godina (1941—1966). Poklanjam ovu sliku zahvaljujući Uprave Glasnika Srca Isusova Zagrebu.«

Evo neka to bude najbolji dokaz da ima još uvijek dobroih i pobožnih ljudi koji čine poklone i snose materijalne žrtve na čast Božanskome Srcu Isusovu da osiguraju spas svoje duše. Priložene slike neka budu za dokaz da se naše društvo razvija i živi. Od 6 do 15 kolovoza 1940. bile su u Žakanju sv. Misije koje su vanredno dobro uspjеле; propovijedali su OO. Kapucini Ivaković i Mašić. Na zaključku bio je i preuzv. g. biskup Dr. J. Carević i msgr. Jesih.

KRIZOVLJAN — Ove se godine vršuje dvadeset godina otkako je osnovano Djevojačko društvo Srca Isusova u našoj župi. Osnovao ga je pok. vlc. g. župnik Martin Pižeta. Kod prvog primanja 1920. god. bilo je primljeno 48 članica. Daljnja primanja bila su 1921., 1923., 1925., 1929. i 1935. god., u svemu 100 novih članica. Ove ih je godine ostalo samo 21, jer se većina poudala a neke otišle u službu. Novoizabrano vodstvo je željelo da se broj poveća, pa je za 28. srpnja ove

godine priređeno novo primanje, koje je obavio domaći g. župnik kao upravitelj. Lijepu prigodnu propovijed izrekao je vlc. O. Ilija Borak, kapucin iz Varaždina. — Društvo ima mjesecne sastanke i sve članice redovito na svaki prvi petak dolaze na sv. ispovjed i primaju sv. pričest. Imamo i krasni društveni barjak, nabavljen 1936. god. s kojim kod svih javnih crkvenih svečanosti skupno prisustvujemo. Uz pomoć Presv. Srca Isusova idemo naprijed.

Glavarica

Izšao je Kalendar Srca Isusova i Marijina za g. 1941. Požurite s narudžbom!

ZAHVALNICE

Adolfovac: MM ozdravljenje djeteta; Bakarac: IT primljene milosti; Baška: BM ozdravljenje od srčane bolesti, RZ mnoge milosti; Bapsko-Novak: IB uspjela operacija; Bistrinac: VZ ozdravila od teške srčane bolesti; Brod, Drenovac: MC sretna operacija i sretan porod; Čeli Gornji: KB ozdravljenje rođakinja; Fužine LA primljene milosti; Gora: KM ureden brak; Gornja Stubica: DJ primljene milosti; Gornji Humac: DT uspjela operacija; Gorske Mokrice: KM uspjela operacija; Ilok: KH uslišanje; Ivanjska: JM Mnoge milosti; Iški: SB uspjeh kod ispitiva i obrana kod kleveta; Kostel TH primljene milosti; Kreševje: AD ozdravljenje; Križ: SB dohvarena parnica i kći sretno udana; Kržišće: NN primljene milosti; Ladina: MD ozdravljenje od teških bolesti; Marija Gorica: MLJ ozdravljenje oca i vlastito zdravlje; Milna: MM primljene milosti; Molve: MG mnoge milosti; Novi Sad: NN primljene milosti; Odžak: AC sretan porod i obrana od kleveta; Otočac: JU primljene milosti; Otok: EKI ozdravljenje i uspjeh u školi; Oregesem: OB primljene milosti; Patkovec: BT jedna velika milost; Podr. Podgajac: JB ozdravljenje slike od teške bolesti; Pos. Podgajac: AJ ozdravljenje majke od teške bolesti; Praskovje: JP ozdravljenje; Pregrada: SP primljene milosti; Preko: ZM uslišanje; Rab: JO ozdravila nečakinja od opasne bolesti; Ribnjačka: HZ sretan porod, zdravlje i pogod u gospodarstvu; Rutčić: AJ uspjela teška operacija na plućima; Sarajevo: AS više primljenih milosti, KC ozdravljenje nakon teške operacije; Sesvete: Podr.: JJ ozdravljenje djeteta; Slavak: DF obraćenje, ozdravljenje i pomoć u obiteljskim potekločanima; Sv. Đurd: Marković Josip sretno položio ispit; Sv. Martin na Murici: KJ primljene milosti; Slunj: MM uspjeh sina u školi; Šibenik: MK uslišanje; Taborska: GO pomoć u mnogim teškim časovima; Tavankut: KV pomoć u velikoj potrebi; Tekić: FS pomoć u više pothvatah, obrana od neprijatelja; Topolovac: BM pušten iz vojske; Torjaneč: MS ozdravljenje od teške bolesti; Valpovo: JB zdravlje djece; Vel. Bukovac: SB zdravlje i druge milosti; Višegrad: MI primljene milosti; Vrboska: MK molj za zagovor bl. Nikole Tavilića; Zagreb: MI velika pomoć; BH uspjela operacija; TM ozdravljenje.

KNJIGE

ZDRAVO KRVI ISUSOVA. Novi molitvenik, sa novim slikama, novim razmatranjima, najnovijim i najvećim oprostima dostupan je. — Novu naslovnu sliku priredio je u vise boja akademski slikar Gabrijel Jurkić. Molitvenik je još uređen mnogim i lijepim slikama i vinjetama, među kojima se nalazi jedna vrlo lijepa slika u vise boja.

U prvom dijelu ima dvadeset lijepih razmatranja (138 str.) o presvetoj Krvi Isusovoj, koja je vijenačne nasege otkupljenja. U njima je istaknuta vrijednost sv. misa. Razmatranja su priredena na temelju pjesme koju je ispisivao preuziveni g. nadb. Dr. Ivan Šarić prema poznatoj pjesmi „Zdravo Tijelo Isusovo“.

U drugom dijelu dolaze molitve od str 137—300. Ponajprije su molitve o predragocjenoj Krvi Isusovoj zahvaljujući presv. olt. Sakramenta, Dječaku i Imenu Isusova, presv. Sru Isusova, Duhu Svetom, svećoj Obitelji, Bl. Dj. Mariji, Andelima i Svetim, dušama u čistilištu, navedene su još i mnoge raznovrsne molitve, a napokon »ABC za svakog kršćanina katoličku, t. j. najpoštovaniju što treba da zna svaki kršćanin katolički napamet, zatim najkratke dnevne molitve i kršćaka misna pobožnost, i najvažnije djelo milosrđa: Neuka pouiti. Ovdje je na temu lik marin donesen što trebaju znati najmanja djece kad se pripravljaju na svetu pricest. Zapovijedi Božje, ispojivedi Božje, ispojivedi predocene su lijepim originalnim slikama. Donešeno je još najznačnije što treba znati o svetoj Potvoru.

U trećem dijelu ima 124 crkvenih pjesama i himana, koje se po našim crkvama pjevaju. Na koncu su dodana dva kazala, stvarno i abecedno. Abecedno je kazalo tako uredeno, da će svaki moci odmah tako naći svaku pobožnost ili molitvu.

Raznovrsni oprosti u molitveniku su navedeni u izobilje — oko tisuću — koje crkva upravo rasipno nudi svojim vjernicima. Kad svakog oprosta navedeno je i autentično vrelo odklic je uzel dočini oprosti. Osobito je vrijedno isti knuti da se je prirediva klonio privatnih pobožnosti, a nivođio skoro isključivo one, koje je sv. crkva obdarila oblinim oprostima.

Dizajn i format 12 X 8, 612 str., vrlo dobar papir, raznovrsna slovo (borgis, kursiv, pečat, nonpareille) sve čisto. Stampačina molitvenik takođe ugodnom. Najbjže, najlakše i najjeftinije dobijes ovi! Ljepi molitvenik ako ga narušiš čekom: 39.374, Zagreb, Božo Ivić, Nazaret, Banja Luka. Cijena 25.— Din kod pišta 20.— Din i 2 Din za poštu i opremu.

ABC malo molitvenike može se posebno dobiti kao izvadak iz Molitvenika Zdravo Krv Isusova, 64 str, a stoji 2.— Din. Uvezano 4 Din. (Postarina je uključena).

KALENDAR GOSPINE KRUNICE ZA G. 1941. (Cijena 10.— din, sa postarinom 11.50 din. — naručuje se kod: »Naklada Istine, Zagreb, Maksimir, Dominikanski samostan»)

Ovaj kalendar pun je zanimljivog stava i lijepih slika, pa će ga njezini stari prijatelji s veseljem primiti, a nači će bez sumnje i novih prijatelja. Naročito treba istaknuti ljepše slike na finom papiru, koji cijelom kalendaru daje omjen izgled. Članici su vrlo raznoliki pa će svaki naći nešto što baš njega zanima. Preporučamo.

KATOLICKA MALA KNJIGA izdala je knjižica: **Mali katekizam**, namijenjenu djeti što se spremaju na prvu sv. ispojived i sv. pricest. Knjižica krasno odgovara svojoj svrsi, pa će naročito dobro poslužiti vjeronositeljima, ali i kat. majkama. Stoji samo 1.— din, a naručuje se kod: Kat. mala knjiga Ambrožije Benković, župnik, Testić — Bosna.

FILOTEA, priručnik za duh. život, napisao Sv. Franjo Saleški, Izdao Zbor Duh. mladeži u Senjiji. Cijena: Uvezano sa zlatorezom din. 25.—, broširano din. 20.—

Cijenjena, da je ova knjiga na hrv. jeziku doživjela već svoje peto izdanje dovoljno dokazuje, da je i kod nas i u činu i po cijelom svijetu »Filotea« našla put do srduca pohođnih duša. Doista malo je knjiga, koja se s ovom mogu mrjeriti, svak će je čitati s velikom korišću za svoju dušu.

MOJ PUT BOGU, napisao prof. Srgije Stajn, poznati obršćenik. Izdala »Naklada Istina, Zagreb, Maksimir, Dominikanski samostan«, cijena 15.— din, s postarinom 17.— din. Toplo prepričavamo ovo djelce koje će nam pokazati put jedne plemenite duće k Bogu, izvoru svega dobra. Bit će nam to na veliku duh. pobudu — danas, u vrijeme općeg nehaja za duhovne vrednote.

BAUR: RASVIJETLI SE! liturgijska razmatranja. Cijena u preplati do 15. XI. 30.— din. broširano, a vezano din. 40.—; naručuje se kod Franjevačke prokure, Zagreb, Kaptol 9, tek. rač. br. 36-153.

Svrha je ovaj knjižici da utre put ispravnom liturgijskom pokrelu učiniviš sv. Misi središtem našeg duh. živila. Ova nas razmatranja hoće naučiti, da sv. Misi ne prisustvujemo kao gledaoci, nego da kod nje sudjelujemo kao aktivni dionici presv. Žrtve, tako da sv. Misa ne bude samo jedna privatna pobožnost, nego pravo duševno proživljavanje. — Toplo prepričavamo!

Tko želi pomoći jedno zaista plemenito i dobro djelo, neka nabavi ček. uplatnicu, ispunji broj 32-141, (Župni ured Vinagora) i nek pošalje makar i najmanji dar za dovršenje sirotišta, koje će biti skloništem siromašne seljačke djece iz siromašnog kraja Hrvatskog Zagorja. Ova akcija zaslužuje potporu svakog plemenitog čovjeka, jer je nikla iz najnesobičnijih pobuda, započeta velikim žrtvama i pregaranjima, kao svako zaista dobro djelo. Dar za sirotište na Vinagori ujedno je na čast Majci Božjoj, koja se u tamošnjem prošteništu na poseban način štuje.

Sluga Božji Petar Barbarić

OBRAĆENJE UZNIKA

(Svršetak)

Citajući i razmatrajući život Sluge Božjega Petra Barbarića Antun se obratio i nastojao je provoditi bogoliubni i pokornički život. Ispovijedao se je i pričešćivao u kaznioni svaki mjesec. Često bi nagovarao one, za koje je znao, da su daleko zašli s puta kreposti, pa je gdjekad više mogao u njih nego sam svećenik kaznionski, kako to ovaj sam piše.

Teške je dane sprovodio u tamnici i taj mukotrpni život već je sam bio velika pokora. No on je hotio dragome Bogu još veću zadovoljštinu dati, pa je zato svakoga petka postio o kruhu i vodi. I to mu bijaše malo, stoga ne bi od pepelnice do Uskrsa ništa okusio do kruha i vode.

U tamnici jako je često bolest sušica. Ta se bolest prihvatala i njega, a da toga dugo ni znao nije. Morao je u kaznionsku bolnicu. Duhovnik ga je tješio, kako je najbolje umio. »Oh ja se nimalo ne bojam smrti,« govorio je bolesnik.

Dok je Antun još zdrav bio, tražio, a i našao je utjehu onđe, gdje su je već nebrojeni našli: u razgovoru s našim dobrim Ocem nebeskim. Sada kada ga je bolestica zahvatila, a on još više nego prije utjehu trebao, sada on još jače prionu uz molitvu i bogoliubnost.

Raspelo, što ga je od duhovnika dobio na dar, nosio je obično na vratu, no zadnjih dana života držao ga vazda u rukama. S velikom usrdnošću i pobožnošću primio je sve sakramente umirućih.

Dne 6. svibnja 1904. u 28. godini života blago u Gospodu preminu.

Grob mu je kitilo drveno raspelo, no na njem nije bilo ni Antunova imena, nego samo broj, što ga je imao u kaznioni — 37.

No ja mislim i tvrdo sam uvjeren, da je njegovo ime na kud i kamo svetijem mjestu zlatnim slovima napisano, a tamo želim da bude i tvoje i moje ime zapisano: u knjizi vječnoga života — u nebu!

(V.)

MILOSTI PO ZAGOVARU PETRA BARBARIĆA

888. Zagreb: Zahvala za ozdravljenje. J. P. — 889. Travnik (saraj. nadb.): Šretno položio ispit. N. N. — 890. Dubrovnik: Zahvala Petru Barbariću za primljene milosti. — 891. Aleksandrov (krčka bisk.): Unuk mi ostade na životu od teške bolesti meningitis. A. Z. — 892. Travnik (saraj. nadb.): Zahvaljuje na primljenim milostima. Đ. V. — 893. Hrvatsko kod Osilnice (administr. goriške nadb.): Sretna operacija. N. Š. — 894. Pitomača (zagreb. nadb.): Utекao sam se Slugi Božjem u pomoć i sve što sam god zamolio od Gospodina Boga preko Petra Barbarića sve mi je uspjelo i mnoge milosti sam dobio. S. F. — 895. Zagreb: Sretan uspjeh

operacije. Ks. L. — 896. Černa (dakov. biskup.): Ozdravljenje. St. K. — 897. Osijek (dakov. bisk.): Ozdravljenje iz teže bolesti. A. P. — 898. Tomislavgrad (mostarska biskup.): Ozdravljenje moje ruke. M. Z. — 899. Krance kod Sušaka (senjska biskup.): Primljena milost. R. R. — 900. Ilok (dakov. biskup.): Bolovi nestali. M. B. — 901. Varaždin (zagreb. nadb.): Po zagovoru Petra Barbarića položila su mi dva brata sretno ispit, a meni su brzo bile uslišane molbe. A. D. — 902. Zavidovići (saraj. nadb.): Godine 1937. trpio sam veoma žestoke bolove od žučnog kamenca, gotovo svaki dan kroz šest mjeseci. Lijekovi su bili bez koristi. Učinio sam zavjet Petru Barbariću i hodočastio na njegov grob dne 27. lipnja iste godine. Isti dan prestale su sve боли; nisu se već tri godine vratile. Vj. T. — 903. Hum (zagreb. nadb.): Uslišana u velikoj nevolji. A. B. — 904. Livno (banjal. bisk.): Velika pomoć. Lj. G. — 905. Stenjevac (zagreb. nadb.): Primljene milosti. R. D. — 906. Putičevod kod Travnika (saraj. nadb.): Ozdravljenje od teškog kašlja, koji me strahovito mučio. B. P. — 907. Celje (marib. bisk.): Dobio povoljno mjesto. B. S. — 908. Prijedor (banjl. bisk.): Moj sin imao je crijevni katar. Lijekovi nijesu koristili. Zavjetovah se devet devetnica moliti. Na čudo nas sviju moj sin brzo ozdravi. V. B. — 909. Godinjak ž. Staro Petrovošće (zagreb. nadb.): Pomoć u nevolji. I. M. — 910. Prijedor (banjl. bisk.): Imala sam jak napade od slijepog crijeva. Jer sam bila nemoćna, da idem na operaciju, utekoh se moliti devetnice ugodniku Božjem Petru Barbariću, koji mi je bio u pomoći i sada nemam te bolove. Budi hvala i slava mome milome pomoćniku, koji mi je u više mojih nevolja pomogao. B. V. — 911. Kostrena sv. Barbara (senjska bisk.): Bolevala sam više godina na jeziku, a osobito zadnje vrijeme ni mrzlo ni toplo nisam mogla ni jesti ni pitи. Zavjetovala sam se stoga Petru Barbariću, ako me usliša, da će se javno zahvaliti u Glasniku Sreća Isusova. Nakon tri dana molitve po 3. Očenaša bila sam uslišana. Kasnije sam imala bolove strašniz u glavi i u ledima i opet bila sam uslišana. Preporučam mu sebe i svoju obitelj, da nas zagovara pred licem Božnjim, također preporučam svakome, da se uteče njegovu moćnom zagovoru. S. K. — 912. Čakovec (zagreb. nadb.): U velikim vremenitom potrebara utekla sam se devetnicom Slugi Božjem i obećala javnu zahvalu. Ispriva sam izgubila svu nadu, ali ustrajnom molitvom osjećala sam se posve sigurnom da će mi milost postići. Mjesec dana kasnije ispunila mi se ova želja. Zato uvijek ostajem zahvalna štovateljica Sluge Božjeg Petra Barbarića. N. N. — 913. Lukac ž. Vetovo (zagreb. nadb.): Mlađi dobio zdravlje. M. M. — 914. Plevlje (skopljanska bisk.): Godine 1939. bila sam bolesna dosta dugo i nesreća me je pratila. Slučajno sam čitala u Glasniku Sreća Isusova uslišanja po zagovoru Sluge Božjeg Petra Barbarića. I ja sam mu se nato molila, pa sam odmah ozdravila i dobila namještenje, kako sam ja zaželjela. M. H. — 915.—917. Zadar: Za razne postignute milosti zahvaljuju. I. B. - M. B. - K. F. — 918. Nova Gradiška (zagreb. nadb.): Sin sretno svršio razred. C. D. — 919. Beograd: Pomoć velika. A. Z. — 920. Osijek (dakov. bisk.): Moja rodakinja bila je godinu dana teško bolesna. Imala je napadaj od žučnog kamenca; dobila je sušicu i upalu džigerice. Ležala je deset mjeseci, a poslije toga morala je na operaciju. Imala je tri mjeseca svaki dan 39° — 40° temperature. Liječnici su izgubili svaku nadu. Molitva moja i bolesnice pomoglo je da ozdravi bolesnica po zagovoru Petru Barbarića. T. Z. — 921. Gračanica. U velikoj nevolji i borbi za opstanak s mnogima i moćnim neprijateljima utekao se Slugi Božjem Petru Barbariću, te nakon višegodišnje borbe bijah oslobođen i spasen velike bijede i nevolje. J. T. — 922. Žepče (saraj. nadb.): Legao 1. XI. 1939. od upale zglobova i infekcije bubrega, što su ustanovili tri liječnika. Upala je bila žestoka, te se bolesnik nije smio apsolutno maknuti — tek je očima mogao micati. Padao je i u nesvijest. Dne 16. XII. iste godine došavši do svijesti primio je sv. sakramente. Toga jutra izjavio je liječnik, da valja biti spremna na najgore. Na prijedlog župnika učinio je bolesnik zavjet Petru Barbariću, čiji je život već u Travniku čitao. I nakon toga opazili su svi ukućani znatno poboljšanje. Oporavak trajao je još preko mjesec dana. I. K.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Sreća Isusova u Zagrebu: Arnold dr Zdravko 25 d; A. L. Petrovadin 12 d; Babić Stjepan 20 d; Bakran Marija 10 d; Baricević Marica 5 d; Begović Pero 10 d; Behtanić Ankica 10 d; Benaković Elizabetha 20 d; Beretovac Jula 10 d; Bielin Marija 10 d; Brajdić Lucija 10 d; Brkić Eva 100 d; Brkić Marija 10 d; Brleković Milka 50 d; Budinski Julijana 25 d; Burčić Ivan 100 d; Butković Marija 20 d; Cankar Stjepan 8 d; Cerovecki Aloizija 50 d; Čibalić Magdalena 50 d; Cindrić Faustina 20 d; Cindrić Petar 10 d; Crnić Jana 10 d; Crnković Marija 10 d; Čurić Martin 50 d; Čak supruga 20 d; Čalić Sofija 10 d; Dežekić Olga 100 d; Dobre župljanka, Marjanci 20 d; Dolencija Irma 20 d; Domitrović Stjepan 10 d; N. N. Molat 5 d; Durdević Jelica 10 d; Ecimović Anka 20 d; Erbežnik Ante 10 d; Femeniš Franjo 20 d; F. K. Koprivnica 100 d; Fligl Ana 25 d; Freifogl Marija 20 d; Galović Ljubica 20 d; Gabrek Ida 10 d; Gerađor Terenija 12 d; Golik Fanika 10 d; Gundin obitelj 20 d; Hajduković Josip 5 d; Hajsek Mijo 10 d; Haluzan Marija 10 d; Homola Katica 10 d; Horvatović Agata 10 d; Hostić Josip 20 d; Hribar Ivka 50 d; Ivšić dr. Milan 100 d; Jakupčić Anka 20 d; Jalić Mihaela i Janko 100 d; Jelka N. Zagreb 20 d; Kadrić Stjepan 10 d; Kelemen Katica 50 d; Kolarčić Stjepan 10 d; Košić Marijana 100 d; Kovacić obitelj 50 d; Kraljić Jelisava 10 d; Krauth Slavica 30 d; Krešlje Marija 100 d; Krpan Ivan 10 d; Krpan Marija 10 d; Kušanec Katica 10 d; L. A. Fužine 100 d; Ledić N. 10 d; Loncar Ljubica 500 d; Lovrić Anka 10 d; M. M. Bački Monostor 10 d; Majnaric Vladimir 5 d; Matačik Dušica 10 d; Matković Marija 20 d; Matković Reza 35 d; Miletić Antica 20 d; Mraž Jelisava 30 d; Mrazović Antun 50 d; Njeri Pavao 10 d; N. N. Slavonci Brod 100 d; N. N. Staro Petrovoelo 10 d; N. N. Sušak 40 d; N. N. Varaždin 350 d; Obradović Veronika 10 d; Pađić Justina 80 d; Peštaj Stjepan 100 d; Petek Ana 100 d; Petković Marija 10 d; Petrović Kata 20 d; Plisković Tereza 10 d; Poguđić Josip 30 d; Porodec Marija 5 d; Prelić Stjepan 16 d; Puškalić Don Ivan 100 d; Puškalić Ivan 50 d; P. M. Zagreb 50 d; Randić Jovica 10 d; Bosmarin Alojz 20 d; Rubilović Kata 30 d; Salomon Bara 40 d; Sekula Ana 50 d; Semec Paul 50 d; Senfner 20 d; Sestre Franjevke, Senj 100 d; Še Milosrdnice, Brčko 150 d; Še Milosrdnice, Orijevac 30 d; Sremec obitelj 20 d; Strok R. 5 d; Šviben K. R. 10 d; Šipušić Ivan 100 d; Slang Marija 30 d; Šmerda Franjo 10 d; Sokac Manda 10 d; Špehar Marija 10 d; Špičák Terenija 20 d; Šverer dr Karlo 20 d; Tadić Ivanica 26 d; Tkalić Krešimir 100 d; Tomković Marija 30 d; Trgovčević Mimica 100 d; Vidović Đuro 10 d; Vilicić Stanko 15 d; Vinković Božilja 30 d; Vinković Marica 20 d; Vitković Jelka 20 d; Vučinović Ante 6 d; Žic Antun 50 d; Žiger Barbara 50 d; Žikmundovski Rudolf 100 d; Živoder Matija 20 d; Razni darovatelji iz Zagreba dan 690.—

Za sv. Misie: Babić Janica 50 d; Bajama Marija 1 dol; Župljanka, Marjanci 10 d; Ferić Manda 25 d; Hartler N. 20 d; Jugovac Bonka 20 d; N. N. Zagreb 40 d; Prpić Jelka 60 d; Rubilović Kata 15 d; Sedlaček Heida 40 d; Tomac Katarina 5 d; Žetović Vera 10 d.

U čast Sreća Isusova: Balčić Janica 20 d; Durdević Jelica 10 d; Grgić Helena 10 d; Hunić Valent 10 d; Klaić Marko 10 d; Marinčić Ivan 15 d; N. N. Andrijević 5 d; Prelić Terenija 20 d; Reštanarić Kata 5 d; Tomac Katarina 10 d.

U čast Sreća Isusova i Marijinu, Blaženej Gosp. blaz. Nikoli Tavliću i Petru Barbariću: Benešić Marija 10 d; Jantol Jelka 10 d; M. F. Zagreb 50 d.

Za raširenje Glasnika Sreća Isusova: Čitak Katica 10 d; Župljanka, Merljanci 10 d; Đurić Marija 40 d; Galusener Marija 5 d; Grgov Mati i Marija 20 d; Hukna Andela 5 d; Kraljić Jelisava 15 d; Lovrek Stjepan 5 d; Milicević Magda 10 d; Mušić Terezija 40 d; M. D. Ludina 10 d; Nagy Matija 10 d; Pelcarić Linka 5 d; Pesavet Bara 20 d; Segarić Don Toma 50 d; Šimić Adela 5 d; Schwarz Josip 25 d; Turini Ivana 10 d.

Za kruh sv. Antuna: Župljanka Marjančić 20 d; N. N. Zagreb 100 d; V. D. Zagreb 30 d; Vučevac Vilma 5 d.

Za fond heilatlakcije Petra Barbarića: Ambrož M. 10 d; Burčić Jelena 20 d; Dešić Zora 10 d; Ivanković Marija 51 d; Ivšić Ida 10 d; Kajser Ivan 30 d; Kelčić Živko 20 d; M. B. Brodjan 10 d; Matković Reza 10 d; N. N. Zagreb 50 d; Židovac Ljubav 20 d.

Za ulje „Vječnoj Svetosti“ u Svetištu Sreća Isusova i maki olтарa Majke Božje: Bajama Marija 1 dol; Lovrenčić Ciril 7 dol.

Za svećenički podmladak i Malo sjećanje u Travniku: Buban Jovica 10 d; Klementić Julijana 10 d; Živković Franjo 1 d.

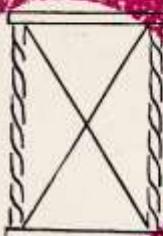

Kada kupujete
ASPIRIN

tablete, ne zaboravite da pogledate svako pakovanje i svaku pojedinu tabletu, koji moraju da nose „Bayer“-ov križ. Ne postoji Aspirin bez „Bayer“-ovog križa.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

R
I
P

SVAGDANJE

PRIKAZANJE :

Bošansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijini sve molitve, djeła i trpljenja ovoga dana s naknadu za naše uvrede i na sve one naknade, na koje se Ti neprestano prikazujući na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Pапu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. A m.e.n.

OPROSTI ZA CLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE :

Potpuni oprost jednog petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Prćestii. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

OPROSTI ZA CLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR- CA ISUSOVA :

Potpuni oprost prvođa petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

GLASNIK SRCA ISUSOVA
S. dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mještano Isusovići u Zagrebu - Urednik: Filip Matić D. I. - Izdavač i vlasnik: Kolegij Društva Isusove u Zagrebu A: Allirević D. I. - Uprava: Zagreb I: 147. Palmoničeva St. - Broj zek. računa: 33990. - Cijena: 15 d. - 10 doli, 8 lipa - 2.30 penglo. - Tiskara Glasnika Srca Isusova A: Allirević D. I. Zagreb.

STUDENI 1940

OPĆA NAKANA:

Katolički učitelji i učiteljice

MISIJSKA:

Sv. Kongregacija za širenje vjere

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 P SVI SVETI. Da svi težimo za svetošću
2 S Dušni dan. Vjerni mrtvi

3 N 25. PO DUH. Hubert. Pokojni preplatnici Glasnika

4 P Karlo Bor. Naši biskupi

5 U Zaharija i Elizabeta. Hrv. obitelji
6 S Leonard. Pokojnici, kojih se nitko ne sjedić

7 Č Andelko. Naši u vojsci

8 P Bogdan. Progonjeni

9 S Teodor. Bl. Gracij. Napastovan

10 N 26. PO DUH. Andrija Av. Advokati

11 P Martin. Dobra Štampa

12 U Martin p. Sirotinja

13 S Stanislav. Čistota mladeži

14 Č Jozafat. Nikola Tav. Sto skorija kanonizacija bl. Nikole Tavilića

15 P Albert. Kat. učenjaci

16 S Gertruda. Ženska društva KA

17 N 27. PO DUH. Grgur. Sv. O. Papa

18 P Odo op. Narodni vode

19 U Elizabeta. Briga za sirotinju

20 S Felika. Progonitelji Crkve

21 Č Prikazanje BDM. Ženska redovnička zvanja

22 P Cecilia. Hrv. crkv. pjev, zborovi

23 S Klement. Širenje svagđanja prič.

24 N 28. PO DUH. Ivan od Kr. Muška redovnička zvanja

25 P Katarina. Kršćan. duh u druktu

26 U Ivan Ber. Malo sjemenište D. I. u Travniku

27 S Virgilije. Vremenite potr. Crkve

28 Č Sosten. Obraćenje mlakih

29 P Saturnin. Umiroči

30 S Andrija Ap. Ljubav križu.

OPĆA NAKANA U PROSINCU:

Seljačka omladina

MISIJSKA:

Djela, koja pomažu misiji

Takva piščana u gotev

Prosinac'1940

GLASNIK SRCA ISUSOVA

Glasnik Srca Isusova

GOD. 49

PROSINAC 1940

BROJ 12

Seljačka omladina

Mjesečna nakana u prosincu, blagoslovljena od sv. Oca Pape.

U drugoj polovici travnja godine 1939. našlo se je u Parizu na okupu preko 25.000 seljačkih mladića, iz svih pa i najzabitnijih sela Francuske. A bilo bi ih i više, da rat nije bio pred vratima, pa su mnogi od njihovih drugova bili već pod puškom. Ovi mladi seljaci nisu došli u Pariz, kako to čine razni t. zv. turisti, da razgledaju gradske znamenitosti, da se dive crkvama, muzejima, palačama... i da potroše koju stotinu ili čak hiljadu dinara. Za takve stvari nema seljak ni vremena ni novaca. Ta, u mjesecu travnju na selu ima svatko pune ruke posla. A seljačkom mladiću nije lako skucati ni nekoliko dinara a kamo li nekoliko stotina. Pa ipak su ti mladići za taj put uz teške žrtve smogli i vremena i novaca. A zašto? Zato da proslave svoj seljački omladinski kongres. Htjeli su, da pred očima cijelog svijeta ispovijede svoju kršćansku vjeru i seljačku svijest. I u tom su potpuno uspjeli. Jer svi oni, koji su tih dana gledali ove tisuće seljačke mladeži, kako se moli, zahtjeva, kliče, pjeva, osjetili su, da su ti mladi ljudi sretni i zadovoljni, što su seljaci i što su kršćani. A u sebi su mislili i govorili: Hvala Bogu! Ovo je nova mladež, Božja mladež. Kad bude sva seljačka omladina ovakva, onda možemo vedro gledati u budućnost...!

I doista je tako. *Omladina, koja cijeni svoj mučni, ali časni seljački stalež i svoju djedovsku kršćansku vjeru, takva omladina je nada i uzdanica svoga naroda.* Ali i protivno je istina. Seljačka omladina, koja napušta svoj dom, koja odbacuje svoju vjeru, takva omladina kopala grob svome narodu. Jedan učenjak, koji dobro poznaje povijest naroda, kaže ovo: Veliki i kulturni stari narodi počeli su propadati, kad su ostali bez seljaštva. Sav sjaj i bogatstvo njihovih gradova, ni ogromne vojske nisu ih mogli spasiti od

Zlatni plodovi časnoga truda

su od Boga odredeni, da svojoj djeci usade živu i duboku vjeru i da im svijetle primjerom svoga kršćanskog života.

Osim lošega primjera na selu dolazi današnja seljačka omladina u dodir s raznim bezvјerskim (komunističkim) agitatorima. Ti dolaze na selo ili traže seljačkog mladića, čim dođe u grad. A ti se razumiju u svoj posao i upravo đavolskom zlobom nastoje isčupati vjeru iz srca te mlađeži. Imao sam prilike u gradu doživjeti više puta žalostan slučaj: Seljački mladić došao u grad. Iza nekoliko mjeseci on je već pravi pravcati bezbožac. Kad se govori o Bogu i vjeri, on se drsko smije i veli da je to glupost. Najbezobraznije pljuje na sve vјerske svinjenje. Na jeziku mu je samo psovka i nečisti grijeh. Ponosi se time, što ne ide u crkvu i ne moli kao stare babe, kako kaže... Čovjek se zgraža, kad gleda i sluša takvu iskvarenu mlađež. A nije to samo zlo seljačkih mladića, koji dolaze u grad. Ljudi sa sela kažu, da ima tako iskvarene i bezbožne mlađeži i po našim selima.

Ovo su doduše samo najgore i najcrnije stvari. Ali ima i drugih loših stvari, koje slabe vjeru naše mlađeži na selu. Tu su zla društva, psovka, zabave, piće, raskalašenost. Sve to utire malo po malo put nevjeri i vјerskom nehaju na selu.

Bijeg sa sela. A onda ima i drugo zlo koje bije današnju seljačku omladinu. Seljačka mlađež bježi sa sela. Ne zna cijeniti svoj seljački poziv. Gubi pravo kršćansko shvaćanje života i rada. Jer

propasti, kad su im sela opustjela... Zato je za svaki narod važno, da imade zdravu seljačku mlađež. Međutim imade mnogo opasnosti, koje vrebaju na današnju seljačku omladinu i prijete da je duševno i tjelesno upropaste.

Opasnost nevjere i vјerskog nehaja. Vjera današnje seljačke mlađeži je u opasnosti. Pa kako ne bi i bila! Nema li već i po našim selima dosta, da ne kažemo mnogo, zlih i bezbožnih ljudi, koji psuju Boga, Crkvu i svećenike? Koji ne drže ništa ni do Božjih ni do crkvenih zapovijedi. Za molitvu, nedjelju, sakramente oni više ne mare. To je njima deveta briga. A najgore je, ako takvim putem vјerskog nehaja udare sami roditelji te mlađeži, oni, koji

zašto mnogi seljački mladići i djevojke ne ljube više svoje selo, nego bježe u grad? Istina, kaže se: bijeda ih goni, moraju trbuhom za kruhom... Ali nije u tom sva istina. Jer tko bi se usudio reći, da bi svi ti »bjegunci« sa sela skapavali od gladi, da su ostali na selu? Ne, nego ima mnogo seljačkih mladića i djevojaka, koji bježe u grad, jer misle ili su od drugih to čuli, da je u gradu lijepo. Da se dade lagodno i ugodno živjeti. Čuli su, da se u gradu lako dode do novaca, da tako imma zabava. Čuli su za kina, šetnje, modu. I onda su si mislili ovako: što je prema tom »lijepom gradskom životu« naše jadno selo. Sa svojom malom crkvicom, uskim i blatnim putevima i sironašnim kućicama, napornim radom. Tako su mislili i varali sami sebe. Nisu znali, da je grad pun bijede, glada, pokvarenosti, nemilosrdan i okrutan. U gradu su istom naučili, što znači gladovati, trpjeti poniženja, propadati na duši i na tijelu. Koliko razočaranih seljačkih mladića, osobito djevojaka hoda po našim gradovima, pošto im je grad oteo vjeru, poštjenje, zdravlje. Za njih bi bila najveća sreća, da nisu nikada napustili svoga seljačkoga doma. Ovako ih je grad upropastio. To je jedna gorka istina, koju bi trebali dobro da razmisle kršćanski roditelji, prije nego svoju djecu puste u grad.

Crkva spasava seljačku omladinu. A sad se još upitajmo: na koji način želi sv. Crkva da pomogne današnjoj seljačkoj mlađeži, koja je toliko ugrožena? Otkriva joj veliku zadaću i uzvišenost njezina poziva. Danas se govori i piše o seljaku mnogo. Možda i previše. Osobito, ako je to samo, kako se danas kaže, »seljakovanje« t. j. naklapanje o selu, seljačkom životu, radu itd., a da seljak od toga nema nikakve koristi.

Ali sigurno nitko nije o seljaku govorio tako lijepo i s tolikom ljubavlju kao sam naš božanski Spasitelj. Uzmi i čitaj sv. Evandželja, pa ćeš vidjeti. Netko je rekao, da se u njima kao u kakvom zrcalu ogleda život palestinskog seljaka sa svojim brigama i radostima. Tu nam se govori o sijaču, koji izlazi da sije sjeime. O gospodaru, kojem je neprijatelj po noći posijao kukolj među

U službi Božjoj uz zujanje kose

žitom. O dobrom pastiru i o pastiru, koji ostavlja 99 ovaca, da traži stotu, koja se izgubila. O ženi, koja mijesi svoj kruh. O brizi oca, koji ima rasipnoga sina i o veselju, kojim ga otac prima, kad se raskajan vraća kući. O poslenicima u vinogradu, koji traže zarađe...

Kad sve to čitamo, onda nam postaje jasno, da je Isus dobro poznavao, cijenio i volio seljaka i seljački život. Pa i u svojoj molitvi »Očenaš« Isus uči sve ljude, da se mole za »kruh svakdanje«. A tu najpotrebniju stvar njihova života priugotavlja i daje im Otac nebeski po žuljavim rukama seljakovim. A kad je na posljednjoj Večeri ustanovio nekrvnu Žrtvu Novoga Zavjeta »za spasenje naše i cijelog svijeta«, onda je i opet uzeo plod seljačkih ruku: kruh i vino i pretvorio ih u Svoje Tijelo i Svoju Krv. I naredio, da Njegovi svećenici to čine kod svake sv. Mise. Uistinu je Spasitelj na poseban način posvetio i blagoslovio seljački život i rad.

Sv. Crkva osniva za današnju seljačku omladinu posebna vjerska i katolička društva. Ona ih pomaže i blagosivlje gdjegod može. U tim društvima mlađež treba, da produbi i očeliči svoju vjeru. Kad smo na početku spomenuli seljački omladinski kongres u Parizu, onda moramo dodati ovo: sve te hiljade seljačke omladine nisu se skupile samo tako — s brda i dola. Svoj seljački i katolički ponos i svijest nisu oni našli na putu, nego sve to oni duguju svojoj organizaciji katoličke seljačke omladine, koja je kroz deset napornih godina odgajila tu mlađež, da bude nada Crkve i naroda. Daj Bože, da i naša seljačka omladina ne zaostane za seljačkom katoličkom omladinom drugih naroda!

Stjepan Zec D. I.

Na ljutu ranu ljuta trava

Psovka nije nikome na čast niti su psovači uzor ljudi. A ipak se psuje naveliko. I kod nas. Niye to doduše naše narodno dobro, nego roba dovezena izcara. Pa zato je treba izbaciti iz naše sredine.

Izbaciti, iskorjeniti psovku! Lijepo je to reći i već se mnogo govorilo, i na propovijedima i na kongresima i na narodnim skupštinskim. A Hrvati psuju kao i prije! Pače još i više. Treba tu udariti u druge žice: mora tu da zahvatiti i javna vlast. A to se u povijesti i činilo.

Bilo je psovača i u Izraelu. Ali tu je sam Gospodin Bog našao lijek. Veli Sveti Pismo (Lev. 24, 10—16), da se jednom posvadiše dva Izraelca i jedan u svadi opsova Boga. Odmah ga uhvatiše i dovedoše k Mojsiju, koji ga stavil u zatvor, da sazna, što će Bog odrediti. A Bog reče Mojsiju: »Izvedi psovača izvan tabora i svi, koji su ga čuli, kako psuje, nek polože ruke na njegovu glavu, a onda neka ga cito narod kamenjuje. I reci sinovima Izraelskim: Tko opsuje ime Božje, ima se ubiti! Neka ga zaspri kamenjem bio on domaći ili stranac.«

I u prvo vrijeme kršćanstva bilo je ološa, pa i psovača. A car se Konstantin nije šatio: tko opsuje Boga, niti vrifedan da živi: smrtna kazna.

U Srednjem vijeku, bilo je velikih svetaca, ali, izgleda, i dosta smeća među kršćanskim pukom. A vlast je odlučno zahvatila. Sv. Ljudevit, francuski kralj iskorjenjivao je odlučno tu kugu iz svog naroda. Psovaču se kod prve prijave udario užareni žig na čelo, a kod druge prijave probušili su mu jezik, a kod treće išao je na vješala.

I druge su kršćanske države u Srednjem vijeku ustajale protiv psovača. Sačinjalo su mnogo zakona, gdje se prijete psovacima i to radi toga, što se odgovorni vode države boje, da Bog ne bi kaznio radi šaćice psovača cio narod.

Danas također uvidaju neki državnici, da psovci treba stati na kraj. Crkvu vodi taj rat svojim oružjem: propovijedima, pisanjem, savjetovanjem, nagovaranjem, prijetnjama vječnih kazni. A država se opet laci sredstava, koja su njoj pri ruci: globe, zatvori...

Eto Talijani! Psovati po cijelom svijetu. A 1926. izdaju fašisti zakon, ne baš stoga, jer je psovka uvreda Božja, nego jer sramoti narod, gdje se veli: tko opsuje, bit će oglobljen ili ako nema novaca, dobit će ricinosovo ulje. A uspjeh? Danas se u Italiji ne čuje psovka ni na ulici, ni u radionici, ni u kući. A ako se kome ipak još nehotice izmakne, odmah se ogledava božiljivo, da ga nije možda tko čuo.

I naš je narodno vodstvo uvidilo, da se psovci može stati na kraj samo odlučnim vanjskim sredstvima. Pa tako je Banska Vlast Banovine Hrvatske, Odjel za unutarnje poslove, izdala 20. siječnja 1940., br. 102412 - I - 3 - 1939 ova naredba proti psovci, našoj narodnoj sramoti i nesreći:

Iz primljenih pritužaba razabire se da je ponovno preotelo maha izgovaranje najprostijih bogumarskih kletva.

Time se ne samo izaziva javna sablazan i porazno djeluje na odgoj mlađeg naraštaja, nego se i naš narod prikazuje u vrlo lošem svijetlu.

Stoga je neophodno potrebno, da se taj gadni običaj u našem narodu iskorijeni.

U tu svrhu ima se putem svećenstva i općina upozoriti na shodan način pučanstvo, da je izgovaranje kletava uopće zabranjeno i da se toga gadnog običaja kani, jer će se protiv prekršitelja bezobzirno najstrože postupati u smislu čl. 74 Z. U. P.

U tom smislu imadu se dati upute žandarmeriji i policijskim organima i nastojati svim sredstvima, da se ta sablazan već jednom iskorijeni.

**Za Bana
Šef otsjeka redarstva.**

Gospina legitimacija

Nikom se pravo ne vjeruje na ovoj našoj zemlji. Bojimo se svakog nepoznanca. Strah nas zla i pakosti, koja bi se u njem mogla skrivati. I tražimo da se legitimira, da očituje, ko je i što je.

I Ona je jednac — god. 1858. — došla k nama na zemlju. Lurd je izbrala kao mjesto pohoda. Bernardica jedina imala Ju je vidjeti. Nitko više. Stutila je Bernardica, da je to ona: Čista i Sveta i Neokaljana. Prepoznala ju je po djevičanskoj pojavi, po blistavom sjaju prečistoga oka. Samo što su ljudi bili oprezni. Pa su pomalo i sumnjali. I nagovarali Bernardicu, da bude pametna, nek pita bijelu Gospodu, kako joj je ime. I Bernardica se odvaziла. Pitala je bijelu prikazu za ime. I to nekoliko puta. Ali uzalud.

Na Blagovijest 1858. opet je sklopljenim rukama molila do tri puta: »Gospodo, iskažite mi milost i recite mi, koje je Vaše ime.«

Bijela se gospoda udostojala očitovati. Blago se nasmiješi, sklopi ruke, podigne ih do prisiju, pogleda na nebo, polako rasklopi ruke, malko se nagnu Bernardici, da joj intimno očituje svoju najdražu tajnu, i prošapta: »Ja sam Bez grijeha začeta!«

Gospa se tako legitimirala svijetu. Pokazala je legitimaciju po kojoj će jo ljudi moći prepoznati medu svim ženama. »Bez grijeha začeta« — to Joj je legitimacija.

Kad to znamo, lako ćemo Gospu naći. Jer ta se legitimacija ne može krivotvoriti. Nisu dvije Bezgrijesne. Bezgrijesna je samo jedna: sv. Marija iz Nazareta, koja je rodila Isusa Krista. Sve je drugo okaljano istočnim grijehom, bolesno od istočne Zaraze, što hara i prelazi od koljena na koljeno. Sve. svel Osim Prečiste Djevice. Tek je Ona netaknuta, nedirnuta, lijepa: sniježno čista u svome začeću. Nije Njoj trebalo vode sv. krsta, da je obijeli i posveti, kad je sveta od prvog časa života. Bog Ju je neokaljanu stavio pod srce majke Ane. Drugima treba posvećenje. Njoj ne!

I taj svoj dragi privilegij, kojim se od svih razlikuje, ističe Gospa, kad dolazi k nama. Ne kao da bi u ostalom bila drugima jednaka. Mogla je kazati da je najljepša — jer nigdje ljepota ni čar nije procvađao kao na njezinu licu. A nije to spominjala! Mogla se predstaviti kao najbogatija. Nitko toliko ne posjeduje kao ona: toliki hramovi, toliko zlato i dragulji na Marijinim slikama pripada Gosi. A nije to učinila. Mogla se javiti kao moćna vladarica. Eno, tamne sile drhću pred njom. Mogućnici svijeta i Crkve maleni su pred njom. Slatovnici neba njoj su podanici. Pa ipak i o tome šuti.

Bijela Gospa hoće da bude pred svijetom tek Neokaljana od iskona. Zašto? Da nas nauči, na kakve legitimacije Bog gleda, i koje legitimacije pred njim vrijede.

Ne vrijede mnogo lijepi — cvijeće u proljeću je mnogo ljepše. Ne vrijede mnogo bogati: utroba je zemlje zlatom bogatija. Ne vrijede mnogo jaki: lavovi su mnogo snažniji. Ali vrijede mnogo čisti, oni, koji su u milosti: ti su samo djeca Božja, kupljeni skupo, uz veliku cijenu. Bog im je cijena i Kristova presveta krv. Zato su toliko vrijedni.

Mi nažalost ne mislimo tako. Mi cijenimo tjelesnu ljepotu, žuto blago, ovozemsku moć i one, koji ta varava dobra imaju! Ali radimo krivo! Posve krivo i posve naopako. Da se o tome uvjerimo, valja se samo zagledati u Gospinu legitimaciju, i duboko se zamisliti u djevičanske riječi Božje Majke: »Ja sam bez grijeha začeta!«

M. D. I.

I nađoše dijete povito u pelenice i položeno u jaslice...

Kroz vjekove čekaju Židovi obećanog Mesiju, moćnoga kralja, Spasitelja. Bujnaistočnjačka mašta književnika i farizeja dočaravala je narodu sjaj i veličanstvo njegova dolaska...

I Mesija dode. U sjaju, veličanstvu, kao sin bogatoga kralja? Ne.

Prva vijest o njegovu dolasku, radosna vijest očekivana tisuće godina, glasi: »Naći ćete djetešce povito u pelenice gdje leži u jaslama.« Lk. 2, 13.

Mesija, Spasitelj svijeta, Sin Božji, koji je sam odabrao prilike, u kojima će se roditi, kako će doći na svijet, izabrao je skrajne siromaštvo: štalu, jasle, zimu...

Sin je Božji postao čovjekom, da trpljenjem zadovolji za grijehu ljudi. A koji je to grijeh, za koji On trpi već na svoj rodandan?

Pohlepa za blagom zemaljskim.

Poput nabujale rijeke preplavila je želja za bogatstvom ljudski rod i kudgod dode, tu se toče suze, lije krv, propadaju duše... Sjetimo se komunističkih revolucija! Zar bi bilo došlo do toga, da nije pohlepa za blagom? One strastvene pohlepe, radi koje su bogataši pogazivši zakon Božji o pravednosti pali na koljena pred bogatstvom i žrtvovali mu radnikov znoj, suze, da, i samu radnikovu dušu... Jest, i samu dušu! Jer su cijele mase siromašnih obitelji radi brige za svagdašnji kruh potpuno zanemarile vjerski život, zaboravile na vjerske istine pa i na samoga Boga...

I kad su onda došli besavjesni huškači, da ih povedu u »borbu za životna prava«, odazvali su se. No da uklone jedan zločin, počinili su drugi. Krv je potekla, bezbroj žena zavijeno je u crninu, ostale su tisuće siročadi... Radnički se svijet još više udaljio od Boga, a kud će njihove duše?! A je li uklonjena materijalna bijeda? Nije. Neki od onih, koji su prije bili siromašni — i to samo mali dio — postali su sad bogati, a djecu svojih protivnika bacili su u veće siromaštvo, nego što su sami prije bili. I već prvo buduće pokoljenje ovih novih proletaraca podići će pesnicu na djecu novih bogataša... Opet će teći krv, postradati tisuće... Ne, na taj se način ne može ukloniti bijeda, nego će biti sve veća, dok se god rijeka pohlepe za bogatstvom ne svede u normalni tok, dok se god ljudi ne odreknu nepravednog stjecanja i ne obuzdaju u srcu neurednu pohlepu za blagom zemaljskim.

Klica ove neuredne strasti nalazi se i u tvojoj duši. Ili da nije možda već pustila duboki korijen? Pitaj ozbiljno sam sebe ovih dana priprave na dolazak Isusov, kako je s tobom u toj stvari.

Nije potrebno, da se odrekneš svake želje za zemaljskim blagom. Isus je duduše dao primjer potpunog siromaštva i dao je

savjet, evandeoski savjet siromaštva. Zato je savršenije odreći se svega. I tisuće su velikih duša prosvijetljene milošću Božanskog poziva ostavile sve, pa i želju i samu nadu, da ikada nešto steknu. No ipak potpuno siromaštvo ostaje samo savjet i nije za svakoga. Ti možeš slobodno stjecati. Ali tri stvari svakako traži Isus i od tebe.

Prvo, da budeš pravedan prema drugima. Grozna je kob onih, koji u osvetničkoj borbi proljevaju krv. Ali nije manje grozna kob onih, koji su svojim postupkom strovalili bližnjega u materijalnu bijedu i prouzročili krvavu borbu. A takvih ima i kod nas. Samo da mu je steći što više novaca, pa makar bacio svog bližnjeg na prosjački štap...

A ti? Da nisi i ti takav? Ako ne u velikim stvarima, da nisi u malima? Ako imaš slugu ili sluškinju, da li im plačaš redovito? Dovoljnu plaću? Ili kod isplaćivanja gledaš, ne bi li našao kakav razlog, kakvu polupanu stvar, kako zakašnjenje, da možeš odbiti koji dinar? Kada naimlješ radnika, da li mu daješ plaću, koju zaslужuje, ili ga odbijaš, da ga besposlicom prisiliš na manju nadnicu, a kod kuće mu žena i djeca trpe oskudicu? Ako imaš naučnika kod posla, da li postupaš s njim, kako dolikuje kršćaninu?

Drugo, ne smiješ radi dobitka ogriješiti duše. Nemoj biti kao besavjestan trgovac, koji svaki put odmjeri par deka manje, nekoliko centimetara kraće. Ili kao ona žena, koja se mesaru zaklela Bogom, da je tele staro mjesec dana pa je već tako veliko, a slagala je. Imalo je gotovo dva mjeseca.

Znaj, od malih se stvari dolazi do većih. Ako jednom počneš, doći ćeš i ti dotle, da će te prokljinjati prevarena sirotinja. A kletva sirotinja vapi u nebo za osvetom. Dopire k prijestolju Isusovu, koji se radi ljudske pohlepe za blagom rodio u staji...

Treće, moraš pomoći onome, koji je u nevolji. Teška su vremena. Milijuni ljudi gladuje u našem susjedstvu. Glad se poput strašne aveti bliži i k nama. Pokraj tebe će prolaziti gladna, ozebla, poderana bića. A ti da zatvorиш srce svoje? Da budeš kao ona susjeda, na koju mi se jedne zime tužila neka sirota: »Dijete mi je bolesno, gladno, a ja nemam ni drva, da sobu ugrijem. Molila sam susjedu, da mi pomogne. Ima svega, ali ne da ništa.« I sirota zaplače. O, te sirotinske suze! Zar ćeš dopustiti, da i radi tebe teku?!

Eto, ove tri stvari traži Isus i od tebe. Ispitaj se dobro, kako je bilo u tom dosad, i odluči, kako ćeš raditi u buduće.

Znam, da ih ima oko tebe, koji su sasvim prionuli uz blago zemaljsko. Ima tako zvanih »dobrih katolika«, koji idu često u crkvu, ali im je novac odviše prirasaо k srcu. Možda ćeš pomisliti i na kojeg slugu oltara. Valjda ima i u twojoj obitelji — brat, otac, stariji — koga je zahvatila pohlepa za bogatstvom. Sve sami zli primjeri za tebe. No svi ovi ne smiju biti kamen smutnje, o koji bi se spotaknuo i pao! Ako su neuredno prionuli uz blago i nepravedno stječu bogastvo, vrijedi za njih onaj Kristov »jao«, koji

je doviknuo nepravednim bogatašima. I taj »jao« odjekivat će kroz cijelu vječnost, jer je izrečen od Krista, Suca na dan suda! A ti, ako želiš uzora među ljudima, gledaj na one, koji imaju srca. Ima ih među laicima, a potovo među svećenicima. Pa gledaj naše redovnike i redovnice, koji se posebnim zavjetom odrekoše svega zemaljskog blaga. I kad želiš tkogod od njih na tramvaj, mora moliti od starještine dinar i pô!

No što će ti drugi uzor, kad imaš primjer samog Sina Božjega! Kad očistiš dušu u božićnoj isповijedi i u sv. Pričesti primiš Isusa u srce, dodi pred jaslice u crkvi pa se zamisli u onaj veliki događaj, kad je Sin Božji ležao usred zime u jaslama, u staji. Kako su teške i ozbiljne posljedice pohlepe za bogatstvom, ona velika materijalna bijeda na zemlji, kako smo vidjeli na početku! A kako je teška njihova zloča i krivnja, kad radi njih Sin Božji mora tako trpjeti... Šta ćeš reći Isusu, kad ga vidiš, gdje leži na slamu? A šta će On tebi jednom reći, ako i uz njegov primjer žrtvuješ zemaljskom blagu svoju dušu?

Ne. To ne smiješ dopustiti. Isusov lik u jaslama, u štali, mora potresti tvojom dušom i duboko usaditi u njoj trostruku odluku: 1. ne ču, da na me padne odgovornost, da sam svojom pohlepot za bogatstvom bacio drugoga u nevolju; 2. u mojoj kući ne smije biti ni jednog krivo stečenog dinara; 3. meni moja savjest ne smije nikada predbacivati, da sam zatvorio srce pred bijedom bližnjega.

Te svoje odluke prikaži Isusu, kad budeš ove godine stajao u crkvi pred njegovim jaslicama.

Petar Ribinski D. I.

Isusu ususret!

Zadnja nedjelja poslijе Duhova doista je kao uzvišeni zaključak ljudske povijesti. Pred Kristom suncem, koji dolazi, da u ognju sudi svijet, iščezava vasiona: gubi se cio njezin čar. A duše u uskrsnulim tjelesima ulaze u slavu, ili u očaj. Time se napokon ostvario i ispunio i zadnji članak vjere, konac našeg »Vjerovanja«: vjerujem u život vječni. A Isus Krist dodat će mu — Amen, tako neka bude. Reći će neopozivo!

No onda, kad je tako u očima Crkve i vjernika, koji su čuli Evanelje o posljednjem sudu, svemir postao pust i prazan — onda se najednom osjeti nagli, neočekivani preokret. Liturgija, časni glas i jeka stare Crkve, kao da se pomladila. Rane mise prije zore, »zornice«, sveta popijevka vjernika, neprestano dozivanje nekog, koji ima doći, kazuje o slatkom čeznuću, sretnom čekanju velikog Osloboditelja, uzvišenog Vladara, kneza mira, što bi? Sve je u Crkvi puno svanačn i zore, sviče sretni dan. Šta je to!

Eto, to je Advenat! To su četiri nedjelje spremanja na dolazak našeg Gospodina Isusa Krista.

Advenat je vijest. Isus Krist je kralj, koji k nama dolazi.

Advenat je poziv. Spremimo se, dočekajmo Isusa, koji dolazi!

Isus je kralj, koji dolazi. Otkad smo Isusa upoznali, još u zoru naše povijesti, još na pragu raja zemaljskoga, zovemo ga tako: »Onaj, koji dolazi... Onaj koji ima doći...« Tako ga je zvao cio stari svijet od Adama praoča pa do posljednjeg od proroka, Ivana Preteče. Krist je napokon ispunio nadu otaca, iskupio obećanje, što im ga dade, kad se u Betlehemu porodi od Djevice postavši čovjek. Taj povijesni dolazak označen mjestom i odreden vremenom već je prošao. Ne može se više ponoviti. Isus se samo jednom rodio, jednom došao u tijetu kao dijete.

No on je ipak Kralj, koji dolazi. Tako su ga zvali njegovi prvi učenici — pratiloci njegovi i svjedoci za zemaljskoga života. A kad se od njih uzeo na nebo, čekali su ga opet, da se vrati. I oni i mi: »Vjerujemo da ćeš doći kao sudac!« Taj konačni dolazak — dolazak na dan suda — spada u budućnost. Dogodit će se ipak sigurno jednog časa, koji nitko ne zna, pa ni Čovječji Sin.

Krist je Kralj, koji dolazi. — To zna svaka krštena duša, kad se sjeti Isusova govora s posljedne večere, gdje je rekao: »Tko mene ljubi, moju će riječ držati, i Otac

će moj ljubiti njega, i k n j e m u č e m o d o ċ i i kod njega čemo se nastaniti— (Iv. 14, 23).

Taj milosni dolazak Isusov, to je druga činjenica sadašnjosti, utjeha i blagoslov zemaljskog putovanja k Bogu. Dogada se danas, sada, u meni!

Ako je dakle advenat vijest o skorom dolasku Isusovu, koji nam dolazak nosi? I ako je advenat poziv na spremanje, na koji dolazak da se spremimo?

Advenat nam javlja sva tri dolaska Kristova — spremimo se na sva tri.

Uz jaslice, otpjevat će se božićno Evandelje, draga povijest, kako je u vrijeme cara Augusta u Betlehemskoj štalici sveta Bogomajka Isusa rodila, povila i u jasle položila. Javlja nam se povijesni dolazak iz prošlosti. Spremajmo se na nj. Uredimo svoj dom da mogne primiti u se jaslice. Uredimo i svoju dušu. A bilo bi najljepše, kad bi se svake večeri uz obiteljski stol pročitalo nešto iz sv. Evandelja o prvoj Božjoj pripravi na prvi Isusov dolazak. Barem: uavještenje bl. Djevice, pohod Elizabeti, sumnje Josipove i put u Betlehem. A na samo Badnje veče, da otac obitelji pobožno pročita ili ispriča rođenje Isusovo svojim ukućanima, prije nego će sjesti za stol. Gospodin će doći — pripravite mu pute!

Nije ipak došao na zemlju, da napravi izlet. Nego zato da u nas uđe. Po svojoj milosti. — I to nam javlja advenat. Da se dakle skrušimo, pokajemo, očistimo dušu. Nema dobrog Božića bez čestite isповijedi. Nema dobrog Božića bez božićne Pričesti, kad su Isusu tople jaslice naše grudi. Da u njih uđe, Isus je došao! Gospodin će doći — pripravimo mu pute! Njemu i njegovom milosnom dolasku!

A skoro, skoro — prije nego i mislimo, doći će k nama kao sudac. To će biti za nas u času naše smrti. A za cijeli svijet, u dan suda posljednjeg. I na posljednji dolazak potječa nas advenat evandeljem od prve adventske nedelje. Blizu nam je konačni Kristov dolazak. Bliže nego što i mislimo. — Isus ide. Pripravimo puteve Gospodinu!

*

Sidoše s neba andeli Božji. Da nam ovog adventa jave tri Kristova dolaska. Isus dolazi — vele nam. Podite mu ususret! Sa osjećajem vjere u Njega i sa plamenom čežnjom za njim kroz ledeni mrak bezvjerja i nehaja mnogih. Putem neka niču sniježni bijeli cvjetovi čistog života nevinosti, i krsne i pokajničke.

Isus dolazi! — Podite mu ususret!

M. D. I.

● KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA 1941.

spada među najuspjelije ovogodišnje katoličke kalendare. Tako veli kritika i svi, koji ga i samo prolistaju. Omot mu resi krasna slika hrvatskih blaženika, okupljenih oko Srca Krista Kralja, koju je dao naslikati Msgr. Magjerec u hrvatskom zavodu sv. Jeronima u Rimu. Kalendar je tiskan samo u ograničenoj nakladi, pa tko ne želi ostati bez njega, nek se požuri! Stoji 10.— dinara, a dobije se preko svih knjižara ili izravno od Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147.

Vjerujem u Boga, Oca svemogućega

Prvi članak vjerovanja

(Božja svojstva)

Vjerujem u Boga Oca. To je prevelika i nepojmljiva dobrota Božja, što mi smijemo Boga zvati Ocem: »Oče naš, koji si na nebesima.« Bogu imamo zahvaliti, što imamo život i tijela i duše. Bog je Otac, jer se očinski brine za nas. On je Otac, jer nas, slabe stvorove, uzimlje za djecu svoju uzdižući nas u vrhunaravni red i dajući nam nebesko plemstvo »da se zovemo i da jesmo sinovi Božji.« (1 Iv. 3. 1.). I zato moramo Oca svoga nebeskoga i ljubiti pravom, djetinjom ljubavlju. Ljubiti ga nada sve; ne ropskim strahom, jer se ne smijemo toliko bojati kazne koliko uvrede Božeg Veličanstva i Božje dobrote. »Potpuna ljubav istjerat će strah« (1 Iv. 4. 18.).

Bog je neizreciv. Nekog mudraca upita kralj, što je Bog. Mudrac si izmoli jedan dan za razmišljanje, a onda dođe kralju i zamoli još dva dana, a onda opet dvostruko i napokon reče: »Ne mogu odgovoriti na pitanje, što je Bog. Sto dulje razmišljam, to mi stvar biva nejasnijom.« Sv. Augustin veli: »Ne može se ono izreći, što se ne može umom doseći. Lakše je reći, što on nije nego što jest.« Kako je uzvišen Bog, naš Gospodin, naš Otac! Kako savršen i svet! Mi ga ljubimo, jer je on najveće dobro i jer nam je od njega svako dobro. Sve dobro, sve savršenosti, koje možemo zamisliti, u Bogu su i neizmjerne su.

Vjerujem u Boga svemogućega. Neizmjerno veličanstvo Božje tumači Sveti Pismo mnogim imenima Božjim, da pokaže, kolikim strahopićtanjem moramo Bogu služiti. Ali najčešće zove Boga svemogućim: »Ja sam Gospodin svemogući« (1 Mojs. 17). Sv. Ivan apostol piše: »Gospodin Bog, koji jest i koji bijaše i koji će biti, svemogući« (Otkr. 1. 8.). Andeo navjestitelj: »U Boga nije nemoguća nijedna stvar« (Lk. 1. 37.). Bog može učiniti sve štогод hoće. On je mogao stvoriti još druge svjetove, mogao je ovaj svijet drugačije urediti, mogao mu je dati druge zakone. On može promijeniti prirodne zakone, stoga on sam može tvoriti čudesa. On može sve:

on treba samo da hoće, pa odmah nastaje ono, što hoće. »On reče i postade, zapovjedi i stvori se« (Ps. 148. 5.).

Svemogućnost se Božja očituje osobito u svemiru, zatim u čudesima Isusovim i svetaca. Promatraljmo nebo s milijunima zvijezda. Jedna je od druge zapravo neshvatljivo udaljena. A te udaljenosti zvjezdoznaci izražaju tako užasno velikim brojevima, da nam se zavrti u glavi. A sve te svjetove stvorio je Bog. »Tko će izreći veliku moć Gospodinovu, navještači hvalu njegovu?« (Ps. 105. 2.).

Zrno gorušično. Naša vjera u Boga i njegovu objavu mora biti čvrsto spojena s ufanjem. A tko se ne bi ufao u Boga: predobroga Oca i svemogućega Oca! O takovoj vjeri zdržanoj s ufanjem veli Isus, da premješta bregove: »Ako budete imali vjere koliko je zrno gorušično, reći ćete ovoj gori: Prijedi odavle onamo! i prijeći će, i ništa vam neće biti nemoguće.« (Mt. 17. 20).

Ako imamo vjeru u Svemogućega, onda možemo čudesa stvoriti. Onda smo jaki i skoro bih rekao svemogući: »Sve mogu u onome, koji me kriješi« (Filip. 4. 13). Svemogućnost Božja nas potiče na poniznost: »Ponizite se dakle pod silnom rukom Božjom« (1 Pe 5. 6.). A ulijeva nam u dušu i spasonosni strah Božji: »Ja ću vas poučiti, koga da se bojite: Bojte se onoga, koji, pošto ubije, ima vlast baciti u pakao. Da, kažem vam, ovoga se bojte« (Lk. 12. 5).

Vječne radosti. Sveti Augustin veli: »Hoćeš li uživati vječne radosti, drži se onoga, koji je vječan. Bog je vječan, on je oduvijek i bit će dovijeka. On nema ni početka ni kraja. Mi se molimo Bogu: Svemogući, vječni Bože! Neka su bića prolazna i postala su i nestaje ih. Takve su na pr. biljke i životinje. Druga su neprolazna: postala su, ali neće prestati, kao andeli i duše. Jedino Bog je vječan i nikad nije počeo biti niti će ikad prestati. Prije nego je postao ovaj svijet Bog jest: »Zaista vam kažem, prije nego je postao Abraham, ja jesam« (Iv. 8. 58.). Bog je besmrtn: »Kralju vjekova, besmrtnom, nevidljivom, jedinom Bogu čast i slava u vijeke« (1 Tim. 1. 17).

Bog je izvan svakog vremena. Pred Bogom nema prošlosti, budućnosti, nego je neprestana sadašnjost. Stoga dok je Boga, bit će i neba i vječnog blaženstva, a bit će i pakla; Bog je vječan, stoga su vječni i nebo i pakao. Zato je naš najpreči posao: raditi oko spaša svoje besmrtnе duše, t. j. da budemo navijeke ne u paklu, nego u nebu.

Božje oko. »S neba gleda Gospodin, vidi sve sinove ljudske« (Ps. 32. 13). Božje je to oko, koje uvijek gleda i pred kojim se ne da ništa sakriti. »Tko je načinio uho, zar da ne čuje, i tko je oko napravio, zar da ne vidi?« (Ps. 93. 9). Bog je sveznajući. Bog zna i ono, što se ikad igdje dogodilo. On pamti sve: i ono, što će se dogoditi, i ono što bi se dogodilo pod ma kojim drugim okolnostima. Stoga nam kadikad šalje nevolje, da nas sačuva od većih zala i od vječne smrti. Sveznajući će jednom sve sakriveno iznijeti

na vidjelo: »Ništa nije tajno, što neće biti javno, ni sakriveno, što se neće doznati i na svjetlo izići« (Lk. 8. 17.).

Pomisli stoga na sveznanje Božje, osobito ako bez krivnje što trpiš. Tako se Job tješi: »U nebu je moj svjedok i na visini onaj koji zna sve moje« (Job 16. 20). A nevina Suzana: »Bože vječni, koji poznaješ ono, što je sakriveno, koji znaš sve«.

Bog te vidi! Moćan je ustuk proti napastima pomisao, da nas Bog vidi. Jedan dječak dođe u tuđu sobu i vidi košaru jabuka. Već htjede posegnuti za jabukama, kad mu dođe misao, da ga Bog vidi. Odmah reče glasno: »Ne, ne smijem ništa uzeti, jer me Bog vidi.« U taj čas začuje nečiji glas: »Sad uzmi, koliko hoćeš!« Bio to gospodar onih jabuka, koji je ležao u zapećku i čuo dječaka. Eto kako je dobra bila ona pomisao!

Gospodin s vama! Bog je na nebu, na zemlji i na svakom mjestu: »U njemu živimo, mičemo se i jesmo.« (Dj. ap. 17. 28). Bog nema granica. Salomon kralj veli: »Ako te nebo ni nebessa nad nebesima ne mogu obuhvatiti, kako da te obuhвати ovaj dom, što ga sazidah?« (3. Kralj. 8. 27). Ipak je Svevišnji svagdje na svakom mjestu čitav: sav na nebu, sav na zemlji. Tako je i naša duša u čitavom tijelu i sva u svakom dijelu, jer je nedijeljiv duh. Na osobit je način Bog u nebu, gdje ga blaženici gledaju licem u lice; u Presv. olt. Sakramantu pod prilikama kruha i vina, uistinu, stvarno i bivstveno; u dušama pravednika, gdje stanuje Duh Sveti.

Nema mjesta gdje nije Bog, stoga se ne može pred Bogom nitko sakriti. »Kamo ču se sakriti ispred lica tvoga? Uspnem li se na nebo, ti si ondje; sađem li pod zemlju, i tu si ti. Ako uzmem krila od zore i ako bih stanovao na kraju mora: i onamo bi me ruka tvoja dovele i držala me desnica tvoja.« (Ps. 138. 8). Lijepo veli sv. Ivan Vianney: »Kako ne prestajemo disati, tako ne smijemo prestati na Boga misliti.« Pomisao na Boga prisutnoga donosi nam premnoge duhovne koristi. Odvraća nas od grijeha, uzdržava nas u milosti Božjoj, potiče nas na dobra djela, jer smo kao služe koji rade pred očima svoga gospodara. Voda je to čišća, što je bliža izvoru; što smo bliže Bogu time, da se uvijek sjećamo njegove prisutnosti, to ćemo biti savršeniji.«

Ta spasonosna pomisao oduzet će nam svaki nepotrebni strah. Carica Eudoksija zaprijeti svetom Ivanu Zlatoustom izgnanstvom, a on joj poruči: »Samo onda bi bila u stanju zastrašit me, kad bi me mogla poslati na jedno mjesto, gdje nema Boga.«

Pomisao na prisutnost Božju, jest najbolje sredstvo, da se očuvamo od grijeha. Španjolski kralj Filip II. pozove jednom nekog redovnika te će mu: »Čuo sam, da imate nekakovu travu uza se, koja vas čuva od grijeha. I ja bih je rado imao.« Redovnik mu odvrati: »Ta se trava može svagdje naći i uporabom se ne troši. Naprotiv! Sto se dulje kod sebe nosi, to je jača i više pomaže. A ta trava zove se: **vjera u prisutnost Božju**. Ta je vjera i egipatskog Josipa spasila u kući Putifarovoј od grijeha.« Petar Gertler D. I.

Za našu duhovnu obnovu

Iz pastirskog pisma krčkog biskupa
Preuzv. g. Dra Josipa Srebrnića.

ZNAČENJE SV. MISE

Sjedinjenje naše s Isusom ostvaruje se osobito kod sv. Mise. U sv. Misi svećenik na oltaru prizivlje kod Pretvorbe Isusa, koji se kao Bog i čovjek nalazi u slavi nebeskoj na desnici Očevoj, na oltar, i prizvan na oltar prikazuje se Isus na nekrvavi način kao žrtva pod prilikom kruha i pod prilikom vina Bogu za nas. Svećenik omogućuje Isusu tu žrtvu i svi, a to je ono što je najvažnije, koji su pobožno kod sv. Mise, od svećenika do vjernika u crkvi, priključuju se Isusu kao glavi svojoj te se s Njime zajedno i oni kao žrtva Bogu prikazuju. Što su kod toga čišće njihove nakane, što čišća je njihova volja, da bi bili s Isusom bezuvjetno podložni Božjoj volji, i što jača i savršenija je njihova spremnost, da poput Isusa volju Božju, pa makar nalagala muke i teški križ, prihvacaju i provode, to veći su plodovi, što ih od Presvete Žrtve crpe. Ni jedno dobro djelo ne može se isporediti sa sv. Žrtvom, koju čovjek, sjedinjen u pravom raspoloženju s Isusom u sv. Misi Bogu prikazuje. Sjedinjen s Isusom on je s Njime i sam svećenik. Časnijeg i svetijeg mjeseta u vršenju dobrih djela ne može zauzeti. To vrijedi za muškarce i ženske. Isus doduše lično ne može više trpjeti, ali Njegovo trpljenje postaje trpljenje svih onih, koji su s Njime sjedinjeni te sačinjavaju tijelo, kome je On glava. Radi toga Isus u tim vjernicima, koji sačinjavaju Njegovo tijelo, nastavlja trpljenje i danas te je progonjen. »Svi koji su Kristovi, govori sv. Pavao, razapeli su tijelo svoje«, jer su strasti i požude njegove mrtvili i pobijali, jer su protivštine strpljivo podnosili, jer se napadajima i progonstvima radi Isusa izlagali. Zato nas sve i pozivlje isti sv. Pavao: »Molim vas dakle, braćo, milosrdem Božjem, da prikažete tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu!« To činimo, ako smo duhom i voljom u životu sjedinjeni s Isusom, a sv. Misa, kojoj pebožno prisustvujemo, sve nam to izravno omogućuje. Nema dakle nijednog načina, koji bi naša dobra djela pred Bogom učinio ugodnijima i vrijednijima od načina, kad ih sa sv. Misom Bogu prikazujemo, jer je već sv. Misa djelo božanske vrijednosti. Nema pred Bogom ni svetijeg čina za zadovoljštine za grijeha od sv. Mise koja se kao pomirbena Žrtva Bogu prikazuje! O kako bi ljudi sv. Misu cijenili, kad bi bili duboko svijesni, što ona znači i što im ona daje! Nijedan ne bi izostavljao po nemarnosti i bez povrede svojih dužnosti samu jednu svetu Misu! Crkve naše bi bile za vrijeme sv. Mise i na radne dane prepune.

ZADOVOLJAVANJE ZA GRIJEHE DRUGIH

Bog je u svojoj dobroti dopustio, da možemo zadovoljštinu Njemu prikazivati ne samo za grijeho svoje nego i za zlodjela drugih. Isus sam je to učinio. Isto je učinila i Prebl. Djevica Marija, jer na njoj nema ni sjene ni najmanjeg grijeha. Svoj život i svoje trpljenje prikazala je ju jedinstvu s Isusom za druge, za spasenje naše. Od zadovoljštine, koju je Isus za ljudski rod prikazao, a oni je po svojem bogatstvu i po svojoj vrijednosti neizmjerna i neiscrpiva, neprestano uživa blagodati svaki od nas: U sv. Krštenju opraštaju mu se istočni grijeh i svi ostali griesi, ako se Krštenje prima u odrasloj dobi, s grijesima opraštaju mu se i vremenite kazne, a sve to na temelju zadovoljštine Isusove; slično biva u sv. Ispovijedi, slično i u Sv. Misi Sv. Crkva dijeli oproste od vremenitih kazni, koje smo za svoje grijeho zasluzili, ako ispunimo određene uvjete. Ona to čini jer je ovlaštena, da može iz neizmjerne riznice Kristovih zasluga zadovoljštinu, koju je On za ljudski rod Bogu prikazao, nama primjenjivati. Tko ispuní propisane uvjete, polučuje oprost od vremenitih kazni, ali ne na temelju svoje zadovoljštine, nego na temelju zadovoljštine Isusa Krista.

U sv. Pismu čitamo, da je bio Bog spremam poštjeti ona skroz pokvarena mjesta Sodome i Gomore, kad bi se bilo u njima našlo samo deset pravednika. Ali ih nije bilo. Radi toga je izbavio iz njih Lotovu obitelj, dok je narod u Sodomi i Gomori radi njegovih grijeha uništil vatrom i sumporom. Iz toga slijedi, da mogu dobra djela pravednika kazne odvratiti od zajednice, kojoj oni pripadaju. Kad je bio Jeruzalem u neposrednoj pogibli, da ga Asireci zauzmu, izjavio je Bog po proroku Izajiji da će radi Davida taj grad od neprijatelja oslobođiti i spasiti. Stalno je dakle da Bog oprašta kazne, koje su drugi zasluzili na pr. obitelj, narod, država, ako u odnosnoj zajednici prikazuju pravednici svoja dobra djela Bogu kao zadovoljštinu za grijeho i uvrede same zajednice. To je u svijetu prije iznesenih nauka o značenju zadovoljštine i sv. Mise od neizmjerne važnosti za život obitelji i naroda. Koliko se puta događa, da Bog pošteti jednu obitelj radi svetosti i žrtava kćeri ili sina, koji se odijelio od svijeta te se možda negdje daleko za svoju obitelj Bogu prikazuje! Koliko puta opet, da Bog vlada s jednim narodom po svojem milosrdnu mjesto po svojoj pravednosti radi toga, jer se našle svete duše, koje svoj pokornički život Bogu prikazuju kao zadovoljštinu za grijeho svoga naroda. Općinstvo svetih velika je stvar! Tko bi mogao pregledati uplive, koje provodi čudotorna snaga sv. Mise i sa sv. Misom sjedinjene zadovoljštine na širenje vjere u misijama, na događaje u svijetu i u životu velikih i malih naroda! Na sudnji dan bit će nam sve te tajne otkrivene i zasjat će pred nama kao divovski vode svjetskih preokreta i događaja stanovite duše, za koje danas nitko ne zna, jer su u vezi s Kristom i sa sv. Misom po svojem poniznom, mu-

kotrpnom, pokorničkom zadovoljavanju djelovale na Božje milosrde, te je tok historije pojedinih naroda pošao čisto drugim putem nego bi bio morao, kad bi njim Božja pravednost vladala!

ZA SPAS I SREĆU HRVATSKOG NARODA

Eto, svi ti veliki pogledi, koji nam otkrivaju neizmjernu snagu osobito u sv. Misi po Kristu posvećene Bogu prikazane zadovoljštine treba da budu i nama zvijezdom vodiljom u radu za duhovnu obnovu svojih vlastitih duša ali i duše odnosno života Hrv. Naroda. Njegov veliki jubilej potiče nas na zahvalnost prema Bogu i prema njemu. Zahvalnost prema Bogu pretpostavlja iskrenu i odlučnu volju, da ćemo tako živjeti, da postane naš život Bogu predmetom veselja i zadovoljstva! Zahvalnost prema Hrvatskom Narodu zahtijeva, da mu pribavimo i zasiguramo sve obilje Božjeg blagoslova, jer: »Dobro narodu, komu je Bog njegovim Gospodarom.« Premda bio i malen i neznatan, pod Božjom će zaštitom velika djela izvesti i nijedna neprijateljska sila neće mu naškoditi!

Mladomisnikova majka

**Blagosivajte Boga sa mnom, sada sam majka svećenika! Vi se sigurno sjećate, kolika me radost obuzela, kad sam pred 24 godine dobila sina. Gledam ga živa pokraj sebe, vidim, kako pružam ruku u koljevku, da se uvjerim, kako je doista tu moje dijete, moj san, koji se ispunio. Kakvo različito, koliko užvišenije veselje ispunja danas moju dušu! To su čuvstva, kakvih nisam do sad nikad osjetila!*

Sada sam svećenikova majka! One ruke, onako sitne, kad sam ih pred 24 godine tako nježno ljubila, one su ruke sada posvećene i određene, da drže Kruh života.

Onaj um, u koji sam ja pomalo unijela svijetlo, onaj um je sada sav u službi Božjoj.

Ono tijelo, što sam ga hranila i branila i uz njega probdjela mnogo noć, kad je bolest prijetila, da će ga odnijeti — ono je tijelo sada posvećeno. To je tijelo sada sluga svećeničke duše. Istrositi će se spasavajući grješnike, učeći neuke, dijeleći samoga Gospodina onima, koji ga traže.

Ono srce, ono djevičansko srce, kojega se nije taklo ni koje drugo osim moga, ono je srce sada posvećeno.

Ako mu Gospodin pošalje zalutala grješnika, on zna dobro, kako će jadrnika najbolje ojačati i opet ga povratiti k čestitu životu. Da, on će obilaziti tvoreći dobro, bit će svećenik po Srcu Isusovu.

Stajao je tam, visok i ozbiljan. U njegovu je pogledu bilo nešto slavno. Nalazila sam se kod svetišta. Za

nesena onim, što sam vidjela, ne usudih se maknuti. Najednom ugledah, kako on kleći pred Presvetom Hostijom. Činilo mi se, da prodirem u njegove misli. Nisam mogla moliti. Mogla sam tek mučati: Svemogući Bože, hvala Ti, hvala! Taj je svećenik bio moj. Ja sam ga uzgojila. Njegova je duša kao iskra moje duše. On nije više moj. On je Tvoj. Čuvaj ga i od sjena zla. On je od zemlje, zemljjan. Spasi ga, da Te nikada ne uvrijedi. Svemogući Bože, ja ljubim Tebe. Ja ljubim njega. Ja ga štujem: On je Tvoj svećenik.

Kucnuo je čas pričesti. Ministrant opazi, da dolazim. I on izmoli Confiteor. Svećenik se okrenuo k meni i podigne ruku: dao je odrješenje majci. Sinko moj! ... Uzdahnuo je, mislim. Zatim uze ciborij i dode do mene. Kakvo sjedinjenje! Bog, njegov svećenik i ja!

Jesam li molila? Ne znam. Neopisiv mi je mir zavladao dušom, oblio me val ljubavi i zahvalnosti. Moj Bog i moj sin! Ja sam gotovo presretna. Bilo je ugodnih dana u mom životu, no ovaj je najsretniji od svih. Prvi put sam naslutila, kakav će biti beskonačni čas vječnosti uz Boga. S Bogom! Ne mogu više pisati ...“

★

Nije svakome dana milost, da očuti sreću mladomisnikovih roditelja. Ali svatko može saradivati na odgoju budućih svećenika. U Zagrebu postoji kod Katoličke Akcije (Kaptol) »Djelo za svećenička zvanja«. Pobožnim molitvama i velikodušnim prinosima može svaki vjernik preko tog udruženja pomoći uzornim mlađicima iz naših siromašnih seljačkih i radničkih obitelji, da se iskolaju i spreme za službu oltara.

Sjeti se, da je treći adventski tjedan, u kojem svetkujemo zimske kvatre, na posebni način određen molitvi za svećenički podmladak i promicanju društva »Djelo za svećenička zvanja«. Tog dana i Ti postani molitvom i materijalnim doprinosom duhovnim ocem ili majkom budućeg svećenika!

I. Kelčec D. I.

Ne znate dana ni časa

Jesmo li ikada mislili na to: Što je naš život? Mi ga možda gledamo u ružičastom svjetlu, kroz krasne naočale. — Čujmo kako ga opisuje sv. Ivan Damaščanin.

»Neki putnik ide cestom i na svoje zaprepaštenje opazi, da za njim juri strašna neman. Od straha mu se naježi sva kosa, jedan čas zastade kao oksmenjen, a onda poče trčati, što su ga noge nosile, samo da izbjegne ono nakazi. Nego na nesreću ode iz zla u gore! Na jednom zavodu sve jednako trčeći, okreće se, da vidi, gdje je zvijer i ne gledajući pred se nade se pred ponorom, izgubi ravnotežu i strovali se. Sreća u nesreći htjede, da se zavlačio o nekakvu granu i ostao tako viseci.«

Pogleda poda se u jamu i vidje strahovitu zmijurinu. Podigla glavu i raširenih ustiju čeka. Obli ga leden znoj. No još gore! Na svoj užas opazi, da korijenje onog stabla, na kojem je visio, podgrizavaju 2 miša: jedan bijeli, drugi crni.★

Izgleda pretjerano, a ipak je živa živcata istina. To je naš život. Mi smo putnici. Vrijeme je ona neman, što leti za nama. Smrt, zmija na dnu ponora. Slaba grana znak je jednog i kratkog našeg života. Dva miša dan su i noć, koji neprestano izmiču. Tko zna, koliko nam ih još ostaje?! »Budite pripravljeni, jer u čas, u koji i ne mislite, Sin će Čovječji doći,« opominje nas Bož. Spasitelj.

A. Gabrić D. I.

Da bl. Nikola Tavilić bude proglašen svecem

Na blagdan bl. Nikole Tavilića 14. studenoga bit će ravno godinu dana, kako su hrvatski biskupi na čelu s preuzev. g. drom Alojzijem Stepincom, hrvatskim metropolitom, svečanim načinom u Rimu zamolili Sv. Oca Pape Piju XII. da kao nagradu hrvatskom narodu za njegovu 1300-godišnju vjernost katoličkoj Crkvi proglaši Svecem bl. Nikolu Tavilića, hrvatskog jerusalemskog mučenika i apostola vjerskog jedinstva hrvatskog naroda. Sv. Otac Papa obećao je, da će to učiniti, ako to bude volja Božje Providnosti.

Sveci se proglašuju uopće samo onda, ako Bog posebnim znakovima i milostima pokaže, da je to Njegova volja. To biva, ako se dogode čudesne milosti po zagovoru onoga, koji treba da bude proglašen Svecem, i ako se njegovo štovanje što većma raširi.

Za bl. Nikolu Tavilića možemo reći, da se i jedno i drugo ispunja. Njegovo štovanje se u posljednje 3 godine tako raširilo, te je u tom vidljiva volja Božja, da taj sveti Hrvat bude što većma čašćen i slavljen. Do prije 3 godine postojala su samo 2 oltara njemu u čast podignuta u Šibeniku, a nigdje drugdje ništa više. U posljednje 3 godine naprotiv postavljeni su oltari, slike i kipovi njegovu u 600 crkava po svim hrvatskim krajevima, svuda se mole njemu u čast molitve, svuda se slavi njegov blagdan, podižu se kapelice i gradi 5 crkava njemu u čast. Dapače i u Americi, u Svetoj Zemlji i u drugim krajevima svijeta podižu se njemu u čast oltari i postavljaju slike po crkvama i vrše se pobožnosti. A i milosti po zagovoru bl. Nikole Tavilića dobivaju mnogi i mnogi, koji mu se svojim molitvama utječu u svojim potrebama. Sa svih strana Hrvatske, pa dapače i iz Amerike stižu glasovi o takvim milostima.

Sve to dokazuje, kako je opravdana nada, da će bl. Nikola Tavilić biti proglašen prvim hrvatskim Svecem. U Rimu se već mnogo na tom radi. Ali da do tog cilja dođiša dodevo, moramo još mnogo svi mi Hrvati učiniti. Dosad su postavljene slike, kipovi i oltari bl. Nikole Tavilića u skoro polovici hrvatskih crkava (ako računamo po župama). A treba da to bude u svim crkvama. Pa kad je prva polovica izvršena, zar da kod druge polovice zapnemo? Ne,

nego ta druga polovica treba biti još prije izvršena. Ako je za prvu polovicu crkava trebalo 3 godine, onda drugu treba izvršiti za 3 mjeseca. Pa još i prije. Evo približava se mjesec studeni s blagdanom bl. Nikole Tavilića. To je usred Svetе Hrvatske Godine. Pa zar nije najljepši spomen na Svetu Godinu hrvatskog naroda to, da u svakoj crkvi bude sad o blagdanu bl. Nikole Tavilića postavljena barem njegova slika, ako ne bi mogao biti kip ili oltar? Ta pred Sv. Ocem Papom su naši biskupi rekli, da proglašenje bl. Nikole Tavilića Svecem, treba da budem kruna ove Svetе Hrvatske Godine. Neka dakle slika tog svečeg Hrvata bude spomen-kruna svakoj hrvatskoj crkvi u ovoj Svetoj Godini. (Takve se slike nabavljaju kod Hrvatskog Odbora za Sv. Zemlju u Zagrebu, Trenkova ul. 1.).

Ako tako u svakoj crkvi bude barem slika tog hrvatskog Blaženika, pa ako se po svim crkvama budu molile molitve njemu u čast, a i ako se budemo što češće utjecali u njegov zagovor, onda ćemo tim načinom izvršiti ono, što mi svi treba da učinimo, da bl. Nikola Tavilić bude što prije proglašen prvim našim narodnim Svecem i zaštitnikom za bolju budućnost hrvatskog naroda.

Rezolucije

Dekanatskog Euharistijskog Kongresa u Čilipima 1 rujna 1940

1. Pred Bogom i svijetom prosvjetujemo proti svih ideologija i pokreta, koji ciljuju na to, da otriju dušu hrvatskog naroda, i da ju odvoje od onih tradicionalnih duhovnih vrijednoća, na kojima se duša hrvatskog naroda izgradila kroz vjekove.

2. U vezi s time odbijamo i odbijaćemo svom snagom svoje duše pogubni i razorni komunizam i svaki slični pokret, koji razara vjeru, moral, narodnost, dom.

3. Zavjetujemo se i obećajemo, da ćemo svim silama uznaštojati, da se iz naših pitomih kuća i sa naših konavovskih bregova, polja i dolina iskorjeni bogumirska psovka, kletva i prokljanje.

4. Ujedno ćemo uznaštojati, da se u nas održi stara čestitost obiteljskog života i čistoća bračne zajednice; kao i stari običaj skupnog moljenja Rozarija u pojedinim kućama.

5. Pošto je škola glavni uzgojni faktor, tražimo, da se naša djeca odgajaju riječima i primjerom života u duhu vjere i našeg hrvatskog katoličkog doma.

6. Osudujemo svaku pojavu vjerskog nehajstva, a osobito neopsluživanje nedjelje i svečatnog dana, te obećajemo, da nećemo nikada izostati od službe Božje, niti ćemo i jedan blagdan oskrvnuti obavljanjem teških poslova.

7. Tražimo i zahtijevamo od državnih i autonomnih vlasti, da poduzmu sve potrebite mјere, kako da se stane na put bezsramnoj goiotinji, mješovitom kupanju i bezstidnom hodanju po našim pitomim mjestima u kupačim kostimima, kao i širenju zle štampe.

8. Usprkos svih poteškoća i nastojanja da nas pakao odvrati od naše tradicionalne vjerske linije, ostajemo i ostaćemo poput naših otaca uvijek i posjedano vjerni Bogu i Sv. Petru, Kristovu namjesniku na zemlji Sv. Ocu Papi, crkvenome starjeinstvu i našem dičnom svećenstvu.

Tako nas Bog pomogol!

U Čilipima, na dan Dekanatskog euharistijskog kongresa 1940.

PITANJA I ODGOVORI

Da li je dobro sklopiti »djevičanski brak«?

Bog je sam ustanovio ženidbu i htio je, da se u krilu obitelji i po obitelji rađaju djece, odgajaju i tako umnožava ljudski rod. Zato nije grijeh oženiti se, niti je grijeh u braku radati djece. To je nešto pred Bogom tako sveto, da je Isus samu ženidbu podigao i učinio sakramentom, po kojem se mlađim parovima umnožava milost posvetna i daje im se zalog, da će dobiti milosti, koje su im potrebne, da vrše dužnosti ženidbenoga staleža.

Ipak je sam Isus kao nešto savršenije savjetovao život u potpunom djevičanstvu. Ali niti je to za sve ljude lako niti je to moguće svima. Pa nije ni Božja volja, da bi svi ljudi živjeli djevičanskim životom. Zato je potrebna posebna Božja milost i posebni Božji poziv. Redoviti način, kojim se duše Božu posveta posvećuju darujući mu vječno djevičanstvo, jest život u redovničkom staležu. Takav život mío je Bogu na osobit način, jer se tu čovjek potpuno njemu predaje. A i sv. Crkva uvijek je odobravala i blagoslovila taj način života. Pa i za same duše je redovnički stalež najsigurniji zalog, da će Boga ostati vjerne u onome, što su mu obećale.

Drugi je način djevičanskoga života, da čovjek ostane u svijetu a ne stupi u brak. No taj je vrlo rijedak i teško se dade provoditi peradi mnogih prilika i zamamljivosti, koje vuku na protivnu stranu. Djevičanski pak život u braku izgleda na prvi mah kao neko proturječje. No uza sve to nije nemoguće. Ta prekrasan primjer djevičanskoga braka ostavila nam je Bl. Dj. Marija sa sv. Josipom. Ali za to se traži ponajprije potpuni sporazum s obje strane bračnih drugova. Bračni drugovi mogu se o tom dogovoriti i poslije dugo godina bračnog života. Tko bi se pak htio obvezati na djevičanski život već pri sklapanju ženidbe, morao bi ipak imati ujedno i ozbiljnu volju, da sklopi pravi brak. Uobičajnim prilikama ovaj drugi način ne može se nikako prepričiti. A i prvi slučaj može se samo onda dopustiti, ako su drugovi sigurni jedno za drugo, da im takav život ne će biti opasnost, da se ogriješe o bračnu vjernost.

Mladić od 25 godina pita, u koji bi red mogao stupiti? Suršio je samo pučku školu.

Nabrojiti ćemo redove, koji kod nas djeluju, a koji primaju u članove takoder ljudi, koji se kane Bogu posvetiti obdržavajući sv. evandeoske svjete, molitveni i priprrostim domaćim poslovima, a da ne postanu svećenici. Takovi su franjevci, koji djeluju po svim našim krajevima; konventualci, za koje se može obratiti u Zagreb, Sv. Duh (župu); zatim imamo kapucine u Varaždinu, Osijeku, Splitu i Dubrovniku; za trećoredce dosta je obratiti se u Zagreb, Sv. Franjo Zaver. Zatim imamo sinove sv. Dominika, novicijat u Dubrovniku. Za Salezijance obratiti se u Zagreb, Kustosija, Nadalje Kartuzijanci u Pleterju, pošta Št. Jernej, Cisterciti u Stični u Sloveniji, Trapiti u Banjoj Luci i u Reichenburgu u Sloveniji, Lazaristi u Ljubljani. Za red Družbe Isusove obratiti se u Zagreb, Palmotićeva 33.

Da li je grijeh prodavati slike?

Nije grijeh prodavati nijedan predmet, koji je za službu Božju, dokle god takav nije blagoslovjen. Blagoslovljene stvari nikada se ne smiju prodavati skuplje zato, jer su blagoslovljene. To bi bilo trgovanje s duhovnim dobrima i teška uvreda Božja, od koga nam dolazi svako duhovno dobro, koje se ne može nijednim zemaljskim blagom platiti. Crkva brani prodavati mnoge stvari, koje su već blagoslovljene, makar se one prodavale pod istu cijenu, kao da i nisu blagoslovljene, da bi se sačuvalo među vjernicima počitanje prema stvarima, koje su blagoslovom Bogu posvećene. No i kod stvari, koje izričito ne zabranjuje, da se prodaju, pokazuje nam, da joj baš nije takova trgovina mila. Tako n. pr. blagoslovljene krunice, ako se javno prodaju, ne može se na njih dobiti oprost.

Da li je grijeh oženiti se djevojkom, ako rodbinstvo nije niže od četvrtoga koljena?

Crkva s opravdanim razloga brani ženidbu između rodaka, koji su u krvnom rodbinstvu unutar trećega koljena ili u nekrvnom rodbinstvu unutar drugog koljena.

Cini li novi teški grijeh, tko prima niže redove u smrtnom grijehu?

Prema općenitoj nauci teologa niži su redovi samo blagoslovina, i zato se ne može reći, da se tu radi o grijehu, barem ne o smrtnom. No uza sve to dolikuje, da mladi svećenički kandidat pristupa u milosti posvećnoj na prvu stepenicu svojega uzvišenoga zvanja. — No druga je stvar, što se redovito pod tom sv. Misom, pod kojom se primaju niži redovi, prima i sv. Pričest. Tko prima sv. Pričest u smrtnome grijehu, taj svakako čini novi teški grijeh.

Što treba učiniti, ako sanjamo o pokojnjima?

Uzrok sanjama mogu biti misli, poslovi i dogadaji, kojima smo se preko dana mnogo bavili. Ovakvim sanjama — a takve su u najviše slučajeva, ne smijemo uredavati svoj život, jer bi to bilo praznovjerje, a to je grijeh. Iz sv. Pisma znademo, da katkada i Bog pošalje čovjeku sanje. U takvom slučaju treba dobro ispitati, da li dolaze zbilja od Boga. Ako sanjamo o stvari dostojnoj Boga, koja nas potiče na dobro te čini dušu mirnu i pobožnu, može biti znak, da sanje dolaze od Boga. Jasno je, da se ne smijemo nikada obazirati na sanje, koje bi nas možda poticale na zlo. Tko sanja o pokojnicima — porodile se te sanje iz bilo kojeg uzroka — nek se ne uzneniruje, već se lijepo pomoli za pokoj njihove duše, a ako može, nek dade služiti u tu nakanu i koju sv. Misu.

K N J I G E

A. Benković, PRIRUČNIK UZ MALI KATEKIZAM za početnike, 48 stranica, cijena 2.— din.

Najlakša i najuspješnija priprava djece za sv. ispovjed i sv. Pričest jest bez sumnje Mali KATEKIZAM (4.— din.) Ali djeca ga ne mogu sama od sebe shvatiti. Treba tu tumača. Preč, g. Benković pružio je kat. roditeljima i učiteljima i to: izdao je mali Priručnik uz Mali KATEKIZAM, pun korisnih praktičnih savjeta, koji će majci i učitelju uvelike olakšati nastojanje, da dijete prije sv. sakramenata ne samo dobro bude pripravljeno, nego da shvati pravilno i sve ostale glavne istine sv. vjere, što je od tolike važnosti za cijelo budući kršćanski život djeteta. Radi toga zavrijeđuje ta knjižica, da zade uistinu u svaku kat. obitelj, jer će biti dragocjena pomoć roditeljima, kad upravljaju male duše k Bogu.

V I J E S T I

BIOGRAD n/moru. — Dvadeset godina već postoji u našem Biogradu društvo »Gospine Krunice«. Kroz ovo lijepo razdoblje sam Bog zna, koliko su milosti primile naše članice od Blažene Djevice. Ove smo godine doživjele obnovu našeg društva, što je zasluga našeg duhovnika Don Ante Šoša i revnih č. ss. Predragocjene Krvi, koje nam dadoše još više poleta. Društvo broji do 60 članica. Mjesečno pohadamo naše sastanke, na kojima obogaćujemo duše naše. Utješno je i lijepo vidjeti, kad se sakupimo oko

Gospina kipa, a i na prve petke oko Božanskog Srca i hranimo duše svoje Tijelom Njegovim.

Dao dobiti Bog, da bi naše sestre ustrajale sve do smrti u društvu ovako kako su započele. Posvećujući sebe, spremamo se za veliku misiju, da jednog dana postanemo majke po Srcu Božanskom.

Uvjereni smo da na taj način radimo za Kraljevstvo Božje i za zdravu i sretniju našu domovinu Hrvatsku.

Antica Pinjatelo, upraviteljica

Zlobin: Kat. mladići oko svog biskupa Preuzv. g. Dr. Burića

ZLOBIN. — Dne 26. svibnja 1940. dijelio je Preuzvišeni gospodin Dr. Viktor Burić biskup senjsko-modruški svetu potvrdu u župi Zlobin kraj Plase, u Hrvatskom Primorju.

Poslijе podne tog dana blagoslovio je omladinsku zastavu mladića i djevojaka i pri tom izrekao pobudnu propovijed o štovanju presv. Srca Isusova i Majke Božje, te o sv. Krunicu najmilijoj njezinoj molitvi. Novac za zastavu sabrali su sami mladići i djevojke.

Ova prekrasna svečanost ostat će Zlobinjarcima u trajnoj uspomeni. Osjetili smo taj dan ono pravo veselje i zadovoljstvo, koje može katoliku pružiti naša sveta vjera. Naš narod živi još onim čestitim životom, kojim su živjeli naši stari, pa zato se i vidi svakomu na licu dobrota i vedrina. Pa tako su i taj dan proslavili u prvom redu brojnim sv. Prcstima.

Svečanost završila je zvonka pjesma mladića i djevojaka:

*Zastava nes sveta vodi —
Pobjednika Krista
Mučenička krv se na njoj —
kao sunce blista
Znademo — znademo —
za kim stupamo
Voda je nama — Svetišnji Bog
Hrvat će uvijek —
ostat uz Krista, Kralja svoga!*

OTOČAK (Bos. Brod). — Na dugo-godišnji poziv sv. Crkve na Katol. akciju osnovalo se napokon i kod nas Djevojačko Društvo Srca Isusova. Započelo se već 1930. sa jedno 30 djevojčica u obliku Apostolsiva Molitve, ali se je radi vanjskih poteškoća malo uradilo.

U svibnju 1938. počelo se sa sustavnim odgojem djevojaka, kroz cijele dvije godine te sabirnom akcijom za lijepu društvenu zastavu, pa smo 2. svibnja 1940. doista dočekale svečano primanje i stalni osnutak našeg Djev. Društva. Taj dan posvetio je naš preč. gosp. župnik Juraj Majetić na svečan način i lijepu društvenu zastavu. To slavlje završile smo uspijelom akademijom Bogu na slavu. Sad se

Otočak: Djevoj. Društvo Srca Isus.

Zlobin: Djevojačko Društvo S. I. s Preuzv. g. biskupom senjskim Dr. Burićem

naše selo očevidno obnavlja u vjerskom životu.

God. 1928. osnovano je kod nas također i Oltarsko društvo sa jedno 30 članica. Ovo nam je mnogo pomoglo za nabavu crkvenog ruha i poljepšanje naše crkve, kao i za razne pobožnosti. Sad je opet obnovljeno prema pravilima Oltarskog društva, koja su tiskana u Sarajevu u knjižici »Hvaljen Isus«.

Uzdamo se da će molitva članica ispositi blagoslov Božji na ova Društva i da će im Presv. Srce providiti i radnike i napredak, jer podmladka ima hvala Bogu dosta.

Na koncu molimo Vas, da nas upišete u popis članova Apostolstva Molitve i Djevojačkih Društava.

Marta Rubil, glavarica

Biograd n/m.: Društvo Gosp. Krun.

OPUZEN: Hodočašće djevojačkog društva Presv. Srca Isusova. — Kao svake godine tako i ove na 8. IX. predilo je naše društvo hodočašće Majci Božjoj u tri Gospine crkve. Htjeli smo, da dademo svoj makar i neznačni doprinos u općem štovanju Majke Božje.

Krajnja točka našeg puta bio je grad Omiš. Tu smo imali prilike diviti se djelima davne i sadašnje pobožnosti Omišana i stranaca i promatrati lijepe crkve i kuće tog malenog morskog gnijezda na ušću Cetine.

Sve je pak nadmašio naš vjerski ushit, kad nam se prikazala prirodna krasota kod spilje naše drage Zaštitnice u Vepincu kraj Makarske, odakle Ona, kao sa prijestolja, šalje poglede i milosti svojim poklonicima. U toj tišini osjetile smo svu milinu i zanos prema Onoj, koja je naše stope upravila na pravu stazu, te smo joj zanosno pjevale: »Sred te se pećine...«

Cijelim putem pod Njezinom blagom zaštitom imale smo prilike, da se divimo ljepotama prirode i crkvica u čast Bogu i Majci Božjoj uz orub piptomog Primorja.

Pa i u Zaostrogu ugodno nas je požnješću zadahmula krasota Marijine crkve, kao i tople riječi njezina čuvara, Oca K. Rudana.

Obogaćene dubokim dojmom vjerske sreće i radosti, uz molitve i pjesme, pod osobitim okriljem Majke Božje i Njezina Sina, sretno se povratimo kućama.

Tajnica

DONJI VIDOVEC. — Naše Djevojačko Društvo Srca Isusova postoji već 15 godina. Pristupa mjesечно svaki prvi petak sv. pričesti, a blagdanec K. A.: papin dan, Krist Kralj slavimo na osobit način. Imademo i lijepu zastavu Srca Isusova, a svaka članica drži Glasnik S. I. Sastanci se obavljaju svaki mjesec i to prvu nedjelju. Preko našeg društva širi se po našoj župi pobožnost prvog petka i među svim vjernicima, pa tako svaki mjesec na prvi petak bude oko 100 naknadnih sv. pričesti. Društvo je u godini 1940. primilo 343 pričesti i na kanu sv. Oca Pape izmolilo 685 krunica. Članica ima sada 32. Više njih boravi po službama u Beogradu, Njemačkoj i drugdje. To veoma smeta napretku društva, ali siromaštvo je, pa se drukčije ne da. Najveću djelatnost razvijaju članice kriteći cvijećem svaku nedjelju i blagdan oltare na veselje župljana a Bogu na čest.

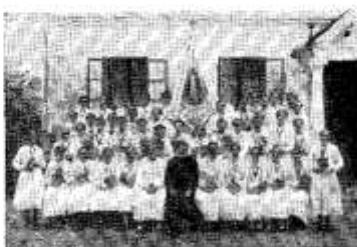
SV. IVAN ZELINA. — Naše Djevojačko Društvo proslavilo je čedno ali radosno i zahvalna srca prije godinu dana dvadesetgodišnjicu našega društva. Da među nama vlada i djeluje vazda ljubav prema presv. Srcu pokazuje 1.050 naknadnih sv. Pričesti, koje su članice primile prošle godine. 10 članica se udalo, a jedna je pošla u samostan, da se pripravi za sestruru misionarku.

F. Šantić, glavarica

VIVODINA. — Djevojačko društvo Srca Isusova. — Ova godina bila je za nas puna rada i veselja. Živo smo želile da što prije dođemo do društvene zastave. Doprinašale smo, koliko je koja mogla. Davale smo o Uskrsu predstavu »Dvije majke«, koja je dobro uspjela, te nam je i ova ulaznina nešto pripomogla da smo sabrali svotu 4.000 din, koja je bila potrebna za zastavu. Puno je to bilo za

*Donji Vidovec: SKOM.
Donji Vidovec: Djevoj. Društvo S. I.*

*Vivodina: Podml. Djev. Društva S. I.
Vivodina: Djevojačko Društvo S. I.*

nas same, ali žrtvama se može i ono, što je teško. — Na blagdan sv. Petra i Pavla bila je posveća barjaka. Za taj smo dan osobito lijepo iskitile crkvu cvijećem i vijencima. Blagoslov je obavio naš g. župnik Adam Šimečki. Lijepim govorom potaknuo nas da i dalje radimo vjerno za slavu Sreca Isusova i Njegove prečiste Majke. Kućovala je vrijedna i ugledna Anica Vergot i darovala 1.000 din za barjak. Pod svetom Misom bila je zajednička sv. Prcišt članica i podmlatka. Primljeno je 7 novih članica. Tokom godine uđalo ih se 20, a naša dobra glavarica Katica Furjančić otišla u samostan Predragocjene Krvi Isusove u Banja Luku.

Društvene sastanke imamo svaki mjesec po mogućnosti. Svaki Prvi petak primamo sv. Prcišt, a 60 članica izradilo si narodna odijela, koja nose kod većih svečanosti, a sada u zimi radit će si druge, jer je lijepo.

U srpnju isla je gotovo cijela župa u procesiji k. Majci Božjoj u obližnje mjesto Dol. Pod barjakom svojim islo je naša Djevojačko društvo, a Križari pod svojim, da se svi preporučimo Blaženoj Djevici da nas čuva, kaošlo nas je branila 1.300 godina i držala uz Presveto Srce.

Furjančić Marica, glavarica

SV. MARTIN NA MURI — U Sv. Martinnu na Muri bujno cvate vjerski život. Cijela je župa organizirana. Tu su Križari, pa Kat. muževi i Kat. žene i Kruničarke. Prva pričest djece najsvetičniji je događaj u župi, a blagdan Srca Isusova najveća je svečanost za vjernike. Kruničarsko društvo pohodio je ove godine vlđ. O. Lujo Matijaca, dominikanac iz Zagreba, a na Veliku Gospu, prigodom proštenja, bio je među nama i apostolski protonotar Dr. Franjo Zagoda.

Mise za sv. Oca

dalo je služiti:
Djevojačko Društvo Srca Isus. u Marijanu: 17. IX.
Marijansko Bratstvo u Sonti: 21. i
24. VI.
Treći red u Kotoribi: 8. XII.

Sv. Martin na Muri: Jedan dio Kat. M.

Sv. Martin na Muri: Povratak hodočasnika s Marije Bistrice
Sv. Martin na Muri: Prvopričesnici

ZAHVALNICE

Banju Luku: Konečir A.: Sreca Isusova i Marijina za ozdravljenje djeteta. — **Gospić:** RM očuvani od teške nesreće i za uspjelu operaciju. — **Gor, Stubica:** PA za dobiveno milost. — **Gradina:** DM za pomoć u velikoj stvari. — **Komárom:** BO za ozdravljenje. — **Korčula:** FF za ozdravljenje. — **Knín:** NN izbavila se neprilika i patnja, u kojoj je nevina upala. — **Makarska:** JM za ozdravljenje. — **Milna na Brdu:** PL za primljenu milost. — **Marjančane:** AK za sretan porod. — **Ostijek:** GA za tri primljene milosti. — GM za primljenu milost. — BJ za postignuto zdravlje. — **Ostrobraditi ŠK** za milosti. — **Otok:** ZM za dobiveno mirovinu. — **Petrovaradin:** EF za postignuto zdravlje. — **Pod, Podgorac:** EF za ozdravljenje djeteta. — **Pošavski Breg:** AM za ustrpljivost u bolesti i žalosti. — **Preko:** SS za primljene milosti. — **Ruda:** FB Majci Božjoj Bistričkoj za zadobiveno zdravlje. — **Solin:** GJ Petru Barbariću i sv. Tereziji za dobiveno namještenje. — **Škrljevo:** ME za bratovo ozdravljenje. — **Trovnik:** MB Petru Barbariću i dr Merzu za sretno položeni ispit. — **Tavankut:** ME za uslijanje molbe. — **Valpovo:** BK za pomoć u gospodarstvu. — **Vratislav:** ZM za ozdravljenje od teške bolesti. — **Sesvete:** GM za pomoć u vremenskim stvarima. — **Zagreb:** IID za primljene milosti. — LA za primljene milosti. — NI za primljene milosti. — **Zlatar:** DMI Kad mi je dijete lečalo već kao mrtvo na krevetu i kad su ga liječnici posve napustili, zavapili Sreca Isusova, Majci Božjoj Bistričkoj, sv. Tereziji od MI, sv. Cecilijsi, Petru Barbariću i svim svetima. Iste večeri potje dijete dolaziti k sebi na veliko zaštenje liječnika i za nekoliko dana posve ozdravlji. — **Zlobin:** PV za postignuto zdravlje. — **Zeljan:** SM za postignute milosti od presv. Sreca Isusova.

DAROVI

Za obnovu Svetištva Sreca Isusova u Zagrebu: Bakarac Buro 100 d; Betka Julka 10 d; Beškić Anton 20 d; Benaković Elizabeta 40 d; Blatević Slava 50 d; Božićević Ivan 100 d; Brkić Manda 125 d; Bunić Dora 20 d; Bureček Katica 100 d; Canadi Katica 50 d; Debeljak prof. 100 d; Dolencić Irma 20 d; Franjić Anton i Kata 50 d; Franjević Marija 10 d; Frantić Franjo 15 d; Gazić ud. N. 20 d; Glavina Apolonija 10 d; Gorjan J. 250 d; Gorjanc Franjo 25 d; Grine Olgica 50 d; Horvatice Marija 30 d; Imbričevan Malej 2 d; Šukupio: od Dokli Mare 10 d; Imbričevan Monika 5 d; Gaži Jakša 3 d; Ivančić Alba 100 d; Ivšić Eda 20 d; Kokaj Juta 10 d; Kolčić Kata 10 d; Kramarić Marija 20 d; Krheme Ivana 20 d; Kučić Tomo 20 d; Lipovac Cvjetka 50 d; Lončar dr. Pavao 1.000 d; Lovrić Jakob 100 d; Majetić Marica 50 d; Majhen Petar 50 d; Majširović Marko 10 d; Mak Slava 60 d; Markovinović Era 20 d; Mihelintina Zora 10 d; N. N. Medurić 10 d; N. N. Split 200 d; N. N. Zagreb 5.000 d; N. N. Zagreb 80 d; N. N. Zagreb 400 d; N. N. Zagreb 200 d; N. N. Zagreb 100 d; N. Zagreb 80 d; N. Zlatar 100 d; Paša Stanka 20 d; Pavunec Msgr. Stjepan 100 d; Piau N. 600 d; Podboj Cecilia 20 d; Popov Dušan 200 d; Pucko Marica 50 d; Pucko Rezika 50 d; Radosević Rudolf 25 d; Bes Anton 1.000 d; Rokić Katica 100 d; Sestre Milosrdnice Ljubuški 30 d; Smodek Josipa 10 d; Sokol Ružica 100 d; Saban Jana 10 d; Šilt Katica 100 d; Šimanić Ena 10 d; Struklec R. 5 d; Topolščak Ružica 10 d; Ugrin Vicenzo inval. 40 d; Vajlin Jerolim 10 d; Vilčić Stanko 15 d; Vimer Roza 10 d; Vizjaka Olga 100 d; Vukasović Manda 10 d; Vuksanović M. 10 d; V. Marija, Zagreb 30 d; Zagoda dr. Franjo 200 d; Razni dobrobitnici 10 d; u Zagrebu 1.375 d.

Za sv. Miser: Barić Luka 10 d; Borić Božo 15 d; Bukan Martin 20 d; Golubić Frank 5 dol; Grumeret Mary 7 dol; Kovacević Ljuba 20 d; Kristović Petar 1.50 dol; Miloš Katarina star. 80 d; Orešković Janja 25 d; Račić ud. Jolijana 20 d; Rokić Katarina 20 d; Šuković Kornelija 30 d; Šurak Marko 20 d; Tobilić Stanka 15 d; Topolščak Ružica 30 d; Verček Alojzija 30 d.

U čast Sreca Isusova: Barbarić Ivan 50 d; Barbarić Marija 20 d; Brkić Ilija 10 d; B. J. Krizišić 20 d; Dimnjaković N. 100 d; Faradjani Karmela 20 d; Hljević Eva i Kata 20 d; Komenski Agata 20 d; Knežević Augustin 50 d; Kovačić Milka 50 d; Kovacević Ljuba 10 d; Magdić Marija 20 d; R. V. B. 20 d; N. N. Preko 10 d; M. T. G. Pitomača 20 d; Nikulin Miko 20 d; Orešković Mandica 5 d; Savić Marta 30 d; Smojver Magdalena 10 d; Tomec Bolto 25 d; Verso Josipa 5 d.

U čast sv. Antuna, sv. Terezije M. I. i Petru Barbariću: Grganić Marija 20 d; Serneč Helen 1 dol; Usmiani ud. Jelisava 20 d.

Za raširenje Glasnika Sreca Isusova: Abramović Marija 10 d; Barilek Petar 35 d; Feil D. 25 d; Gregorij Euferija 5 d; Grumeretz Maro 5 dol; Jarić Ivan 20 d; Knežević Paula 6 d; Kolar Josipa 5 d; Kukarić Marija 10 d; Lukić Olga 5 d; Marjanović Terezija 15 d; N. N. Selca 10 d; Pelicarić Liska 10 d; Fuljek Marija 10 d; Sochar Kristina 20 d; Tomić Dorinka 16 d; Vučevac Vilma 15 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Barbarić Marija 10 d; Bračun Ana 50 d; Cvetković Josipa 50 d; Dražković Luka 100 d; Grganić Marija 30 d; Ivanković Marija 25 d; Levačić Mijo i Margareta 20 d; Madarević Erza 20 d; Marošević Eva 23 d; Mauhar Anton 50 d; N. N. Zagreb 10 d; Bes Dorica 20 d; Skanece John 25 d; Seperić-Golojuh Stanca 20 d; Štefančić Margarita 1 dol; Temer Ivan 50 d; Tomec Bolto 25 d; Ugrin Vicenzo 10 d.

Sluga Božji Petar Barbarić

LJUBAV PREMA CRKVI I KLERU

Vruću ljubav k sv. materi Crkvi i sveto oduševljenje za interesne njezine odavao je svakom zgodom. Uredbe, naredbe i običaji Crkve bijahu mu vazda sveti. Dijete katoličke Crkve — to mu je bio ponos. Što je Crkva preporučila, to je on odobravao, što je ona osudivala, to je on zabacivao. Ništa mu nije bilo draže ni milije nego borbe i pobjede katoličke Crkve po svijetu. Uvelike se zanimao za sjedinjenje pravoslavnih s katoličkom Crkvom. Isto tako zanimalo se za Misije među poganima. U vjerskoj gorljivosti svojoj bio je svom dušom odan rimskom Papi kao namjesniku Kristovu. Prigodom 25-godišnjice zauzeća Rima 1895. sastavio je nacrt, kako će travnički gojenci očitovati svoju ljubav prema sv. Ocu i ljubezno očinsko srce njegovo utješiti. Starještvo je čitavu osnovu odobrilo i ona se izvela. A odisala je duša Petra osobitim štovanjem i odanošću prema dijecezanskom natpastiru. Kada je sarajevski nadbiskup Stadler ljuto obolio, mnogo je sam molio i druge poticao, da se za nj vruće mole. I premda sam bolestan na smrt, bijaše se više zabrinuo za Nadbiskupovo zdravlje nego li za svoj vlastiti život.

Svakoga je svećenika susretao s velikim poštovanjem. Nikada ne bi trpio, da se u njegovoj nazočnosti rekne ma što proti svećenicima rimokatoličke Crkve. Jednom gospodinu, koji je rado zadirkivao u redovnike, reče u lice: »Ali oni redovnici ipak su svećenici, a proti svećenicima nije slobodno tako ružno govoriti.«

MILOSTI PO ZAGOVARU PETRA BARBARIĆA

923. Senj: Zavjetovao sam se, da ću javno u Glasniku zahvaliti Presvetome Srcu Isusovu i vjernom Slugi Božjem Petru Barbariću, ako uspijem izvršiti dužnosti na jednom odgovornom položaju na koji sam bio postavljen. Pošto sam odnosnu dužnost uspješno dovršio, a jer sam uvjeren da mi je to bilo uspjelo jedino pomoći Presvetoga Srcu Isusova i zagovorom Sluge Božjeg Petra Barbarića, želim izvršiti zavjet i molim, da izvolite u Glasniku, čiji sam dugogodišnji pretplatnik uvrstiti sljedeću zahvalnicu: Zahvaljujem Presvetom Srcu Isusovu i Slugi Božjem Petru Barbariću na raznim milostima, a napose što su mi pomogli, da sam mogao uspješno izvršiti dužnost na jednom odgovornom položaju. K. T. — 924. Livno (banjal. biskup.): Sretno položeni ispit moga sina. D. J. — 925. Zagreb: Uslišana nam prošnja više puta nakon izmoljene devetnice. S. P. — 926. Široki Brijeg (most. biskup.): Dvije molbe bile su mi uslišane. N. N. — 927. Zagreb: Ispuniла mi se želja, koju sam devetnicom izmolila, H. S. — 928. Rezovac ž. Suhopolje (zagreb. nadb.): Sretan porod. O. D. — 929. Zagreb: Sretno se udala pokćerka. A. F. — 930. Pogorioc kod Tuzle

(saraj. nadb.): Potpuno ozdravio od padavice. I. D. — 931. Rankovići: Ozdravljenje od teškog kašlja i bacanja. L. K. — 932. Tuzla (saraj. nadb.): Satuvana od nezgode, koja bi joj mnogo smetala u učiteljskoj službi. Č. S. — 933. Travnik (saraj. nadb.): Usred mnogih poslova trebalo je spremiti se za stroge ispite na hrvatskom sveučilištu. Sav sam svoj posao preporučio Božjem Slugi Petru Barbariću, neka se zauzme za mene kod Presvetoga Srca Isusova, u kom je sve blago mudrosti i znanja. I položio sam ispite s uspjehom, kakvu se nisam nadao. O. K. — 934. Zagreb: Ozdravljenje. M. S. — 935. Turbe kod Travnika (saraj. nadb.): Ozdravljenje sina. I. i M. K. — 936. Uzdol (saraj. nadb.): Bila bolesna na prsim, imala veliku zaduhu, hodočastila na grob Petra Barbarića u Travnik i sada je potpuno ozdravila. J. Z. — 937. Ljubimci ž. Uzdol (saraj. nadb.): Sin mi Dragutin iza poroda bio slab godinu dana, nije se mogao mičati, bio je kao uzet. Majka ga Anica nosila na grob Petra Barbarića i sada je hvala Bogu zdrav. M. G. — 938. Omatlije ž. Solakova Kula (saraj. nadb.): Teško ranjen morao sam nekoliko godina hodati pomoću dugih štaka ispod pazuha. Tražio sam lijeka svadje, ali nigdje pomoći. Hodočastio sam na grob Petra Barbarića i na pravio šest devetnica. Pošto sam ih svršio, očutim olakšicu u nogama i sada mi ne treba šljaka, nego dobro idem pješke s običnim štapom. Koji su me prije vidjeli, kako teško hodam sa šljakama, čude se, kako sada komotno hodam sa štapom. J. M. — 939. Nikolići kod Rame (saraj. nadb.): Djekočka od 28 godina teško bolovala od vrućice preko dva mjeseca, da je jedva živa ostala, a usto ju mučio silni kašalj. Čim se počela moliti, da bi joj Srce Isusovo po zagovoru Petra Barbarića pomoglo, odmah joj bilo bolje i za nekoliko dana mogla je raditi teške poslove. R. F. — 940. Ripci kod Rame (saraj. nadb.): Djekočka od 12 godina bolovala više tjedana od silne vrućice i kašlja. Lijekovi nijesu koristili. Po zagovoru Petrovu, komu se molitvama uljecala, kroz nekoliko dana posve ozdravila. K. M. — 941. Travnik: Od teške glavobolje ozdravila. L. M. — 942. Zenica (saraj. nadb.): Moj sin Ante r. 1928. ozlijedio na ledu nogu u proljeće 1933. Ranu je opet kasnije ozlijedio, pa se nogu počela gnojiti. Jedan je liječnik rekao, da ima tuberkulozu u kostima. Bio je operiran u Sarajevu, ali mu gnoj curio iz rane. Došli smo na zavjet Petra u Travnik g. 1939. u rujnu. Iza toga brzo je ozdravio. J. A. — 943. Vajska (Bačka administr.): Pomoć u trgovini i u mojoj bolesti. E. M. — 944. Travnik (saraj. nadb.): Ozdravio. K. K. M. — 945. Dijete ozdravilo. P. F. — 946. Od teške bolesti ozdravio. F. L. — 947. Trpjela sam strašno od reume. Upotrijebila sam masiranje i sunčanje, ali reuma u desnoj nozi do kukova sve jača bila. Zavjetovala sam se Petru Barbariću i boli su posvema nestale i otada se nikako nijesu povratile. I. I. — 948. Gornji Vakuf (banjal. bisk.): Bolovi u želucu prestali i već su tri godine, da se nisu vratili. L. Z. — 949. Travnik (saraj. nadb.): Dobila sam doživotnu potporu. J. Č. — 950. Golubinje kod Žepča (saraj. nadb.): Ozdravila od višegodišnje strašne glavobolje. M. P.

● OPSIRAN ŽIVOTOPIS

Sluge Božjeg Petra Barbarića može se naručiti kod: Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147. — Cijena: 20.- din. sa poštarnicom 23.- din.

KALENDAR APOSTOLSTVA MOLITVE

SVAGDANJE

FRIKAZANJE :

Bosansko Srce Isusovo! Ja Ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijino sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i za sve one nakane, na koje se Ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. A men.

*

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE :

Potpuni oprost jednog petka po volji i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Prcicestl. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

*

OPROSTI ZA ČLANOVE BRA- TOVSTINE PRESVETOG SR- CA ISUSOVA :

Potpuni oprost prvoga petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.

*

GLASNIK SRCA ISUSOVA

S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesечно Isusove u Zagrebu - Urednik: Filip Matić D. I., Izdavač i vlasnik: Kolegij Društva Isusova u Zagrebu, A. Alfirević D. I., Uprava: Zagreb, I-1070 Palmentice 30, Broj telefona: 51896, Cijena: 15 dinara, dol. 2. lire, 2.50 pengo, Tiskara Glasnika Srca Isusova A. Alfirević D. I. Zagreb.

PROSINAC 1940

OPCA NAKANA:

Seljačka omladina

MISIJSKA:

Djela, koja pomažu misiji

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

- 1 N 1. ADV. Eligije. Dostojna priprava za Božić
- 2 P Bibijana. Djekoča dr. S. I.
- 3 U Franjo Ks. Hrvatski misionari
- 4 S Barbara. Umirući
- 5 Č Saba. Redovnici i redovnice
- 6 P Nikola. Sirotinja
- 7 S Ambrozije. Kat. učenjaci

8 N 2. ADV. BEZGR. ZACEĆE.

- Naše kongregacije
- 9 P Petar F. Svećenici u pastvi
- 10 U Loretска Gospa. Hrv. Gospina svetišta
- 11 S Damas. Sv. Otac i kardinali
- 12 Č Maksencij. Obraćenje psovača
- 13 P Lucija. Slijepci
- 14 S Spiridion. Naše škole

15 N 3. ADV. Irenej. Povjerenici Glasnika

- 16 P Euzebij. Radništvo
- 17 U Lazar. Židovi
- 18 S Očekivanje poroda B. D. M. Naše hrv. majke Kv †
- 19 Č Vladimir. Mržnja na grijeh
- 20 P Eugenije. Svećenici Kv †
- 21 S Toma ap. Sjemeništari Kv †

22 N 4. ADV. Zenon. Hrv. Križari

- 23 P Viktorija. Božić sirotinje
- 24 U B. d. n. a. k. Ljubav Isusu
- 25 S BOŽIĆ. Mir u svijetu
- 26 Č Stjepan. Duh oprštanja
- 27 P Ivan. Čistoća mladeži
- 28 S Nevina dječica. Borba protiv bijele kuge

29 N po Božiću. Toma b. Progonjeni

- 30 P David. Naše obitelji
- 31 U Silvestar. Zahvalnost Bogu

OPCA NAKANA U SIJEČNJU 1941.:

Opće i posebne nakane sv. Oca Pape

MISIJSKA:

Uspjeh misijskog pokreta